

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 49. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh nového zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 857/ - druhé čtení
2. Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky
3. Zákon o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi) /sněmovní tisk 620/3/ - vrácený prezidentem republiky
4. Zákon, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/5/ - vrácený prezidentem republiky
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/4/ - vrácený Senátem
6. Návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/3/ - vrácený Senátem
7. Návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/5/ - vrácený Senátem
8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/3/ - vrácený Senátem

9. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - druhé čtení
14. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/ - druhé čtení
16. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - druhé čtení
19. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - druhé čtení
20. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - druhé čtení
21. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojištnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění

pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona o uvádění dřeva a dřevařských výrobků na trh /sněmovní tisk 803/ - první čtení
30. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 821/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 829/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí,

ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - první čtení

34. Vládní návrh zákona o směnářské činnosti /sněmovní tisk 845/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o směnářské činnosti /sněmovní tisk 846/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 853/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 856/ - první čtení
38. Návrh poslanců Josefa Šenfelda, Kateřiny Konečné a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení podle § 90 odst. 2
39. Návrh poslanců Petra Bendla, Pavla Lukši, Jiřího Papeže, Ladislava Skopala, Pavla Kováčka a Martina Vacka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 95/1999 Sb., o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - první čtení podle § 90 odst. 2

40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 716/ - první čtení podle § 90 odst. 2
41. Návrh poslanců Jana Husáka, Zdeňka Bezeckého, Ludmily Bubeníkové, Jaroslava Ečka, Petra Gazdika, Martina Gregory, Michala Janka, Ludka Jeništy, Jany Kaslové, Heleny Langšádlové, Františka Laudáta, Jiřího Olivy a Renáty Witoszové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Návrh poslanců Borise Šťastného, Stanislava Polčáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2
44. Návrh poslance Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 816/ - první čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 833/ - první čtení podle § 90 odst. 2
46. Návrh poslanců Cyrila Zapletala, Pavla Ploce, Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o zřízení Krajského soudu v Liberci a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a

státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení

47. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčíka, Alexandra Černého a Miloslavy Vostřé na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění změn a doplňků, a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) /sněmovní tisk 610/ - první čtení
48. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Cyrila Zapletala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 618/ - první čtení
49. Návrh poslanců Jana Klána, Květy Matušovské, Gabriely Hubáčkové, Marie Rusové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 628/ - první čtení
50. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení
51. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení
52. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Vojtěcha Adama a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o majet-

kovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 639/ - první čtení

53. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - první čtení
54. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - první čtení
57. Návrh poslanců Miroslava Opálky, Soni Markové, Pavla Kováčíka a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 458/2011 Sb., o změně některých zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 677/ - první čtení
58. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 678/ - první čtení
59. Návrh poslanců Bořivoje Šarapatky, Milana Štovička a Tomáše Úlehly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb.,

o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení

60. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Vlasty Bohdalové, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - první čtení
61. Návrh poslankyně Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 711/ - první čtení
62. Návrh poslanců Jaroslava Plachého, Marka Bendy a Jitky Chalánkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 713/ - první čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - první čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 737/ - první čtení
65. Návrh poslanců Michala Babáka, Kateřiny Klasnové, Radka Johna a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
66. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andřýsové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 741/ - první čtení
67. Návrh poslanců Michala Babáka, Radka Johna, Kateřiny Klasnové a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 742/ - první čtení

68. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andrášové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
69. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Michala Babáka a Jany Drastichové na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o prokazování zdrojů k jeho nabytí /sněmovní tisk 748/ - první čtení
70. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - první čtení
71. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Radka Johna, Jany Drastichové a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - první čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 776/ - první čtení
73. Vládní návrh zákona o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 778/ - první čtení
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o katastru nemovitostí /sněmovní tisk 779/ - první čtení
75. Návrh poslanců Milana Urbana, Lubomíra Zaorálka, Jana Hamáčka a Petra Hulinského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 786/ - první čtení
76. Návrh poslanců Dagmar Navrátilové, Jiřího Rusnoka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 808/ - první čtení
77. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 814/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona o poskytnutí státní záruky České republiky na zajištění půjčky České národní banky pro Mezinárodní měnový fond /sněmovní tisk 822/ - první čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - první čtení
80. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - první čtení
81. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 835/ - první čtení
82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení
83. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Kráky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení
84. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších

na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení

85. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení
86. Návrh poslankyně Miroslavy Němcové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 685/ - první čtení
87. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 699/ - první čtení
88. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení
89. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení
90. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - první čtení
91. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991 /sněmovní tisk 707/ - druhé čtení
92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 739/ - druhé čtení

93. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010 číslo 66-2 o reformě Výkonné rady /sněmovní tisk 746/ - druhé čtení
94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o spolupráci v oblasti ochrany svědků, podepsaná dne 24. května 2012 na Štíříně /sněmovní tisk 753/ - druhé čtení
95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 22. června 2012 v Podgorici /sněmovní tisk 754/ - druhé čtení
96. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a Doplňková dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně, Islandem na straně druhé a Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě /sněmovní tisk 762/ - druhé čtení
97. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010 /sněmovní tisk 769/ - druhé čtení
98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Budapešti dne 13. června 2012 /sněmovní tisk 773/ - druhé čtení
99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a

Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012 /sněmovní tisk 794/ - druhé čtení

100. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací nové hraniční dokumenty česko-polských státních hranic v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995 /sněmovní tisk 831/ - první čtení
101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou /sněmovní tisk 850/ - první čtení
102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012 /sněmovní tisk 852/ - první čtení
103. Vládní návrh nového zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 857/ - třetí čtení
104. Nový návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2014 a 2015 /sněmovní tisk 858/
105. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2013 a střednědobý výhled na roky 2014 a 2015 /sněmovní tisk 818/
106. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2013 /sněmovní tisk 830/
107. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2013 /sněmovní tisk 855/
108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším od-

borném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - třetí čtení

109. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - třetí čtení
110. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení
111. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové–Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení
112. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - třetí čtení
113. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - třetí čtení
114. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) /sněmovní tisk 624/ - třetí čtení

115. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - třetí čtení
116. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví a penzijního připojištění v souvislosti se zrušením výjimky ze zásady rovného zacházení v právu Evropské unie /sněmovní tisk 735/ - třetí čtení
117. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - třetí čtení
118. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení
119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - třetí čtení
120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - třetí čtení
121. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - třetí čtení
122. Vládní návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/ - třetí čtení
123. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila,

Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - třetí čtení

124. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - třetí čtení
125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - třetí čtení
126. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - třetí čtení
127. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - třetí čtení
128. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení
129. Zpráva předsedy vlády z jednání Evropské rady v Bruselu konané ve dnech 22. a 23. listopadu 2012
130. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka
131. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny
132. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 667/

133. Informace o podpořeném financování za rok 2011 /sněmovní tisk 696/
134. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2011 /sněmovní tisk 697/
135. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/
136. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 189 o pracovnících v cizí domácnosti a Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 201 o pracovnících v cizí domácnosti spolu se stanoviskem vlády k nim k informaci /sněmovní tisk 708/
137. Zpráva o extremismu a projevech rasismu a xenofobie na území České republiky v roce 2011, Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2011 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2012 /sněmovní tisk 745/
138. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 747/
139. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011 /sněmovní tisk 750/
140. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden – červen 2012 /sněmovní tisk 809/
141. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 810/
142. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2012 /sněmovní tisk 834/
143. Souhrnná informace vlády České republiky o stavu realizace Plavebních stupňů na labské vodní cestě (PS Děčín a Přelouč), která se předkládá Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 749/
144. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2011 /sněmovní tisk 751/
145. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2011 /sněmovní tisk 784/
146. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2011 /sněmovní tisk 792/
147. Informace o přípravě III. etapy realizace protipovodňových opatření /sněmovní tisk 764/
148. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 765/
149. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2011 /sněmovní tisk 796/
150. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011 /sněmovní tisk 790/
151. Zpráva o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 /sněmovní tisk 806/
152. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 /sněmovní tisk 837/
153. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 832/
154. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
155. Ústní interpelace
156. Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/3/ - zamítnutý Senátem
157. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

158. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 6 ze dne 24. června 2010
159. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny
160. Návrh na potvrzení předsedkyně petičního výboru
161. Informace ministra financí o nehorázně vysokých platech úředníků
162. Informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti
163. Informace předsedy vlády a ministryně obrany o změnách na Ministerstvu obrany
164. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - zkrácené jednání
165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 881/ - zkrácené jednání
166. Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

**Parlament České republiky
POSANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 49. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 4. až 19. prosince 2012**

Obsah:

Strana:

4. prosince 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1378).

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	59
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	61
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	62
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	65
Řeč poslance Jiřího Paroubka	66
Řeč poslance Petra Skokana	68
Řeč poslance Michala Babáka	70
Řeč poslance Víta Bárty	71
Řeč poslankyně Jany Drastichové	74
Řeč poslance Otto Chaloupky	76
Řeč poslance Miroslava Opálky	78
Řeč poslance Vladislava Vilímce	79
Řeč poslance Romana Sklenáka	80
Řeč poslance Davida Kádnera	81
Řeč poslance Radka Johna	82
Řeč poslance Františka Dědiče	84
Řeč poslance Ivana Ohlídala	84
Řeč poslance Borise Šťastného	84
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	85
Řeč poslance Otto Chaloupky	85
Řeč poslance Borise Šťastného	91

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

130. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	92
Řeč poslance Josefa Cogana	93
Řeč poslance Jiřího Paroubka	94
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	95
Usnesení schváleno (č. 1379).	

6. Návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/3/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	97
Řeč poslance Miroslava Jeníka	98
Řeč senátora Jana Žaloudíka	98
Řeč poslance Michala Doktora	98
Řeč poslance Jaromíra Drábka	99
Řeč poslance Miroslava Opálky	99
Usnesení schváleno (č. 1380).	

80. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	101
Řeč poslance Jeronýma Tejce	102
Řeč poslance Antonína Sedláčka	103
Řeč poslance Víta Bárty	105
Řeč poslance Jeronýma Tejce	105
Usnesení schváleno (č. 1381).	

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 776/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	106
--	-----

Řeč poslance Zdeňka Boháče	108
Řeč poslance Zbyňky Stanjury	109
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	110
Řeč poslance Petra Skokana	110
Řeč poslance Jeronýma Tejce	110
Řeč poslance Jiřího Paroubka	112
Řeč poslance Daniela Kortehe	114
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	115
Řeč poslance Václava Klučky	116
Řeč poslance Václava Cempírky	117
Řeč poslance Zbyňky Stanjury	117
Řeč poslance Zdeňka Boháče	119
Řeč poslance Jiřího Krátkého	121
Řeč poslance Jiřího Paroubka	122
Řeč poslance Jiřího Šulce	122
Usnesení schváleno (č. 1382).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

9. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Ivany Weberové	124
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	124

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Ivana Ohlídala	124
-----------------------------------	-----

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení

Řeč poslance Václava Mencla	125
-----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - druhé čtení

Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	126
Řeč poslance Zdeňka Bezceného	127
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	128
Usnesení schváleno (č. 1383).	

14. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - druhé čtení

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	129
Řeč poslankyně Anny Putnové	129
Řeč poslance Ivana Ohlídala	130
Řeč poslankyně Anny Putnové	130

15. Vládní návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/ - druhé čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	132
Řeč poslance Jiřího Petru	132
Řeč poslance Jana Babora	133
Řeč poslance Jana Hamáčka	133

6. prosince 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

154. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	134
Řeč poslance Miroslava Váni	135
Řeč poslance Jaroslava Plachého	138
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	139
Řeč poslance Miroslava Váni	142
Řeč poslance Ivana Ohlídala	151

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	153
Řeč poslance Ivana Ohlídala	155

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	156
Řeč poslance Ivana Ohlídala	157

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

91. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikacemi Protokolů mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991 /sněmovní tisk 707/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	159
Řeč poslance Davida Vodrážky	159
Usnesení schváleno (č. 1384).	

92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 739/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	160
Řeč poslance Davida Vodrážky	160
Usnesení schváleno (č. 1385).	

93. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010 číslo 66-2 o reformě Výkonné rady /sněmovní tisk 746/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 161
Řeč poslance Davida Vodrážky 162
Usnesení schváleno (č. 1386).

94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o spolupráci v oblasti ochrany svědků, podepsaná dne 24. května 2012 na Štiříně /sněmovní tisk 753/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 163
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 163
Usnesení schváleno (č. 1387).

95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 22. června 2012 v Podgorici /sněmovní tisk 754/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 164
Řeč poslankyně Květy Matušovské 165
Usnesení schváleno (č. 1388).

96. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a Doplňková dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně, Islandem na straně druhé a Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě /sněmovní tisk 762/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 166
Řeč poslance Jana Hamáčka 166
Usnesení schváleno (č. 1389).

97. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010 /sněmovní tisk 769/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 167
Řeč poslance Jana Hamáčka 168
Usnesení schváleno (č. 1390).

98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Budapešti dne 13. června 2012 /sněmovní tisk 773/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 169
Řeč poslankyně Kristýny Kočí 169
Usnesení schváleno (č. 1391).

99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012 /sněmovní tisk 794/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 170
Řeč poslance Jana Hamáčka 171
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 171
Usnesení schváleno (č. 1392).

100. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací nové hraniční dokumenty česko-polských státních hranic v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995 /sněmovní tisk 831/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	172
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	172
Usnesení schváleno (č. 1393).	

101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou /sněmovní tisk 850/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	173
Řeč poslance Davida Vodrážky	173
Usnesení schváleno (č. 1394).	

102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v o-boru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012 /sněmovní tisk 852/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	174
Řeč poslance Davida Vodrážky	175
Usnesení schváleno (č. 1395).	

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	175
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

155. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	176
Řeč poslance Josefa Smýkala	178

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	179
Řeč poslance Břetislava Petra	180
Řeč poslance Romana Sklenáka	181
Řeč poslance Víta Bárty	182
Řeč poslance Jiřího Paroubka	183
Řeč poslance Ivana Ohlídala	183
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	184
Řeč poslance Miroslava Váni	185
Řeč poslankyně Jany Drastichové	186
Řeč poslance Jiřího Paroubka	188
Řeč poslance Antonína Sedi	188
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	189
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	192
Řeč poslankyně Jany Drastichové	193
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	193
Řeč poslance Jiřího Petru	196
Řeč poslankyně Marty Semelové	196
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	197
Řeč poslance Františka Novosada	199
Řeč poslankyně Marty Semelové	200
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	200
Řeč poslance Jiřího Paroubka	201

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Antonína Sedi	202
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	203
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	205
Řeč poslance Víta Bárty	206
Řeč poslance Antonína Sedi	207

7. prosince 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	210
114. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) /sněmovní tisk 624/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jiřího Petru	211
Řeč poslance Pavla Béma	212
Usnesení schváleno (č. 1396).	
Řeč poslance Petra Gazdíka	214
108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	215
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	216
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	217
Řeč poslance Radima Jirouta	218
Usnesení schváleno (č. 1397).	
109. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	221
Řeč poslance Jeronýma Tejce	224
Řeč poslance Michala Babáka	226
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	227
Řeč poslance Víta Bárty	227
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	

Řeč poslance Radima Vysloužila	232
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	232
Řeč poslance Františka Laudáta	233
Řeč poslance Víta Bárty	233
Řeč poslance Františka Laudáta	233
Usnesení schváleno (č. 1398).	
110. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	236
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	239
Řeč poslance Stanislava Polčáka	239
Řeč poslance Romana Sklenáka	240
Řeč poslance Petra Skokana	240
Řeč poslance Stanislava Polčáka	241
Řeč poslance Víta Bárty	242
Řeč poslance Stanislava Polčáka	242
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	243
Řeč poslance Stanislava Polčáka	243
Usnesení schváleno (č. 1399).	
111. Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení	
Řeč poslance Pavla Béma	248
Řeč poslance Igora Svojáka	251
Řeč poslance Borise Štastného	251
Řeč poslance Jana Bureše	253
Řeč poslance Pavla Béma	254

Řeč poslance Pavla Kováčka	255
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	256
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	256
Řeč poslance Igora Svojáka	256
Usnesení schváleno (č. 1400).	

112. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	259
Řeč poslance Igora Svojáka	260
Řeč poslance Miroslava Opálky	260

113. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	261
Řeč poslance Stanislava Křečka	261
Usnesení schváleno (č. 1401).	

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	262
Řeč poslance Vladislava Vilímce	262
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	264
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	265
Řeč poslance Michala Doktora	268
Řeč poslance Víta Bárty	268
Řeč poslance Alfréda Michalíka	269

Řeč poslance Jiřího Paroubka	271
Řeč poslance Vladislava Vilímce	271
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	271
Řeč poslance Alfréda Michalíka	273
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	273
Řeč poslankyně Jany Suché	273
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	273

11. prosince 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavla Kováčka	275
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	276
Řeč poslance Otto Chaloupky	277
Řeč poslance Petra Gazdíka	278
Řeč poslance Jana Husáka	278
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	278
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	279
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	280
Řeč poslance Jiřího Paroubka	280
Řeč poslance Víta Bárty	281
Řeč poslance Michala Babáka	282
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	284
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	286
Řeč poslance Jana Vidíma	286

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	287
Řeč poslance Jana Husáka	288
Řeč poslance Jeronýma Tejce	289
Usnesení schváleno (č. 1402).	

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	291
Řeč poslance Františka Sivery	292
Řeč poslance Milana Urbana	292
Řeč poslance Jiřího Paroubka	293
Řeč poslance Pavla Hojdy	294
Usnesení schváleno (č. 1403).	

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 824/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	295
Řeč poslance Ladislava Velebného	296
Usnesení schváleno (č. 1404).	

150. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011 /sněmovní tisk 790/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	297
Řeč poslance Jaroslava Plachého	298
Řeč poslance Josefa Nekla	299
Řeč poslance Jaroslava Plachého	301
Řeč poslance Víta Bárty	303
Řeč poslance Františka Laudáta	305
Řeč poslance Víta Bárty	307
Řeč poslance Milana Urbana	307

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jaroslava Plachého	310
Řeč poslance Milana Urbana	311
Řeč poslance Víta Bárty	312
Řeč poslance Davida Šeicha	314
Řeč poslance Jaroslava Plachého	314
Usnesení schváleno (č. 1405).	

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 856/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	315
Řeč poslance Jana Pajera	317
Řeč poslance Víta Bárty	318
Řeč poslance Jiřího Koskuby	320
Řeč poslance Františka Dědiče	322
Usnesení schváleno (č. 1406).	

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	323
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	324
Řeč poslance Antonína Sedi	324
Usnesení schváleno (č. 1407).	

82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	326
Řeč poslankyně Lenky Andrášové	327
Řeč poslance Jiřího Paroubka	327
Usnesení schváleno (č. 1408)	

Pokračování v projednávání bodu

9. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Ivany Weberové 329

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

88. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení

Řeč senátora Petra Guziana 330
Usnesení schváleno (č. 1409 – 1. část).

Řeč poslance Borise Štastného 331
Řeč poslance Jiřího Šlégra 332
Řeč poslance Pavla Antonína 333
Řeč poslance Borise Štastného 334
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera
Usnesení schváleno (č. 1409 – 2. část).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 336
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové 337
Řeč poslance Miroslava Svobody 337
Řeč poslance Pavla Béma 338
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové 343
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 343

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 344
Řeč poslance Borise Štastného 345
Řeč poslankyně Soni Markové 349
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 350
Řeč poslance Jiřího Rusnoka 351
Řeč poslance Jiřího Skalického 351
Řeč poslance Borise Štastného 352
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 352
Usnesení schváleno (č. 1410).

16. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Štastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 353
Řeč poslance Igora Svojáka 353
Řeč poslance Jaroslava Krákory 353
Řeč poslankyně Soni Markové 354
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové 354
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 354
Řeč poslance Igora Svojáka 355
Usnesení schváleno (č. 1411).

17. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - druhé čtení

Řeč poslance Jaroslava Krákory 355
Řeč poslance Borise Štastného 356
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera 356
Řeč poslance Pavla Holíka 356
Řeč poslance Borise Štastného 357

Řeč poslance Jaroslava Krákory	357
Usnesení schváleno (č. 1412).	

12. prosince 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Josefa Novotného ml.	358
Řeč poslance Jana Husáka	359
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	359
Řeč poslance Vladislava Vilímce	359
Řeč poslance Marka Bendy	359
Řeč poslance Jiřího Skalického	359

1. Vládní návrh nového zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 857/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	361
Řeč poslance Pavla Suchánka	361
Řeč poslance Petra Hulinského	362
Řeč poslankyně Jany Drastichové	362
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	363
Řeč poslance Ladislava Šincla	364
Řeč poslance Josefa Tancoše	365
Řeč poslankyně Jany Drastichové	365
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	365
Řeč poslance Petra Gazdika	365
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	366
Řeč poslance Milana Urbana	366
Řeč poslance Michala Babáka	367
Řeč poslance Víta Bárty	367

125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	369
Řeč poslance Ladislava Šincla	369
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	377
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	377
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	377
Řeč poslance Jeronýma Tejce	379
Řeč poslance Adama Rykaly	380
Řeč poslance Alfréda Michalíka	380
Řeč poslance Víta Bárty	381
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	381
Řeč poslance Jana Chvojky	382
Řeč poslance Radka Johna	382
Řeč poslance Michala Doktora	383

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	383
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	384
Řeč poslance Alfréda Michalíka	384
Řeč poslance Jiřího Paroubka	385
Řeč poslance Jaroslava Plachého	386
Řeč poslance Jeronýma Tejce	386
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	387
Řeč poslance Vladislava Vilímce	388
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	389
Řeč poslance Vladislava Vilímce	390
Řeč poslance Jana Bauera	392
Řeč poslance Jeronýma Tejce	392
Řeč poslance Marka Bendy	394
Řeč poslance Jeronýma Tejce	394
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	394
Řeč poslance Jeronýma Tejce	395
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	395
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	396

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

160. Návrh na potvrzení předsedkyně petičního výboru	
Usnesení schváleno (č. 1413).	
158. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 6 ze dne 24. června 2010	
Řeč poslance Marka Bendy	398
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	398
Usnesení schváleno (č. 1414).	
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	399
Řeč poslankyně Jany Suché	400
Usnesení schváleno (č. 1415).	
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	401
Řeč poslance Jana Chvojky	401
Řeč poslance Michala Babáka	402
Usnesení schváleno (č. 1416).	
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	404
Usnesení schváleno (č. 1417 – 1. část).	
Řeč poslankyně Jany Černochové	405

Řeč poslance Antonína Sedi	406
Usnesení schváleno (č. 1417 – 2. část).	
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - první čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	407
Řeč poslance Aleše Rádla	408
Usnesení schváleno (č. 1418).	
Pokračování v projednávání bodu	
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	409
Řeč poslance Tomáše Úlehly	409
70. Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráňe, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 756/ - první čtení	
Usnesení schváleno (č. 1419 – 1. část).	
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	412
Řeč poslankyně Anny Putnové	414
Usnesení schváleno (č. 1419 – 2. část).	
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	415
Usnesení schváleno (č. 1419 – 3. část).	

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	416
Řeč poslance Josefa Cogana	417
Řeč poslance Jiřího Paroubka	418
Řeč poslance Václava Votavy	420

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

13. prosince 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ladislava Šincla	425
Řeč poslance Jiřího Skalického	426
Řeč poslance Marka Bendy	427
Řeč poslance Romana Sklenáka	427
Řeč poslance Petra Gazdika	429
Řeč poslance Pavla Kováčka	429
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	429
Řeč poslance Pavla Kováčka	429
Řeč poslance Jeronýma Tejce	430
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	431
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	431
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	433
Řeč poslance Pavla Kováčka	433
Řeč poslance Ladislava Skopala	434
Řeč poslance Adama Rykaly	435
Řeč poslance Pavla Kováčka	436

154. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Ivana Ohlídala	437
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	437
Řeč poslance Pavla Kováčka	437

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	438
--------------------------------------	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

151. Zpráva o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011 /sněmovní tisk 806/

Řeč ministra bez portfeje ČR Petra Mlsny	439
Řeč poslance Františka Laudáta	441
Řeč veřejného ochránce práv Pavla Varvařovského	442
Řeč poslance Františka Laudáta	443
Usnesení schváleno (č. 1420).	

161. Informace ministra financí o nehorázně vysokých platech úředníků

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	444
--	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	447
-----------------------------------	-----

162. Informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti

Řeč poslance Petra Gazdika	448
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	448

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	450
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	451

131. Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	453
--	-----

Řeč poslance Jana Chvojky	453
Řeč poslance Marka Bendy	454
Řeč poslance Viktora Paggia	454
Řeč poslance Pavla Kováčika	454
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	455
Řeč poslance Daniela Korteho	455
Řeč poslance Viktora Paggia	456
Řeč poslance Petra Skokana	456
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	458
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	459
Řeč poslance Jana Chvojky	459
Řeč poslance Marka Bendy	459
Řeč poslance Viktora Paggia	459
Řeč poslance Petra Skokana	459
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	460
Usnesení schváleno (č. 1421).	

Řeč poslance Václava Votavy	463
-----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

155. Ústní interpelace

Řeč poslance Jiřího Paroubka	463
Řeč poslance Antonína Sedi	464
Řeč poslance Miroslava Váni	465
Řeč poslance Antonína Sedi	465
Řeč poslance Ivana Ohlídala	466
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	467
Řeč poslance Adama Rykaly	469
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	470
Řeč poslance Pavla Holíka	472
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	473
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	475
Řeč poslance Antonína Sedi	476
Řeč poslankyně Ivany Levé	477
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	477
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	479
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	479
Řeč poslankyně Jany Černochové	481
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petra Fialy	482

Řeč poslance Jana Chvojky	483
Řeč poslance Petra Zgarby	484
Řeč poslance Karla Šidla	485
Řeč poslance Františka Novosada	486
Řeč poslance Jiřího Paroubka	486
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	487
Řeč poslance Vojtěcha Adama	489
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	490
Řeč poslance Antonína Sedi	491

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	491
Řeč poslance Adama Rykaly	493
Řeč poslance Jiřího Paroubka	494
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	495
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	495
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	496
Řeč poslance Antonína Sedi	498
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	499
Řeč poslance Jiřího Paroubka	501
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	502
Řeč poslance Antonína Sedi	503
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	505
Řeč poslance Antonína Sedi	505

14. prosince 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Hamáčka	508
Řeč poslance Igora Svojáka	509
Řeč poslance Marka Bendy	509
Řeč poslance Petra Gazdíka	510
Řeč poslance Marka Bendy	510
Řeč poslance Jana Hamáčka	510
Řeč poslance Borise Šťastného	511
Řeč poslance Václava Mencia	512

Řeč poslance Petra Gazdíka	513
163. Informace předsedy vlády a ministryně obrany o změnách na Ministerstvu obrany	
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně obrany ČR	
Karolíny Peake	514
Řeč poslance Jana Vidíma	515
Řeč poslance Petra Skokana	515
Řeč poslance Jana Hamáčka	516
Řeč poslance Viktora Paggia	517
Řeč poslance Víta Bárty	518
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	518
Řeč poslance Jana Hamáčka	519
Řeč poslance Pavla Kováčka	519
Řeč poslance Milana Urbana	519
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně obrany ČR	
Karolíny Peake	520
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	520
Řeč poslance Jiřího Paroubka	522
Řeč poslance Petra Hulinského	524
Řeč poslance Viktora Paggia	526
Řeč poslance Borise Štátného	526
Řeč poslance Antonína Sedi	527
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
Řeč poslance Michala Doktora	528
Řeč poslance Víta Bárty	529
Řeč poslance Alexandera Černého	531
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	534
Řeč poslance Milana Urbana	534
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně obrany ČR	
Karolíny Peake	534
Řeč poslance Jana Vidíma	536
118. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení	

Řeč poslance Borise Štátného	536
Usnesení schváleno (č. 1422).	
Řeč poslance Borise Štátného	537
123. Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Štátného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - třetí čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	540
Řeč poslance Igora Svojáka	541
Usnesení schváleno (č. 1423).	
124. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jana Chvojky	542
Řeč poslance Borise Štátného	543
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	543
Řeč poslance Borise Štátného	543
Usnesení schváleno (č. 1424).	
121. Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Anny Putnové	545
Řeč poslance Ivana Ohlídala	546
Řeč poslance Michala Doktora	547
Řeč poslance Ivana Ohlídala	547
Řeč poslance Jaromíra Drábka	548
Řeč poslankyně Anny Putnové	548

Řeč poslance Ivana Ohlídala	548
Usnesení schváleno (č. 1425).	

122. Vládní návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/ - třetí čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	551
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	551
Usnesení schváleno (č. 1426).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Pokračování v projednávání bodu

9. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - druhé čtení

Řeč poslance Marka Bendy	555
Řeč poslankyně Ivany Weberové	557
Řeč poslance Michala Doktora	557
Řeč poslance Marka Bendy	558
Řeč poslance Michala Babáka	558
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	558
Řeč poslankyně Ivany Weberové	559
Usnesení schváleno (č. 1427).	

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	559
--	-----

18. prosince 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1428).

Řeč poslance Pavla Kováčika	563
-----------------------------------	-----

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	564
Řeč poslance Petra Gazdika	565
Řeč poslance Pavla Kováčika	565
Řeč poslance Jana Hamáčka	565
Řeč poslance Ladislava Šincla	566
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	567
Řeč poslance Jiřího Štětiny	568
Řeč poslance Davida Kádnera	573
Řeč poslance Víta Bárty	577
Řeč poslance Michala Babáka	584

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Skokana	592
Řeč poslance Josefa Novotného st.	595
Řeč poslance Radka Johna	598
Řeč poslance Miroslava Petráně	598
Řeč poslankyně Jany Drastichové	602
Řeč poslance Marka Bendy	603
Řeč poslance Petra Gazdika	604
Řeč poslance Jeronýma Tejce	605
Řeč poslance Pavla Kováčika	606
Řeč poslankyně Jany Drastichové	607
Řeč poslance Radka Johna	607
Řeč poslance Marka Bendy	607

164. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1429).

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	609
Řeč poslance Vladislava Vilímce	610
Řeč poslance Jana Čechlovského	611
Řeč poslankyně Jany Suché	611
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	612

Řeč poslance Radka Johna	613
Řeč poslance Vladislava Vilímce	613
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	614
Usnesení schváleno (č. 1430).	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	615
Usnesení schváleno (č. 1431).	
Řeč poslance Jiřího Petru	615
165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 881/ - zkrácené jednání	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	616
Řeč poslance Jaromíra Drábka	617
Řeč poslance Romana Sklenáka	617
Řeč poslance Jaromíra Drábka	619
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	621
Řeč poslance Romana Sklenáka	622
Řeč poslance Jaromíra Drábka	622
Usnesení schváleno (č. 1432).	
3. Zákon o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu) /sněmovní tisk 620/3/ - vrácený prezidentem republiky	
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	624
Řeč poslance Václava Mencla	625
Řeč poslance Petra Skokana	626
Usnesení schváleno (č. 1433).	

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/4/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	627
Řeč poslance Petra Braného	628
Řeč senátora Miloše Vystrčila	630
Řeč poslance Milana Urbana	631
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	631
Usnesení schváleno (č. 1434).	
Řeč senátora Miloše Vystrčila	632
119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o da- rování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - třetí čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	632
Řeč poslance Miroslava Svobody	633
Řeč poslance Pavla Béma	634
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	635
Řeč poslankyně Patricie Kotalíkové	636
Usnesení schváleno (č. 1435).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
115. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	640
Řeč poslance Marka Bendy	641
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	642
Řeč poslance Michala Babáka	642
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	642
Řeč poslankyně Ivany Weberové	642
Řeč poslance Františka Laudáta	643

Řeč poslankyně Ivany Weberové	643
Usnesení schváleno (č. 1436).	

117. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - třetí čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	645
Řeč poslance Václava Mencla	645
Usnesení schváleno (č. 1437).	

19. prosince 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Ladislava Šincla	648
Řeč poslance Marka Bendy	649
Řeč poslance Václava Votavy	650
Řeč poslance Pavla Kováčíka	651
Řeč poslance Marka Bendy	652

2. Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslankyně Ivany Řápkové	653
Řeč poslance Stanislava Křečka	654
Řeč poslance Jaroslava Vandase	655
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	655
Řeč poslance Jiřího Paroubka	656
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	658
Řeč poslance Marka Bendy	659
Řeč poslankyně Jany Černochové	659
Usnesení schváleno (č. 1438).	

4. Zákon, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/5/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	660
Řeč poslance Milana Urbana	662
Řeč poslance Jiřího Paroubka	663
Řeč poslance Břetislava Petra	665
Řeč poslance Václava Klučky	667
Řeč poslance Josefa Tancoše	668
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	670
Řeč poslance Jiřího Šlégra	670
Řeč poslance Milana Štovička	672
Řeč poslance Václava Klučky	672
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	672
Řeč poslance Jaroslava Krupky	674

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Václava Klučky	675
Řeč poslance Jana Kubaty	676
Řeč poslance Jiřího Paroubka	677
Řeč poslance Jiřího Krátkého	677
Řeč poslance Radka Johna	678
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	679
Řeč poslance Jiřího Paroubka	680
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	680
Řeč poslance Radka Johna	680
Řeč poslance Františka Laudáta	681
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	681
Řeč poslance Robina Böhnische	681
Řeč poslance Milana Urbana	682
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	682
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	683
Řeč poslance Radka Johna	684
Usnesení schváleno (č. 1439).	

7. Návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	686
--	-----

Řeč poslance Josefa Šenfelda	687
Řeč senátora Miroslava Nenutíla	688
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	689
Řeč poslance Viktora Paggia	690
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	690
Usnesení schváleno (č. 1440).	
8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/3/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	693
Řeč poslance Pavla Suchánka	693
Řeč senátora Jiřího Lajtocha	693
Řeč poslance Václava Votavy	694
Řeč poslance Michala Babáka	696
Usnesení schváleno (č. 1441).	
156. Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/3/ - zamítnutý Senátem	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	698
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	698
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	705
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
157. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	705
Řeč poslance Marka Bendy	706
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	706
Řeč poslance Radima Fialy	707
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	707
Usnesení schváleno (č. 1442).	

159. Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	708
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	708
Usnesení schváleno (č. 1443).	
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	709
Pokračování v projednávání bodu	
156. Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 801/3/ - zamítnutý Senátem	
Řeč poslance Adama Rykaly	710
Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	712
Řeč senátora Jiřího Lajtocha	712
Řeč poslance Ladislava Šincla	713
Řeč poslance Michala Doktora	716
Řeč poslance Jiřího Dolejše	720
Řeč poslance Jiřího Paroubka	723
Řeč poslance Michala Babáka	729
Řeč poslance Víta Bárty	730
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	732
Řeč poslance Petra Zgarby	732
Řeč poslance Jiřího Krátkého	733
Řeč poslance Václava Zemka	736
Usnesení schváleno (č. 1444).	
103. Vládní návrh nového zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 857/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	737
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Pavla Suchánka	739

Řeč poslance Jiřího Paroubka	740
Řeč poslankyně Jany Drastichové	745
Řeč poslankyně Dany Váhalové	746
Řeč poslance Antonína Sedi	747
Řeč poslance Jiřího Dolejše	748
Řeč poslance Ivana Ohlídala	751
Řeč poslance Michala Babáka	753
Řeč poslance Jiřího Šlégra	755
Řeč poslance Josefa Dobeše	758
Řeč poslance Michala Babáka	758
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	759
Řeč poslance Milana Urbana	760
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	760
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	762
Řeč poslance Pavla Kováčka	763
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	763
Řeč poslance Pavla Suchánka	764
Řeč poslance Petra Hulinského	765
Řeč poslance Pavla Suchánka	765
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	766
Řeč poslance Pavla Suchánka	766
Usnesení schváleno (č. 1445).	
Řeč poslance Pavla Suchánka	767
Řeč poslance Pavla Kováčka	769
104. Nový návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2014 a 2015 /sněmovní tisk 858/	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	769
Řeč poslance Pavla Kováčka	771
Řeč poslance Pavla Suchánka	771
Řeč poslance Jiřího Paroubka	772
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	773
Řeč poslance Jiřího Paroubka	773
Řeč poslance Pavla Suchánka	775
Usnesení schváleno (č. 1446).	

105. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2013
a střednědobý výhled na roky 2014 a 2015 /sněmovní tisk 818/

Řeč ministra dopravy ČR Zbyřka Stanjury	775
Řeč poslance Františka Sivery	776
Řeč poslance Milana Urbana	778
Řeč poslance Františka Sivery	778
Usnesení schváleno (č. 1447).	

106. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2013 /sněmovní
tisk 830/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	779
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.	
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	780
Usnesení schváleno (č. 1448).	

107. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok
2013 /sněmovní tisk 855/

Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	781
Řeč poslance Ladislava Skopala	787
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	782
Usnesení schváleno (č. 1449).	
Řeč poslance Ladislava Šincla	782

166. Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Usnesení schváleno (č. 1450).	
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jiřího Olivy.	

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
4. prosince 2012 ve 14.00 hodin
Přítomno: 184 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 49. schůzi Poslanecké sněmovny a vítám vás všechny. Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 49. schůze dne 29. listopadu letošního roku a pozvánka vám byla rozeslána 23. listopadu.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými kartami, a prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Zatím náhradní karty oznamují – pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 10, pan poslanec Jiří Paroubek – náhradní karta číslo 15, pan poslanec Miroslav Váňa – náhradní karta číslo 16. (V sále je nepředstavitelný hluk.) Pan poslanec Jaroslav Krupka má náhradní kartu číslo 11.

Před námi je určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom ověřovateli určili pana poslance Davida Kádnera a paní poslankyni Kateřinu Konečnou. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 1. Ptám se, kdo je pro, aby ověřovateli této schůze byli pan poslanec David Kádner a paní poslankyně Kateřina Konečná. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přítomno 124, pro 100, proti 1. Hlasováním jsme rozhodli o tom, že ověřovateli schůze budou pan poslanec David Kádner a paní poslankyně Kateřina Konečná.

Nyní k omlouvám z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají: Milada Halíková – pracovní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Zdeňka Horníková – zdravotní důvody, Soňa Marková – osobní důvody, Marie Rusová – rodinné důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Jiří Štětina – zdravotní důvody, Jaroslava Wenigerová – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: od 18 hodin pro pracovní důvody pan ministr Leoš Heger, dále ministr Tomáš Chalupa – zahraniční cesta, Miroslav Kalousek – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta. Tolik k omlouvám.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 49. schůze. Návrh pořadu, jak jsem již řekla, je uveden na pozvánce. Nejprve vás seznámím ještě s tím, co projednalo dnešní grémium, tedy s návrhy grémia.

Nejprve navrhuje grémium Poslanecké sněmovny, abychom vyhověli žádosti místopředsedkyně petičního výboru paní poslankyně Hany Orgoníkové na pevné zařazení bodu 155, je to sněmovní tisk 806, zpráva

veřejného ochránce práv, abychom tento bod zařadili na čtvrtek 13. prosince v 11 hodin.

Druhý návrh grémia – vyhovět žádosti předsedy mandátového a imunitního výboru Bohuslava Sobotky a zařadit pevně bod 133 návrhu pořadu, tedy trestní stíhání poslance Pekárka, na dnes, to jest na úterý 4. prosince jako první bod.

Další návrh grémia – zařadit body 28, sněmovní tisk 771, 56, sněmovní tisk 662, 64, sněmovní tisk 714, a 81, sněmovní tisk 826, do bloku prvních čtení jako první až čtvrtý bod, a to na středu 12. prosince odpoledne.

Dalším návrhem je vyřadit z dnešního odpoledne body 17, je to sněmovní tisk 700, a 44, sněmovní tisk 807. Tyto body byly již pevně zařazeny, ale teprve se jimi bude zabývat příslušný výbor, tedy návrh na jejich dodatečné zařazení bude přednesen, až budou tyto dva tisky projednány příslušným výborem.

Dalším návrhem je, abychom tento pátek 7. prosince projednali body z bloku třetích čtení, které jsou již připraveny. Jsou to body 111 až 117.

A ještě jeden návrh. Bod číslo 10, je to sněmovní tisk 735, přeřadit na konce bloku druhých čtení. Je to na žádost ministra financí Miroslava Kalouska.

Ještě dodám, že dne 8. prosince uplyne lhůta Senátu pro projednání sněmovního tisku 801 a dne 12. 12. pak sněmovního tisku 785. Až uplynou příslušné zákonné lhůty, pokud Senát zamítne tyto návrhy či vrátí s pozměňovacími návrhy, předložím je v souladu s jednacími řádem k projednání do této 49. schůze Poslanecké sněmovny.

To je z mé strany všechno. Nyní k vašim návrhům. Oznamuji, že zde mám dvanáct přihlášek k pořadu schůze. Pan místopředseda Zaorálek žádá jako první, po něm pan ministr Leoš Heger.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych navrhl upřesnění toho, co se schválilo na organizačním výboru, kde se prohlasovalo to, že bychom chtěli, nebo já bych si přál, abychom ve Sněmovně projednali informaci premiéra Petra Nečase o posledním jednání Evropské rady. Nicméně vím, že premiér se zúčastní v pátek Ecofinu a příští týden 13. a 14. dalšího jednání Evropské rady. Takže to, že ten bod je na programu, je ještě málo, protože jde o to, abychom se včas zabývali tím, co bude na pořadu na Evropské radě teď v polovině prosince.

Já to tady navrhuji a chci navrhnout zařazení tohoto bodu dnes proto, protože jsem si prakticky jist, že to, co se odehrává v současné době v evropských institucích a na Evropské radě, je naprosto klíčové. Obávám se, že Česká republika v tom, jak se situace vyvíjí, se stále více ocitá na slepé koleji. Připomenu, že ve středu Evropská komise navrhla jakýsi jízdní řád

dalšího pohybu a integrace eurozóny, ve kterém se mluví už o takových věcech, jako je například autonomní rozpočet eurozóny. Vystoupení šéfa Evropské centrální banky zaznělo v tom smyslu, že je schopen kontrolovat přes tisíc bank. Mluví se o společných dluhopisech. Je evidentní, že představa dalšího pohybu eurozóny získává stále přesnější a konkrétnější obrysy. A co je důležitější – do toho zaznívají hlasy, že země eurozóny už si nenechají mluvit do pohybu další integrace, pokud někdo se nehodlá na této věci účastnit, tak prostě se jím nenecháme brzdit a půjdeme dále sami. Tohle zaznívá opakovaně. Já jenom připomenu, že je celá řada zemí jako Dánsko, Polsko, Švédsko, které dávají najevo, že na tomto pohybu v každém případě chtějí participovat, i když nejsou členy eurozóny, a stále častěji se mluví o těch, kteří se evidentně toho účastnit nehodlají. A v evropských médiích se jmenuje Velká Británie a vedle ní také Česká republika.

Jsem přesvědčen, že pokud bude tady tento pohyb pokračovat, pokud tento rozjetý vlak pojedje dál, tak jak se to prozatím děje, tak znovu čelíme nebezpečí, že Česká republika je zemí, která dále bude závislá na hospodářském rozvoji eurozóny.

Budeme s ní těsně spojeni, ale přitom se budeme zabývat schopností mluvit do pravidel, budeme se zabývat možností mluvit do toho, jaký bude další vývoj eurozóny. Zdá se mi, že nás čeká situace, kdy vlastně proti nám budou hlasovat jednak země eurozóny, země, které se dohodly na fiskální dohodě, země, které dneska pracují na projektu bankovní unie. A tohle může mít důsledek také nejenom ten, že prostě budeme bez vlivu a bez schopnosti mluvit do společných pravidel, ale také to může vést v těch horších scénářích dokonce i k hospodářské izolaci země, může to vést k tomu, že to ovlivní a sníží množství investic a přitažlivost České republiky pro investory. Já se prostě obecně obávám toho, že tento typ politiky vede Českou republiku někam na východ. Mohl bych říct, že se přibližujeme k zemím, jako je Maďarsko, jako je Rumunsko, a je to podle mě změna zahraničněpolitické koncepce tohoto státu.

My jsme po revoluci vyhlásili, nebo tehdy se tady mluvilo o heslu "návrat do Evropy". Nám se podařilo do Evropské unie vstoupit v roce 2004. Já připomínám, že po roce 2004 Česká republika zaznamenala největší hospodářský rozvoj a největší růst vlastně v celé své novodobé historii. A v současnosti děláme pohyby opačným směrem. Mně to připadá, že je to něco, čemu bych docela rád čelil a bránil. Víím, že na to jako představitel opoziční strany mám omezené prostředky, ale domnívám se, že pokud už tedy něco takového se děje, tak česká sněmovna, česká Poslanecká sněmovna o téhle věci musí mluvit. Pro mě je to změna orientace země, změna pohybu, změna zahraniční politiky.

A samozřejmě, že s tím souvisejí také ty aktuální události. A nechci to

teď rozebírat detailně, ale fakt, že se Česká republika neúčastní předávání Nobelovy ceny Evropské unii, je pro mě jenom potvrzením, to je jen kamínek do té mozaiky situace a chování, pozice, kterou Česká republika dnes v Evropě zaujímá. Já to, že se toho nezúčastníme, pokládám za projev nezralosti a nekulturnosti. Pro Evropu je to, jako kdyby tady významná instituce řekla: Evropská unie je ve světě potřeba, a z České republiky zazní, že pro nás to zřejmě zdaleka tak důležité není, nás se to netýká, nás to celé vlastně vůbec nezajímá. Mně to připadá, že tím vlastně jenom potvrzujeme to, že navzdory tomu, o jak vážných věcech se dnes v Evropě mluví, Česká republika a čeští politici nestojí o to u toho být, a samozřejmě jsem si jist, že se nám tento typ chování vrátí.

Dokonce bych chtěl říct, že tato vláda má jednu z vládních stran, která se tvářila, že je proevropská a která je vedena ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem, nicméně jestli mě tedy nepřekvapí vystupování prezidenta a bohužel už ani premiéra, tak musím říci, že v tomto případě selhal i ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. To, že nedokázal v téhle situaci jako ministr za Českou republiku nabídnout svou účast a snažit se tu podle mě nepříjemnou, podle mě takovou nekulturní reakci nějakým způsobem korigovat, tak se o to pan ministr Schwarzenberg ani nepokusil.

Takže já prostě musím trvat na tom, že všechny tyhle věci, které se sčítají a skládají, stále více posilují obraz České republiky, která nemá zájem a necítí jako vážnou věc zabývat se tím, co se v současné Evropě děje. Dneska už ani není brána jako plnoplatný a plnokrevný účastník těchto rozhovorů a já bych byl rád, kdyby nás premiér o tomto chování informoval a aby nám také řekl, jak si další vystupování na Evropské radě představuje, jak a s čím hodlá na příští Evropské radě vystoupit.

To jsou důvody, proč vás žádám, abychom dnes na schůzi po těch pevně zařazených bodech, které víím, že jsou plánovány, tak po těch pevně zařazených bodech zařadili ten dneska už v programu schůze existující bod Zpráva premiéra Petra Nečase o jednání Evropské rady. A mám na mysli jak tu minulou, tak tu příští 13. až 14. prosince.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan ministr Leoš Heger se hlásil s přednostním právem už před chvílí, potom paní předsedkyně Klasnová, potom pan předseda Stanjura. Pan ministr Heger, prosím. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi několik návrhů ke změně programu. Já bych si vzhledem k tomu, že některé zákony, které jsou v bloku druhého čtení, nebyly dosud projednány zdravotním výborem, tak bych si je dovolil vrátit zpět do bloku druhého čtení. Týká se to bodu

číslo 12 – zákon o léčivech, sněmovní tisk 783, a bodu číslo 17 – zákon o zdravotních službách, sněmovní tisk 700. Tak oba tyto zákony vrátit zpět do bloku druhého čtení.

Dále nebyl dosud projednán ve výboru bod zprávy a závěry zdravotních pojišťoven, bod číslo 158, jedná se o sněmovní tisk 847. Doporučujeme ho vyřadit z programu této schůze.

A poslední je bod číslo 44 – zákon o specifických zdravotních službách, sněmovní tisk 807. Jedná se o poslanecký návrh. Žádám o zpětvzetí se souhlasem spolupředkladatelů, protože se jedná o návrh zákona, který byl již zařazen jako pozměňovací návrh na zdravotním výboru pod jiný bod této schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, my si budeme muset prosím ještě ujasnit pár věcí. Za prvé, u bodu číslo 12 a 17, to byly vaše dva návrhy, kdy říkáte, že si přejete vrátit je do druhého čtení, to může nastat teprve ve chvíli, kdy tyto body budeme projednávat. To není procedurální návrh, který bychom mohli řešit teď při schvalování pořadu schůze. K tomu vás ještě upozorňuji, že rozhodnutím dnešního grémia, které samozřejmě bude muset potvrdit nebo nepotvrdit Sněmovna, je to, že bod 17, sněmovní tisk 700, bude vyřazen z dnešního odpoledne právě proto, že se jím ještě bude zabývat příslušný výbor, a o zařazení se domluvíme až poté, kdy výbor bude vědět přesně, v jaké je situaci. Pokud jde o... Nezaznamenala jsem ten váš třetí návrh, prosím, abyste mi ho zopakoval. První bod byl 12, pak 17.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Bod číslo 158 vyřadit z programu schůze, sněmovní tisk 847.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyřadit z programu schůze. Ano, děkuji vám. Dobře, děkuji.
Paní předsedkyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, žádám vás o zařazení nového bodu této schůze s názvem Informace ministra zdravotnictví k omezování zdravotní péče v České republice.

Dovolte mi na počátku citovat z programového prohlášení vlády: "Vláda definuje rozsah péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění na základě medicínských kritérií a v rozsahu možností veřejného zdravotního pojištění. Definuje taktéž místní a časovou dostupnost zdravotní péče a uloží plátcům tuto dostupnost pro pojištěnce zajistit. Nezbytné změny v systému zdravotnictví budou mít dlouhodobý charakter. Proto vláda povede

celospolečenskou diskusi o jeho reformě za účasti všech parlamentních politických stran." Konec citace z programového prohlášení vlády.

Věci veřejné i proto, že byly součástí vlády, na tyto sliby nezapomínají a dobře si je pamatují. Předstupují proto před vás s velmi vážným znepokojením ze současného vývoje, z aktuálního stavu vyjednávání o další budoucnosti systému poskytování zdravotní péče od 1. ledna 2013. Relativně v tichosti, ale především zcela chaoticky a nekoncepčně se Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo redukovat síť zdravotnických zařízení. O tom, jaké a kde budou nemocnice, rozhodují dle memoranda uzavřeného v červnu zdravotní pojišťovny, ačkoliv odpovědnost za síť zdravotních zařízení musí nést stát v součinnosti s kraji. Výsledkem je, že ačkoliv koncem roku vyprší smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, nejsou uzavřeny následné dohody. Pojišťovny sice ustoupily, pokud vím a z médií jsem se dozvěděla, zhruba ve třech krajích, v Jihočeském kraji zcela, v Jihomoravském s výjimkou Hustopečí, kde bude prodloužena smlouva pouze na tři roky, a v Plzeňském kraji kromě rokcanské nemocnice, která také získá smlouvu jen na překlenovací období. Tam ale jednaly kraje nad rámec svých povinností a zbývají ještě další kraje, ve kterých do budoucna není garantována jistota poskytování zdravotní péče.

Dámy a pánové, podle mne je šokující, že tři týdny před koncem roku zůstávají osudy mnoha regionálních nemocnic, a tedy jejich odborného personálu a stovek pacientů, velmi nejisté, ať už jde o středočeský region či Ústecko nebo Liberecko. Obávám se, že řada občanů České republiky je tak vystavena bezprecedentnímu nebezpečí a nejasnému výhledu, jakou péči budou moci v příštím roce čerpat. Podle aktuálních údajů Asociace českých a moravských nemocnic se má osm nemocnic rušit bez náhrady. Osm nemocnic! Dalších dvanáct nemocnic by mělo dostat smlouvu pouze na překlenovací období.

Dámy a pánové, je zapotřebí si uvědomit, že to je de facto likvidační, protože to nepřipouští další rozvoj nemocnic.

Ve 108 nemocnicích by mělo být zrušeno jedno a více oddělení. Existuje tedy pouhých 44 nemocnic, kterých by se škrtly neměly týkat vůbec.

Dámy a pánové, smlouvy nelze stihnout uzavřít do konce roku. Prvního ledna tak vznikne bezesmluvní krajně nejistý stav, a to především pro pacienty. Pojišťovny nyní navrhuji dočasné smlouvy na půl roku pro všechny nemocnice, aby byl čas situaci dořešit, což ale zcela odmítá Asociace českých a moravských nemocnic. Hrozí, že pojišťovny budou hradit jen neodkladnou péči, nemocnice nebudou mít postupně peníze na provoz, natož na investice.

Pacienti se stávají rukojmím. Stát zcela rezignoval na garance zdravotní péče, byť toto je jeho základní úkol. Zcela rezignoval na garanci

nemocničních lůžek a adekvátního zázemí pro pacienty. Asociace českých a moravských nemocnic varuje, že se může zastavit následná péče až pro 25 tisíc pacientů. Hovoří se o redukci až 6 tisíc lůžek. Opět vycházím z údajů, které objevíme v médiích. Nikdo neví, jaký bude konečný počet. Zbývají pouhé tři týdny do konce roku a nikdo nic přesně neví.

Už jsem řekla, že některé kraje si vyjednaly s pojišťovnami podmínky pokračování poskytování zdravotní péče. V současnosti se však ruší páteřní a v poskytování lékařské péče levnější nemocnice, které však nemají v zádech mocného zastávce. Budou uzavírány především malé oblastní nemocnice. Pokud se začne péče likvidovat v malých nemocnicích, lidé se budou přesouvat do fakultních nemocnic, kde je péče dražší. Žádná úspora nenastane, spíše jen zmatek a frustrace pacientů.

To všechno se týká především akutní péče, nicméně má být rušena i následná péče. Budou se rušit lůžka LDN. Tam je obloženost 90 % a je to maximum možného, rozhodně zde není žádný prostor pro další redukci.

Impuls k těmto změnám vzešel z Ministerstva zdravotnictví, byť se tak stalo, jak jsem zdůraznila, relativně v tichosti, byť se tak stalo na základě memoranda mezi Ministerstvem zdravotnictví a zdravotními pojišťovnami. Je zcela namístě žádat zde ministra zdravotnictví, jak už to někteří kolegové činili i v rámci interpelací, ale já si myslím, že by to mělo být velké téma, o kterém by měli mít možnost diskutovat všichni poslanci, protože všichni jsme byli zvoleni za některé regiony, kterých se určitá redukce nemocničních zařízení dotkne, je zcela namístě žádat zde ministra Hegera o vysvětlení kroků jeho ministerstva.

Ministerstvo nemá být na straně pojišťoven, má být neutrální ve svých rozhodováních. Ministerstvo zdravotní pojišťovny koordinuje, a pokud takto postupují zdravotní pojišťovny, tak je to kvůli Ministerstvu zdravotnictví.

Úspory, které – jak jsem tady už zdůraznila – mají nastat redukcí těchto nemocničních lůžek, jdou jasně na úkor pacientů, a navíc je velmi složité říci, jaké úspory ve finále z toho vzejdou.

Ráda bych zdůraznila, a už jsem tady několikrát opakovaně říkala, že Ministerstvo zdravotnictví zcela selhalo v tom, co slibovalo. Zcela selhalo v reformě zdravotnictví, v tom, že se zavede nadstandard. Původně se mělo ušetřit a byla to taková vize koalice, že by se mělo ušetřit 5,5 mld. korun ročně. To měla být úspora, kterou měla přinést reforma zdravotnictví. Nic takového se nestalo. Místo toho jsme tady svědky, že se v tichosti budou rušit nemocniční lůžka, kdy Ministerstvo zdravotnictví mlčí a přenechává veškerá klíčová vyjednávání na krajích a pojišťovnách, aniž by fungovalo jako odborný garant a dohled. V některých z těch největších krajů se tedy zachová zdravotní síť téměř beze změn, naopak v jiných regionech hrozí uzavření několika významných nemocničních pracovišť.

A já se, pane ministře, ptám, na základě jakých parametrů došlo vaše

ministerstvo k těmto rozhodnutím. Proč navíc zpočátku tak nesystematicky, spekulativně a nátlakovou formou. Proč se tato rozhodnutí neprojednávají transparentně, v souladu s programovým prohlášením vlády, za účasti místních samospráv, pacientů, odborného zdravotnického personálu, na základě zveřejnění rozhodujících kritérií, a ne za oponou v sídlech zdravotních pojišťoven a kanceláří v krajích.

Od Ministerstva zdravotnictví bych očekávala aktivní roli při řešení této krizové situace, kdy už zbývají v podstatě jen dny do vypuknutí chaosu, určení základních pravidel a lhůt pro uzavírání smluv. Jsem pro to, aby ministerstvo vyvíjelo tlak na nemocnice se slabšími výkony. Ty opravdu neschopné jistě lze uzavřít, ale nesmí se tak dít jen na základě komerčního rozhodování pojišťoven, bez ohledu na pacienty. Kritéria kvality musí určovat zejména Ministerstvo zdravotnictví. A stejně tak by měl resort dohlížet i na spravedlivé platby pojišťoven nemocnicím, aby nedocházelo k tomu, že za stejný výkon vyplácí pojišťovna každé nemocnici jiné peníze. V tomto kontextu by jistě pomohlo transparentní zveřejňování uzavíraných smluv, tak jak po tom Věci veřejné delší dobu volaly.

Pane ministře, žádám vás, abyste se vážnou situací v otázce zdravotní péče v krajích, kde situace není zdaleka dořešena, zabýval a pomohl ji systémově řešit. Jinak totiž hrozí řada nevratných procesů, na které doplatí tamější zdravotní personál, ale především pacienti. A pak se ptám, k čemu je tedy resort Ministerstva zdravotnictví.

Dámy a pánové, já proto požaduji, jak jsem říkala na začátku, zařazení nového bodu této schůze Informace ministra zdravotnictví k omezování zdravotní péče v České republice a prosila bych o jeho pevné zařazení po projednání bodu 133, pokud tento bude schválen jako první bod této schůze.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní předsedkyně, před vámi vystupovat pan místopředseda Zaorálek a žádal o zařazení bodu 132 po již pevně zařazených bodech dnes, takže já se vás potřebuji zeptat – vy chcete po projednání bodu číslo 133, což je první dnes pevně zařazený bod, to je zatím jediný pevně zařazený – tak jestli byste souhlasila s tím, že to bude až po bodu navrženém panem místopředsedou Zaorálkem, jako třetí bod. (Poslankyně souhlasí.)

Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, mám několik návrhů k pořadu jednání.

Za prvé navrhuji vyřadit bod číslo 135, sněmovní tisk 555, dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy, z této schůze.

Dále navrhuji pevně zařadit body číslo 2, 3, 4, 5, 7 a 8 na úterý 18. prosince jako první body v tomto pořadí.

Dále navrhuji zařadit bod č. 20, sněmovní tisk 577, dnes po pevně zařazených bodech. Klidně po těch bodech, o kterých se bude hlasovat, co navrhla paní předsedkyně nebo pan místopředseda Sněmovny předtím. Takže po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, v posledních několika týdnech vláda učinila v oblasti zahraniční politiky a Evropské unie několik významných kroků, které by stály za diskusi v Poslanecké sněmovně.

V minulém týdnu se Česká republika stala jediným státem Evropské unie, který se ve Valném shromáždění OSN postavil spolu s nemnoha státy, z velmocí to byly jen Spojené státy, dále z významnějších států, nebo z významných států Kanada a Izrael, proti udělení statutu pozorovatele v OSN Palestině, Palestinské autonomii. Dost dobře nechápu, jaký smysl má bránit Palestině, tedy jejímu umírněnému představiteli Abbásovi, v účasti na jednání Valného shromáždění OSN. Ostatně 158 zemí, které hlasovaly pro to, je výmluvné číslo.

Byl jsem předsedou vlády v době, kdy naše republika měla vynikající vztahy se Státem Izrael, ale také velmi dobré vztahy s umírněnými režimy v arabských státech, počínaje Egyptem, Tuniskem a Marokem. Určitě jsme si všichni povšimli, že tzv. arabské jaro se tam, kde proběhlo, poněkud vymklo představám Západu o vzniku pluralitních demokracií západoevropského typu v těchto státech. Vznikly vesměs islamisticky zaměřené vlády. Turecko, mimochodem jeden z našich spojenců z NATO, změnilo zásadním způsobem přístup k Izraeli. V Sýrii zuří občanská válka, která velmi pravděpodobně může znamenat konec tamního sekulárního režimu, jenž, ať byl jaký chtěl, byl nábožensky tolerantní. Zatím jsem si nepovšiml v pozici ani České republiky ani Evropské unie, že by se zabývala ochranou křesťanských menšin v Sýrii, která je složena, tato menšina, z křesťanů mnoha denominací a církví. Tvoří však 10 až 12 procent obyvatel Sýrie, možná až 2,5 milionu lidí, abychom si to dovedli představit. (Reakce na ustavičný hluk v sále.) Já chápu, že někteří z toho mají legraci, možná z něčeho jiného, ale myslím, že je to docela vážná věc.

Zajímala by mě koncepce vztahu vlády ČR k Blízkému a Střednímu východu.

Zaujalo mě v posledních dnech také jedno zajímavé gesto české výkonné moci. Dozvěděli jsme se, že ani prezident ani premiér nemají čas

se zúčastnit aktu přebírání Nobelovy ceny míru 10. prosince v Oslu. Samozřejmě že můžeme mít různé názory na tuto věc. Co je ale zřejmé, je to, že Evropská unie jako mírový projekt v Evropě se osvědčila, a není to tak samozřejmé, jak se dnes zdá. Celé dějiny Evropy jsou dějinami válečných konfliktů, tedy přesněji až do roku 1945. Nebo řekněme do vzniku Evropských společenství, kdy tento systém nabyl řekl bych institucionální podobu. Zajímalo by mě, co oba nejvyšší představitelé výkonné moci naší země mají onoho 10. prosince ve svém programu tak důležitého, že tomu dali přednost.

Myslím, že to má ale ještě jeden moment, který je velmi praktický. Před dojednáním Evropské finanční perspektivy na léta 2014 až 2020 je dobré být s politickou elitou Evropské unie v osobním kontaktu. To říkám z vlastní zkušenosti z doby před sedmi lety, kdy jsem tyto záležitosti dojednával. Každé osobní jednání tehdy vylepšilo českou pozici v evropské finanční perspektivě na léta 2007 až 2013 a my jsme pak byli první ze všech – někde jsem si dokonce přečetl, že Nečasově vládě bude stačit pátá až desátá pozice, tedy rozuměj v přepočtu získaných finančních prostředků, které získáme z Evropské unie na ta léta z evropské finanční perspektivy na jednoho obyvatele. To bych považoval, tento sesun z první pozice na pátou až desátou pozici, a možná ještě horší, za chybu.

Chápu, že parlamentní zvyklosti jsou v každé zemi různé. V Německu o této věci informuje kancléřka poslance Spolkového sněmu. My se věci dozvídáme z novin. Abych byl přesný, především z novin zahraničních.

Chci navrhnout na této schůzi Sněmovny zařazení dvou bodů. Za prvé: Koncepce přístupu české vlády k problematice vztahů Stát Izrael – arabské státy a Turecko, například v pátek ráno jako první bod. A v pátek ráno jako druhý bod Koncepce přístupu české vlády k závěru jednání o Evropské finanční perspektivě let 2014 až 2020.

Mohu přikročit k té další věci? (Předsedající: Prosím, pane kolego.)

Dámy a pánové, již několikrát jsem navrhl na schůzi Poslanecké sněmovny zařadit jako mimořádný bod jednání informaci vlády ke kauze metanol. Tomuto projednávání koaliční většina vždy zabránila. Netvrdím, že vládní poslance cynicky nezajímají téměř čtyři desítky lidských osudů zmařených metanolem. Jen zřejmě chtějí dopřát vládě klid na práci.

Chci také říci, že za prvé opatření, která se objevila v materiálu nedávno zpracovaném pro vládu několika institucemi, které ty věci mají na starosti, nemám za natolik účinná, abych je považoval za adekvátní v nastalé situaci.

Za druhé: Nejde přece – v uvozovkách – jen o prodej lahví falešných lihovin s metanolem, ale o celý černý trh s alkoholem. Připomínám, že se odhaduje, že až čtvrtina lihovin a destilátů prodávaných v zemi je vyráběna z denaturovaného lihu rafinovaného savem či jinými takzvanými

čisticími látkami. Jde samozřejmě o zdravotní rizika při konzumaci takového pochybného alkoholu, ale také o daňové úniky DPH, spotřebních daní i daní z příjmů v souhrnné výši několika miliard korun.

Za třetí: Zpracovatelé zmíněného materiálu pro vládu, který má věc řešit, byli a jsou sami součástí problému, který pomohli vytvořit. Je vůbec podivné, že se jim celou věc paralelního černého trhu s alkoholem nepodařilo objevit již dříve, nechali ho léta bez velkých překážek bujet.

Za čtvrté: Co je zajímavé – že se vůbec nemluví o politické odpovědnosti, a to nejen za metanolovou aféru a oběti na životech, ale také za rozsah problému zvaného černý trh s alkoholem a destilátů.

Navrhuji na jednání Sněmovny například v příštím týdnu v úterý odpoledne v libovolném pořadí zařadit nový bod pod názvem Informace předsedy vlády o konkrétních krocích k odstranění černého trhu s alkoholem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte ještě – ten první váš bod jste navrhoval na kdy zařadit? (Poslanec Paroubek: V pátek ráno první bod.) A toto bylo ve čtvrtek po pevně zařazených bodech. (Poslanec Paroubek: Ne, v úterý příští týden po těch bodech, které budou zařazeny.) Po pevně zařazených bodech.

Nyní pan poslanec Petr Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl požádat o zařazení nového bodu a tím bodem je zařazení Informace ministra zdravotnictví o nesystematičnosti a omezování zdravotnických služeb turnovské nemocnice na úkor nemocnice v Semilech a dále rušení nemocnice v Tanvaldě a vysvětlení netransparentnosti a nekonceptnosti uzavírání nemocnic či oddělení v Libereckém kraji jako takovém.

Celkem osm nemocnic je v Česku od ledna odsouzeno již k zániku. Například v mém Libereckém kraji se jedná o omezení péče nemocnice v Tanvaldě, dále Panochova nemocnice v Turnově a dalších 12 nemocnic v České republice má dostat pouze omezené smlouvy na tři roky pro některá klíčová oddělení, což je pro jejich další rozvoj naprosto kritické. Nejde o to, že se nemá šetřit. Jde o to, aby se šetřilo opravdu, aby nad úspornými opatřeními, která budou bolet tu či jinde, měli občané možnost kontroly.

Konkrétně jde o toto. Když se tiše mnoho měsíců na Ministerstvu zdravotnictví připravuje rušení nemocnic a na některých odděleních v nemocnicích, tak proč zároveň tu máme během této vlády smlouvu, která rozšiřuje služby například v semilské nemocnici, kam jsou následně přesunuty slu-

žby na úkor turnovské nemocnice? Možná, že to tak má být, ale možná, že mohou existovat obě dvě nemocnice.

Pochybnosti jsou dány tím, že smlouvy mezi nemocnicemi jsou udělovány netransparentně. Okamžitě se zde vyrojily spekulace o Janu Farském. Ten je jednak ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny, starostou Semil a zároveň poslancem klubu TOP 09, ve kterém je i pan ministr Heger. Byla by situace jiná, pokud by město Turnov mělo svého poslance za TOP 09, a tedy stranického společníka pana ministra? Nebylo jednání poslance pana Farského účelové, když se jednalo na správní radě VZP o odvolání ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny? On se však nedostavil, a tak projevil jistý vděk nad tím, že mu vyhověl pan odcházející Horák se smlouvou, kterou podepsala Nemocnice v Semilech se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou.

Věci veřejné naprosto odsuzují tento netransparentní postup. Tím dochází k omezení a rušení nemocnic nejen v Libereckém kraji. Je třeba, aby byly zveřejněny smlouvy mezi nemocnicemi a pojišťovnami, je třeba, abychom se tak vyhnuli možnému podezření z politických tlaků, a také zapojit zástupce odborného personálu pacientů a místní samosprávy, kteří by se na rozhodování o zachování nebo naopak rušení některých nemocnic měli podílet. (Velký hluk v sále. Poslanec Skokan přestal hovořit a čeká, až se poslanci v sále uklidní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Skokan: Já čekám, až pan předseda ODS si to tam dopoví se svými kolegy a kolegyněmi, a hned navážu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím, věnujme pozornost panu poslanci Skokanovi.

Poslanec Petr Skokan: Teprve poté je možné koncepčně, transparentně a veřejně rozhodnout o tom, kde a co se má případně zrušit, a možná, že se ukáže, že se nemusí zrušit ani jedna nemocnice.

Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Skokan žádá zařadit na úterý před pevně zařazené body. Znamená to tedy, že to chcete jako první bod, pane poslanče. Jako první bod je návrh grémia. Pokud budete trvat na tom prvním bodu, tak je to komplikované. Chci vás požádat, zda byste modifikoval svůj návrh po pevně zařazených bodech dnes.

Poslanec Petr Skokan: Netrvám na tom, paní předsedkyně, a samozřejmě podle vašeho praktického uvážení tedy navrhuji jako druhý bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Po pevně zařazených bodech by to byl teď již čtvrtý bod, podle toho, jak bude probíhat hlasování. Děkuji.

Pana poslance Paroubka se ještě zeptám, protože jsem zde měla tři jeho přihlášky. Všechny tři už byly řečeny.

Pan kolega Michal Babák má slovo.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedkyně, vážení poslanci, vážené poslankyně, já bych požádal o zařazení nového bodu, a to Informace ministra zdravotnictví pana Hegera o nevýběrovém řízení generálního ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny. Rád bych požádal pana ministra Hegera o vysvětlení, proč byl jako krizový manažer největší zdravotní pojišťovny v zemi vybrán člověk bez jakéhokoliv výběrového řízení a bez představení strategie řízení společnosti a nejbližších kroků pro stabilizaci pojišťovny správní radě.

Jsem navíc šokován, že členové správní rady viděli nově zvoleného generálního ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny prvně až při jeho zvolení. Já osobně jsem člen správní rady a myslel jsem si, že jsem zodpovědný jako člen správní rady za chod VZP. Mýlil jsem se. Zodpovědný je přímo pan ministr Heger.

Mluvíme tady o organizaci, která se potýká s dlouhodobými problémy a tristním hospodařením. Dvojitými ceníky pro poskytovatele zdravotní péče a zakázkami typu IZIP, kdy ostuda překračuje hranice českého státu. Dochází k otevřenému hazardu se zdravím a penězi více než 70 % pojištěnců a pacientů. Toto riziko se však přenáší i na regionální nemocnice, odborná pracoviště i samotné lékaře, nemluvě o dalším zdravotním personálu. Proč byla tato zásadní personální obměna provedena až po nevratných krocích ve formě nových smluv se zdravotními zařízeními? Nechápu. Na jednu stranu zde máme naprosto nezodpovědný výběr vedení pojišťovny a kauzu IZIP, na druhou stranu se dozvídáme, že kvůli nedostatku finančních prostředků se musí od příštího ledna rušit některé nemocnice. Vzhledem k tomu, že do konce roku zbývá méně než měsíc, nezbyvá nemocnicím už velký prostor k vyjednávání. Pojišťovny v čele se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou postavily nemocnice bez jakékoliv diskuse předtím pro některé z nich k likvidačnímu řešení.

Dále tady mám další bod, a to bych požadoval o předřazení bodu číslo 68, sněmovního tisku 742, novely obchodního zákoníku, čili o rušení tzv. akcií na majitele. Vláda předložila návrh zákona, který nedostatečně,

absolutně nedostatečně reaguje na toto rušení akcií na majitele. Vláda předložila tento zákon ve třech možnostech: jednak zaknihování do centrálního registru, dále imobilizace akcií prostřednictvím komerčních bank a za třetí – akcie na majitele se převedou na akcie na jméno.

Náš návrh, čili sněmovní tisk číslo 742, reaguje právě na tento vládní návrh a řeší tuto věc právě pouze první možností, a to zaknihováním do centrálního registru. Ostatní možnosti jsou zcela bezzubé a neřeší absolutně věc rušení akcií na majitele. Například ve třetí možnosti, kterou samozřejmě všechny akciové společnosti zvolí, se akcie na majitele převedou na akcie na jméno, se můžou tyto akcie převádět ex post. Mnozí, kteří znáte praxi akcií, tak víte dobře, že tyto akcie jsou spravovány přímo společnostmi, to znamená, že společnosti si je mohou následně přepisovat zpětně a nemusí vůbec dojít k tomu, aby pravý majitel byl zapsán na této akcií jako na akci na jméno.

Tento bod, čili bod číslo 68, sněmovní tisk 742 bych poprosil předřadit jako první bod ze série zákonů prvního čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, a ten předchozí bod, ten jste chtěl na kdy zařadit?

Poslanec Michal Babák: Poprosím jako pevně zařazený bod po všech již pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu schůze a to je informace pro změnu ministra zdravotnictví k hrozícímu kolapsu ve zdravotnictví. A oproti svým předřečníkům a kolegům mi dovoluji požádat pana ministra o vysvětlení celé nekoncepční aktivity ve zdravotnictví z poněkud jiného úhlu. A to je, co je příčinou onoho netransparentního ukončování smluv mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi. Tento bod navrhuji zařadit jako bod po pevně zařazených bodech na dnešní den.

Dámy a pánové, o zdravotnictví zde zaznělo v úvodu této schůze několik poznámek, ale k obhajobě tohoto bodu mi dovoluji ještě několik zásadních informací dodat. (V sále je silný hluk.)

Za prvé, Ministerstvo zdravotnictví onen bleskový proces rušení nemocnic a konkrétních oddělení, do kterého se pustilo v posledních týdnech, připravovalo celou řadu měsíců a minimálně po dobu jednoho roku. Když řeknu to, že jsem tady opakovaně hovořil na plénu a i jsem in-

terpeloval pana ministra zdravotnictví, kde jsou připravované úspory ve zdravotnictví, proč se nepřipravuje a proč se intenzivněji nezavádí zdravotní nadstandard, a mě velmi mrzí, že z oněch reformních kroků, kdy právě na nadstandardu mělo dojít k miliardovým úsporám na provozu českého zdravotnictví, tak v tomto duchu musím naopak pozitivně říci to, že Ministerstvo zdravotnictví se pustilo do plánu rušení nadbytečných akutních lůžek, jaksí velmi jednoznačně přivítat. Problém je, že nemohu přivítat tu formu, kterou probíhá ono rušení, a dokonce nejenom akutních, ale i dokonce lůžek pro dlouhodobě nemocné, kterých, jak víme, je naopak v České republice reálně v mnoha regionech nedostatek. Dá se říci, že reformní krok Ministerstva zdravotnictví s rušením konkrétních nemocnic a oddělení připomíná český seriál Návštěvníci s jeho populárním dílem pod názvem Hlavně nenápadně. Ona aktivita hlavně nenápadně je výborná pro komediální filmy české provenience, možná že by mohla být i velkou inspirací pro naše tajné služby, ale bezesporu by neměla být inspirací pro reformní kroky Ministerstva zdravotnictví.

Má žena tady četla programové prohlášení vlády České republiky, které, předpokládám, by mělo být závazné pro ministry Nečasovy vlády. A je tragické, že zde zcela jednoznačně žádná veřejná debata k rušení nemocnic a jejich oddělení neproběhla. Asi se ptáte proč taková debata neproběhla. A já se obávám, že tím reálným důvodem, proč tato debata neproběhla je to, že reálně se ruší, nebo respektive je ambice –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, já vás žádám, abyste případné hovory přenesli mimo jednací síň. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Je zde bohužel patrná jednoznačná ambice rušit výrazně efektivnější, nebo chcete-li levnější nemocnice na úkor toho, že naopak se zachovávají, nebo je ambice zachovat nemocnice dražší. Těch příkladů je celá řada a některé z nich tady již konkrétně zazněly. Ale začnu příkladem mně nejbližšího dnes Plzeňského kraje.

Proč v nemocnici v Rokycanech je ambice zrušit porodnické oddělení a dětské oddělení, když tato oddělení umějí zákroky, které se zde provádí, provádět o jednu třetinu levněji než v nemocnici plzeňské? Nejprve byla ambice zde úplně tyto aktivity zrušit. Potom zdravotní pojišťovny přistoupily k tomu, že tedy se zachová smlouva s tímto zdravotnickým zařízením naproti jiným zdravotnickým zařízením pouze na tři roky. Ptám se, jak kvalitní zde zůstanou lékaři, jak excelentní personál v rokycanské nemocnici může zůstat za situace, kdy víme, jakým způsobem se vyvíjí nezaměstnanost v České republice, jak zásadní je otázka pro výběr povolání a obzvláště pro excelentní lékaře to, jestli dostanou smlouvu na tři roky, nebo na pět let.

Rokycanská nemocnice je tříletou smlouvou jednoznačně odkázána k tomu, že zde musí logicky klesat kvalita poskytované péče. Dámy a pánové, já nechci říct, že se tak možná stát nemá. Možná se tak stát má, ale je to stejné, jako když zde pan poslanec Skokan z Věcí veřejných hovořil o tom, proč se má omezovat péče v turnovské nemocnici, a naopak ve městě poslance TOP 09, starosty Farského, se naopak ona zdravotní péče – především jde o chirurgické výkony – má rozšiřovat. A mohl bych pokračovat. Podobná situace je i v Ústeckém kraji, jak pevně doufám, o této situaci bude hovořit pan poslanec Kádner.

Sečteno podtrženo, konkrétní nemocnice jednoznačně levnější jsou kráceny na svých smlouvách, je zde jasná ambice zdravotních pojišťoven omezovat zde péči, a naopak nemocnice dražší, jako kupříkladu v Litoměřicích, je pozitivně diskriminována. A já se ptám ministra zdravotnictví, proč tento proces probíhá tak netransparentně, jak probíhá. Proč nemohou být zveřejněny smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, aby každý občan České republiky viděl, kde jak je drahá zdravotní péče, aby existovala veřejná kontrola nad tím, jaké nemocnice mají být rušeny a jaké ne. Proč naopak transparentně Ministerstvo zdravotnictví nenavrhne jednotný ceník pro konkrétní standardizované nemocniční oddělení a pracoviště tak, aby naopak celý proces rušení konkrétních oddělení byl postaven na transparentním procesu toho, jaké nemocnice jsou schopné akceptovat standardizované ceny tak, aby mohlo dojít k vyvrácení pochybností o tom, že konkrétní zdravotnická oddělení, a dokonce celé nemocnice jsou pozitivně diskriminovány jenom s ohledem na politickou příslušnost představitelů konkrétních měst, nebo dokonce nemocnic, kdy tito konkrétní politici mohou mít větší vliv na zachovávání takovýchto konkrétních zdravotnických zařízení a oddělení. Ptám se, proč naopak neproběhne řádná veřejná debata, do které se mohou zapojit všichni občané České republiky, a v souladu s programovým prohlášením vlády České republiky debata i se všemi parlamentními stranami nad tím, jak má vypadat zdravotní koncepce, a jaká tedy méně efektivní zdravotnická zařízení mají být rušena a jaká naopak mají být zachována.

V kontextu i s oním netransparentním zvolením nového generálního ředitele ZVP, tak jak o něm hovořil pan poslanec Babák, se dá celkově shrnout celková situace ve zdravotnictví tak, že těm, kteří v tom umějí lépe chodit, ti, kteří dokážou ze zdravotnictví tyt, těm budiž ve zdravotnictví dále přáno, a těm levnějším, těm, kteří umějí za menší peníze poskytovat stejně kvalitní služby, budiž do budoucna krájena jejich možnost existence. Prosím ministra zdravotnictví, aby vedle konkrétních kroků a řešení krizové situace ve zdravotnictví, tak jak o tom hovořila poslankyně Věcí veřejných a předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová, aby

vedle toho byl zvlášť zařazen samostatný bod za pevně zařazené ostatní body ke zdravotnictví o tom, proč takto netransparentně Ministerstvo zdravotnictví postupuje a proč Ministerstvo zdravotnictví transparentně naopak nemůže předložit konkrétní cenovou politiku a konkrétní kroky ke spokojenosti občanů České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní paní poslankyni Janu Drastichovou.

Poslankyně Jana Drastichová: Dobrý den, vážená paní předsedkyně. Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám vás o zařazení mimořádného bodu na jednání, který se vztahuje k podání vysvětlení nové ministryně práce a sociálních věcí Ludmily Müllerové k projektu sKaret a další budoucnosti tohoto obřího a podezřelého IT experimentu.

V minulých dnech jsme byli svědky řady rozdílných vyjádření od premiéra Nečase, který prohlásil, že se projekt musí předělat a zůstat dobrovolný. Vedle toho šéf České spořitelny Kysilka potvrdil, že systém sKaret zůstane beze změn. A ministryně Müllerová uvedla ve věci dobrovolnosti systému sKaret pro jejich držitele mnohé. Jeden den byla pro dobrovolnost, aby o pár hodin později otočila. Následně o několik dní později opět kontrovala příslibem dobrovolnosti s tím, že vše brzy zpřesní. Od té doby resort a jeho ministryně mlčí, ale my se z médií dovídáme, že během příštího půl roku proběhnou změny. Ale nevíme jaké, ke kterému datu, kdo je připraví. Premiér, šéf České spořitelny, nebo MPSV?

Sporných věcí tohoto projektu je však víc. Proto mě zarazí, že vládě nevadí, že skrze tento polofunkční a kontroverzní systém podle odborných odhadů ročně proteče více než 80 mld. korun. Navíc smlouva mezi Českou spořitelnou a Ministerstvem práce a sociálních věcí dle právních specialistů obsahuje právní rozpor v zadávacích podmínkách a uzavřenou smlouvou. Proto žádáme ministryni Müllerovou, aby vysvětlila, proč jsou podmínky smlouvy s Českou spořitelnou tak jednostranně nevýhodné. Mluvím o nevypověditelnosti smlouvy, která je uzavřena na dlouhých 12 let, příslibu 98 % dávek včetně starobních důchodů. Vždyť tato smlouva de facto zavádí privatizaci veřejné moci. Ministerstvo práce a sociálních věcí se v ní zavazuje, že bude vyvíjet veškeré maximální úsilí pro to, aby byla učiněna i změna legislativy tak, aby se Česká spořitelna stala, dalo by se říci, dvorním dodavatelem všech dávek včetně starobních důchodů občanů České republiky.

Chtěla bych zdůraznit, že resort práce a sociálních věcí skrze své ministry za TOP 09 veřejně lhal celé společnosti, když prohlašoval, že sKarty

nebudou sloužit k výplatě starobních důchodů. Kdokoli se podívá na smlouvu, která je uveřejněna na stránkách MPSV, zjistí, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí zavázalo k tomu, že přes sKarty půjde 98 % dávek včetně penzí. Jedinou výjimkou, která je učiněna v této smlouvě, jsou dávky, které by vznikly v případě nenadálých živelních pohrom.

Dnes skrze sKarty prochází zhruba 80 mld. korun, které budou vypláceny v souvislosti se sociálními dávkami. Pokud by bylo přikročeno k tomu, že by přes sKarty byly vypláceny také důchody, znamenalo by to dalších zhruba 360 mld. korun, které by prošly přes Českou spořitelnu k občanům České republiky. Jinými slovy, v tu chvíli mluvíme dohromady o částce 440 mld. To je opravdu byznys, který by se jistě líbil i mnoha jiným bankovním domům. Nemluvě o tom, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí upsalo k dvanáctiletému závazku, na tři po sobě jdoucí volební období, tedy do roku 2024. Ať už v křesle ministra práce a sociálních věcí usedne kdokoli, nezmění se podmínky této smlouvy. To znamená, že se Česká republika zavázala, že jednoznačně starobní důchody, veškeré dávky, 98 % výdajů, de facto veškeré mandatorní výdaje MPSV půjdou přes sKarty za asistence jednoho bankovního domu.

Ráda bych zdůraznila, že po prostudování této smlouvy navíc zjistíte, že de facto tuto smlouvu není možné vypovědět. Důvody, pro které by Ministerstvo práce a sociálních věcí mohlo tuto smlouvu vypovědět, nejsou explicitně a jasně v této smlouvě zakotveny. Jde tedy o jednostranně výhodnou smlouvu zvýhodňující jeden soukromý subjekt, jeden bankovní dům. Za myšlenku privatizovat státní moc bankám musí nést vláda zodpovědnost. TOP 09 nese zvláště zodpovědnost za snahu podporovat monopolní bankovní subjekt, který zbohatne na zprivatizovaném systému sociální pomoci. A to navíc subjekt, u něhož má tato strana svůj účet.

Nikdo nemůže v tuto chvíli, dámy a pánové, vyloučit riziko arbitráže ze strany České spořitelny, potažmo Erste Bank, vzhledem k již podepsané smlouvě a na základě z různých médií avizovaných změnách. Jak jsem říkala, tato smlouva je prakticky nevypověditelná. A pozor – minimálně třikrát či čtyřikrát v této smlouvě je uvedeno, že Česká spořitelna uzavírá tuto smlouvu pouze pod podmínkou a pouze v dobré víře, že 98 % výdajů, tedy těch zhruba 440 mld. korun, půjde v budoucnu přes sKarty. Jinými slovy, pokud jimi půjde těch pouhých 80 mld. korun, jak je to nyní a tak jak to umožňuje legislativa, je možné, že si v budoucnu Česká spořitelna, pokud budoucí ministr práce a sociálních věcí nevyvine ono maximální úsilí, o kterém se hovoří ve smlouvě, Česká spořitelna bude nárokovat kompenzaci finančních výdajů spojených s výdajem sKaret. To je to minimální, co se může stát. To maximální, co se může stát, je to, že potom bude hrozit České republice arbitráž. A to maximální, co se také může stát kromě toho, že jeden bankovní dům bude mít ten ohromný luxus, že na jeho účtu

bude každý měsíc ležet 440 mld. korun, kromě toho se stane to, že starobní důchodci, důchodci, kteří nikdy nepoužívali platební karty, teď budou donuceni na základě této smlouvy platební karty používat.

Z těchto závažných důvodů žádám Sněmovnu o zařazení mimořádného bodu na dnešní jednání, který se vztahuje k podání vysvětlení nové ministryně práce a sociálních věcí Ludmily Müllerové k projektu sKaret a osvětlení jejich další budoucnosti. A prosím o zařazení tohoto bodu na dnešek jako pátý pevně zařazený bod po již pevně zařazených bodech.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana poslance Otto Chaloupku.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, navrhuji vyřazení bodu 23, sněmovního tisku 676, vládního návrhu novely zákona o stavebním spoření. Předstupuji před vás, abych vyjádřil postoj Věci veřejných.

Detailní prostudování tohoto návrhu a konzultace s odborníky nás vedou k obavám, že tento vládou předložený návrh je faktickou likvidací osvědčeného systému spoření, který využívá pět milionů, tedy téměř polovina občanů naší země. Věci veřejné nevidí jediný důvod, proč měnit systém, který funguje. Navíc systém, který si získal svou stabilní pozici v oblasti spoření a investic. Systém, který se zkrátka osvědčil. Nevidíme důvod měnit zavedené a funkční jen proto, že ho nemá dlouhodobě rád jeden ministr financí. Navíc ministr, který v jedné vládě daně snižuje a ve vládě Petra Nečase je pro změnu zase vehementně zvedá.

Považujeme za velký problém, že by navrhované změny měly platit retroaktivně a vztahovat se nejen na nové, ale na již existující smlouvy. Musím s politováním konstatovat, že novela rozhodně není vypracovaná ve prospěch občanů. Jediný, komu z této novelizace bude plynout profit, je konkurence stavebních spořitelen, bankovní domy a jejich finanční skupiny.

Předkládaná úprava přináší dvě hlavní novinky. V první z nich, která zajišťuje, aby stavební spoření lidé využívali výlučně pro stavební investice, Věci veřejné překážku nevidí. Avšak ke druhé změně máme zásadní výhrady. Jedná se o to, že změna by měla na jedné straně umožnit klasickým bankám poskytovat produkty stavebního spoření a na straně druhé dává stávajícím stavebním spořitelnám možnost přeměnit se na standardní banky. To bude mít za následek, že z trhu budou vytlačeny relativně levné úvěry na rekonstrukce a modernizace v nižších objemech, jak je dnes nabízejí stávající spořitelny, a nahradí je drahé bankovní hotovostní úvěry. Jestliže se dnes lidé nemusejí o své úspory v rámci stavebního spoření obávat, je

to hlavně proto, že stavební spořitelny na rozdíl od bank mohou investovat v omezeném rozsahu a do velmi bezpečných instrumentů. A to by podle nového vládního návrhu mělo být jinak. (V sále je hluk.)

Tímto krokem by došlo k rozkolísání dnešní stability trhu ve stavebním spoření především kvůli odlivu klientů k běžným bankám právě proto, že jim budou nabízet produkty typu stavebního spoření. V praxi to bude znamenat, že banky budou ještě více profitovat na svých klientech, neboť stavební spoření budou využívat jako velmi výhodný, státem dotovaný sběr vkladů. A to není jediným rizikem, které novela může přinést. Pokud stavební spořitelny využijí možnost přeměnit se na univerzální banky a přestoupí z uzavřeného do otevřeného systému, přinese jim to nerovné postavení oproti bankám a obyčejným střadatelům to vnutí výraznou a nedobrovolnou změnu postavení. Jejich úspory dosud přečkaly krizi v bezpečí uzavřeného systému stavebních spořitelen, které mají pevně danou úrokovou sazbu. Spořitelny díky tomu mohly spoléhat na nejvyšší bonitu svých klientů a nemusely se potýkat s nesplácenými úvěry tak jako běžné banky. Chci připomenout, že významným stabilizačním prvkem spořitelen byl i poměr jejich spořicí a čerpajících klientů zhruba 5:1. Pokud by lidé odcházeli stavebně spořit k bankám, vystavili by své úspory rizikům kapitálového trhu a spořitelny by tak navíc přišly o své dnešní stabilizační pilíře.

Jestliže spořitelny přestoupí z uzavřeného do otevřeného systému, budou v něm oproti bankám v nerovném postavení. Ano, vládní návrh je obhajován argumentem, že je třeba zvýšit konkurenční prostředí na trhu se stavebním spořením. Změna systému z uzavřeného na otevřený však toto rozhodně nezabezpečí, neboť pro většinu stavebních spořitelen bude tento krok likvidační. A toto je tím, co opravdu chceme? Navíc v době vrcholících ekonomických obav. Destabilizaci celého systému považují Věci veřejné za velmi riskantní, zvláště v dnešní době napjatých veřejných rozpočtů. (V sále je stále hluk.)

Je zcela nepochybné, že z činností, které jsou financovány pomocí úvěrů stavebních spořitelen, plynou do státního rozpočtu a do dalších veřejných rozpočtů nezanedbatelné daňové příjmy a zanedbatelný není ani pozitivní vliv stavebního spoření na trhu práce. Rovněž je třeba brát v úvahu i fakt, že navrhovaná změna by mohla být v rozporu se soutěžním právem Evropské unie. Běžné banky mohou na rozdíl od stavebních spořitelen poskytovat své produkty komukoliv v Evropě a navíc jsou díky státnímu příspěvku oproti evropským bankovním domům zvýhodněné. Kromě toho je naše největší stavební spořitelna, Českomoravská stavební spořitelna, dcerou německé matky a německé zákony zakazují stavebním spořitelnám transformovat se na banky. Nemohla by se tak přeměnit v banku bez nuceného odprodeje německého podílu a to by znamenalo

ohrožení investice zahraničního subjektu a hrozí zde zcela reálný soudní spor.

Z těchto důvodů se obracím na předsedkyni Sněmovny se žádostí o vyřazení tohoto bodu z pořadu 49. schůze. A vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodne Sněmovna, pane poslanče. Prosím nyní o slovo pana poslance Opálku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se po bloku poslanců Věci veřejných podíval na blok prvních čtení.

Zákon umožňuje poslancům předkládat buď samostatně, nebo ve skupině poslanců návrhy zákonů. Jak se však už několik měsíců projevuje v této Poslanecké sněmovně, postavení poslanců je nerovné. Dochází k diskriminaci, a to z pohledu, že opoziční návrhy jsou neustále přesouvány na pozdější a pozdější termíny a propadají se vlastně do dalších a dalších měsíců. Nejde o náhodu, ale je to systémová chyba. Chci říci, že dnes máme v pozvánce 70 bodů prvních čtení. Když se podíváte na čísla sněmovních tisků, tak tam najdete rozdíl 400. Nejnižší číslo je něco přes 400, nejvyšší více než 850.

A tak dávám návrh, aby se v bloku prvních čtení seřadily za pevně zařazenými body ostatní tisky vzestupně od nejnižšího čísla k nejvyššímu, aby byly projednávány podle svého čísla a podle data, kdy byly podány. Pokud tento návrh neprojde, mám tady druhou variantu, která se už týká jednoho tisku, a to aby byl po pevně zařazených bodech bloku prvního čtení pevně zařazen další bod, a to číslo 58, sněmovní tisk 677. Jedná se o poslanecký návrh zákona poslanců KSČM, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečí a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

Krátké zdůvodnění. Vláda již v minulém volebním období předložila a prosadila návrh zákona č. 261/2007 Sb., kterým došlo k rozšíření institutu maximálního vyměřovacího základu bez transparentního zhodnocení dlouhodobých finančních dopadů na příjmy státního rozpočtu, a to zejména jeho součástí důchodového účtu. Výpočty se proto různí. V údajích, o kolik korun takto stát ročně vybere méně, se nevyznáme ani v závěrečném účtu. Ministerstvo práce a sociálních věcí odhadovalo roku 2007 snížení výběru v roce 2008 o 5 mld. Skutečnost však byla vyšší. Šlo dle odhadu o 8, či dokonce 10 mld. Skutečné dopady nebyly nikdy prokazatelně zveřejněny, a to, jak jsem již poznamenal, ani v závěrečném účtu. Přitom například analýza Českomoravské komory odborových svazů uvádí oproti vládním zdrojům podstatně vyšší částky. K vyšší částce lze dojít i analogicky, a to z informací zdravotních pojišťoven v souvislosti se stropy na všeobecné

zdravotní pojištění. Těžko se to počítá, neboť příjmy nad 100 tisíc v členění s kroky po 20 tisíc není. A byly by k výpočtu potřeby. Nejsou tedy veřejně přístupné. Údajně se takto úlevy týkají 40, 60 či více občanů. Ti si díky zavedení jednotné sazby daně z příjmu fyzických osob, která je vlastně do určité míry od určité výše regresivní, a zavedením stropu na odvody výrazně zvýšili mzdy, platy či odměny.

Námi navrhovaná novela zákona č. 589/1992 Sb. v platném znění a vyvolané technické úpravy souvisejících zákonů, tedy sněmovní tisk 677, má vrátit právní stav před rokem 2008 a zvýšit od roku 2013 příjmy státního rozpočtu, a snížit tak deficit na důchodovém účtě. Sněmovní tisk 677 však čeká na své projednání v této Sněmovně již sedm měsíců. Diskriminačním přístupem se tak vlastně propadá a příjmy, které by mohl zabezpečovat v roce 2013, již nelze legislativně zajistit. Na druhé straně budeme projednávat tisk číslo 856 – vládní návrh, který byl předložen ve Sněmovně teprve 21. listopadu 2012.

Chtěl bych vás požádat, pokud tedy nevyjde v hlasování první varianta, aby byl pevně zařazen bod 58, sněmovní tisk 677, za pevně zařazené body bloku prvních čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a prosím o slovo pana poslance Vladislava Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi načíst dva návrhy k programu této 49. schůze.

Prvním návrhem je pevně zařazení bodu 19, sněmovního tisku 763, druhého čtení novely zákona o platech představitelů státní moci a soudců, na tento pátek 7. prosince jako první bod hned po třetích čteních. Důvodem je již skončené projednávání tohoto návrhu v rozpočtovém výboru.

Druhým návrhem je návrh na vyřazení bodu 77, sněmovního tisku 802, jehož jsem zpravodajem, z programu této schůze. Jedná se o dílčí návrh novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů podaný poslanci Helenou Langšádlovou, Lenkou Andrášovou a Ivanem Fuksou. Souběžně však již proběhlo vnější připomínkové řízení u komplexního návrhu novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů zpracovaného Ministerstvem financí. Lze tedy očekávat jeho brzké předložení vládě a posléze Poslanecké sněmovně. Z tohoto důvodu je namísto projednat tyto dvě normy najednou. Tento můj návrh vychází i z doporučení podvýboru rozpočtového výboru pro financování územních samospráv.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím pana poslance Romana Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já si dovoluji navrhnout zařazení nového bodu – Informace předsedy vlády o dalším postupu v projektu sKaret a vyvození pracovněprávní a trestněprávní zodpovědnosti. Tento bod navrhuji jako první bod dnešního jednání po pevně zařazených bodech.

Já se, kolegyně a kolegové, domnívám, že jsme v situaci, kdy by se projektem sKaret Poslanecká sněmovna měla zabývat. Mě sice těší vyjádření premiéra Nečase, ministryně Müllerové, koaličních poslanců a dalších o tom, že je potřeba udělat změny v projektu sKaret, že když Sněmovna projednávala zákony související s sKartami, měla na mysli jinou podobu, než do které se tento projekt dostal. Nicméně realita je taková, že se nic nemění a Česká spořitelna každý den vyzývá tisíce nových potenciálních klientů k tomu, aby si převzali své sKarty.

Já bych chtěl v rámci tohoto bodu slyšet od předsedy vlády, jak současnou situaci vyhodnocuje a jak hodlá dále postupovat. Chtěl bych slyšet jasnou odpověď na to, zda vláda považuje smlouvu uzavřenou mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou za platnou. Pokud ano, chtěl bych slyšet, zda má nějakou právní analýzu, o kterou tento právní názor opírá. A pokud ne, tak bych chtěl slyšet, kdy bude platnost smlouvy soudně napadena. Chtěl bych také slyšet, jaká byla či bude vyvozena pracovněprávní a trestněprávní zodpovědnost těch, kteří se na Ministerstvu práce a sociálních věcí na přípravě uvedené smlouvy podíleli. A konečně bych chtěl slyšet, jaké legislativní kroky k ukončení tohoto nesmyslného projektu vláda plánuje.

Já si dovoluji v této souvislosti uvést, že sociální demokracie předložila do Parlamentu již dva návrhy, jeden na úplné zrušení sKaret, druhý na zásadní omezení použití sKaret, a k tomuto našemu návrhu vláda zaujala negativní stanovisko.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nevím, jestli víte, že podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí 89 % držitelů sKaret si nechává peníze přeposílat na svůj účet. To znamená, že pro tyto lidi sKarta jako platební nástroj nemá naprosto žádný význam, resp. má ten negativní význam, že jim komplikuje život, že své peníze dostávají o několik dnů později – o tolik dnů, kolik je třeba k transferům mezi jednotlivými bankami.

A nevím, kolegyně a kolegové, jestli jste se seznámili s 15stránkovým dokumentem České spořitelny nazvaným Podmínky České spořitelny pro vydání a používání sKarty a otevření platebního účtu. Tímto dokumentem Česká spořitelna klade na majitele sKaret spoustu povinností, stanoví, co vše musí strpět, a mimo jiné také předpokládá možnost, že držitel sKarty

přečerpá svůj zůstatek na účtu, jinými slovy, dostane se do debetu, a Česká spořitelna tímto bude poskytovat úvěry, které samozřejmě bude s patřičně vysokým úrokem úročit. sKarta tak může lidi, kteří jsou ve složité sociální situaci, uvrhnout do ještě horší situace a to jistě nebyl záměr zákonodárce.

To všechno jsou důvody, proč bychom se měli na půdě Sněmovny tímto projektem zabývat. Už proto, že řada z vás, koaličních poslankyň a poslanců, pro zákony spojené s sKartami hlasovala a nyní otevřeně přiznáváte, že jste si tento projekt představovali jinak. Na základě zákonů, které schválila tato Sněmovna, se děje něco, co nebylo naším úmyslem. Proto vás prosím, zejména koaliční poslankyně a poslance, ty, které současná situace znepokojuje, o podporu tohoto mého návrhu. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Prosím pana poslance Davida Kádnera.

Poslanec David Kádner: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chtěl bych tímto navrhnout zařazení nového bodu, a to Informace ministra zdravotnictví k ohrožení dostupnosti zdravotní péče v Ústeckém kraji a k netransparentnímu uzavírání nemocnice v Roudnici nad Labem.

Za celou dobu, kdy jsem poslancem této Sněmovny, jsem nečelil takové záplavě podnětů jako právě v současné době, kdy je zcela zjevný či cynický, k občanům naprosto necitlivý přístup pana ministra zdravotnictví a do jeho působnosti spadajících zdravotních pojišťoven, jehož výsledkem má být rušení nemocnic a zhoršování dostupnosti zdravotní péče pro naše spoluobčany. Budí zcela oprávněné rozhořčení lidí.

Mé informace se týkají nemocnice v Roudnici nad Labem, kde kvůli krokům ministerstva má dojít k tomuto: Zrušením akutní péče oddělení chirurgie dojde k navýšení nákladů, a to nejméně o 5 milionů korun ročně. Rušením akutní péče oddělení interny dojde k navýšení nákladů VZP nejméně o 7 milionů. Nemocnice je přitom jedinou nemocnicí mezi Prahou a Ústím nad Labem na přímém sjezdu z dálnice a na levém břehu řeky Labe již nebude pohotovost pro 60 tisíc obyvatel.

Nemocnici podporují nejenom starostové obcí a občané ze spádové a přílehlé oblasti – proběhla manifestace za zachování nemocnice dne 17. 11. tohoto roku. Petice podepsaná téměř 14 tisíci obyvatel vyvolala veřejné slyšení v Senátu 19. listopadu, taktéž tohoto roku.

K zajištění stabilizace nemocnice potřebuje smlouvy se všemi zdravotními pojišťovnami na minimálně pět let. Jde o soukromou společnost, která nemá na provoz lůžkové a ambulantní části žádnou provozní dotaci. Potřebnost a úspěšnost prokazují pacienti tím, že ji stále vy-

hledávají, a tím projevují svoji důvěru. Z tohoto hlediska není žádný ekonomický důvod ke zrušení této nemocnice. Její desetiletá historie provozování pod hlavičkou s. r. o. je dostatečně dlouhou dobou, kdy se již mohlo prokázat, zda je nekalitní a nehospodárná, ale výsledky ukazují pravý opak. V sázce jsou zdraví a životy našich spoluobčanů. Proto žádám jasné vyjádření ministra zdravotnictví, z jakého důvodu a na základě jakých dat se má nemocnice v Roudnici zavírat.

Paní předsedkyně, žádám o zařazení tohoto bodu na dnes, a to za pevně zařazené body jako další. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Prosím pana poslance Borise Šťastného. Pan poslanec možná není přítomen, takže dostane přednost pan kolega Radek John.

Poslanec Radek John: Vážené poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, předstupuji s návrhem na předřazení projednávání zákona o přiznání k registrovanému majetku a prokazování zdrojů k jeho nabytí.

Jestli si tahle vláda chce říkat protikorupční, a všichni pozorují, jak korupční skandály ji rozhodovaly a rozhodávají, tak musí udělat dvě podstatné věci: jednak zrušit anonymní akcie a jednak prosadit majetková přiznání. Zrušit anonymní akcie koalice nechtěla celý rok od voleb. Donutili jsme ji k tomu v dubnu loňského roku, ale předložila do Sněmovny opět paskvil, kdy to vypadá jako rušení anonymních akcií, ale ve skutečnosti to není.

Druhá věc, stejně podstatná. Zákon o přiznání k registrovanému majetku a prokazování zdrojů k jeho nabytí je věc, která by konečně vnesla trochu spravedlnosti do této společnosti. Oddělili by se ti, kteří zbohatli poctivě a kterých je třeba si vážit, od těch, kteří se dostali k majetku trestnou činností a různými podvody, a navíc by se podařilo zabavit majetky získané nelegální činností, což by byl také významný přínos do státního rozpočtu. Věci veřejné předložily legislativní návrh přiznání k registrovanému majetku, kdy se snaží v maximální míře postihnout všechny možnosti nelegálních příjmů, které by byly jinak legalizovány nabytím právě majetku, pokud není jeho původ náležitě prověřován, tak jak je tomu dnes. Toto opatření, upozorňuji, není zaměřeno výhradně na finanční zdroje získané v rámci korupčního chování a jednání, ale také na všechny finanční zdroje pocházející z jakékoliv jiné kriminální činnosti, například z výroby a distribuce drog, z hazardu a podobných zvláště závažných kriminálních deliktů.

Věci veřejné se rozhodly k tomuto zákonu a rozhodly se udělat ho tvrdší než ty, které v minulosti byly předkládány ve Sněmovně a neprošly. Je to tady evergreen, nicméně myslíme si, že ten zákon je třeba udělat mnohem šířeji a mnohem pečlivěji musí zahrnovat všechny druhy majetku, včetně

vkladů, majetkových a jiných práv a hodnot uložených v zahraničí, včetně uložených v zemích označovaných jako daňové ráje. To žádný z předchozích návrhů nezkoušel postihnout. Na rozdíl od materiálu z pera resortu financí, který navrhuje pro možné odčerpání majetku pořízeného z nelegitimních zdrojů využití výhradně mimotrestních prostředků, návrh zákona Věcí veřejných staví na využití trestněprávních procesů, což by zvyšovalo jeho účinnost. Naše iniciativa je přísnější i v porovnání s návrhem komunistickým, který je rovněž v této chvíli projednáván ve Sněmovně. Ten ale je v řadě ohledů benevolentnější, ať v případě prokazování majetku až po nabytí účinnosti tohoto zákona, zatímco my dlouhodobě prosazujeme retroaktivitu tohoto zákona od roku 1989. Opatření v zákoně je celá řada a myslíme si, že pokud chce koalice přesvědčit obyvatele této země, že to opravdu myslí vážně s bojem proti korupci, měla by se přidat k tomuto návrhu a pomoci ho prosadit.

Ještě upozorňuji, že zavádíme také povinnost majetkového přiznání pro právnické osoby, to znamená, chceme omezit prostor pro možné manipulace s registrovaným majetkem mezi fyzickými osobami a jimi účelově založenými právnickými osobami, kdy by mohlo dojít k vyvedení podstatné části konkrétního registrovaného majetku ze systému prověřování. Je třeba v této zemi prostě prověřit, kdo jaký majetek má, ať už na svůj účet, na svoji osobu, na své příbuzné, anebo na své firmy. Proto považujeme tento zákon za naprosto neklíčovější do konce volebního období a já bych žádal paní předsedkyni Sněmovny o předřazení tohoto bodu po pevně zařazených bodech dnešního dne jednání.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě prosím přesné znění nového bodu?

Poslanec Radek John: Předřazení tohoto bodu po pevně zařazených bodech dnešního dne jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže jedná se o bod 70. Já jsem špatně slyšela tady v tom hluku.

Poslanec Radek John: Jedná se o 70, ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano? Je to bod 70? (Ano.) Bod 70 zařadit dnes po pevně již zařazených bodech.

Poslanec Radek John: Ano, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dál prosím pana poslance Františka Dědiče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych předložil návrh na vyřazení bodu z programu této schůze, a to bodu číslo 92 – Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava a změně zákona č. 114, o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to bod prosím?

Poslanec František Dědič: Bod 92, sněmovní tisk 435.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tisk 435 – vyřadit z pořadu schůze.

Pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, i já mám návrh na změnu pořadu naší schůze. Navrhuji, aby bod číslo 117, sněmovní tisk 624, zákon, který se týká podpory výzkumu, byl pevně zařazen jako vůbec první bod v pátek 7. 12. Tento bod je velmi významný z hlediska dalšího fungování Grantové agentury ČR a Technologické agentury ČR.

Já jsem předkladatelem této novely a vzhledem k tomu, že jsem také členem stálé parlamentní delegace OBSE a musím jet monitorovat volby do Rumunska a na 11.40 mám letenku v pátek, tak bych vás poprosil o velkou podporu v této záležitosti a předřazení tohoto bodu, tak jak jsem navrhoval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nejprve mi dovolte – pan ministr už anoncoval bod 12, sněmovní tisk 783. Jenom pro pořádek z procedury, chci navrhnout vyřazení z pevného zařazení dnes. Nevím, jestli to ze strany pana ministra zaznělo správně, protože on hovořil spíše o návratu do druhého čtení. To je první návrh.

Pak bych si dovolil po dohodě s panem ministrem Hegerem navrhnout pevné zařazení bodu 13, sněmovní tisk 825, to je transplantační zákon EU, dále bodu 12, sněmovní tisk 783, to je zákon o léčivech, dále bodu 17,

sněmovní tisk 700, to je novela zákona o zdravotních službách, a bodu 18, sněmovní tisk 752, to je poslanecký návrh poslance Chvojky a spol. týkající se pracovního lékařství – vše druhá čtení. Navrhuji, aby byly pevně zařazeny za bod 90, sněmovní tisk 721, v úterý 11. 12., tedy jako třetí, čtvrtý, pátý a šestý bod. Tím bychom dospěli celkem k pěti bodům v bloku zdravotnických zákonů v úterý 11. 12. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda ještě někdo se dále hlásí do rozpravy k pořadu schůze. Pan kolega Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, nečekal jsem návrh na vyřazení bodu číslo 92. Protože padl, já mám opačný názor, myslím, že je potřeba projednat. Vzhledem k tomu, že jde o návrh kraje, dovolím si navrhnout, aby byl pevně zařazen tento bod, a to jako první bod nebo po pevně zařazených bodech v úterý příští týden, aby mohl zástupce kraje návrh předložit.

Tento návrh tady máme hodně dlouhou dobu a podle mého soudu je potřeba, aby byl řádně projednán. Jinak bychom v podstatě jako Poslanecká sněmovna překáželi ústavnímu právu jednotlivých krajských zastupitelstev v jejich legislativní iniciativě a to jistě není zájmem Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se, zda ještě někdo má nějaký návrh k pořadu schůze. Pokud ne, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

Pan kolega Chaloupka? Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Paní předsedkyně, rád bych požádal o desetiminutovou přestávku na jednání poslaneckého klubu Věci veřejné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 15 hodin 52 minut.

(Jednání přerušeno v 15.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.52 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme moci pokračovat v našem jednání. Přivolávám kolegy do jednacího sálu. Oznamuji vám dvě omluvy, které mi byly mezitím doručeny. Z dnešního jednání se omlouvá od 17 hodin z osobních důvodů paní poslankyně

Kristýna Kočí, dále se omlouvá dnes ze zdravotních důvodů pan poslanec Tomáš Úlehla z jednání Sněmovny.

A my můžeme přistoupit k hlasování o návrzích, které se týkaly pořadu schůze. Nejprve se budeme věnovat návrhům, které jsem zmínila v úvodu a které vyplynuly z dnešního jednání sněmovního grémia.

Tím prvním návrhem je pevné zařazení bodu 155. Je to sněmovní tisk 806, zpráva veřejného ochránce práv, a to na čtvrtek 13. prosince na 11. hodinu.

Zahajuji hlasování číslo 2. Táži se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu? V hlasování číslo 2 přítomno 182, pro 160, proti 1. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem z grémia je návrh na pevné zařazení bodu 133 návrhu pořadu schůze dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 3 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 3 přítomno 183, pro 159, proti 3. Návrh byl přijat.

Dále zařazení bodu 28, sněmovní tisk 771, bodu 56, sněmovní tisk 662, bodu 64, tisk 714, a 81, tisk 826, v bloku prvních čtení jako první až čtvrtý bod na středu 12. prosince odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 4. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu? V hlasování číslo 4 přítomno 83, pro 122, proti 18. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je vyřadit z dnešního odpoledního jednání bod 17 a 44. Je to sněmovní tisk 700 a 807.

Zahajuji hlasování číslo 5. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 5 přítomno 183, pro 175, proti 4. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je projednávat v pátek 7. prosince body z bloku třetích čtení, tedy ty, které jsou již připravené z předchozí schůze. Jedná se o body 111 až 117 návrhu pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 6 přítomno 183, pro 137, proti 12. Návrh byl přijat.

A ještě poslední návrh grémia, bod 10, sněmovní tisk 735, přefadit na konec bloku druhých čtení.

Zahajuji hlasování číslo 7. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 7 přítomno 183, pro 171, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme věnovat vašim návrhům.

Pan místopředseda Zaorálek navrhuje, aby bod, který je již součástí programu schůze, tedy bod 132, byl zařazen na dnešek po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 8. Táži se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu? V hlasování číslo 8 přítomno 183, pro 87, proti 90. Návrh přijat nebyl.

Pan ministr Heger žádá... Jeho návrh byl upřesněn panem poslancem Šťastným, takže jediné, co mi vychází z návrhu pana ministra Hegera, je požadavek na vyřazení z programu bodu číslo 158.

Zahajuji hlasování číslo 9. Ptám se, kdo je pro tento návrh na vyřazení bodu. V hlasování číslo... Ještě se ptám, kdo je proti.

V hlasování číslo 9 přítomno 183, pro 140, proti 6. Návrh byl přijat.

Jenom dodávám, že pan ministr žádal také o zpětvzetí bodu 44, sněmovní tisk 807. Je zde souhlas předkladatele, o tom Sněmovna nebude hlasovat.

Paní předsedkyně Klasnová žádá zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví k omezování zdravotní péče v České republice a žádá, aby tento bod byl zařazen dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 10 přítomno 183, pro 81, proti 87. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Stanjura žádá za prvé vyřazení bodu 135, je to sněmovní tisk 555.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 11. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 11, přítomno 183, pro 140, proti 5. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem je pevné zařazení bodů 2, 3, 4, 5, 7 a 8, jsou to body vrácené prezidentem a Senátem, na úterý 18. 12. jako první až šestý bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 13. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 13, přítomno 183, pro 97, proti 54. Návrh byl přijat.

Třetím návrhem je zařadit bod 20 po dnes již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 14. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 14, přítomno 183, pro 10, proti 123. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Jiří Paroubek má tři návrhy. Prvním z nich je zařazení nového bodu Koncepce přístupu české vlády k závěru jednání o evropské finanční perspektivě let 2014 až 2020. Žádá, aby tento bod byl zařazen jako první na pátek 7. 12.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 15. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 15, přítomno 183, pro 73, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Paroubka je žádost o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o konkrétních krocích vlády k odstranění černého trhu s alkoholem. Žádá, aby tento bod byl zařazen příští úterý 11. 12. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 16. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 16, přítomno 183, pro 81, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Třetí návrh – zařazení nového bodu Koncepce přístupu české vlády k problematice vztahu Stát Izrael – arabské státy.

O tomto návrhu zahajuji hlasování pořadové číslo 17. Kdo souhlasí se zařazením tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 17, přítomno 183, pro 67, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Petr Skokan žádá o zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví o nesystematičnosti a omezování zdravotnických služeb turnovské nemocnice ve prospěch nemocnice v Semilech a dále rušení nemocnice v Tanvaldě, vysvětlení transparentnosti a koncepčnosti uzavírání nemocnic či oddělení v Libereckém kraji. Žádá, aby tento bod byl zařazen dnes po již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 18. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 18, přítomno 183, pro 78, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Michal Babák žádá o zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví ke změnám ve vedení VZP a k nesystémovému rušení lůžek v Jihomoravském kraji na dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 19. Kdo je pro? Proti návrhu? Hlasování pořadové číslo 19, přítomno 183, pro 80, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Babáka je přeřazení sněmovního tisku 742, bodu 68. Měl by to být první bod bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 20. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 20, přítomno 183, pro 64, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví k hrozícímu kolapsu ve zdravotnictví zapříčiněnému netransparentním ukončováním smluv mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi. Žádá, aby tento bod byl zařazen dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 21. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 21, přítomno 183, pro 65, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Víta Bárty je návrh na zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví k ohrožení poskytování zdravotní péče nemocnicí v Rokycanech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 22. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 22, přítomno 183, pro 72, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Jana Drastichová žádá zařazení nového bodu Situace na Ministerstvu práce a sociálních věcí dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 23. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 23, přítomno 183, pro 76, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Otto Chaloupka žádá vyřazení bodu číslo 23, sněmovního tisku 676, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 24. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 24, přítomno 183, pro 60, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Miroslav Opálka má první návrh takovýto – aby všechny zákony, které jsou zařazeny v bloku prvních čtení, kromě těch, které jsou už pevně zařazeny, byly seřazeny dle čísla tisku, tedy od těch nejnižších po nejvyšší, aby se dostalo nejprve na ty, které byly předloženy nejdříve Poslanecké sněmovně. To je první návrh. Pokud nebude přijat, budeme hlasovat o návrhu druhém.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 25. Ptám se, kdo podporuje tento návrh pana poslance Opálky. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 25, přítomno 183, pro 79, proti 84. Návrh nebyl přijat.

V tom případě žádá pan kolega Opálka, aby po pevně zařazených bodech v bloku prvních čtení byl zařazen jako další pevný bod sněmovní tisk 677, bod číslo 58.

Zahajuji hlasování číslo 26. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 26, přítomno 183, pro 83, proti 93. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Vladislav Vilímec žádá za prvé pevné zařazení bodu 19, je to sněmovní tisk 763, na pátek 7. 12. jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování číslo 27. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 27, přítomno 183, pro 113, proti 29. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Vilímce je návrh na vyřazení bodu 77. Je to sněmovní tisk 802.

Zahajuji hlasování číslo 28. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu z této schůze? Proti?

Hlasování číslo 28, přítomno 183, pro 115, proti 13. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Roman Sklenák žádá o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o dalším postupu projektu sKaret a vyvození pracovněprávní a trestněprávní zodpovědnosti. Žádá, aby tento bod byl zařazen dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 29. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 29, přítomno 183, pro 89, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Kontrola hlasování? Takže prosím o chvíli trpělivosti...

Je všechno v pořádku, můžeme tedy pokračovat.

Pan poslanec David Kádner žádá zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví k ohrožování dostupnosti zdravotní péče v Ústeckém kraji a netransparentnímu uzavírání nemocnice v Roudnici nad Labem.

Zahajuji hlasování číslo 30. Kdo je pro tento návrh? Měl by být zařazen dnes po již pevně zařazených bodech. Proti návrhu?

Hlasování číslo 30, přítomno 183, pro 83, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Radek John žádá, aby bod číslo 70, sněmovní tisk 748, byl zařazen dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 31. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 31, přítomno 183, pro 49, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec František Dědič žádá vyřazení bodu 92, je to sněmovní tisk 435, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 32. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 32, přítomno 188, pro 96, proti 78. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Ivan Ohlídál navrhuje zařazení bodu 117, sněmovního tisku 624, na pátek 7. 12. jako první bod. Jedná se o třetí čtení, jenom upřesňuji, a na pátek máme zařazena třetí čtení, čili by byl první v rámci těchto třetích čtení.

Zahajuji hlasování číslo 33. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 33, přítomno 182, pro 169, proti 4. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Boris Šťastný žádá nejprve vyřazení z již pevně zařazených na dnešek bodu číslo 12, sněmovní tisk 783.

Zahajuji hlasování číslo 34. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 34, přítomno 182, pro 157, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Druhý návrh pana poslance Šťastného – o tom už jsme rozhodli, to byl bod 17.

Dále jsou zde návrhy na pevné zařazení bodů 12, 17 a 18, jsou to sněmovní tisky 783, 700 a 752, na úterý 11. 12. za již zařazený bod 90. Byly by to tedy třetí, čtvrtý, pátý a šestý bod úterního jednání.

Zahajuji hlasování číslo 35. – Ne, pardon. Musím prohlásit toto hlasování za zmatečné. Pan kolega upřesní návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Velmi se omlouvám. Já jsem ještě před tím bodem 12, 17 a 18 hovořil o bodu 13, sněmovní tisk 825, transplantační zákon. To je právě ten zákon, který jsme vyřadili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ten jste měl napsaný, že by měl být projednán dnes?

Poslanec Boris Šťastný: Ne, 13, 12, 17, 18 pevně zařadit na úterý 11. 12. jako bod 3, 4, 5 a 6.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto upřesnění. Zahajuji hlasování číslo 36. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 36, přítomno 179, pro 122, proti 14. Návrh byl přijat.

Poslední návrh, pana poslance Vojtěcha Filipa, je nehlasovatelný, protože jsme již rozhodli o vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze.

To byly všechny návrhy. Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 49. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen a tak jak byl upraven pozměňovacími návrhy.

Je zde žádost na odhlášení. Prosím tedy, abyste se všichni přihlásili nově svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování o celém návrhu pořadu schůze. Ptám se, kdo je pro. Proti návrhu?

Hlasování číslo 37, přítomno 177, pro 92, proti 80. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že pořad 49. schůze byl schválen.

Nyní můžeme přistoupit k hlasování v bodě číslo jedna. Předávám řízení panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne. Prvním bodem schváleného programu schůze je

130.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka

K tomuto bodu bylo doručeno přes poslanecké kluby usnesení číslo 146 mandátového a imunitního výboru, který zasedal 29. listopadu. Já bych nejdřív požádal předsedu výboru poslance Bohuslava Sobotku, který by nám podal zprávu o projednání žádosti Vrchního soudu v Praze, který se na nás obrátil vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo,

vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych vás informoval o jednání mandátového a imunitního výboru ve věci vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka.

Pan poslanec Roman Pekárek byl nepravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 18. května letošního roku uznán vinným trestným činem přijímání úplatku podle § 160 odst. 2, odst. 4 písm. b) trestního zákona účinného do 31. prosince 2009. Dne 7. listopadu letošního roku nabyt Roman Pekárek poslanecký mandát, a protože získal poslaneckou imunitu, bylo jeho trestní stíhání přerušeno. Dne 9. listopadu 2012 obdržela předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová žádost Vrchního soudu v Praze o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslanec Romana Pekárka. Týž den bylo podání postoupeno sekretariátu mandátového a imunitního výboru. Tuto žádost projednal mandátový a imunitní výbor na svých schůzích, a to jednak 28. a poté 29. listopadu. Panu poslanci Pekárkovi bylo umožněno, aby se k žádosti před mandátovým a imunitním výborem osobně vyjádřil. Na závěr projednávání žádosti přijal mandátový a imunitní výbor 29. listopadu letošního roku usnesení číslo 146, které vám již bylo rozdáno.

Tolik tedy moje zpráva o projednání žádosti mandátovým a imunitním výborem. Dovolím si v tuto chvíli poděkovat za pozornost s tím, že bych potom v rámci podrobné rozpravy předložil návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také děkuji za uvedení. Teď bych požádal, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Josef Cogan. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením číslo 145 ze 41. schůze mandátového a imunitního výboru ze dne 29. listopadu 2012 ve věci žádosti Vrchního soudu v Praze o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka.

Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedy výboru poslance Bohuslava Sobotky, zpravodajské zprávě poslance Josefa Cogana a poslance Jeronýma Tejce a po rozpravě

za prvé bere na vědomí vyjádření poslance Romana Pekárka,

za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka,

za třetí pověřuje zpravodaje výboru poslance Josefa Cogana, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny předložil Poslanecké sněmovně toto usnesení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče. Teď zahájím všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. Já tady nemám žádné přihlášky, takže myslím, že můžeme všeobecnou rozpravu ukončit. – Pan poslanec Paroubek? Tak se omlouvám, protože ve chvíli, kdy jsem ji ukončoval, tak jsem ho zahlédl. V tom případě se omlouvám. Ještě dám slovo panu poslanci Paroubkovi, který se ještě v poslední sekundě přihlásil. Prosím, máte slovo v rámci všeobecné rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, já jsem přesvědčen, že jsem se přihlásil písemně, někde se asi moje přihláška zatoulala pravděpodobně na mém sekretariátu, takže je to moje chyba.

Dámy a pánové, v této Sněmovně se poněkud až příliš často zabýváme imunitou našich kolegů poslanců. Není třeba připomínat, že pro pověst Sněmovny, nás, jednotlivých poslanců, to není dobré. Poslanecké sněmovně v současné době důvěřuje méně než deset procent našich spoluobčanů – a bude hůř.

Pro politickou kulturu v naší zemi není nijak dobré, pokud je politická vládní krize řešena podobným způsobem, jako byla ta poslední. Ta zatím poslední. Tři poslanci ODS, kteří zaujímali u tzv. konsolidačního balíčku stanoviska proti vládě, odešli z poslaneckého mandátu. Lidé se mě na ulicích ptají, a určitě nejsem sám, co za to dostali. V posledních dvou týdnech proběhly informace, že každý z nich má být nějak zaopatřen. Jeden v aeroholdingu, který se má privatizovat, resp. ČSA se má privatizovat, druhý v ČEZ, třetí v Českých drahách. Zkrátka vše zřejmě, jak má být. Málokomu se ještě zdá, že se jedná o politickou korupci. Je přece třeba využít rozsáhlé zkušenosti těchto pánů poslanců. Takhle píší česká média. Je to něco, co nás dlouhodobě odlišuje od západoevropské politické kultury, kde by to nebylo vnímáno jinak než jako klientelismus a politická korupce hrubého zrna.

Při hlasování o klíčovém zákonu na minulé řádné schůzi Sněmovny, takřčeném konsolidačním, jak říkají vládní poslanci, nebo jak říkám já, drahotním balíčku, s nímž vláda spojila svou další existenci, byl tím stým prvním hlasem pro vládu hlas právě pana poslance Pekárka, jehož věc v tomto bodu projednáváme. Vyjádřil jsem se v té souvislosti jasně již při projednávání zdravotního balíčku. Čili Nečasova vláda jde v nejlepších tradicích Topolánkovy vlády, která řadu měsíců stála a padala s hlasem poslance Wolfa obviněného a posléze odsouzeného k nepodmíněnému trestu. A to je hned druhá záležitost, která nás na míle vzdaluje politické kultuře západní Evropy. Neumím si představit, že by se stejná situace jako ve Sněmovně na její poslední schůzi vyvinula například v Německém spolkovém sněmu či ve francouzském Národním shromáždění.

Myslím, že by sám pan poslanec odsouzený na šest let nepodmíněně,

zatím nepravomocně, neměl jako náhradník za poslance, jenž se vzdal mandátu do Poslanecké sněmovny, vůbec nastupovat. Budu pochopitelně hlasovat pro jeho vydání.

Chápu, že při své obhajobě každý obviněný či odsouzený v odvolání může využít jakékoliv argumenty, třeba nepravdivé. Příslušnost k jinému politickému táboru, než k jakému patří poslanec Pekárek, mně nebrání, a bych si nepovšíml argumentů, na nichž zřejmě staví svou obhajobu, tedy při svém odvolání. Soud prý se při udělení nepodmíněného trestu opíral – jak to slušně říci? – o velmi chatrné důkazy. Že by další soudce, který chce vyhovět značné společenské objednávce tu a tam nějakého politika zavřít? Uvidíme. Naštěstí nejsme soudci. Věřím, že odvolací soud bude nezávislý.

Chci také velmi tiše připomenout v této chvíli dvoustého člena Sněmovny Davida Ratha, který již přes půl roku tlí ve vyšetřovací vazbě. Před půl rokem jej tato Sněmovna zbavila poslanecké imunity s tím, že je celá věc vlastně průzračně křišťálově čistá a jasná. Paní předsedkyně Sněmovny jej tehdy během okamžiku, pár hodin, abych byl přesný, dva a půl hodiny po zatčení, vydala světské spravedlnosti. Poukazoval jsem před půl rokem ve Sněmovně na podobnost kauzy zámku Budišov z roku 2006 a zámku Buštěhrad z roku 2012. Kauzy dopadly velmi podobně. S tím malým rozdílem, že pokud jde o kauzu Budišov, ta skončila u soudu tím, že spadla pod stůl. Dopadla tedy ve prospěch obviněných, obžalovaných. A pokud jde o zámek Buštěhrad, tam to dopadlo podobně, aniž se to k soudu kdy zřejmě dostane. Teď státní zástupce už několikátý měsíc rozplétá či splétá nitky a další nitky. Asi celá záležitost není tak průzračná ani křišťálově jasná, aby byl žalobce se svým žalobním petitem hotov. Tedy tak, aby obstál u soudu. Objektivně uvažující člověk musí pochybovat o racionalitě tohoto postupu. Chápu, že mnozí si takový stav přejí, jiným vyhovuje, další mlčí. Já jen poznamenávám, že v této Sněmovně chybí jeden poslanec z dvou set.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Další přihlášku do obecné rozpravy nemám, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit a otevíráme rozpravu podrobnou. Ptám se, jestli se někdo hlásí k nějaké úpravě. Prosím, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi, vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně, abych odkázal na usnesení, které schválil imunitní a mandátový výbor pod číslem 146 tak, jak bylo rozdáno.

Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4, ústavního zákona číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona číslo 90/1995 Sb., o

jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka, narozeného 23. listopadu 1966, pro skutek uvedený v žádosti Vrchního soudu v Praze, o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka ze dne 9. listopadu 2012, které je přílohou tohoto usnesení.

Tolik tedy návrh pro rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych požádal všechny, aby se posadili na místa. Prosím všechny poslance, aby se posadili na místa a přihlásili... a odhlásili se ještě. Já vás tedy odhlásím a prosím všechny, aby se znovu přihlásili. Takže prosím všechny, budeme hlasovat. Já si myslím, že jsme slyšeli návrh usnesení. Ještě chvíli počkám. Takže prosím ještě... Tak snad jsou tady všichni.

Myslím, že situace je jasná. Slyšeli jsme návrh usnesení mandátového a imunitního výboru, ve kterém bylo předneseno usnesení, ve kterém se vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Romana Pekárka. To je usnesení, o kterém budeme nyní hlasovat. Takže snad jsou tady všichni a můžeme začít.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38, přihlášeno je 161, pro hlasovalo 158, proti žádný. Takže usnesení bylo přijato, návrh usnesení byl schválen. Končím projednávání prvního bodu.

Máme tady další bod, shodou okolností je jím jediný návrh vrácený Senátem, který nebyl stažen z dnešního pořadu. Je to

6.

Návrh zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů /sněmovní tisk 689/3/ - vrácený Senátem

Senát ho vrátil s pozměňovacími návrhy a ty máme jako tisk 689/4.

Vítám tady senátora Jana Žaloudíka. Protože jsem byl upozorněn, že máme vlastně přece jenom tady mezi námi dnes senátora a my jsme nehlasovali o tom, že bude moci vystoupit ve Sněmovně, tak se omlouvám, ale budu o tom muset nechat hlasovat, protože to se ještě nestalo.

Takže kolegové, budeme hlasovat váš souhlas s vystoupením senátora Žaloudíka na dnešním jednání Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro odhlasovat toto vystoupení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39. Přihlášeno 163, pro hlasovalo 142, proti žádný. Takže to bylo odhlasováno.

A teď mohu ještě jednou a teď už opravdu přivítat pana senátora, s tím, že prosím, aby se posadil. Za navrhovatele by se měla k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřit ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová. Takže poprosím paní ministryni, aby se k návrhům Senátu nejdřív vyjádřila. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážený pane premiére, milé dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych vás úplně na úvod svého vystoupení nejprve pozdravila jako nově jmenovaná ministryně práce a sociálních věcí, a těším se na vzájemnou spolupráci. Právě proto, že se s mnohými z vás i osobně znám.

V tuto chvíli mi tedy dovoluji, abych přešla k návrhu, který teď budeme projednávat, a uvedla následující. Senát přijal k tomuto návrhu zákona komplexní pozměňovací návrh, který spočívá v odložení účinnosti zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců o dva roky, tedy na 1. ledna roku 2015. Nutno říci, že k odložení je potřeba poznamenat, že zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců byl odložen již dvakrát. Naposledy tedy k lednu roku 2013.

O zrušení zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců bylo vládou rozhodnuto proto, že dospěla k závěru, že namítané nedostatky zákona vyplývají ze samotné koncepce zákona o úrazovém pojištění, a tedy je nelze překlenout novelizací zákona a ani také dalším odložením jeho účinnosti. Nicméně s ohledem na skutečnost, že dnem 1. ledna 2013 by měl nabýt účinnosti celý zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců, který, jak jsem tedy řekla, je v současné době neaplikovatelný, tak považuji návrh na další odložení účinnosti tohoto zákona za určité řešení a určité východisko z této situace. Proto tedy si dovoluji podpořit návrh zákona ve znění senátního komplexního pozměňovacího návrhu, kterým bude odložena jeho účinnost.

V tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji paní ministryni za komentář. K předloženým pozměňovacím návrhům Senátu by se mohl vyjádřit také zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec

Miroslav Jeník, pokud má zájem. V této chvíli můžete, teď je to vhodné. Prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, myslím, že ve svém úvodu paní ministryně přesně popsal stav, kde se rušení tohoto zákona číslo 266/2006 Sb. momentálně nachází. I vzhledem k této situaci se přikláním jako zpravodaj k tomu, abychom hlasovali pro verzi přijatou Senátem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď je chvíle otevřít rozpravu. V té by mohl vystoupit pan senátor, pokud by měl... Prosím, pane senátore, teď je možnost se vyjádřit k tomu, co tady zaznělo. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Žaloudík: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, já jsem chtěl dlouze zdůvodňovat to, o čem jsme v Senátu diskutovali, a to, čím jsme podložili své pozměňovací návrhy. Ale vida, že přicházím do prostředí harmonického a nakloněného společnému řešení, tak bych pouze podotkl, že navrhujeme, nebo myslíme si, že rušit platnost zákona v tak důležité oblasti, jako je úrazové pojištění zaměstnanců, buď bez dokončení jeho plné realizace, nebo bez náhrady normou novou a vzešlou z potřebných konsensuálních jednání, by bylo neúčelné a nemoudré. A slyšel jsem již tady hlasy podpory, takže bych dále neextendoval svůj projev a děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je otevřena rozprava a mám do ní přihlášky. Takže poprosím pana poslance Michala Doktora jako prvního, pak se připraví poslanec Opálka. Takže prosím, pane poslanče, můžete.

Poslanec Michal Doktor: Pan senátor označil atmosféru projednávání této věci za konsensuální, to je mi tedy líto, že přicházím proto, abych upozornil na naprosto zásadní rozpor. Rozpor, který spatřuji ve změně stanoviska předkladatele, a chtěl bych, aby mi paní ministryně práce a sociálních věcí vysvětlila a předložila pověření vlády, které ji opravňuje k tomu, aby v této věci zastávala zcela odlišné stanovisko, než zastával předkladatel, tedy bývalý ministr práce a sociálních věcí, při projednávání tohoto sněmovního tisku na půdě Poslanecké sněmovny. Byť jsem si samozřejmě vědom, že i stanovisko ministra Drábka při projednávání této věci na půdě Senátu bylo poněkud odlišné od postoje, který zaujal jako předkladatel při projednávání v režimu tří čtení věci, která bude hlasována právě zde.

Je zvláštní vidět, jak ministryně práce a sociálních věcí a vláda, která se tváří tak, že vymetá všechny pavučiny a rezervy soustavy veřejných rozpočtů pro to, aby stabilizovala jeho stále narůstající schodek, pohrdá příležitostí, jak vybrat 460 mil. korun nových výnosů pro soustavu veřejných rozpočtů, kterou lze dosáhnout právě tím, že Sněmovna setrvá na svém minulém hlasování a schválí sněmovní tisk právě ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou, neb usnesení Poslanecké sněmovny učinilo onu změnu předmětných ustanovení zákona o úrazovém pojištění, kdy správci toho systému garantovaná správní režie ze zákona se mění z 9 na 4 %. Ona kvalifikovaná dopočitatelná úspora znamená 460 mil. korun nových výnosů pro soustavu veřejných rozpočtů. My jsme tedy, odvozuji ze stanoviska paní ministryně, v situaci, kdy bez oprávnění vlády, kterým by jí vláda umožnila změnit stanovisko, to znamená hájit znění přijaté Senátem, odmítáme 460 mil. korun nových výnosů pro soustavu veřejných rozpočtů, neb jsme zřejmě v situaci, kdy si to všichni můžeme dovolit. Pěkně děkuji za takové stanovisko!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený je pan poslanec Opálka. (Dává přednost poslanci Drábkovi s faktickou.) Pardon, to jsem přehlédl. Prosím, pane poslanče, v tom případě můžete fakticky reagovat ještě dříve.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom bych chtěl skutečně krátkou faktickou poznámkou reagovat na předešlé vystoupení a vyzvat případné zájemce, aby se podívali na steno-záznam z mého vystoupení zde ve třetím čtení a potom na záznam vystoupení v Senátu a myslím si, že nebyla nijak v rozporu. Tady předkládala paní poslankyně Lesenská podobný pozměňovací návrh na odložení účinnosti místo zrušení zákona. Já jsem tehdy konstatoval, že pozměňovací návrh není dostatečně zpracován tak, aby postihl všechny pasáže, které je potřeba postihnout, a z toho důvodu se k němu musím vyjádřit negativně, nicméně že pokud v Senátu bude předložena úprava taková, která bude legislativně v pořádku, nemám žádný závažný problém s tím odložit účinnost místo zrušení zákona. Myslím si, že vždy je lépe přijímat úpravy konsensuálně než nějakou vyhocenou formou hlasu proti hlasu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec Opálka řádně.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, jak jste slyšeli, čeká nás třetí odklad účinnosti zákona. Doba, za kterou mohla kterákoliv vláda předtím učinit takové legislativní kroky,

aby nedostatky, které tento zákon má, byly odstraněny. Jenže tady existuje obrovský lobbing skupin, které chtějí participovat anebo participují právě na té formě, která v současné době je nebo se nově má nachystat. Ten tlak není zrovna malý a musím říci, že i já jsem dostal několik mailů. A nechci z nich citovat, ale byly docela ostré.

Pan kolega Doktor se přesvědčil o tom, jak fungují sliby, když jde o podporu. Samozřejmě byl bych raději, kdyby varianta, která snižuje tu odměnu, byla přijata. Ale na druhé straně je pro mě důležité, že ve hře jsou pořád ještě dva přístupy. To je ten přístup, jestli to bude spravovat stát prostřednictvím České správy sociálního zabezpečení, anebo to přejde čistě do privátní sféry. A musím říci, že tato možnost, že si stát bude spravovat svoje finance stejně jako u nemocenského a důchodového pojištění, je pro mě přece jenom velice cenná. A co se týká kroku, který neúspěšně předložil po konzultaci s vládou kolega Doktor, tak myslím, že by se mohla řešit urychleně novelou tohoto zákona.

Takže poslanecký klub KSČM samozřejmě v dikci toho, co jsem řekl, podpoří návrh Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, že už další přihláška do obecné rozpravy zřejmě není. Pokud se tedy nikdo nehlásí, tak rozpravu můžeme zřejmě ukončit. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny s tím, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Budeme tedy nejdřív hlasovat o návrhu, který byl schválen ve znění schváleném Senátem, samozřejmě. Je tady návrh vás odhlásit, takže vás odhlašuji a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili, kdo teď chcete hlasovat. A opakuji, nejdřív vám přednesu návrh usnesení, který se týká znění přijatého, schváleného Senátem.

Takže návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat, zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o zrušení zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a některých dalších zákonů a o změně zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některých dalších zákonů, podle sněmovního tisku 689/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 689/4.

Zahájí hlasování. Kdo je pro toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40. Přihlášeno 154, pro hlasovalo 151, proti nikdo. Takže konstatuji, že jsme s tímto návrhem zákona ve znění schváleném Senátem vyslovili souhlas. Tím můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

80.

Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - první čtení

Z pověření vlády předloží tento návrh ministr vnitra Jan Kubice. Prosím pana ministra, aby se ujal slova a uvedl tento návrh zákona v prvním čtení. (V sále je velký hluk.)

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona o státním občanství České republiky.

Oproti dosavadní úpravě, kterou by měl komplexně nahradit, přináší navrhovaný zákon následující změny. Usnadňuje nabývání státního občanství České republiky bývalým československým nebo českým státním občanům a dále občanům jiných členských států Evropské unie, Švýcarska nebo států, které jsou vázány dohodou o Evropském hospodářském prostoru. Pokud jde o bývalé československé nebo české státní občany, oproti dosavadní právní úpravě se významně rozšiřuje okruh osob, jež mohou nabýt státní občanství České republiky prohlášením. Konkrétně jde o všechny potomky bývalých státních občanů v přímé linii, kteří tak budou moci tímto způsobem státní občanství nabýt. Možnost nabýt státní občanství České republiky prohlášením získaly nově i osoby, které je pozbyly v důsledku nabytí cizího státního občanství nebo v důsledku mezinárodní smlouvy vylučující vznik dvojího státního občanství a nevztahuje se na ně zákon č. 193/1999 Sb., o státním občanství, u některých bývalých československých státních občanů. Pokud jde o občany jiných členských států Evropské unie, návrh zachovává jako formu nabytí státního občanství České republiky udělení, ale požaduje se kratší doba pobytu na území České republiky než v případech občanů ze třetí země.

Návrh definitivně uzavírá problematiku nabývání státního občanství slovenskými státními občany v souvislosti se zánikem společného státu. Slovenští státní občané, kteří dosud mohou nabýt české občanství prohlášením, budou nadále nabývat české státní občanství za stejných podmínek jako občané jiného členského státu Evropské unie, to je udělením.

Návrh umožňuje vznik dvojího státního občanství, a to buď v případech udělení českého státního občanství, nebo v případech, kdy občan České republiky získal státní občanství v jiném státu, aniž by se současně vzdal českého státního občanství.

Návrh umožňuje obnovit řízení o udělení státního občanství, pokud žadatel zatajil informace, kvůli kterým by mu jinak české státní občanství uděleno být nemohlo, a v obnoveném řízení případně vydat nové rozhodnutí, jímž se české státní občanství neuděluje.

Návrh vylučuje soudní přezkum u těch rozhodnutí, kterými byla zamítnuta žádost o udělení českého státního občanství na základě stanoviska policie nebo zpravodajské služby. Důvodem pro tuto změnu je ochrana utajovaných informací, na základě kterých byla žádost zamítnuta.

Návrh umožňuje také zkoumat, zda souhlasné prohlášení rodičů o určení otcovství občana České republiky nemá pouze účelový charakter bez skutečných rodinných vazeb. V případě takového zjištění dítě státní občanství České republiky nenabude.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za uvedení. Teď poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jeroným Tejc. Takže ho požádám, aby komentoval vystoupení ministra. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych také krátce okomentoval tento návrh zákona, který je poměrně zásadní, neboť se jedná o návrh zákona o státním občanství.

Pravdou je, že z globálního pohledu, pokud se přesněji seznámíte s tímto návrhem zákona, tento sám o sobě nepřináší nějaké zásadní a významné změny a v mnohém může být pochybnost o tom, zda skutečně je nutné tuto novelu vypracovávat a zda by tento zákon neměl být doprovázen podstatnějšími změnami například zákona cizineckého a podobně. Tento návrh zákona je mnohem podrobnější než současná právní úprava. Tím důvodem je zřejmě snaha Ministerstva vnitra přepsat určitým způsobem rozhodovací praxi zejména Nejvyššího správního soudu do zákona tak, aby onen výklad byl přesnější a odpovídal dřívějším rozhodnutím. Trošku to připomíná tendenci judicializovat vše, co bylo rozhodnuto, do zákona. (V sále je hluk.)

Budeme určitě mít možnost nad tímto zákonem diskutovat ve druhém a ve třetím čtení. Já osobně jako zpravodaj jsem pro, aby tento návrh zákona postoupil do druhého čtení, a budeme jistě diskutovat konkrétní legislativní body, jako je například debata o přehlednosti či nepřehlednosti tohoto zákona. Jedním z příkladů může být například to, že v § 5 jsou uváděny obecné podmínky pro určitý způsob nabytí státního občanství, aby v § 29 byly uváděny výjimky. Do zákona se opětovně dostává věková hranice v otázce nalezení dítěte, která je opět relativizována možnou

výjimkou. Zákon má samozřejmě oproti původní právní úpravě i své klady. Pozitivní je například to, že jasně stanovuje různé výjimky z požadovaných povinností, například pro děti do 15 let nebo lidi na 65 let věku.

Jak jsem říkal na začátku, návrh je věcně propojený s cizineckým zákonem, a je třeba jej tedy řešit do jisté míry souvisle. K tomuto návrhu zákona jistě bude zaznívat i řada kritických připomínek ze strany nevládních organizací, které se tomuto tématu věnují, konkrétně mám na mysli připomínky, které jsem obdržel například od Konsorcia nevládních organizací pracujících s migranty a Poradnou pro občanství, občanská a lidská práva. Jejich připomínky směřují k tomu, že podle nich budou razantně zpřísněny podmínky pro udělování občanství České republiky cizincům, respektive nepřiměřeně se rozšíří pravomoci úředníků Ministerstva vnitra, a to navzdory skutečnosti, že dle statistik Eurostatu je Česká republika již dnes při udělování občanství přistěhovalcům nejprísnějším státem v Evropě. Stejně tak tyto neziskové organizace kritizují nepřijatelné zhoršení postavení dětí z některých smíšených rodin, například když matka je cizinka a otec Čech, u nichž má být nabytí občanství podmíněno testem DNA na otcovství, popřípadě rozhodnutím Ministerstva vnitra.

Já osobně jsem přesvědčen, že bychom zákon o státním občanství neměli nějakým významnějším způsobem liberalizovat, a myslím, že takových je nás v tomto sále většina.

Jsem přesvědčen, že zákon splňuje v základních parametrech požadavky pro to, abychom jej propustili do druhého čtení, aby byl přikázán výborům. Tento návrh je přikázán výboru pro bezpečnost. Já bych dal Sněmovně ke zvážení, zda by nebylo dobré, aby se tímto návrhem zákona zabýval i ústavněprávní výbor, a to z rozhodnutí Sněmovny, a proto si dovoluji podat návrh, aby byl tento návrh přiřazen k projednání dvěma výborům Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď otevírá obecnou rozpravu, do které mám přihlášky. První přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče. Další bude Vít Bárta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, projednávaný tisk o státním občanství České republiky má přes svá pozitiva i řadu problematických opatření, která lze rozdělit do tří základních oblastí. Tou první je zpřísnění podmínek pro udělování občanství cizincům. Osobně jsem pro toto zpřísnění, ovšem za podmínky zachování transparentnosti a možného přezkumu. Nejde jen o explicitní vyjádření, že na udělení občanství není

právní nárok, či o prodloužení lhůt k rozhodování na téměř dvojnásobek, ale například zmocnění ministerstva udělit z důvodu státního zájmu občanství kterémukoliv cizinci, a to i tehdy, když nesplňuje žádné podmínky pro udělení občanství, pokud je to ve státním zájmu. Demokratický právní stát je suverénní právě tím, že standardně, transparentně a spravedlivě slouží občanům a že není v područí svévolného či korupčního jednání.

Ted' by měli zbystřit zejména pravíci poslanci, protože návrh zákona posiluje roli zpravodajských služeb v tom, že pokud na základě stanoviska Policie České republiky nebo zpravodajských služeb dojde k zamítnutí žádosti, pak takovéto rozhodnutí nemá být přezkoumatelné soudem.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci se zeptat pana ministra, zda řízení o udělení státního občanství je jediným řízením, kde se ve spise může pracovat s utajovanými informacemi, a proč není v jiných řízeních obdobná úprava. A pokud je žadatel nebezpečný pro bezpečnost státu, proč Ministerstvo vnitra nezahájí řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu. Pak by žadatel přestal splňovat podmínku pro občanství a navíc by musel naši zemi opustit. Mně se spíše zdá, že uvedené ustanovení vyvolává podezření z netransparentnosti a získání nátlakového prostředku na cizince, a nikoliv ochranu bezpečnosti státu.

Druhou oblastí je zhoršení postavení dětí z některých smíšených rodin, jak tady o tom hovořil kolega Tejce, u nichž má být po narození dělán test DNA na otcovství, zejména ustanovení § 7 odst. 2 zavádějící povinnost genetické zkoušky v případě, že matkou dítěte je cizinka ze třetích zemí a otcem občan České republiky. Je to znevýhodnění dětí narozených mimo manželství a zároveň diskriminace otce. Navrhovaná úprava je dle názoru odborníků v rozporu s Úmluvou o právech dítěte i v rozporu se zákonem o rodině. Těch problémů je daleko více, např. úprava neřeší případ úmrtí otce či případy, kdy partneři žijí v zahraničí a nebudou mít přístup k certifikované laboratoři.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, třetí oblastí je zrušení opatření řešících rozpad tehdejší federace. Každý z nás, zejména my ze slovenského pohraničí, jsme řešili řadu problémů v souvislosti s vydáváním občanství, a to občanství Slováků i Čechů, kteří během společného státu odešli na Slovensko. Novela totiž ruší opatření řešící rozpad federace, ač řada případů z té doby není stále vyřešena. Prostě ruší se politický závazek, že rozpad společného státu nebude občanům na újmu.

Přes všechny tyto výhrady podporuji propuštění novely zákona k projednání do výboru. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Víta Bárta, který je další přihlášený, o slovo. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já musím říci, že předkládaná novela je bezesporu novelou, u které je správné, že je zde v Poslanecké sněmovně. Dovolte mi však v rámci prvního čtení upozornit na rozměr, který tady v rámci krátké debaty prozatím nezazněl a který si v rámci druhého čtení dovoluji rozšířit o konkrétní návrh. Než tak nicméně učiním, dovolte mi v rámci prvního čtení krátký komentář k onomu novému pohledu.

Onen pohled není novým pohledem pro řadu zemí, jako je kupř. řada zemí na východ od České republiky, ale ani na západ, mluvím o zemích Evropské unie. Ten pohled je udělování státních občanství na principu ekonomických zájmů státu.

V § 16 se hovoří o tom, že státní občanství, toto vysoké privilegium, které může stát dát, je možné udělit kupř. s přihlédnutím k vědeckému, vzdělanostnímu, kulturnímu nebo sportovnímu zájmu České republiky. Dovolte mi říci, že můj návrh a onen pohled se dotýká rozměru ekonomického. Je řada zemí, které dávají státní občanství proto, že konkrétní podnikatelé ze zahraničí přinesou do těchto států kapitál, přinesou nové pracovní příležitosti, přinesou tolik potřebné know-how, které šikovné ruce v onom konkrétním státě mohou využít pro právě již mnou jmenovaná citovaná nová pracovní místa.

Proto mi dovolte vám v tomto směru navrhnout a připomenout, abyste v rámci druhého čtení podpořili návrh Věcí veřejných na to, aby v momentu, kdy bude žádat o občanství člověk žijící s trvalým pobytem již delší dobu na území České republiky a bude přinášet pro státní pokladnu větší daňový přínos a bude zaměstnávat větší množství osob, tak aby tyto parametry byly vzaty v potaz z hlediska státního občanství. Více při druhém čtení a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A tím jsme vyčerpali přihlášené řečníky do obecné rozpravy. Už nevidím nikoho dalšího, takže zřejmě obecnou rozpravu můžeme ukončit. Nevím, jestli ještě navrhovatel nebo zpravodaj budou chtít něco sdělit. Ano, tak požádám pana poslance Tejce jako zpravodaje.

Poslanec Jeroným Tejce: Já bych si dovolil jen zopakovat návrh, který zazněl, a to je, aby tento návrh zákona byl přikázán jak výboru pro bezpečnost, tak ústavněprávnímu výboru Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Oběma výborům. Tedy jediný

návrh, který bychom ještě měli hlasovat v rámci příkázání. Takže pokud nic jiného, budeme hlasovat jenom tyto návrhy k příkázání. Organizační výbor navrhl dát to k projednání výboru pro bezpečnost a zazněl tady také návrh pana poslance Tejce, aby to dostal také ústavněprávní výbor. Já se ptám, jestli ještě někdo navrhuje nějaký další výbor, který by se tím měl zabývat. Pokud už nikdo žádný další výbor nenavrhuje, budeme hlasovat výbory tak, jak šly po sobě.

Nejdřív je, že organizační výbor navrhl přikázat k projednání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat výboru pro bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41, přihlášeno je 158, pro hlasovalo 135, proti nikdo. Bylo to přikázáno.

Druhý návrh byl, abychom tento návrh přikázali také výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro ústavněprávní výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 125, proti 9. I toto příkázání bylo schváleno.

Tím pádem jsme to přikázali dvěma výborům a je to vše, co jsme v prvním čtení mohli učinit. Děkuji za předložení a ukončuji projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

72.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 776/ - první čtení

Opět z pověření vlády by uvedl tento návrh pan ministr vnitra Jan Kubice.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, který je předložen jako sněmovní tisk 776, byl projednán a

schválen vládou České republiky usnesením číslo 604 ze dne 22. srpna 2012. Zpracování návrhu zákona předcházela analýza možného zefektivnění systému ochrany veřejného pořádku a bezpečnosti na místní úrovni a vzájemného vztahu Policie České republiky a místních samospráv. Tento podrobný analytický materiál byl rovněž schválen vládou ČR dne 13. července 2011 jejím usnesením číslo 553.

Cílem navrhované právní úpravy je náprava analýzou zjištěných nedostatků stávajícího znění zákona o obecní policii a předpisů souvisejících. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že zmíněné nedostatky nejsou zásadní, tj. koncepční povahy. Proto návrh zákona obsahuje zejména upřesnění, případně dílčí rozšíření rozsahu některých stávajících oprávnění obecní policie s ohledem na nutnost efektivního zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; bližší vymezení postavení strážníka včetně zpřesnění a zpřísnění specifických podmínek vzniku, trvání a zániku pracovního poměru strážníka, a to nad základní rámec upravený zákoníkem práce, včetně stanovení zásady, že strážník může pracovat v pracovním poměru strážníka pouze pro jednu obec; posílení možnosti spolupráce obcí v oblasti zajišťování veřejného pořádku formou vzájemného uzavírání veřejnoprávních smluv, jakož i součinnosti obcí s Policií ČR, a to jak formou zřízení bezpečnostní komise, tak posílením využití stávajícího institutu tzv. koordinačních dohod; jednoznačné vymezení okruhu přestupků, které je strážník obecní policie podle zákona o přestupcích oprávněn projednávat v blokovém řízení. Návrh zákona dále přináší změny těch ustanovení zákona o obecní policii, která v aplikační praxi způsobují výkladové nejasnosti a problémy.

Předložený návrh plně respektuje působnost obcí v oblasti zřizování a stanovování konkrétních úkolů obecních policií, avšak tyto úkoly musí být zásadně v mezích zákona o obecní policii.

Bude-li vládní návrh zákona schválen, lze do budoucna reálně očekávat tyto přínosy:

Služba obecní policie bude občanovi dostupnější. Při aplikaci stávající právní úpravy na úseku ochrany bezpečnosti a veřejného pořádku dochází mnohdy k nepříjemným situacím. Stává se, že i přesto, že se strážník nachází na místě, kde dochází k protiprávnímu jednání, nebo v jeho těsné blízkosti, nemůže zasáhnout, zakročit, provést určitý potřebný úkon nebo poskytnout pomoc, neboť mu to dosavadní právní úprava neumožňuje. Musí na místo povolat Policii ČR, která oprávnění k zákroku má. Proto návrhem dochází k určitému narovnání mezi oprávněními obecní policie a Policie ČR. Jedná se například o rozsah oprávnění, zákaz vstupu na určitá místa, důsledné plnění kontrolní pravomoci svěřené obecní policii nebo Policii ČR tabákovým zákonem a zákonem o loteriích, prostřednictvím nové úpravy oprávnění ke vstupu do živnostenských provozoven, heren a

kasin. Možnost předvedení osoby na útvar Policie ČR i mimo území obce, která zřídila obecní policii, na nejbližší útvar Policie ČR.

Za druhé. Důvěryhodnost obecních policií jako ochránců bezpečnosti osob a majetku bude posílena. Podle předloženého návrhu dojde ke zpřísnění podmínek bezúhonnosti a spolehlivosti – v zásadě jsou bezúhonnost a spolehlivost dokonce na vyšší úrovni, než je tomu v případě příslušníků bezpečnostních sborů – zavedením nové povinnosti periodického opakování výcviku strážníků v používání donucovacích prostředků a zpřísnění podmínek pro převedení strážníka na jinou práci v případě zjištění jeho protiprávního jednání.

Za třetí. Zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Výkon přenesené působnosti a činnosti obecní policie bude pro obce efektivnější, neboť obce, které zřídily obecní policie, si budou moci vzájemně poskytnout strážníky za účelem zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v případě konání určitých sportovních, společenských a kulturních podniků. Dosud to bylo možné pouze v případě vzniku některých krizových stavů. Zavádí se možnost vyřešit určitý okruh přestupků. Jedná se o skutkové podstaty přestupků, které je obecní policie oprávněna řešit v blokovém řízení, u nichž je zřejmé, že konkrétní pachatel nebude odhalen, již na úrovni strážníka, který o věci provede toliko úřední záznam a již ji dále nepostoupí správnímu orgánu. Správní řízení bude v určitých případech oprávněn za obecní policii vést obecní úřad policie. V neposlední řadě dojde k prodloužení doby platnosti osvědčení o odborné způsobilosti strážníka ze tří na pět let, což bude mít pro obec pozitivní ekonomický dopad.

Záměrem předkladatele není v žádném případě rozšířit pravomoci obecní policie, ale zpřesnění stávající právní úpravy za účelem umožnění efektivnějšího využití obecní policie a jejích pravomocí obcí. Návrh zákona nemá negativní dopad na státní rozpočet ani na rozpočty obcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď potom, co zaznělo úvodní slovo ministra, dám slovo poslanci Zdeňku Boháčovi jako zpravodaji. Prosím, aby uvedl...

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi doplnit úvodní slovo pana ministra k této jednoduché, z mého pohledu opravdu velice jednoduché, legislativně technické novelce zákona o obecní policii. Čím končil pan ministr, tedy tím, že nejde v této novele o navýšení kompetencí, znovu opakuji, skutečně nejde o navýšení kompetencí obecních policií, ale o zpřesnění některých momentů pro činnost strážníků obecních a městských policií. Je to v podstatě výsledek

dvacetiletého vývoje existence obecních a městských policií v rámci ČR.

K tomuto tématu v rámci podvýboru pro obecní policii a soukromé bezpečnostní služby byl uspořádán seminář na toto téma, který se těšil hojně účasti kolegů poslanců zabývajících se touto problematikou. Jsem velice rád, že stěžejní body této novely byly prodiskutovány, že tedy bylo souznění napříč politickým spektrem, kromě několika nepatrných nuancí, což určitě dokážeme zvládnout v rámci druhého čtení. Ještě se tedy dobrat toho společného souznění, které očekávám... (Vtipné poznámky od skupiny poslanců.)

Jsem rád, že tedy všichni kolegové mě poslouchají a jsou tedy zajedno v tom, co říkám v rámci této jednoduché legislativně technické novelky (s úsměvem), kterou doporučuji propustit do druhého čtení a přikázat výboru pro bezpečnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. (O slovo se hlásí posl. Stanjura.) Pane poslanče, v rámci toho souznění zřejmě chcete něco do rozpravy. Dobře, ale já tady mám jiné, pane poslanče, přihlášené! Vy chcete ještě před nimi? (Ano.) Prosím, tak vám dávám slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, když se kdysi zakládala obecní policie, nebyl jsem u toho, ale jako mnozí z vás během působení na radnicích jsem měl na starosti městskou či obecní policii. Trend je jednoznačný: neustále se zvyšují pravomoci obecní policie. I tento návrh jde tímto směrem a já jsem přesvědčen, že to není dobře. Myslím si, že se má městská policie vrátit k tomu, k čemu byla zřízena, to znamená k udržování veřejného pořádku. A požádám kolegy, kteří to budou v bezpečnostním výboru projednávat podrobně, aby se zamysleli nad tím, zda nepřišel čas odebrat městské policii kompetence v oblasti dopravy, například, nebo v oblasti povolování vstupu do provozoven apod.

A abych deklaroval někdy dobré úmysly předkladatele, které jsou pak přetaveny v poměrně absurdní paragrafy, tak mi dovoluji, abych z toho tisku odcitoval. Součástí toho tisku je předpokládané novelizované znění celého zákona o policii a já bych chtěl všem na mikrofon přečíst citace z § 19, který se jmenuje použití psa. Odstavec dva zní takto – a je to návrh na novelu: "Strážník, který při plnění úkolů používá psa, musí znát povely a pokyny směřující k ovládnutí psa. Pes, kterého strážník k plnění úkolů používá, musí být ovladatelný. Způsobilost strážníka k používání psa a způsobilost psa k použití podle odstavce 1 musí být ověřena policií."

A odstavec 3 téhož paragrafu: "Ministerstvo stanoví vyhláškou:

a) podrobnosti požadavků kladených na strážníka používajícího při plnění úkolů psa a požadavků kladených na psa podle odstavce 2,

b) ministerstvo stanoví vyhláškou způsob a organizaci ověřování způsobilosti strážníka k používání psa a způsobilosti psa k použití."

A co je důležité i pro samosprávu: "c) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob stanovení náhrady nákladů policie za ověření způsobilosti strážníka k používání psa a způsobilosti psa k použití."

Poprosím členy příslušného odborného výboru, aby paragrafu 19 Použití psa věnovali zvýšenou pozornost a pokusili se tyto věty z návrhu zákona navrhnout k vyřazení.

Děkuji. Jdu studovat požadavky, tak abych mohl používat psa a sehnal psa, který bude ovladatelný a bude přijímat požadavky, které mu bude směřovat ten, který ho ovládá. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nejdřív jsem viděl faktickou přihlášku pana poslance Foldyny.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, pane ministře, moji kolegové, jsem trochu překvapen a zaskočen. Vládní návrh zákona, který je tady předkládán, podvýbor vede ODS, a předseda klubu ODS přijde s takovými poznámkami. (Hlas z lavic: To je demokracie.) Je to demokracie, ale trochu na hlavu. Pardon.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Skokan je další přihlášený fakticky.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji za udělení slova. Nejsem překvapen na rozdíl od svého předřečníka, ale potěšen, protože v kolegovi Stanjurovi se projevil starosta s praktickými zkušenostmi. Tyto – s odpuštěním – ptákoviny bychom tady neměli schvalovat. Jsem rád, že i koalice dovede uznat, že nám sem předložila něco, co není úplně super. Děkuji za ten projev praxe, který zvítězil nad politikařením. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc se hlásí třeba fakticky. Ne? Řádně, tak prosím řádně.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, myslím, že ten zákon si zaslouží skutečně velkou pozornost. Na první pohled vypadá skoro technicky. Vypadá to, jako bychom spíše zpřesňovali pravomoci obecních a městských strážníků. Abych byl objektivní, musím říct, že v řadě měst a obcí, pokud by dnes nefungovala městská a obecní policie, tak by skutečně bezpečnost občanů mohla být

ohrožena, protože tak jak se bavím s policisty České republiky, nebylo-li by strážníků, bylo by pro občany skutečně nebezpečné pohybovat se mnohdy po obcích a městech. Neplatí to ale všude.

Já jsem stál tady na tomto místě a žádal jsem, abychom při zvyšování kompetencí městských a obecních policií zajistili kontrolní mechanismus pro prošetření případných excesů. Tehdy jsem navrhoval a rozuměl jsem, že jsou důvody, které mohou vést k odmítnutí tohoto návrhu – navrhoval jsem, aby obecní a městské policie byly podřízeny oné generální inspekci. Té generální inspekci, která se v poslední době tak vyznamenala. Jsem přesvědčen, že zvyšujeme-li kontrolu policistů České republiky, musí se kontrola týkat i obecních a městských strážníků. Možná si vzpomenete na ten případ, který se odehrál tady v Praze na Andělu. Nezaznamenal jsem, že by byl někdo potrestán, že by byl někdo označen za toho, který překročil své kompetence. V této souvislosti považuji za naprosto nedostatečné, aby městští a obecní strážníci podléhali kontrole pouze ze strany toho, kdo je de facto a de iure jejich velitelem, tedy primátora či starosty, a aby jejich prohřešky mnohdy řešily pouze inspekční orgány toho konkrétního města či obce. V tomto smyslu jsem přesvědčen, že pokud chce někdo zvyšovat pravomoci obecních a městských strážníků, musí zároveň přijít s větší kontrolou nad tím, jak oni plní své pravomoci.

Nechci rozhodně házet všechny městské a obecní strážníky do jednoho pytle. Rozhodně platí to, že řada z nich je velmi fundovaných a schopných skutečně udělat maximum pro to, aby v obci byl pořádek, a zároveň se chovají velmi uměřeně. Bohužel ne ze všech měst máme všichni stejné zkušenosti. To je první věc.

Druhá, podstatná. Jsem přesvědčen, že snaha zvýšit pravomoci městských a obecních strážníků má jeden základní cíl a tím cílem je, aby mohla být nadále Policie České republiky v podstavu oproti například roku 2006, kdy tehdy měla 47 tisíc policistů, nyní má policistů 39 tisíc. Problém, který budeme do budoucna řešit, je, že se neustále bude snižovat počet policistů České republiky a starostové se samozřejmě budou snažit bojovat s kriminalitou tím, že budou neustále navyšovat prostředky pro obecní policie. Jednoduše proto, že pokud se někde stane nějaký závažný zločin, tak občané, kteří se cítí ohroženi, bojí se o své rodiny nebo jsou znepokojeni tím, co se stalo, nejedou do Prahy před Ministerstvo vnitra a nevyčítají to panu ministrovi. Logicky jedou za svým starostou a říkají: "Starosto, primátore, co ty jsi tady dělal, nebo spíš nedělal? Od čeho máme obecní a městskou policii?" A logicky ať už tady bude jakákoliv vláda, tohle je nástroj pro to, aby se přesouvalo do budoucna razantním způsobem financování zajištění bezpečnosti ze státu a z Policie České republiky na obce.

To jen na obecnou debatu k tomuto návrhu zákona. Mám samozřejmě

výhrady k některým konkrétním pravomocem, které tam byly zmíněny. Naopak si myslím, že přezkušování strážníků například po třech letech je možná zbytečně přísné, mohlo by být třeba po pěti a zároveň bychom mohli zvýšit požadavky na takovou zkoušku. Ale to už jsou nuance, které samozřejmě můžeme řešit ve výborech.

Pro mne je podstatné, že návrh zákona tady je. Nebudu se stavět proti tomu, aby prošel do výborů, to by myslím nebylo rozumné. Na straně druhé nejsem přesvědčen, že v té podobě, v jaké byl předložen, může získat pro svou podporu většinu Poslanecké sněmovny, a jsem přesvědčen, že musí doznat podstatných změn především v souvislosti se zavedením kontroly a kontrolních mechanismů, ať už budou jakékoliv.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tedy můžeme přejít k přihlášeným do obecné rozpravy. Pana poslance Paroubka vidím jako prvního, pak pan poslanec Korte. Nyní prosím pana poslance Jiřího Paroubka – obecná rozprava.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, chtěl bych říci, že naše zkušenosti, pokud jde o městskou policii, mohou být rozdílné. Jenom připomenu, že v 90. letech, kdy se městská policie budovala, a já jsem v té době od roku 1990 byl vlastně členem městského zastupitelstva v Praze po více než čtrnáct let, tehdy jsme měli tendenci přece zvyšovat kompetence. Nemyslím si, že to byla chyba. Mělo to asi své důvody a myslím, že v situaci, kdy se snižují počty příslušníků české policie, tak pokud to finanční možnosti jednotlivým městům umožní, budou pokračovat v tom, aby si udržela svoji policii a aby tuto policii mohla úkolovat, aby měla vůbec smysl. Pokud nemá policie smysl, a v těch 90. letech jsme na to často naráželi, že v něčem neměla kompetence, tak se domnívám, že není potřeba pokračovat v takovém projektu.

Abych odlehčil ty věci, vždycky najdeme u každého útvaru, ať už je to armáda nebo policie, česká nebo i obecní policie, případy excesů. A na tomto přece není možné stavět, na jednotlivém selhání, pokud těch selhání není více. Ale pokud to selhání je skutečně občasné, tak není možné přece zatracovat celý ten systém. Stejně tak nelze zatracovat vyhlášku, která je tak trochu psána takovým způsobem, který se objevuje ve vtipech o policistech. Samozřejmě jsem rád, že v tom návrhu není například uveden počet mezi plemeny psů, která jsou doporučena pro policejní práci, modrý gaskoňský baset, což je pes, kterého vlastním, protože ten je naprosto neovladatelný. Takže si myslím, že tyhle věci se dají dočistit.

Obecně bych chtěl říci, že řešení pravomocí obecní policie je právně

komplikované, já to uznávám. Předkládaný návrh se snaží zpřesňovat pravomoci a postupy obcí a měst při zřizování obecní policie. Pravomoci Ministerstva vnitra a pravomoci strážníků obecní policie, výjimečné pravomoci, které zákon uděluje starostovi nebo jím pověřenému zástupci a strážníkům obecní policie v oblasti omezení svobody, ve vstupu do soukromých prostor, při seznamování se s osobními údaji, zejména pak při použití zbraně a stanovení odpovědnosti obce vůči Policii České republiky – to vše je velmi nejasné. V celém zákoně, v celém tom návrhu není specifikována jediná osobní odpovědnost a sankce za porušení tohoto zákona, což může obecně vést ke zneužívání pravomocí veřejného činitele.

Závažným problémem, který je v zákoně neuvedený a platný již z dřívější doby, je nošení a používání služebních střelných zbraní, které nejsou nijak specifikovány. Zákonodárce, to znamená my bychom měli doplnit upřesnění typu zbraní, které může obecní policie používat, aby se z obecní policie nestávali kovbojové nebo také specificky vyzbrojované sbory s nepřiměřeně výkonnými zbraněmi. Přiznám se, že když občas navštěvuji některé obce, tak až komicky působí zejména drobnější příslušnice obecní policie, které mají nepřiměřeně velké zbraně, které jim visí na opasku jako kdysi pistolníkům z Divokého západu jejich Smith & Wesson, přestože vykonávají úřední službu v budově, kde není, předpokládám, zas tak často příležitost, zaplatť pánbůh, k použití takové zbraně.

V návrhu novely není opět vyřešen nekoordinovaný postup k obecním policiím z pohledu kraje, který je v zákoně zcela pominut, přestože v rámci integrovaného záchranného systému je se složkami obecní policie počítáno jako s partnerem. Zákonodárce by měl, aspoň podle mého názoru, v zákoně podřídit odborný dozor provozování obecní policie v obci na území kraje pod příslušný krajský úřad nebo krajské ředitelství Policie České republiky, včetně potvrzení jmenování řídících pracovníků obecní policie, čímž by se omezila možnost zneužívání pravomocí starosty – řekněme si otevřeně, že řada starostů nemusí být odborně na výši právě v této oblasti, rozumějí jiným oblastem – nebo bezpečnostní rady obce a zastupitelstva dané tímto zákonem. Také by to pomohlo při řešení problematiky integrovaného záchranného sboru kraje.

Přes všechna sdělení, přes všechny sdělené výhrady, které jsem tady učinil – a ještě je řada těch, které jsem neučinil – v prvním čtení podpořím novelu tohoto zákona a její posunutí do dalšího čtení, aby se mohlo racionálně přistoupit k diskusi o potřebách obcí, aby nedocházelo ke zneužívání obecní policie, a také pomoci na úrovni kraje koordinovat integrovaný záchranný systém.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal pana poslance Daniela Kortehe, který je další přihlášený do rozpravy.

Poslanec Daniel Korte: Pane předsedající, dámy a pánové, já musím nesouhlasit se slovy pana zpravodaje, že tato novela zákona 553/1991 Sb., o obecní policii, je pouhou technicistní novelou, byť připouštím, že něco málo v ní pozitivního je. Mnoho toho není. Je to zejména v té oblasti, která vysvětluje pojmy, zpřesňuje definice, popř. dává tento zákon do souladu s legislativním vývojem, tj. se zákony již platnými, např. se zákonem o české policii. Potud dobře.

Naprosto ale nemohu souhlasit s tím, že tato novela nenavýšuje oprávnění a pravomoci obecní policie, byť by to bylo napsáno tisíckrát v důvodové zprávě, byť by to pan zpravodaj tisíckrát zdůrazňoval. Není tomu tak. Naopak, to navyšování pravomocí je velmi masivní a často formulované tak vágně, že připouští značnou libovůli v jejich výkladu a to jest zneužití.

Dámy a pánové, např. čteme-li tam, že obecní policie se podílí na prevenci sociálně patologických jevů v obci – kdo to určí, co je sociálně patologický jev v obci? Osvícený starosta? Či neosvícený, možná osvícený strážník? A co to vůbec je? Přece pamatujeme doby, a myslím, že jsou zde mnozí, kteří si je pamatují, že sociálně patologickým jevem bylo nevyvěšovat fangle na 1. máje.

Já se domnívám, že obecní policie by neměla mít rozšiřovány pravomoci, jimiž může zakázat komukoli vstup kamkoli. To je, přeloženo do českého jazyka, vzít ho za ucho a vykopat za hranice obce na pole. Nedomnívám se, že obecní policie by měla mít pravomoc kdykoli komukoli cokoli sebrat, kdykoli kohokoli přinutit k dechové zkoušce, a dokonce ho popohnat na krev. Nemyslím si, že obecní policie má mít pravomoc kdykoli vstupovat do provozovny, a to i po pracovní době, a to i do její neveřejné části. Obecní policie by neměla suplovat dopravní policii, číhat za bukem, zastavovat a kontrolovat auta a sprintem nasazovat botičky, když nějaký nebožák zastaví v parkovací zóně, aby si skočil do trafiky pro cigarety. Dámy a pánové, městský strážník má šlapat chodník s píšťalkou v ruce, a ne se prohánět v hummerech a vznášedlech po městě!

Je to ovšem vládní návrh, a já jsem proto se skřípajícími zuby a s vědomím, že si tu pracku vzteky uhryžu, až ji budu zdvihát, doporučil kolegům v poslaneckém klubu TOP 09 a Starostové propustit ji dále. Nicméně zde prohlašuji, že moje další podpora této normy je podmíněna tím, že dojde zásadního hlubokého přepracování ve výboru. Já jsem konzervavec, a proto nepřekvapí, jestliže prohlásím, že individuální svobodu pokládám za jednu z nejvyšších hodnot, které vytvořila naše euroatlantická civilizace. Mám za svou povinnost tuto svobodu chránit, rozšiřovat a

bránit jejímu umenšování. A dámy a pánové, já nezdvihnu ruku pro zákon, který otevírá cestu k obecně policejnímu státu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Bebarová-Rujbrová je další. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Já omezím své připomínky o ty, které už v otevřené rozpravě ze strany předřečníků zazněly, ale ráda bych zdůraznila jeden úhel pohledu na předloženou novelu zákona, který pokládám za poměrně důležitý.

Proklamovaným cílem předloženého návrhu zákona je údajně odstranit ze současného znění nedostatky a nejasnosti, které strážníkům mnohdy komplikují jejich práci. V žádném případě prý nejde o posilování kompetencí městských a obecních policíí na úkor Policie České republiky. Ovšem jak z analýzy, tak i z celkové koncepce zákona je patrný spíše opak. Zdá se, že nářky policie, kterou zasáhly vládní škrtky, chce Ministerstvo vnitra vyřešit šalamounsky tak, že rozšíří pravomoci strážníků, kteří by tak mohli zaskakovat za policisty státní.

Připomínám, a už to zde také bylo zmíněno, že zatímco v roce 2004 disponovala Policie České republiky 47 tisíce policistů, není jich nyní ani 39 tisíc a rozpočet Ministerstva vnitra má oproti například roku 2010 v roce 2014 klesnout až o čtvrtinu.

V České republice slouží téměř 9 tisíc strážníků. Obecní policii má zřízenou 350 měst a obcí a přibližně stejný počet obcí má s některým městem nebo obcí uzavřenou veřejnoprávní smlouvu, na základě které strážníci dohlíží na veřejný pořádek i v těchto místech. Pokud ovšem novela zákona rozšíří pracovní povinnosti a bude tím způsobem suplovat práci Policie České republiky, pak je to cosi, co si nemyslím, že by mohlo být vnímáno pozitivně. V žádném případě nelze souhlasit s tím, že nedostatek policistů v přímém výkonu služby bude nahrazován posilováním pravomocí městských a obecních policíí, nebo dokonce snad i některými bezpečnostními agenturami.

Vláda se opět zjevně snaží přenést finanční náklady na obce. Ale tady už nejde jen o peníze, ale i o bezpečnost občanů. Městská policie by se měla věnovat zejména úkolům, které jsou spojeny se zabezpečením místních záležitostí veřejného pořádku v rozsahu ustanovení § 2 zákona.

Reakce ze strany představitelů obcí a policie na tuto předlohu jsou poněkud smíšené. Funkcionáři a zaměstnanci obecních policíí většinou vítají avizované rozšíření svých pravomocí, naopak zodpovědní představitelé obcí a měst si uvědomují, že novela bude znamenat zároveň zvýšení nákladů pro jejich obecní či městský rozpočet a že při přípravě

ročního rozpočtu bude nutno brát ohled na to, že příspěvek bude ovlivňovat rozsah bezpečnosti občanů jejich obce. A já jsem přesvědčena, že bychom neměli souhlasit s tím, aby se občan státu cítil bezpečně v obci či ve městě podle toho, jak bohatá daná obec či město je a kolik může na obecní policii uvolnit.

Ani já v tuto chvíli nebudu navrhopvat nic než propuštění do dalšího čtení, ale i já jsem přesvědčena o potřebě rozsáhlé přeměny předloženého návrhu. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Požádám nyní pana poslance Václava Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, člen vlády je tady, takže vše je naplněno k tomu, abychom mohli v tomto bodě dále pokračovat.

Víte, já jsem hodně přemýšlel, co tady vlastně říci, protože jsem členem toho kritizovaného podvýboru pro obecní policii. Jsem svým způsobem kolegou pro kolegu Boháče, který je předsedou tohoto podvýboru, a vím, kolik času a námahy zpracování toho návrhu zákona stálo. A ještě vím, kolik času a námahy projednání tohoto zákona v podvýboru už všechny členy stálo. A nebyli to jen oni. Byli to i ostatní poslanci, kteří se zúčastňovali různých seminářů.

Dámy a pánové, toto je vládní návrh. A my jako členové podvýboru nemáme žádné právo vládě říkat: vypuště tohle ustanovení z tohoto návrhu zákona. To mohou jenom výbory, to může jen Poslanecká sněmovna, která projednává tento zákon v jednotlivých garančních výběrech, a posléze na plénu Poslanecké sněmovny. Nikdo jiný.

Dámy a pánové, městská policie, nebo obecní policie, pardon, je vždy evergreenem při projednávání v Poslanecké sněmovně. Já si velmi dobře pamatuji na minulé volební období, kdy v polovině volebního období jsme velmi těžce projednávali tento zákon ve výboru pro bezpečnost, až se nakonec dostal do úrovně Poslanecké sněmovny s určitými pozměňujícími návrhy. A ejhle – měření rychlosti, ohraničené jako úsekové tabulí "tady začíná měření a tady končí měření", to byl takový kompromisní pozměňující návrh ne opozice, to byla vládní koalice, která přinesla tento návrh do zákona, a my jsme s tím nakonec souhlasili.

Prosím pěkně, abychom si uvědomili, že tento evergreen jistě dozná větších a podrobnějších diskusí, a já bych si velmi přál, aby diskuse v garančních výběrech proběhly, abychom mohli hledat určité kompromisy. Možná dojde k tomu, že mnoho ze zákona bude třeba navrženo k vypuštění, což se nebude líbit poslancům, na druhé straně zase něco přidáno. Ale prosím pěkně, pojďme toto dílo dokončit, pojďme toto dílo pustit do druhého

čtení, a pak zvažme, jak se k tomu postavíme v závěrečném třetím čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Cempírka jako dalšího přihlášeného.

Poslanec Václav Cempírek: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych se krátce chtěl vyjádřit k projednávanému sněmovnímu tisku, ve kterém se omezuje i pravomoc městské policie s měřením rychlosti na pozemních komunikacích. Jsem k tomu veden i s ohledem na vyjádření kolegů z městské policie v obvodu, kde zastupuji voliče.

Policie České republiky, jak my všichni víme, nezvládá uspokojit požadavky na měření rychlosti, a proto tuto úlohu přebírá někdy i městská policie, která rychlost měří na úsecích schválených Policií České republiky, to znamená, že některá vyjádření postižených občanů neboli řidičů motorových vozidel o tom, že byli perzekvováni tím, že rychlost měřili dva metry před koncem obce, se nedají brát jako oprávněná.

Je třeba si tady říci i to, že řada měst k tomu, aby trochu přinutila řidiče dodržovat pravidla o provozu na silničních komunikacích, nakoupila pro městskou policii měřicí techniku, radary, jejichž hodnota se pohybuje řádově od 400 tisíc do 600 tisíc, to znamená, že i v mém obvodu – jsou to města jako Česká Třebová, Litomyšl, Žamberk, Polička, Svitavy, Kostelec nad Orlicí – musíme brát v potaz i to, že měření rychlosti pro městskou policii je pouze doplňková činnost, to znamená, že hlavním cílem měření je prevence a snižování počtu dopravních nehod. Jako sekundární efekt můžeme brát v potaz i vybrané pokuty, které jsou jistým příjmem pro městskou policii, to znamená, že obcím tato částka pomáhá na krytí finančních nákladů pro obecní policii. V těchto obcích, kde dochází k měření rychlosti na pozemních komunikacích, je tato činnost občany vnímána pozitivně, protože některé obce nemají ani dostatečné chodníky pro chodce a řidiči, kteří tam bezohledně jezdí, ať s nákladními, nebo osobními vozidly, ohrožují jejich bezpečnost. Nehledě na to, že některé městské policie si zapůjčují tato zařízení pro měření rychlosti od fyzických osob podnikajících v této oblasti. Takže tím, že bychom tuto činnost městské policie omezili nebo ji zakázali, dojde ke zmaření vynaložených peněžních prostředků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Teď už nechám psy jejich psovodům, ale

chtěl bych, ať se ještě zamyslíme nad několika otázkami, ať už té novely, nebo toho původního zákona o městské policii.

Je navrženo, aby o odvolání velitele nebo šéfa městské policie rozhodovalo zastupitelstvo. Kdo z vás zažil odvolání nebo předání výpovědi někomu, tak ví, že to je lidsky složitá situace pro všechny zúčastněné. Já bych určitě doporučoval, aby to dělala rada na neveřejném zasedání. A přesto, že jsem v opozici na zastupitelstvu, nijak netoužím po tom, abychom odvolávali ředitele na veřejném zasedání zastupitelstva a případně zdůvodňovali, proč ho chce rada nebo starosta nebo pověřený člen zastupitelstva, který má na starosti městskou policii, odvolat. Myslím si, že to není důstojné pro nikoho z těch, kterých by se takový příběh týkal.

Já se přece jenom chci vrátit k měření rychlosti apod. Samozřejmě se dají nenakoupit radary a neměřit rychlost. K čemu vedlo to, že jsme tu pravomoc dali městským policiím? K tomu, že si nakoupily radary. Vznikají stovky, tisíce, desetitisíce přestupků. Pak slyšíme výmluvy na to, že "osoby blízké". Nevíme si s tím rady. Přemýšlíme, který zákon bychom změnili, abychom vyřešili výmluvu na osobu blízkou. Přemýšlíme, jestli bude mít odpovědnost majitel auta, nebo provozovatel auta. Přece stačí, aby strážník, respektive policista České republiky stál u silnice a zastavil to auto, které poruší rychlost. V tom okamžiku žádná výmluva na osobu blízkou neexistuje. Neexistuje další složitě řízení, dokazování. Neexistuje tlak na to, aby magistráty a obecní úřady přijímaly další a další úředníky, kteří budou řešit správní řízení a budou si povolávat občany podle fotek, které nafotí měřicí přístroje.

Myslím si opravdu, že je to věc k debatě. Pokud chce někdo řešit bezpečnost provozu, tak já doporučuji, aby volil technické prostředky – snížení počtu pruhů, snížení rychlosti, ostrůvky dělají velmi dobrou činnost, protože ten řidič se prostě lekne a sundá nohu z plynového pedálu. Jsou dneska semaforey, které když pojedete rychleji, vám dají červenou. To jsou podle mě cesty, které mohou sloužit opravdu ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu přímo v těch daných městech. Podle mě to nejsou nové a nové přístroje, které budou chrlit desetitisíce, statisíce, miliony přestupků, s kterými si pak nebudeme vědět rady a budeme říkat: Prodlužme projednávání přestupků o rok, o dva, o tři, přijmeme dalších deset, dvacet, třicet, čtyřicet úředníků. Myslím si, že tudy cesta nevede. A pak nám chybí strážník na té cestě, aby tu převedl dítě, tu aby si všiml, že vzniká černá skáldka, tu aby si všiml, že není dodržována tato městská vyhláška apod. Víím, že tato činnost je méně oblíbená, méně populární, ale myslím si, že je potřebnější.

Myslím si, že i v rámci debat ve výborech bychom se měli zaměřit i na povolení ke vstupu do provozoven. Vypadá to dobře, ale opět, je to cesta, která stírá rozdíl mezi městskou či obecní policií a státní policií. Já si

nepřeji, aby se ten rozdíl stíral. Já si myslím, že mají být jasné kompetence státní policie, které mají být vyšší než kompetence obecní policie.

Na druhé straně je třeba říci, že například institut opakovaného prověřování způsobilosti městského strážníka je něco, co by si mohla osvojit i Policie ČR. Neříkám, že jednou za tři roky, ale myslím si, že to je zase věc, o které bychom mohli přemýšlet a na které bychom mohli nalézt shodné stanovisko.

Takže já věřím, že debata ve výborech bude racionální, že mnozí z nás uplatní své zkušenosti z radnic a z řízení městské či obecní policie. Přece nemůžeme připustit zjednodušený výklad, že městská či obecní policie nahrazuje státní policii. Tak to prostě není a být nemá. Stejně tak se nemůže stát, aby ve městech, kde funguje městská či obecní policie, byla odpověď, když člověk zavolá na Policii ČR: volejte městskou. To je prostě špatný přístup.

Takže pokud se shodneme na tom, že se vrátíme k tomu původnímu účelu městské policie či obecní policie, to znamená udržování veřejného pořádku, určitě se shodneme. U těch ostatních, zejména zvýšená kompetence, doporučuji být velmi zdrženlivý a opatrný. Ale myslím, že ta debata bude poměrně živá, bohatá. Byla i na semináři, kterého jsem se účastnil, protože je to věc, která mě zajímá. Věřím, že v této debatě nepovede dělítko mezi koalicí a opozicí, že to není politický zákon v tom pravém slova smyslu, jako když se dohadujeme o daních či jiných výsostně politických tématech. Je to praktická věc, v mnohých městech a obcích městská policie funguje dvacet let.

Nechci, aby moje vystoupení, nebo ta dvě moje vystoupení zazněla jako paušální kritika práce městských či obecních strážníků. Jenom si myslím, že my máme stanovovat obecný zákonný rámec, ve kterém se má potom městská či obecní policie pohybovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Ještě pan poslanec Boháč chce vystoupit v této chvíli. Jak chce – jestli ještě teď v rozpravě, prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Quo vadis, městská policie? Já jenom chci říci to, co tady zaznělo před několika týdny, když jsem hovořil o legislativě v oblasti vnitřní či vnější bezpečnosti, že nejsou levicové či pravicové. Já to nerozlišuji. Že jsou rozumné a nerozumné. Ale když to dnes slyším, vyjádření vás, tedy kolegů směrem k této – stále opakuji a myslím to smrtelně vážně – jednoduché legislativně technické novele, která samozřejmě některé věci upřesňuje.

Navýšení kompetencí vychází, a teď už budu konkrétně odpovídat, z požadavků samosprávy jednotlivých obcí a měst. A teď se já zamýšlím nad

tím, dámy a pánové, kteří jsme byli na radnicích od 90. let a byli jsme tvůrci, spolutvůrci tvorby tohoto zákona, fungování obecních a městských policií, jak rychle zapomínáme. Máme krátkou paměť. My jsme to tvořili. Kolik z nás bylo v rámci vedení radnic tady ze stávajících poslanců. Já myslím, že většina. Tehdy nám to nevadilo, zavádění radarů. Já jsem byl jeden z těch, který byl nadšen ne tedy komplexním monitoringem, ale monitoringem určitých oblastí jednotlivých obcí a měst. Hlásím se k tomu.

Měření rychlosti. Já jsem nechtěl tuto kapitolu, nebo nechtěl bych příliš diskutovat, ale řekněme si – samozřejmě že jsme také mnozí z nás nakupovali tyto radary. To vidění světa, pochopitelně, jak pan předseda klubu říká: "já jsem tehdy byl proti v rámci vedení města Opavy", samozřejmě. Ale myslím si, že většina z nás podporovala, chtěla pořádek, odbřemenění Policie ČR. Víme proč, jaký je stav. Nestrkejme hlavu do písku. Vždyť víme momentálně, v jaké kondici je Policie ČR, při vši účtě, pane ministře. Teď to nemyslím zle. Tak to je. A co chceme? Slyšíme od pana doktora Kortehe – individuální svoboda občanů. Já bych byl poslední, který podporuje opak, tedy svázání tohoto státu a všech těchto zákonů, tedy novel zákonů k tomu, abychom nebyli svobodní. V první řadě ale považuji také za konzervativní pocit bezpečí. Já si myslím, že bychom měli vše dělat pro to, aby se občané v našich obcích a městech cítili bezpečně. Zároveň s tím svobodní, ale i bezpečně.

Já jenom krátce. Minulý týden jsme navštívili policii v Istanbulu. Samozřejmě policejní prezident v tomto patnáctimilionovém městě disponuje s 60 tisíci policisty pro jedno město Istanbul. Jenom příklad.

Tady byly připomínky k měření rychlosti, jak tady obce tyj z vybírání pokut. Já vám mohu uvádět příklady konkrétní. Jsou to promile, ne procenta, promile, která plynou do obecních pokladen. 350 obcí České republiky má obecní policii. Z toho měří zhruba sto. Když jsme se bavili v minulém období, která obec se prohřešila proti tomu svědomí či vědomí, možná jsme diskutovali obec Koleč, nepletu-li se. Byla to Koleč. Možná další dvě tři z té stovky obcí, které měří rychlost. Samozřejmě nám se to v tu danou chvíli hodilo a vytvořili jsme ten kočkopes. Vždyť to bylo hrozné – označení úseků cedulemi "začátek" a "konec" měření. Vždyť to bylo naprosto nesmyslné, hloupé, čas to ukázal. Stálo nás to spoustu peněz, spoustu úsilí, ale stejně jsme to vrátili zpět, protože čas ukázal, že to není rozumné. Ale znovu opakují, nezapomínejme na naše působení na obcích a radnicích, tak jak jsme jako starostové, vicestarostové, viceprimátoři spolupůsobili na vytváření legislativy v oblasti obecních policií. Teď se rozčilujeme. Samozřejmě.

Tak to nejde vrátit čas dvacet let zpět. Ano. Samozřejmě, pořádek v obcích, to je to kardinální téma jednoznačné, ale umíme to dnes? Umíme vrátit dobu do začátku 90. let? Ty naše představy byly shodné. Já si nemyslím,

že někdo z nás dokázal dohlédnout v té době do roku 2012. Nikdo z nás si nepředstavoval, že pravomoci, kompetence obecních policií budou v té době v takovéto podobě. Ale to ukázal čas. Je to kontinuita dvacetiletí.

A znovu opakují – pane kolego, aspoň chvíličku. Tebe se to týká také, také jsi byl primátorem. Teď myslím kolegu Šulce. Ale znovu opakují: Zkusme se zamyslet samozřejmě nad tím, jak dál. Extrémní názory, zaslechl jsem i od vás, kolegů poslanců. Tak zrušme obecní policii. Je to jedna z možností. Ano, mějme jednu policii jako v mnoha jiných zemích Evropské unie či ve světě. Je to jedna z cest. Ale ptám se: Je to ta správná cesta v dnešní době? Je čas na tyto experimenty? Co potřebují policisté? Mít klid na práci. Opakují to všichni. Hlavně chceme mít klid na práci.

Já se nebráním změnám v rámci druhého čtení. Vůbec ne. Na to tedy máme tento legislativní postup, aby ve druhém čtení samozřejmě v rámci výboru pro bezpečnost či dalších výborů některé ty pasáže byly upraveny. Ale zamysleme se skutečně a zavzpomínejme na doby, kdy jsme stáli v čele jako vrchní velitelé ozbrojených sil. Vždy je to o tom starostovi či primátorovi, který si řekne, jak chce, aby fungovala obecní policie. Buď je dobrý, nebo špatný. Není to o nikom jiném. To, že si přetváříme tyto zákony k obrazu svému, zase je to o té samosprávě dané obce.

A když už tedy zaznívalo to, že obce to nechtějí, Svaz měst – na závěr, už končím, někteří se tady zlobí z toho dlouhého vystoupení, ale samozřejmě příprava této novely trvala hrozně dlouho, stála spoustu času a úsilí – Svaz měst a obcí jednoznačně podpořil novelu zákona o obecní policii. Kolegium ředitelů obecních policií rovněž tak jednoznačně podpořilo novelu zákona. Tak potom co dál. Já jenom tohle na závěr. Prosim vás, skutečně zkusme zapřemýšlet, kam kráčí obecní a městská policie, a zkusme najít nějakou shodu v rámci druhého čtení nebo v rámci jednání výboru a uvidíme, jestli má právo na život obecní policie. Čili tady uděláme takové zásadní změny, které by mohly vést k takové malé možná katastrofě v dalším fungování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Krátký. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji. Kolegové, kolegyně, já taky patřím mezi ty, co přišli z komunálu. Samozřejmě víme, že dneska si města a obce typu okresních a pověřených trojek dost dobře neumíme představit bez městské policie. Chci mluvit o dvou věcech. Každý v průběhu období jsme si určitě dělali šetření o nějaké žádanosti té služby občanům. Já neznám občana, který by nenadával na městskou policii, ale při statistickém šetření, když jsem se ho zeptal, kam volal, když se mu něco stalo, když

něco potřeboval, on nevolal Policii České republiky, on volal tu špatnou městskou policii. Takže to je výsledek toho dvacetiletého vývoje.

Druhá věc. Já si myslím, kolegové, hlavně z toho komunálu, co jsme přišli, ona se ta situace mění. A dneska ty obce na financování celoevropských programů hledají a škrábou každou korunu. Bankami jsou nuceny, aby prokázaly snížení provozních nákladů. A nezbývá se, já mám informace nejméně ze tří měst, že uvažují o tom, aby prokázala schopnost splácet úvěry na investiční akce, uvažují: ty desítky milionů korun jsou i v té městské policii. A aby nenastalo to, co málokdo z nás chce, na jedné straně likvidace Policie České republiky a na druhé straně donucené obce třetího typu, aby vlastně městskou policii nakonec zrušily, protože prostě na ni nebudou mít.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Paroubek přihlášený do rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já chci opravdu stručně a technicky možná jenom zmínit jeden argument, který pan zpravodaj nezmínil, a ten argument je přece jenom rozdílný charakter obcí, což je málo platné. Já to řeknu trošku, abychom se snad zasmáli.

Když jsem byl náměstkem primátora v Praze, tak jsem své kolegy z ODS, kteří za mnou chodili s náměty, jak navýšit výdaje na městskou policii, trošku podezíral, že mají takové militaristicko-policejní záměry. Když jsem si ale uvědomil, že ta kriminalita poroste možná lineárně, možná v některých letech i rychleji než lineárně, tak jsem vždycky o těch penězích moc nemluvil. Domnívám se, že úvahy o zrušení městské policie jsou, pokud někdo takto uvažuje, liché, zejména v těch obcích, kde je vysoká kriminalita. Praha, města v Ústeckém kraji, města v Moravskoslezském kraji. To si neumím vůbec představit. U vás třeba ne, ale třeba Ostrava, pokud si pamatuji statistiky, tak to růžové není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl asi poslední vystupující v obecné rozpravě, kterou tím pádem mohu ukončit. Ukončili jsme rozpravu v prvním čtení. Jenom se zeptám zpravodaje – hlasovat budeme pouze o příkázání? Nic jiného nezaznělo. Budeme se zabývat návrhem na příkázání, takže na vás zagonguji.

Pan poslanec Šulc chce navrhnout nějaký výbor.

Poslanec Jiří Šulc: Pane předsedajícím, pane ministře, dámy a pánové, já jsem čekal dlouho na to souznění. Ono vypadalo, že tady není, ale myslím, že ten závěr byl trošku zbytečně vyhrocený. Já jsem tady nezaznamenal žádný návrh na zrušení městské policie ani druhý extenzivní návrh na to,

aby se příliš posílily pravomoci tak, jak jsme o nich přemýšleli v 90. letech. Já si myslím, že na začátku to bylo trochu hektické. Taký jsem byl šest let –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, ale rozprava už není.

Poslanec Jiří Šulc: Já to zkrátím. (Smích v sále.) Celou dobu jsme se tady o tom bavili. Myslím, že by to mělo být v kompetenci výboru pro veřejnou správu. O to šlo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Zaplať pánbůh. Takže jde o výbor pro veřejnou správu. To můžeme navrhnout. Budeme hlasovat. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tento návrh projednal výbor pro bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? (Hlasování zařízení nefunguje.) Nefunguje? Opravdu? Tak to nějak ukončím, vynuluji. Hlasování rušíme a budeme hlasovat znovu. Všechny vás odhlásím, prosím, abyste se znovu přihlásili. To, co jsme dělali předtím, neplatí. Pokusíme se hlasovat ještě jednou. Nefunguje celá řada. Zkontrolujte, jestli říkají pravdu. (Smích v sále.) Vám se nedaří se přihlásit? (Probíhá kontrola hlasovacího zařízení.)

Takže budeme hlasovat. Zkusíme hlasovat. Jenom připomínám, že budeme hlasovat o návrhu na příkázání výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat výboru pro bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44. Přihlášeno je 131, pro hlasovalo 130, proti žádný. Takže to bylo přikázáno.

A pak tady byl návrh pana poslance Šulce hlasovat o příkázání výboru pro veřejnou správu. Takže to bude další hlasování, které provedeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání výboru pro veřejnou správu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45. Přihlášeno 131, pro hlasovalo 113, proti 13, takže jsme to přikázali i výboru pro veřejnou správu.

Tak a tím můžeme ukončit vlastně projednávání tohoto bodu a já to předám panu místopředsedovi Olivovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobrý večer, kolegyně a kolegové.

Budeme pokračovat dalším bodem a tím je

9.

**Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů
a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů)
/sněmovní tisk 617/ - druhé čtení**

Poprosil bych, aby uvedený návrh uvedl z pověření vlády pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře. Nebudete uvádět? Dobře.

Tento návrh jsme přikázali ústavněprávnímu výboru. Usnesení ústavněprávního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 617/1 a 617/2. Proto prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru paní poslankyně Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, chtěla bych tady podat návrh na přerušení tohoto tisku do tohoto pátku, protože jsou tady ještě některé pozměňovací návrhy, které se připravují k tomuto tisku a nebyly dosud úplně projednány. Takže bychom potřebovali ještě trochu času. Takže tedy navrhuji hlasovat o přerušení do tohoto pátku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže ještě pan ministr Blažek. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já jsem to předpokládal, proto jsem neměl žádné úvodní dlouhé slovo. S tím procesním návrhem souhlasím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Takže tady je návrh o přerušení tohoto bodu do pátku. O tomto návrhu necháme hlasovat. Žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu zpravodajky výboru paní poslankyně Weberové o návrhu na přerušení do pátku.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 46, přihlášeno 110, pro 103, proti 2. Návrh byl přijat.

Takže tímto skončíme projednávání tohoto bodu. Prosím, pane kolego, máte poznámku?

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane předsedající, já vás chci vyzvat, a-

byste nechal spravit hlasovací zařízení, protože počet míst, kde se hlasovat nedá, se neustále s časem zvyšuje. Takže já si myslím, že za chvíli bychom pobíhali po Sněmovně a hledali volná místa pro hlasování. Lepší bude provést nějaké radikální řešení, čili nechat techniky opravit hlasovací zařízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já se teď dovídám informaci, že technická obsluha šla zařízení restartovat, takže, pane kolego, bude to v pořádku, nebo mám přerušit schůzi? Takže vyhláším přestávku na 10 minut, to znamená do 18.25.

(Jednání přerušeno v 18.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.27 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, dostávám zprávu, že můžeme zkusit pokračovat. Snad už bude restartované hlasovací zařízení funkční. Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb.,
o integrované prevenci a omezování znečištění,
o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů
(zákon o integrované prevenci),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 780/ - druhé čtení**

Vidím, že pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa, který je zástupcem předkladatele, tady není. O slovo se hlásí pan místopředseda výboru pro životní prostředí, pan kolega Menci.

Poslanec Václav Menci: Já se omlouvám, musím opravit – nejsem místopředseda, ale jsem členem.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, pane kolego.

Poslanec Václav Menci: Omlouvám se já, že to musím sdělit.

Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás za výbor pro životní prostředí požádal o přerušení projednávání tohoto bodu, protože výbor pro životní prostředí ještě tuto materii nedoprojednal, přerušil projednávání a

bude se doprojednávat, doufejme, že tento týden ukončí projednávání. Takže mi dovolu, abych vás požádal o přerušení do doby, kdy výbor projedná tento zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže můžeme konstatovat, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí. Jeho usnesení nebylo doručeno a je tady návrh pana poslance Mencla o přerušení do doby předložení usnesení k projednání výboru. Rozumím tomu správně, pane poslanče? O tomto návrhu necháme hlasovat.

Budeme hlasovat o přerušení projednávání tohoto bodu do doby doručení usnesení o projednání ve výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 47. Přihlášeno 109, pro 103, proti 1. Tento návrh byl přijat, a proto tím končíme projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb.,
o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku
a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 603/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede paní ministryně kultury Alena Hanáková. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně poslankyně, vážení poslanci, dovolu mi, abych jenom ve stručnosti odůvodnila vládní návrh novely tiskového zákona, jejímž cílem je zajistit posílení požadované plurality názorů jednotlivých členů zastupitelstva příslušného územního samosprávného celku v tzv. radničních periodikách. Možná jen velmi zkrátím, že za tímto účelem se zcela nově vymezuje pojem periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavateli se pak v zájmu zprostředkování objektivních a vyvážených informací o územním samosprávném celku stanoví povinnost poskytnout přiměřený prostor pro příspěvky všech členů zastupitelstva daného územního samosprávného celku, čímž dochází jednak k posílení práv opozice a jednak také k posílení objektivní informovanosti občanů územních samosprávných celků.

Tento návrh zákona byl projednán ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který jej doporučil schválit ve znění pozměňovacího návrhu. Ráda bych při této příležitosti ocenila velmi konstruktivní přístup kolegů poslanců z tohoto výboru a za předkladatele mohu uvést, že s tímto pozměňovacím návrhem, který se týkal posunutí termínu účinnosti, souhlasím.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 603/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan kolega Zdeněk Bezečný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Zdeněk Bezečný: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolu, abych vás seznámil s usnesením výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze 4. dubna tohoto roku.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministryně kultury Aleny Hanákové, zpravodajské zprávě poslance Zdeňka Bezečného a po rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů, tiskový zákon, tisk 603, ve znění tohoto pozměňovacího návrhu: V článku 2 Účinnost se slova "dnem 1. září 2012" nahrazují slovy "dnem 1. ledna 2013";

2. zmocňuje zpravodaje výboru poslance Zdeňka Bezečného, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

3. zmocňuje zpravodaje výboru poslance Zdeňka Bezečného, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Kdo se do obecné rozpravy hlásí? Kolega Bezečný dostal přednost od pana kolegy Stanjury.

Poslanec Zdeněk Bezečný: Já bych chtěl jen upozornit na to, že výbor tuto novelu projednal 4. dubna, sice přijal pozměňovací návrh, který se týkal účinnosti zákona, mezitím ale uběhlo drahně času, takže je nutné účinnost tohoto zákona posunout. Já se potom v podrobné rozpravě ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, pozměňovací návrhy musí zaznít v podrobné rozpravě. Další do obecné rozpravy se hlásí pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já jsem k tomuto návrhu zákona vystupoval i v prvním čtení. Svůj kritický pohled jsem nezměnil, a proto navrhuji, abychom projednávání tohoto bodu přerušili do únorové schůze, která je podle harmonogramu na rok 2013 naplánovaná. Já sice chápu motivy těch, kteří po zákonu volají, a těch, kteří ho zpracovali, nicméně si myslím, že tuhle věc mají řešit voliči svým svobodným rozhodnutím, zda si někdo dává patnáctkrát svoji fotku na každou stranu obecního zpravodaje. Tím, že tam dáme patnáctkrát fotku lídra opozice, tím to určitě nevylepšíme, těch fotek bude místo patnácti třicet. Myslím, že potřebujeme ještě nějaký čas, abychom mohli debatovat, co s návrhem zákona provedeme, a proto, kolegyně a kolegové, navrhuji, abychom procedurálním hlasováním rozhodli o jeho odložení ne na příští schůzi, nevím, kdy je příští schůze, ale na schůzi, která je podle harmonogramu v únoru 2013.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže v obecné rozpravě padl procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do únorové schůze pléna Poslanecké sněmovny. Je to tak, pane kolego? Do únorové schůze. (Ano.)

Takže o tomto návrhu nechám hlasovat. Kdo souhlasí s přerušením tohoto návrhu? Ještě tu mám jednu faktickou poznámku – kolega Křeček. Je to omyl.

Takže hlasujeme o přerušení projednávání do únorové schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 48 přihlášeno 117, pro 63, proti 38. Návrh byl přijat. Tím končíme projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu. Je to

14.

Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - druhé čtení

Návrh uvede za navrhovatele paní kolegyně Anna Putnová. – Omlouvám se. Pan kolega Koníček má slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, rozklad této Sněmovny už dostoupil do takového stavu, že opravdu dneska několikrát projednáváme návrhy, a to i vládní, kdy tu nikdo z vlády není. Na minulé schůzi to bylo to samé. Já vás žádám, abyste buď respektoval usnesení Sněmovny. (Hlasy ze sálu.) Omlouvám se, paní ministryně, přehlédli jsem vás. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Hlavně že se problém vyřešil. Já bych poprosil paní kolegyni Annu Putnovou, aby se ujmula slova za navrhovatele. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Dobrý večer, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte, abych vám připomněla drobnou novelu vysokoškolského zákona, která si klade za cíl zohlednění doby studia z důvodu rodičovství, resp. znamená to neplacení prodloužení za dobu studia, po kterou by jinak trvala mateřská dovolená. Je to novelka, která je významně propopulační. Je cílená na studenty vysokých škol a motivuje studenty vysokých škol, aby neodkládali z materiálních důvodů během studia mateřství a rodičovství. Vyrovnává také příležitosti pro mladé lidi v produktivním věku, a to studující a pracující.

Získali jsme řadu pozitivních ohlasů z vysokých škol a 3. října tohoto roku jsme na výboru pro vědu, výzkum, mládež, kulturu a tělovýchovu probrali v prvním čtení, přičemž bylo doporučeno Poslanecké sněmovně všemi přítomnými, aby Poslanecká sněmovna tento návrh přijala. V rozpravě se potom vyjádřím podrobněji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Předložený návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 634/2. Prosím zpravodaje výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu pana kolegu Ivana Ohlídala, aby se ujal slova.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás informoval, že na 24. schůzi školského výboru, která se konala 3. října 2012, bylo přijato následující usnesení:

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění poslankyně Annou Putnovou, zpravodajské zprávě poslance Ivana Ohlídala a po rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s poslaneckým návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, tisk 634;

2. druhé zmocňuje zpravodaje výboru Poslanecké sněmovny Ivana Ohlídala, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

3. zmocňuje zpravodaje výboru poslance Ivana Ohlídala, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Jinými slovy řečeno, školský výbor jednoznačně svým usnesením souhlasí s touto poslaneckou novelou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu, do které nemám žádné přihlášky. Hlásí se někdo z místa? Paní kolegyně Putnová. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Pane předsedající, dámy a pánové, jestliže jsem v minulém úvodu upozorňovala na to, že jsme získali řadu kladných ohlasů, myslím, že více než suché argumenty důvodové zprávy mohou působit ohlasy, které jsme dostali skutečně od matek studentek. Jenom drobnou ukázkou:

Studuji 2. lékařskou fakultu obor všeobecné lékařství a jsem matkou 14měsíčního syna. Jeho početí bylo plánované. Myslím, že odkládání mateřství až po ukončení studií není ideální zejména proto, že většina mých spolužaček stejně nejprve nastoupí do práce a snaží se získat nějakou praxi, a tak jim na mateřství zbude čas až někdy kolem třicítky, kdy už se výrazně snižuje šance otěhotnění a zároveň zvyšuje množství komplikací. Pro mě jako studentku to samozřejmě není jednoduché. Bez velké podpory manžela a celé rodiny bych se neobešla. Nejde jen o stránku finanční, ale např. i zabezpečení hlídání, abych mohla do školy. Proto je každá změna v tomto zaběhnutém systému skvělá, a pokud pomůže i dalším studentkám ulehčit mateřství, bude to velký krok vpřed. S pozdravem Lenka Cingrošová, studentka 2. lékařské fakulty v Praze.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká přihláška do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku nevidím, proto obecnou rozpravu končím.

Protože v obecné rozpravě žádný procedurální návrh nepadl, můžeme zahájit podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí pan kolega Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který se týká této legislativní předlohy. Je veden pod číslem 4186. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Paní kolegyně Putnová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který máte ve svých materiálech jako sněmovní dokument 4306. Jedná se o účinnost v tomto pozměňovacím návrhu.

Navíc bych měla ještě takový technický dodatek. S ohledem na to, že pozměňující návrh, který přednesl pan poslanec Ohlídál, v bodě čtyři zahrnuje dva body, prosila bych, aby byla připravena procedura pro hlasování ve třetím čtení o každém bodu zvlášť.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká přihláška do podrobné rozpravy? Protože už nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se pana zpravodaje a paní navrhovatelky, jestli ještě chtějí závěrečná slova. Nechcete.

Protože žádný procedurální návrh nezazněl ani v podrobné rozpravě, končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme pokračovat bodem s pořadovým číslem

15.

Vládní návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty /sněmovní tisk 657/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Jankovského, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jen v krátkosti připomenu, oč se jedná. My v tuto chvíli máme neexistenci právní úpravy, která by zastřešila úpravu služeb spojených s bydlením, stanovila jakási obecná pravidla rozúčtování a upravila také práva a povinnosti stran. Cílem tohoto předpisu je tedy naplnění těchto mezer. Návrh zákona obsahuje i výčet služeb, jejichž poskytování je nezbytné pro řádné užívání bytu. Součástí je rovněž úprava postupu při vyúčtování záloh za služby a stanovení kritérií pro rozúčtování. Samostatnou částí zákona je potom úprava možnosti ujednání o paušální platbě. Je možno sloučit částku za nájemné a za služby do jedné fixní platby.

Já bych chtěl říci, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj svým usnesením ze dne 29. 11. 2012 doporučil Poslanecké sněmovně projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Jsem přesvědčen, že tyto pozměňovací návrhy jsou především formálního charakteru a předkládaný materiál zkvalitní.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 657/1 až 3. Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Jiří Petrů, který zastoupí zpravodajku Zdeňku Horníkovou. Prosím, pane kolego, máte slovo. (Poslanec Petrů má k předsedajícímu poznámku mimo mikrofon.)

Děkuji za upozornění (k poslanci Petřu). Vzhledem k tomu, že kolega Petrů zastupuje zpravodajku výboru, musíme hlasovat o změně zpravodaje pro druhé čtení. (Konzultace se zaměstnankyní org. odboru.) Aha.

Omlouvám se, pane kolego. Dostávám upozornění z legislativy, že ve druhém čtení se nehlasuje o změně zpravodaje, takže se můžete bez obav ujmout slova.

Poslanec Jiří Petrů: Omlouvám se.

Vážené dámy a pánové, již to tady zaznělo, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 31. schůzi 29. listopadu 2012 přijal usnesení k vládnímu návrhu zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostor v domě s byty. Jedná se tedy o tisk 657/2, který máte k dispozici. (V sále je hluk.)

V tomto usnesení výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj po odůvodnění inženýrem Miroslavem Kalousem, náměstkem ministra pro místní rozvoj, a po zpravodajské zprávě poslankyně Zdeňky Horníkové a po rozpravě doporučil Poslanecké sněmovně schválit sněmovní tisk číslo

657 ve znění přijatých pozměňujících návrhů. Odkazuji opět k tisku 657/2, kde máte tyto pozměňující návrhy. To je vše.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Protože tomu tak není, obecnou rozpravu končím.

Protože nezazněl žádný procedurální návrh, můžeme přistoupit k podrobné rozpravě. Do podrobné rozpravy se hlásí pan kolega Babor.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Kolegyně a kolegové, dovoluji, abych načel nevýznamný pozměňovací návrh k tomuto sněmovnímu tisku 657, a to tak, že § 14 včetně nadpisu zní: "§ 14 Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014."

Odůvodnění: Tento návrh, kterým se posouvá termín nabytí účinnosti zákona, zohledňuje jednak legislativní lhůty potřebné pro dokončení celého legislativního procesu a jednak vytváří potřebný časový prostor pro všechny dotčené subjekty, jako jsou pronajímatelé, vlastníci bytů, nájemci apod., k seznámení s novou právní úpravou.

A dále mi dovoluji, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl zaevidován pod číslem 4791.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihláška do podrobné rozpravy? Z místa se nikdo nehlásí, proto podrobnou rozpravu končím. Protože v ní nezazněl žádný návrh, můžeme skončit i projednávání tohoto bodu.

Prosím, o slovo se hlásí pan kolega Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych jménem klubu sociální demokracie požádal o pauzu do sedmi hodin.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je tady žádost o pauzu na jednání klubu do 19 hodin. Tomuto návrhu vyhovují a tím končíme dnešní jednací den.

Na závěr mi ještě dovoluji, abych vás upozornil, že středa jednacím dnem není, takže naše schůze bude pokračovat ve čtvrtek v 9 hodin projednáváním písemných interpelací.

Děkuji vám za pozornost a přeji příjemný večer.

(Jednání skončilo v 18.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. prosince 2012 v 9.01 hodin
Přítomno: 134 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, přeji dobré ráno a zahajuji druhý jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Požádám vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi řekli, pokud někdo žádá o vydání náhradní karty.

Mám tady omluvy neúčasti poslanců. Přečtu omlouvající se poslance: Jan Babor, Jiří Besser, František Dědič, Pavel Drobil, Stanislav Grospič, Michal Hašek, Zdeňka Horníková, Gabriela Hubáčková, Stanislav Huml, David Kádner, Vladimír Koníček, Lenka Kohoutová, Jiří Koskuba jen do 13 hodin, Rom Kostřica od 11 hodin, Josef Novotný st., Josef Novotný ml., Vlasta Parkanová, Bohuslav Sobotka, Pavel Staněk, Václav Šlajs, Jiří Šlégr, Jiří Štětina, Vladislav Vilímc, Václav Votava a Jiří Zemánek.

Pak tady mám také omluvy členů vlády. Mezi těmi se omlouvá ministr Pavel Blažek, od 11 hodin se omlouvá Petr Fiala, Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Kamil Jankovský, z odpoledního jednání se omlouvá Miroslav Kalousek, Jan Kubice, Karel Schwarzenberg a Alexandr Vondra.

To tedy byly omluvy.

Můžeme zahájit jednáním bodem 154, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Pak budeme pokračovat body z bloku smlouvy druhé a pak první čtení. Odpolední jednání, jenom připomínám, zahájíme bodem 155 – Ústní interpelace.

Pan poslanec Kalousek má náhradní kartu č. 8.

Upozorňuji, že do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne losování.

Máme tady první bod.

154.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Seznam odpovědí, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, máme. První byla na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu. Jde o interpelaci paní poslankyně Kateřiny Konečné ve věci postupu odboru ochrany vod a Státního fondu životního prostředí. Je to tisk 793. Paní poslankyně Kateřina Konečná by to nejdříve uvedla. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážené kolegyně a kolegové, již po-

šesté si vás dovoluji požádat o to, abyste mou interpelaci odložili do doby projednávání v přítomnosti pana ministra. Začínám si připadat jako u operátora – nezavěšujte, zůstáváte v pořadí. Protože chci zůstat v pořadí své první interpelace, až pan ministr jednou snad ve čtvrtek dopoledne zavítá na písemné interpelace, prosím vás, abyste vyhověli mé žádosti a mou interpelaci přerušili do doby přítomnosti pana ministra.

Děkuju.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Žádost bychom měli odhlasovat. Požádám, aby se poslanci dostavili do sněmovny...

Pan poslanec Krupka má náhradní kartu č. 11.

Pokusím se zjistit, kolik nás tady je... Pokud je nás tady málo, hlasování bych odložil, až tady bude... Padesát šest pouze. Potřeboval bych 67...

Budu si tedy pamatovat žádost paní poslankyně, protože bych nechtěl teď přerušit jednání. Jakmile budu mít kvorum, k žádosti o odložení se vrátím. Nic jiného mě tedy nenapadá. Dobře. Zatím je přítomno jen 59. Držím to v paměti.

Přesuneme se k interpelaci na předsedu vlády Petra Nečase. Jednalo se o interpelaci pana poslance Miroslava Váni ve věci zákona o majetkovém vyrovnání, je to tisk 805. Požádal bych pana poslance Váňu, aby sdělil, proč nesouhlasil s písemnou odpovědí, kterou od premiéra dostal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane premiére, jsem rád, že po dlouhém čekání přišla řada na tuto mou interpelaci. Jen pro pořádek zapakuji, že jsem se se svou písemnou interpelací na vás obrátil 16. července letošního roku a od té doby poctivě čekám, až se zde při písemných interpelacích spolu potkáme a budu tak mít možnost vyslovit a odůvodnit svůj nesouhlas s tím, co jste mi napsal jako odpověď.

Vážený pane premiére, jelikož doba, kdy jsem se na vás obrátil, je opravdu úctyhodná, dovoluji si pro pořádek shrnout to nejdůležitější, co jsem do své interpelace napsal.

Do své interpelace jsem napsal, že tak obrovský majetkový transfer, jakým je majetkové vypořádání s církvemi a s náboženskými společnostmi, tak obrovský přesun majetku není možné, není důstojné, není ani slušné ani obvyklé řešit tou formou, kterou jste to řešili vy, vaše vládní koalice. Celý zákon byl doslova propasírován zde Sněmovnou bez jakéhokoli ohledu na názor opozice. Celý zákon byl propasírován řekněme celou veřejností, kde jste nebrali žádný zřetel na názory odborníků, na názory laiků, na názory občanů, na názory věřících i nevěřících. Musím říct, že 75 miliard převedeného majetku v naturální formě, v naturální podobě, během pěti let a další zhruba v maximální variantě při určité míře inflace

během třiceti let provést finanční plnění za odebraný majetek v maximální míře v částce 95 miliard, je nevídaná záležitost.

Takže to jsem se snažil vtělit do své interpelace a o to jsem vás v podstatě žádal, abyste mě jako opozičního poslance přesvědčil, abyste, pane premiére, vysvětlil v podstatě celé veřejnosti, proč jste tento zákon zúřadovali takovou formou, proč jste jej pojali takovou formou.

Celý zákon úplně vybočuje z celkové filozofie restitucí, která tady byla po roce 1989 přijata. Doposud se vždy jednalo pouze o částečné majetkové vyrovnání, pouze o částečné odškodnění. A teprve tady, nyní a teď, u tohoto zákona, se najednou jakoby mávnutím kouzelným proutkem jedná o náhradu úplného původního majetku v celém rozsahu a možná v ještě převyšujícím. Vždy u restituentů byl kladen velký důraz na zdokladování, na prokázání, na doložení, a najednou nic. Najednou jiný metr, najednou jiný přístup, najednou jiná kritéria hodnocení. Vždy do této doby se postupovalo tak, že při předchozích restitucích se vycházelo ze stavu majetku ke dni odškodnění a ke stavu majetku ke dni navrácení, a teprve porovnáním těchto dvou poloh, těchto dvou hodnot, se stanovila metodika výpočtu, velikost restitučního nároku a z toho plynoucího závěrečného odškodnění. Tady se postupovalo úplně jinak.

Další podivnou skutečností je otázka správy navráceného majetku, která bude vykonávána cizím státem, Vatikánem.

Proces navrácení majetku církvím, to je v podstatě posílení práv ve větším míře, než tomu bylo v předchozím období. A tak zůstává velký otazník: Komu to prospěje? Komu to slouží? Myslíte si, že to prospěje církvím? Myslíte si, že to prospěje věřícím? Myslíte si, že to zaplní kostely? Myslíte si, že někdo bude šťastnější? Já odpovídám, že nevím, komu to prospěje. Já jako obyčejný věřící, chybující věřící, necítím, že by mě tento převod majetku činil šťastnějším, spokojenějším či že bych byl na církev hrdější, pyšnější nebo že bych si myslel, že nám to opravdu pomůže zaplnit kostely. Ne, já mám strach, aby nedošlo k postupnému vyprazdňování. Já si myslím, že tohle není věc, se kterou se církev může chlubit. To je můj soukromý názor.

Vážený pane premiére, celý ten zákon, celý způsob projednávání je nespravedlivý a to si uvědomuje celá česká veřejnost. Já uvedu pouze několik skutečností, několik faktů.

V dřívějším období vždy kvůli majetku církví byly nepokoje, vedly se války, bylo krveprolití. Vážený pane premiére, nyní to, co se stalo v době, kdy vysvětlujeme našim rodinám, postiženým, nemocným, že nejsou peníze na výplatu dávek, že nemáme peníze na valorizaci důchodů, že si naše děti budou platit školné, že neporoste životní úroveň našim rodinám, v době, kdy všem vysvětlujeme, že si budeme muset více a více utahovat opasky, tak v této době se posílá církvím 150 mld. korun v horizontu třiceti let. Já

jsem přesvědčen, že to je velmi špatné, že to je velmi nespravedlivé. Navíc v roce 1991 takzvaným výčtovým zákonem byl již jednou učiněn konec, stop stav, v rámci restitucí majetku církvím. To se odehrálo na půdě Federálního shromáždění v roce 1991, kdy sám kardinál Tomášek prohlásil, že toto je restituční tečka, že toto byl poslední nárok na majetek, který církev požadovala. A nyní je najednou vše jinak.

Já se ptám, jak to, pane premiére, chcete vysvětlit veřejnosti. Jak chcete veřejnosti vysvětlit, že v době krize, kdy se hledá v rozpočtu každá miliarda, se z druhé strany z rozpočtu vyvádí miliarda 150. Já se domnívám, že to je nevysvětlitelné. Já se domnívám, že nemáme šanci to vysvětlit těm, kteří se dnes potýkají se systémem sKaret. Já se domnívám, že to nedokážeme vysvětlit těm, kterým se krátí sociální příspěvky. Já jsem přesvědčen, že to nevysvětlíme těm lidem, kterým se krátí příspěvky na jejich zdravotní pomůcky, že to nedokážeme vysvětlit těm lidem, kterým už nyní lékaři budou říkat: nemáte nárok na bezplatné lázně, nemáte nárok na bezplatnou preventivní péči.

Takže to jsem, pane premiére, vtělil do své písemné interpelace. To jsem považoval za nutné a korektní sdělit zde na půdě Poslanecké sněmovny. A tím vás také vyzývám, abyste veřejnosti, abyste opozici vysvětlil svůj počín, počín vaší vládní koalice, který vás vedl k tomu, že jste přijali tento zákon a že jste přesvědčeni, že to je cesta správným směrem.

Drtivá většina veřejnosti má názor úplně opačný. Drtivá většina veřejnosti má názor úplně jiný. A proto když slýchávám, že církev byla utiskována, utlačována a že toto je něco, co má ten nespravedlivý proces nahradit, tak ano, je pravda, že za dob bývalého režimu církev neměla na různých ustláno. To je nutno připustit.

Na různých neměli ustláno ani duchovní ani věřící. Ti, kteří chodili na náboženství, byli mnohdy označováni jako méněcenní či jako pošetilí. To já znám ze své vlastní životní zkušenosti, ze svého vlastního životního příběhu. Potom když ty děti povyrostly a nedej bože chodily do kostela, tak jim mnohdy bylo vyhrožováno, že budou mít problémy dostat se na střední školu. A tak to šlo dál.

Ale jedna křivda a jedna nespravedlnost, pane premiére, je nahrazena křivdou ještě možná daleko větší. Já vás hezky prosím, zkuste nám to, pane premiére, vysvětlit. Proto dál trvám na mém nesouhlasu s vaší odpovědí na moji písemnou interpelaci.

Děkuji. (Reakce z lavice.) Amen, kolego, amen.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo nesouhlasné vystoupení pana poslance Váni. Prosím, hlásí se pan poslanec Plachý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych reagoval na předřečníka, který tady otevřel znovu, snad již potíscí, téma církevních restitucí. Přiznám se, že jsem v projednávání nevystupoval, a to zejména proto, abych nenatahoval diskusi, která často pokračovala kontinuálně přes celou noc. Nyní je času dost, tak mi dovoluji, abych shrnul základní aspekty, svůj osobní pohled na tuto záležitost.

Na rozdíl od pana poslance Váni jsem přesvědčen, že zákon jsme schválili za pět minut dvanáct, a vysvětlím proč. Páni biskupové, páni faráři nejsou vlastníky církevního majetku. To je snad nám všem jasné. Jsou pouze jeho správci. A každý správce cizího majetku je povinen postupovat s péčí řádného hospodáře, jinak mu hrozí paragraf trestního zákona porušení povinnosti při správě cizího majetku.

Co se proti těm letům devadesátým změnilo? Ústavní soud ve svém nálezu konstatoval, že postup Sněmovny, přesněji řečeno nečinnost Sněmovny ve věci církevních restitucí je protiústavní. Na základě tohoto nálezu některé soudy přijaly žaloby a začaly navracet majetek jednotlivým farnostem. Spory byly medializovány a všichni víme, že skončily vesměs úspěšně.

Nyní by tedy správcové církevní majetku měli postupovat s péčí řádného hospodáře. Měli by tedy podat žaloby na navrácení veškerého církevního majetku, ne jeho části, která je předmětem zákona, ale veškerého církevního majetku, tedy i toho, ve kterém momentálně má stát zřízeny různé řekněme bohulibé instituce. I tento majetek by měl být vrácen. Že budou úspěšní, to jsem už naznačil, v tom by asi problém opravdu nebyl. Ale v důsledku toho, že uspějí tito správcové církevního majetku u soudu, stát zaplatí veškeré soudní náklady, protože tyto spory prohraje. To je první velká rána, kterou stát obdrží, když nevezmu v potaz to, že bude vracet podstatně více majetku, než kolik je předmětem dohody v zákonu.

Má-li však správce být vyviněn z paragrafu porušení povinnosti při správě cizího majetku, tedy církevního, musí žalovat také náhradu škody. A já vás varuji, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Váňo, tyto náhrady škod sahají do let padesátých. A já vím, že vy velmi dobře víte, co je složená úroková míra. Dejte si do kalkulačky 1,03, což znamená tříprocentní úrokovou míru, dejte to tam na šedesátou. Když to budeme spolu násobit, uvidíte, jaké číslo vám vyjde. Tyto hodnoty náhrady škod někdy z padesátých let nabývají při tomto výpočtu astronomických hodnot. To je obrovská rána, kterou bychom museli my všichni, tento stát, zaplatit.

Věřím, že si to uvědomujete a že je vám tedy jasné, že jsme zákon schválili za pět minut dvanáct a že tato povinnost nepadla na vás – já tedy doufám, že volby nevyhraje, ale přesto přese všechno kdyby to padlo na vás,

tak vás ujišťuji, že si s tím nebudete vědět rady. Nebudete na to mít peníze, protože pokud by toto běželo soudní cestou, tak se z toho zborčí pravděpodobně další státní rozpočet. Jakákoliv dohoda s církvemi je lepší než soudní cesta. Mimochodem, ta by poškodila nejenom stát, ale samozřejmě i církev, protože by byly vnímány jako ty, které dávají státu téměř ránu z milosti v době, kdy je krize. Proto jsem rád, že přes veškeré vaše obstrukce, trvající často několik nocí, několik dnů, jsme dokázali tuto dohodu přijmout. A já osobně jsem přesvědčen, že jakákoliv dohoda je opravdu lepší než soudní cesta.

Vy byste nám měl poděkovat. Vy namísto toho nás za to kritizujete. Jsem přesvědčen, že by bylo lepší, kdybyste se věnoval řízení svého hejtmana například tím, že ho uchopíte za správný orgán.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí premiér Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Za prvé jsem velice rád, že mohu odpovědět na tuto písemnou interpelaci pana poslance Váni. Za druhé, pane poslanče, zapomněl jste si tady vodu, tak si ji tady potom prosím vyzvedněte.

Nyní k samotnému merituu věci. Je známo, že v zákoně o půdě z roku 1991 se objevil blokační paragraf na církevní majetek s přímým poukazem na přijetí prováděcích zákonů, které však nebyly přijaty až do chvíle, kdy je vláda pod mým vedením připravila a Parlament schválil. Proto byl také připraven tento návrh zákona, který závazek daný v devadesátých letech naplňuje. Celospolečenská diskuse na toto téma probíhá už od té doby, tedy plných dvacet let. Výsledkem je unikátní dohoda státu a sedmnácti církví a náboženských společností. Vlády sociální demokracie přitom proměškaly příležitost napravit tyto křivdy totalitního režimu. Mimochodem, nechci sociální demokracii v souvislosti s její nedávnou kampaní podezírat, že ve skutečnosti jí o žádné narovnání vztahů státu a církve nejde a nikdy nešlo.

Navrhovaným zákonem dochází k vypořádání historického církevního majetku, a to tam, kde je to možné, naturální formou a tam, kde to možné není, kdy se jedná o majetek obcí, krajů, fyzických či právnických osob, je vyplacena finanční kompenzace. Návrh zároveň reaguje na skutečnost, že oproti restituentům z 90. let církve čekají na vrácení svého majetku dalších dvacet let. I proto jsou používány tržní ceny, a nikoli úřední ceny z roku 1991, kdy také teprve vzhledem k rozvoji tržní ekonomiky bylo velmi často komplikované mluvit o tržních cenách. Přitom se na rozdíl od úpravy

v zákoně o půdě církvím neposkytují náhrady za znehodnocení majetku, za živý a mrtvý inventář a za původní trvalé porosty.

Účelem navrhovaného zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi je nejenom majetkové vyrovnání, ale i obnovení ekonomické nezávislosti církví a náboženských společností na státu. Je v zájmu státu i občanů České republiky, aby církve a náboženské společnosti nebyly závislé na státním rozpočtu, to znamená aby byl zákon schválen a nabyl účinnosti k 1. lednu 2013, což se tak podařilo. Zároveň tím dojde k odblokování rozvoje měst, a to více než 1 200 obcí a měst, což jistě není zanedbatelný argument. Finanční dopady vyrovnání zavazují státní rozpočet na dobu třiceti let, ale současně je třeba vzít v úvahu, že ročně se jedná o výdaj ve výši 0,1 % státního rozpočtu. Neschválením navrženého zákona by tedy ve své době došlo k tomu, že by se opět oddálilo dořešení této otázky vyrovnání a celková výše finančních prostředků poskytovaných církvím a náboženským společnostem ze státního rozpočtu by se bývala byla navyšovala. Tomu jsme právě schválením tohoto zákona zabránili.

Chci také zdůraznit, že další odkládání nápravy majetkových křivd spáchaných komunistickým režimem církvím a náboženským společnostem by představovalo nejen zátěž pro státní rozpočet, ale v neposlední řadě také újmu pro obce a další dotčené subjekty – a opět, tomu jsme schválením tohoto zákona zabránili.

Dovolte mi také, abych zrekapituloval důvody tohoto majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi ve dvaceti základních argumentech.

1. Česká republika byla poslední zemí bývalého východního bloku, která problematiku církevních restitucí ještě nevyřešila. Všechny ostatní státy již restituci církevního majetku provedly, a to dokonce i země, které jinak obecné restituční principy neuplatnily, nebo je uplatnily jen ve velmi omezené míře.

2. Majetek církví a náboženských společností státu historicky nikdy nepatřil. Rozhodně proto není pravda, že by stát majetek církvím dával nebo daroval, jak občas zaznívalo.

3. Rozhodnutí o vracení majetku bylo učiněno již na začátku devadesátých let. V roce 1991 byl do zákona o půdě přidán blokační paragraf na církevní majetek s přímým poukazem na přijetí prováděcích zákonů. Ty však nebyly vlastně až do schválení tohoto zákona přijaty.

Restituce jsou předpokladem – a to je čtvrtý argument – pro financování církví nezávisle na státu, který doposud platí veškeré mzdy duchovních. Na chod církví a platy duchovních vydá stát ročně téměř 1,5 mld. korun.

5. Další zvyšování plateb ze státního rozpočtu by znamenalo i další vy-

plácení podpory církvím a náboženským společnostem a úhrad na platy duchovních, jejichž počet přitom stále roste.

Argument šestý. Očekává se registrace dalších nových církví či náboženských společností, které vznikly podle nového zákona o církvích. V roce 2014 splní podmínky pro svou registraci, která jim umožní čerpat podporu státu. Pokud by stát přikročil k vyrovnání později, musel by do tohoto procesu zahrnout i další nově vzniklé církve.

7. Zkušenosti ze zahraničí ukazují, že církve s navráceným majetkem hospodaří velmi dobře. Ostatně v jejich zájmu je dobré a dlouhodobé hospodaření rozhodně více, než je tomu u úředníků a politiků.

8. Církvím se bude vracet výhradně státní majetek. Restituce se netýkají majetku obcí ani krajů a majetku ve vlastnictví jiných osob než státu.

9. Církev se může z vlastních zdrojů efektivněji postarat o památkově chráněný majetek, který podléhá řadě pravidel. Památky tedy budou dobře spravovány, aniž by na ně stát přispíval.

10. Nyní mají církve kvůli nedostatku peněz ze státních příspěvků často problémy udržovat současný majetek. Nezávislost církví a náboženských společností na státu má nastolit nové možnosti při vlastním hospodaření.

11. Restituce přinesou prospěch řadě obcí. Církevní majetek nacházející se na jejich území je doposud blokován zákonem o půdě a často je ve velmi zchátralém stavu.

12. Na blokováných pozemcích se nesmí stavět. V některých městech a obcích se tím komplikuje rozvoj nebo stavba nových domů a bytů. Často přitom nemusí jít ani o celé velké pozemky, stačí, pokud si v místě plánované výstavby nárokuje církev jen několik metrů čtverečních.

13. Kvůli odkladům restitucí má podnik Lesy České republiky blokováno 185 000 ha lesů, což představuje celých 14 % celkové rozlohy jeho pozemků. Vedle lesů se blokace týká také asi 700 stavebních objektů. Obce takové objekty nesmějí dle vlastního uvážení využívat, a to ani v případě dobročinných účelů.

14. Na místě navrácených chátrajících budov budou moci vznikat např. hospice či jiná sociální zařízení tradičně provozovaná církvemi. Tato činnost církví má pozitivní dopady na státní rozpočet. Hlavním limitem těchto aktivit jsou právě omezené zdroje, které jsou v současnosti státem církvím přidělovány.

15. Oprávněnost církevních nároků opakovaně potvrdil i Ústavní soud. Hrozí tak vydání majetku na základě žalob. Očekávatelné soudní řízení by znamenalo pro stát další vysoké náklady a tomu jsme právě přijetím tohoto zákona zabránili.

16. Církevní restituce by později probíhaly ve větším rozsahu, než jaký je aktuálně na stole. To s sebou ale nese riziko následných žalob měst a krajů na stát a žádostí o náhradu.

17. Každý rok odkladu by znamenal další ztráty pro rozvoj blokovanych obcí, na jejichž území se církevní majetek nachází.

18. Fiskální cíle České republiky majetkové vyrovnaní neohrozí, nedojde ani ke zhoršení platební schopnosti státu či zhoršení ratingu. Fiskální výhled České republiky se započtením 59 mld. korun do deficitu veřejných financí již počítá. Evropské instituce k této jednorázové formální změně, která beztak musí být provedena, nebudou přihlížet.

19. V případě nepřijetí zákona hrozí pokles kredibility České republiky v oblasti dodržování práva. To by se mohlo projevit např. prostřednictvím vyšších úroků z dluhů – a opět, tomuto jsme přijetím příslušného zákona zabránili.

20. Vyplácení finanční náhrady za nevracený majetek nelze navázat na momentální ekonomický růst. Vývoj ekonomiky nelze předvídat. Finanční vyrovnaní by se mohlo protáhnout na neurčito a ještě více zatížit státní rozpočet.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to bylo v rozpravě vystoupení k interpelaci poslance Váni. Já jenom, pokud se nikdo nehlásí, chtěl bych se zeptat poslance Váni, jaký byl vlastně ten jeho návrh na to, o čem by se mělo hlasovat. Nebo jestli ještě chce reagovat, tak bych se ho zeptal... Nevím, jak jsme na tom s počtem poslanců. Já zkusím zagongovat, pokud tady byla žádost.

Poslanec Miroslav Váňa: Tak já jsem, pane místopředsedo, zde vznášel na mikrofon opětovný návrh, že žádám Sněmovnu, aby vyslovila nesouhlas s písemnou interpelací pana premiéra... Pardon, s odpovědí na moji písemnou interpelaci.

Reakce na to, co zde řekl pan kolega poslanec i pan premiér. Já jsem zde neřekl, že by se církvím neměl navracet majetek. Já jsem zde, kolegyně a kolegové řekl, že ten způsob, kterým ten majetek je církvím a náboženským společnostem navrácen, těch 150 mld. v horizontu třiceti let, ten způsob, jak se vládní koalice ne bavila, ale nebavila s laickou i s odbornou veřejností, s občany, se Sněmovnou, s opozicí, tak to je špatně. To je špatně. A to si myslí 95 % občanů. Prostě ti lidé si to myslí.

Toť vše. Takže nesouhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ano, takže to jsem pochopil. Zagongoval jsem, byla zde žádost o odhlášení. Ještě bych sdělil, že pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu č. 6 a pan poslanec Váňa náhradní kartu č. 10.

Nyní vás žádám, abyste se znovu přihlásili.

My jsme zde odložili hlasování o žádosti paní poslankyně Kateřiny

Konečné, protože jsme neměli dost poslanců. Nejdřív bych chtěl ještě nechat hlasovat tu žádost, která tady byla na začátku... (Předsedající se dívá na světelnou tabuli:) Kolik tam je? Ono jich tam moc není vlastně, těch poslanců... Tak to vypadá, že z toho hlasování asi moc nebude...

Takže to necháme na závěr toho bodu, protože to tu neodhlasujeme, jak vidím. Dobrá. Takže odložíme i to druhé hlasování.

Další je interpelace poslance Miroslava Váni ve věci krize vládnutí. Říkám to správně? Ano. Takže pana poslance Váňu žádám, abychom postoupili k této věci. Omlouvám se těm, které jsem sem nahnal, ale myslel jsem, že dáme hlasy dohromady.

Prosím tedy poslance Váňu, aby sdělil, proč mu nestačí písemná odpověď premiéra na jeho druhou interpelaci. Prosím, pane poslanče, můžete vystoupit.

Poslanec Miroslav Váňa: Pane místopředsedo, u této interpelace je celá ta situace o stupínek lepší než u té mé první interpelace, leč tuto interpelaci s panem premiérem řeším od srpna letošního roku. Ta první byla od července. Takže se dá říct, že tady je to o něco méně kratší období.

Kolegyně a kolegové, opět, jelikož je mnoho času od doby, kdy jsem panu premiérovi svoji písemnou interpelaci na téma krize vládnutí zaslal, tak se pokusím velmi stručně vystihnout podstatu, co bylo hlavním charakterem té mé interpelace.

Pana premiéra jsem upozornil na to, že to byla sociální demokracie, která v uplynulém období čtyřikrát na půdě zde v Poslanecké sněmovně vznášela návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky. Byť každá ta situace byla svým způsobem jedinečná, ojedinělá, tak se dá říct, že ten jednotlivý charakteristický prvek byl stejný. Současná vládní koalice byla, je a jsem přesvědčen, že bude, zcela odtržena od reality běžného života občanů. Nekomunikuje zásadní problémy, které se týkají života našich lidí, a to s veřejností, s odbory, s opozicí, s akademickou sférou. Prostě vláda si žije sama pro sebe a chová se, jako kdyby byla v jakési pomyslné stratosféře úplně sama.

V polovině měsíce července se vláda nacházela v půlce svého vládního období, a tak měla jedinečnou příležitost bilancovat. Ta bilance se ovšem řekl bych scvrkla do sebechvalného hodnocení, kde pan premiér ocenil sám sebe, ocenil svou vládu se slovy, že sice umělecký dojem vlády není nejlepší, to že přiznává, ale že jinak všechny sliby, které vláda dala, plní na 120 %. Takže to jsem ve své písemné interpelaci panu premiérovi připomněl. Připomněl jsem mu, že ze své osobní zkušenosti mám úplně jiné hodnocení vlády, a to hodnocení lidí, hodnocení ekonomických expertů, hodnocení odborů, hodnocení, které je zcela odlišné, které je v zásadě z gruntu negativní.

Upozornil jsem pana premiéra, že ve světě se začíná zcela veřejně hovořit o krizi kapitalismu, která se projevuje tím, že se lidé bouří, demonstrují, vycházejí do ulic a projevují svoji nespokojenost s bezohledným vykořisťováním. Upozornil jsem pana premiéra, že totéž se může rozšířit do České republiky a že i my zde se můžeme potkávat s obdobnými problémy. Upozornil jsem pana premiéra, že občané mají pocit, že se vláda čím dále tím více lidu vzdaluje, že vláda má čím dále méně a méně v rukou efektivní boj s krizí, efektivní boj se snižováním nezaměstnanosti a že stále častěji lze na veřejnosti slyšet to, že vláda bezohledně pošlapává lidská práva, neřeší sociální témata, snižuje lidem životní úroveň, pošlapává jejich důstojnost a de facto porušuje Ústavu a Listinu základních práv a svobod. Tak bych, kolegyně a kolegové, mohl pokračovat dále.

Ve své interpelaci jsem pana premiéra upozornil na to, co je smyslem a cílem sociálního státu. Upozornil jsem pana premiéra, že nepřetržitý řetězec vládních škrťů povede k významnému poklesu životního standardu lidí, povede k výraznému poklesu životní úrovně našich rodin a to se podepíše do životních osudů mnoha tisícovek lidí. Upozornil jsem pana premiéra, že smyslem sociálního státu je jistá umírněnost v nerovnosti mezi lidmi, zkrátka že na lidech na ulici hned není na první pohled patrné, že mají minimální příjem. Dá se říci, že i lidé s menším množstvím peněz mají právo na důstojný život.

Dámy a pánové, to bylo předmětem mé písemné interpelace.

Z odpovědi pana premiéra jsem pochopil, že opravdu nejen pan premiér a nejen tato vláda se vznášejí ve svém světě iluzí, ve svém světě, který odpovídá asi zřejmě stavu jejich peněženek, výši jejich příjmů, ale že si neuvědomí, že lidé mimo Prahu žijí s úplně jinými penězi, žijí s úplně jinými příjmy a žijí v úplně jiné finanční rovině.

Dámy a pánové, já jsem přesvědčen, že tato vláda si nezaslouží důvěru občanů, že tato vláda si nezaslouží důvěru Poslanecké sněmovny.

Vláda plní náměstí našich měst demonstranty a nespokojenými lidmi. Nejsou to lidé, kteří přicházejí, aby vládě poděkovali, aby vládě pogratulovali, popřáli a řekli: "Ano, vládo, jsme rádi, že tě máme, ty vládneš dobře, ty to tady dobře děláš". Na Václavské náměstí naposledy přišlo přes 100 tisíc naštvaných a nespokojených občanů.

Vláda si svou nekompetentností a svou nekompetentní politikou poškozuje nejen své jméno, ale poškozuje zájmy střední třídy, zájmy nízkopříjmových skupin našich občanů. Mladí lidé, mladá manželství, rodiny s více dětmi, senioři, ti se dostávají díky nekompetentní vládní politice téměř do stavu nouze a do pásma chudoby.

Náš pan premiér, jak jsem již dnes vzpomenu, připustil, že umělecký dojem vlády není dobrý. Připustil, že v poločase vládnutí je splněno více než 60 procent slibů vládou daných. Pojdme se, dámy a pánové,

společně podívat na to, jak naše vláda pracuje, jak naše vláda plní sliby.

Dámy a pánové, zprvu se vláda snažila navodit dojem týmového hráče. Sehraného sboru. Velmi brzy a velmi rychle se však ukázalo, že rozhodnutí, která jsou vládou přijímána, jsou výsledkem jakési přetahované mezi jednotlivými členy vlády. Občané se tak často stávali nechtěnými svědky jakéhosi vládního varieté v přetahované o jednotlivá ministerská křesla. Je třeba připomenout, že neaktivnějšími, nejpilnějšími bojovníky se často stali političtí nováčkové z Věcí veřejných, kteří, jejich optikou viděno, politickým zkušeným dinosaurům nenechali zadarmo ani milimetr vládního křesla. Ani milimetr vládního křesla tito političtí nováčci nepřenechali bez usilovného urputného boje. Současná vládní agenda se tak začala točit do víru vzájemných výpadů mezi jednotlivými vládními kolegy, a tak velmi rychle na povrch vyplavaly různé skandály, nenávisť mezi jednotlivými členy vlády, jejich zášť.

Pozoruhodná byla a je i politická úmrtnost jednotlivých členů vlády, kde za dobu vládnutí fakticky nezůstává kámen na kameni. Je pravda, že každý ministr byl nezapomenutelný. Byl nezapomenutelný tím, jak vstoupil do paměti národa a jakou stopu za sebou na ministerstvu zanechal. A tak si vláda rychle vykoledovala zcela jasně nezpochybnitelný primát. Primát ve své akceschopnosti, a to v tom slova smyslu, že se vládě podařilo zmobilizovat a vyburcovat a poslat do ulic a na náměstí nejširší vrstvy veřejnosti.

Je třeba si připomenout, že ekonomická rozhodnutí vlády začala děsit postupně i otce zakladatele ODS, prezidenta Václava Klause. Nejistí najednou začali být i pravcoví giganti, majitelé rozsáhlých firem a korporací, kteří pochopili, že diletantská politika ODS ohrožuje jejich byznys, jejich kšeft, jejich finanční zájmy. I ti se začali proti politice ODS bouřit. I letití voliči ODS pochopili, že přenesení dopadu krize v smrtícím mixu s vládními reformami se šeredně vymstí na životní úrovni občanů, na středně- a nízkopříjmových skupinách lidí a roztočí vlnu a spirálu inflace. I tito voliči ODS pochopili, že bez rozmyslu škrty ve výdajích se bude snižovat koupěschopná poptávka občanů, dojde k vyvolání omezení spotřeby a to vše se odrazí vynuceným poklesem výroby a kruh se uzavírá.

Takže najednou se jakoby zázrakem začala shodovat rétorika opozice, rétorika voličů ODS, ale i rétorika podnikatelského sektoru. I zkušený bankovní manažer, kteří rozhodně ideologicky nikdy nepatřili k obdivovatelům levice, i ti začali nevěřícně kroutit hlavami, když pochopili, že vládní zamilovanost do výdajových škrťů nezná mezí. I tito finanční stratégové pochopili, že největším strašákem a že největší hrozbou je nárůst nezaměstnanosti a že pro stát nejdražší je nezaměstnaný. Nezaměstnaný vždy je pro stát velkým rizikem. Vládě se neobvykle podařilo dosáhnout toho, že způsobila enormní nárůst napětí v sociální oblasti v celé společnosti. A politikou výdajových škrťů zmrazila růst životní úrovně. Ba

pravý opak se stal pravdou, mnoho lidí začalo mít problémy s exekutory, s exekucí, s bankroty a s prudkým propadem své životní úrovně.

A tak si toho nemohli nepovšimnout i pravicoví komentátoři. I ti začali upozorňovat na chaotičnost vládních rozhodnutí, na chaotičnost vládních škrtů a na absenci prorůstových opatření. I tito pravicoví komentátoři začali upozorňovat, že vláda si vládne tak divně, jakoby trochu sama pro sebe. A hlavně opatření vlády jsou úplně odlišná od vlád ostatních okolních zemí, které také bojují s krizí a které naopak svoji prioritu spatřují v sérii prorůstových opatření.

Naše vláda však opustila principy prorůstových opatření. Naše vláda jako by nechtěla vytvářet nová pracovní místa. Jako by nechtěla nastartovat ekonomický růst. Jako by nechtěla zvyšovat koupěschopnou poptávku občanů. Jako by nechtěla podnítit růst výroby. Vláda zcela chybně opustila politiku státních investic, politiku státních investic do infrastruktury, a to zejména do oblasti dopravního stavitelství, do oblasti bytového stavitelství, do oblasti životního prostředí a tak bych mohl pokračovat dalšími odvětvími.

V dopravním stavitelství se téměř na určitou dobu dopravní stavby zastavily. Je to velká škoda a je to smrtící efekt pro sérii stavebních firem, který se promítne do nárůstu nezaměstnanosti. Platí princip, že tyto investice mají jakýsi multiplikační efekt, čili česky řečeno, vynaložená koruna plodí korunu novou, vynaložený kapitál plodí kapitál nový. Je to jakýsi na sebe navazující uzavřený cyklus. Vláda se zkrátka nesoustředila na státní investice do snižování energetické náročnosti, a to zejména v celé řadě odvětví. Vládní reformní kroky žádnými ve skutečnosti reformními kroky nejsou, ale je to jakési nahodilé látání dřev.

V oblasti sociální zde došlo téměř k úplnému ohrožení a úplnému narušení poskytovaných sociálních služeb.

Zcela byla destabilizována aktivní politika zaměstnanosti. A tak z úřadů práce se staly pouhopouhé výplatny série určitých různých dávek. Systém letité práce v terénu, systém letité zavedené dlouhodobě pěstované aktivní politiky zaměstnanosti byl důsledně rozprášen. Cílem a cílovým efektem bylo, že pro celou řadu občanů sociálně potřebných se maximálně snížil přístup k sociálním dávkám a sociální dávky se v konečném důsledku velmi výrazně krátily. Celá řada zařízení, která pořízují a nabízejí sociální služby pro občany, doslova začala bojovat s jakýmsi smrtícím efektem svého přežití. Všude jsme slyšeli, že nejsou peníze. Všude slyšíme, že nejsou peníze na opravu, nejsou peníze na údržbu, nejsou peníze na kvalitní zajištění sociálních služeb, chybějí peníze na nákup kvalitních a účinných zdravotnických pomůcek a prostředků. Nejsou peníze pro seniory, nejsou peníze pro postižené občany či pro občany sociálně potřebné. Dennodenně poskytovatelé těchto služeb

jsou konfrontováni s velmi krutou finanční realitou, která se ale neustále zhoršuje, zkrátka je horší a horší.

Co se týče zdravotnictví, tak tady se vládní reformy ve skutečnosti promítly do jakéhosi zvýšeného tlaku na rušení nemocnic okresních formátů, zvyšuje se tlak na snížení počtu zdravotnických lůžek, a tak nemocnice mají velmi vážné, vleklé a dlouhodobé problémy, problémy s udržením svého provozu, svého běžného financování. Nemocnice mají velmi vážné problémy se zajištěním kvalitní zdravotní péče pro naše spoluobčany. Vůbec nemluvíme o navýšení platů zdravotníků, sester, lékařů, záchranářů či pomocného obslužného zdravotního personálu. A tak je zdravotní personál tlačěn do jakéhosi pomyslného kouta, aby se stále menším objemem peněz zajišťoval větší četnost služeb ve vyšší kvalitě, čili jednoduše se dá říci, že zde platí heslo a princip "za stejný objem peněz více muziky".

A tak, dámy a pánové, je to situace, která je v konečném důsledku dlouhodobě neudržitelná. Je dlouhodobě neudržitelná z toho důvodu, že vše odskáče obyčejný člověk, vše odskáče člověk, občan, který je bez známostí, bez konexí, bez protekce, bez peněz a který přijde jako řadový občan v naivním, bláhovém domnění, že jako řadový občan je přece spravedlivý, aby měl kvalitní zdravotnickou péči, aby o něj v důchodu bylo seriózním a korektním způsobem postaráno. Největší na tom jsou nemocní, chronicky nemocní občané, lidé s vrozenými tělesnými vadami a největší jsou na tom naši senioři. Obecně se lidem neustále zdražují léky, snižují se doplatky od pojišťoven na úhradu léků. A tak, pane premiére, už dnes je řada lidí, kteří nemají dost peněz, aby si udrželi svůj standard v udržení své zdravotnické péče. Prostě nemají peníze na to, aby platili při návštěvě u lékaře, aby platili za léky, aby platili za recepty, aby platili za lékařské úkony, aby si platili za zdravotnické pomůcky či za komplikované operace. Už dnes je realita taková, že lidem nejsou nabízeny žádné lázně, žádná rehabilitace, žádné ozdravné pobyty.

Pojďme se tedy, pane premiére, společně podívat, co je nového v oblasti důchodů, v oblasti důchodové reformy, jak jsou tedy na tom naši důchodci. To celé je jeden velký podvod na lidech. To je jeden velký byznys se stářím lidí. A proč? Stručně lze říci, že chudí a středněpříjmoví občané budou ze svých příjmů přispívat na růst důchodů pro ty bohaté. Ano, tak ten systém je nastaven. Chudý bude chudnout, aby bohatý bohatl. Tak je nastavena filozofie důchodové reformy. Podle malé Drábkovy penzijní reformy budou mít nižší důchody ti důchodci, kteří dnes vydělávají 25 tisíc korun. Ano, podle této malé Drábkovy penzijní reformy ti občané, kteří dnes vydělávají 25 tisíc korun, budou mít nižší důchody. A to proto, aby se ti bohatší mohli ještě více rozšoupnout. (Veselost v sále.) To je legrace. Kolegům to připadá jako náramná sranda. Mně to jako legrace nepřipadá. Ti lidé, kteří mají 35 tisíc korun, zůstanou na stejném. Ti ani ne-

zchudnou ani nezbohatnou. A ti lidé, kteří mají příjem okolo 40 tisíc korun, těm se důchod znatelně výrazně zvýší. Takže, kolegyně a kolegové, taková je filozofie Drábkovy malé důchodové reformy. Bohatí bohatnou a na to jejich bohatnutí jim přispějí nedobrovolně lidé nejchudší a ti ze středněpříjmových skupin občanů.

A co velká Drábkova reforma? To je jeden sprostý velký kšeft. To je jeden velký kšeft a přihrání miliard pro majitele soukromých penzijních fondů, kde ročně zmizí ze státního důchodového účtu 30 mld. korun. Ano, slyšíte dobře, ročně zmizí ze státního důchodového účtu 30 mld. korun. 30 mld. korun se pošle do kapes majitelům penzijních fondů. Ano, jde o vytunelování státního důchodového účtu. Majitelé soukromých fondů budou celou agendu vykonávat draž, než ji dosud vykonával a obhospodařoval stát. Těchto chybějících 30 mld. ročně, které budou vyvedeny na účty soukromých penzijních společností, zaplatíme my občané, a to nedobrovolně v podobě zvýšených sazeb daně z přidané hodnoty. Tím se nám zdraží včetně jídla, služeb, dopravy, energie, bydlení, zkrátka se zdraží úplně vše. A to je pravá příčina, proč tady vede opozice debatu s pravicí. Protože pravice říká: Musíme zvýšit nepřímé daně. Nepřímá daň je daň z přidané hodnoty. Musíme těm, kteří už dnes padají na pusy, ještě víc šlápnout na krk, aby to měli ještě horší, aby životní úroveň měli ještě nižší, aby ještě více večer doma obraceli korunku, aby se jim žilo ještě hůře. Protože ti, kteří se dnes mají dobře, se musí mít ještě lépe. Takže to je rozdíl mezi pravicí a levicí.

A co školství? Téměř jsme vylikvidovali učňovské školství, protože ten, kdo nenosí kravatu, ten skoro nemá ve společnosti co dělat. Takže dneska nikdo neumí pilkou uříznout ani špalíček, nikdo neumí zednické práce, soustružnické práce, klempířské práce, pokrývačské práce, protože si společnost myslela, že to nebudeme potřebovat.

ODS naopak vyhrožuje zavedením plateb školného. A už dnes je pro celou řadu rodin téměř nemožné, aby jejich děti, obě dvě nebo tři, nebo ne-dej bože, když je v rodině víc dětí, tak aby všechny děti, pakliže jsou nadané, studovaly na vysoké škole, protože náklad na studujícího vysokoškoláka se v průměru pohybuje deset tisíc korun měsíčně. Já se ptám, která naše rodina si může dovolit poslat své tři děti na vysokou školu, aby třeba dojížděly z Ostravy do Prahy, a každému měsíčně vysázet deset tisíc korun. Která rodina, si to, dámy a pánové, může ze svého platu dovolit? (V poloprázdném sále se ozývají nesrozumitelné připomínky z pravé části sálu.) Připomínky pravice mluví za vše.

A tak se celá společnost nachází ve velmi nelehkém období. Vláda nám všem vysvětluje, že na nic nejsou peníze, že všichni musíme šetřit, protože jsme zodpovědní hospodáři. Vláda se tváří jako rozpočtově spravedlivá. Snad by se to dalo vládě uvěřit, kdy bývalo nebylo toto: Kdyby bývaly ne-

byly církevní restituce za 150 mld. korun, kdyby bývaly nebyly příklady nákupu předražených letadel CASA za 3,6 mld. korun, kdyby nebyly zpacované státní maturity za 1,1 mld. korun, kdyby nebyla kauza ProMoPro za 400 mil., kdyby nebyly obrněné transportéry Pandur za 15 mld., kdyby nebyla Opencard v Praze 800 mil. či IZIP, elektronických zdravotnických karet, za 2 mld. A tak by se dalo pokračovat dál.

Víte, vláda by byla důvěryhodná, kdyby bývaly nebyly tyto kauzy a kdyby ta rétorika vlády byla férová a vůči lidu poctivá. Zcela jistě by se nikdo nebránil utahování opasků, protože jsme všichni na jedné lodi. A je pravda, že ať bude vládnout ta, či ona vláda, tak by se nám všem politikům mělo jednat předně o lidi a o to, aby se mohla lidem zvyšovat nejen prosperita země, ale aby se lidem zvyšovala i jejich konkrétní životní úroveň. Aby lidé poznali to, že vládne vláda zodpovědná a že oni doma na tom vydělávají. A to se této vládě nedaří.

Vláda je bezohledná, protože bezohledně zdražuje věci denní spotřeby. A to je základní rozpor mezi pravicí a levicí. Tato vláda zdražuje lidem léky, potraviny, služby, nápoje, dětské pleny, autosedačky, bydlení, dopravu, kulturu. Necitlivým zvyšováním spodní sazby DPH lidem zdražuje většinu položek jejich spotřebního koše. A nejvíc touto úpravou daní budou zatíženy nízkopříjmové skupiny obyvatel. Vláda lidem krátí sociální dávky, sociální výdaje a to ještě znásobí necitlivým zdražováním. Zkrátka jsou to věci, které jsou neoddiskutovatelné.

Tato současná vláda nevytváří prostředí pro ekonomický růst. Tato vláda nevytváří prostor pro příliv zahraničních investic. Tato vláda nevytváří podmínky pro vznik nových pracovních míst, pro rozvoj stavebnictví, pro rozvoj stavební výroby. Tato vláda naopak destabilizuje důchodový systém, rozkládá ochrannou síť sociálních služeb, ohrožuje ochranu zdraví občanů. Pro řadu lidí se stává péče o jejich zdraví neufinancovatelná. Tato vláda útočí na celý systém sociálních dávek. Snižuje lidem dávky, komplikuje přístup k nim, snižuje základní funkce státu a stát ohrožuje privatizací státních služeb. Tato vláda ohrožuje podstatu státu jako takovou.

Většina rodin se bojí o svoji ekonomickou budoucnost. Mezi lidmi narůstá pocit sociálního napětí, pocit nejistoty. Tato vláda důchodovou reformou přináší výhody pro ty nejbohatší, pro soukromé penzijní fondy, ohrožuje sociální stabilitu, zabraňuje důstojnému stáří. Tato vláda svými neodbornými a nekompetentními ekonomickými kroky vlastně vede stát k růstu státního dluhu. Veškeré reformy povedou ke zdražování, ke zvyšování spodní sazby daně z přidané hodnoty, a tím se zhorší podmínky pro přiznání starobních a invalidních důchodů. Dále se bude omezovat valorizace důchodů důchodcům, a tak důchodová reforma, jak ji připravuje pro lidi vláda, by znamenala růst chudoby rozsáhlé skupiny starých občanů. Ohrožení by byli i zaměstnanci s nízkými příjmy či s průměrnými

příjmy nebo s podprůměrnými výdělky, kteří si nemohou dovolit odkládat své příjmy na zajištění svého stáří. Zkrátka vláda likviduje sociální politiku, zdravotní politiku, privatizuje služby v oblasti zdravotnictví, v oblasti sociálního zajištění. Vláda v podstatě vykořisťuje a šikanuje nezaměstnané systémem veřejných služeb, což už díky bohu zarazil Ústavní soud, a to na základě stížnosti sociálních demokratů.

Vláda při použití systému sKaret komplikuje občanům přístup k výplatě sociálních dávek státní sociální podpory, příspěvku na péči, dávek pro osoby se zdravotním postižením a dávek státní politiky zaměstnanosti.

Přítelkyně a přátelé, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, vážené poslankyně a poslanci, tato vláda je asociální. Je nespravedlivá. Omezuje dostupnost a kvalitu veřejných služeb. Cílem této vlády je zprivatizovat veřejnou zdravotní péči. Plošnými výdajovými škrti ohrožuje chod hasičů, policistů, záchranářů a celého zdravotního personálu. Snižuje životní úroveň občanů a zvyšuje tak armádu nezaměstnaných. Nepodporuje investice do infrastruktury, do infrastrukturálních sítí, do dopravních staveb, bytových domů, ekologických projektů. A neprosazuje spravedlivý, jednoduchý a lidem srozumitelný daňový systém. Naopak daňovou zátěž přenáší na nízkopříjmové skupiny občanů. Daně jsou nespravedlivé a daněmi vláda zvýhodňuje nejbohatší. Minimální zdanění je naopak u hazardu a téměř nulové zdanění je u finančních operací.

Stát, a to je trestuhodné, vyhazuje miliardy z oken. Jedná se o předražené státní zakázky, o zbytečné státní výdaje, o nepotřebné a nikým nekoordinované a neřízené nepotřebné státní nákupy, o zlodějiny ve státních IT technologiích. Dosud nejsou ve státní správě zavedeny centrální, centralizované státní nákupy služeb, techniky a právních expertiz.

Lidé žijí s pocitem strachu – s pocitem strachu v sociální a v existenční nejistotě. Lidé v mnohých případech přicházejí doslova a do písmene o střechu nad hlavou. Lidé v mnohých případech přicházejí o majetek, o sociální dávky. Lidé se dostávají častěji do hledáčku exekutorů a procházejí svým bankrotem. Mnohdy lidem nestačí jejich příjem na to, aby si pokryli své provozní náklady na chod domácnosti, na splácení půjček, na splácení úvěrů, na splácení hypoték.

Pane premiére, i lidé s nízkými příjmy i ti ze středněpříjmových vrstev mají právo na důstojný život, na slušný životní standard, na spravedlivou odměnu za práci, na důstojné pracovní podmínky. Práva občanů jsou dána Ústavou, Listinou základních práv a svobod a nesmějí být prázdňým pojmem. Vážený pane premiére, to vše jsem chtěl říct v rámci své písemné interpelace, kterou jsem vám zaslal v srpnu na téma vládní krize, na téma krize vládnutí. Protože nejsem spokojen s vaší odpovědí na moji písemnou interpelaci, tak žádám Sněmovnu, aby vyslovila nesouhlas s vaší odpovědí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, registruji tento návrh na hlasování a otevírám rozpravu k tomuto nesouhlasu pana poslance Váni. Pokud se nikdo nehlásí, tak stále nemám pocit, že bychom to odhlasovali. To by asi dopadlo stejně, tak to necháme až na závěr dvouhodinovy věnované písemným interpelacím, tak nebudu tedy gongovat. A možná bych požádal pana poslance Váňu, jestli... Vlastně ne, to je vaše poslední dneška.

Já bych požádal pana poslance Ivana Ohlídala, který má další interpelaci na premiéra ve věci pravidel týkajících se řízení v rámci Grantové agentury ČR, a požádal bych ho, aby sdělil, proč nesouhlasil s písemnou odpovědí pana premiéra v této chvíli.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já vám hned sdělím některé skutečnosti, které mě vedly k tomu, abych nebyl s odpovědí pana premiéra zcela spokojen. Jako už poněkolkáté, tato interpelace se týká činnosti Grantové agentury ČR. Já jsem kritizoval několik skutečností, které jsou s touto činností spojeny a které nepovažuji za šťastné nebo vhodné.

Jednou z takových skutečností je to, že v rámci projektů Grantové agentury ČR, pokud jsou přijaty, pokud jsou akceptovány, tak jsou také vypláceny v rámci řešení tohoto projektu mzdy pracovníků. A tyto mzdy dokonce tam musí být povinně zapracovány, povinně zahrnuty. Takže v tomto případě potom někdy vzniká složitá situace, že v důsledku zahrnutí těchto mezd narůstají náklady na jednotlivé projekty a v důsledku toho samozřejmě klesá úspěšnost zvláště mezi těmi nejvíce žádanými standardními projekty a rok od roku se tato úspěšnost snižuje. Čili jinými slovy řečeno, stát vynakládá peníze zhruba stejného rázu, stejné velikosti a dožívá rok od roku menší počet a možná i kvalitu výsledků.

Pan premiér mi odpověděl, že je to proto, aby nebyli zvýhodněni ti žadatelé, ti uchazeči o grantové prostředky, kteří nemají přístup k jinému financování mezd, například k institucionálnímu financování, jak je tomu například u vysokých škol či ústavů Akademie věd. Čili první argument, který obhajuje tuto skutečnost, bylo tedy znevýhodnění, domněle znevýhodnění podle mého názoru.

Dále je tady další důvod uveden, a to, že – já doslova budu citovat pana premiéra v jeho odpovědi: "Důvodem zařazení mezd mezi uznané a povinné náklady projektu není jen uvést účelové financování do souladu s rámcem společenství pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací, ale rovněž zajištění rovných podmínek pro všechny uchazeče." Ten dovětek souvisí s tím, co jsem říkal před chvílí.

Já jsem tuto záležitost podrobně studoval, dokonce jsem ji konzultoval i s pracovníky Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a dospěli jsme k

závěru, že v rozporu s rámcem společenství pro státní podporu výzkumu atd. to prostě není. Tam není nějaký odstavec, nějaká formulace, která by to, co říká pan premiér, vyžadovala. Ani nemůže být! K tomu je naprosto jednoznačný důkaz. V zahraničí, ve vyspělém zahraničí, uvedu například Německo, když tam žádá člověk, vědec, výzkumník o grant na projekt v příslušné grantové agentuře rovnocenné naší GA ČR, tak tam dokonce své mzdy a mzdy svých spolupracovníků ani nezahrnuje. Je bohužel rozdíl mezi námi a zahraničím, že u nás je žadatelem a pak nositelem projektu instituce, což je taková opravdu zvláštní věc. V zahraničí, například v tom Německu, je žadatelem o grant na daný projekt, o financování daného projektu člověk – profesor, docent, výzkumník. A peníze, které jsou tam v rámci grantu získávány v případě přijetí projektu, jsou věnovány na provoz spojený s projektem, na investice využité pro ten projekt atd. a samozřejmě také na mzdy a platy lidí, kteří jsou třeba na ten projekt přijati zvenku, nebo platy postdoktorandů atd. Čili tady informace, nebo tvrzení spojené s rámcem společenství, pane premiére, bohužel není pravdivé a dokazuje to praxe v zahraničí.

A tady je další tvrzení s tím spojené, pane premiére, se kterým nemohu souhlasit. Já jsem hovořil o snižování úspěšnosti a vy tady odpovídáte – znovu cituji: "Vláda i Poslanecká sněmovna Parlamentu opakovaně v zákonech o státním rozpočtu ČR po roce 2009 schválily zvýšení výdajů na GA ČR odůvodněné právě úhradou mzdových nákladů na řešení projektů přibližně o 1,1 mld. korun od roku 2010." A teď zdůrazňujete proloženým písmem: "Není tedy pravda, že se tím snižuje počet standardních projektů přijatých k financování touto agenturou a snižuje se efektivnost odpovídajících výběrových řízení v GA ČR." Pane premiére, ale tohle tvrzení je opravdu velmi mylné, protože můžete si vzít přehled, který vydává Grantová agentura ČR, kde hovoří také o úspěšnosti jednotlivých typů projektů, například právě standardních projektů, o kterých mluvíme, a tam se každoročně snižuje úspěšnost těchto standardních projektů, a dokonce teď to vypadá, že v roce 2013 klesne pod 20 %, což je tedy už údaj velice nepříjemný, protože jakmile úspěšnost v projektech klesá tak hluboko, tak potom vlastně do hry při přijímání a udělování grantových prostředků pro projekty musí vstupovat už i jakýsi druh loterie. Takže bohužel, pane premiére, s tímto tvrzením nemohu souhlasit a musím ho rozporovat, tak jak jsem to před chvílí provedl.

Ještě jedné skutečnosti si všimnu, se kterou jsem ve vaší odpovědi nesouhlasil. Závěrem se ve své odpovědi vyjadřujete k mé kritice některých aspektů činnosti Grantové agentury a přitom říkáte, že Grantová agentura ČR je hodnocena dokonce i z mezinárodního hlediska kladně. Zmiňujete se o mezinárodním auditu výzkumu, vývoje a inovací v České republice, který prováděl Technopolis, je to známá zpráva Technopolisu, a v té zprávě si

Technopolis všímá i Grantové agentury ČR. Znovu uvedu vaši citaci: "Grantová agentura České republiky je výkonná a efektivní a zachovává velmi tradiční přístup k výkonu svých funkcí jakožto výzkumné agentury. V kontextu, kdy dřívější praktiky financování byly občas považovány za arbitrární nebo podléhající různým vlivům, je zvláště důležité mít procesy, které jsou nejen spravedlivé, ale též transparentní a průzračné." Ještě dodám, že tuto citaci jste převzal podle svého vyjádření právě z hodnotícího auditu Technopolisu.

Bohužel musím diskutovat a rozporovat i toto tvrzení Technopolisu. Protože kdyby bylo to hodnocení transparentní a průzračné, nemohlo by docházet k takovým jevům jako k těm, že není možné zjistit, jak jsou procentuálně více úspěšní panelisté, čili lidé, kteří se na hodnocení podílejí, když dokonce podají projekt tomu vlastnímu panelu, ve srovnání s ostatními uchazeči o projekt. Není možné zjistit údaj – a doložit ten údaj, to je důležité, doložení by mělo být ze strany Grantové agentury –, který se týká např. relace úspěšnosti pracovníků z institucí panelistů ve srovnání s úspěšností ostatních uchazečů. Takové základní údaje nelze prostě zjistit. A už jen údaj, že panelisté mohou dávat projekty ke svým panelům, kde sami působí, je naprosto netransparentní fakt, který v civilizovaném světě není možný. A stejně, i když se snažím, aby se tato záležitost zprůhlednila, není možné toho dosáhnout, a dokonce toho není možné dosáhnout ani přes kontrolní radu Grantové agentury ČR, a dokonce ani školský výbor, který má v gesci Grantovou agenturu ČR, není schopen tyto informace získat. Chápu, že Grantová agentura ČR nechce veřejně udávat tyto údaje, ale myslím si, že školský výbor, výbor Poslanecké sněmovny, by k těmto informacím měl mít v každém případě přístup a teprve potom by se snad dalo hovořit o tom, jak je tady ve zprávě psáno, že činnost Grantové agentury je velmi transparentní, průhledná atd. atd.

Připomínka k vaší odpovědi na mou písemnou interpelaci mám víc, ale soustředil jsem se na dvě hlavní, s nimiž hodně nesouhlasím. Děkuji vám předem, pane premiére, za reakci, která, doufám, na toto mé vystoupení jistě nastane.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pane premiére, budete chtít reagovat? Pan ministr Fiala s reakcí. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, podal bych jen krátce vysvětlení k některým věcem, které zmínil pan poslanec Ohlídal.

Pokud jde o Grantovou agenturu, nevím, jaké informace jste, pane poslanče, měl nebo neměl k dispozici. Údaje v minulých letech o úspěšnosti členů panelů jsem viděl, a to nikoliv jako ministr, ale ve svých a-

kademických funkcích a jednal jsem o tom opakovaně s panem předsedou Grantové agentury prof. Matějů. Grantová agentura právě proto, že v minulých letech skutečně docházelo k tomu, na co poukazujete, že se objevovala vyšší úspěšnost panelistů než u ostatních žadatelů, provedla velmi významné změny ve způsobu hodnocení projektů. Znamená to, že dnes projekty, které jsou předkládány institucemi panelistů, procházejí v mnohem větší míře externím, resp. zahraničním posouzením a došlo tam k řadě opatření, která opravdu změnila situaci tak, aby nikdo nemohl pochybovat o tom, že panelisté nejsou zvýhodňováni. Nedomnívám se ani, že by skutečně zvýhodňováni byli. Často to může být tím, že v panelech jsou špičkoví odborníci v rámci vědecké komunity, ale tato situace byla nepochybně napravena.

Je také pravda, a na tom musíme trvat, že mezinárodní hodnocení Grantové agentury ČR je velmi pozitivní a že Grantová agentura je považována za orgán, který rozhoduje transparentně a ve prospěch české vědy.

Pokud jde o nízkou úspěšnost při přidělování projektů, resp. to, že je velký rozdíl mezi předloženými projekty a těmi, které jsou financovány, to je problém, který nás všechny trápí. Nemusí být ale způsoben špatným rozhodováním Grantové agentury nebo nedostatkem finančních prostředků. Jde o to, kolik lidí se pokouší získat grant právě u Grantové agentury. Možná i tady musíme přemýšlet nad tím, proč jsme málo úspěšní v zahraničních grantových agenturách a proč tam předkládáme hlavně málo projektů. Takže tady existuje určitá souvislost, na kterou musíme pamatovat.

Chtěl bych se krátce zmínit k otázce, které jste se dotkl, a to je rámec společenství uplatňování mzdových nákladů a k souvisejícím problémům. Pokud srovnáváme situaci s Německem, a já souhlasím s tím, že se na Německo máme dívat, tak musíme také vidět určité rozdíly, které tam jsou, a to je třeba to, že profesorské místo je jinak definováno než v České republice. Budeme se snažit v rámci novely zákona o vysokých školách tuto situaci změnit. Ale také to, že autonomie vysokých škol v Německu má jinou podobu než v České republice a profesor a jeho mzda je do jisté míry závislá na dohodě univerzity s příslušnou zemí, která spravuje ten který školský systém. To mění situaci a postavení a úvazek profesorský i ve vztahu k projektu. Takže u nás jsme v situaci, která je možná trochu zvláštní, že s profesorským místem, které je doplňováno některými typy grantů, se zvyšuje úvazek. Je to otázka jakési strategie, jakési koncepce. Samozřejmě to vytváří tlak na to, aby grantové agentury kalkulovaly i s mzdovými náklady, ale není to něco, co by šlo v rozporu proti rámci společenství. Je to spíš uplatnění v rámci společenství v jiné legislativní situaci a v jiném způsobu organizování vysokého školství, než jak je tomu v Německu.

Tolik tedy na vysvětlenou otázek, které samozřejmě důležité jsou, ale musíme se na ně dívat ve všech souvislostech, i z hlediska toho, jak je u nás vysokoškolský systém autonomní.

Možná ještě poslední poznámka. V Německu je profesorské místo, např. v humanitních, sociálních, ekonomických a jiných vědách, přímo spojeno s institucionálními prostředky, takže se tam snižuje nutnost profesora všechny zbývající prostředky ke své mzdě získávat prostřednictvím projektů a grantů. V České republice jsme touto cestou nikdy nešli. A i tohle musíme mít na paměti, když uvažujeme o struktuře projektu v České republice a srovnáváme ji s tím, co je třeba obvyklé v Německu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan poslanec Ohlídál chce ještě reagovat.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych přece jenom ještě reagoval na slova pana ministra.

Údaje o úspěšnosti panelistů například za poslední rok, minulý rok, se mi nepodařilo získat, i když jsem o to předsedu Grantové agentury prof. Matějů na poslední schůzi školského výboru požádal. Údaje někdy z roku 2005–2006 znám také, ale mně šlo o ty údaje, které jsem po něm chtěl za loňský a předloňský rok.

Co se týče toho, že se zlepšila situace v posuzování projektů, které podávají panelisté ke svým panelům. Vy jste, pane ministře, hovořil o tom, že do hry, myslím do hodnocení, byli zapojeni více zahraniční odborníci, řekněme zahraniční oponenti. Do určité míry je to pravda, ale tady zase vzniká jiný problém. Problém, že potom panelisté a ostatní žadatelé o projekty u stejných panelů jsou hodnoceni poněkud jinou procedurou, jinou metodou, prostě nemají úplně stejné podmínky na jedné straně panelisté, na druhé straně ostatní uchazeči o projekty. A já si nejsem jist, jestli jakýmsi způsobem jsou z hlediska zvýšení přísnosti znevýhodněni právě ti panelisté, protože mám zkušenosti, že zahraniční oponenti vůči projektům, ale i ostatním pracím ze strany České republiky se chovají dosti odlišně. Někteří se chovají tak, že jsou velmi přísní, protože mají představu, že úroveň vědecké práce musí být v průměru stejná jako ve vyspělých zemích, jako je Německo, Francie atd., takže jsou velmi přísní. A naopak jsou tam zase oponenti, podle mých zkušeností, kteří jsou velmi benevolentní, a to proto, že si myslí opak v tom smyslu, že jsme tady víceméně rozvojovou zemí, a bych to zkrátil, takže musí být benevolentní při posuzování projektů od nás, a to nejen od nás z České republiky, ale i z ostatních zemí bývalé východní Evropy. Takže já nevidím v tom kroku, že se více zahraničních oponentů zapojuje do hodnocení projektů panelistů, velké zlepšení transparentnosti výběrového řízení v Grantové agentuře ČR.

Jediné rozumné řešení by bylo, jak jsem to říkal a jak je to třeba v Německu i v ostatních vyspělých zemích, aby prostě panelisté po tu dobu, co pracují, nesoutěžili, nežádali o projekty. To je čisté, jasné, jednoznačné řešení, které kupodivu bez problémů funguje například ve zmíněném Německu. Proč to nezavést i u nás?

O úspěšnosti, jak jste hovořil, že musí být úspěšnější právě ti panelisté, protože jsou to vynikající odborníci z vynikajících odborných pracovišť. Ale pane ministře, dá se jednoznačně ukázat, že v České republice prakticky v každém vědním oboru existuje více špičkových pracovišť, nejenom to pracoviště, odkud momentálně pocházejí panelisté, takže tento argument považuji za trochu mírně demagogický.

Co se týče mezd ve spojitosti s přijatými projekty. Vy jste říkal, že v Německu, ale i v jiných vyspělých zemích profesori mají jiné postavení i z hlediska zákonného než u nás. To je pravda, ale na druhé straně v tom nevidím překážku, proč i u nás by mělo být povinné to, že by žadatelé o projekty museli povinně mzdy tam zahrnovat. Samozřejmě, o projekty nežádají jenom profesori vysokých škol, ale i odborníci odjinud, z jiných vědeckých institucí, z ústavů Akademie věd atd., takže nelze se potom upírat při diskusi na toto téma jenom na univerzitní profesory.

Já bych považoval za rozumné, kdyby si uchazeč o grant na daný projekt mohl fakultativně vybrat, jestli chce mzdy zahrnout, nebo ne. A že by tím byli znevýhodněni uchazeči, kteří by museli požadovat mzdy, před těmi, kteří by je nemuseli požadovat? No, nevidím, v čem by bylo znevýhodnění. Cena projektu přece nepatří ke kritériím, na základě kterých se posuzuje, jestli projekt je kvalitní, nebo ne. To, že některý projekt bude finančně náročnější než jiný, by nemělo hrát roli v tom, jestli bude přijat, nebo nebude přijat.

Já si osobně myslím, že některé z argumentů, které jste říkal, nejsou zcela namístě.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže tolik rozprava. Pan ministr Fiala bude ještě reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Jenom na vysvětlenou. Já se trochu omlouvám, že tady s panem profesorem vedeme takovou odbornou debatu. Ty věci, které on zmiňuje, jsou samozřejmě důležité.

Pokud jde o mzdy. Podívejte se ale na to, jaký problém dělají mzdy ve výzkumu v celé Evropě, jakou debatu vedeme třeba v rámci Evropské unie, Rady ministrů, o programu Horizont 2020 a právě o mzdových podmínkách v projektech. Tady vidíme, že to není tak jednoduché, že opravdu

celá Evropa má problémy s tím, jak to nastavit, jak nastavit celé financování projektů, zda uplatnit model full cost atd.

Pokud jde o účast panelistů a problémy se zahraničními hodnotiteli, které jsme skutečně měli a které jste popsal dobře, tak jak to bylo v minulosti. Já si myslím, že dnes jsme se posunuli a že v agenturách pracujeme s takovým portfoliem zahraničních hodnotitelů, kteří už znají lépe situaci a dokážou to srovnávat.

Ale my přece nemůžeme na jedné straně říci "čeští panelisté se nebudou ucházet po dobu, kdy hodnotí, o projekty, protože v Německu to tak je" a na druhé straně říci "a ti zahraniční, když je přibereme, tak to nejspíše nebudou hodnotit dobře". A nemůžeme to říci, protože existuje velký rozdíl mezi německým prostorem a českým prostě v jedné disciplíně. A víte to, pane poslanče, strašně dobře sám. Je prostě u nás několik desítek lidí, v Německu stovky a tisíce. My prostě nemáme takovou možnost to udělat, jako to dělají kolegové v Německu. Proto do toho potřebujeme zapojit větší množství zahraničních hodnotitelů. Není to nic špatného a slouží to jenom kvalitě české vědy.

V tomto smyslu možná ten úkol je více pracovat se zahraničními hodnotiteli, a ne se bránit tomu, aby při hodnocení i českých projektů tam byli zapojeni.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Já dodám jenom ještě jednu věc. Pane ministře, máte pravdu. Druhé řešení, které by bylo únosné, by bylo to, že by se skutečně zvětšil podíl zahraničních odborníků na hodnocení – ale všech projektů, nejen panelistů. Prostě všech. Optimální případ by byl, kdyby panelisté byli opravdu ze zahraničí vzhledem k našemu takzvanému malému dvorečku, kde se skoro všichni z odborníků navzájem znají.

Tam se nabízí druhé řešení, které mě také napadlo, že by se zvýšil o něco, o nějaký ten milion, rozpočet Grantové agentury ČR, a ona by v podstatě mohla zařídit, aby panely fungovaly v zahraničním obsazení, nebo alespoň ve smíšeném obsazení, aby tam byla podstatná část zahraničních odborníků a zbylá část českých odborníků. I to by bylo řešení a myslím si, že pan premiér by se na tomto řešení, kdyby chtěl, mohl podílet. Má k tomu všechny kompetence.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se pana poslance zeptám, jaký byl návrh. Omlouvám se. Ještě zkusím zagongovat, třeba se tu zase sejdeme.

Prosím, pane poslanče, můžete mi sdělit, jaký byl závěr?

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovolím si navrhnout, aby Sněmovna vyjádřila nesouhlas s odpovědí pana premiéra na moji písemnou interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Je tady snaha – odhlašuji vás a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili. (Do sálu přichází několik poslanců.) Děkuji. To je sice pěkné, ale je nás pořád málo. Ještě jednou žádám všechny, aby se přihlásili. (Chvilka čekání.) Co s tím? Ještě čekám, jestli přijdou nějakí poslanci. (Opět vyčkávání.)

Toto byla interpelace pana poslance Ohlídala na premiéra Nečase. Prosím, pan poslanec Ohlídál se hlásí o slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane předsedající, měl bych jeden návrh ještě vzhledem k předcházející interpelaci. Je nás tady málo, takže nemůžeme hlasovat. Ale já bych na tom hlasování dost trval, na to mám, jak víte, právo podle jednacího řádu.

Dovoluji si podat následující návrh: kdybyste tuto interpelaci přerušil a kdybychom hlasovali o této interpelaci, až budeme schopni hlasování, třeba i příští týden. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ale já ani přerušení odhlasovat nemohu. Pouze dneska zřejmě nedokončíme hlasování, protože jednotliví poslanci už nezvrátí počet poslanců ve Sněmovně. Zřejmě tedy nedokončíme hlasováním tento bod. Myslím, že bychom v něm mohli pokračovat po týdnu příští čtvrtek zřejmě a také příští čtvrtek bychom se pokoušeli tyto věci odhlasovat.

Ale já nejsem schopen ani odhlasovat v této chvíli přerušení toho bodu.

Přerušuji jednání Sněmovny do 11 hodin. V 11 hodin budeme pokračovat dalšími schválenými body.

(Jednání přerušeno v 10.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně a vážení kolegové, budeme pokračovat v našem dnešním jednání dle schváleného pořadu schůze a budeme se tedy věnovat nyní, po 11. hodině, projednávání bloku mezinárodních smluv ve druhém a prvním čtení.

Nejprve budeme projednávat bod číslo 91. Zahajuji tento bod. Je to

91.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Státu Izrael o změně Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsané v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991, a Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael o letecké dopravě, podepsaná v Jeruzalémě dne 24. dubna 1991 /sněmovní tisk 707/ - druhé čtení

Tento návrh uvede z pověření vlády ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, oblast civilního letectví upravuje dohoda z roku 1991 mezi vládou ještě České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Státu Izrael. Na základě zájmu obou stran v roce 2012 byl podepsán dodatkový protokol s cílem ještě více liberalizovat podmínky pro letecký provoz mezi oběma státy. Protokol, pokud se ho rozhodnete ratifikovat, se po podpisu pana prezidenta stane nedílnou součástí smlouvy z roku 1991.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Robin Böhnisch, ale zastoupí jej předseda zahraničního výboru pan kolega Vodrážka. O tomto se nemusí hlasovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zahraniční výbor projednal tento materiál na svém zasedání a doporučuje přijmout Sněmovně usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Státem Izrael." Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Poprosím vás, pane kolego, abyste na toto usnesení odkázal ve chvíli, až otevřu rozpravu. Jenom tedy upozorňuji, že usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 707/1. Nejprve otevírám rozpravu, pan kolega Vodrážka. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Odkazuji na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Ptám se, kdo se další hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Toto usnesení, jak jsem řekla, nám bylo rozdáno písemně a seznámil nás s ním také pan zpravodaj kolega Vodrážka.

O návrhu usnesení rozhodneme v hlasování číslo 49. Toto hlasování jsem zahájila. Táži se vás, kdo je pro přijetí návrhu usnesení. Proti návrhu?

V hlasování číslo 49 přítomno 109, pro 97, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 91. Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 2. Je to

92.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě /sněmovní tisk 739/ - druhé čtení

Opět požádám o úvodní slovo ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, oblast silniční dopravy mezi námi a Makedonií ještě upravuje dohoda mezi vládami dnes již neexistujících států, mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie z roku 1963. To byly ty časy, kdy Tito byl ještě ve formě a Barák byl zavřený. Protože je už zcela nevyhovující, tak se navrhuje nahradit smlouvou novou, která byla podepsána 16. dubna 2012 ve Skopje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 739/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené dámy,

vážený pánové, zahraniční výbor projednal smlouvu na 22. schůzi dne 3. října 2012 a došel k následujícímu závěru. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Republikou Makedonie o mezinárodní silniční dopravě." Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Pana zpravodaje požádám...

Poslanec David Vodrážka: Odkazuji na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, kdo se další hlásí do rozpravy? Nikdo se nehlásí, rozpravu tedy končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, s nímž jsme byli seznámeni.

Zahajuji hlasování číslo 50 a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 50 přítomno 118, pro 101, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 92. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Bod 93 je

93.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývající z Rezoluce Rady guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010 číslo 66-2 o reformě Výkonné rady /sněmovní tisk 746/ - druhé čtení

Prosím o úvodní slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dohoda je re-flexí na požadavek částečné reformy Mezinárodního měnového fondu s cílem zvýšit podíl zemí tzv. emerging markets, tedy rozvíjejících se ekonomik. Nejpodstatnější změnou, ke které tam dochází, je snížení zastoupení vyspělé Evropy, to znamená Evropská unie, Švýcarsko a Norsko, ve výkonné radě o dvě křesla právě ve prospěch emerging market zemí.

České republiky se ta dohoda dotkla významně tím, že došlo ke změně konstituce, tedy vázané skupiny států, která je ve výkonném výboru zastoupena jedním společným výkonným ředitelem. My jsme byli členem konstituce, která sdružovala Belgie, Rakousko, Bělorusko, Maďarsko, Kosovo, Lucembursko, Slovensko, Slovinsko a Turecko. V čele stál konstantně belgický ředitel. Z iniciativy Rakouska a z iniciativy České republiky došlo k přeskupení a vznikla nová konstituenční dohoda, kde jsme součástí tzv. středoevropské konstituce, která zahrnuje kromě nás Rakousko, Maďarsko, Slovensko, Slovinsko, Bělorusko, Kosovo a Turecko. Je to taková, dalo by se říct, stará dobrá monarchie se silnou intervencí na jihovýchod.

Česká republika si tam poměrně významně polepšila, protože získáme pozici alternáta výkonného ředitele a po roce 2014 dokonce rotaci na funkci výkonného ředitele. To znamená, svoji pozici v Mezinárodním měnovém fondu jsme posílili. Já prosím o schválení této dohody.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím opět pana poslance Davida Vodrážku, který je zpravodajem zahraničního výboru, aby nám zdůvodnil usnesení, které nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 746/1. Prosím, pane předsedo.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní předsedkyně, dámy a pánové, zahraniční výbor se smlouvou zabýval na 22. schůzi dne 3. října a shodl se na tomto závěru: Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změn Dohody o Mezinárodním měnovém fondu vyplývajících z rezoluce Rady guvernérů Mezinárodního měnového fondu ze dne 10. listopadu 2010 o reformě Výkonné rady."

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a otvírám rozpravu. Pan zpravodaj má slovo jako první.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji a odkazuji na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, kdo se další hlásí do rozpravy k tomuto bodu? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Oznamuji, že pan kolega Rusnok má náhradní kartu č. 14.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování číslo 51. Táhá se, kdo je pro přijetí navrženého usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přítomno 122, pro 92, proti nikdo. Usnesení bylo přijato.

Tím končím bod 93, sněmovní tisk 746. Děkuji panu zpravodaji, panu ministrovi též.

Zahajuji bod 94. Je to

94.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o spolupráci v oblasti ochrany svědků, podepsaná dne 24. května 2012 na Štíříně /sněmovní tisk 753/ - druhé čtení

Pana ministra prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vážené dámy, vážení pánové, státy střední a východní Evropy se sdružují do seskupení, které se nazývá Salcburské fórum, za účelem spolupráce v oblasti vnitřní bezpečnosti. V rámci tohoto Salcburského fóra byla připravena a podepsána mnohostranná smlouva, která zajišťuje vzájemnou ochranu svědků podle platné legislativy. Důležité je, že nejen svědků, ale že je rozšířena i na další osoby, které mohou být z hlediska legislativy České republiky chráněny stejně jako svědci, zejména rodinní příslušníci.

V předkládací zprávě je uvedeno, že by se na přípravě této smlouvy Polsko intenzivně podílelo, tak nestihlo vnitřní schvalovací procedury a smlouvu jako jediné v květnu nepodepsalo. Dovoluji si vás informovat, že Polská republika dodatečně připojila svůj podpis ke smlouvě 11. října 2012 v maďarské Mátraháze a tím je počet ratifikujících ze Salcburského fóra kompletní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Gabrielu Peckovou, aby nás seznámila s usnesením výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 753/1. Paní kolegyně, prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento návrh na své 22. schůzi dne 3. října 2012 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy o spolupráci v oblasti ochrany svědků, podepsané dne 24. května 2012 na Štíříně."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám rozpravu. Paní zpravodajka, prosím. Stačí jen odkázat na usnesení, se kterým jste nás seznámila.

Poslankyně Gabriela Pecková: Odkazuji na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Nemá žádná. Končím rozpravu.

Budeme hlasovat o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování číslo 52 a táži se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přítomno 123, pro 107, proti nikdo. S usnesením byl vysloven souhlas.

Končím bod 94, sněmovní tisk 753, s poděkováním paní zpravodajce a panu ministrovi.

Zahajuji bod 95. Je to

95.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 22. června 2012 v Podgorici /sněmovní tisk 754/ - druhé čtení

Pana ministra Kalouska prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, mezi námi a Černou Horou není nijak upraven potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, což je nepochybně škoda vzhledem k poměrně těsné spolupráci pachatelů trestné činnosti v České republice a v západním Balkánu. Tato iniciativa Ministerstva vnitra současné právní vakuum vyplňuje. Já prosím o jeho schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní požádám o slovo zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Květu Matušovskou. Prosím, aby nás seznámila s usnesením výboru, které

bylo doručeno jako sněmovní tisk 754/1. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, zahraniční výbor na své 22. schůzi dne 3. října projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 22. června 2012 v Podgorici."

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zahajuji rozpravu. Paní zpravodajku požádám, aby v rozpravě jenom odkázala na toto usnesení. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Odkazuji na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášky. Žádná není, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 53 a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přítomno 123, pro 108, proti nikdo, návrh byl přijat. Usnesení tedy bylo přijato.

Končím tím projednávání bodu 95, sněmovního tisku 754. Děkuji paní zpravodajce.

Pan ministr ještě zůstává. Zahajuji tedy projednávání bodu 96. Je to

96.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a Doplňková dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně, Islandem na straně druhé a Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě
/sněmovní tisk 762/ - druhé čtení

Pana ministra prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, mezi Evropskou unií a Spojenými státy existuje dohoda o jednotném regulačním rámci v rámci letecké dopravy. Signatáři této dohody dosud nejsou Norsko a Island, ač Norsko i Island jsou samozřejmě součástí jednotného evropského leteckého prostoru. Norské království i Island nyní se rozhodly přistoupit k této smlouvě, což samozřejmě vyžaduje souhlas všech signatářů, tedy i České republiky. O tento souhlas prosím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní dostává slovo zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Jan Hamáček. Prosím, aby nás seznámil s usnesením výboru. Toto usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 762/1. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, zahraniční výbor se tímto tiskem zabýval na své 22. schůzi 3. října tohoto roku a přijal následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě a dává souhlas k ratifikaci Doplňkové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně, Islandem na druhé straně, Norským královstvím na straně třetí o provádění Dohody mezi Spojenými státy americkými na jedné straně, Evropskou unií a jejími členskými státy na straně druhé, Islandem na straně třetí a Norským královstvím na straně čtvrté o letecké dopravě."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu. Pana zpravodaje poprosím jenom o odkázání v rámci rozpravy na toto usnesení.

Poslanec Jan Hamáček: Ano, děkuji a odkazuji se na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku do rozpravy. Není žádná, rozpravu končím.

Zahajuji hlasování číslo 54. Ptám se, kdo je pro přijetí usnesení tak, jak jsme s ním byli seznámeni. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 54. Přítomno 126, pro 111, proti nikdo, návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali bod 96 sněmovní tisk 762. Děkuji panu zpravodaji i panu ministroví.

Zahajuji projednávání bodu

97.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010
/sněmovní tisk 769/ - druhé čtení

Prosím o slovo ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Pane ministře, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Dobrý den, paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Návrh na ratifikaci změn Ústavy a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006 a v roce 2010 byl do Poslanecké sněmovny předložen dne 15. srpna 2012. Na prvním čtení byl příkázán zahraničnímu výboru a bez výhrad prošel jeho schůzí dne 3. října 2012.

Nemá smysl opakovat, co již zde bylo řečeno v tomto materiálu v prvním čtení. Pouze snad zdůraznit, že změny Ústavy a Úmluvy ITU z roku

2010 včetně výhrad ČR jsou pro Českou republiku akceptovatelné, nejsou v rozporu s vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními závazky, jakož i se závazky, které vyplývají z členství České republiky v Evropské unii. A zejména, že jejich provádění si nevyžádá zvýšené nároky na státní rozpočet.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní dostává slovo zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Jan Hamáček. Odůvodní usnesení výboru, které nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 769/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. I tímto tiskem se zabýval zahraniční výbor na své 22. schůzi a přijal toto usnesení:

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci – za prvé – změn Ústavy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 a Úmluvy Mezinárodní telekomunikační unie z roku 2010 včetně prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2010 a za druhé prohlášení a výhrad učiněných Českou republikou na Konferenci vládních zmocněnců v roce 2006." Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otvírám rozpravu. Pan zpravodaj dostane slovo jako první. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji a odkazuji se na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Zahajuji hlasování číslo 55. Táhne se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Proti návrhu?

Hlasování číslo 55. Přítomno 129, pro 116, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme projednali bod 97 sněmovní tisk 769 ve druhém čtení. Děkuji panu zpravodaji, panu ministrovi také.

Zahajuji projednávání bodu

98.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Budapešti dne 13. června 2012
/sněmovní tisk 773/ - druhé čtení**

O slovo požádám pana ministra Martina Kubu, který tento materiál uvede.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, současné česko-maďarské vztahy jsou velmi dobré. Mezi oběma zeměmi neexistují otevřené otázky ani nevyřešené problémy. Oba státy v oblasti ochrany utajovaných informací spolupracují prostřednictvím svých národních bezpečnostních úřadů. Jedná se o spolupráci v oblasti požadování informací v bezpečnostním řízení, o vydání osvědčení fyzické osoby nebo podnikatele a dále v oblasti bezpečnosti informačních systémů. Oba úřady dále plánují spolupráci v oblasti kybernetické bezpečnosti. Sjednání nové úmluvy o ochraně utajovaných informací se tedy jeví jako vhodné a pro obě strany výhodné, neboť oba státy jsou členskými zeměmi NATO i Evropské unie. Členství v těchto organizacích přináší s sebou spolupráci v oblastech bezpečnostních. Tato spolupráce je podmíněna nejen výměnou utajovaných informací, ale i národních.

Předkládaná smlouva je standardní smlouvou o ochraně utajovaných informací, která upravuje následující instituty: rovnocennost stupňů utajení, podmínky přístupu k utajovaným informacím a nakládání s nimi, předávání utajovaných informací, uznávání bezpečnostních oprávnění, spolupráci mezi bezpečnostními úřady obou zemí, režim utajovaných smluv, režim návštěv vyžadujících přístup k utajovaným informacím.

Smlouva byla podepsána v Budapešti 13. června 2012 ředitelem Národního bezpečnostního úřadu Ing. Dušanem Navrátilem a ředitelem Národního bezpečnostního úřadu Maďarska Mihály Zalou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Kristýnu Kočí, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 773/1. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Kočí: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila se závěry zahraničního výboru z jeho jednání dne 3. října 2012. Zahraniční

výbor se zabýval daným materiálem na své 22. schůzi a po odůvodnění prvního náměstka ředitele Národního bezpečnostního úřadu Mgr. Jana Bechyně, mé zpravodajské zprávě a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Maďarskem o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsané v Budapešti dne 13. června 2012. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a otvírám rozpravu. Paní zpravodajka má slovo jako první.

Poslankyně Kristýna Kočí: Dovolte mi, abych odkázala na usnesení zahraničního výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášky do rozpravy. Není žádná, končím rozpravu a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 56. Ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením. Proti návrhu?

Hlasování číslo 56. Přítomno 131, pro 114, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím tedy bod 98 sněmovní tisk 773. Děkuji paní zpravodajce i panu ministrovi.

Zahajuji projednávání bodu

99.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012 /sněmovní tisk 794/ - druhé čtení

O úvodní slovo požádám ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, děkuji za pozornost, kterou jste tomuto tisku věnovali v prvním čtení, i za pozornost garančnímu výboru. Prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Usnesení

zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativě, byla doručena jako sněmovní tisky 794/1 a 792/2. Nyní dostane slovo zpravodaj zahraničního výboru pan poslanec Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Dnes do třetice materie ze stejné, tedy 22. schůze zahraničního výboru. Výbor přijal následující usnesení:

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokolu k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012".

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodajci zahraničního výboru. Nyní prosím zpravodajku výboru rozpočtového paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, tento tisk na své 36. schůzi dne 3. října 2012 projednal i rozpočtový výbor a přijal v něm usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Panamskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokolu k této smlouvě, které byly podepsány v Panamě dne 4. července 2012".

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Pan kolega Hamáček má slovo jako první. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Odkazuji se na usnesení zahraničního výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Není žádná, rozpravu končím.

Oznamuji, že pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu č. 15.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 57. Táži se, kdo je pro přijetí navrženého usnesení. Jenom dodám, že obě usnesení jsou shodná, tedy jak rozpočtového, tak zahraničního výboru. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 57 přítomno 134, pro 113, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končím tedy bod 99, sněmovní tisk 794. Děkuji oběma zpravodajům, děkuji panu ministrovi.

Zahajuji projednávání bodu

100.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací nové hraniční dokumenty česko-polských státních hranic v souladu s článkem 10 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o společných státních hranicích ze dne 17. ledna 1995 /sněmovní tisk 831/ - první čtení

O úvodní slovo požádám ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím. (V sále je neklid!)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, v roce 1993 se rozhodly Česká republika a Polská republika o tom, že komplexně přezkoušejí česko-polské státní hranice v letech 1993 až 2004. Tyto práce probíhaly a příslušné části hraničních dokumentů byly aktualizovány v letech 2006 až 2008. Nová hraniční dokumentace obsahuje zejména charakteristiku česko-polských státních hranic, charakteristiku geodetických a kartografických prací, hraniční mapy a seznamy technických údajů týkajících se česko-polských státních hranic. V březnu v roce 2011 byla nová hraniční dokumentace projednána a na plenárním zasedání hraniční komise a předsedy obou delegací podepsána. Já prosím o schválení.

Vzhledem k významu, který hraniční dokumentace má, to bude mít charakter prezidentské smlouvy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyně Renátu Witoszovou.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k obsahu těchto dokumentů doporučuji postoupit zahraničnímu výboru k projednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do této rozpravy někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání

zahraničnímu výboru. Paní zpravodajka navrhuje totéž a ptám se tedy po skončení obecné rozpravy, zda má ještě někdo nějaký jiný návrh na přikázání. Nemá-li, budeme hlasovat o návrhu jediném.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 58. Táhne se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 58 přítomno 134, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Tím končím projednávání bodu 100, sněmovního tisku 831 v prvním čtení. Děkuji paní zpravodajce i panu ministrovi.

Zahajuji projednávání bodu

101.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o společném leteckém prostoru mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Moldavskou republikou /sněmovní tisk 850/ - první čtení

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, bylo by zajisté škoda, kdyby Češi a Moldavané neměli společný letecký prostor, který odstraní veškeré restriktce pro letecký provoz na společném trhu. To zajistí smlouva. O její schválení žádám. Je velmi důležité, že Moldávie přistoupila na všechny předpisy Evropské unie, to znamená, že si to z naší strany nevyžádá žádnou změnu právního řádu a ani výjimky.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Slovo nyní dostává pan zpravodaj pan poslanec David Vodrážka. Prosím.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, po úvodním slově pana ministra přikazuji, tedy navrhuji přikázat zahraničnímu výboru. (Veselost v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se někdo do rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím tedy obecnou rozpravu. Budeme se zabývat

návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl tento návrh přikázat výboru zahraničnímu, pan zpravodaj taktéž.

Zahajuji hlasování. Pardon. Toto hlasování musím prohlásit za zmatečné. Omlouvám se vám. Musím se zeptat, jestli někdo ještě navrhuje nějaké jiné přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 60. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby byl přikázán tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 60 přítomno 133, pro 114, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl zahraničnímu výboru přikázán.

Tím končím prvé čtení tisku 850, bodu 101. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

102.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Nizozemským královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 15. října 2012
/sněmovní tisk 852/ - prvé čtení

Slovo dostává ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji si předložit vám poslední bod z dnešního bloku smluv, a sice protokol mezi námi a Nizozemím. Současná dohoda zamezující dvojímu zdanění je z roku 1974 a Nizozemí sice dnes ještě existuje, leč Československá socialistická republika, která byla smluvním partnerem, již nikoliv. Neodpovídají ani současné ekonomické podmínky ani podmínky daňového systému. (V sále je obrovský hluk!) Nizozemí nemělo zájem podepsat zcela novou smlouvu a trvalo na postupu, který je také běžně používán, a sice dodatečného protokolu, který nejdůležitější věci zaktualizuje a stane se nedílnou součástí původní smlouvy z roku 1974. Já tedy prosím o projednání a schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím tedy o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Davida Vodrážku.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, paní předsedkyně. Po úvodním slově pana ministra navrhuji tentokrát přikázat zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhuje přikázat tuto materii výboru zahraničnímu, pan zpravodaj taktéž. Já se ptám, jestli má ještě někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 61. Ptám se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Proti?

V hlasování pořadové číslo 61 přítomno 133, pro 117, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl zahraničnímu výboru přikázán.

Projednali jsme tak bod 102, sněmovní tisk 852 v prvé čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji také panu zpravodaji.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych požádal o přestávku na jednání našeho klubu do 13. hodiny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Vyhlašuji tedy přestávku s tím, že naše jednání bude pokračovat dnes ve 14.30 hodin, a to odpověďmi na ústní interpelace, nejprve tedy od 14.30 ústní interpelace určené předsedovi vlády a nejpozději od 16 hodin na jednotlivé ministry vlády. To je vše. Přeji vám příjemné odpoledne.

Ještě jedna omluva. Z dnešního jednání se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Ivana Weberová.

Pokračovat budeme ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.40 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená paní vicepremiérko, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych zahájil odpolední jednání, na jehož pořadu jsou ústní interpelace určené jednak předsedovi vlády ČR v době od 14.30 do 16 hodin a od 16 do 18 hodin na ostatní členy vlády. Dnes jsme

za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve tedy na předsedu vlády pana Petra Nečase a potom na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

155. Ústní interpelace

Dříve než dám slovo v pořadí prvnímu vylosovanému paní poslankyni Klasnové, přečetl bych omluvy z odpoledního jednání. Z odpoledního jednání se omlouvá paní poslankyně Jana Kaslová bez udání důvodu, pan premiér Nečas z pracovních důvodů (bouchání do stolu), pan poslanec Svoják kvůli jednání rozpočtového výboru, pan poslanec Lukša z osobních důvodů, pan poslanec Skopal z osobních důvodů, pan poslanec Papež z osobních důvodů a pan poslanec Smutný z pracovních důvodů.

Nyní dávám slovo první vylosované, paní kolegyni Kateřině Klasnové. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo, ale omlouvám se, jestli jsem přeslechla to, že je pan premiér omluven. Není zde přítomen. Je to tak, že je omluven na celé interpelace? (Porada předsedajícího mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, kolegyně přišla s nějakou informací.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Pane předsedající, tázala jsem se předtím, než vynesu svou interpelaci na nepřítomného pana premiéra, jestli je pan premiér omluven. Omlouvám se, pokud jsem to v těch omluvách přeslechla.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, pan premiér je omluven na odpolední jednání z pracovních důvodů.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Tak to je tedy velmi nemilé. Já samozřejmě interpelaci přednesu, ale přesto si myslím, že pan premiér by si měl najít čas na interpelace. Takže všichni moji kolegové budou tady interpelovat ve chvíli, kdy tady pan premiér není a nebude schopen odpovědět. Nicméně dobře.

Vážený pane nepřítomný premiére, v úterý jsem na jednání Poslanecké sněmovny chtěla zařadit bod, v němž by ministr Heger vysvětlil omezování

zdravotní péče v České republice. Vzhledem k tomu, že koalice tuto diskusi odmítla, obracím se na vás jako na premiéra a žádám vás, abyste Sněmovně vysvětlil, na základě jakých parametrů se odehrává současné ořezávání sítě nemocniční péče. V této souvislosti bych vám chtěla připomenout programové prohlášení vaší vlády: Vláda definuje rozsah péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění na základě medicínských kritérií a v rozsahu možností veřejného zdravotního pojištění. Definuje také též místní a časovou dostupnost zdravotní péče a uloží plátcům tuto dostupnost pro pojištěnce zajistit. Nezbytné změny v systému zdravotnictví budou mít dlouhodobý charakter. Proto vláda povede celospolečenskou diskusi o jeho reformě za účasti všech parlamentních politických stran.

Zcela v rozporu s tímto programovým prohlášením vlády se Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo redukovat síť zdravotnických zařízení v naší zemi. O tom, jaké kde budou nemocnice, rozhodují dle memoranda uzavřeného v červnu letošního roku zdravotní pojišťovny, ačkoliv odpovědnost za síť zdravotnických zařízení musí nést především stát v součinnosti s kraji. Výsledkem je, že ačkoliv koncem roku vyprší smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, nejsou uzavřeny následné dohody. Tři týdny před koncem roku zůstávají osudy mnoha regionálních nemocnic, a tedy jejich odborného personálu a pacientů, velmi nejisté, ať už jde o středočeský region či Ústecko nebo Liberecko. Obávám se, že řada občanů České republiky je tak vystavena bezprecedentnímu nebezpečí a nejasnému výhledu, jakou péči budou moci v příštím roce čerpat.

Podle aktuálních údajů Asociace českých a moravských nemocnic se má 8 nemocnic rušit bez náhrady dalších 12 nemocnic by mělo dostat smlouvu pouze na překlenovací období, což je de facto likvidační. Ve 108 nemocnicích celkem by se mělo rušit jedno nebo více oddělení. Existuje tedy pouhých 44 nemocnic, kterých by se škrtů neměly týkat vůbec. Jen 44 nemocnic v celé České republice. Navíc smlouvy nelze stihnout uzavřít do konce roku. Prvního ledna tak vznikne bezesmluvní krajně nejistý vztah, a to především pro pacienty.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní poslankyně, váš čas uplynul.

Poslankyně Kateřina Klasnová: To je sice možné, ale vzhledem k tomu, že nebude odpovídat pan premiér, vzhledem k tomu, že bych v další části měla ještě minutu, interpelaci si dovoluji dokončit.

Prvního ledna tak vznikne bezesmluvní krajně nejistý vztah, a to především pro pacienty. Pojišťovny nyní navrhuji pouze dočasné smlouvy na půl roku pro všechny nemocnice. Hrozí, že pojišťovny budou hradit jen neodkladnou péči, nemocnice nebudou mít postupně peníze na provoz, natož na investice. Ukazuje se, že stát zcela rezignoval na

garanci zdravotní péče, byť toto je jeho základní úkol, jasně definovaný i v programovém prohlášení. Naprosto vzdal garanci nemocničních lůžek a adekvátního zázemí pro pacienty. Hovoří se o redukcí až 6 tisíc lůžek. Připomínám, že původně byla řeč pouze o lůžkách akutní péče, zatímco nyní se hovoří i o lůžkách následné péče a LDN, kde rozhodně nejsou žádné rezervy, naopak tato lůžka chybějí.

Pane premiére, jak hodláte nastalou kritickou situaci řešit? Proč tolerujete nesystematický přístup ministra zdravotnictví k celé věci? Proč se tato rozhodnutí, která budou mít vliv na stovky pacientů i zdravotníků, o trhu práce nemluvě, neprojednávají transparentně v souladu s programových prohlášením vlády za účasti místních samospráv pacientů a odborného zdravotnického personálu na základě zveřejnění rozhodujících kritérií? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Vzhledem k nepřítomnosti pana premiéra vás musím odkázat na jeho písemnou odpověď v zákonné době.

Dalším vylosovaným je pan poslanec Josef Smýkal, který interpeluje pana premiéra ve věci ČD Cargo, a. s. Připraví se paní poslankyně Konečná.

Poslanec Josef Smýkal: Vážený pane předsedající, především děkuji za slovo. Na úvod musím říci, že to, že není přítomen pan premiér, pokládám za pohrdání Sněmovnou. Dopoledne zde byl a nezaznělo, že nebude přítomen. Myslím, že i poslanci, kteří se připravovali na interpelaci, se k tomu stavěli velmi zodpovědně na rozdíl od pana premiéra. Přesto přednesu svou interpelaci.

Vážený pane premiére, mohl bych říci jen dvě slova: ČD Cargo s vykřičníkem za nimi, což by de facto mohlo stačit, aby bylo jasné, o co jde. Že situace s tímto podnikem je více než složitá. Označil bych to tak, že v případě ČD Cargo tiká časovaná bomba. O hrozbě insolvence ani nemluvě. I přes to všechno ve vládních kruzích panuje delší dobu ticho po pěšině.

Pane premiére, protože vaše vláda je aktuálně bez ministra dopravy a jiného jste zatím se skupinkou LIDEM nevyhandloval, chtěl bych vás tedy požádat o odpovědi na následující otázky:

Proč vláda české republiky ve vztahu k ČD Cargo nic nekonala, když už v květnu 2012 měla informace o zásadních problémech?

Za druhé – pokud cosi konala, můžete prosím uvést, jaká konkrétní opatření přijala, resp. jaké úkoly uložila ministru dopravy, aby se situace v této společnosti konsolidovala?

Za třetí – proč vláda svou nečinností napomáhá k likvidaci národního

karga, kargo dopravce, a proč přispívá k tomu, že převážně ekologická nákladní železniční doprava postupně snižuje objemy přepravy a otevírá cestu k tomu, aby naše silnice zaplavily v ještě větší míře kamiony?

Za čtvrté – proč vláda ohrožuje existenci až 2 500 pracovníků ČD Cargo, ale i regionální, a to i osobní, dopravy v některých krajích České republiky?

Pane premiére, vše, co jsem uvedl, mě nutí k výzvě: Pane premiére, vládo, řešte urgentně situaci v ČD Cargo, než bude pozdě! Chtěl bych od vás jasnou konkrétní odpověď, ne fráze, konkrétní postup. Věřte, že lidé zaměstnaní na železnici na to čekají.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Stejně jako ostatní dostanete od pana premiéra písemnou odpověď v zákonné lhůtě.

Další vylosovanou byla paní kolegyně Wenigerová, která svoji interpelaci stáhla, takže se budeme zabývat interpelací paní poslankyně Kateřiny Konečné ve věci smlouvy o sociálním zabezpečení. Připraví se pan poslanec Břetislav Petr.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážené kolegyně, kolegové, nepřítomný pane premiére, já jsem vás chtěla zeptat na to, na co jsem se vás zde ptala 8. listopadu, ale vy nejenže se neúčastníte – už docela pravidelně – odpoledních čtvrtěčných interpelací, vy si i s odpověďmi dáváte poměrně na čas. Lhůta pro vaši odpověď vyprší v sobotu a předpokládám, že zítra do své schránky nic nedostanu, takže prosím a brala bych jako korektní, abyste, když už nechodíte na interpelace, aspoň na interpelace včas odpovídal.

Nicméně já tady nebudu opakovat svůj dotaz, abyste na něj musel odpovídat písemně. Já se vás zeptám na jinou věc, a to, jaké pracovní povinnosti jste měl 8. listopadu tohoto roku v době průběhu ústních interpelací, to znamená od 14 do 16 hodin, a jaké pracovní povinnosti máte dnes, tedy 6. prosince, v době od 14 do 16 hodin, když vaší jedinou povinností jako premiéra této země je účastnit se schůze Poslanecké sněmovny, být zde přítomen a odpovídat na podněty poslanců. A protože jsem to již minule řekla, tak si koledujete o to, resp. jste si vykoledoval v rámci včerejšího Mikuláše to, že v úterý na začátku schůze Poslanecké sněmovny přednesu návrh, aby dle § 55 jednacího řádu se Sněmovna usnesla na tom, že člen vlády je povinen dostavit se osobně na schůzi Sněmovny, v tomto případě zcela konkrétně příští čtvrtek, pane premiére, mezi 14. a 16. hodinou, v době, kdy máte odpovídat na ústní interpelace.

Toto není totiž pouze pohrdání touto Sněmovnou. Toto je pohrdání občany této země. Dáváte je najevo velmi jasně. A já vám chci jenom říci, že pokud nechcete dodržovat už ani zákony, které v této zemi pořád ještě

platí, tak to po vás prostě budeme muset chtít usnesením. Proto jen říkám – v úterý navrhnu usnesení, abyste byl povinen se dostavit, a pevně věřím, že vám to někdo vzkáže, tak abyste své pracovní povinnosti, které bezpochyby již máte naplánované na příští čtvrtek, abyste zde s námi nemusel být, mohl zrušit a mohl se účastnit a odpovídat na interpelace poslanců, které přednášejí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Dalším vylosovaným je pan poslanec Břetislav Petr ve věci ceny elektrické energie. Prosím, pane kolego, máte slovo. Připraví se pan kolega Sklenák.

Poslanec Břetislav Petr: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Stejně jako moji předchůdci se nestačím divit, že si pan premiér podruhé v průběhu dvou měsíců není schopen naleznout čas, aby odpovídal na interpelace poslanců. Také jeho odpovědi na interpelace nejsou vyřizovány v termínech. Mám dojem, že to ukazuje, v jakém stavu je vláda, která se pokouší vládnout. Předpokládám, že co nejdříve tento způsob vládnutí skončí.

A teď k vlastnímu problému. Na počátku měsíce listopadu protestovala v hospodářském výboru skupina podnikatelů, kteří prezentují rozhodující průmyslové podniky tohoto státu a kteří se výraznou měrou podílejí na tom, že zahraniční obchod tvoří více než 40 % výrobků, které produkují jejich továrny. Průmysl odvádí 20 % nezdaněného zisku na obnovitelné zdroje. Průmyslové podniky, kterým se říká, že mají těžkou výrobu a které i spotřebovávají mnohem víc, odvádějí 50 až 63 % z nezdaněného zisku. Celá řada podniků se dostává na hranici konkurenceschopnosti a kromě toho některé podniky v sektorech, jako je sklářství, výroba cementu, skoro krachují. Jenom je třeba uvést, že za megawatt elektrické energie platí tito podnikatelé v Německu 2 eura, u nás 13 eur.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, váš čas uplynul.

Poslanec Břetislav Petr: Ano, pane předsedající. Já budu hovořit, poněvadž pana premiéra není a potřeboval jsem také uvést něco, co nebylo v mém vystoupení.

Otázka zůstala taková. Vláda sice přislíbila po tomto protestu 2 mld. Kč navíc, ale to vůbec neřeší situaci, poněvadž obnovitelné zdroje navozují každý rok zvýšení nákladů o 4 mld. Kč, takže místo stávajících 419 Kč podniky zaplatí v příštím roce 538.

Moje první otázka zní, co chce vláda v této záležitosti dělat. Pokud si myslí, že 2 mld. Kč na obnovu obnovitelných zdrojů problém vyřeší, tak všichni, kteří tomu rozumějí, tvrdí že ne.

Druhá moje otázka navazuje na jistou epizodu, která vznikla v této Sněmovně v měsíci listopadu, když jsme projednávali zákon o podporovaných zdrojích. Tento zákon byl vrácen prezidentem, který upozornil, že náklady na bioplyn zvýší celkovou potřebu peněz na obnovitelné zdroje až o 11 mld. v průběhu tří let. A ta epizoda spočívá v jednom – že zhruba ze 180 poslanců 153 hlasovalo proti vetu prezidenta a proti vetu prezidenta hlasovali také všichni ekonomičtí ministři.

Ptám se vás tedy, pane předsedo vlády, zda ve vaší vládě je někdo, kdo rozumí této problematice, poněvadž 11 mld. navíc ke stávajícím 44 miliardám je suma, která by mohla položit nejen podniky, které mají tzv. těžkou výrobu, ale i ty zbývající. Moje otázka zní: Čím zdůvodníte to, že vaši páni ministři ne podle jednacího řádu, ale v souvislosti se zdravým rozumem hlasovali proti této možnosti snížit náklady, když za pět měsíců si s náklady na obnovitelné zdroje nevíte rady? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan premiér vám určitě písemně odpoví.

Ještě předtím, než dám slovo dalšímu řečníkovi, chtěl bych vás všechny požádat, abychom skutečně dodržovali časový limit. Není možno přistoupit na praxi, že pan premiér tady není, a proto budeme využívat jeho čas. Jednací řád v § 111 odst. 6 jednoznačně říká, že přednesení interpelací nesmí překročit časový limit dvou minut, odpověď pět minut, doplňující otázka jednu minutu, odpověď dvě minuty. Prosím vás, dodržujme tuto kázeň a jednací řád naprosto dobrovolně, ať se tady nemusíme upozorňovat a vysvětlovat si, co máme a co nemáme. Důrazně vás o to prosím.

Prosím, pan kolega Sklenák ve věci dalšího postupu vlády v projektu sKaret. Připraví se pan kolega Bárta.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Zajisté máte pravdu, jen je otázka, jestli to, co se tady odehrává, jsou vůbec interpelace.

Pan premiér před třemi týdny uvedl, že projekt povinných sKaret je mrtvý. Realita ale tomuto tvrzení příliš neodpovídá, protože Česká spořitelna každý den vyzývá tisíce nových příjemců dávek k tomu, aby si převzali svoji sKartu. A tak by bylo dobré vyjasnit si, co kdo vnímá pod pojmem povinné sKarty. Snažil jsem se v posledních dnech několikrát k této informaci ať už od pana premiéra, nebo od ministryně práce a sociálních věcí Müllerové dostat, bohužel neúspěšně. V pátek minulý týden zasedal sněmovní sociální výbor, kde jsem myslel, že bude příležitost. Bohužel paní ministryně odešla dřív, než jsme kdokoliv od ní slyšeli jakoukoliv odpověď na naše otázky. V úterý jsem zde navrhoval zařazení nového bo-

du, informaci premiéra k této věci, a koaličními poslanci tento můj návrh nebyl přijat.

Dnes avizovala paní ministryně, že se k tomuto vyjádří. Nevím, jestli se tak stane, zatím jsem žádnou její tiskovou konferenci nebo jakoukoliv informaci nezaznamenal a obávám se, že už se tak ani nestane. Pak jsem předpokládal, že v rámci interpelací bych se mohl k nějakým informacím dobrat, bohužel pan premiér Nečas se omluvil.

Vidím, že se můj čas krátí, takže interpelaci nepřednesu. Předpokládám, že pan premiér bude natolik laskavý, aby nám informace nějakým způsobem, který uzná za vhodný, sdělil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji vám, pane kolego. Další interpelace, kterou přednese pan poslanec Vít Bárta, je interpelace ve věci situace v českém zdravotnictví. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, velmi děkuji za udělení slova. Zcela souhlasím s tím, co jste říkal, že je zapotřebí dodržovat kázeň. Rád bych jenom připomněl, že k onomu dodržování kázně patří nejenom dvě minuty pro poslance, ale mělo by to platit i pro přítomnost pana premiéra k tomu, aby odpovídal na zde pokládané interpelace, obzvláště v otázce zdravotnictví v situaci, kdy se Věci veřejné snažily upozornit na kritický stav neuzavření více než stovky smluv s českými nemocnicemi a na netransparentní zavírání oddělení v řadě konkrétních českých měst a obcí, a v momentu, kdy Poslanecká sněmovna zde po dvouhodinové bitvě skončila toto projednávání tím, že koalice zamítla projednávání toho tak zásadního bodu.

Proto se ptám i touto cestou pana premiéra, z jakého důvodu odmítá vést veřejnou debatu na téma, jaké nemocnice se budou a nebudou zavírat. Ptám se, na základě jakého klíče a jakým způsobem je naplňováno programové prohlášení vlády o tom, že zdravotnická reforma a konkrétní kroky rušení nemocnic a nemocničních oddělení budou projednávány se všemi parlamentními stranami a s širokou veřejností. Ptám se, proč není možné zveřejnit smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, tak aby bylo jasné patrné, že jsou levné nemocnice, které dnes ministr Heger a zdravotnická koaliční lobby ruší, a zachovává vedle toho drahé nemocnice, jako kupříkladu nemocnici pana Farského v Libereckém kraji.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Další interpelace, kterou přednese pan poslanec Jiří Paroubek, se týká věci evropských záležitostí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, nechtěl jsem hovořit v úvodu o jedné věci, kterou vyvolala nepřítomnost pana premiéra. Myslím si, že zejména teď, když se jedná o jednacím řádu, by bylo vhodné také zvážit trochu jinou metodu questions time, tedy interpelací, tak, aby byly zábavnější pro všechny, zejména pro televizní diváky. Trošku mě překvapuje postup České televize, která vynechala z vysílání interpelace, protože to se zdá alespoň pro mne nefér, protože pan premiér by si jistě rozmyslel, kdyby byly interpelace jednostranné a on je prohrál 15 : 0, aby tady příště nebyl. Takže se domnívám, že je potřeba tyhle věci říci nahlas a s odvahou.

Dlouhodobě sleduji evropskou problematiku. Musím říci, že mě překvapují některé kroky české vlády ve vztahu k Evropské unii. Nechci hovořit o těch krocích, které chápu a s nimiž se víceméně ztotožňuji, pokud jde například o tzv. bankovní unii. Jedná se o výjimečně racionální pozici. Pokud chce vláda řešit tuto záležitost, aby zabránila možnému odlivu likvidních prostředků z českých filiálek bank, upozornil bych i na potřebu ovlivnit také to, aby národní regulátor měl možnost zabránit přílivu toxických aktiv z mateřských bank do českých filiálek, jako se to nedávno stalo u Komerční banky a Československé obchodní banky, které musely řešit otázku řeckých státních papírů. Banky řešily celou věc zřejmě oprávkami, a tedy na úkor zisku a na úkor daní placených v České republice.

Chci hovořit na jiné téma. Překvapilo mě stanovisko nejvyšších představitelů výkonné moci státu, které bylo ve vztahu k udělení Nobelovy ceny míru v Oslu, pokud jde o Evropskou unii. Zajímá mě v této souvislosti odpověď na dvě otázky. Za prvé, jakou strategii má vláda v závěrečných jednáních o evropské finanční perspektivě let 2014 až 2020. Za druhé, co by vláda považovala za svůj vyjednávací úspěch. Připomínám, že před sedmi lety vláda pod mým vedením získala 30 miliard eur.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším vylosovaným je pan poslanec Ohlídál, který interpeluje ve věci pozměňovacího návrhu v rozpočtové kapitole Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený nepřítomný pane premiére, jistě víte, že byl podán pozměňovací návrh k rozpočtové kapitole školství, který podali poslanci Dobeš a Stanjura. V rámci tohoto zákona, přesněji řečeno pozměňovacího návrhu, je navýšen rozpočet na sport o 800 milionů. Samozřejmě je tento krok bohužel. Sport potřebuje tyto peníze a já sportovcům tyto peníze přeji.

Tento bohuľibý krok má však několik takových stínů. První z nich je ten, že o špatné situaci ve sportu z finančního hlediska bylo známo mnoho měsíců před uzavřením rozpočtu, uzavřením návrhu rozpočtu. Přesto vláda těchto 800 milionů do rozpočtu, do návrhu rozpočtu, který přišel do Sněmovny, tak těchto 800 milionů tam neposkytla, nezahrnula je do rozpočtu. V tisku, ve sdělovacích prostředcích se spekuluje, že tato změna, nebo přesněji řečeno tento pozměňovací návrh, který pravděpodobně bude přijat, je jakýmsi zvláštním, spíš nekalým obchodem mezi vládou a panem bývalým ministrem Dobešem, který v rozhodujících okamžicích za těch 800 milionů pro sport má podporovat v obtížných okamžicích vládu, jak už se to stalo např. při schvalování daňového balíčku.

Moje druhá otázka zní takto: Vážený pane premiére, máte závažné argumenty proti těmto spekulacím? Pokud ano, buďte tak laskav a sdělte mi je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelací v pořadí je interpelace pana kolegy Lubomíra Zaorálka ve věci čerpání evropského fondu. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, já vám přeji také dobré odpoledne. Já se chci obrátit na pana premiéra s tím, co souvisí vlastně jednak s politikou škrtů, která je neustále součástí předkládaného rozpočtu a daňových úprav, a to, co podle mě dost špatně souvisí s tím, co vidím na některých ministerstvech vlády, kde se zadávají v současné době programy a zakázky za miliardy, aniž by to bylo jakkoli podloženo. Já bych speciálně chtěl pozornost pana ministra přitáhnout k zakázce, která se týká monitorovacího systému pro evropské projekty na příští rozpočtovací období, které Ministerstvo pro místní rozvoj chce pořídit zhruba za 1 mld. Jedná se samozřejmě zase o problematiku IT, se kterou už teď máme poměrně špatné zkušenosti z Ministerstva práce a sociálních věcí. Obecně se odhaduje, že zakázky IT jsou minimálně o třetinu předražené, když se ve vládě obstarávají. A tady se jedná o příklad skutečně mimořádného předražení, protože podle názorů odborníků podobné systémy v jiných státech Evropy se dají pořídit pětkrát až desetkrát levněji. Ministerstvo by vůbec nemuselo platit tyto prostředky, kdyby stačilo po vzoru rakouských, polských úřadů používat k evidenci evropských zakázek běžný program Excel, jehož licenci vlastní každý úřad.

Takže já bych rád, aby se pan premiér, který má odpovědnost za celou vládu obrátil a zajímal o to, jakým způsobem se tady chystá Ministerstvo pro místní rozvoj utratit ohromné prostředky v příštích letech na něco, co se dá jednoznačně pořídit levněji. Důvod takového pořizování si ferrari v

době, kdy se mluví o škrtech a šetření, je naprosto nepochopitelný.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším vylosovaným je pan poslanec František Novosad, který přednese interpelaci ve věci mandátu ČR na summitu, ale vidím, že ho tady nevidím, takže jeho pořadí propadá. Skutečně ho tady nevidím.

Takže budeme pokračovat další interpelací, kterou vznáší pan poslanec Miroslav Váňa ve věci, komu vláda slouží. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený pane místopředsedo, já svoji interpelaci jsem nucen velmi změnit a zredukovat, protože skoro nevím, komu bych kromě snad vás za zády ji tady měl říkat. Ono je to jednoduché. Tato vláda neslouží skoro nikomu a důkaz, že tato vláda neslouží skoro nikomu – tak se podívejte, tady toto je pracovní doba Sněmovny. Víte, kdyby to, pane místopředsedo – budu muset asi hovořit k vám, když pana premiéra tady nemám – kdyby to byla výjimka, tak by to každý poslanec, každá poslankyně zcela jistě pochopil či pochopila. Ale ono toto je pravidlo, toto je naprosté zažité pravidlo pana premiéra. Takto pohrdavým, arogantním, nedůstojným a neslušným způsobem jedná předseda této vlády s opozicí, takto arogantním způsobem jedná předseda vlády s občanskou veřejností. Protože tak, jak opozice zde na půdě Poslanecké sněmovny má svatosvaté právo v rámci ústních interpelací interpelovat pana premiéra, má právo ho zde vidět v práci, má právo ho zde slyšet a komunikovat s ním, ale tato práva jsou opozici upírána.

A já jsem zde ve Sněmovně ráno hovořil o církevních restitucích, o přesunu majetku z rukou státu v částce 150 miliard korun do rukou církví a náboženských společností a označil jsem to jako projev arogance moci. A toto je také projev arogance moci.

Nepřítomný pane premiére, vždyť vy našim důchodcům a seniorům vysvětlujete, že právě na nich budete šetřit 15 miliard, protože právě jim nechcete valorizovat penze, právě na ně nezbude, ale jste to vy, ten samý premiér, který církvím a náboženským společnostem posílá do kapes 150 miliard. Patnáct miliard pro důchodce nemáte – 150 mld. pro církve a náboženské společnosti máte. Třicet miliard pro majitele penzijních fondů máte! Jakou to děláte politiku? Kde jste, člověče, pane premiére?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Může mě sice těšit, že jste si mě vybral jako náhradníka pana premiéra, ale bohužel jednací řád nezná interpelace na řídicího schůze, takže se budete muset spokojit s písemnou odpovědí pana premiéra. Mou povinností je pouze řídit tuto schůzi a nepřisluší mi hodnotit důvody, pro které pan premiér není

přítomen, stejně jako důvody, pro které není přítomna většina poslanců.

Další interpelací bude interpelace paní kolegyně Drastichové ve věci dalšího řešení povinnosti sKaret. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, na rozdíl od kolegy Sklenáka vás budu ve věci sKaret interpelovat, jelikož si nejsem jistá, zda se vysvětlení a informací, třeba i prostřednictvím médií, vůbec dočkáme. Proto vás žádám, abyste Sněmovně podal vysvětlení k projektu sKaret a jeho další budoucnosti, projektu, který se objektivně ukazuje jako krajně nevýhodný pro občana a velmi nejistý pro stát. V minulých dnech jsme totiž byli svědky řady rozdílných vyjádření z úst vaší nové ministryně práce a sociálních věcí Müllerové, která jeden den byla pro dobrovolnost využívání sKaret, aby ještě během stejného dne své stanovisko zcela otočila. O několik dní později opět ministryně Müllerová kontrovala příslibem dobrovolnosti s tím, že se celý projekt sKaret brzy zpřesní. Od té doby resort MPSV rezolutně mlčí. Nemluvě o zcela opačných vyjádřeních vás, pane premiére, kdy jste do médií demonstrativně oznamoval dobrovolnost celého projektu a oceňoval pochopení ze strany České spořitelny, aby během několika hodin na vaše vyjádření kontroval šéf České spořitelny Pavel Kysilka prohlášením, že vše zůstane při starém a projekt sKaret zůstává nadále povinný.

Ptám se tedy, kdo mluví pravdu, čí názor je pro veřejnost určující. Vaše prohlášení, pane premiére, ministryně práce a sociálních věcí Müllerové, šéfa České spořitelny, nebo v celé věci rozhodne vídeňská Erste Bank? A kdy se konečně dozvíme konečný a jednoznačný výrok nad osudem tohoto značně podezřelého IT experimentu? Ráda bych zdůraznila, pane premiére, že po prostudování této smlouvy navíc zjistíte, že de facto tuto smlouvu není možné vypovědět. Zajímá mě tedy, jaké budou následovat další praktické kroky vaší vlády, které, jak pevně doufám, celou velmi vyhrocenou situaci vyjasní. Zároveň se s plnou vážností ptám, kdo se ujme řešení celé nastalé situace.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Další v pořadí je interpelace pana místopředsedy Zaorálka. Pan místopředseda Zaorálek není přítomen. Ani v předsálí není přítomen... Tak bohužel jeho pořadí propadá.

Paní kolegyně Drastichová ani nemusela chodit od řečniště a ujme se další interpelace ve věci požadavku občanských iniciativ. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající. Já jsem se ráda prošla.

Takže ještě jednou, vážený pane premiére, obracím se na vás jako poslankyně z regionu Karvinska, regionu, který je intenzivně zasažen velmi extenzivní těžbou černého uhlí. Obrátilo se na mě několik předních občanských sdružení z této oblasti, která se vás pokoušejí opakovaně oslovit ve věci projednávání jak surovinové politiky České republiky, tak hrozby rozšíření těžby černého uhlí až na hranici měst Karviná, Orlová a řady dalších okolních obcí. Překvapuje mě, že i přes velmi varovné výhledy těžby, které připouští váš vládní materiál v podobě surovinové politiky počítající s rozsáhlou těžbou v dole Karviná, závodě ČSA, do roku 2046 a v dole Darkov do roku 2032, vy nekonáte a o této věci nejednáte s dotčenými. Nejsem si jistá, že si uvědomujete, že tímto vláda České republiky jasně stvrzuje podporu záměrům společnosti OKD, a. s., vytěžit zásoby černého uhlí v celých dosud vymezených dobývacích prostorech, což by mělo za důsledek nezvratnou devastaci místních metropolí, jejich zázemí, místního podnikání a investic, vodních zdrojů a vodohospodářské soustavy, nemluvě o ekologické zátěži v místě.

Ptám se vás, pane premiére, jak a kdy vyslyšíte věcné, velmi konkrétní argumenty vycházející z každodenní zkušenosti života běžných občanů z tohoto příhraničního regionu. Situaci považuji za velmi závažnou a jsem připravena vás pravidelně interpelovat a využít všech možností zákonodárce k tomu, abych vás přiměla konat a jednat s těmito iniciativami. V jejich posledním dopise, určeném přímo vám, vás žádají o konkrétní termín jednání s vámi. Žádám vás o jasnou odpověď, kdy se konečně místní dočkají vašeho vyjádření a konkrétních kroků. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Další interpelaci vznáší pan poslanec Miroslav Váňa ve věci politiky vlády. (Poslanec Váňa nemá zájem.) Stahujete tuto interpelaci. Takže další v pořadí je interpelace pana kolegy Petra ve věci bankrotů u řady organizací. Pan kolega Petr také není. Další vylosovaný v pořadí pan kolega... (Poslanec Petrů sděluje předsedajícímu mimo mikrofon, že pan kolega Zaorálek stahuje všechny své interpelace.) Pan kolega Zaorálek stahuje všechny své interpelace. Takže nám zbývá poslední interpelace kolegy Váni ve věci daňové politiky vlády. Stahujete. Tak to jsme s tím udělali krátký proces. Takže tím jsme vyčerpali vylosovaná pořadí ústních interpelací na premiéra.

Můžeme přikročit k projednávání interpelací na ostatní členy vlády. Tady bude asi s účastí těch, kteří nejsou omluveni, trochu problém, protože asi nepočítali s tak rychlým průběhem. Musíme se s tím nějak vypořádat.

Jako první byla vylosovaná interpelace pana kolegy Paroubka na mi-

nistra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci likvidace ostravských kalů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, před více než rokem jsme byli my, národní socialisté, první, kdo na půdě této Sněmovny upozornili na velmi vážnou kauzu tzv. ostravských kalů. Jednalo se o produkt Geobal 4, který byl bez vědomí občanů převážen prakticky přes celou republiku z Moravskoslezského kraje, aby mohl být uskladněn a následně spalován na území Ústeckého kraje. Občany tehdy neinformovala ani příslušná ministerstva včetně vašeho ministerstva, a dokonce ani vedení dotčených krajů, zejména Ústeckého kraje.

Vláda, jejímž jste ministrem, měla podle některých informací v průběhu listopadu letošního roku projednat navýšení státní garance, která má umožnit financování dalších sanačních prací v tzv. ropných lagunách v Ostravě. Odhadem tam totiž zbývá odtěžit ještě nějakých sto tisíc tun ropných kalů. Jelikož jejich likvidaci formou spalování v cementárně v Čížkovicích v Ústeckém kraje vidí státní podnik Diamo, který z pověření státu vyhlašuje na odtěžení kalů veřejnou zakázku, jako nejlepší řešení, hrozí, že tyto nebezpečné látky opakovaně poputují na území Ústeckého kraje.

Žádám vás tedy, pane ministře, o odpověď na následující dotazy: Za prvé. Projednala skutečně vláda výše uvedený bod, který by se týkal likvidace ropných lagun v Ostravě? Za druhé. Pokud ano, s jakým výsledkem? Za třetí. Pokud ne, jakým způsobem se vaše ministerstvo k tomuto problému hodlá postavit? Jakou má představu o likvidaci těchto nebezpečných látek? Za čtvrté. Podílelo se případně vaše ministerstvo na další strategii likvidace těchto látek?

Netvrdím, že není třeba se ropných lagun zbavit. Naopak. Avšak nesmí se již opakovat situace z druhé poloviny loňského roku, která trvá prakticky dodnes, tedy že dochází k přemisťování a spalování toxických látek bez vědomí občanů napříč celou republikou a přehození problému z jednoho kraje do kraje jiného – a v tomto případě do kraje Ústeckého, který je jedním z těch krajů, který je zatížen, pokud jde o životní prostředí, nejvíce.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším vylosovaným v pořadí je pan kolega Sedla, který interpeluje ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou ve věci financování sociálních služeb. Prosím, pane kolego, máte slovo. Paní ministryně právě přichází, takže se vám dostane kvalifikované odpovědi. Prosím.

Poslanec Antonín Sedla: To mám štěstí, na rozdíl od mých kolegů.

Vážená paní ministryně, návrh rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí počítá s poklesem dotací na poskytování sociálních služeb ve výši 1,6 % oproti předchozímu návrhu rozpočtu. Konkrétně ve finančním vyjádření budou pro poskytovatele sociálních služeb scházet téměř dvě miliardy korun a na tento fakt bylo vaše ministerstvo upozorňováno průběžně. Situaci komplikuje ještě ta skutečnost, že se Ministerstvu práce a sociálních věcí nepodařilo zajistit plynulou návaznost financování některých druhů služeb pomocí projektů financovaných z Evropského sociálního fondu.

Vážená paní ministryně, osobně nepochybuji, že jste si této vážné situace vědoma. Nicméně sama přiznáváte, že navržená výše prostředků na dotace nedává možnost pokrýt výpadek ostatních zdrojů, a to právě v dnešní ekonomické recesi. Jaké je tedy řešení? Buď se navýší částka na sociální služby o téměř dvě miliardy korun, nebo by mělo vaše ministerstvo rozhodnout o likvidaci příslušného počtu stávajících služeb a současně vyřešit problém, kdo a jak zajistí péči o jejich dosavadní klienty. Nebo si, paní ministryně, chcete mýt ruce jako Pilát Pontský a vzniklé problémy hodit na hlavu krajům a jejich zastupitelům? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím paní ministryni Ludmilu Müllerovou o reakci. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, páni poslanci, paní poslankyně.

Pane poslanče, dovoluji, abych reagovala na vaši interpelaci. Omlouvám se za možná ještě udýchanou reakci, protože jsem právě stačila doběhnout, nicméně jsem ráda, že vám v tuto chvíli mohu odpovědět.

Jak jste již připomněl, tak částka 6,05 mld. korun, která je nyní uvedena v závazném ukazateli, v návrhu zákona o státním rozpočtu pro rok 2013 pro neinvestiční dávkové transfery, to znamená právě pro dotace na sociální služby na rok 2013, tak já ji do jisté míry považuji – bylo by přehnané asi říci za úspěch, ale za možné konsensuální řešení právě s ohledem na situaci veřejných rozpočtů a také na další nezbytně nutná úsporná opatření, která jsme na výdajové stránce rozpočtu museli přijmout nebo budeme přijímat v souvislosti s přijetím státního rozpočtu.

Otázka případného navýšení alokace na financování sociálních služeb byla také diskutována na půdě výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny, a to při projednávání návrhu zákona o státním rozpočtu. Paní poslankyně Lesenská podávala pozměňovací návrh v tom smyslu, aby objem na tyto sociální služby, na tento transfer byl navýšen, ale tento pozměňovací návrh ve výboru přijat nebyl. Nicméně jste určitě informován, já také, že v rámci MPSV podporujeme navržené a posílení alokace

prostředků o částku půl miliardy korun, tak abychom se dostali minimálně na úroveň letošního roku, to znamená i po těch opatřeních, která byla potom schválena vzhledem k navýšení prostředků. Ale samozřejmě tato podpora je podmíněna tím, že částka bude převedena do kapitoly 313, to znamená do rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, z jiných kapitol, a nikoli na vrub dluhu státního rozpočtu. A já se obávám, že všichni ostatní kolegové si své kapitoly budou velmi intenzivně bránit.

V tuto chvíli považuji za nutné zdůraznit, že návrh zákona o státním rozpočtu pro rok 2013 vychází z predikcí vývoje příjmů do státního rozpočtu v souvislosti s odhady vývoje ekonomiky České republiky pro příští rozpočtové období. Alokace určená na sociální služby je tedy opravdu reálnou částkou, s níž, samozřejmě až po schválení zákona, mohou poskytovatelé sociálních služeb počítat jakožto s opravdu očekávanou skutečností pro rok 2013.

Uvědomuji si, že jakékoli prosté navýšení této dotace do sociálních služeb, které by nebylo pokryto příjmy do státního rozpočtu, by do jisté míry bylo i Pyrrhovo vítězství, protože právě při nedostatečných zdrojích hrozí riziko vázání nemandatorních výdajů do státního rozpočtu, což právě dotace na sociální služby je tímto myšleno.

Také považuji za důležité uvést fakt, že v určení tzv. směrného čísla jednotlivým krajům bude ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí k jednotlivým krajům zachován stejný přístup, jako tomu bylo v předchozích letech, to znamená tedy rovný přístup. Ministerstvo práce a sociálních věcí bude postupovat naprosto transparentně, nezaujatě a výsledná směrná čísla pro jednotlivé regiony k distribuci poskytovatelům sociálních služeb budou maximálně objektivizovaným ukazatelem, který bude vycházet z čistě matematických metod. Uvedené metody výpočtu směrných čísel zahrnou také veškeré relevantní parametry, mezi které patří samozřejmě i podíl kraje, vlastních prostředků, to znamená podíl na celkové kapacitě jednotlivých druhů služeb a na celkovém počtu zaměstnanců a také na celkové poskytnuté dotaci v minulém roce. Takto objektivizované částky sice opravdu nemusí odpovídat mnohým představám o tom, jakým směrem by se měl stát podíl na financování sociálních služeb v konkrétních regionech, ale vycházejí samozřejmě z rozpočtové reality. V současné době jako jediné umožňují optimalizovat distribuci prostředků státního rozpočtu do jednotlivých krajů a poté k jednotlivým poskytovatelům sociálních služeb.

Takže, pane poslanče, tolik v tuto chvíli moje reakce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane kolego, máte prosím doplňující otázku ještě na paní ministryni během jedné minuty?

Poslanec Antonín Sed'a: Ano, mám. Děkuji, vážená paní ministryně,

za informace. Víte, já mohu pochopit, že se v rámci dohody ve vládní koalici šetří. Mám trochu problém, že se šetří na nepravém místě a na úkor těch nejpotřebnějších.

Vy mluvíte o půl miliardě, ale půl miliardy, i kdyby se vám to nakrásně podařilo, a sama jste řekla, že je to nereálné, je malá částka, protože já jsem říkal, že potřeba je cca 8 mld. korun. Takže zřejmě to vypadá tak – a sama jste to říkala, že směrná čísla, a já si myslím, že transparentnost je samozřejmostí –, že předpokládáte, že částky, které budou chybět, dokryjí kraje ze svých rozpočtů. Ale já tady musím taky připomenout, že i krajské rozpočty jsou výrazně kráceny. A problém zůstane na jejich bedrech. Já bych vás opravdu žádal jako paní ministryni zodpovědnou za tento resort, abyste nějak rozhodla o likvidaci příslušného počtu stávajících služeb a vyřešila problém, kdo a jak zajistí péči o jejich dosavadní klienty. Protože ti klienti se dostanou vlastně velmi brzy, až dojdou peníze, do špatné životní situace a do obrovských problémů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím ještě paní ministryni o reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane poslanče, ještě si dovoluji krátkou reakci na vaše obavy z toho, jakým způsobem, a musím říci, že obavy jsou v některých případech opravdu oprávněné, jakým způsobem bude zajištěno financování sociálních služeb. Nicméně považuji také za vhodné připomenout i situaci, která tady byla před rokem 2007, to znamená před účinností zákona o sociálních službách. My oba dobře víme, že do té doby nebyl poskytován příspěvek na péči tak, jak je dneska v souladu se zákonem o sociálních službách poskytován. A musím říci, že pokud budeme porovnávat dotace do sociálních služeb v roce 2006, tak jsme se pohybovali někde v úrovni mezi 15 a 16 mld. korun. Dneska samozřejmě jsme v úrovni zmíněných zhruba 6 mld. korun, ale prosím, my dnes plánujeme a také vydáváme příspěvek na péči, který je posuzován jako mandatorní výdaj, tak tento příspěvek je poskytován ve výši větší, než je 20 mld. korun. A pokud sečtu výdaje, to znamená dotace a příspěvek na péči, tak jsme v úrovni, troufám si říci, téměř dvojnásobné. Myslím, že je potřeba i tuto situaci takto vnímat.

Chápu, že kraje mají také výhrady, ale prosím, podíl krajů na celkových výdajích – už jsem o tom tady hovořila – do sociálních služeb je velmi různý, různí se kraj od kraje a troufám si připomenout, že i právě Zlínský kraj je krajem, který opravdu poskytuje velmi nízké procento spolufinancování a financování sociálních služeb. Takže bych se obracela a apelovala

bych i na krajské samosprávě, aby tuto záležitost nepodceňovaly, stejně tak jako ji nebude podceňovat Ministerstvo práce a sociálních věcí.

V tuto chvíli vám velmi děkuji, pane poslanče.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Další interpelace je interpelace paní kolegyně Konečné na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu ve věci personální politiky na Ministerstvu životního prostředí. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení nepřítomný pane ministře, byť alespoň včas omluvený na rozdíl od pana premiéra, budu citovat z pár novinových zpráv.

Duben 2011. Do tří měsíců chci vypsát výběrové řízení na ředitele Státního fondu životního prostředí. Od nového vedení budu chtít jasnou a dlouhodobou koncepci celé organizace. Srpen 2011. Tisková mluvčí resortu životního prostředí Ilona Chalupská říká: "Připravuji se poslední detaily soutěže, vypíšeme výběrové řízení v polovině srpna, sestavuje se výběrová komise." Pravda, v letošních svodkách z novin již nic takového nenajdete, protože jak jste v lednu tohoto roku prohlásil, bylo třeba na státním fondu udělat některé věci, které jste nechtěl dělat již s novým vedením, a chtěl jste, aby je dodělalo vedení stávající, vámi pověřené.

Vážený pane ministře, má otázka v této interpelaci je jediná a jednoduchá. Kdy vypíšete řádné výběrové řízení na ředitele Státního fondu životního prostředí? Domnívám se totiž, že fond je natolik důležitý a hospodář s tolika penězi, že by si řádného ředitele zasloužil. A troufnu si říct, že i paní ředitelka Bučilová by si zasloužila být pověřenou, ale řádnou ředitelkou, a to i v rámci jednání například v Evropské komisi nebo Evropské unii ohledně věcí, které se fondu týkají. Prostě bezzubost, která panuje tím, že jste před dvěma lety, respektive váš tehdejší předchůdce Pavel Drobil, ředitelku pouze pověřil a dneska tento stav setrvává, si myslím, že nedává vůbec žádnou záruku tomu, aby se fond opravdu stabilizoval. Pokud jste sám avizoval, že bylo třeba stabilizovat a počkat na některé audity, tak si myslím, že prokázaly, že schopnost lidí ve vedení fondu je dostatečně velká na to, aby již konečně byli jmenováni řádně.

Takže proto se vás, pane ministře, znovu ptám, a je to jediná má otázka této interpelace, kdy vaše ministerstvo připraví řádné výběrové řízení na ředitele Státního fondu životního prostředí. Pokud mi tento termín nejste schopen říct, tak vás žádám o další odpověď na mou otázku, a to z jakého důvodu pokračuje statut pověřené ředitelky, protože si myslím, že to prostě přestává být důstojné. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Další interpela-

ce je vznášena paní poslankyní Janou Drastichovou na paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou ve věci dalšího řešení povinnosti sKaret. Prosím, paní kolegyně. Připraví se pan kolega Petrů.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedajícím. Vážená paní ministryně, přestože interpelace obdobného charakteru již dnes ode mne zazněla, a to na pana premiéra, ten zde však není, využiji vaší přítomnosti a zeptám se tedy vás. Žádám vás, abyste Sněmovně podala vysvětlení k projektu sKaret a jeho další budoucnosti.

V minulých dnech, jak jsem se dnes již zmínila, jsme totiž byli svědky řady rozdílných vyjádření jak z vašich úst, kdy jeden den jste byla pro dobrovolnost využívání sKaret, o pár hodin později jste přes své přesvědčení otočila a o několik dní později jste opět kontrovala příslibem dobrovolnosti s tím, že vše se brzy zpřesní. Od té doby váš resort mlčí, nemluvě o zcela opačných vyjádřeních premiéra Petra Nečase, který demonstrativně označoval dobrovolnost celého projektu a oceňoval pochopení ze strany České spořitelny. Pak ovšem šéf České spořitelny Pavel Kysilka oponoval prohlášením, že vše zůstává při starém a projekt sKaret zůstává nadále povinným. Kdo tedy mluví pravdu? Čí názor je pro veřejnost určující?

Zajímá mě tedy, jaké budou následovat další praktické kroky, které, jak pevně doufám, celou fatální situaci vyjasní. A kdo se ujme řešení celé situace? Dnes ráno v médiích, konkrétně na ČT24, proběhla informace, že jste se včera sešla se zástupci České spořitelny. Také zde bylo řečeno, že dnes oznámíte další kroky, tedy výsledek vašeho společného jednání – jak dál s sKartami. Proto bych byla ráda, kdybyste tyto závěry sdělila i na plénu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Prosím, paní ministryně, máte prostor pro reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedajícím, vážená paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych reagovala na vaši interpelaci a celkem s pochopením vaše otázky chápu a přijímám. Skutečně jsme byli v uplynulých dnech svědky mnoha různých reakcí na to, jakým způsobem bude karta sociálních systémů, čili sKarta, fungovat a pro koho a jakým způsobem bude fungovat v oblasti výplaty nepojistných sociálních dávek.

Já jsem na tento resort nastoupila před necelými třemi týdny a skutečně jsem nepředpokládala, že by zrovna toto téma mohlo být klíčovým pro můj nástup. Jak se ukázalo, tak skutečně tento projekt, který má za cíl jednak zefektivnit výplatu dávek a jednak zabránit zneužívání sociálních dávek, te-

dy myšleno v tomto případě zejména dávek pomoci v hmotné nouzi, tak tento systém se skutečně domnívám, že po efektivní a ekonomické stránce je přínosný. To, jakými legislativními úpravami a zásahy byl přijat, to znamená, jaký byl zákon, který byl z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí, a to, do jaké míry byl pozměněn právě v Poslanecké sněmovně, konkrétně tedy ve výboru pro sociální politiku, to se zcela nepochybně odráží v kvalitách a v kvalitě norem, které úpravu sKarty řeší. Jedná se samozřejmě i o zákony, které byly přijímány teprve v poslední době, to je zákon o zaměstnanosti a zákon o sociálně-právní ochraně dětí, které se tímto systémem, to znamená výplatou zmíněných dávek v nezaměstnanosti, podpor v nezaměstnanosti a také těmi pěstounskými dávkami, zabývaly.

Jak už je tedy známo, tak vlastně karta je prostředkem pro výplatu nepojistných dávek, podpor v nezaměstnanosti a také plní funkci identifikační. Tato identifikační funkce by měla sloužit také pro osoby se zdravotním postižením právě k uplatnění mimořádných výhod v systémech, které tyto nabízejí. A samozřejmě pro budoucí období už je dneska tato karta vybavena také autorizační funkcí, to znamená, že je to jakási obdoba elektronického podpisu. Já jsem přesvědčena, že karta bude také představovat pro příjemce sociálních dávek rozšíření dosavadních způsobů čerpání nepojistných dávek, to znamená, půjde tam nejen o dnes běžné způsoby výplaty, ať už je to složenkou, či na účet, ale bude možné využívat i tu platební funkci karty, to znamená jako běžné karty, VISA karty, Mastercard a podobně.

Ptala jste se na to, jakým způsobem pokračujeme ve stávajících jednáních. Já se omlouvám, ale nemohu dnes komentovat veškeré výroky novinářů a médií, které nás ženou do určitých termínů, kdy máme podat jaká vyjádření.

Ano, my jsme včera a v uplynulých dnech vedli velmi intenzivní jednání týkající se České spořitelny, týkající se dalšího subdodavatele, protože skutečně usilujeme o to, aby bylo možné získat i další možnosti výplaty nepojistných dávek. Ale považovala jsem já osobně za velmi důležité, abychom našli shodu všech partnerů, kteří se na tomto projektu podílejí. A domnívám se, že ta shoda byla nezbytná samozřejmě i s panem premiérem i s ostatními členy vlády, tak abychom se vzájemně nepřekvapovali v určitých vyjádřeních. Dnes jsme pokračovali v jednání. Já jsem připravena na to, a předpokládám, že pan premiér už toto oznámil, že zítra bude tisková konference, která by měla směřovat k tomu, aby lidé skutečně nebyli v nejistotě, aby důchodci, kteří pobírají důchody, nebyli v obavě, jakým způsobem právě jich se dotkne výplata důchodů a podobně.

Takže v tuto chvíli si dovoluji ukončit své vystoupení s tím, že jednání skutečně vedeme, že jsme brali v potaz vyjádření ombudsmana při svých

dalších úvahách a brali jsme v potaz i to, že obavy o správné a zákonem sesoulažené poskytované informace budou v souladu i s Úřadem pro ochranu osobních údajů. V současné době probíhá na Ministerstvu práce a sociálních věcí kontrola, která se touto otázkou zabývá, a také toto vyjádření bude myslím podstatné i pro další úvahy týkající se legislativních změn.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Máte, paní kolegyně, ještě doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, paní ministryně. Jsem velmi ráda, že s takovou pokorou přijímáte obavy nejen mé, ale i osob, kterých se to přímo dotýká. Ale smlouva s Českou spořitelnou se na výboru pro sociální politiku nepřipravovala a nepodepisovala, takže to si myslím, že s tím ani moc nesouvisí, i vzhledem k tomu, na co jsem se ptala. Navíc vy jste nám vyjmenovala věci, které o sKartě už dávno víme: pro koho je určena, jakými funkcemi je vybavena, ale na základní otázky, obávám se, jsem odpověď nedostala. Tedy ještě jednou: jestli bude karta dobrovolná, kdy a od koho se to dovíme a pro koho bude povinná. To znamená, že po vaší odpovědi opět důchodci, postižení a další osoby, kterých se to týká, nevědí, na čem jsou. Já bych byla velmi ráda, kdybychom se co nejdříve dozvěděli odpovědi na tyto dotazy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní ministryně, chcete ještě reagovat na doplňující otázku paní kolegyně Drastichové? Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní poslankyně, já vám samozřejmě rozumím, mezi kým je sepsána smlouva o poskytování sKaret a těchto souvisejících služeb. Ale je to samozřejmě interní záležitost Ministerstva práce a sociálních věcí a České spořitelny a my skutečně dnes jsme zanalyzovali situaci, že nemůžeme smlouvu měnit, aniž bychom přistoupili k určitým legislativním změnám. My jsme připraveni, zástupci České spořitelny také, o těchto jednáních velmi podrobně informovat jak poslance, tak i veřejnost prostřednictvím novinářů. Ale omlouvám se, bude to až zítra. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. A nyní se dostáváme i interpelaci pana poslance Jiřího Petru ve věci zákona o specifických zdravotních službách. Interpelace je na pana ministra zdravotnictví pana Leoše Hegera, který je bohužel omluven. Prosím.

Poslanec Jiří Petru: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení přítomní, pane ministře, obrátilo se na mě několik podnikatelů z mého regionu s připomínkami a dotazy, které se týkají zákona číslo 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, konkrétně hlavy číslo IV, Posudková péče a lékařské posudky, pracovnělékařské služby, posuzování nemocí z povolání. Jde o to, který lékař může stanovovat zdravotní způsobilost k práci. Podnikatelé mě kontaktovali proto, že dle informací od jejich zaměstnankyň, které absolvovaly školení na toto téma, je posuzujícím lékařem lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak. Pracovníky a povolání bez rizik může provádět všeobecný praktický lékař.

Problém je, že od rizikové skupiny 2 je oprávněn prohlídku provádět pouze takzvaný poskytovatel v oboru pracovního lékařství. V okrese Břeclav takový není, nejbližší je v Brně. Podnikatelům se nelíbí, že se to týká téměř až tří čtvrtin pracovníků jejich firem. Ti musí do Brna nejdříve s krví a močí a po vyhodnocení pak zhruba za týden znovu na samotnou prohlídku. Zaměstnanec má tak nárok na dva dny volna. Podnikatel navíc kromě toho, že platí zaměstnanci překážku v práci, hradí samotnou prohlídku.

Vážený pane ministře, můžete vysvětlit mně a podnikatelům, co vedlo vaše ministerstvo k takovému opatření, když do doby platnosti tohoto zákona mohl prohlídku vykonávat praktický lékař v místě firmy?

Doplňující otázka. Dále jsem byl upozorněn, že dle dikce tohoto zákona musí zaměstnanec, který již má lékařskou prohlídku, například z důvodu, že je svářečem v této firmě, pokud bude například v sobotu pro firmu skládat uhlí na základě dohody o provedení práce, musí mít další lékařskou prohlídku. Vážený pane ministře, proč tomu tak je?

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr vám písemně odpoví v zákonné lhůtě. Na řadě je interpelace paní poslankyně Marty Semelové na ministra zahraničí a místopředsedu vlády pana Karla Schwarzenberga ve věci Lobkovického paláce. Připraví se pan kolega Novosad. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, v červnu minulého roku jsem vás interpelovala ohledně záměru Ministerstva zahraničí prodat Lobkovický palác Spolkové republiky Německo, která o něj dlouhodobě usiluje. Apelovala jsem na vás, abyste tento záměr přehodnotil. Podle vyjádření představitelů české a německé strany je však jednání o koupi Lobkovického paláce prakticky hotovo. Přitom tento palác

na Malé Straně je jednou z nejcennějších a nekrásnějších palácových architektur vrcholného baroka v Praze. Je zařazen mezi národní kulturní památky a neodmyslitelně patří k historii naší země. Proti prodeji se už dříve postavili Jiří Lobkowicz z mělnické větve Lobkowiczů, Klub za starou Prahu, různé iniciativy a politické subjekty, historici a veřejnost.

Pane ministře, opravdu chcete bez ohledu na mínění občanů České republiky prodat do zahraničí tento historický palác pod Hradčany s 65 sály, s bezpočtem neoddělitelných uměleckých děl a vnitřní uměleckou úpravou a s rozlehlou terasovitou zahradou na severním svahu Petřína? Za druhé: Je pravda, že kupní cena, o níž se jedná, se pohybuje v rozmezí mezi 10 až 24 miliony eur, to je 250 až 600 milionů korun? Uvědomujete si, jak směšná částka to za tento skvost je? Za třetí: Proč nemůže zůstat u toho, že velvyslanectví Německa bude dál za tuto budovu platit České republice roční nájem? A konečně: Nemyslíte si, že vláda České republiky by měla být tím, kdo chrání české kulturní historické dědictví pro budoucí generace? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Prosím pana ministra Schwarzenberga o reakci na vaši interpelaci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci. Hovoříme-li o prodeji Lobkovického paláce, je třeba uvádět tento prodej v příslušných souvislostech. Prodej je součástí záměru na řešení problematiky nemovitostí pro diplomatické mise České republiky a Spolkové republiky Německo, což bylo řešeno usnesení vlády České republiky č. 346 ze dne 21. května 2011.

Česká republika bude nucena v krátkodobém výhledu řešit zásadní problém nevyhovujícího stavu stávající budovy zastupitelského úřadu v Berlíně. Provoz budovy je neekonomický, sto milionů korun ročně, což zatěžuje rozpočet Ministerstva zahraničních věcí České republiky. Budova neodpovídá současným potřebám a je naddimenzovaná. Technický stav budovy vyžaduje v blízké budoucnosti komplexní rekonstrukci v řádu stovek milionů korun. Po zvážení všech alternativ má Ministerstvo zahraničních věcí České republiky zájem prodat stávající nemovitost a pořídit nové sídlo diplomatické mise.

Spolková republika Německo opakovaně projevila zájem získat do svého vlastnictví budovu Lobkovického paláce v Praze, který je sídlem zastupitelského úřadu Spolkové republiky Německo a má pro Spolkovou republiku Německo historický význam spojený s rokem 1989. Z balkonu budovy oznamoval tehdejší ministr zahraniční Hans-

Dietrich Genscher stovkám východoněmeckých uprchlíků, že cesta na západ je volná.

Zastupitelské úřady v hodnotných budovách ve svém vlastnictví má v Praze řada států, např. Spojené státy americké, Velká Británie, Francie, Itálie, Rusko – Ruská federace, Rakousko. Spolková republika Německo je mezi důležitými partnery České republiky fakticky výjimkou.

Spolková republika Německo nabídla České republice pozemek, který se nachází ve středu Berlína, v diplomatické čtvrti v blízkosti místa, kde stávala budova velvyslanectví tehdejšího Československa. Na zakoupeném pozemku bude vystavěno nové sídlo zastupitelského úřadu České republiky, odpovídající po všech stránkách současným potřebám. Je zájmem obou stran dosáhnout nejen odpovídajícího řešení existujících problémů, ale také symbolicky demonstrovat vynikající úroveň vzájemných vztahů obou sousedních zemí a přispět k jejich dalšímu posílení.

Ministerstvo zahraničních věcí uskutečnilo výběrové řízení na vypracování znaleckého posudku o ceně Lobkovického paláce. Byly vypracovány dva nezávislé posudky. Ministerstvo zahraničních věcí nechalo vypracovat i specializovaný posudek týkající se zohlednění jedinečnosti stavby, a to zejména uměleckých děl, jehož výsledky byly zahrnuty do výše uvedených cenových posudků. S posudky byla následně seznámena německá strana. V současnosti se připravuje další kolo rozhovorů ke smlouvám, které mají naplnit vládou schválený záměr. Celý postup probíhá a bude probíhat v souladu se zákonem o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Finální smlouvy pak budou předloženy vládě České republiky.

Dovolte mi ještě poznamenat, že je zajisté pravda, že Lobkovický palác je významná památka. Ale ani Spolková republika Německo není schopna ji někam odnést. Památka zůstává na svém místě v Praze a Spolková republika Německo bude asi mít víc prostředků ji udržovat v řádném stavu, než má toho času Česká republika. Ale to je jenom vedlejší poznámka.

Nevidím důvodu, proč když Bukvojský, Thunovský palác, Petschkovy paláce atd. byly prodány, proč by neměl být také tento objekt prodán.

Děkuju mnohokrát.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Paní kolegyně, chcete ještě doplňující otázku? (Ano.) Prosím, minuta je vaše.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Bylo tady hodně řečeno o zájmech různých zemí, především v té souvislosti Spolkové republiky Německo. Já si myslím, že na první místě by měl být zájem České republiky, naše národní zájmy.

A ta cena, která je podle vašich slov ze strany dvou nezávislých

posudků vypočtena, ta podle mě akorát nahrává skutečně zájmům Spolkové republiky Německo. A s tímto prostě nemůžu souhlasit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře, ještě o reakci.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dovoluji si k tomu poznamenat, že právě aby byly vyvráceny předem všechny pochybnosti, tak jsme to nechali dvakrát ocenit.

Snad vám můžu sdělit, že udržování paláce, Lobkovického paláce i se zahradou, je velice nákladná záležitost a že si jen ve fantazii můžeme představit vyšší cenu. Na trhu dostanete zaplacené jenom to, o co je zájem. O nákladnou budovu, která je využitelná jenom pro reprezentační možnosti, velký zájem není, když je spojena jak s náklady na údržbu, tak se zatížením předpisy památkového úřadu atd. atd. Prostě cena opravdu odpovídá danému stavu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže tím jsme ukončili tuto interpelaci.

Další interpelaci, v pořadí sedmou, vznáší pan poslanec František Novosad na ministra financí Miroslava Kalouska ve věci jednání ministrů financí Evropské unie. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, vážený nepřítomný pane ministře. V úterý se v Bruselu konalo další jednání Rady ministrů financí Evropské unie. Na agendě je několik vážných témat, kvůli kterým tato jednání ztroskotala, a to rozsah pravomocí Evropské centrální banky, která by měla dohlížet na banky v zemích eurozóny, a současně zapojení a role zemí, které nejsou členskými státy eurozóny, tedy i České republiky, v orgánech jak Evropské centrální banky, tak v dohledových orgánech evropského orgánu pro bankovníctví.

Další jednání ministrů financí se má konat příští týden 12. prosince, tedy pouhý den před samotným summitem Evropské rady, s ohledem na závěry říjnového summitu Evropské rady, kde bylo dohodnuto, že plány na vytvoření takzvané bankovní unie by měly být hotovy do konce roku, aby se mohly začít zavádět v průběhu roku 2013. A zdá se, že nalézt tak rychle shodu bude velice těžké.

Chtěl bych se proto pana ministra zeptat, jakou má Česká republika vyjednávací pozici, aby si zajistila jak členství a rovné postavení České republiky jako nečlenské země eurozóny v Evropské centrální bance, nebo zda o to vůbec usiluje. A co Česká republika činí pro to, aby dosáhla

silnějšího hlasu v dohledových orgánech evropského orgánu pro bankovníctví. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Kalousek je řádně omluven, proto vám zašle odpověď v zákonné lhůtě.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Vít Bárta, kterého tady nevidím, takže jeho pořadí propadá.

Můžeme přistoupit k interpelaci paní poslankyně Semelové na ministryni kultury Alenu Hanákovou ve věci bourání domu na Václavském náměstí. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní ministryně, má interpelace se týká domu v památkové zóně na rohu Václavského náměstí a Opletalovy ulice, nad nímž se dlouhodobě vznáší nebezpečí demolice. Podotýkám, že proti ní se stavějí mnozí občané, občanská sdružení, uznávání památkářů a architektů, např. Památková rada Národního památkového ústavu či Klub za starou Prahu, kteří apelují na ministerstvo a zodpovědné úředníky, aby neupřednostňovali zájmy soukromých investorů nad zájmy ochrany kulturního dědictví a památek.

Včera proběhla už poněkoliťatá demonstrace za zachování této stavby. Připomínám, že nejdříve povolil demolici svým rozhodnutím památkových odbor magistrátu. Památkáři z ministerstva však shledali jeho stanovisko jako nezákonné a o půl roku později ho zrušili. Překročili však lhůtu, během které tak mohli učinit. Následovalo jednání a rozhodnutí rozkladové komise Ministerstva kultury, která rozhodnutí ministerským památkářům doporučila zrušit. Tehdejší ministr Jiří Besser stanovisko komise potvrdil. Odborníci následně podali návrh na prohlášení domu za kulturní památku. Na konci řízení úředníků však padlo rozhodnutí, že přestože dům vykazuje vysoké umělecké, urbanistické a architektonické hodnoty, památkou nebude. Na jeho místě tak má vyrůst administrativně-komerční centrum za miliardu korun.

Podle veřejně dostupných informací doporučuje rozkladová komise ministryni přezkum. Chci se proto zeptat, v jakém je to stadiu a jaký bude další postup Ministerstva kultury.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím paní ministryni o reakci na interpelaci.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové poslanci, přemýšlím, jestli mám ještě jednou shrnout genezi a vracet se k základním důležitým bodům, které ve věci domu na rohu Opletalovy ulice probíhaly, které byly stěžejní a díky kterým jsme

dospěli do bodu, o kterém jste se zmínila v závěru, což bylo doporučení rozkladové komise o zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Ministerstva kultury, kterým tento předmětný dům nebyl prohlášen za památku.

Již předtím, než komise o tomto rozhodla, jsem byla přesvědčena, že toto přezkumné řízení bude nezbytné. Zároveň jsem rozhodla, že toto doporučení budu akceptovat, že přezkumné řízení tedy proběhne. S tím souvisí také velmi důležitá věc, že jsem rozhodla, že se pozastavují veškeré právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí tak, že tento objekt bude po dobu průběhu přezkumného řízení požívat předběžné památkové ochrany. V tomto případě není tedy možné jeho případnou demolici povolit. Tento dům je tedy do té doby ochráněn.

Důvodem pro zahájení přezkumného řízení jsou závažné věcné a také procesní pochybnosti o zákonnosti tohoto rozhodnutí, zejména jsou to důvody z nedostatečného odůvodnění. Pokud budou tyto pochybnosti v přezkumném řízení prokázány, pak bude celé toto rozhodnutí zrušeno a věc bude vrácena zpátky Ministerstvu kultury k novému projednání. Tolik v této chvíli, pak se uvidí.

Děkuji za dotaz a přeji hezké odpoledne.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Paní kolegyně Semelová již nemá doplňující otázku, takže přistoupíme k interpelaci pana poslance Paroubka na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci kauzy metanol.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane ministře, máme smůlu, ale všichni, na které jsem se obrátil interpelacemi, zůstali – já doufám že ne doma, ale někde jinde v práci, ale tady by mělo být podle zákona jejich pracoviště.

Takzvaná metanolová aféra trvá více než tři měsíce. Zdá se však, že za tu dobu se nepodařilo s touto závažnou situací závažněji pohnout, neboť oběti na lidských životech přibývají. Dnes jsou jich téměř čtyři desítky a další velmi pravděpodobně bohužel přibudou, neboť další otrávení lidé jsou hospitalizováni v nemocnicích. Někteří odborníci očekávají, že nastávající svátky mohou počet obětí ještě podstatně navýšit. Rizikem může být např. i nepečené – nepečené – cukroví s obsahem alkoholu, které by mohlo v případě použití závadného alkoholu, tedy otráveného alkoholu, ohrozit zejména děti. Podle policejních odhadů se totiž mezi lidmi nachází ještě pět tisíc litrů nezajištěného jedovatého alkoholu, možná je to i více.

O závažnosti celé aféry vypovídá i výsledek nedávného průzkumu, kdy se 93 % občanů vyslovilo v tom smyslu, že metanolová kauza ještě stále není vyřešena. Mám ostatně podobný pocit. Jak se v průběhu posledních

tří měsíců ukázalo, i vaše ministerstvo muselo minimálně prostřednictvím Státní zemědělské a potravinářské inspekce i hygienické služby dlouhá léta vědět o obrovském rozsahu černého trhu s pančovaným alkoholem. Jedná se přibližně o čtvrtinu trhu s tvrdým alkoholem.

Vážený pane ministře, jste schopen odpovědně říci, jaké další konkrétní akční opatření v metanolové kauze vaše ministerstvo podnikne? Již na začátku celé aféry jsem nabídl celou řadu konkrétních opatření, která by měla vést nejen k potlačení černého trhu, ale zároveň k minimalizaci rizik dalšího šíření pančovaného alkoholu mezi občany. Jaké konkrétní kroky připravuje vaše ministerstvo v této věci do budoucna např. ve spolupráci s Ministerstvem financí či Ministerstvem vnitra? Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla interpelace na nepřítomného omluveného Leoše Hegera. Nyní je tady Antonín Sedá, který bude interpelovat přítomnou paní ministryni Ludmilu Müllerovou ve věci nezaměstnanosti mladých. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, nezaměstnanost je obrovským problémem, protože snižuje příjmy na sociální a zdravotní pojištění a daňovou výnosnost, zároveň zvyšuje výdaje na sociální dávky a podpory, ale zejména snižuje životní standard těchto osob a jejich rodin. Podle statistik Evropské unie největším problémem je nezaměstnanost osob mladších 25 let, kde průměrně tato nezaměstnanost dosahuje téměř 23 %. Dokonce se hovoří o této ztracené mladé generaci. Také v České republice je bez stálého zaměstnání téměř pětina mladých lidí.

Eurokomisař pro sociální politiku předložil unijní plán boje s nezaměstnaností mladých s využitím zkušeností z Nizozemí, Rakouska a Norska, kde nezaměstnanost mladých je kolem 8 až 10 %. Evropská unie hodlá využít prostředky Evropského sociálního fondu.

Paní ministryně, uvědomujete si závažnou situaci mladých lidí, kteří, pokud nemají praxi, nepobírají podporu v nezaměstnanosti a mají obrovské problémy získat zaměstnání po svém studiu, ať už středoškolském, či vysokoškolském? Proč vaše ministerstvo snižuje podporu aktivní politiky zaměstnanosti? Jaká konkrétní opatření přijme vaše ministerstvo pro zvýšení zaměstnanosti mladých a pro zlepšení jejich uplatnění na trhu práce? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych paní ministryni Müllerovou, aby se ujala odpovědi, na kterou má maximálně pět minut. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedající, ještě jednou dobrý den, pane poslanče. Dovolte, abych odpověděla na vaši interpelaci ve věci nezaměstnanosti mladých. Dovolte mi nejdříve pár čísel.

V České republice je 1 250 tisíc mladých lidí ve věku 15 až 24 let, tzn. zhruba 11,9 % z celkového počtu obyvatel, z toho je 310 tisíc osob zaměstnaných, tzn. ekonomicky aktivních, činných, a to je plná jedna čtvrtina. Tři čtvrtiny jsou ekonomicky neaktivní, 810 tisíc osob, a z nich naprostá většina studuje, téměř 70 %. Zbývá necelých 11 %, kteří jsou buď na rodičovské dovolené, nebo jsou nezaměstnaní.

Na míru zaměstnanosti mladých mužů a žen má největší vliv studium. Zaměstnanost této věkové skupiny klesá posledních patnáct let velmi intenzivně. Pokles zaměstnanosti ale je celkově obecný trend. Neexistuje totiž povinná pracovní povinnost, kdy v době, kdy tomu tak bylo, zaměstnanost byla u žen přes 70 % a u mužů téměř 100 %. My chceme dnes směřovat zaměstnanost takovým způsobem, aby v roce 2020 bylo dosaženo celkové zaměstnanosti ve výši 75 %, u žen pak 65 %.

Co se týče právě žen, základní příčina poklesu zaměstnanosti mladých žen je stejná, to znamená účast na studiu, vzdělávání a přidává se k tomu již zmíněná rodičovská dovolená. Samozřejmě zde hraje určitou roli i to, že ženy vstupují na rodičovskou dovolenou v současné době až za třicátým rokem svého věku.

Vývoj nezaměstnanosti mladých do 25 let se v letech 2005 až 2008 přizpůsobil růstu výkonu ekonomiky, který je vyjádřen ročním růstem HDP 4 až 6 %, to znamená, že se projevoval poklesem míry nezaměstnanosti až na 5 %, a tehdy úřady evidovaly necelých 300 tisíc osob. Následný růst míry nezaměstnanosti vrcholil v únoru roku 2010 na téměř 10 %, to znamená téměř 540 tis. uchazečů.

V mezinárodním srovnání je vývoj míry nezaměstnanosti mladých hodně podobný i ostatním členským státům Evropské unie, to znamená 18,3 %, průměr EU je 21,3 %, Česká republika se tedy pohybovala na 5. až 9. místě s nejnižší mírou nezaměstnanosti. Situaci v prvním čtvrtletí 2012 by mohla dokladovat další čísla. Česká republika 19,4 % a průměr Evropské unie 22,9 %.

Co se týče opatření, na tuto cílovou skupinu budou zaměřena opatření v rámci koncepce politiky zaměstnanosti do roku 2020, a to v intencích obecných i specifických doporučení Evropské rady a Komise. Aktuálně se jedná o vámi zmiňované opatření, které bylo publikováno Komisí 5. 12.

Co se týče konkrétních opatření v České republice, ta budou nadále zaměřena na cílené využívání nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti a financování bude nepochybně z národních i evropských zdrojů, například prostřednictvím projektů typu Vzdělávejte se. Dále podporu také odbor-

ných stáží uchazečů o zaměstnání, a to zejména i studentů v programech, a podpora je zahrnuta také v programu na další programovací období, to znamená léta 2014 až 2020. Celkový objem pro nadcházející období je předpokládán 600 mil. korun.

V tuto chvíli vám velmi děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, čas vypršel. Pan poslanec Sedá ale ještě využije dvě minuty, které může.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Paní ministryně, já souhlasím, že je to také problém studia, ale zejména je to problém nedostatku pracovních míst. Tady je ještě ten problém, že mladí, kteří vystupují a nedostanou práci, ztratí jakoukoliv možnost na sebe vzít pracovní návyky, protože oni žádné nemají, většinou jen brigádně.

Druhý problém je, že i stát a společnost věnují velké množství financí na jejich vzdělávání. Každý měsíc po ukončení vzdělání vlastně ty jejich vědomosti, pokud není další vzdělávání těchto lidí, kteří jsou nezaměstnaní, resp. kteří se ani nedostanou do evidence a kteří sami aktivně se budou vzdělávat, zanikají.

Já bych se chtěl zeptat, paní ministryně, proč nejdete v boji proti nezaměstnanosti mladých například německou cestou Paktem pro vzdělání, v rámci kterého se vláda dohodla s podnikatelským sektorem na nabídce pracovního místa každému mladému člověku, jenž o takové místo projeví zájem, či nejdete aktivní politikou zaměstnanosti, jako je tomu například v sousedním Rakousku, Norsku či Německu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď ještě jednou prosím paní ministryni Müllerovou, která bude komentovat i toto dodatečné dotazování pana poslance. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane poslanče, já bych ještě reagovala na vaši poznámku. Já jsem tady hovořila o projektech, které se snaží zaměstnávat lidi a udržovat jejich pracovní návyky v rytmu, na který by měli být připraveni. Musím říci a zmínit nepochybně projekt, který právě probíhá na Ministerstvu práce a sociálních věcí s názvem Stáže pro mladé zájemce o zaměstnání. Je to projekt, který angažuje mladé uchazeče o zaměstnání. Motivoval jich více než 1 200 a více než 270 zaměstnavatelů se tohoto projektu také účastní.

Ještě chci dodat, že je připraven také další projekt na zaměstnávání mladých lidí s názvem Stáže pro mladé zájemce o zaměstnávání. Zaměřuje se právě na mladé absolventy a více než 800 mladých lidí pomůže získat pracovní praxi během studia, tak aby potom absolventi už měli možnost se

zapojit na místo, které pro ně třeba bude výhodné díky tomu, že se tohoto projektu zúčastnili.

V tuto chvíli to jsou asi všechny moje poznámky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme ukončit tuto interpelaci. Další je interpelace paní poslankyně Kateřiny Konečné na ministryni Karolínu Peake, která se nám ovšem omluvila. Já jsem tady zdědil písemnou omluvu. Byla tady a není. Já chápu – ale je tady sděleno: "Dovolte, abych se omluvila z jednání Poslanecké sněmovny od 15.45 hodin z pracovních důvodů. Děkuji za pochopení". Tento dopis tady mám.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Já vím, že vy za to nemůžete, a věřím, že za to nemohou ani kolegové z vládní koalice. Jen si uvědomte, že jednou také budete v opozici, a pevně věřím, že vám koalice nebude dělat to, co dělá nám. Protože já nechápu, jaké paní vicepremiérka může mít jiné pracovní důvody než sedět v této Poslanecké sněmovně a odpovídat na ústní interpelace, zvlášť pokud ví, že bude interpelována. Pokud by věděla, že nebude interpelována, chápu, že zde přítomna nebude, ale беру to tedy možná trochu jako obavu před mými dotazy.

Přitom se přiznám, že jsem se chtěla ptát na věci, které si myslím, že by nám tady paní vicepremiérka měla objasnit a nejsou pro ni jakkoliv složité, protože je již tři čtvrtě roku dělá, a to na to, kdy seznámí tuto Poslaneckou sněmovnu se záměry rušení agend a slučování ministerstev, protože paní vicepremiérka velmi často a ráda do médií vyhláší různé zkačky o tom, jak které ministerstvo sloučí, jak které úředníky vyhodí, kolik jich máme nadbytečných, a teď ve chvíli, kdy nám s největší pravděpodobností odchází (směje se) na úplně jiné ministerstvo, tak si myslím, že bychom si jako Poslanecká sněmovna zasloužili znát aspoň jednu věc, kterou udělala, protože já žádnou jinou věc za tři čtvrtě roku, kterou bych jí mohla přičíst k dobru, nevidím, a to, aby nás seznámila s tím, jakým způsobem budou ty agendy slučovány a jakým způsobem případně jaké úspory našla, v jaké výši a co tedy můžeme očekávat pro příští rok. Myslím si, že tato Poslanecká sněmovna – a říkám to dohromady, nemyslím tím pouze vládní koalici či vládu nebo NERV – by si to zasloužila.

Velmi mě mrzí, že se i v této zcela konkrétní a podle mého názoru, jak opakují, banální otázce pro paní vicepremiérku, potom, co tři čtvrtě roku tvrdí, že na tomto materiálu pracuje, zalekla, utekla před touto odpovědí.

Nicméně jsem ráda, že ještě pořád nám zůstal aspoň institut toho, že do 30 dnů se snad odpovědi dočkám, byť s největší pravděpodobností už to nebude od paní vicepremiérky, ale od paní ministryně obrany. Nicméně paní vicepremiérku prosím, aby tam byl minimálně váš podpis, protože

bezpochyby pod něco, co tady připravujete, budete ochotná se podepsat.

Takže se ptám, zda nám předložíte tento váš materiál. Jaké úspory budou v tomto materiálu pro příští rok? A jakým způsobem hodláte slučování jednotlivých státních úřadů, případně ministerstev dělat?

To je ode mě asi vše. Možná jen, pane místopředsedo, zda by nebylo možné, aby vedení Sněmovny upozornilo ministry a pana premiéra, že doba pro ústní interpelace je vymezena dle jednacího řádu od 14.30 do 18 hodin, tudíž opravdu není vhodné, aby si v těchto časech plánovali jakékoliv jiné jednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, sdílím váš názor.

Teď přikročíme k další interpelaci. Je to pan poslanec Vít Bárta, který by chtěl interpelovat nepříjemného (smích) nepřítomného ministra Jana Kubiceho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, velmi vám děkuji za velmi trefné a takřka láskyplné vyjádření a entrée k mému projevu. Velmi si toho vážím a souhlasím s vámi.

Dámy a pánové, útvar zvláštních činností Policie České republiky je naprosto klíčový útvar z hlediska fungování Policie České republiky. Dovolte mi interpelovat pana ministra Kubiceho se dvěma zásadními otázkami.

a) Na útvaru zvláštních činností byl zrušen odbor hotelového sledování, který fungoval více než 40 let a byl významným partnerem pro útvar pro odhalování organizovaného zločinu. Jak je možné, že špičkoví odborníci ze zrušeného odboru jsou posláni na podřadnou práci u ostatních sborů útvaru zvláštních činností? Proč ministr Kubice posvětil zrušení tohoto odboru? Jak bude jeho práce nahrazena a zda nehrozí zhoršení bezpečnostní situace České republiky?

b) Z vedení útvaru zvláštních činností byl odvolán ředitel Almer a na jeho místo šel jeho náměstek Vladimír Šibor. Stalo se tak nicméně bez výběrového řízení. Proč byl vyměněn šéf tohoto útvaru bez výběrového řízení? Proč pan Almer se stal šéfem údajně personalistiky a pobírá vedle renty ve výši 50 tisíc korun ještě plat 40 tisíc korun jako personalista tohoto útvaru?

Vzhledem k tomu, že tento útvar je naprosto zásadní z hlediska vyšetřování naprosto všech zásadních kauz především korupčního charakteru v České republice, ptám se v tomto směru, jak je možné, že pokračuje praxe, že tak jako byl bez výběrového řízení oproti policejnímu prezidentovi Lessymu policejním pučem dosazen policejní prezident Červíček bez výběrového řízení, na druhé klíčové pozici z hlediska rizika

vynášení klíčových informací o tom, na kom Policie České republiky pracuje a nepracuje, byla též bez výběrového řízení provedena tato zásadní personalistická změna s tím, že naopak původní ředitel na tomto útvaru za velmi nestandardních ekonomických podmínek dále zůstává. Ptám se, zda tímto způsobem nedochází k vynášení informací o tom, jestli zrovna je, nebo není odposloucháván a policií prošetřován pan ministr Kalousek či jiní ministři této vlády.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla interpelace, která bude snad vyřešena písemně.

Nyní pan poslanec Antonín Sedla, taktéž na nepřítomného Jana Kubiceho. Prosím, máte slovo, pane poslanče, můžete přednést.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pan ministře, opravdu to dělám nerad a výjimečně, že se obracím na člena vlády ve věci konkrétní trestní věci a jednání orgánů činných v trestním řízení. Nicméně považuji za velmi závažné informace, které proběhly sdělovacími prostředky. O co konkrétně jde? Jde o kauzu Davida Ratha a údajně zatajených odposlechů. Podle jeho advokáta Romana Jelínka protikorupční policie nezařadila mezi podklady pro soudce při rozhodování o vazbě ani pro poslance při hlasování o Rathově vydání část odposlechů, které podle právníka svědčí o nevině obviněného. Údajně do spisu vyšetřovatelé zařadili pouze částečný přepis, na jehož základě byl poslanec obviněn a poslán do vazby. Včera dokonce zazněla informace, že procesních problémů je více, například že údajně schází povolení k odposlechům.

Vážený pane ministře, ředitel protikorupční policie Tomáš Martinec se k postupu obhajoby nevyjádřil a počítá s tím, že tuto kauzu prošetří Generální inspekce bezpečnostních sborů. Nicméně se domnívám, že pokud existuje tato závažná situace, je nutno jednat okamžitě. Podotýkám, že policie obvinila poslance Ratha již v květnu a po sedmiměsíčním vyšetřování kriminalisté teprve kompletují rozsáhlý spis. Pak tento spis poputuje k soudu, který může nařídit hlavní líčení.

Pane ministře, požádáte vy osobně, pokud se tak již nestalo, ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů o prošetření těchto informací? Jste si vědom, že pokud by se prokázalo pochybení vyšetřovatelů, mohlo by to výrazně poškodit renomé Policie České republiky? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím máme ještě jednu pana poslance Víta Bártu na paní Karolínu Peake, která mezitím se

stala nepřítomnou. Takže prosím, můžete přednést ještě svou interpelaci.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dovoluji mi polemizovat o tom, jestli Karolína Peake se stala nepřítomnou, nebo všudepřítomnou ministryní obrany a vicepremiérkou.

Nicméně dovoluji mi interpelovat paní vicepremiérku otázkou, jestliže opakovaně paní vicepremiérka zdůrazňovala, že bude naplňovat program strany Věci veřejné, zda jako ministryně obrany zajistí desetimiliardovou úsporu v rozpočtu Ministerstva obrany v roce 2013 a hlavně v roce 2014. Deset miliard minus v rozpočtu Ministerstva obrany je jedno z úsporných opatření, které bylo v programu Věcí veřejných, a v rámci úsporných aktivit k zeštíhlení veřejné správy a státní moci tudíž předpokládám, že se paní vicepremiérka k této věci postaví čelem.

Děkuji vám za pozornost. (Hlasitý potlesk dvou poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal ještě naposled poslance Antonína Sedu, který by ještě přednesl poslední interpelaci na nepřítomného ministra Leoše Hegera ve věci sponzoringu VZP.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený nepřítomný pane ministře, snad se shodneme v tom, že české zdravotnictví by potřebovalo daleko více peněz. Asi se neshodneme ve způsobu navýšení finančních prostředků, nicméně si často kladu otázku, proč veřejná instituce, která si stěžuje na nedostatek peněz, velmi často pořádá sponzoring. Přiznám se v úvodu, že uváděné informace mám z veřejných zdrojů a nemám je ověřené, nicméně se týkají vyhlášení atleta roku. Údajně tato televizní akce stála 38 milionů korun a jako jeden ze sponzorů byla Všeobecná zdravotní pojišťovna, která se měla podílet na reklamě s více než pěti miliony korun.

Vážený pane ministře, oba dobře víme, jak je na tom Všeobecná zdravotní pojišťovna finančně a že v příštím roce hrozí problémy s proplácením zdravotní péče. Z důvodu napnutého rozpočtu Všeobecné zdravotní pojišťovny se navrhuje restrukturalizace, či dokonce rušení některých nemocnic, což zhorší dostupnost zdravotní péče. Proto se ptám, pane ministře, nežijeme v Kocourkově? Nedávno jste zvýšil svůj vliv na správní radu VZP, a proto se ptám, jakým způsobem budete řešit toto turecké hospodaření – omlouvám se Turkům – s penězi pojistníků, občanů naší země?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom to Turecko si to neza-

slouží, ale jinak tedy končím. Pravděpodobně toto je poslední interpelace, kterou jsme tady dnes mohli vyslechnout. Dovolte mi, abych ukončil projednávání tohoto bodu.

Samozřejmě toto byl také poslední bod dnešního jednání dne. Takže mi dovoluji, abych řekl ještě jednu věc důležitou. Byl bych rád, kdyby se tady nesla sněmovními kuloáry. Zítřejší jednání Sněmovny začne v 9 hodin 30 minut, protože klub sociální demokracie požádal o půlhodinovou pauzu na klub od 9 do 9.30. Opakuji, jednání zítřka začne v 9 hodin 30 minut. O půl desáté zítřka bude začínat jednání. Doufám, že se to bude šířit a všichni to budou vědět.

Radši ještě jednou: zítřka začínáme až o půl desáté, v 9.30.

Přeji vám příjemný večer a zítřka ráno pokračujeme pevně zařazenými body.

(Jednání skončilo v 16.30 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

7. prosince 2012 v 10.00 hodin

Přítomno: 177 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny.

Prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Oznamuji, že náhradní kartu číslo 11 má pan poslanec Jaroslav Krupka.

Nyní vás seznámím s omluvami. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců: Jan Čechlovský – pracovní důvody, Josef Dobeš – pracovní důvody, Pavel Drobil – zdravotní důvody, Zdeňka Horníková – zdravotní důvody, Vladimír Koníček – zahraniční cesta, Kateřina Konečná – osobní důvody, Josef Novotný st. – zdravotní důvody, Ivan Ohlídala od 10 hodin – zahraniční cesta, Vlasta Parkanová – zdravotní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Jiří Štětina – zdravotní důvody, Tomáš Úlehla – zdravotní důvody, Renáta Witoszová – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Blažek – zahraniční cesta, Petr Fiala – pracovní důvody, Leoš Heger – zahraniční cesta, Tomáš Chalupa – zahraniční cesta, Jan Kubice – pracovní důvody. To byly omluvy.

Pan kolega Tejč má náhradní kartu číslo 5.

Připomenu, že na dnešní jednání máme již pevně zařazené body z bloku třetích čtení. Jsou to body 114, 108, 109, 110, 111, 112 a 113. Poté bychom pokračovali zbývajcími body z bloku druhých čtení a případně bychom přešli do bloku čtení prvních.

Nyní se hlásí o slovo paní poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedkyně, já bych chtěla požádat o změnu programu, a to zařadit jako první body sněmovní tisk 856, bod 37, sněmovní tisk 843, bod 33, sněmovní tisk 854, bod 82, a sněmovní tisk 617, bod 9, jako první na úterý 11. 12. jako pevně zařazené body.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na úterý 11. 12. jako první čtyři pevně zařazené body. Zeptám se, jestli ještě k programu schůze se chce někdo přihlásit.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 8. Paní poslankyně Kaslová má náhradní kartu číslo 10.

Hlásí se prosím někdo k pořadu schůze? Nehlásí se nikdo.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, který vznesla paní poslankyně Lenka

Kohoutová. Chce pevně zařazení bodů 37, 33, 82 a 9 na úterý 11. 12. jako první čtyři body.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 62. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na pevně zařazení těchto čtyř bodů. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 62, přítomno 147, pro 77, proti 40. Tento návrh byl přijat.

Budeme moci pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Zahajuji projednávání bodu číslo

114.

Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Organíkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje) /sněmovní tisk 624/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana poslance Petrů, který se této role ujme za navrhovatele. Také prosím ke stolku zpravodajů pana poslance Pavla Béma, který je zpravodajem výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 624/3.

Otevírám rozpravu. Pan kolega Petrů má slovo.

(V sále je velký hluk, mnozí poslanci se ještě neposadili a hlasitě se baví.)

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jsme ve třetím čtení. Já si dovoluji jen krátce připomenout –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o klid! Dámy a pánové, posadte se do lavic. Jsme ve třetích čteních. Slovo má zástupce navrhovatelů. Prosím, abychom mu věnovali pozornost.

Poslanec Jiří Petrů: Hlavními principy navrhované právní úpravy jsou za prvé, že kontrolní rady Grantové agentury České republiky a Technologické agentury České republiky předkládají výboru Poslanecké sněmovny příslušnému ve věcech vědy, nejméně jednou za šest měsíců informaci o činnosti těchto agentur, včetně informace o jednotlivých veřejných soutěžích ve výzkumu, vývoji a inovacích. Za druhé, výši odměny členům kontrolních rad Grantové agentury České republiky a Technologické agentury České republiky stanoví Poslanecká sněmovna na

základě zprávy o činnosti kontrolní rady agentur na návrh výboru Poslanecké sněmovny příslušného ve věcech vědy.

To jsou hlavní principy této změny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Petru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 624/3. Jak jsem již řekla, jsme v rozpravě v rámci třetího čtení. O slovo se hlásí pan zpravodaj Pavel Bém. Už s procedurou? Já se nejprve zeptám, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, takže rozpravu ukončím.

Budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Nyní tedy dostává slovo zpravodaj, pan poslanec Pavel Bém. Prosím, aby nám oznámil postup navržený pro hlasování, posléze by přednášel jednotlivé návrhy a před hlasováním by se k nim spolu se zástupcem navrhovatelů vyjádřil. Prosím tedy o návrh procedury.

Poslanec Pavel Bém: Dobré ráno, paní předsedkyně, dámy a pánové. Já bych si dovolil vám navrhnout způsob procedury hlasování o pozměňovacích návrzích.

Nejprve by bylo hlasováno o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pod číslem 113. Tyto pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 624/3 pod písmenem A, konkrétně A1, A2, A3, A4.

Druhé by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 624/3 pod písmenem B, tedy B1, B2 a B3 pana poslance Antonína Sedí.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 624/3 pod písmenem C pana poslance Ivana Ohlídala, ale v případě, že schválíme pozměňovací návrh pod písmenem A, což bude ten první, o kterém budeme hlasovat, tak o C – návrhu pana poslance Ohlídala – už nebudeme hlasovat.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 624/3 pod písmenem D paní poslankyně Anny Putnové.

Nakonec budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Navrhnu asi s ohledem na ne úplně složitou, ale přece jenom ne jednoduchou hlasovací proceduru nejprve hlasovat o návrhu této procedury.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Já se nejprve zeptám, zda má někdo nějaké požadavky k této proceduře, nějaký návrh. Není-li, zahajuji hlasování pořadové číslo 63. Ptám se, kdo souhlasí s takto navrženou procedurou hlasování. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 63, přítomno 164, pro 152, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Požádám pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé návrhy, a budu žádat též o stanoviska.

Poslanec Pavel Bém: Takže po schválení procedury bychom jako první hlasovali o pozměňovacím návrhu školského výboru, tedy výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pod písmenem A, A1, A2, A3 a A4. Prosím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím.

Poslanec Pavel Bém: Stanovisko zpravodaje – kladné. (Ministr: Kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 64. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 64. Přítomno 165, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Bém: Jako druhé bude hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Antonína Sedí pod písmenem B – B1, B2, B3. Stanovisko zpravodaje – negativní. (Ministr: Kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 65. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování číslo 65, přítomno 165, pro 74, proti 70. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Pavel Bém: Pod písmenem C máme pozměňovací návrh pana poslance Ivana Ohlídala. Ten je v této chvíli nehlasovatelný, čili můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacím návrhu paní předsedkyně, poslankyně Anny Putnové, pod písmenem D. Stanovisko zpravodaje – kladné. (Ministr: Kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 66. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

Hlasování číslo 66, přítomno 167, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Bém: A nyní budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o všech návrzích bylo tedy hlasováno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Ivana Ohlídala, Jana Chvojky, Stanislava Humla, Hany Organíkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře

výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), podle sněmovního tisku 624, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 67. Ptám se, kdo je pro přijetí zákona? Proti?

Hlasování číslo 67. Přítomno 170, pro 165, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím tím projednávání bodu 114, sněmovního tisku 624. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 108. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 322/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, zákon o finanční kontrole – ale ani nedočetu název, protože je zde myslím žádost o přestávku.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si požádat o krátkou přestávku v délce 15 minut na jednání našeho poslaneckého klubu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Sejdeme se v 10 hodin 30 minut.

(Jednání přerušeno v 10.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.32 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat, a to bodem 108. Je to

108.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 595/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů ministra financí Miroslava Kalouska, též zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Radima Jirouta. Sněmovní tisk 595/7 obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy k tomuto tisku jsme obdrželi.

Otevíráme rozpravu ve třetím čtení. Pan ministr financí. Prosím. (Velký hluk v sále.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych požádal o schválení novely zákona o finanční kontrole. Jsem si vědom toho, že novela je pouze polovičatým krokem té ambice, kterou chceme naplnit, o finanční kontrole, a upřímně řečeno, kdyby doba vymknuta z kloubů nešlela, tak bych byl ochoten přijmout i argument, že než dělat dva kroky po sobě, udělejme radši jeden.

Nicméně bohužel během projednávání se přijetí této novely stalo mimořádně naléhavým imperativem pro Českou republiku –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Dámy a pánové, prosím, zasedněte do vašich lavic.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Se přijetím této novely – nekřičte, pane kolego Pospíšile. Prosím, mluvte potichu, já vás nepřerývám!

Bohužel se přijetí této novely stalo pro Českou republiku mimořádně naléhavým imperativem ve vztahu k Evropské unii, ke směrnici o požadavcích na rozpočtové rámce členských států, neboť tato novela naplňuje článek 3 směrnice a my jsme pod mimořádně přísnou kontrolou Evropské komise, zda právě v oblasti auditu naplňujeme směrnici i požadavky.

Dále je tato novela domluvena a schválena v tzv. akčním plánu, který Evropská komise dala České republice jako podmínku k obnovení čerpání strukturálních fondů s tím, že to je jeden z velmi důležitých bodů tohoto akčního plánu, a zavázali jsme se, že novela bude schválena do konce roku. Pokud by se tak nestalo, tak bychom onen akční plán nesplnili a vystavili se rizikům v důsledku čerpání.

Za třetí samozřejmě Ministerstvo financí – jakkoliv nemohu říci, že bych z toho byl šťasten, ale opět to byl imperativní požadavek Evropské komise, který chce skončit s auditem evropských fondů s tzv. přenesenou působností a jsme povinni od 1. 1. 2013 auditovat centrálně pod Ministerstvem financí, tak samozřejmě technické i organizační práce, které probíhají na Ministerstvu financí, jsou opřeny o tuto novelu. Pokud by nebyla schválena, pokračoval by systém duplicit vykonávaných kontrol, výkon dvojího režimu pro kontrolu národních finančních prostředků, zejména by tedy došlo k nedodržení článku 3 směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce a technické organizační procesy na Ministerstvu financí by byly zkomplikovány způsobem, který by mně neumožnil vykonávat efektivně onen centrální audit. Proto si skutečně naléhavě dovoluji požádat o schválení této novely s vědomím a s uznáním celé řady připomínek relevantních a pravdivých, že tato novela nenaplňuje a neobsahuje celou řadu cílů, která by definitivní efektivní kontrola měla mít.

V plánu legislativních prací na příští rok je také proto zařazen návrh nového zákona – nikoliv už novely, ale nového zákona o finanční kontrole. Já se zavazuji předložit ho nejpozději do konce května. Samozřejmě s vámi se všemi, kteří k této novele mají celou řadu výhrad, budeme při zpracování tohoto návrhu velmi rádi spolupracovat a konzultovat ho s vámi.

Nicméně teď prosím v zájmu bezproblémového čerpání prostředků z Evropské unie o schválení. Proto, podívám-li se do návrhu usnesení, nemohu souhlasit s návrhem pana poslance Filipa na zamítnutí. Nemám žádné problémy s návrhy, které přečetl pan poslanec Alfred Michalík. Ty doporučuji schválit, bude-li Sněmovna souhlasit, můžeme o nich hlasovat en bloc.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se na další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Není žádná, rozpravu tedy končím. Budeme nejprve hlasovat. Pan zpravodaj nás seznámí s procedurou.

Ještě pan kolega Zaorálek k rozpravě? Pokud nebude Sněmovna nějak dramaticky proti, dám znovu slovo ještě panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám, protože jsem se asi přihlásil pozdě. Dovolte, abych ještě komentoval vystoupení pana ministra financí, který nám tady řekl několik pěkných vět o tom, jak je potřebný tento zákon o finanční kontrole, a dokonce se pochlubil tím, že ho má v akčním plánu. Takže to bude dobře, když jste v akčním plánu, když to bude schváleno.

Dovolte mi, abych vám řekl, že jsem velmi skeptický k tomu, co tady

pan ministr sliboval v souvislosti s touto novelou. Já bych chtěl říci, že přijetím této novely se nic zásadního nezmění v tom poměrně mizerném stavu kontroly v České republice v této oblasti. Novela ten neefektivní stav, který dneska máme, bude dále konzervovat, protože v žádném případě nepřipomíná tu moderní úpravu, která byla předkládána v roce 2011 a kterou pan ministr Kalousek smetl a která skutečně naplňovala kritéria, která by měl takový zákon plnit. Tato kontrola v podstatě ponechává silnou roli Ministerstva financí a generálního ředitelství, což mně připadá, že je naprosto zbytečné, protože Ministerstvo financí, vážení přátelé, by mělo vybírat daně a pan ministr Kalousek by se to měl konečně naučit. On sice tohle nezvládá, ale rozhodl se, že bude dělat finanční kontrolu! Tak ještě nezvládl tu základní roli, kterou má Ministerstvo financí v každé civilizované zemi, ale rozhodl se, že bude dělat kontrolu. A bude ji dělat, přátelé, naprosto svévolně, protože tato novela, kterou budete hlasovat, je novela, která nevytváří to základní. Nezávislá pravidla kontroly, ve kterých to prostě není. Pan ministr a ministerstvo, které rozhoduje, kam zítra zavítá, podle toho, kde má přátele a kde má nepřátele. Ale existují pravidla, podle kterých se ta kontrola děje.

Toto tato novela, přátelé, vůbec nesplňuje! Ta je pouze uzurpací moci pana ministra Kalouska v jeho vlastních rukách. Je to prostě něco, co si pan ministr tady dělá pro to, aby posílil svou politickou moc. Ale s kontrolou v civilizované demokratické zemi tato novela nemá společného nic!

Takže já bych jenom byl rád, než o tom budete hlasovat, abyste toto věděli. Nesplňuje to to, co kontrola má v civilizované zemi mít – jasně stanovená pravidla a způsob, který stanoví, jakým způsobem se kontrola děje a kdy a na koho se uplatňuje. Nemůže to prostě rozhodovat někdo takovým způsobem, jak si představuje pan ministr podle této novely. Tak abyste si nemysleli, že touto úpravou se posuneme mezi civilizované země – tak to ani náhodou! A pokud vás zajímá, jak taková kontrola má vypadat, tak si najdete ten návrh z roku 2011, který samozřejmě pana ministra vůbec nezajímá. Ten pro něj aktuální nebyl, ale ten by vytvořil skutečně předpoklady takové, jaké by tato země potřebovala.

Takže toto není nic nového pod sluncem, to je pokračování té politiky, kterou tady ministr už dlouhodobě dělá, a můžeme se těšit, že podle toho zákona bude trestat ty, kteří jsou jeho politickými odpůrci, a tam se bude kontrola posílat. Avizuji, že pokud to přijmete, tak tento systém tady vznikne. Takže, přátelé, hlasujte!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě dám slovo samozřejmě panu ministrovi financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Neobávejte

se, nebudu komentovat kulturní vložku pana místopředsedy Zaorálka. Vystoupil jsem pouze proto, abych ještě otevřel rozpravu a umožnil zpravodaji načíst legislativně technický návrh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan zpravodaj má tedy slovo. Pan poslanec Radim Jirout. Prosím.

Poslanec Radim Jirout: Dobrý den. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přednesl ještě dva návrhy. První legislativně technický, který v části třetí Účinnost v čl. IV zrušuje stávající ustanovení a nahrazuje to následujícím zněním: "Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení."

Dále bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu č. 4844, který jsme vám bohužel už nestihli rozdistribuovat na stolky, takže jeho krátké odůvodnění. Jedná se o legislativně technický pozměňovací návrh, který dbá na jednotu právního řádu. V novelizačních bodech sněmovního tisku 595, které se dotýkají ustanovení § 7 a 11 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, je nezbytné nahradit pojem "územní finanční orgány" pojmem "orgány finanční správy České republiky", resp. pojmem "finanční úřady", a to v souladu s právní úpravou zákona č. 456/2011 Sb., o finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, která nabude účinnosti 1. ledna 2013. Vzhledem k délce projednávání sněmovního tisku 595 v Parlamentu České republiky nemohla být tato terminologická změna zahrnuta do textu zmiňovaného zákona – zákon o finanční správě České republiky, zákon č. 457/2011 Sb. Změna přitom již byla věcně projednána a přijata v rámci zákona č. 407/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jehož přijetí bylo předpokládáno později než přijetí sněmovního tisku 595.

S ohledem na to, že také projednání a schválení zákona č. 407/2012 Sb. bylo v konečném efektu rychlejší než projednávání sněmovního tisku 595, nedosáhla tato změna zamýšleného cíle. Nyní proto musí být tato úprava přijata opětovně, a to přímo v rámci projednávání sněmovního tisku 595. Jedná se přitom o terminologickou změnu, navíc již jednou přijatou. Tento sněmovní tisk obsahuje sedm bodů a s těmi sedmi body bych vás následně seznámil.

Takže za prvé, v části první čl. I bodu 8 se v nadpisu § 7 slova "územních finančních orgánů" nahrazují slovy "orgánů finanční správy České republiky".

V části první čl. I bodu 8 se v § 7 odst. 2 slova "územní finanční orgány" nahrazují slovy "finanční úřady".

V části první čl. I bodu 12 se v § 11 odst. 5 slova "územní finanční orgány" nahrazují slovy "finanční úřady".

Za čtvrté, v části první čl. I bodu 12 se v § 11 odst. 6 slova "územního finančního orgánu" nahrazují slovy "finančního úřadu".

Za páté, v části první čl. I bodu 12 se v § 11 odst. 6 slova "územní finanční orgán" nahrazují slovy "finanční úřad".

V části první čl. I bodu 13 se v § 11 odst. 7 slova "územní finanční orgán" nahrazují slovy "finanční úřad".

A poslední bod. V části první čl. I bodu 13 se v § 11 odst. 7 slova "územnímu finančnímu orgánu" nahrazují slovy "finančnímu úřadu".

Toť tedy k bodům, které jsem ještě chtěl sdělit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly tedy legislativně technické úpravy. Ptám se tedy pro jistotu ještě jednou – hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení k tomuto návrhu zákona? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Pana zpravodaje požádám o návrh procedury dalšího postupu.

Poslanec Radim Jirout: Nejprve bych nechal hlasovat o návrhu na zamítnutí od pana poslance Filipa. Dále bych nechal hlasovat o pozměňovacích návrzích z pera pana poslance Alfreda Michálíka a následně bych nechal hlasovat o dvou legislativně technických návrzích, tak jak jsem je přečetl na plénu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, zda je nějaká námitka proti navržené proceduře. Samozřejmě nejprve bude hlasování o návrhu na zamítnutí. Pokud tento návrh bude přijat, další je bezpředmětné. Pokud přijat nebude, návrh zní hlasovat v celku o bodě A a poté o legislativně technických úpravách, které byly předneseny v rámci rozpravy ve třetím čtení. Je nějaká námitka proti této proceduře? (Nebyla.)

Není-li, zahajují hlasování číslo 68. Ptám se, kdo souhlasí, abychom takto postupovali. Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 přítomno 171, pro 160, proti 1. Procedura byla schválena.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí celého zákona. Stanovisko pana ministra jsme slyšeli, stanovisko pana zpravodaje? (Negativní.) Negativní.

Zahajují hlasování číslo 69. Ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona. Proti návrhu?

V hlasování číslo 69 přítomno 169, pro 74, proti 85. Tento návrh přijat nebyl.

Můžeme tedy přistoupit k prvnímu pozměňovacímu návrhu. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Radim Jirout: Takže pan poslanec Alfréd Michalík podal pozměňující návrhy A1 až A7 a vzhledem k tomu, že to jsou pozměňovací návrhy ryze technického charakteru, navrhuji, abychom o těchto bodech hlasovali jako o jednom bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To jsme schválili. Prosím o stanoviska. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 70. Kdo je pro přijetí návrhu pod písmenem A? Proti?

Hlasování číslo 70, přítomno 169, pro 165, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radim Jirout: Dál bychom hlasovali o již předneseném legislativně technickém návrhu týkajícím se účinnosti zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 71. Kdo je pro přijetí těchto návrhů? Proti?
Hlasování číslo 71, přítomno 168, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. Návrh usnesení zní takto: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas – (Zpravodaj vznáší námitku.)

Pardon, ještě poslední návrh. Pan zpravodaj uveď ještě návrh, na který jsem zapomněla.

Poslanec Radim Jirout: Teď jsme hlasovali o pozměňujícím návrhu, který tu zazněl jako sněmovní dokument číslo 4844.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je ten, který jste předčítal v rozpravě. Takže to jsou ještě ty legislativně technické úpravy, o kterých budeme rozhodovat nyní. Stanoviska prosím. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 72. Kdo je pro přijetí těchto úprav? Proti?

Hlasování číslo 72, přítomno 169, pro 99, proti 36. Tento návrh byl přijat.

To byly všechny pozměňovací návrhy a o všech již bylo hlasováno. Přistoupíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 595, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 73. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto zákona. Proti?

Hlasování číslo 73, přítomno 168, pro 86, proti 56. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 108, sněmovního tisku 595. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Pan ministr ještě žádá o slovo? (Ministr Kalousek přicházel k mikrofonu, avšak chtěl už k následujícímu bodu.) Ne.

A já teď zahajuji projednávání bodu

109.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 781/ - třetí čtení

Pan ministr financí zůstává. Prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Františka Laudátu. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 781/3.

Otevírám rozpravu. Pan ministr financí má slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, chtěl bych poděkovat za důkladné projednávání tohoto návrhu, který podle mého názoru a zjevně i podle názoru většiny z vás výrazným způsobem zvyšuje ochranu spotřebitele u spotřebitelských úvěrů. V diskusi také nezazněly výhrady proti tomu, co zákon obsahuje, ale padla celá řada pozměňujících návrhů, které navrhuji doplnění. A já vzhledem k výz-

namu této materie i vzhledem k jistě dobrým úmyslům navrhovatelů vás trochu zdržím, abych u každého pozměňujícího návrhu stručně zdůvodnil, proč zdořile nesouhlasím v podstatě s žádným z pozměňujících návrhů.

K pozměňujícím návrhům A1 a A2 rozpočtového výboru, které upravují náležitosti smlouvy. Tam je mi líto, ale jsou tam směřovány různé materie. První požaduje, aby smlouva sama byla poskytnuta povinně v podobě formuláře pro předsmělní informace, což by v praxi vedlo k různým absurdním záměrům, že by měla obsahovat např. poučení o tom, z jakého důvodu není věřitel ochoten uzavřít se spotřebitelem smlouvu apod.

Druhý pozměňovací návrh, který se týká všeobecných obchodních podmínek, pak požaduje, aby tento dokument obsahoval pouze informace rozhodující pro sjednanou smlouvu. Takovéto informace jsou zpravidla obsahem smlouvy samotné jako tzv. podstatné náležitosti smlouvy. Takzvané VOP, tzn. všeobecné obchodní podmínky, obsahují i nepodstatné podmínky převážně informačního charakteru a podmínky týkající se dalších služeb nabízených věřitelem, které si spotřebitel může sjednat jako doplňkovou službu.

K pozměňovacím návrhům pana poslance Barty pod číslem 18, pana poslance Šincla – regulace RPSN. Regulace, jsme přesvědčeni, není na místě. Existuje totiž již ustálená judikatura českých soudů o tom, co je a co není v souladu s dobrými mravy s přihlédnutím k riziku jednotlivých dlužníků, což se odráží v sazbě RPSN. V debatách zaznělo, že soudy neumějí řešit lichvu. Myslíme si, že to není pravda. Soudy už umějí řešit i lichvu s tím, že není důležité, že se spotřebitel uvedl do stavu tísně sám, ale že tento stav tísně jiná osoba zneužila. Navíc regulace RPSN by vzhledem k výpočtu tohoto parametru zásadním způsobem mohla omezit dostupnost krátkodobých úvěrů. Není vůbec vyloučeno, že by se tím ten produkt stal zcela neupotřebitelným.

K pozměňovacímu návrhu C2 bod 19, tedy omezení maximální výše smluvních sankcí, bych rád uvedl, že návrhy buď váží maximální výši sankce na RPSN, nebo na celkovou výši úvěru. Problém je v tomto případě a) již řešen judikaturou z hlediska souladu s dobrými mravy, b) vládou předkládaný návrh zákona obsahuje omezení z hlediska přiměřenosti sankce vůči vyšší hodnotě zajišťované pohledávky, c) spotřebitel by se mohl ocitnout v horším postavení, neboť maximální hranice výše sankce by mohla aprobovat zákonem to, co by jinak soud prohlásil již za nepřiměřené.

K pozměňujícímu návrhu poslance Babáka – regulace rozhodčích dohod – se opět domníváme, že regulace tady není zapotřebí, protože 1. dubna 2012 nabyt účinnosti zákon č. 19/2012 Sb., kterým se mění zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Tato novela výrazně posílila práva spotřebitelů v následujících oblastech: Za prvé. Rozhodčí doložky nemohou být součástí hlavní smlouvy, ale musí být uzavřeny na samo-

statné listině. Za druhé. Rozhodce musí být zapsán na seznamu rozhodců vedeném Ministerstvem spravedlnosti. Za třetí. Rozhodce může být ze seznamu rozhodců vyškrtnut, pokud závažně nebo opakovaně porušil povinnosti. Za čtvrté. Rozhodce nesoudí jen podle zásad spravedlnosti, ale je vázán právními předpisy na ochranu spotřebitele, dobrými mravy a veřejným pořádkem. Za páté. Rozhodčí nález, který je ve sporu s právními předpisy na ochranu spotřebitele, může být zrušen soudem, který pak následně sám rozhodne.

K pozměňujícímu návrhu pana poslance Barty, aby smlouva byla neplatná v případě chybějících informací požadovaných zákonem, chci uvést, že zákonem stanovenou sankcí je podle dnes již platného a účinného znění úročení diskontní sazbou ČNB, což je v současnosti 0,05 %.

To znamená, toto je pro spotřebitele výrazně výhodnější než sankce v podobě neplatnosti smlouvy, v důsledku které by spotřebitel ztratil výhodu splátek a musel by si urychleně do druhého dne sehnat nového věřitele. Namísto splácení úvěru i nadále při úročení diskontní sazbou České národní banky, to je z těch 0,05 úrokové sazby, by zcela jistě platil mnohem víc. V tuto chvíli je chráněn tím, že pokud smlouva obsahuje chybějící informace, tak je úročen 0,05, to znamená v podstatě čerpá bezúročnou půjčku.

Regulace výše úrokové sazby za dobu, po kterou je možno od smlouvy odstoupit, rovněž pozměňující návrh pana poslance Barty – D3. Prosím, abychom si uvědomili, že lhůta pro odstoupení od smlouvy neskončí v případě chybějících smluvních informací dříve než 14 dní poté, co jsou tyto informace poskytnuty, což může být i několik měsíců či let po uzavření smlouvy. Požadavek obsažený v pozměňovacím návrhu budto znamená, že úroková sazba musí být fixována po celou dobu trvání spotřebitelského úvěru, což je v rozporu s běžnou tržní praxí, anebo nepostihuje výše popsané situace úvěrů s proměnlivou sazbou.

K pozměňujícímu návrhu D4 pana poslance Barty, zavedení nové sankce, která je již obsažena v živnostenském zákoně a platí i pro poskytovatele a zprostředkovatele spotřebitelských úvěrů. Možnost zrušit živnostenské oprávnění kvůli závažnému či opakovanému porušení jiného než živnostenského zákona je obsažena v samotném živnostenském zákoně. Jak ostatně předložený návrh sám potvrzuje. Duplikovat tyto sankce v jiném návrhu je nadbytečné a je to zaplevelující.

K pozměňovacímu návrhu E1 pana poslance Babáka, uvedení parametrů rozhodných pro posouzení úvěruschopnosti. Tady prosím bych rád zdůraznil, že nelze v zákoně upřednostňovat čtyři parametry, které navíc nejsou pro posouzení úvěruschopnosti spotřebitele ty nejrelevantnější. U každého spotřebitele mohou být relevantní úplně jiné parametry a výslovný, i když příkladný výčet v zákoně je univerzálně zavádějící. Důležitá

je povinnost posouzení s náležitou odbornou péčí pro každý individuální případ zvlášť.

Pozměňovací návrh C3 pana poslance Šincla. Dovolíme si tvrdit, že ustanovení je zbytečné, neboť je navrhováno zejména kvůli zastropování RPSN. Jednak banky obdobnou povinnost již vůči České národní bance mají, seriózní nebankovní poskytovatelé úvěrů data prezentují na dobrovolné bázi v rámci své profesní asociace. A tzv. šedá zóna data poskytovat nebude, ani když k tomu bude mít zákonem stanovenou povinnost.

K pozměňujícím návrhům B1, B2, B4 pana poslance Vysloužila. S jejich schválením bychom se ocitli v rozporu s právem Evropské unie. Předsmuvní informace již na základě stávajícího znění zákona musí být poskytovány na odděleném listu papíru, který nesmí obsahovat nic jiného.

Pozměňující návrh B3 pana poslance Vysloužila. Problematika čitelnosti všeobecných obchodních podmínek je řešena ve vládním návrhu zákona požadavkem na jasnost, výstižnost a zřetelnost. Všeobecné obchodní podmínky jsou součástí smlouvy, proto pro ně platí stejná pravidla. Požadavek na stejnou velikost písma jako ve smlouvě by vzhledem k absenci dalších údajů týkajících se použitého fontu, řezu a velikosti písma mohl ve svém důsledku vést k tomu, že velikost písma ve smlouvě by se zmenšila na tu, která je používána pro všeobecné obchodní podmínky. Obsah sám není žádoucí omezovat, neboť všeobecné obchodní podmínky upravují i jiné záležitosti smlouvy spíše informačního charakteru a doplňkových služeb.

Promiňte, pokud jsem vás zdržel, nicméně pozměňující návrhy byly načteny jistě ve zcela dobrém úmyslu. Ministerstvo financí se jim věnovalo s náležitou odbornou péčí a já jsem chtěl zdůvodnit, proč s nimi vyjádřím svůj nesouhlas. Samozřejmě suverénem jste vy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Jeroným Tejč se hlásí do rozpravy s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, už v roce 2009 jsme upozorňovali, někteří z nás, v Poslanecké sněmovně, že je potřeba něco dělat se spotřebitelskými úvěry a že je potřeba ten trh, který se začal ohromným způsobem rozvíjet, začít důrazně regulovat. Jsem rád, že se nakonec Poslanecká sněmovna v mnoha fázích shodla na zpřesnění a na zvýšení regulace, a jsem přesvědčen, že i návrh zákona, který je předložen v tuto chvíli, je krokem vpřed, nikoli krokem vzad. Takže v tomto smyslu se určitě shodneme.

Otázkou je, jestli ten pokrok je dostatečný a jestli když něco děláme, nemáme to dělat pořádně. A já jsem přesvědčen, že si zaslouží pozornost

konkrétní pozměňovací návrhy. Pan ministr financí již o nich hovořil. Sdělil své případné výhrady. Já bych rád, abych upoutal vaši pozornost k návrhům, které předkládá sociální demokracie, které jsou uvedeny pod písmenem C a předkládala je paní poslankyně Váhalová.

Naším cílem je, aby roční procentní sazba nákladů, tedy zjednodušeně řečeno úrok a další poplatky, tedy to, co člověk zaplatí procentuálně ročně za cenu konkrétního úvěru, tedy té konkrétní půjčky, byla určitým způsobem limitovaná. Mnohokrát jsme diskutovali, zda by v zákoně měla být konkrétní fixní částka, diskutovali jsme o tom, kdo by měl být případně ten, kdo toto maximální RPSN stanoví. A já jsem přesvědčen, že vhodným řešením je buďto rozhodnutí České národní banky, nebo vlády České republiky.

My jsme se ve svém pozměňovacím návrhu přihlásili k řešení, které je na straně těch, kteří nesou politickou odpovědnost, a navrhuje, aby každoročně nařízením vlády byla stanovena maximální RPSN, tedy roční procentní sazba nákladů, pro spotřebitelské úvěry, a každý, kdo by uzavřel smlouvu, ve které by mu byla vnucena vyšší sazba, než která je stanovena nařízením vlády, tak takový úkon by byl neplatný. Nebylo by možné v té smlouvě, která by byla uzavřena, se vůči tomu, který je dlužníkem, dovolávat jakýchkoli sankcí. A především to, co je nejpodstatnější, nebyla by tato smlouva, která by byla uzavřena tak, že by byla vyšší než zákonná sazba, možná se domáhat plnění ve výši té maximální částky, ale pouze ve výši diskontní sazby České národní banky.

Chtěl bych upozornit na to, abychom se podívali na konkrétní realitu, že by například nařízení vlády mohlo stanovit, že maximální roční procentní sazba nákladů u spotřebitelských úvěrů, tak jak je to obvyklé, mohla dosahovat výše mezi 15, 20, 25 %, to už bych nechal na posouzení vlády, ale byla by to maximální částka, od které by se nikdo nemohl odchýlit. Pokud by se od ní někdo odchýlil, tak v současné době by platila sazba, pokud by porušil někdo tento zákon, 0,05 % ročně, to je diskontní sazba České národní banky. To znamená, ta sankce by byla jasně dána a ve chvíli, kdy by se někdo z poskytovatelů těchto úvěrů rozhodl nerespektovat maximální RPSN nařízenou vládou, pokud tento návrh bude přijat, tak by dostal od svého dlužníka ročně pouze 0,05 % jako úrok.

To druhé a možná ještě podstatnější ustanovení, které navrhuje a které prosazujeme, je, aby byla omezena možnost udělování sankcí. Možná jste také zaznamenali případy ve svých poslaneckých kancelářích, kdy za vámi chodí občané a ukazují vám smlouvu, na základě které si půjčili tři, pět nebo deset tisíc korun, a výsledek je, že například zaplatili jednu splátku o jeden nebo dva dny později, nepodařilo se vyjednat odklad a místo toho, aby zaplatili místo pěti tisíc třeba šest tisíc korun, tak zaplatí třeba 50 tisíc korun.

Dokonce se stává, že lidé kvůli drobným dluhům, které jsou skutečně v řádu tisíců korun, přicházejí o byty, přicházejí o domy, a to je věc, kterou bychom podle mého názoru neměli tolerovat, měli bychom jí zabránit. A jedním ze způsobů, jak tomuto účinně bránit kromě změny například zákona v občanském soudním řádu, který upravuje exekuce, je omezení výše smluvních sankcí. My bychom rádi, aby maximální součet sankcí, které mohou být v konkrétní smlouvě uděleny, byl vždy nejvýše 1,5násobkem půjčené částky. Jednoduše řečeno, pokud si někdo půjčí 5 tisíc korun, není možné, aby na sankcích, na poplatcích, na penále zaplatil 20 tisíc korun. Pokud si někdo půjčí 5 tisíc, maximální sankce by byly ve výši 7,5 tisíce korun. Myslím si, že to už je tak vysoká částka, že bychom spíše mohli diskutovat o snížení na 0,5násobek, nikoliv na 1,5násobek, ale v zájmu toho, aby návrh byl průchodný, abychom skutečně dosáhli kompromisu, jsme navrhli i tak podle mého názoru relativně vysokou částku.

To jsou tedy důvody, proč předkládáme jako sociální demokracie tyto pozměňovací návrhy. Já bych vás moc chtěl požádat o to, abychom v zájmu těch, kteří jsou ve složité situaci a kteří se dnes potýkají s mnohdy podvodným poskytováním spotřebitelských úvěrů, tyto návrhy a změny zákona o spotřebitelských úvěrech přijali.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále jsou přihlášení do rozpravy pan poslanec Babák, paní poslankyně Langšádlová a pan poslanec Bárta. Prosím nejprve pana poslance Babáka.

Poslanec Michal Babák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, rád bych načel ve třetím čtení legislativně technické úpravy k svému pozměňovacímu návrhu a krátce tento návrh ještě okomentoval.

Znovu bych rád řekl, že souhlasím s tímto návrhem vládního zákona. Přináší významné pozitivní změny do vztahu spotřebitele a poskytovatele úvěru. Současné zákony mimo jiné umožňují legálně provozovat lichvářské praktiky a dávají volné pole působnosti exekutorům. Předložili jsme Sněmovně vlastní pozměňovací návrh k tomuto zákonu, tedy k zákonu o spotřebitelském úvěru, sněmovní tisk 781, abychom mohli ještě dále zabránit negativním sociálním dopadům nevýhodně uzavíraných úvěrů.

Jednak chci ujasnit, co všechno musí poskytovatel vzít v úvahu při poskytování úvěru. Aby se vyjasnila pochyby, které v současné době panují, navrhuji, aby věřitel musel zohledňovat dobu, na kterou se spotřebitelský úvěr poskytuje, výši spotřebitelského úvěru, příjem spotřebitele a případně též účel spotřebitelského úvěru. Cílem naší snahy je jednak zastropovat RPSN, čili sazbu RPSN, ale také určit maximální možný souhrn peněžitých pokut, aby již nebylo možné kompenzovat si deklarovanou nízkou RPSN

nesmyslně vysokými pokutami za porušování smluv. Nechci tím omezovat trh spotřebitelských úvěrů. Chci jen omezit byznys lidí a společností, kteří bezcitně využívají zoufalosti některých klientů a jejich často tíživé situace. Tyto stropy nikterak neomezují poctivé poskytovatele ani jejich zisky. Pouze nechci, aby kvůli půjčkám v řádu desítek tisíců korun byly s pomocí exekutorů lidé doslova ždímáni. Je tu zjevná rovnováha mezi právy toho, kdo půjčuje, a toho, kdo si půjčuje, a to je potřeba změnit. Pokud tím bude omezen trh, bude to na úkor právě takových lichvářů.

A nakonec navrhuji omezení možnosti použít takzvaných rozhodčích řízení. Má se tím umožnit to, aby úmyslně špatně sepsané smlouvy mohly být řešeny před řádným a nezávislým soudem, což se pojí s předchozím opatřením. Není možné, aby byl spotřebitel v takto nerovném postavení. Když kvůli časové a informační tísní podepíše smlouvu, není možné ho trestat tak tvrdě nejen finančně, ale ještě k tomu mu odepřít možnost spravedlivého soudu.

Jak jsem již avizoval, ještě bych rád načel legislativně technickou úpravu, a to ke svým pozměňovacím návrhům. Upřesňuji, že podaný návrh E1 se vztahuje k úpravě odst. 1 v § 9. U pozměňovacího návrhu E2 chci upřesnit, že doplněné odstavce mají být správně označeny jako odst. 4 a 5.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím paní poslankyni Helenu Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, dovoluji si přednést drobný legislativně technický návrh. Tento zákon v textu by měl nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2013. Navrhuji změnu, a to v článku 3, který by měl znít: "Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení." Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Víta Bártu.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi nejprve načíst legislativně technickou úpravu. Dovoluji si uplatnit legislativně technické úpravy ke svým pozměňovacím návrhům. K pozměňovacímu návrhu D2 doplňuji, že podaný návrh je doplněním bodu 9 základního tisku 781/0. Dále v pozměňovacím návrhu D3 chci tímto doplnit slovo "nesmí" před slovo "převyšovat".

A nyní mi dále dovoluji vyjádření k tomuto zásadnímu návrhu zákona. Za prvé musím říci, že dneska cítím tak trošičku předvánoční a pozitivní at-

mosféru, protože si myslím, že schválení dnes vůbec této normy, pokud k němu dojde, a já prosím, aby k němu došlo, je dárek pro poctivé občany České republiky. Musím říci, že i pro mě dárkem je, že oproti jiným situacím, kdy se zde ptáme, proč se ruší nemocnice, proč se krade na Ministerstvu dopravy, tak dnes jsem rád, že tuto zásadní normu zde projednáváme tak, že se od pana ministra financí dozvídám, co je špatně na mých pozměňovacích návrzích, a toho si vážím. Není to standardní v této Poslanecké sněmovně a kéž takových situací je více. Nicméně vedle atmosféry mi dovoluete vás vyvést na chvilku z Poslanecké sněmovny do každodenní reality života řady občanů České republiky. Seznámím vás se situacemi, kterými se za prvé pokusím vás přesvědčit o tom, že mé pozměňovací návrhy jsou namístě, a za druhé vám při té příležitosti i zdůrazním závažnost tématu, o kterém hovořím.

Já jsem nedávno nechal svého asistenta obvolat všechny inzeráty v deníku Blesk na téma půjčky. Prvou zajímavostí je, že vám celkově sdělím, že z 30 inzerátů v deníku Blesk v jednom vydání byly dvě firmy, nebo dvě telefonní čísla, která splňovala parametry řekněme mravních půjček, která i lze označit za nelichvářské chování. Dalších 28 případů se zcela jednoznačně v něčem jasně dotýkalo velmi nemorálního, velmi závažného chování. Několik konkrétních příkladů vám zde uvedu. Zajímavé je, že často se u inzerátů ani neuvádí, jaká je to firma, o jaký subjekt se jedná, že inzeráty v Blesku, který je nejčtenějším deníkem, nejčtenějším bulvárem, se omezují často jenom na telefonní číslo. Já vám povím příběhy z těchto telefonních čísel a konkrétní telefonní čísla.

Kupříkladu na telefonním čísle 724546100 se vám sdělí, že RPSN sazbu vám řeknou na jiném telefonním čísle, že na základním telefonním čísle z onoho inzerátu se poskytují základní zprostředkovatelské informace, jinými slovy řečeno, pokud nechcete znát RPSN sazbu, tak vám na základním telefonním čísle rádi pomohou a půjčku vám poskytnou.

Ale pokud chcete znát tu neklíčovější informaci o celkové výši poplatků za poskytnutí onoho úvěru, tu komplexní roční částku, kterou zaplatíte jako úrok plus další poplatky, tak si musíte zavolat na telefonní číslo pro změnu 900950515, kde minuta volání bude stát 95 korun. Pozitivní je, že vám k tomu na tom základním telefonním čísle sdělí, že ten hovor bude opravdu stručný, že to je jenom na minutku a že v žádném případě na tom telefonním čísle nebudete dlouho telefonovat.

Já musím v tomto bodu říci, že toto je první nešvar, který návrh pana ministra Kalouska řeší, a je zapotřebí už jenom proto, už jenom pro tento konkrétní návrh, už jenom pro tento konkrétní problém návrh tohoto zákona jednoznačně přijmout jako směr kupředu.

Když zavoláte nicméně na telefonní číslo 24603772, tak vám natvrdo sdělí, že tu RPSN sazbu neznají, od své vlastní půjčky, a když vám po-

skytnou všechny dílčí ostatní údaje, za jakých podmínek vám tu půjčku poskytnou, tak si z toho jednoduše můžete spočítat, že ona RPSN sazba dosahuje závratné výše 181 % ročně.

Na telefonním čísle 604618693 se dozvíte, že za měsíční splátku 14 tisíc korun je měsíční úrok ve výši 40 % výšky dané půjčky. Čtyřicetiprocenní! Dotaz na roční RPSN – cituji doslovně: "Ježíš, já to u sebe nemám, přijďte za mnou do kanceláře." Určitě přijdu. RPSN je totiž pouhých 5 500 %!

Jiný příklad. 605704106. "Vaše RPSN bude 12,6 procenta," zní oznámení. To asi těžko, ve skutečnosti při sdělení všech konkrétních informací je reálné RPSN 28 %.

Na telefonním čísle 739291865 se dozvíme, že RPSN je 12 %. Při poskytnutí všech reálných informací o konkrétní půjčce si sami musíme spočítat, že RPSN není 12 %, ale 74 %.

Poslední příklad. Na telefonním čísle 800600292 – první nám po telefonu nadiktujete údaje svého občanského průkazu, pak vám řekneme něco o podmínkách půjčky. Ochrana osobních údajů. Poskytování čísla osobního průkazu jako podmínky pro to, aby se s vámi vůbec někdo o úvěru bavil po telefonu, je jenom jeden z posledních příkladů.

Co se tím snažím říci? Je z 30 inzerátů v Blesku 28, kde přijetí této nabídky znamená osobní finanční sebevraždu během několika málo měsíců pro každého občana, který na takový inzerát pozitivně zareaguje.

Mimo jiné musím k tomu říci i to, že když jsme telefonovali z onoho telefonního našeho čísla, tak od té doby, i když se nikdo o to neptal a neřádal, tak naopak z oněch 28 telefonních čísel, z 28 firem, každý den naopak je mému asistentovi voláno zpátky a jsou mu nabízeny konkrétní půjčky s předvánočními slevami za ještě výhodnějších podmínek, ale vždy zcela jednoznačně se lživými údaji nebo s těmi klíčovými zamlčenými údaji.

Boris Šťastný tady při prvním nebo druhém čtení říkal, že to je problém občana, že toto by se mělo řešit otázkou finanční gramotnosti. A já znovu připomínám, že Věci veřejné na Ministerstvu školství s ministrem Dobešem se snažily v koalici prosadit půl miliardy z evropských fondů na finanční gramotnost. A doporučuji připomenout vyjádření pana poslance Gazdíkova a dalších, proč to není dobrý nápad a že by se tím směrem jít nemělo.

Nicméně dovoluete mi zároveň říci, že v té atmosféře, která v této společnosti panuje, kdy 28 jednoznačně lichvářských, nepravdivých, nemravných inzerátů vedoucích lidí do tragédie, je zapotřebí doplnit z druhé strany i konkrétními řekněme makroúdaji. V České republice je jeden milion exekucí. Na desetimilionový národ, kde v těch deseti milionech máte i děti, které si pravděpodobně asi nepůjčují, jedná se jednoznačně o dramatický a zásadní problém. Proto jsem si dovolil předložit návrh, tak jak o tom hovořil pan ministr Kalousek, na zastropování RPSN sazby, a zákonem

jasně omezit to, aby nabízení půjček na nemravný úrok bylo jasné zákonem zakázáno.

Pan ministr financí tady hovořil o tom, že je to zbytečné, neboť existuje ustálená judikatura, která funguje, a že soudy umějí řešit lichvu. Já na to říkám, že kdyby to byla pravda, tak by nemohlo existovat těchto 28 inzerátů z 30 inzerátů speciální stránky Blesku nabízejících takovéto nemravné půjčky. Nemohlo by tady existovat milion exekucí, které jsou především vygenerovány na základě těchto typů půjček. A doporučím panu ministrovi financí a vůbec Ministerstvu financí, aby navštívili kupříkladu stránky občanského sdružení Šalamoun, které zastupuje občany, kteří se dostanou do křížku se zákonem. Šalamoun toto téma, co se týče lichvy, opakovaně řešil v konkrétních případech. A já znám jediný za poslední dobu pozitivní případ odsouzení lichvy, a dámy a pánové, to je v případě dámy, která byla jednoznačně mentálně zaostalou osobou, která si půjčila peníze. Jenom u mentálně zaostalé dámy v té krizové situaci, když si půjčila, došlo k odsouzení za lichvu. Jinak české soudy zcela jednoznačně – a podotýkám, obraťte se na spolek Šalamoun, který v tomto směru myslím je opravdu objektivním a nezávislým sdružením, které může dát pohled na tuto problematiku, zcela jednoznačně ukazuje, že se lichva v Čechách řeší ze strany soudů neumí.

V kontextu tohoto konkrétního návrhu mi tedy dovoluji ještě jednou vysvětlit a reagovat, oponovat argumentu pana ministra financí, který říkal, že by došlo k omezení prostupnosti, že by to bylo v neprospěch trhu. A já na to musím říci, že naopak si dovolím říci, že se jedná o úpravu, která není nijak originální v evropském kontextu, že řada evropských států má zastropovanou výši úroků, že se nejedná o nějaký novátorský počin – to za a).

Za b) mi dovoluji v tomto směru se znova vymezit proti návrhu sociální demokracie, kde naopak mi nezbývá, než se tak trochu přiklánět k názoru pana ministra financí, protože nařizování výše úroků ze strany vlády chápou, že by bylo časově velmi složité, málo flexibilní, a vzhledem k turbulentnímu vývoji finančních trhů se obávám, že by to mohlo v některých situacích i vládu dostat do nelehké a často neřešitelné situace. Naopak ale plěduji za svůj návrh, který zcela jednoznačně navrhuje velmi flexibilní model, a to je zastropování RPSN sazby odvozením od lombardní sazby České národní banky. Česká národní banka, myslím, je zcela jednoznačně institucí, která je zcela nezávislou z pohledu trhů, jednoznačně konzervativní institucí, a proto její chování a od ní odvozování zastropování RPSN sazby se domnívám, že si mohu dovolit označit za přístup liberální a v souladu s volným trhem.

Naopak chci říci, když půjdu do konkrétního návrhu, že jsme se snažili o navržení tří jakýchsi pater. Konkrétně, že u půjčky do výše 9 999 Kč by se zastropovala RPSN na 20násobku lombardní sazby ČNB, u půjčky

do výše jistiny 29 999 Kč by se zastropovala RPSN na 16násobku lombardní sazby ČNB a u půjčky nad 29 999 Kč by se RPSN zastropovala na 13násobku lombardní sazby ČNB. To znamená, že nepřímá úměra mezi stropem RPSN a výší půjčované částky je dána tím, jak už jsem říkal, že reálně existují vyšší fixní náklady na poskytnutí půjčky bez ohledu na tuto částku, čili menší půjčky mají procentně vyšší náklady. Čili vrátím-li se k tomu základnímu argumentu pana ministra financí, je myšleno na prostupnost, je zde jaksi zajištěno minimální omezení z hlediska trhu. A podotýkám, že ten návrh, tak jak je naformulován, když jsme kontrolovali velké společnosti typu Home Credit apod., tedy velké společnosti poskytující spotřebitelské úvěry, tak zcela jednoznačně se do těchto parametrů vchází. To znamená, že náš návrh je návrhem, který opravdu jde do nejhorších lichvářských praktik, který jde zcela jednoznačně jen a jen do situace, kterou jsem vám ukázal na deníku Blesk a jeho 28 z 30 inzerátů.

Co se týče mých dalších návrhů, můj návrh D4 s odebráním oprávnění k podnikání, pokud firma hrubě systematicky porušuje zákon. Pan ministr financí tady řekl, že se jedná o zbytečné ustanovení, neboť již živnostenský zákon v tomto směru kompetence živnostenskému úřadu dává. Ano, je pravdou, že tady určité kompetence jsou, ale realita je v zásadě shodná s tím, jak řeší české soudy lichvu. Jinými slovy řečeno, ta ustanovení bohužel nejsou z hlediska veřejné správy dostatečně aplikována a při konzultacích s představiteli některých živnostenských úřadů, co by mohli konkrétního dělat, tak toto je návrh, který předkládám v souladu s jejich žádostmi, tedy návrh, který by jaksi lépe formuloval, jasněji formuloval, precizněji formuloval to, jak by živnostenské úřady vůči podvodným společnostem mohly postupovat.

Třetí návrh, který jsem předložil, jest návrh, tak jak tady zaznělo, který řeší výši úroku v prvních 14 dnech. Dámy a pánové, jednou z mnoha nemravností je, že řada lidí si půjčuje pod velkým časovým a ekonomickým tlakem. A v té situaci si půjčí – já vám řeknu konkrétní příklad. Přišla za mnou paní, které zemřel manžel. To je reálný příklad. Ta paní je z Prahy 5. Je to velmi elegantní a pracovitá dáma, pochopitelně nebudu říkat její jméno, ale přišla za mnou s tím, co má dělat se svou půjčkou, protože jí zemřel manžel, ona v tu chvíli neměla peníze a prostě přes první takovýto hloupý inzerát si půjčila peníze s tím, že mezitím od svých příbuzných sehnala jiné peníze na pohřeb svého manžela, a když chtěla během oněch prvních 14 dnů zrušit tu půjčku s nehorázným úrokem, tak zjistila, že za prvních 14 dní úrok je mnohonásobně vyšší než v následujících týdnech. Jinými slovy řečeno, do lichvářské praxe lichvářských společností patří to, že opravdu mnoho lidí pod časovým tlakem si půjčí peníze, mezitím si uvědomí, v jaké jsou kritické situaci, během prvních 14 dnů řadu smluv se snaží vypovědět a lichvářské společnosti, aby tomuto zabránily, aby

nepřišli o svůj mrzký peníz, reagují na to právě tak, že na prvních 14 dnů nastavují výrazně vyšší úrok než na dobu následující. Ano, tento konkrétní návrh, rozumím, by mohl být z hlediska liberálnosti trhu považován za návrh omezující. Ale znova připomínám, že z 30 inzerátů v Blesku 28 je jednoznačně v nesouladu s dobrými mravy a jedná se zcela jednoznačně o lichvu. Připomenu-li k tomu milion exekucí, připomenu-li k tomu zásadní problém z hlediska každoročního nárůstu v řádu desítek procent toho, jak lichva roste, tak prosím a pléduji pro své návrhy D1 až D4, abyste je podpořili právě proto, že pokud nebudou přijaty, nebudou zavedeny... (potlesk poslanců KSČM) – děkuji – nedojde k tomu, aby se zastavil růst exekucí v ČR.

Dámy a pánové, na mých webových stránkách můžete nalézt black list konkrétních lichvářských společností s úroky v řádu tisíců procent. Můžete najít půjčky, kde si půjčíte 5 tisíc a během roku máte vrátit 10 tisíc korun a často i více. Jedná se o opravdu o zásadní velmi vážný problém, a proto vás ještě jednou prosím o pozornost a podporu těchto svých čtyř návrhů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To byla poslední oficiální přihláška do rozpravy. Vidím faktickou poznámku – kolega Koskuba. (Omyl. Hlásí se však poslanec Vysloužil.) Prosím.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážený pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, jak tu pan poslanec Bárta mimo jiné uvedl, rozsáhlým nešvarem v poskytování spotřebitelských úvěrů je neposkytování veškerých informací k těmto smlouvám. Tento problém právě řeší můj pozměňovací návrh, který není v rozporu se směrnicí EU, jak bylo zde uvedeno, jde pouze nad rámec evropské legislativy, tudíž není v rozporu. Takže já děkuji tímto za podporu mého pozměňovacího návrhu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Ještě se někdo hlásí do rozpravy z místa? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Táži se pana zpravodaje a pana ministra, jestli chtějí závěrečná slova. Prosím, pan zpravodaj Laudát. (Dává přednost panu ministrovi.) Tak, pan ministr má přednost. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já chci jen odpovědět panu poslanci Vysloužilovi. Prosím, aby pochopil, že sice nejsem legislativní odborník na evropské právo, ale ze všech podkladů, které mám k dispozici, vyplývá, že pokud směrnice je v režimu maximální harmonizace, tak nelze

podmínky zpříšňovat nad rámec té směrnice, protože to se samozřejmě netýká pouze českých subjektů, ale jsme v rámci evropského jednotného prostoru, takže tady k tomu rozporu skutečně dochází.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan zpravodaj také využije času pro závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, než navrhu proceduru jak budeme hlasovat, chci jenom říci, že to, co tady padalo, je samozřejmě vedeno jako pozměňovací návrhy dobrými úmysly, ale skutečně bych poprosil o podporu vládního návrhu bez lidové tvořivosti. Ono to vypadá nevinně, ale vládní návrh také respektuje nejenom evropské právo, směrnice, harmonizaci s evropským právem a doporučeními, ale také to, co se děje na finančních trzích ve světě. Pokud naše finanční a hlavně bankovní subjekty začneme zatěžovat nějakými nadstandardními podmínkami, tak to jenom povede ke zdražování služeb a bude to zvyšovat náklady.

Jsem samozřejmě přesvědčen o tom, že úvěroví veksláci se nezastaví schválením tohoto zákona, ale budou vymýšlet další finty, jak z lidí vyrazit další a další úvěry. To znamená, že nelze do budoucnosti vyloučit, že se k tomuto zákonu vrátíme a budeme bojovat s dalšími nápady úvěrových podvodníků. To jen na upřesnění.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě než přikročíme k tomu, abyste oznámil proceduru, tak se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Jenom faktická. Chtěl jsem reagovat na svého předřečníka, že ten návrh není žádným zatížením České národní banky. Nejde o žádnou komplikaci, je to jen odvození postupu od chování České národní banky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování, nejdříve o legislativně technických opravách a posléze o pozměňovacích návrzích.

Poslanec František Laudát: Jak jste obdrželi v tisku 781/3, je předloženo několik návrhů.

Za prvé pod písmenem A máme dva návrhy, A1 a A2, které pocházejí z rozpočtového výboru.

Dále je to návrh poslance Vysloužila, který navrhuje v bodech B1 až B5. Poslankyně Váhalová, plus stejný návrh předložil kolega Šincl a v

rozpočtovém výboru, jestli se nemýlím, kolega Rykala, to je pod písmenem C1 až C3.

Dále je tu návrh poslance Bárty pod písmenem D, kde máme D1 až D4 a k tomu byly přečteny legislativně technické pozměňovací návrhy.

Dále je tady návrh pana poslance Babáka pod písmenem E1 až E3.

Potom návrh poslankyně Langšádlové pod písmenem F, který se vlastně váže na účinnost zákona.

Navrhují, abychom postupovali následujícím způsobem. Pokud nebude vznesena námitka, budeme hlasovat o návrhu rozpočtového výboru pod písmenem A jako o celku, písmeno B, návrh poslance Vysloužila, dohromady jako celek, písmeno C, poslankyně Váhalová, jako celek, písmeno D, kolega Bárta, jako celek. Pokud by byl přijat, tak teprve potom bychom hlasovali o legislativně technických D1 a D3. U návrhu poslance Babáka pod písmenem E jako celek. Pokud by byl schválen, potom bychom hlasovali o legislativně technických E1 a E2. Nakonec o pozměňovacím návrhu Heleny Langšádlové a pak hlasování o celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Vyslechli jsme návrh procedury. Je proti tomuto postupu nějaká námitka? Žádnou námitku neregistruji, takže si myslím, že můžeme přistoupit přímo k hlasování. Pane zpravodaji, proveďte nás hlasováním.

Poslanec František Laudát: Děkuji. První k hlasování je pozměňovací návrh rozpočtového výboru. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 74, přihlášeno 167, pro 73, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Laudát: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B, dohromady B1 až B5 poslance Vysloužila. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě předtím, než zahájíme toto hlasování, je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Předpokládám, že všichni přítomní už jsou přihlášení.

Můžeme zahájit hlasování o návrhu pana poslance Vysloužila jako celku. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 75, přihlášeno 162, pro 83, proti 73. Návrh byl přijat.

Poslanec František Laudát: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích poslankyně Váhalové, Šincla a dalších pod písmenem C dohromady, to je C1 až C3. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 76, přihlášeno 163, pro 69, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Laudát: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích kolegy Bárty pod písmenem D, o D1 až D4 dohromady. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 77, přihlášeno 162, pro 74, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Laudát: Tím pádem nemá smysl hlasovat o legislativně technických návrzích D1 a D3.

Jdeme k písmenu E, návrh poslance Babáka. Budeme hlasovat dohromady E1 až E3. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 78, přihlášeno 163, pro 76, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Poslanec František Laudát: Nemá tedy smysl hlasovat o legislativně technických návrzích k bodu E1 a E2.

Dále budeme hlasovat o změně účinnosti, byl to načený návrh poslankyně Langšádlové. (Stanovisko zpravodaje i ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 79, přihlášeno 165, pro 117, proti 15. Návrh byl přijat.

Poslanec František Laudát: Takže děkuji, tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy a zbývá hlasovat o zákonu jako celku ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Já se ještě ujistím, že bylo o všech návrzích hlasováno. Ano. Tak můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 781, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 80. Přihlášeno 164, pro 163, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím můžeme skončit projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednání bodu s pořadovým číslem 110, kterým je

110.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo zpravodaj pan Stanislav Polčák, a pana ministra Blažka zastoupí paní místopředsedkyně Peake. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 352/4.

Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Prosím, paní kolegyně Klasnová se hlásí do rozpravy. Faktická poznámka kolegy Skopala je omyl? Je to omyl. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady k tomuto tisku vystupovala už několikrát, takže si neodpustím vystoupit ani nyní ve třetím čtení. Jak jsem říkala, Věci veřejné pochopitelně vítají schválení této novely zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, díky němuž se vlastně podaří uvést v život změnu Ústavy, kterou jsme tady schválili už v létě. A změnu spočívající v rozšíření kontrolních pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu

na kontrolu územně samosprávných celků, kontrolu veřejných institucí, ale i kontrolu podniků s většinovým podílem státu, kraje či obcí.

Minule jsem tady na plénu žertovala, že jedinou jistou většinu v Poslanecké sněmovně má ČEZ. A on v duchu tohoto mého žertu se zde skutečně načetl pozměňovací návrh, načetla ho paní vicepremiérka pro boj s korupcí, a tento návrh tedy vyloučí z veřejné kontroly právě polostátní energetický gigant ČEZ. Ráda bych řekla, že o ČEZu se dlouhodobě spekuluje jako o podniku, prostřednictvím něhož jsou financovány politické strany. A to nijak skrytě. Já si tu dovolím ocitovat druhého vicepremiéra této vlády, který například loni v září prohlásil toto: Je veřejným tajemstvím v této republice, že pan Roman a ČEZ financovali politické strany. Jediná TOP 09 od něj nic nedostala. – Takže se těším, pane vice premiére, vy tady teď nesedíte, ale možná mě slyšíte v kuloárech, pane Schwarzenbergu, těším se, že podpoříte návrh, aby energetický gigant ČEZ nebyl vyloučen z kontroly Nejvyššího kontrolního úřadu.

Já si myslím, že potřeba kontrolovat právnické osoby, v nichž má stát většinovou účast, ČEZ nevyjímaje, je logickým naplněním Ústavy o kontrole s hospodařením majetku státu a nově také o hospodaření obcí a krajů. Smyslem existence NKÚ je kontrolovat nakládání s veřejným majetkem, aby uchránil peníze daňových poplatníků před tunelováním, před plýtváním, které navíc vede k zbytečnému zadlužování jak státu, tak územně samosprávných celků. Nejvyšší kontrolní úřad je pojistkou pro občany, že budou moci zjistit, co se s jejich penězi děje.

Současný trend, který nastartovala již předchozí vláda, že se majetek ve vlastnictví státu, obcí a krajů velmi často transformuje na akciové společnosti či jiné právnické osoby, vede k potřebě kontroly také těchto osob, neboť právě u nich je ukryta velká část veřejných peněz. Jak jsem tady řekla, já si myslím, že Nejvyšší kontrolní úřad by měl mít možnost nahlížet do účtů gigantů se státní majetkovou účastí, ať už je to tedy ČEZ, který ten pozměňovací návrh z kontroly vylučuje, ale ať už jsou to České dráhy, ČEPRO, Letiště Praha, městské dopravní podniky. Lesy České republiky, ty v tom zahrnuty jsou. Já bych chtěla zdůraznit, že účetnictvím těchto podniků protečou bez řádné kontroly stovky miliard korun, a jak jsem zde říkala již minule na plénu, tato vláda si říká vláda rozpočtové odpovědnosti a v rámci této rozpočtové odpovědnosti se načetly z mého pohledu, a možná jsem příliš velká citlivka, že mi to vadí, ale načetly se a schválily se určité změny, které opravdu znamenají, že se vybírají stokoruny od občanů České republiky. Ať už je to snížená valorizace důchodů, anebo další opatření z pera Ministerstva práce a sociálních věcí, která znamenají to, že například zdravotně postižení občané přicházejí o své průkazky ZTP, přicházejí tak o možnost mít příspěvek na mobilitu, možnost mít slevu v dopravě či dopravu zdarma. Lidé po amputacích v rámci této škrtačí a

rozpočtově odpovědné mánie nemají možnost pořizovat si motorové vozidlo, respektive nedostanou příspěvek na pořízení motorového vozidla. Podle údajů z Transparency International ale zmizí z veřejných rozpočtů, tedy nejenom ze státního rozpočtu, ale právě tedy z těch veřejných rozpočtů 60 až 120 miliard korun ročně.

NKÚ je na výkonné moci nezávislou pojistkou pro občany, takže oproti jiným kontrolním mechanismům, které má k dispozici moc výkonná, představuje větší jistotu, že špatné věci vyjdou na světlo a nezametou se pod koberec. Tady bych chtěla zdůraznit – a já jsem velmi ráda, že schválíme rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, byť předpokládám, že se to nebude vztahovat na ČEZ, protože tady se najde většina, která pro to ruku nezvedne, tak jsem přesto ráda. Ale ráda bych zdůraznila, že sebelepší kontrola ještě neznamená skutečnou nápravu daného stavu. A tady bych ráda znovu upozornila na kontrolu například státního podniku Lesy České republiky, která proběhla, jejíž závěry jsou známy téměř rok, a vláda neučinila absolutně nic. Nula, nic. Kromě toho, že pan generální ředitel Sýkora tedy rezignoval, tak se nestalo nic. A pan generální ředitel rezignoval o své vůli a není to tak, že ho ministr zemědělství eventuálně po tlaku pana premiéra či vicepremiérky pro boj s korupcí donutil za ta velká pochybení k rezignaci. A já nevím, jestli ty mediální spekulace jsou pravda, či nikoliv, já jsem Lesy České republiky poprosila o vyjádření, každopádně podle toho, co se objevilo v médiích, by měl pan generální ředitel dostat odstupné v řádech několika milionů korun. Ale jak říkám, čekám na odpověď z Lesů České republiky, které mi vždycky velmi (v uvozovkách a ironicky řečeno) ochotně odpovídají.

Ale zpátky k meritů věci. Já jsem podala pozměňovací návrh, podle něhož by Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat hospodaření s majetkem právnických osob, v nichž má stát nebo územně samosprávný celek většinovou majetkovou účast, bez výjimek. Já jsem tady o tom hovořila minule. A já určitě nechci, aby si paní vicepremiérka pro boj s korupcí – cituji její slova v reakci na můj pozměňovací návrh – pokaždé uplívla, když si doma rozsvítí světlo, ale chci, aby naplnila svou agendu boje proti korupci a nevynechávala z ní právě jeden z nejvýznamnějších a nejdiskutovanějších z polostátních podniků, kterým protečou miliardy.

A věřím, že i pan místopředseda, jak jsem tady o tom hovořila, dokáže, že TOP 09 skutečně není financovaná ČEZ, umožní jeho veřejnou kontrolu, ať už podpoří můj pozměňovací návrh, na tom já ale netrvám, ale je tam pozměňovací návrh jeho stranického kolegy a zpravodaje tohoto tisku pana poslance Polčáka, který jde vlastně stejným směrem, který byl načten v ústavněprávním výboru a který vlastně by znamenal také kontrolu ČEZu, byť by možná došlo k určitým soudním tahanicím, jestli ČEZ je, či není

veřejnou institucí vzdor výroku Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.

Já vám děkuji za pozornost a děkuji za podporu ať už mého pozměňovacího návrhu, nebo alespoň pozměňovacích návrhů, které vzešly z výborů, z ústavněprávního výboru či z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další se hlásí do rozpravy paní místopředsedkyně Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych ráda pouze velmi krátce využila této příležitosti k tomu, abych poděkovala jak koaličním partnerům, tak sociální demokracii za ten kompromis, který jsme nakonec uzavřeli. Děkuji koaličním partnerům z toho důvodu, že vím, že je celá řada poslanců, kteří nesouhlasili s takto širokým pojetím rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, přesto na tento kompromis přistoupili. Myslím, že je to kompromis velmi dobrý, který byl projednáván i s vedením Nejvyššího kontrolního úřadu, a jsem ráda, že dneska tu velmi dlouhou a klopotnou cestu za rozšířením pravomocí NKÚ uzavřeme přijetím tohoto prováděcího zákona, takže Senát bude snad moci, tak jak deklaroval na společném jednání na Úřadu vlády, přijmout nejen novelu Ústavy, ale i tento prováděcí zákon. Děkuji vám ještě jednou.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dále se hlásí do rozpravy pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, budu skutečně stručný. Paní kolegyně Klasnová zde několikrát hovořila právě o problematice společnosti ČEZ, resp. o výjimce, která je načtena v pozměňovacím návrhu pod písm. D1. Já chci říci, že respektuji rovněž dohodu, která byla učiněna napříč politickým spektrem, a to ze dvou jasně daných důvodů.

Za prvé byla schválena zde změna Ústavy, která nebrání propříště v případě, že se politická reprezentace rozhodne odstranit jakoukoliv výjimku ze zákona, tak Ústava již tady této materii předkládané třeba v příštím volebním období samozřejmě bránit nebude.

Za druhé pozměňovací návrh, který je výsledkem jednání, řekněme, napříč politickým spektrem, jsou pod ním podepsáni i zástupci opozice, je výsledkem jednání, kdy 99 % společností bude podléhat vyšší veřejné kontrole. To přece neznamena, pokud je zde kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu, že v případě společnosti ČEZ tato není pod kontrolou. Máme zde

finanční orgány, daňové správy, jsou zde jiné kompetentní orgány státní správy, které kontrolují, provádějí kontrolu. To, že se tato výjimka vztahuje na akciové společnosti, jež mají akcie obchodovatelné na regulovaném trhu, není pouze specifikum České republiky. Obdobná úprava funguje i v Německu, takže nelze říci, že bychom se vydávali nějakým úplně ojedinělým směrem. Ano, je pravdou, že jsou státy v Evropě, které mají ještě daleko širší nastavenou veřejnou kontrolu, ale ten standard, který se snažíme nyní nastavit v zákoně o Nejvyšším kontrolním úřadě, je bezesporu evropským standardem. A je důležité zopakovat, že Ústava propříště již nebude bránit případnému dalšímu rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dalším přihlášeným je pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych taky krátce zareagoval na slova paní kolegyně Klasnové. Je jistě legitimní hovořit o tom, zda rozsah kompetencí NKÚ mohl být ještě více rozšířen, ale já si dovoluji připomenout, že my jsme se dostali k tomuto třetímu čtení přibližně po roce a půl projednávání tohoto zákona na půdě Poslanecké sněmovny. Jak zde zaznělo, bylo třeba změnit Ústavu, aby mohl být tento zákon projednáván, a já se domnívám, že pokud bude schválen zákon v tom rozsahu, jak zde o tom bylo hovořeno, to znamená rozšíření pravomocí na územně samosprávné celky, na vysoké školy a na akciové společnosti s majetkovou účastí státu s výjimkou těch kotovaných na burze, bude to úspěch a bude to posun.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Pan kolega Skokan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Děkuji za udělení slova. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji nám tady ještě přiblížit příklad od našich sousedů, kde například v Německu tamní doba našeho Nejvyššího kontrolního úřadu může kontrolovat hospodaření obchodních společností, které vlastní stát, byť jen z poloviny. V Rakousku stačí k této kontrole jenom čtvrtina vlastněná státem a na Slovensku a v Maďarsku stačí jediná akcie v majetku státu, aby mohli státní kontrolori hospodaření prověřit. Na co si to tady tedy hrajeme.

Já se přiznám, že se zvlášť velkým zájmem budu sledovat hlasování kolegů ze sekty 09, jejichž předseda dne 22. září prohlásil následující – a

jak je mým zvykem, dovolím si ho citovat: "Je veřejným tajemstvím v této republice, že ČEZ tady financoval politické strany. Mohu jen říct, že TOP 09 od nich nedostala ani minimální obnos." Konec citátu, ve kterém nelze v poslední větě nepostřehnout možná i jisté postesknutí, a možná, že dneska už to je jinak. Já nevím.

Pokud nemají naši spoluobčané trvale doplácet na nejružnější balkánská majetková dobrodružství ČEZu či na večírky na karlovarském festivalu, tak si myslím, že kontrola této instituce, která je polostátní, je naprosto nezbytná.

Dále bych rád připomněl naší milé křehké kolegyni, která chce poroučet generálům. Jak o této věci informovala média v květnu tohoto roku či krátce po vzniku jejího legračního spolku, zástupci její platformy a strany TOP 09 prosazují, aby Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat i firmy, kde mají majetkovou účast obce, kraje a stát. Nejsilnější člen koalice ODS to ale odmítá. Vládní partneři se tak zasekli na půli cesty. Stále platí dohoda o rozšíření pravomocí na kontrolu hospodaření obcí a krajů, říká Karolína Peake. Kontrola podniků s majetkovou účastí státu, krajů nebo obcí je dále předmětem další K9, dodává. Termín koaliční schůzky na nejvyšší úrovni, kterou svolává premiér, zatím stanoven nebyl. Parlament má podle Karolíny Peake o návrhu hlasovat v červnu.

Tolik tedy citace s tím, že zástupci sociální demokracie tehdy veřejně přikyvovali a slibovali v této věci podporu. V tomto hlasování, které budeme chtít, aby bylo co nejtransparentnější a aby mělo co nejširší publicitu, se tedy ukáže mnohé. Nejvyšší kontrolní úřad by podle návrhu prosazovaného menšími stranami mohl provádět kontroly i ve firmách spoluvlastněných veřejnou správou, které dnes naopak kontrolovat nesmí. Tento návrh podpořila v parlamentních výborech i opoziční ČSSD.

Na závěr si ještě dovoluji upozornit na zprávu Bezpečnostní a informační služby, která upozorňuje na toto propojení mezi ČEZ a politickými stranami a hodnotí to jako bezpečnostní riziko státu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Na vaše vystoupení bude reagovat pan zpravodaj Polčák. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já na toto vystoupení musím reagovat, protože na rozdíl od poměrně slušného vystoupení paní předsedkyně Klasnové rozhodně toto nepovažuji za slušné.

Když už hovoříte o těch většinách, které mají mít státy a územně samosprávné celky, pane poslanče Skokane prostřednictvím pana místopředsedy, tak se vás chci zeptat, kde jste byl, když jsme se o tuto část

zákona bili, kdy je pravda, že jsou státy v Evropě, které to mají nastaveny na jinou, nižší úroveň než většinou. Ale proč váš pozměňovací návrh, o kterém zde hovoříme, paní poslankyně Klasnová, která tuto skutečnost nekritizovala na rozdíl od vás, hovoří o většinové majetkové účasti? Tak si to nejprve rozmyslete, za jakou hranici chcete bojovat, a teprve potom tady někoho kritizujte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihláška... Faktická poznámka, pane poslanče?

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dovoluji mi vaším prostřednictvím vzkaz panu poslanci Polčákovi. Já si myslím, že je za prvé zapotřebí připomenout, jestli je slušné vůči občanům České republiky změnit poslanecký mandát ze strany Věci veřejné za pseudostranu LIDEM. Stejně jako jestli je slušné vůči nejenom občanům České republiky, ale i vůči tisícovce straníků Věcí veřejných neuposlechnout usnesení grémia strany a zradit stranu. Já myslím, že kdybychom se pustili do otázky slušnosti a hlavně zdroje oné neslušnosti, myslím si, že bychom se dostali do těžkého bahna druhého puče ve Věcech veřejných.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Neregistruji žádnou další přihlášku do rozpravy, proto rozpravu končím. Ptám se pana zpravodaje a paní místopředsedkyně, jestli chtějí závěrečná slova. Táhne se také pana zpravodaje Koníčka, zpravodaje kontrolního výboru. Nevidím ho.

Takže můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje Polčáka, aby nás provedl procedurou. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, procedura je trochu složitější, nicméně zahrnuje deset hlasovacích kroků. Byly předjednány se zástupci všech poslaneckých frakcí, tak doufám, že se nám jimi podaří proplout bez újm.

Já bych nejprve nastínil tu hlasovací proceduru, jak by bylo hlasováno. Samozřejmě nejprve by bylo hlasováno o pozměňovacích návrzích výborů. Zde mám na mysli především ústavněprávní výbor, výbor pro veřejnou správu. Následně by bylo hlasováno o poslaneckých návrzích výboru kontrolního, ty jsou pod písmenem C – C1, C3 a C2 samozřejmě. A vypořádáme se rovněž s pozměňovacími návrhy pana kolegy Sklenáka, pana kolegy Koníčka a paní kolegyně Klasnové.

Takže hlasovací procedura by byla následující. Nejprve navrhuji prohlásit za nehlasovatelné návrhy, které již jsou platné v legislativě v mezidobí, protože ten tisk se projednával skutečně řadu měsíců, tak již některé

normy, které byly navrhovány, vstoupily v platnost a účinnost. To jsou normy pod pořadovým číslem A4, A6, B5, B7. Následně bychom hlasovali ve druhém kroku o pozměňovacím návrhu D1 a B12 – to jsou účinnosti. Následně ve třetím hlasování bychom hlasovali o technických návrzích A1, A7, A8, A9. Poté bod A3, poté bod A5, poté body dohromady A10, A11, A12. Následovalo by hlasování o bodu B6, potom v dalším kroku hlasování o bodu C1, C3. Následovalo by hlasování o bodu C2 samostatně, rovněž samostatně G2. Následovalo by samostatně G3 a předposlední hlasování o pozměňovacím návrhu pana Koníčka pod písmenem E nebo druhá část bodu E. Pak bychom už hlasovali o návrhu zákona jako celku. Tolik tedy hlasovací procedura.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Má někdo připomínku k této proceduře? Prosím, paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo. Ani ne tak připomínku, ale omlouvám se, nebyla jsem zahrnuta do té politické diskuze, takže jsem to slyšela nyní poprvé. Omlouvám se, co se týká toho návrhu, který podala paní poslankyně, resp. paní vicepremiérka, tedy D1, ten se bude hlasovat dříve než pozměňovací návrh pod písmenem F, tedy ten můj pozměňovací návrh. V tom případě bych prosila, jestli by to šlo opačně, protože jinak by byl ten můj nehlasovatelný. A omlouvám se, protože jsem tu proceduru skutečně neměla k dispozici, takže jsem to neviděla.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Stanislav Polčák: Já myslím, že potom je legitimní o tom navrhnout hlasování, to znamená, aby se rozhodlo hlasováním, o kterém bodu se bude hlasovat dříve. Já setrvávám na tom, aby se hlasovalo nejprve o bodu D1, protože je na něm široká politická shoda. Nicméně paní kolegyně Klasnová navrhuje hlasovat nejprve o bodu F1, takže o tom nechť rozhodne Sněmovna procedurálním hlasováním.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak, byl přednesen návrh na změnu procedury ze strany paní kolegyně Klasnové, takže budeme hlasovat o tomto návrhu jako prvním a potom bychom schválili návrh procedury jako celku, protože se jedná o poměrně složitou věc.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem změny, kterou tady přednesla paní poslankyně Klasnová? Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 81 přihlášeno 161, pro 24, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Vzhledem ke složitosti procedury ještě budeme hlasovat o vašem souhlasu s navrženou procedurou, tak jak ji navrhl pan zpravodaj Polčák.

Kdo souhlasí s návrhem této procedury, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 82 přihlášeno 161, pro 142, proti 10. Návrh byl přijat, takže proceduru jsme schválili.

Prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Stanislav Polčák: Já tedy konstatuji, že body A4, A6 a tomu rovněž odpovídající body B5 a B7 jsou nehlasovatelné, protože již jsou obsaženy v platné právní úpravě.

Následovalo by tedy hlasování první, kterým se vypořádáme s pozměňovacím návrhem D1 paní poslankyně Peake a dalších. V tom případě, pokud by byl schválen tento návrh, tak je nehlasovatelný návrh pod písmenem F, A2, B2, B3.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Slyšeli jsme, o čem budeme hlasovat. (Zpravodaj: Stanoviska!) Omlouvám se. Stanoviska? (Navrhovatelka i zpravodaj souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 83 přihlášeno 160, pro 120, proti 10. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Polčák: Dalším návrhem je otázka účinnosti. Zde bychom hlasovali o bodu B12, který navrhuje účinnost podle standardního předpisu. Pokud by byl schválen, tak je nehlasovatelný bod D2. Mé stanovisko k bodu B12 je pozitivní, je to návrh ústavněprávního výboru. (Navrhovatelka souhlasí.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 84 přihlášeno 161, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Další skupinou návrhů, kterou budeme hlasovat současně, jsou technické návrhy z usnesení výboru pro

veřejnou správu a regionální rozvoj, které jsou nerozporné, a ty jsou pod body A1, A7, A8, A9. Souhlas za zpravodaje.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vaše stanovisko, paní místopředsedkyně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 85 přihlášeno 161, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Následuje hlasování o bodu A3 výboru pro veřejnou správu. Jedná se o opět technickou normu, ale bylo navrhováno hlasovat ho zvlášť. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Navrhovatelka: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 86, přihlášeno 161, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Následuje hlasování o bodu A5, což je opětovné vnesení problematiky veřejných vysokých škol pod kontrolu Nejvyššího kontrolního úřadu. Je to opět návrh usnesení výboru pro veřejnou správu, stanovisko je kladné. (Navrhovatelka: Také kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 87, přihlášeno 161, pro 152, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Následuje poslední z usnesení výboru pro veřejnou správu, tj. pod body A10, A11, A12. Stanovisko negativní. (Navrhovatelka: Také negativní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 88, přihlášeno 160, pro 71, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy pod bodem A. Protože B je skoro totožné až na

B12, který jsme již schválili, zbývá z materie bodu B pouze bod B6. To je usnesení ústavněprávního výboru. U bodu B6 je stanovisko zpravodaje negativní. (Navrhovatelka: Také negativní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 89, přihlášeno 160 (na tabuli 161), pro 33, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Nyní již zbývá se vypořádat s pozměňovacími návrhy ještě z usnesení kontrolního výboru, což jsou body C1 a C3, které spolu věcně souvisí. A rovněž potom poslanecký návrh pana kolegy Sklenáka, to je G1 – otázka rozšíření na tzv. jiné právní předpisy. Zde je stanovisko zpravodaje negativní. (Navrhovatelka: Také negativní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 90, přihlášeno 160, pro 64, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. A nyní bychom hlasovali o bodu C2 usnesení kontrolního výboru, což znamená rozšíření působnosti NKÚ i na hospodaření České tiskové kanceláře. Stanovisko zpravodaje pozitivní. (Navrhovatelka: Také kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 91, přihlášeno 161, pro 153, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. A nyní bychom se zabývali ještě poslaneckými návrhy. Podle hlasovací procedury bychom nyní pouze hlasovali bod G2, což je návrh pana poslance Sklenáka. Je totožný s částí bodu E kolegy Koníčka. Zde je stanovisko zpravodaje pozitivní. (Navrhovatelka: Také kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 92, přihlášeno 161, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Tím jsme se vypořádali i s první částí pís-

mene E kolegy Koníčka. Zbývá tedy vyřešit otázku u pana kolegy Sklenáka – bod G3. Zde je stanovisko zpravodaje pozitivní. (Navrhovatelka: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 93, přihlášeno 161, pro 143, proti 8. Návrh byl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Protože pod písmenem G2 byla odsouhlasena i varianta u části bodu E... Dívám se na pana kolegu Koníčka, nevidím... Tak pardon... V tom případě zbývá hlasovat zbývajících část písmene E, což je bod 4. On není bohužel formálně rozdělen, ale zde je stanovisko zpravodaje negativní. To znamená – zbývajících část u písmene E návrhu pana Koníčka, která ještě nebyla hlasována. Zde je stanovisko zpravodaje negativní. (Navrhovatelka: Také negativní.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 94, přihlášeno 160, pro 66, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Pane místopředsedo, podle mých poznámek jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Buď již byly schváleny v jiných hlasováních, to znamená, mám za to... (Porada poslance Polčáka s legislativou mimo mikrofon.) Tak ještě po poradě s legislativou u bodu G1 pana poslance Sklenáka se jedná o jinou textaci právních předpisů. My jsme to již odmítli v hlasování o usnesení kontrolního výboru pod písmenem C1 a C3, nicméně protože se jedná o jinou textaci, tak by bylo asi vhodné po poučení legislativy hlasovat i o tomto návrhu G1. Já rovněž mám stanovisko negativní, my jsme to s panem kolegou již projednávali.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře, nicméně pokud je to doporučení legislativy, tak o tomto návrhu G1 budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 95, přihlášeno 161, pro 67, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Stanislav Polčák: Tak a nyní už je tedy skutečně vypořádána celá materie pozměňovacích návrhů a zbývá hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Předpokládám, že už není žádná připomínka ze strany legislativy... Není. Můžeme přikročit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 352, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 96, přihlášeno 161, pro 150, proti 3. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přikročit k dalšímu bodu.

111.

Návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo pan poslanec Bém a zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Svoják.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, máme za sebou zhruba dvouletou práci odborných společností, České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, zhruba dvouletou práci v expertní komisi, pracovní skupině, která pracovala pod koordinací paní předsedkyně Poslanecké sněmovny Mirky Němcové. Máme za sebou zhruba půlroční projednávání tady v Poslanecké sněmovně v jednotlivých příslušných výborech a máme za

sebou poměrně bohatou diskusi zde přímo na plénu. Pokusím se být proto velmi stručný.

Smyslem návrhu tohoto zákona je zpřístupnit léčebné konopí pro pacienty, kteří jsou nemocní, kteří jej potřebují a kteří jej povětšinou už dnes stejně užívají, často bohužel v rozporu s českými zákony. Jedná se o široké spektrum pacientů, kteří v zastřešení návrhu tohoto zákona budou spadat v lékařské péči do kategorií pod jednotlivými odbornými společnostmi. Já je ve stručnosti vyjmenuji: Společnost pro studium a léčbu bolesti, Společnost infekčního lékařství, Česká pneumologická a ftizeologická společnost, Česká společnost pro experimentální a klinickou farmakologii a toxikologii, Česká neurologická společnost, oftalmologická společnost, dermatologická společnost, geriatrická společnost, onkologie a tak dále. Pacienti s širokým okruhem diagnóz, zmínil jsem se zase jenom namátkově. Pověšinou se jedná o těžká chronická onemocnění často s infaustní prognózou, tedy onemocnění smrtelná. Neuropatické bolesti u těžkých spastických stavů, roztroušené sklerózy, chronické bolesti u onkologicky nemocných pacientů, chronické neztížitelné bolesti v širokém spektru indikací, následné stavy po encefalitidách a neuroinfekcích, postherpetické neuralgie, polyneuropatie, nechutenství u pacientů s nádorovými onemocněními a onemocněními AIDS, psoriáza, atopický ekzém, lichen planus, glaukom v bolestivém a akutním stadiu.

Proč vyjmenovávám to, co už jsme zde vlastně opakovaně slyšeli? Protože v diskusích a debatách, které zazněly i zde na plénu Poslanecké sněmovny, se často vyskytovala otázka s velkým otazníkem, možná vykřičníkem na konci, zdali se nejedná o jakýsi začátek postupné legalizace rekreačního užívání konopných produktů. Tak já myslím, že už samotné vyjmenování odborných společností, samotné vyjmenování jednotlivých diagnóz a samozřejmě, nemohl jsem být úplně vyčerpávající, samo o sobě odpovídá na tuto obavu zcela kategoricky a jednoznačně. Nikoliv, nemůže se jednat a nepohybujeme se ve světě legalizace rekreačního užívání konopných produktů, ale pohybujeme se ve světě medicíny, pohybujeme se ve světě nemocných lidí, ve světě pacientů, kteří trpí a potřebují svůj léčebný přípravek v tomto případě.

Druhá otázka, která v diskusích zde často zaznívala, zdali se nejedná o průlom do české lékové politiky. Zdali se nejedná o průlom do českého lékopisu. Zdali se nejedná o vytvoření nějaké nestandardní cesty, skrze kterou budou předepisovány léky či léčivé přípravky v České republice.

Já bych si dovolil, abych vás přesvědčil, zase velmi stručně zacitovat z platného zákona 378/2007 Sb., který říká ve svém § 39, paragrafu, který se týká klasifikace humánních léčivých přípravků pro výdej a prodej tzv. vyhrazených léčiv. V tomto paragrafu se říká: V rámci registračního řízení ústav – myslí se SÚKL – stanoví, zda léčivý přípravek musí být vydán pouze

na lékařský předpis, bez lékařského předpisu s omezením, nebo zda léčivý přípravek lze vydávat bez lékařského předpisu. Léčivý přípravek se vydává pouze na lékařský předpis, pokud může i při správném používání představovat tento léčivý přípravek – v našem případě například léčivé konopí – přímé nebo nepřímé nebezpečí, je-li použit bez lékařského dohledu nebo v případech, kdy je často a ve velmi širokém rozsahu používán nesprávně a v důsledku toho může představovat přímé nebo nepřímé nebezpečí pro zdraví lidí, pacienta. Nebo obsahuje látky nebo přípravky z látek, jejichž účinnost nebo nežádoucí účinky vyžadují další sledování, nebo je určen k parenterálnímu podání.

Snad s výjimkou toho posledního ustanovení je zřejmé, že právě léčebné konopí se dotýká těchto tří parametrů, které jsem si dovolil vyjmenovat. A zase to vyjmenování slouží pouze a jenom jako důkaz, že zde neprolamujeme nějaké standardní mechanismy českého lékopisu, české lékové politiky, ale že se dotýkáme něčeho, co samozřejmě zcela standardně v českém lékovém systému už dávno existuje. Existuje to v mnoha různých podobách, dokonce v rámci diskuse jsem zaznamenal i polemiku, zdali se nevracíme o nějakých pár desítek let zpátky do doby, kdy v 19. století bylo pěstováno opium a vyráběla se opiová tinktura pro nejrozumnější spektrum problémů. Tak i dnes je možné, a pouze a jenom na lékařský recept, předepsat v individuálních případech například opiovou tinkturu s obsahem více než 60 derivátů alkaloidů opia. Nebo je možné a předepisuje se v indikovaných případech v rámci psychiatrického spektra diagnóz, tak se předepisuje třezalka tečkovaná. Říkám to jenom jako dokumentaci a příklad toho, že se jedná o zcela standardní, v českém lékopisu zaběhaný systém.

To, co považuji v celé diskusi a v celé přípravě tohoto návrhu zákona za naprosto klíčové, je konstatování, že vlastně v průběhu dvouleté práce všechny klíčové orgány státní správy, veřejné správy, které mají co mluvit do problematiky konopí, léčebného konopí, jeho aplikace a cesty od produkce nebo producenta přes lékárnou či lékaře až k cílovému konečnému místu, a tím je nemocný pacient, takže všechny tyto instituce počínaje Ministerstvem zdravotnictví, ředitelem Národní protidrogové centrály, odborem bezpečnosti Ministerstva vnitra, Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky atd., vedle těch lékařských odborných společností, tak všechny tyto subjekty souhlasí a podporují zákonodárný proces, a tedy uzákonění možnosti léčebného využití konopí.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych závěrem poděkoval všem, kteří se na přípravě tohoto návrhu zákona podíleli. Abych poděkoval zpravodaji, abych poděkoval jednotlivým výborům, abych poděkoval samozřejmě paní předsedkyni Němcové, která odvedla obrovský kus práce v této věci. Abych poděkoval i odborným společnostem, které skutečně věnovaly dva

roky příprav v širokém spektru odborných společností práce na tomto návrhu zákona. A těším se, že byt' ne úplně jednoduchým, ale přece jenom poměrně přehledným průběhem debaty a diskuse a následně hlasování o pozměňovacích návrzích, tak abych vyjádřil přesvědčení, že se dobereme k finálnímu schválení tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane poslanče, vy jste byl rychlejší než já, takže jste se ujmul slova dřív, než jsem otevřel rozpravu. Nicméně § 95 jednacího řádu, který pojednává o třetím čtení, sice neuvádí vstupní slovo navrhovatele, ale zároveň ho nezakazuje, takže pokud proti tomu není námitka, tak bych vaše vystoupení považoval za uvedení do třetího čtení a otevírám k tomuto bodu rozpravu. Prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Igor Svoják: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu velmi stručný, protože v úvodním slově kolega předkladatel, pan poslanec Bém, zmínil v podstatě všechno. Chtěl bych osobně poděkovat celé Poslanecké sněmovně, která se podílela na hledání konsensu v téhle záležitosti. Jedná se o zákon, který nemá politický podtext a je v podstatě napříč politickým spektrem, aby byl přijat. Z odborných osob, které se velmi významně podílely na vypracování celého konceptu, bych chtěl poděkovat panu doktoru Zábranskému, z předkladatelů zejména paní předsedkyni Němcové a panu poslanci Bémovi, kteří velmi intenzivně na tomto zákoně spolupracovali a řešili i pozměňovací návrhy, a z jednotlivých poslaneckých klubů bych chtěl vyzvednout kolegu Skalického, pana kolegu Rusnoka, pana kolegu Krákoru a paní kolegyni Markovou. Samozřejmě patří dík i Ministerstvu zdravotnictví, které zpočátku bylo k tomuto návrhu skeptické, ale postupem času se cestičky našly i na tomto ministerstvu a myslím si, že dneska návrh je zákona v souladu i s ministerstvem a podle mého názoru nic nebrání, aby byl schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Registruji tři přihlášky do rozpravy, ale ještě předtím tady mám čtyři přihlášky k faktickým poznámkám, z nichž některé zřejmě budou omylem. Pan kolega Šulc – ne. Pan kolega Lukša – také ne. Pan kolega Šeich – ne. Pan kolega Šťastný – ne.

Takže přikročíme k řádným přihláškám. Jako první přihlášený je pan poslanec Jiří Paroubek, kterého tady nevidím. Dalším přihlášeným je pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, v průběhu prvního a druhého čtení jsem poměrně rozsáhle, stejně tak jako na půdě výboru pro zdravotnictví, zhodnotil tento

návrh a velmi rozsáhle jsem argumentoval, proč tuto poslaneckou novelu nepodpořím. V tuto chvíli mi proto dovolte pouze v několika málo minutách stručně shrnout důvody.

První důvod je nesystémovost. Jsem přesvědčen o tom, že stát místo toho, aby respektoval zavedenou a fungující praxi schvalování a registrace a současně i cenotvorby léčivých přípravků, jak ji známe z tisíců a tisíců léčivých přípravků dostupných na našem trhu v různých lékových formách, se vlamuje do lékového zákona kvůli jedné účinné látce a vytváří naprosto ojedinělý precedens samostatného schvalování, registrace, distribuce a uvádění na trh jednoho konkrétního léčivého přípravku, byť tak činí navrhovatelé s cíli bohulibými, které zde kolega Pavel Bém odprezentoval a se kterými já jako lékař se samozřejmě ztotožňuji, protože nepopírám účinnost nebo pozitivní účinky konopí pro léčivé účely pro určité skupiny pacientů. Nicméně toto je první a hlavní důvod, který musím odmítnout.

Druhým důvodem je, že naše vláda se rozhodla zásadním způsobem snižovat agendy, likvidovat byrokracii, zavázali jsme se, že se pokusíme agendy spíše slučovat a ne vytvářet nové a že budeme bojovat za malý, levný a efektivní stát. Tento zákon jde proti tomuto duchu. Vytváří novou agenturu, byť bude podléhat Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, respektive bude jeho součástí, ale především zavádí celou řadu nových agend. Státní ústav pro kontrolu léčiv, který má být registrátorem, kontrolorem a cenotvůrcem, se stává obchodníkem. To znamená, bude zařazen do obchodního řetězce, kdy bude produkt vykupovat a následně ho bude také prodávat. Současně vzniká nový registr, který budeme nuceni spravovat. Konkrétně je to registr léčivých přípravků s omezením, což povede k dalším a dalším nákladům.

Další důvod je dostupnost. Já jsem přesvědčený, že tento návrh nezvýší dostupnost léčivého konopí z toho důvodu, proč vzniká, to znamená nízkou cenou. Problém je v tom, že podle veškerých propočtů ať už expertů, nebo samotných navrhovatelů v důvodové zprávě cena bude konečně pro pacienta v řádu tisíc korun měsíčně a bude nedostupná, pokud nebude hrazena ze systému zdravotního pojištění. Pokud se stát rozhodne nedej bože pro to, aby zahrnul tuto léčbu do systému úhrad veřejného zdravotního pojištění, upozorňuji, že náklady podle kvalifikovaných odhadů několika expertů, které mám k dispozici, přesáhnou 1 mld. korun.

Další důvod je netransparentnost tohoto návrhu. Soutěž o dodavatele, ať jich bude vícero, či bude jeden, bude probíhat dvoukolově. V prvním kole splní uchazeči veškeré podmínky, ve druhém kole pak soutěží o cenu. Nepochopil jsem a už v minulosti jsem vícekrát argumentoval, že jsem přesvědčen o tom, že cena by v takovém případě měla hrát váhu ve výši

100 %. Není tomu tak. V předkládaném návrhu je pouze padesátiprocentní váha, přičemž není jasně uvedeno, co bude tvořit váhu zbylých 50 %. Tento návrh cenu nesníží. Kdyby existovala váha ve výši 100 %, soutěžitelé by mohli mezi sebou soutěžit o cenu a cena by se pro pacienty snížila. Existuje zde pozměňovací návrh, který navrhuje 50 % zvýšit na 70 %. Je to pozměňovací návrh pana poslance Rusnoka, ale i to pokládám za nedostatečné.

Konečně jsem přesvědčen o tom, že některé pozměňovací návrhy jsou v rozporu s jednotnou úmluvou o návykových látkách, konkrétně s článkem 23 písm. d) a článkem 28 odst. 1. Tato věc by mohla zásadním způsobem ohrozit Českou republiku na mezinárodním poli a přinést České republice sankce. Týká se to zejména pozměňovacího návrhu pod písmenem D, který navrhuje, aby přebytečné konopí v České republice vypěstované bylo navíc exportováno do dalších zemí.

Tolik jsem stručně shrnul důvody, proč já tento návrh nepodpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Posledním přihlášeným je pan kolega Bureš. Předpokládám, že faktická poznámka pana kolegy Paroubka je omyl. (Ano.) Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji také svému předřečníkovi, slovutnému předsedovi zdravotního výboru panu kolegovi Borisovi Šťastnému, za jeho připomínky, které tady prezentoval.

Já jsem se seznámil se zprávou Parlamentního institutu, která vypracovala stanovisko k mým pozměňovacím návrhům. Za zprávu velmi děkuji. Opravdu tam je napsáno a s tím souhlasím, že významná část pozměňovacích návrhů není konformní s úmluvou, o které tady mluvil můj předřečník. Nicméně bych rád využil téhle příležitosti a chtěl bych vás seznámit s tím, co mě vedlo k podání pozměňovacích návrhů, tedy umožnit kontrolované pěstování konopí v České republice pro export.

Jako člen hospodářského výboru mám na mysli nejenom, nebo také hledím nejenom na ty ekonomické parametry, ale i na jiné věci.

Takže za prvé, co mě k tomu vedlo, je cena pro našeho, tedy českého pacienta. My tady tímto návrhem zákona vyvoláme velkou naději mezi českými pacienty, nicméně ta velká naděje v sobě nese velké riziko také velkého zklamání. To velké zklamání bude zapříčiněno minimálně v té první fázi tím, že velikost našeho trhu bude velmi malá, bude velmi omezená. I diagnózy, o kterých tady hovořil pan předkladatel, pan kolega Bém, říkají, že minimálně v té první fázi pacientů bude velmi málo, a jak samozřejmě všichni dobře víme, tak velikost trhu ve vztahu k nákladům je v opačném gardu, je tedy v inverzi.

Podle mě je zájem předkladatelů totožný s mým zájmem, tedy aby byla dostupnost léků s účinnou látkou konopí pro pacienty, tedy dostupnost efektivní léčby konopím. Ta dostupnost je míněna samozřejmě ve dvou rovinách. První rovinou je dostupnost fyzická, tedy že takový lék je, že takový lék je povolen. Ta druhá dostupnost, druhá rovina, je v rovině cenové. A tam právě směřoval můj pozměňovací návrh, tedy umožnit bezpečné pěstování konopí pro export, a tím tedy výrazně snižovat náklady na výrobu účinných látek, které se odrazí v ceně pro českého pacienta.

Tou druhou částí, druhým důvodem jsou důvody hospodářsko-bezpečnostně-etické, takřkajíc. My dnes víme, že hlavními producenty léčebného konopí na světě jsou dvě země, je to Holandsko a je to Izrael, ze kterých minimálně v té první fázi budeme otevírat import, tedy budeme sem dovážet z jedné nebo možná z obou dvou těchto zemí účinnou látku, a to tedy ale za jejich ceny. Tím importem ovšem samozřejmě dojde k tomu, že budou vyváženy peníze českých pacientů, budou vyváženy peníze českých občanů zahraničním producentům. A já se ptám, proč by to nemohlo být opačně. Proč bychom tedy na základě našich přísných bezpečnostních podmínek, tak jak jsou navrženy v tomto zákoně, nemohli pěstovat u nás v České republice, zaměstnávat naše lidi a odvádět zde v České republice daně. Tedy to je ta druhá rovina.

Mě osobně mrzí, že významná část mého pozměňovacího návrhu je nekompatibilní, nicméně stalo se. Doufám, že v budoucnu se najde prostor pro takovou úpravu, protože věřím, že jde o krok správným směrem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím jsme vyčerpali přihlášky do rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím.

Táži se navrhovatele a zpravodaje, zda si přeje závěrečná slova. (Hlásí se poslanec Bém.) Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Byl jsem požádán o rychlost, protože ještě před sebou máme tři návrhy zákonů a necelou hodinu, nebo málo více než hodinu na jednání. Takže budu velmi rychlý.

V reakci na některá vystoupení jenom kratičce znovu zdůrazňuji: Četl jsem, citoval jsem z platného zákona. Nejedná se o průlom do českého lékopisu.

Za druhé, nevytváříme žádnou novou instituci, žádnou novou agenturu, nezatežujeme tedy státní rozpočet. Státní ústav pro kontrolu léčiv je zaběhanou institucí, existuje, má svoji organizaci, hierarchii, má své zaměstnance.

Dostupnost léčebného konopí a úhrady ze zdravotního pojištění nejsou

předmětem tohoto návrhu zákona. My nepředpokládáme zatím, že bude léčebné konopí hrazeno ze zdravotního pojištění. Možná to je z hlediska dostupnosti pro pacienty chyba, ale v každém případě to je virtuální otázka, která k projednávání teď v tuto chvíli asi nepatří.

Na druhou stranu, byla tady zmíněna miliarda nákladů, které tento zákon přinese. Nevím, kde se toto číslo vzalo, ale jenom když se podíváme na vyjmenovaný okruh diagnóz, to jsou těžké diagnózy u onkologicky nemocných, umírajících pacientů, kteří jsou samozřejmě medikováni, a ta léčba stojí obrovské náklady. Jinými slovy, léčebné konopí tyto obrovské náklady bude dramaticky snižovat. To samé u chronických neurologických onemocnění. Ale i u těch dalších diagnóz z oborů, které jsem na začátku citoval. Tedy opak je pravdou, ve finále veřejné rozpočty, zdravotní rozpočty v tom konečném důsledku musí nutně ušetřit, protože samozřejmě ta spotřeba, konzumace těch léků, které dnes pacienti s těžkými diagnózami dostávají, je obrovská.

Na závěr – transparentnost, či netransparentnost. Já si v zásadě nedovedu představit transparentnější systém výběrového řízení na instituci, která získá státní licenci, než otevřené, veřejné, dvoukolové výběrové řízení. Já se ptám – co je víc, proboha? Co je transparentnější?

Pan kolega Bureš upozornil na jednu důležitou věc, která se týká ekonomiky, a tím pádem také částečně i dostupnosti. Já předpokládám a je možné, že ta úvaha, kdyby hypoteticky ten licencovaný subjekt měl možnost přes státní agenturu, tedy přes SÚKL, vyvážet, to znamená pěstovat v nějakém větším rozsahu, že by ty náklady výrobní byly nižší, a tím by se snížila cena na domácím trhu, a tím pádem zvýšila dostupnost pro české pacienty. Tato úvaha je zcela legitimní a já jsem přesvědčen, že si s ní pohraje Státní ústav pro kontrolu léčiv, protože to je instituce, která bude zodpovědná za vypsání příslušného výběrového řízení, na jehož konci bude udělení licence licencovanému subjektu v návaznosti na platné mezinárodní úmluvy.

Toť vše, děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane zpravodaji, přejete si závěrečné slovo? Ne. Pan kolega Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, přeji hezké dobré brzké popolední.

Rád bych si tak jenom trochu povzdechl a chce se mi říct: pojďme to vrátit do druhého čtení. Protože dlouhá léta jsme tady respektovali jednací řád, který praví něco o tom, o čem se vede debata ve třetím čtení. A jestliže se tady místo načítání případných legislativně technických a jiných podobných návrhů vede znovu meritorní debata k jádru věci, ať už v rozpravě,

ať už ve zprávě zpravodaje, ať už v dalších zprávách, tak mi připadá, že vlastně účelu té rozpravy, která byla v prvním a ve druhém čtení, nebylo dosaženo, na jednotlivých možná řešeních, která jednotliví poslanci a poslankyně, případně jednotlivé kluby, navrhuji podporují, nebyla nalezena shoda, a proto, říkám znovu, se mi chce říci: pojďme to vrátit do druhého čtení a znovu se vrátit k té debatě.

Já to nenavrhu. Já si jenom postesknu nad tím, že tady prostě někdy docela účelově možná kašleme na jednací řád. Pojďme se vrátit k respektu alespoň tohoto zákona. Děkuji. (Potlesk členů KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já v zásadě souhlasím s tím, že ve třetím čtení nemáme vést meritorní debatu, ale poprosil bych opozici, abychom se jí drželi všichni. Dneska to je minimálně třetí případ, kdy se vede meritorní debata ve třetím čtení. A je to špatně ve všech třech případech, a je jedno, jestli ji vedou vládní, nebo opoziční poslanci. Já s panem předsedou Kováčikem v tomto souhlasím. Pobavme se o tom na grémiu Sněmovny, pobavme se o tom na úrovni klubů, jaká pravidla psaná nebo nepsaná budeme vzájemně dodržovat a respektovat. Pak se takhle nebudeme zkoušet z toho, co je, nebo co není přípustné ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě se hlásí pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Členové vlády, paní a pánové, já na margo toho, co říkal pan předseda klubu ODS, jednu věc. Pokud šlo o předcházející zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, měl jsem sto chutí vést takovou meritorní debatu, protože to, co jsme tady předvedli, přece se týkalo něčeho jiného. Budeme ho muset znovu předělávat. Já myslím, že jedinou chybou, kterou udělal můj kolega Pavel Kováčik, bylo, že ten procedurální návrh neučinil, to vrácení do druhého čtení. Já to činím.

Prosím, vraťme tento zákon do druhého čtení. (Námítky z pléna, že rozprava byla ukončena.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já se obávám, pane kolego, že ve třetím čtení už nemůžeme tento návrh přijmout. Takže poprosím o návrh hlasovací procedury pana zpravodaje.

Poslanec Igor Svoják: Vážený pane předsedajícím, dámy a pánové, navrhuji tenhle postup hlasování. Nejdříve bychom hlasovali o komplexním

pozměňovacím návrhu výboru pro zdravotnictví pod písmenem B. Pokud by byl přijat, tak by byl nehlasovatelný pozměňovací návrh zemědělského výboru pod písmenem A a zároveň by byl nehlasovatelný pozměňovací návrh zemědělského výboru pod písmenem A a zároveň by byl nehlasovatelný pozměňovací návrh pana poslance Bureše pod písmenem D1. V případě, že by Poslanecká sněmovna neschválila tenhle komplexní pozměňovací návrh pod písmenem B, tak bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A ze zemědělského výboru a potom o pozměňovacím návrhu pod písmenem D1. Ostatní pozměňovací návrhy by byly nehlasovatelné.

Za druhé bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Rusnoka pod písmenem C. Dále pod písmenem D2 je pozměňovací návrh pana poslance Bureše, ale vzhledem k tomu, že Parlamentní institut shledal nesoulad a shledal rozpory s úmluvami, je tenhle pozměňovací návrh pod písmenem D2 nehlasovatelný. Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh pana poslance Skalického pod písmenem E a jako poslední pozměňovací návrh bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem F, který jsem předložil já.

Prosím, aby Poslanecká sněmovna o této proceduře hlasovala.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Má někdo jiný návrh, připomínku k návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj? Nemá, takže o ní budeme hlasovat. Ještě předtím tady je návrh na odhlášení, proto vás všechny odhlašuji. Přihlaste se prosím znovu hlasovacími kartami.

Předpokládám, že všichni přítomní jsou už přihlášení, tak budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak ji navrhl pan zpravodaj. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 97 přihlášeno 149, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Takže jsme schválili proceduru a prosím pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Igor Svoják: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu výboru pro zdravotnictví pod písmenem B. Je to komplexní pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem... (Posl. Svoják se snaží sdělit své stanovisko.) Omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Opomněl jsem stanoviska. Prosím, pane zpravodaji. (Zpravodaj: Stanovisko kladné. Předkladatel: Stanovisko kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 99 přihlášeno 151, pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Igor Svoják: Tímto se stal nehlasovatelným pozměňovací návrh zemědělského výboru pod písmenem A a zároveň pozměňovací návrh pana poslance Bureše pod písmenem D1.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C pana poslance Rusnoka. Stanovisko neutrální. (Předkladatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 100 přihlášeno 151, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Igor Svoják: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem E pana poslance Skalického. Stanovisko zpravodaje je kladné. (Předkladatel: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 101 přihlášeno 152, pro 150, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Igor Svoják: A jako poslední pozměňovací návrh budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu poslance Svojáka pod písmenem F. Stanovisko kladné. (Předkladatel: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 102 přihlášeno 154, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Igor Svoják: Nyní prosím, pane předsedající, abyste dal hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ověřím ještě u legislativy, zda bylo hlasováno o všech návrzích. (Ano.) Bylo, takže můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s

návrhem poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 590, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, ke kterému teď zahajuji hlasování? Kdo souhlasí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 103 přihlášeno 154, pro 126, proti 7. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přikročíme bodu s pořadovým číslem

112.

Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 600/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní poslankyně Soňa Marková a zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan kolega Svoják. Obdrželi jste sněmovní tisk 600/3, který obsahuje návrh na zamítnutí. Pozměňovací návrhy nebyly předneseny.

Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Prosím, paní kolegyně Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Hezký den, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vás požádala o podporu tohoto návrhu zákona. Domnívám se, že se jedná o významný příspěvek do systému veřejného zdravotního pojištění. Třebaže podobný návrh je součástí takzvaného vládního balíčku, tak jeho řekněme schválení není úplně jisté. Já bych byla velice ráda, kdybychom dělali skutečně systémové řešení, doplnili fond veřejného zdravotního pojištění a umožnili pacientům v České republice, aby jim byla dostupná kvalitní zdravotní péče.

Děkuji za podporu. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan kolega Svoják se hlásí do rozpravy.

Poslanec Igor Svoják: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl říci, že návrh zákona obsažený v tomto tisku 600 navrhuje zrušení maximálního vyměřovacího základu pro odvod pojistného na všeobecné zdravotní pojištění. Vzhledem k tomu, že tuto problematiku již upravuje odlišně návrh zákona obsažený v tisku 801, což je daňový balíček, který již Poslanecká sněmovna schválila, nemohu tento návrh zákona doporučit Sněmovně ke schválení.

Zároveň mi dovolu, abych sdělil, že k tomuto návrhu zákona výbor pro zdravotnictví, kterému byl přikázán, nepřijal žádné usnesení.

Ve druhém čtení pan poslanec Šnajdr navrhoval zamítnutí, nicméně podle jednacího řádu, § 121 odst. 2, je tento návrh nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Do rozpravy se ještě hlásí pan kolega Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych jenom ujistit, že návrhy z vládního balíčku a této předlohy nejsou zcela totožné, neboť vládní balíček navrhuje zrušení stropu jenom dočasně, kdežto tento návrh trvale. To jenom pro hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Potvrzuji slova pana kolegy Svojáka, že návrh na zamítnutí, který byl vznesen tehdejšími poslancem Šnajdrem, který už dnes poslancem není, je z tohoto důvodu nehlasovatelný.

Protože nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Ještě je tady žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami... Počet přihlášených stále ještě roste, takže ještě chvíli počkáme... Předpokládám, že všichni přítomní už jsou přihlášení.

Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 600.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 104, přihlášeno 148, pro 69, proti 77.

Konstatuji, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přikročíme k bodu s pořadovým číslem

113.

Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 605/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala poslankyně Lenka Kohoutová jako zástupce navrhovatele a zpravodajka ústavně právního výboru, paní poslankyně Jana Suchá.

Návrhy na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny, takže k tomuto bodu otevírá rozpravu. Prosím, paní kolegyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, jenom v krátkosti. Cílem této novely je umožnit občanským sdružením, která o to hlasy všech svých členů projeví zájem, změnit právní formu na obecně prospěšnou společnost. Je to jakýsi přechodový neboli oslí můstek před účinností občanského zákoníku. Moc tím pomůžeme právě občanským sdružením, která to budou potřebovat. To je všechno.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se někdo do rozpravy? Prosím, pan kolega Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobrý den, dámy a pánové. Rozpačitý vztah ČSSD k tomuto zákonu vyplývá z toho, že na jedné straně si uvědomujeme, že některé organizace, je jich asi 4 nebo 5, které mají takovýto záměr, na druhé straně je tam podmínka, aby tak učinily hlasy všech svých členů. Podle mého názoru tato podmínka nebude nikdy zjištěna, nikdy verifikována, nikdo to nebude moci ověřit a v budoucnu to může vyvolat velké spory a právní nejistotu. Z tohoto důvodu my tento návrh ve většině nepodpoříme.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do rozpra-

vy? Pokud tomu tak není, končím rozpravu. Táži se zástupce navrhovatelů a paní zpravodajky, jestli si přejí závěrečná slova. Ne. Děkuji. Vzhledem k tomu, že nebyly předneseny žádné návrhy, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Lenky Kohoutové, Jana Čechlovského, Dagmar Navrátilové, Rudolfa Chlada a Jaroslavy Wenigerové na vydání zákona o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 605."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení, jak jsem je přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 105, přihlášeno 150, pro 83, proti 11. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu s pořadovým číslem 18 a tím je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - druhé čtení

Prosím, aby se z pověření vlády slova ujal pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych zastoupil paní ministryni Múlerovou a poděkoval za rozpravu ve druhém čtení, poděkoval rozpočtovému výboru za mimořádnou odbornou péči, kterou věnovala této předloze. Jsme samozřejmě připraveni na rozpravu v plénu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Mám tady, paní kolegyně, oficiální přihlášky... Dobře. Takže dáme slovo nejdříve panu zpravodaji, a potom vám. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, vážený pane místopředsedo.

Dovolte mi seznámit vás s usnesením rozpočtového výboru číslo 366 ze dne 4. prosince 2012, které jste obdrželi jako sněmovní tisk 763/2.

Rozpočtový výbor dle tohoto usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit tento vládní návrh zákona ve znění komplexního pozměňovacího návrhu. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu je v části první stanovení obecné platové základny odvozené od platu v nepodnikatelské sféře, a to ve výši 2,75násobku. Pro představitele státní moci, tedy poslance, senátory, členy vlády, prezidenta republiky, soudce Ústavního soudu, členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, členy Rady Českého telekomunikačního úřadu, členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, se navrhuje na rozdíl od všech šesti variant vládního návrhu zákona zmrazení platové základny ve výši 51 731 korun pro další dva následující roky a od roku 2015 opětovné zavedení koeficientu násobku platu v nepodnikatelské sféře tak, aby počínaje rokem 2017 byly opětovně srovnány platové podmínky moci zákonodárné, výkonné a soudní. Stejně tak návrh rozpočtového výboru nepočítá u představitelů státní moci s žádným navýšením náhrad výdajů odvozených od platové základny. Rozpočtové dopady tohoto postupu jsou vyčísleny ve výši 425 milionů korun na straně výdajů státního rozpočtu, a to z důvodu zvýšení platu soudců, státních zástupců a právních zástupců Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, a jsou pokryty v návrhu státního rozpočtu na rok 2013 v kapitole všeobecná pokladní správa.

Část druhá pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru ruší zdanění náhrad výdajů pro všechny představitele i soudce, a tím i pojistné na zdravotní a sociální pojištění odváděné z náhrad těchto výdajů. Kolem této věci vznikla určitá pozornost i debata. Já chci k tomu pouze zmínit, že podle stanoviska zástupců předkladatele, Ministerstva práce a sociálních věcí, byl shledán ze systémového hlediska tento krok jako správný. Navíc tedy dosavadní systém vedl k dalším nárokům výdajů příslušných kapitol státního rozpočtu spojených s úhradou části pojistného, například v případě Poslanecké sněmovny náklady činí přes 25 milionů korun. Rozpočtovým výborem přijaté usnesení tedy vede k úspoře těchto výdajů.

Část třetí pozměňovacího návrhu upravuje některé souvislosti s možným rozpuštěním Poslanecké sněmovny, které nejsou dosud legislativně řešeny, a to směrem k asistentům poslanců, s cílem nastavit jistou formu jejich zabezpečení, kterou lze přirovnat k výpovědní době ze zaměstnaneckého poměru. Toto ustanovení se týká tedy pouze výjimečného případu, který v praxi ještě vlastně ve Sněmovně nenastal.

Vzhledem k tomu, vážené kolegyně a kolegové, že se jedná o komplexní pozměňovací návrh, požádám pak Sněmovnu, aby hlasováním v obecné rozpravě rozhodla o tom, že tento pozměňovací návrh bude vzat

jako základ pro další projednávání tohoto sněmovního tisku, k němuž budou podávány jednotlivé dílčí pozměňovací návrhy.

Chtěl bych na závěr předestlat, že jako zpravodaj vnímám argumentaci soudců, ať již obecných soudců, či soudu Ústavního. Koeficient 2,75 násobku vychází z předpokladu kompromisního řešení mezi platovou základnou vypočtenou koeficientem 2,5, kterou Ústavní soud prohlásil za protiústavní, a základnou původně obsaženou v zákonu, tedy koeficient 3. Navrhovaná základna 2,75 u soudců je na jedné straně i podle vyjádření předkladatele, tedy zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí, způsobilá vyhovět argumentům uvedeným v nálezech Ústavního soudu a v neposlední řadě také zohledňuje současnou ekonomickou realitu. Neznamená tedy u soudců jakékoliv snížení či další dočasné zmrazení platů oproti stávající situaci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Já se omlouvám, paní kolegyně, ještě se hlásí pan ministr Kalousek s přednostním právem. Prosím pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se moc omlouvám, kdyby tam na mě nečekaly odbory k rozpočtu, tak bych samozřejmě couval, ale... Děkuji za slovo. Chtěl bych se jenom velmi stručně vyjádřit k pozměňujícímu návrhu rozpočtového výboru.

Vláda v roce 2010, v srpnu, když přebírala rozpočet po Fischerově vládě, přebírala ho s výhledem deficitu 5,8. Dokázala ho ještě v tom roce stáhnout téměř o jeden procentní bod celou řadou úsporných opatření. To byl ten první úsporný balíček. V něm logicky byl obsažen i návrh, který se týkal ústavních činitelů. Ne že by byl nějak dramaticky rozpočtově významný, ale byl to nezbytný symbol: Říkáme-li, že chceme šetřit, tak prostě musíme začít u sebe. Součástí toho návrhu tedy bylo zmrazení platů ústavních činitelů po celé volební období a zdanění nezúčtovatelných náhrad.

Tady bych se jenom chtěl znovu vrátit k té filozofii, kterou jsme vedli nad náhradami. Někdy to totiž bývá zvlášť v argumentaci některých senátorů smícháváno dohromady. Čerpáme dva typy náhrad. Náhrady zúčtovatelné, je nám propláceno oproti účtům nebo v nějakém limitu, například za nájem, například za telefony, a tyto náhrady samozřejmě zdaněny nejsou. Tak jako běžnému zaměstnanci není zdaněn cesták, ovšem také ho musí vyúčtovat. Pak jsou ovšem náhrady paušální, které vyúčtovatelné nejsou, a řada z nás, zcela otevřeně, když například dokládá své majetkové poměry, dokládá a přiznává zcela legitimně, že tyto náhrady používá i pro svoji osobní potřebu. Například když dokládá veřejnosti,

za co si ušetřili na bydlení, nebo když dokládají své majetkové poměry. Ano, řada z nás tyto náhrady používá prostě pro svoji osobní potřebu. No a pokud je používáme také pro svoji osobní potřebu, tak je to běžný příjem, a jako běžný příjem jsme se rozhodli ho zdanit včetně všech odvodů. To je filozofie, kterou jsme zaujali k těmto paušálním náhradám. Já tu filozofii pokládám za správnou jako nepřítel všech daňových výjimek. Je to prostě náš příjem a každý příjem má být zdaněn. Protože jsme zdaňováni daní ze závislé činnosti, tedy má to být zdaněno režimem ze závislé činnosti.

Jistě pochopíte, protože já byl předkladatel tohoto návrhu a takto jsem to hájil i před dvěma lety, že teď po dvou letech neřeknu, že jsem se tenkrát spletl nebo zbláznil. Já si to myslím teď taky. Já si opravdu myslím, že zúčtovatelné náhrady daněny býti nemají, nezúčtovatelné paušální náhrady jsou příjem a daněny být mají. A promiňte, že na tomto názoru setrvávám i při hlasování.

Argument o tom, jak Sněmovna ušetří, protože nebude muset platit odvody zaměstnavatele, je argument zajímavý. Já bych jenom rád zdůraznil, že to je jedna soustava státního rozpočtu a argumentovat tím, že ušetřím tím, že nemusím ty peníze z pravé kapsy přendat do levé, je argument samozřejmě úsměvný. Není pochopitelně problém ty odvody kapitoly Poslanecké sněmovny narozpočtovat – protože je odvede kam? Odvede je samozřejmě do příjmové strany bilance téhož státního rozpočtu, z kterého jsou tyto výdaje vypláceny. Říkat, že to znamená úsporu, je argument pokrytecký a nedůstojný tak kvalifikovaného orgánu, jako je rozpočtový výbor.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první vystoupí paní kolegyně Klasnová se stanoviskem klubu?

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem předsedkyní klubu Věci veřejné, mám přednostní právo, takže vystupuji s tímto přednostním právem.

Já jsem tady hovořila už minule, v prvním čtení, o tomto tisku, vysvětlovala jsem nějaký svůj postoj, dala jsem pozměňovací návrhy a k těm se samozřejmě vyjádřím podrobněji v podrobné rozpravě. Ale dovolte mi, abych právě reagovala na to, co vzniklo na půdě rozpočtového výboru.

Připomeňme si trošičku historii, proč dnes tady řešíme zákon o platu představitelů státní moci. Řešíme to proto, že zde je výrok Ústavního soudu, že zmrazení platu představitelů státní moci, resp. jedné z jeho složek, moci soudní, je věc, která by mohla být v kolizi s nezávislostí soudu. Jinými slovy, ten výrok Ústavního soudu měl řešit pouze platy soudců. Z mně trošku nepochopitelného důvodu, jak jsem to tady říkala již v prvním čtení, nám Ministerstvo práce a sociálních věcí poslalo novelu ve formě jakéhosi

legislativního podvozku. Dalo nám možnost, abychom se tady na půdě Poslanecké sněmovny pohádali, vybrali si, která varianta se nám líbí nejvíce. Bylo to od 2,51násobku té základny platu až do trojnásobku. Tuto praxi jsem tady kritizovala. A opravdu si nemyslím, že to je správný přístup rozpočtově odpovědné vlády, když je zcela jednoznačné, že pokud by se tato základna zvedla, tak by to znamenalo samozřejmě výdaje navíc ze státního rozpočtu.

Samozřejmě se stalo tak, jak jsem očekávala. V rozpočtovém výboru byly přijaty určité pozměňovací návrhy, a byť se tedy nehýbe se základnou týkající se platu ostatních představitelů státní moci, tedy platu i politiků, ale hýbe se pouze s tou základnou týkající se soudců s tím, že tam je navrhován koeficient 2,75, tak přesto z rozpočtového výboru vzešly další pozměňovací návrhy, taková jakoby iniciativa nad rámec, kterou snad nikdo ani neočekával a která podle mě není zcela žádoucí. Už tady o tom hovořil ministr financí. A samozřejmě pan zpravodaj Vilímec zde řekl, že součástí novely je náhle i novela zákona o daních z příjmu. Ráda bych tady zdůraznila, tato novela řeší problematiku paušálních nezúčtovatelných náhrad. Řeší ji tak, že vlastně vrací stav, který tady byl, to znamená, řeší ji tak, že se ruší zdanění těchto náhrad.

Dámy a pánové, argumenty, proč by měly být tyto náhrady zdaněny, protože se jedná o nezúčtovatelné paušální náhrady, tady řekl pan ministr financí a já, ač nerada, s ním musím souhlasit. Není tedy nutné, abych to říkala. Ale dovolu mi, abych ocitovala programové prohlášení vlády: Vláda zavede zdanění paušálních náhrad poslanců, senátorů, prezidenta i některých příspěvků ozbrojených sborů. Tato věc je obsažena v programovém prohlášení vlády.

Dále se v programovém prohlášení vlády se dočteme v kapitole Legislativa: Vláda se zavazuje upravit legislativní proces tak, aby zvýšila kvalitu odpovědnosti právní regulace, zamezí se tzv. přílepkům zákonů. Já jsem přesvědčena o tom, že toto je příležitost, nesouvisí to se zákonem nebo s problematikou, kterou jsme měli řešit, nehledě na to, že další příležitost, který vznikl v rozpočtovém výboru, je příležitost týkající se změny jednacího řádu.

Mně je líto, že tady musím už pokolikáté citovat programové prohlášení vlády, skoro si dokonce říkám, nebo skoro lituji, že nejsem součástí vlády, protože zjevně si pamatuji a připustila jsem si k srdci programové prohlášení lépe než představitelé této vlády. Ale ráda jsem to tady chtěla zdůraznit, abychom si všichni uvědomili, a hlavně ve třetím čtení vám to tady, dámy a pánové, kteří budete pro to zvedat ruku, zopakují, že ji zvedáte, zvláště vy z koaličních řad, právě v rozporu s programovým prohlášením vlády.

Pan zpravodaj Vilímec tady řekl, že rozpočtový výbor řešil problematiku

poslaneckých náhrad. Řekl, že v rámci jednacího řádu by se nově po rozpuštění Sněmovny zachovaly také platy asistentů. Já se tímto omlouvám své asistentce, pokud se dívá na můj projev, ale musím říct, že s tím na-prosto a kategoricky nesouhlasím, aby dva měsíce, tedy po 60 dnů, nebo to je ta maximální lhůta, než budou vypsány nové volby, dál byli vypláceni asistenti. Nevidím k tomu sebemenší důvod. Tato praxe tady nebyla. Nevím, proč ji zavádět.

Ale pan zpravodaj Vilímec cudně zamlčel ještě jeden pozměňovací návrh. A ten pozměňovací návrh je také obsažen v rozpočtovém výboru a je obsažen přímo v té části, která se týká zákona o platu představitelů státní moci. A opět se týká situace, kdy by byla rozpuštěna Poslanecká sněmovna. Pakliže by byl tento návrh schválen, znamenalo by to nově zavedení této praxe: do doby, než by byly vypsány volby, by si mohli poslanci nechat své regionální kanceláře. Takže to máme asistenty i kanceláře. A funkcionáři, to znamená ti z nás, kdo požívají výhody spojené s tím, že jsou předsedy výborů nebo jsou ve vedení Sněmovny nebo jsou předsedy poslaneckých klubů, by měli možnost nechat si také automobily či automobil s řidičem. Jinými slovy, kampaň by šlo koneckonců odjet za státní peníze. Musím říct, že to je další věc, se kterou absolutně nesouhlasím a nevidím pro to důvod.

Ale já bych nebyla tak úzkoprsá, abych tohle snad nepřála politikům, ale já si myslím, že ve chvíli, kdy tato vláda zde dělá takové významné škrty, protože ekonomická situace tohoto státu nedovolí, aby si občané se zdravotním postižením mohli brát od státu příspěvek na pořízení motorového vozidla v okamžiku, kdy lidé požívající výhody průkazky ZTP budou muset tyto průkazky vracet a nebudou mít příspěvky na mobilitu, nebudou mít možnost mít zadarmo dopravu v městské hromadné dopravě, mít dopravu se slevou, tak si skutečně myslím, že toto není zrovna dobrý signál, a nemyslím si, že to je věc, kterou bychom se měli snažit propašovat zde na plénu Poslanecké sněmovny v souvislosti s řešením problematiky, kterou tady nastínil a kterou v podstatě otevřel Ústavní soud, a to se týká platu soudců.

Já to samozřejmě budu, protože tady moc lidí nezůstalo v pátek odpovědné, opakovat při třetích čteních a budu samozřejmě chtít, aby se o těch pozměňovacích návrzích, i s tou první částí já nemám absolutně problém souhlasit, ta se týká platu soudců, tak budu požadovat, aby potom v té proceduře se o tom hlasovalo skutečně per partes, a budu to tady připomínat ještě Sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dříve než dám slovo panu poslanci Michalíkoví, jsou tady dvě faktické poznámky. Ptám se pana kolegy

Paroubka. Je to omyl. Takže s faktickou poznámkou pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělený prostor. Budu veskrze krátký a stručný. Chtěl bych ujistit paní poslankyni Klasnovou, že já jsem svobodně vyjádřil své hlasování při předmětné věci, a věřte, že je málo poslanců, kteří při schvalování té hlouposti, a na jiných místech to často je ještě více, hlasovali proti. Přesto každému, kdo se mě táže na onu předmětnou věc, dokážu vysvětlit, jakého kočkopsa, jakou hloupost tady tehdy Poslanecká sněmovna na návrh pana ministra financí schválila.

Mnohdy nemusí vstávat poslanci a cítit vzrušení, stačí, když přijdou k řečníšti a dovolí, aby se věci nazývaly pravými jmény. Je-li někdo např. přihlášen k trvalému pobytu v Jihočeském kraji – a nemohu jinak, než a-bych to takto neshazoval nebo netlačil do regionu někoho jiného a dovozuji, že je to příklad – je-li někdo přihlášen k pobytu v Jihočeském kraji a je zjevné, že celé své funkční období tráví v Praze, aniž by se do Jihočeského kraje podíval, je to podvod, čerpá-li náhrady cestovného na to, že je v Jihočeském kraji, přestože je v Praze. Je to podvod! Není třeba nikoho zdaňovat. A každé další jiné plnění je v této rovině přezkoumatelné a není třeba tady stavět kočkopsy, pseudozdaňování situací, které se jakoby v reálu berou ze světa zaměstnanců, a přitom tam nemají ta omezení a limity, které se ve světě zaměstnanců považují za naprosto absolutní a nepřekročitelné.

Paní poslankyně, já na vás neútočím, jen doplňuji vaše vystoupení o některé důležité drobnosti, abyste pochopila správně jaksi míru toho hlasu a akcentu, který já jsem zvolil. Používá-li někdo jako zaměstnanec zaměstnanecké vozidlo, resp. majetek firmy, odvádí pojištění a je limitován v tom, že má v autě GPS, dokládá, kudy s tím jezdil, a tankuje do toho auta náklady, které propláci firma. Auto je samozřejmě také firemní majetek. (Předsedající: Váš čas. Čas, pane kolego!) Auta poslanců jsou osobní majetek. A takových drobností, které tady pan ministr financí zamlčel a které poslanci zamlčují snad v nesvobodě a strachu z voličů, je tolik, že každé další rozplétání téhle věci by dokázalo, jakou hroznou hloupost tady poslanci při onom hlasování schválili.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se přiznám, že k tomuto tématu jsem nechtěl vystupovat, protože je to téma, které je pro mě velmi tragické a kde bojuji o spravedlnost v tom, jestli debata na poslaneckém klubu právě k podobnému bodu měla, či neměla být trestným činem. A já doufám, že pravda zvítězí. Ale o to víc přiznávám,

že mě dneska trápí veselost toho tónu, ten způsob debaty. A já prosím v rámci faktické poznámky, a apeluji na to, abychom toto téma projednávali v kontextu toho, že když jsme se tady před chvílí bavili o milionu exekucí, když jsme se tady bavili o eskalaci zásadních sociálních problémů, tak v této atmosféře, sociálně velmi citlivé, v předvánoční atmosféře, kde jenom když doplním pro vaši představu některé statistické údaje, kupř. roste v kontextu té deprese a závažnosti sociální situace i množství loupežných přepadení, tak to téma dneska tady zlehčovat a tvářit se, jako že platy politiků jsou tématem, které má úsměvná zákoutí, obávám se, že opravdu není na místě.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Konečně můžeme přistoupit k přihlášce do rozpravy. Jako první je přihlášen kolega Michalík. Prosím, pane kolego.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, bohužel časový prostor, který se jeví na konci dnešního jednání, mě bohužel svede k tomu, že zkrátím své vystoupení, které jsem chtěl důkladněji vysvětlit, a bohužel zneužiji toho, co se tady děje, takže ve třetím čtení asi zase poruším jednací řád a budu o něco delší.

Mám tři poznámky. První, že se chci ve všeobecné rozpravě přihlásit k tomu, že jsem předložil pozměňovací návrh 4821 a k němu se v podrobné rozpravě přihlásím. Ten zdůvodním tím, že vlastně celý princip vyhlášky a zákona 236/1996 vycházel v roce 1996 z toho, že napříč politickými stranami se tehdy poslanci dohodli na částkách, odměnách a vazbách těchto odměn na nějakém základě, a mezi jiným i to, že se nebudou cestovní diety nebo náklady dokladovat, čili nebudeme lepit každý měsíc účtenky, jízdenky atd., a že se dohodneme na paušální náhradě. Dneska se bohužel mluví o paušální náhradě jako nezdánitelné položce, která se rovná příjmu. To je lež jako věž a bohužel jsme zapomněli na to, že to v roce 1996 bylo míněno jinak. Tím, že se v tom roce 1996 dohodlo na nějaké základně, která se týkala všech ústavních činitelů, čili senátorů, poslanců, ústavních soudců i ostatních soudců, a my jsme to v dnešním zákoně rozdělili, čili je základna pro poslance a senátory a základna pro soudce a bohužel ústavní soudci jsou vázáni na naši základnu, tak si dovolím předložit pozměňovací návrh, který tuto anomálii řeší, a základnu pro výpočet platů ústavních soudců vracím na úroveň základny pro soudce. To je stručné zdůvodnění toho, že se něco udělalo špatně. Tím pádem chci říct, že tento pozměňovací návrh se vlastně už staví jako pozměňovací návrh ke komplexnímu návrhu rozpočtového výboru.

Druhá poznámka – zdaňování diet. Já bych prosil, opravdu slušně prosím: Prosím vás, přestaňte lhát. Přestaňte lhát o tom, že diety jsou příjem.

Diety jsou náhrady nákladů spojených s tím, že naši funkci vykonáváme mimo své bydliště. Čili tyto náhrady, které jsou nákladového charakteru, v žádném případě nikdy nikdo nezdaňoval. Já bych rád viděl zaměstnance, který zajede na měsíc na služební cestu, vyúčtuje si diety, cestovné, a někdo mu je ve fabrice zdanil, tak tu účetní podle mě okamžitě inzultuje. Čili diety jsou náklad a my jsme formou ulehčení práce tady v Kanceláři přistoupili na paušální způsob (nesrozumitelné) těchto nákladů. Takže prosím vás, nejedná se o příjem, jedná se o náhradu nákladů.

Když vzpomenu rok 2010, kdy jsme si hrdinně snížili plat o 10 %, a tím pádem jsme si vlastně snížili i výpočet diet nebo náhrad paušálu, protože ty jsou vázané na plat, takže jsme si snížili i diety o 10 % a pak – a teď je otázka, jestli to byla blbost, chytrost někoho – jsme si tyto diety zdanili a ještě tím, že mezitím přišla Topolánková vláda se supernápadem tzv. superhrubé mzdy, takže to není 15 %, ale 21 %, protože jsme zdanili tyto diety přes 20 %. Takže touto nenormalitou – já jsem to tu nazval minule před časem největší ekonomickou cypovinou, kterou jsem kdy viděl – tak tímto způsobem jsme si bohužel snížili platy čistého příjmu o 20 až 25 tisíc korun. Pak jsme nad sebou plakali, jak jsme to zblbli. V klubu VV se naši bohatí a ochotní, kteří půjčovali, my jsme na tento způsob nepřistoupili.

Takže prosím vás, k těm náhradám a nákladům. Máme dvě možnosti. Buď se vrátíme zpátky k tomu, že budeme každý měsíc lepit svoje účtenky, svoje diety a svoje cestovní doklady a budeme to nosit panu Kynštetrovi do ekonomického úseku, anebo zůstaneme u toho jednoduchého paušálního výpočtu, ale výpočet je nákladový, ne příjmový.

Třetí poznámka se týká spíše vystoupení pana ministra Kalouska, který řekl, že v rámci šetření a symboliky šetření se sáhlo i na těch 281 platů senátorů a poslanců, protože i když to není moc, tak symbolicky jsme museli zkrátit a zdanit. A já bych chtěl poukázat na to, že ti, kteří byli nebo jsou členy rozpočtového výboru a slyšeli argumenty soudců a Ústavního soudu i správního soudu, jsme dostali do rukou materiál o průměrných platech náměstků ministrů a ředitelů odborů.

Pánové a dámy, platy 330 tisíc měsíčně u náměstka, 250 tisíc měsíčně u náměstka, 120 tisíc u ředitele odboru. Připadá vám to normální? To jsou platy, které jsou vyšší, než má ministr. Jsou to platy, které jsou třikrát větší, desetkrát větší než naše. Co ti náměstci udělali tak krásného, tak velkého, že z platu 80 tisíc jejich základního má najednou 300? Co udělala tak velkého paní ředitelka určitého sekretariátu, která dostala odměny 900 tisíc v několika částkách, přitom její plat podle tarifu je 30 tisíc korun? To musejí být zázraky. Záchrana světa před třetí atomovou válkou.

Čili prvně, jestli chce naše vláda hledat zdroje, ať se podívá do vlastní šatny. Tam si myslím, že je velký prostor, protože jestli někdo dokáže desetkrát zvýšit plat mimořádnými odměnami, svědčí vlastně o tom, že buď

má velké rezervy v rozpočtech, pak je třeba tyto rozpočty zkrátit, anebo je třeba nějakým způsobem limitovat, aby svévolným způsobem někdo někoho nezvýhodňoval tak výrazným způsobem, že to hraničí s nenormalitou.

Jinak avizuji znovu, že chci vystoupit i v podrobné rozpravě a ve třetím čtení se přihlásím také do rozpravy i s tím, že to bude delší. (Výraznější potlesk přítomných poslanců z levé a středové části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já velice zkrátím své vystoupení. Chtěl bych říci, že po dlouhé době jsem téhož názoru – a je to snad první věc za hodně dlouhou dobu – jako ministr financí Kalousek. Neumím si představit v tuhle chvíli zrušení zdanění nezúčtovatelných náhrad ústavních činitelů, jak se o tom hovoří v návrhu rozpočtového výboru. Přiznám se, že komplikované výklady, které tady předvedl můj předchůdce u řečnického pultu, nechci absolvovat. Přiznám se, že to bych skutečně nedokázal. V situaci, kdy klesá české hospodářství a bude klesat i v příštím roce, kdy klesá reálná mzda, reálné důchody, si neumím představit, že by nám vlastně rostl čistý příjem. Řekněme si otevřeně, o co tady jde. A pro takovou změnu já hlasovat nebudu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan zpravodaj Vilímec. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, pouze učiním formalitě zadost a s odkazem na svoji zpravodajskou zprávu navrhuji, aby se po skončení obecné rozpravy hlasovalo o tom, že se návrh rozpočtového výboru vezme jako základ pro další jednání o tomto tisku a pozměňovací návrhy budou načteny k tomuto návrhu rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihláška patří paní kolegyni Langšádlové. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v poslední době jsme tady procházeli velmi bouřlivými měsíci. Vláda předkládala mnoho nepopulárních, ale já jsem přesvědčena, že správných a odvážných kroků. Jsem přesvědčena, že bylo správné přijmout změny v sociálním systému. Jsem přesvědčena, že tyto změny zajistí dlouhodobou stabilitu. Jsem přesvědčena, že bylo správné, byť velmi odvážné, přistoupit ke krokům v oblasti důchodové reformy, vy-

rovnání s církvemi. Ano, jsou to kroky, ke kterým neměla odvahu vláda a politická reprezentace v uplynulých dvou desetiletích. Jsou to kroky odvažné, správné, ale nepopulární.

Vážení kolegové, zejména moc prosím vás, kolegy na pravici, já jsem přesvědčena o tom, že z dlouhodobého hlediska všechny tyto kroky, které jsme přijali, zajistí dlouhodobou stabilitu. A my všichni víme, že právě tato dlouhodobá stabilita je předpokladem dlouhodobé prosperity naší země. Prosperita země nikdy nemůže být založena na dalším a dalším zadlužování.

Vím, že dnešní diskuse nebyla vyvolána touto Poslaneckou sněmovnou. Vím, že jsme si před několika měsíci výrazně snížili své příjmy. Vím, že jakýkoliv návrh, který by vedl ke zvýšení příjmu poslanců, by nebyl fiskálně významný. Přesto bych vás chtěla velice důrazně prosit o to, abychom návrhem, který přijmeme, nezvyšovali ani své odměny ani neměnili otázku zdanění náhrad. Je to opravdu otázka dlouhodobé solidarity ve společnosti. A pokud chceme, aby naše kroky byly společností akceptovány, pokud chceme, aby přijala ty nepříznivé dopady, které krátkodobě na společnost v tuto chvíli doléhají, velice naléhavě vás prosím, abychom přijali takový návrh, který nebude zvyšovat naše příjmy ani o korunu.

Děkuji.

A dovoluji si předložit komplexní pozměňovací návrh, který bude alternativou proti již zmíněnému komplexnímu pozměňujícímu návrhu rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

A teď bychom měli hlasovat o návrhu, který podal pan zpravodaj Vilímc, aby za další podklad byl vzat komplexní pozměňovací návrh rozpočtového výboru. Je to tak, pane zpravodaji? (Poslanec Vilímc nerozuměl.) Budeme hlasovat o vašem návrhu, aby se dále jednalo s předlohou, která je komplexním pozměňovacím návrhem rozpočtového výboru. (Poslanec Vilímc souhlasí.)

Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Počet přihlášených pořád ještě roste... Tak mohu předpokládat, že všichni, kteří jsou v sále, již jsou přihlášení.

Budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje, aby jako podklad pro další jednání byl přijat komplexní pozměňovací návrh rozpočtového výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 106, přihlášeno 115, pro 85, proti 12. Návrh byl přijat.

Teď můžeme otevřít podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy je jako první přihlášen pan poslanec Michalík. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Alfréd Michalík: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4821, který řeší nesoulad, který nastal tím, že jsme přijali tento komplexní návrh u ústavních soudců, a tím pádem je dostává do relace v rámci celé soustavy soudnictví. Máte ho jako 4821.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který byl přijat pod číslem 4852. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Jana Suchá. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, pane předsedající. Chtěla bych načíst pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu rozpočtového výboru. Můj pozměňovací návrh se týká části první článku 1 bodu 1. A sice nahrazuji číslovku 2,75 číslovkou 3.

Pozměňovací návrh tedy bude znít v bodě 1 takto: V § 3 odst. 3 větě první se za slovo "roku" vkládá slovo "3násobek". Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zatím poslední přihlášenou je paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Chtěla bych se přihlásit ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou už elektronicky v systému. Je to pozměňovací návrh pod číslem 3729. Je to návrh, který se týká problematiky rozmrazení platů soudců a zároveň nechává zmrazeny platy představitelů státní moci do 31. prosince 2015, tedy ještě o jeden rok déle, než bylo v rozpočtovém výboru.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 3730. Ten řeší zcela jiný paragraf zákona o platech představitelů státní moci. Je to § 38. Je to ten paragraf, o kterém jsem tady hovořila ještě v prvním čtení. Týká se absencí poslanců. Je to paragraf, který nepřidávám, ale který tady v tom zákonu byl, jak říkám, asi 15, nebo možná i déle let. Nicméně v závěru paragrafu

se hovoří, že o důvodech ztráty nároku rozhoduje orgán určený Poslaneckou sněmovnou, ale nějak několik let nikomu nevadilo, že se ten orgán nikdy neurčil. A já tady velmi elementárně tam dávám návrh, aby to byl mandátový a imunitní výbor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím jsme vyčerpali přihlášky do podrobné rozpravy. Protože žádnou přihlášku z místa nevidím, podrobnou rozpravu končím. Přejete si, pane zpravodaji, závěrečné slovo? (Zpravodaj nechce.) Ne.

Takže končím druhé čtení tohoto návrhu a mohu konstatovat, že jsme vyčerpali program. Ještě než se rozejdeme, tak mi dovoluji jednu organizační záležitost. V pondělí se zde v jednacím sále bude konat konference ke 20 letům české Ústavy, a proto vás všechny prosím, abyste si odnesli své materiály, pokud nechcete, aby byly skartovány.

Čtyřicátá devátá schůze bude pokračovat v úterý 11. 12. ve 14 hodin. S touto informací končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo ve 14.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

11. prosince 2012 ve 14.01 hodin

Přítomno: 179 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím též, abyste mi oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Zatím oznamuji, že náhradní kartu číslo 1 bude mít pan poslanec Jeroným Tejc, náhradní kartu číslo 11 pan poslanec Jaromír Krupka.

Nyní vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají...

Dámy a pánové, prosím všechny o klid. Kvůli mně nemusíte, ale zkuste třeba kvůli stenografům a třeba sami kvůli sobě. Ještě jednou děkuji.

Z poslanců se omlouvají: Vlasta Bohdalová – zdravotní důvody, Jan Bureš – zdravotní důvody, Pavel Drobil – zdravotní důvody, Dana Filipi – zdravotní důvody, Jan Hamáček – zahraniční cesta, Michal Hašek – pracovní důvody, Gabriela Hubáčková – zdravotní důvody, Radek John neuvádí důvod, Václav Klučka – zahraniční cesta, Ivana Levá – rodinné důvody, Bohuslav Sobotka – zdravotní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, taktéž Jiří Štětina, zahraniční cesta – Martin Vacek, David Vodrážka – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá Kamil Jankovský pro pracovní důvody a Karel Schwarzenberg pro zahraniční cestu. To byly omluvy.

Nyní jsme v úvodu jednacího dne. Je zde prostor pro vaše přihlášky k programu schůze. S prvním přednostním právem se hlásí pan kolega Kováčik, poté pan kolega Stanjura.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, do konce roku nám zbývá pouhých dvanáct pracovních dnů. V těchto dvanácti pracovních dnech musí být odpracováno ještě hodně úkolů – i tady ve Sněmovně i venku ve firmách, kdekoliv, všude, kde jde o to, aby zítra bylo alespoň tak jak dnes, když už ne lépe.

Chci se z pověření poslaneckého klubu KSČM zeptat za pacienty, za zdravotnická zařízení, koneckonců i za zdravotní pojišťovny, kdy už konečně bude alespoň malé světélko na konci tunelu a kdy už konečně alespoň začnou být podepisovány smlouvy o poskytování péče v nemocnicích mezi zdravotními pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními. Jsme přesvědčeni o tom, že tím, že na tomto poli není vyorána ani jediná brázda, je vážně ohroženo zajištění potřebné zdravotní péče pro

pacienty v Čechách, na Moravě, ba i ve Slezsku, a to už od 1. 1. příštího roku.

Rádi bychom, a věřím, že spolu alespoň s některými pacienty, které to zajímá, alespoň s některými zdravotnickými zařízeními, jejichž existence na tom závisí, a koneckonců i s některými pojišťovnami, které by také rády viděly na konec toho procesu, požádali pana ministra o vysvětlení, proč tímto způsobem za prvé hazarduje se zdravím a životy občanů České republiky, a za druhé, kdy už bude na poli podepsání smluv mezi pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními alespoň trochu jasněji.

Žádám vás proto o podporu mého návrhu na zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví k omezování zdravotní péče v České republice. Rád bych navrhl jeho zařazení jako první bod dnes. V případě, že nebude přijato toto zařazení, tak jako první bod ve čtvrtek v 11 hodin po písemných interpelacích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mám několik návrhů k pořadu jednání. Nejprve bych chtěl navrhnout nové body, které bychom mohli zařadit na program této schůze.

Za prvé je to zákon zamítnutý Senátem, to jsou daňové zákony, sněmovní tisk 801 – navrhuji zařadit na pořad schůze.

Dále navrhuji zařadit nové body. Nejprve změny v orgánech Poslanecké sněmovny, další bod stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny a další bod volba místopředsedů Poslanecké sněmovny s tím, že u bodu stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny navrhuji jeho pevně zařazení dnes po již pevně zařazených bodech.

Dále navrhuji, abychom zítra po pevně zařazených bodech zařadili bod číslo 10, sněmovní tisk 780, zákon o integrované prevenci, to je druhé čtení, a současně abychom třetí čtení tohoto návrhu zákona zařadili na středu 19. prosince po již pevně zařazených bodech.

A poslední návrh tady mám – abychom dnes zařadili jako první čtyři body bod číslo 25, sněmovní tisk 712, návrh zákona o elektronických komunikacích, bod číslo 26, sněmovní tisk 767, návrh zákona o nouzových zásobách ropy, bod číslo 31, sněmovní tisk 824, návrh zákona o technických požadavcích na výrobky, a bod 150, Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011, sněmovní tisk 790.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, prosím je-

nom, jestli jsem si v rychlosti zaznamenala všechno – bod, který navrhuje ve druhém čtení, tisk 780, myslím, že to je bod 10, ten zařazujete na zítřek?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bod 10 na zítřek po již pevně zařazených a ten samý bod 117, třetí čtení, na příští středu po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Středa 19. 12., ano? (Ano.) Mám to snad zaznamenáno dobře. Budete mě kontrolovat, až bude před hlasováním.

Nyní je zde přihlášen pan kolega Chaloupka, ale s přednostním právem ještě pan poslanec Petr Gazdík, předseda klubu. (Vzdává se přednostního práva.) Pan kolega Chaloupka. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, navrhuji vyřazení bodu 23, sněmovního tisku 676, vládního návrhu novely zákona o stavebním spoření, z pořadu 49. schůze. Předstupuji před vás, abych vyjádřil znovu postoj Věcí veřejných.

Považujeme za velký problém, že by změny navrhované v této novele měly platit retroaktivně a vztahovat se nejen na nové, ale i na již existující smlouvy. Novela rozhodně není vypracovaná ve prospěch občanů. Jediný, komu z této novelizace bude plynout profit, je konkurence stavebních spořitelen, bankovní domy a finanční skupiny.

Předkládaná úprava přináší dvě hlavní novinky. V první z nich, která zajistí, aby stavební spoření lidé využívali výlučně pro stavební investice, Věci veřejné překážku nevidí. Avšak ke druhé změně máme zásadní výhrady. Jedná se o to, že změna by měla na jedné straně umožnit klasickým bankám poskytovat produkty stavebního spoření a na straně druhé dává stávajícím stavebním spořitelnám možnost proměnit se na standardní banky. To bude mít za následek, že z trhu budou vytlačeny relativně levné úvěry na rekonstrukce a modernizace v nižších objemech, jak je dnes nabízejí stávající spořitelny, a nahradí je drahé bankovní hotovostní úvěry.

Jestliže se dnes lidé nemusejí o své úspory v rámci stavebního spoření obávat, je to hlavně proto, že stavební spořitelny na rozdíl od bank mohou investovat v omezeném rozsahu a do velmi bezpečných instrumentů, a to by podle nového vládního návrhu mělo být jinak.

Je zcela nepochybné, že z činností, které jsou financovány pomocí úvěrů stavebních spořitelen, plynou do státního rozpočtu a do dalších veřejných rozpočtů nezanedbatelné daňové příjmy a zanedbatelný není ani pozitivní vliv stavebního spoření na trhu práce.

Rovněž je potřeba brát v úvahu fakt, že navrhovaná změna by mohla být v rozporu se soutěžním právem Evropské unie. Běžné banky mohou na

rozdíl od stavebních spořitelů poskytovat své produkty komukoliv v Evropě –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, prosím vás o klid!

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, paní předsedkyně. Já to zkrátím. Ten, kdo ví, o čem je řeč, ví, o čem je řeč. Ti, které to nezajímá, stejně nebudou poslouchat.

Obracím se na předsedkyni Sněmovny se žádostí o vyřazení tohoto bodu z pořadu 49. schůze.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Petr Gazdík s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dovoluji mi, abych navrhl bod 70, sněmovní tisk 756, a jeho zařazení po pevně zařazených bodech odpoledne ve středu 12. 12., to je za bod 79. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Jan Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, bod 25 byl načten panem kolegou Stanjuro, takže já беру svůj návrh zpět.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi navrhnout zařazení nového bodu na jednání naší schůze, protože se domnívám, že je tady dlouhodobě porušováno několik zákonů České republiky, a to přímo premiérem České republiky.

Po tom, co nám pan premiér předvedl za poslední dva měsíce při bodu ústní interpelace, kdy několikrát po sobě – a kéž by ve čtvrtek ráno, ale půl hodiny před začátkem ústních interpelací, kdy se poslanci na tyto interpelace připravovali, byli na ně nachystáni, byli zde v sále, a pan premiér, aniž by byl omluven na začátku jednacího dne, ale během jednacího dne doručil omluvku předsedkyni nebo místopředsdům Poslanecké sněmovny, nepřišel na tyto interpelace. Já se domnívám, že dochází k hrubému porušení nejenom jednacího řádu Poslanecké sněmovny České

republiky, ale také k tomu, že pan premiér nám tady ostentativně opakovaně a bez uzardění porušuje zákony České republiky a hlavně velmi pohrdá touto Poslaneckou sněmovnou.

Protože nám jednací řád Poslanecké sněmovny umožňuje podle § 55 usnést se na tom, že žádáme přítomnost členů vlády, nezbyvá mi po tomto extempore, které pan premiér udělal za poslední dva měsíce, kdy jsme ho nemohli interpelovat, vás požádat o zařazení nového bodu, který bych nazvala Účast členů vlády na jednání Poslanecké sněmovny, kdy by v rámci tohoto bodu bylo přijato usnesení, že žádáme premiéra České republiky, aby se ve čtvrtek od 14.30 do 16 hodin účastnil bodu Ústní interpelace, které jsou dány jak jednací řádem, tak Ústavou této země.

Já si myslím, že to, jak nám pan premiér ukazuje, že pohrdá touto Sněmovnou – pak se nedivme, pokud sám premiér pohrdá tímto nejvyšším orgánem, jak se chovají lidé venku. Pokud chceme i občany naučit tomu, že zákony se mají dodržovat, prosím, začněme od sebe.

Proto vás žádám o zařazení nového bodu. Nebude to bod dlouhý. Chci ho zařadit na dnes po pevně zařazených bodech, to znamená asi téměř před dnešním ukončením jednání, nebo na úterní večer, protože těch bodů je zařazeno hodně. Myslím, že jsme schopni to zvládnout krátce. Myslím, že si to zasloužíme.

Já opravdu nechci být ta, která tady bude opět ve čtvrtek stát společně s několika kolegy, a to včetně vládní koalice, kteří se připraví na interpelace, velmi často interpelují na aktuální témata, která po nich žádají občané, a pan premiér si tady půl hodiny předtím, to znamená o půl druhé, doručí omluvku a zase se na nás vykašle. Tak a to už jako dost! Děkuju. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já oznámím, že mi teď byla doručena omluva pana poslance Jiřího Bessera pro zdravotní důvody. Náhradní kartu číslo 10 má pan kolega Cyril Zapletal, náhradní kartu číslo 12 má pan ministr Miroslav Kalousek – a ten žádá nyní o slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Já nebudu zdržovat. Chtěl jsem jen ujistit paní poslankyni Konečnou, která říkála, že pan premiér koná bezostyšně a bez uzardění, že vedle pana premiéra sedím a mohu paní poslankyni ujistit, že se pravidelně rdí. (Smích v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní, po tomto ujištění, prosím pana poslance Josefa Novotného mladšího. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já se pravidelně nerdím, ale žádám o vyřazení bodu číslo 90, sněmovního tisku 811, a zařazení tohoto bodu na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, několikrát jsem v předchozích měsících požadoval, naposledy před týdnem, aby předseda vlády přednesl zprávu či informaci o metanolové aféře, resp. o opatřeních směřujících k zamezení černého trhu s pančovaným alkoholem. S napětím jsem očekával, co se stane poté, co ministr zdravotnictví Heger minulý týden sdělil, že chystá určitá opatření a že s nimi také seznámí českou veřejnost. Dozvěděli jsme se, že to budou intenzivní kontroly, a vlastně nic víc. Nevím, na co ty intenzivní kontroly přijdou. Necháme se překvapit a necháme se také překvapit vývojem, a jestli přibudou ještě nějaké otrávení lidí. Já si to samozřejmě a přirozeně nepřeji.

Chci jen tiše připomenout, že o černém trhu s lihovinami a destiláty zatím nepadlo ani slovo. Soustředit se čistě na otravy metanolem je samozřejmě důležitá věc, ale vedle toho je samostatný problém pančovaný alkohol, jeho výroba, jeho distribuce. A jak je známo, tak distribuce, resp. prodej pančovaného alkoholu představuje zhruba jednu čtvrtinu celkového prodeje lihovin a destilátů v České republice. Dokonce, jak jsme se dozvěděli už před několika měsíci, současný ministr vnitra ještě jako majitel, řekněme člověk, který se zabýval určitou činností v rámci své firmy, pro příslušnou asociaci lihovárníků zpracovával analýzu a s těmito čísly ještě daleko předtím, dávno předtím, než přišel do vlády, přišel. Takže pro Ministerstvo vnitra, pro ministra vnitra to není žádná nová záležitost.

Minulý týden jsem také hovořil o potřebě vyvození politické odpovědnosti. Také o tom nepadlo zatím ani slovo. Čtyři desítky životů zmařených alkoholem, to by měl být dostatečný důvod k jednání ve Sněmovně. Chci připomenout, že 93 % respondentů v nedávném průzkumu veřejného mínění nepovažuje kauzu metanolu za uzavřenou. Důvody, proč si to lidé myslí: Za prvé, závadný alkohol se dále vyskytuje v domácnostech. Myslí si to 39 % lidí. Za druhé, nové případy otrav a úmrtí – 30 %. Za třetí, nebyli ještě potrestáni všichni viníci – 19 %.

Dámy a pánové, pančovaný alkohol vyráběný z denaturovaného lihu rafinovaného savem nebo jinými čisticími prostředky se podílí na prodeji lihovin a destilátů v Česku, jak už jsem řekl, jednou čtvrtinou. Nastávají

zdravotní důsledky, i když ne tak drastické a okamžité, jako je tomu u lihovin s příměsí metanolu. Myslím ale, že tyto skutečnosti jsou velmi závažné, a navrhuji znovu a opakovaně v této závažné věci, aby byl zařazen mimořádný bod, nejlépe na pátek ráno jako první bod, pod názvem Informace předsedy vlády o opatření ke snížení daňových úniků uplatněním opatření vlády proti prodeji pančovaného alkoholu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde přihláška pana poslance Víta Bárty. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, rád bych navázal na vystoupení, resp. žádost pana předsedy KSČM k tématu nemocnic. Nicméně si dovoluji požádat o zařazení pouze obecného bodu s žádostí o vysvětlení pana ministra Hegera, proč nemohou být zveřejněny smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi. Konkrétní řešení, tak jak o tom zde hovořil pan předseda, bohužel v tuto chvíli dle mého názoru není možné posouvat s ohledem na to, že sám krizový štáb nemocnic, se kterým jsem měl možnost včera celou věc konzultovat, teprve dnes vyhodnocuje aktuální stav, který v dané situaci nastal. Protože v každém případě je zapotřebí říci, že oproti minulému týdnu, kdy se zdálo, že problém nemocnic je problémem většiny krajů, je tento týden již jednoznačně problémem všech krajů, neboť dohody některých krajských reprezentací s nemocnicemi zdravotní pojišťovny nerespektují. Co s tím tedy učinit, je problém, který má zcela nový rozměr než minulý týden, a je bezesporu správné si počkat na stanovisko krizového štábu nemocnic, který v této chvíli v dané věci jedná.

Proto si dovoluji požádat, jak jsem již řekl, o zařazení pouze bodu Informace ministra k tomu, proč nemohou být zveřejněny smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, což je samo o sobě podklad pro debatu pro všechno uzavírání nemocnic a rušení konkrétních oddělení nemocnic. Jinými slovy řečeno, jde o to, že zde v České republice nyní zažíváme tiché zákulisní, nebojím se říci netransparentní a velmi pochybné jednání mezi ministerstvem, zdravotními pojišťovnami a konkrétními nemocnicemi se snahou uzavírat nemocnice, které objektivně jsou v mnoha případech levnější než naopak nemocnice s dražším provozem, které jsou buď zachovávané, nebo dokonce i rozvíjeny.

Jinými slovy řečeno, jde o to, že pokud by se zveřejnily smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, teprve se plně ukáže, jak je nesmyslné kupříkladu rušit roudnickou nemocnici v Ústí nad Labem a vedle toho litoměřickou nemocnici zachovávat v plném rozsahu provozu. Proto tedy si dovoluji požádat o to, aby pan ministr Heger vysvětlil v tuto chvíli tu nejzákladnější, elementární otázku, proč nemohou být zveřejněny smlouvy

mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, aby se mohla vést řádná transparentní debata o tom, které nemocnice a jejich oddělení mají být zrušeny a jaké nikoliv.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Michala Babáka.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych rád požádal o předřazení bodu, a to v rámci prvního čtení. Jednak bodu číslo 44, sněmovní tisk 816, novely zákona o dani z přidané hodnoty, který reaguje na zvýšení sazeb daně z přidané hodnoty na 15, resp. 21 % a narovnává je zpět na úroveň roku 2012 na 14, resp. 20 %, a to z důvodu toho, který tady vysvětlujeme. Sněmovně již dříve bylo řečeno, a to že zvýšení DPH absurdní a je to ekonomicky nesmysl a rozhodně nesouhlasíme s tím, že přinese do státního rozpočtu na rok 2013 kýcháných 18 miliard korun. Je to prakticky poslední možnost, jak zachovat sazby pro rok 2013 ve stejné výši jako v roce 2012.

Další bod, který bych žádal předřadit, je bod číslo 67. Je to novela zákona o obchodním zákoníku, sněmovní tisk číslo 742, který reaguje na vládní novelu zákona o zrušení anonymních akcií. Nicméně tato vládní novela zákona je bohužel nedokonalá a prakticky tento problém neřeší. Neřeší z toho důvodu, že vládní novela má v podstatě tři možnosti, jakým způsobem tuto problematiku řešit. První možnost je, že ukládá akciovým společnostem zápis akcií do tzv. centrálního registru, druhá možnost je zaevidovat tyto akcie do komerčních bank, a třetí možnost je převod těchto akcií, to znamená anonymních akcií, akcií na doručitele, přímo na akcie na jméno. Bohužel, pokud dobře vím, tak v praxi probíhá například ta třetí možnost v podstatě tím způsobem, že by nebylo nutno převést tyto akcie na jméno z toho důvodu, že akcie spravují přímo akciové společnosti, tudíž mohou tyto akcie být ex post nějakým způsobem přepsány nebo vůbec nedopsány. To znamená, že ten problém to absolutně neřeší.

-

Tudíž můj druhý bod je žádost o předřazení bodu č. 67 sněmovního tisku 742, novely obchodního zákoníku, jako druhý bod z bloku prvního čtení. Jako první bod bych žádal z bloku prvního čtení právě sněmovní tisk č. 816, novelu zákona o dani z přidané hodnoty.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, jenom si ujasním. Bod č. 44 by dle vašeho návrhu byl prvním bodem v bloku prvních čtení, bod č. 67 druhým bodem. Je to tak? (Ano.) Děkuji.

Já se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí k pořadu schůze, ale nevidím žádnou přihlášku, takže budeme hlasovat o těch návrzích, které zde byly předneseny.

Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik navrhuje zařadit do našeho programu nový bod. Tento bod by měl název Informace ministra zdravotnictví o omezování zdravotní péče v České republice. Pan poslanec Kováčik navrhuje zařazení buď jako první bod dnes, nebo jako první bod, pokud tedy ten první návrh neprojde, tak tedy jako první bod ve čtvrtek, tento čtvrtek, po písemných interpelacích. To je návrh, s nímž jsem vás seznámila. Přivolávala jsem mezitím naše kolegy do jednacího sálu, tak abych mohla zahájit hlasování, takže za malý okamžik o tomto návrhu rozhodneme.

Hlasování ponese pořadové číslo 107. Já toto hlasování zahajuji a táži se, kdo souhlasí s tím, aby do pořadu schůze byl zařazen tento nový bod dle návrhu pana poslance Pavla Kováčika. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 107 přítomno 169, pro 76, proti 75. Tento návrh přijat nebyl.

Dále pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura navrhuje několik bodů, postupně o nich budeme hlasovat.

Nejprve zařadit do pořadu schůze jako nový bod zákon zamítnutý Senátem, sněmovní tisk 801.

Zahajuji hlasování číslo 108. Táži se, kdo je pro, aby tento bod byl zařazen do pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 108 přítomno 169, pro 87, proti 39. Návrh byl přijat.

Další návrh pana kolegy Stanjury – zařadit nový bod do pořadu schůze s názvem změny v orgánech Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování číslo 109. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 109 přítomno 168, pro 131, proti 15. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je zařadit nový bod – stanovení počtu místopředsedů Poslanecké sněmovny, a to na dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 110. Ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 110 přítomno 167, pro 124, proti 11. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Adam Rykala se hlásí? (Ne.)

Dalším návrhem je návrh na zařazení bodu volba místopředsedů Poslanecké sněmovny do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 111. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 111 přítomno 168, pro 125, proti 10. Návrh byl přijat.

Tedť tady je návrh pana poslance Stanjury na zařazení bodu číslo 10, je to sněmovní tisk 780 ve druhém čtení, na středu 12. 12. Prosím pana kolegu Stanjuru: Na čtvrtek 12. 12., druhé čtení sněmovního tisku 780 – dopoledne, nebo odpoledne po již pevně zařazených bodech?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na zítřek, na středu 12. 12. po pevně zařazených.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Na zítřek, na středu 12. 12., dopoledne, nebo odpoledne? My tam máme dopolední pevně zařazené, odpolední pevně zařazené, takže se vás musím takhle zeptat. (Poslanec Stanjura: Tak odpoledne.) Odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 112. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 112 přítomno 169, pro 95, proti 24. Tento návrh jsme přijali.

A nyní se jedná o stejný tisk, tisk 780, v programu jej máme zařazený tentokrát pod bodem 117, protože jde o třetí čtení. Pan kolega Stanjura navrhuje, aby se toto třetí čtení uskutečnilo ve středu 19. 12. po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 113. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 113 přítomno 172, pro 96, proti 29. Návrh jsme schválili.

Posledním návrhem pana poslance Stanjury je to, aby dnešními prvními čtyřmi body našeho jednání byly v prvním čtení body 25, 26 a 31, jsou to sněmovní tisky 712, 767 a 824, a dále bod 150, sněmovní tisk 790, tedy jako první čtyři body našeho jednání.

Zahajuji hlasování číslo 114. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 114 přítomno 171, pro 96, proti 31. Návrh byl přijat.

Oznamuji, že pan kolega Miroslav Váňa má náhradní kartu č. 5.

Budeme se zabývat návrhem pana poslance Otto Chaloupky. Navrhuje vyřadit z již schváleného pořadu schůze bod č. 23, je to sněmovní tisk 676, tedy návrh na vyřazení.

Zahajuji hlasování číslo 115. Kdo souhlasí s tím, aby bod 23 byl vyřazen

z pořadu schůze dle návrhu pana poslance Chaloupky? Proti návrhu? V hlasování číslo 115 přítomno 172, pro 74, proti 67. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Krákora se prosím hlásí? (Ne.) Ne.

Dále. Pan poslanec Petr Gazdík navrhuje, aby bod č. 70, sněmovní tisk 756, byl zařazen na středu 12. 12. po již pevně zařazených bodech, tedy po bodu 79. Je to tak? (Ano.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 116. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 116 přítomno 172, pro 131, proti 8. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Paroubek se hlásí? Nehlásí.

Paní poslankyně Kateřina Klasnová, pardon, Kateřina Konečná navrhuje zařadit nový bod do pořadu schůze, a to s názvem Účast členů vlády na jednání Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 117. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 117 přítomno 172, pro 79, proti 76. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Josef Novotný ml. žádá o vyřazení bodu č. 90, je to sněmovní tisk 811, z již schváleného pořadu schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 118. Kdo souhlasí s tím, aby tento bod byl vyřazen? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 118 přítomno 172, pro 80, proti 75. Návrh přijat nebyl. (V sále je neklid a hluk.)

Nyní je zde návrh pana poslance Jiřího Paroubka, který žádá zařazení nového bodu Informace předsedy vlády o opatřeních ke snížení daňových úniků uplatněním příslušných opatření vlády proti pančovanému alkoholu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 119. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování pořadové číslo 119 přítomno 173, pro 71, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Vít Bárta žádá o zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví k nezveřejnění smluv mezi nemocnicemi a zdravotními pojišťovnami.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 120. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Proti?

V hlasování pořadové číslo 120 přítomno 173, pro 75, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Michal Babák žádá, aby bod č. 44, sněmovní tisk 816, byl prvním bodem v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 121. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 121 přítomno 172, pro 77, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Dále žádá pan poslanec Babák, aby bod 67, sněmovní tisk 742, byl druhým bodem bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 122. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 122 přítomno 172, pro 65, proti 81. Návrh přijat nebyl.

Ještě se k pořadu schůze hlásí pan místopředseda Sněmovny Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dámy a pánové, chybička se vloudí. Já bych chtěl jenom navrhnout bod, který jsem měl navrhnout dříve, grémium si vzpomene, že jsme o tom mluvili. Jednalo se mi o vyřazení bodu 87. Jedná se o tisk 699. Byl to senátní návrh na snížení daně z přidané hodnoty. Já jsem tady měl ještě v úvodu navrhnout to, co jsem avizoval, vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze. Takže pokud to ještě vezmete a budete hlasovat, budu rád. Záleží na Sněmovně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to, pane místopředsedo, bod? (Bod 87.)

Bod 87, žádost o vyřazení senátního návrhu z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 123. Kdo je pro, aby tento návrh byl vyřazen z pořadu schůze? Proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 123 přítomno 171, pro 159, proti 5. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy k pořadu schůze. Budeme se tedy věnovat... Ještě pan předseda volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedkyně, paní a pánové, bývalý předseda volební komise. Jenom v zastoupení tohoto orgánu vyhlašuji

lhůty na podávání návrhů na změny v orgánech Poslanecké sněmovny a na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny, a to do pondělí 17. prosince do 15 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane zastupující, jak to mám přesně říct – předsedo. Takhle to budu říkat.

Nyní zahájím projednávání bodu

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám návrh zákona, kterým se novelizuje zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Tento návrh zákona Ministerstvo průmyslu a obchodu zpracovalo ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti na základě usnesení vlády, kterým byla schválena analýza současného stavu problematiky účastnických sporů podle zákona o elektronických komunikacích, jejichž předmětem je peněžité plnění včetně dopadu případného přenesení této agendy na soudy.

Cílem navrhované změny zákona je přenést rozhodování o takzvaných účastnických sporech o peněžité plnění z ČTÚ na soudy. Zjednodušeně řečeno jde o spory o nezaplacené faktury. Hlavním důvodem pro přesun této agendy na soudy je potřeba vyřešit současný neuspokojivý a duplicitní stav. V současné době totiž existuje rozdílná příslušnost k rozhodování těchto sporů o peněžité plnění za služby elektronických komunikací a k rozhodování sporů o peněžité plnění za zboží poskytnuté prostřednictvím služeb elektronických komunikací, například nákup lístku na městskou hromadnou dopravu pomocí sms. V prvním případě rozhoduje Český telekomunikační úřad, ve druhém případě obecné soudy. Současný stav je nevyhovující a zatěžuje státní orgány i účastníky řízení.

Dalším důvodem je skutečnost, že účastnické spory jsou svou povahou

spory soukromoprávní. O těchto sporech by měly zásadně rozhodovat soudy v občanském soudním řízení a úřadu by se měly týkat jen technické otázky těchto sporů, k jejichž posuzování je odborně vybaven lépe než soudy. Rozhodování soukromoprávních sporů o peněžitá plnění přesahuje rámec působnosti regulátora elektronických komunikací. Součástí tohoto systémového opatření je také převod sta funkčních míst z ČTÚ na soudy a povinnost ČTÚ dokončit řízení zahájená do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, což je navrhováno od 1. ledna 2013.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodaje, kterým pro prvé čtení byl určen pan poslanec Jan Husák. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych přednesl zpravodajskou zprávu k návrhu zákona, kterým se novelizuje zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.

Jak zde již řekl pan ministr průmyslu a obchodu, byl tento návrh zákona zpracován na základě usnesení vlády. Jeho podrobné zdůvodnění jste rovněž slyšeli a není důvodem je opakovat. Chci jen zdůraznit, že základním cílem této navrhované změny zákona o elektronických komunikacích je tedy převést rozhodování tzv. účastnických sporů o peněžitá plnění Českého telekomunikačního úřadu na soudy.

Zákon obsahuje tři základní části. Vyjímá z působnosti ČTÚ rozhodování účastnických sporů o peněžitá plnění a přenášejí je na obecné soudy. A jak zde řekl pan ministr, tím dochází k vytvoření souladu mezi dalšími právními normami.

Rovněž stanoví, že všechna řízení o rozhodování sporu o peněžitá plnění, která budou zahájena do dne nabytí účinnosti – a to chci zdůraznit, do dne nabytí účinnosti –, dokončí Český telekomunikační úřad. Tudiž obava, že dojde k zahlcení soudů, zde není přímo na místě, protože spory, které budou přecházet na obecné soudy, budou přecházet kontinuálně, postupně, tak jak budou nabíhat nové spory.

Jednu věc je potřeba vzít v úvahu. Zákon původně byl navrhován s účinností od 1. ledna. Samozřejmě vzhledem k procesu projednávání tohoto zákona v Poslanecké sněmovně zákonitě dojde ke změně, protože tento termín nelze stihnout, takže bude nutné navrhnout nový termín účinnosti. To znamená, do této doby bude nucen ČTÚ řešit tyto spory. A od data účinnosti potom soudy.

O zrušování správního poplatku zde rovněž hovořil pan ministr. Nepovažuji za nutné k tomu více uvádět.

Závěrem bych chtěl říct, že je potřeba brát tento zákon v úvahu i z pohledu, že hlavním úkolem ČTÚ není řešení nezaplacených faktur, ale především regulace trhu, ochrana spotřebitele. Proto je třeba brát i toto v úvahu, že řešení sporů o nezaplacených fakturách opravdu přísluší, tak jak v jiných případech, obecným soudům.

Já vám tímto děkuji za pozornost a považuji za nutné, abychom se věnovali podrobně tomuto zákonu potom ve výborech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Jsme v prvním čtení. Ptám se, kdo se hlásí do této rozpravy. Pan kolega Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já určitě nejsem odborníkem na elektronické komunikace, ale trůfám si říct, že neplatí automaticky to, co tady bylo řečeno, zejména panem zpravodajem, že nedojde k tomu, že budou zahlceny soudy. O tom, že náběh přesunu sporu z Českého telekomunikačního úřadu na soudy bude plynulý, o tom snad nikdo nepochybuje. Ale jednou, jednoho dne, za několik týdnů nebo měsíců od účinnosti tohoto zákona, nebo za několik let, prostě přibude soudům řada sporů.

Já bych byl rád, abychom tady teď řekli jasně, kolik sporů lze očekávat, že tedy přejde na soudy, a jak podle tohoto názoru ministr spravedlnosti odhaduje, že se prodlouží soudní řízení. Já jsem přesvědčen, že tyto spory patří k Českému telekomunikačnímu úřadu. Pokud už tam historicky jednou byly a rozhodovaly se, tak myslím, že pokud stále se tady hovoří ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu o efektivnějších úřadech, o efektivnější správě, tak by naopak tento úřad mohl tedy pracovat rychleji. A já jsem přesvědčen, že rozhodně pro občana nebude výhodnější, pokud se obrátí na soud, protože to řízení bude trvat několik let. Já vám garantuji, že v případě, že se bude toto řešit v soudních sporech, řízení bude někdy dvou- a někdy tříleté, s odvolacím řízením někdy pět nebo šest let. A problém, který nastane, je, že se řada lidí ani nebude obracet na soudy, protože bude vědět, že v zásadě to rozhodnutí je tak vzdálené a tak finančně náročné z hlediska nákladů na právní zastoupení, že nakonec raději v tom sporu s operátorem, který má miliardové zisky a může si dovolit právní zastoupení na nejvyšší úrovni, v podstatě rezignuje a rozhodne se, že takový spor ani nepovede.

V tomto smyslu jsem přesvědčen, že ta úprava, která je, není ideální, ale měli bychom se zaměřit spíše na to, jak ji zefektivnit, jak ji případně upravit, a rozhodně nepřenášet toto rozhodování na soudy, což podle mého názoru přinese více problémů lidem a především to zahlťe soudní systém, o němž se stále hovoří, že by měl být efektivnější, a měli bychom spíše hledat

způsoby, jak zabránit tomu, aby před soudy končilo tolik případů, kolik jich končí dnes. Tohle je trend úplně opačný a jsem přesvědčen, že si nezaslouží podporu.

Já osobně budu hlasovat proti tomu, abychom tento návrh zákona propustili do dalšího čtení, a pokud bude propuštěn, tak abychom diskutovali skutečně o tom, co vše má být z telekomunikačního úřadu přeneseno do rozhodování soudů a zda je to skutečně nutné a zda není způsob, jak zefektivnit toto řízení u telekomunikačního úřadu. Rozumím argumentům, které tady byly řečeny, že se jedná o soukromoprávní vztahy. Na straně druhé je to vždy otázka pojmenování. A pro občana jako takového je celkem jedno, jak to pojmenujeme. Důležité je, jak rychle se domůže rozhodnutí, které v této věci podle mého názoru může naprosto dobře učinit úřad, a nemusí to být přímo soud.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášku do rozpravy k tomuto bodu v prvním čtení. Nevidím žádnou přihlášku, tedy obecnou rozpravu skončím. V rozpravě nezazněl návrh na vrácení či zamítnutí tohoto návrhu. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Nejprve se zeptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 124. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby návrh zákona byl přikázán výboru hospodářskému. Proti návrhu?

Hlasování číslo 124, přítomno 164, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat. Mohu tedy konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému.

Tím končím projednávání bodu 25, sněmovního tisku 712, v prvním čtení. Děkuji panu ministři i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

26.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 767/ - první čtení**

I tentokrát požádám, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, potřeba novelizovat zákon o nouzových zásobách ropy vyplývá ze závazku České republiky transponovat směrnici Rady Evropy 2009/119 ze 14. září 2009, kterou se členským státům ukládala povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů na úrovni 90 dnů. Tato směrnice ruší a nahrazuje původní legislativu Evropské unie, která problematiku nouzových zásob ropy a ropných produktů řešila dříve.

Cílem nové směrnice je především sblížení metodiky výpočtu objemu držovaných nouzových zásob užívané v Evropské unii s metodikou Mezinárodní energetické agentury a také zavedení lepší dostupnosti a vyšší transparentnosti v ochraňování nouzových zásob ropy a ropných produktů.

Předložená novela zákona kromě uvedené povinné transpozice evropské směrnice dále řeší národní úpravu ochranných pásem skladovacích zařízení, ropovodů a produktovodů, která byla doposud upravena vládním nařízením, které je v současné době již historicky překonaným právním předpisem. Vzhledem ke skutečnosti, že nouzové zásoby ropy a ropných produktů představují značnou hodnotu majetku státu, vidím jako nanejvýš přínosné, že novela obsahuje i podrobné definování požadavků, které musí splňovat ochraňovatelé těchto státních hmotných rezerv, tedy ekonomické subjekty, u nichž Správa státních hmotných rezerv nouzové zásoby skladuje. Navrhovanou právní úpravou je rovněž v souladu se směrnicí Evropské unie řešeno zajištění bezproblémové dostupnosti nouzových zásob České republiky, pokud jsou tyto na základě vládních dohod skladovány v jiném členském státě Evropské unie.

Dámy a pánové, prosím vás o propuštění tohoto vládního návrhu zákona do dalšího čtení a děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministři. Slovo dostává nyní zpravodaj pro první čtení pan poslanec František Švera. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vládo, kolegyně a kolegové, projednáváme v prvním čtení vládní návrh zákona, kterým se změní zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, sněmovní tisk 767. Nebudu zde opakovat slova pana ministra, který tuto jednoduchou novelu zákona celkem dostatečně popsal. Pouze bych rád zdůraznil, že se jedná o implementaci směrnice Rady EU z roku 2009/119/ES, a to ze 14. září roku 2009, která má za cíl zvýšit energetickou bezpečnost jednotlivých členských států. Je třeba říci, že díky této novele dojde ke změně a v praxi bude větší potřeba objemu zásob, a to přibližně o 10 až 20 %. Je třeba zde zdůraznit, že finanční prostředky na tyto zvýšené zásoby nepovedou k tomu, že by se zvedly ceny ropných produktů, tak jak o tom byla polemika v tisku, ale tato částka bude plně hrazena, kompenzována, ze státního rozpočtu. Samozřejmě dojde i k navýšení roční částky za zajištění činností spojených s ochraňováním zásob a ta částka je odhadována na 160 mil. korun.

Oproti zmiňované směrnici Rady EU navrhovatelé, vláda a Ministerstvo průmyslu a obchodu, rozšiřují zde tuto směrnici o tři věci. Jedna, o té se pan ministr zmínil, je zmenšení pásem ochrany ropovodů, produktovodů a skladovacích zařízení, a to ze 300 metrů, které jsou v současné době platné z vládního nařízení z roku 1959, na polovinu. Dále potom v § 3 dochází k nastavení kritérií pro ochránce nouzových zásob. Polemika v médiích o tom byla v minulosti celkem velká, proto se zde nastavují kritéria taková, aby oprávněné osoby – ochránci nouzových zásob – byly takové, které budou splňovat tato kritéria, a jedině ty budou moci tyto nouzové zásoby ochraňovat.

V § 9 se rozšiřuje okruh subjektů, kteří jsou informováni o hrozcím a skutečném poklesu nouzových zásob, a to o Ministerstvo průmyslu a obchodu, což je zcela jistě potřebné, protože ministerstvo by mělo vědět, jestliže dochází k nějaké rizikové situaci.

Doporučil bych tento tisk k propuštění do výboru hospodářského a do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Hlásí se pan poslanec Milan Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji pár poznámek k návrhu tohoto zákona. Určitě nebudu navrhopvat nějaké zamítnutí, které by jistě bylo v rozporu s evropskou směrnicí, nicméně bych chtěl říci, že návrh této novely by mohl být impulsem pro zamyšlení se a případně pro rozhodnutí uspořádat celý systém ochraňování ropy a ropných zásob. Mám na mysli vážnou debatu o tom, co má dělat Mero, Čepro, státní hmotné rezervy, kde určitě po více

než dvaceti letech můžeme říct, že systém není úplně optimální. Protože tyto státní instituce – jedna je akciovou společností, druhá rozpočtovou nebo příspěvkovou – si vzájemně tak trochu přendávají peníze z jedné kapsy do druhé, soupeří o to, jaký má být poplatek, soupeří o různé věci z hlediska těchto rozpočtů a myslím, že nakládání s těmito státními prostředky není v současné době zcela efektivní. Dokonce si myslím, že by to mohlo být impulsem k tomu, zda má ochraňovat státní hmotné rezervy, tedy ropu, 90, nebo 120 dní, jestli to mají dělat privátní subjekty, jako tomu je dodnes. A měl bych velkou výhradu, aby tento nárůst znamenal další podíl zásobníků, ve kterých se skladuje tato ropa mimo území České republiky. Možná že to nevíte, ale část těchto zásob je ochraňována v bývalých zásobnících Bundeswehru v Německu prostřednictvím privátních subjektů. Myslím, že novela tohoto zákona skutečně tady může být příležitostí, jak se na celý systém podívat znovu a hledat v tom efektivitu tak, abychom nejenom dodrželi směrnici, ale abychom uspořádali věci podle většího rozumu, než byly uspořádány možná v 90. letech, a ten setrvačný systém tady existuje dodnes.

Takže vítám příležitost k takové debatě a myslím si, že hospodářský výbor ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu může vést debatu i tak trochu nad rámec tohoto zákona, právě co se týká systému ochraňování ropy prostřednictvím tří státních institucí. Abychom uspořádali celý tento systém, ve kterém se točí velké množství státních veřejných prostředků, abychom ho uspořádali tak, že jsme si jisti, že to je nejefektivnější řešení. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím nyní pana poslance Jiřího Paroubka, který je přihlášen do rozpravy. Chci se vám omluvit, pane poslanče, protože jsem dala slovo panu poslanci Urbanovi. Přehlédla jsem vaši přihlášku na displeji. Omlouvám se vám. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, já jsem se chtěl právě zeptat, jestli je tady nějaký paralelní seznam přihlášených, který mně unikl, ale děkuji za vaši omluvu a je mi to vysvětleno.

Chtěl bych se na celou záležitost podívat trochu z jiného úhlu než ti, kteří zde hovořili přede mnou. Myslím si, že situace v zemích severní Afriky a Blízkého východu, které jsou vývozci ropy, se od loňského roku neustále komplikuje. Výsledkem revolucí tzv. arabského jara nebyl vznik demokratických režimů v západoevropském smyslu, jak si řada amerických politiků a také politiků Evropské unie naivně představovala, ale naopak. Došlo k výraznému posílení sil islámského fundamentalismu. Události z poslední doby v Libyi, vypálení zastupitelského úřadu v Benghází, zavraždění tří diplomatů včetně velvyslance, velké demonstrace fundamentalistů před

ambasádou Spojených států v Káhiře, demonstrace proti prezidentovi Egypta a pro prezidenta – často jsou tyto akce spojovány s rituálním pálením amerických vlajek – to vše názorně dokládají. Současně s tím probíhá krvavé povstání fundamentalistických sunnitů proti vládnoucím šíitským alávitům a stále více je útočeno také na komunity křesťanů v Sýrii. Boje mezi sunnity a alávity již propukly i v sousedním Libanonu a zcela nepochybně konflikt v Sýrii má velký potenciál se rozšířit i do svého okolí. Samozřejmě do Libanonu, Libanon a Sýrie vždycky byly spojitě nádoby politicky, a také nedejbože do Iráku. To těchto bojů jsou pomalu, ale jistě vtahování rozhodující hráči na Blízkém východě, tedy Saúdská Arábie, Turecko, organizace mudžáhidů z různých zemí od Libye po Afghánistán. Dokonce i některé země Evropské unie na straně sunnitů, což vidím vcelku neprozíravé, a proti nim šíitský Írán na straně syrského režimu, tedy alávitů.

K tomu bych chtěl dodat, že se zde Západ opět nechová, diplomaticky řečeno, rozumně. Pokud jde o Spojené státy, tak tam si myslím, že určitou lhostejnost, pokud jde o ropu chápu, protože oni potřebují jenom velmi malou část ropy a plynu dovézt z téhle oblasti. Ale pokud jde o Evropu, zejména západní Evropu, jedná se přímo o životní závislost.

Takže pokud jde o to rostoucí napětí, které se v té oblasti projevuje, které se projevuje také v rostoucím napětí mezi Izraelem a Íránem kvůli jeho jadernému programu, a je jen otázkou času, kdy tento sud prachu může vybuchnout a Evropa bude mít problémy s dodávkami ropy – proto tento návrh podporuji, protože je v podstatě návrhem sebezáchovného charakteru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a ptám se na další přihlášku do rozpravy. Prosím pan poslanec Pavel Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Paní ministryně a pání ministři, já bych se také chtěl vyjádřit k návrhu zákona. Bylo tady řečeno dost, jenom bych chtěl zdůraznit dvě věci. První je otázka skladování v zahraničí. Jestliže hovoříme o ropné bezpečnosti a bezpečnosti státu jako takové, tak je doopravdy na pováženou, pokud se umožní, aby se skladovalo v zahraničí. Ale je zapotřebí připomenout jednu věc. On tady říkal pan předseda hospodářského výboru, že to není dobré z hlediska jak-sí dostupnosti a tak dále, ale bohužel, tak jak máme zprávy, tak to skladování v zahraničí vychází levněji, ochraňování zásob, než v České republice. To je jedna věc. Ale souhlasím s tím, že je zapotřebí urychleně řešit otázku právě mezi jednotlivými ochraňovateli, poskytovateli v České republice, aby tam nedocházelo ke konkurenci a aby celkově výsledek byl výhodný a příhodný pro Českou republiku.

I když z hlediska bezpečnosti je nutné asi navýšit zásoby tak, jak ukládá evropská směrnice – bylo to tady vysvětleno i panem Paroubkem –, tak je zapotřebí ale i zdůraznit to, co řekl zpravodaj, že je nesmírně nutné zajistit, aby ropná bezpečnost a hlavně dodržení, aby bylo také finančně kryto, a to bohužel zatím v návrhu rozpočtu pro rok 2013 řešené není.

Nebudu navrhopvat zamítnutí, protože je doopravdy zapotřebí o tomto návrhu zákona v hospodářském výboru diskutovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se teď ptám na další přihlášky do rozpravy. Pokud žádná není, rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu na přikázání výborům k projednání, ještě ale předtím oznamuji, že dnes od 15 hodin se ze zdravotních důvodů z našeho jednání omlouvá paní poslankyně Jitka Chalánková.

Hlasovat budeme o návrhu přikázání, jak jsem již řekla. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému a já se zeptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Proto zahajuji hlasování číslo 125, ptám se, kdo je pro, aby návrh byl přikázán hospodářskému výboru. Proti návrhu?

Hlasování číslo 125, přítomno 169, pro 135, proti nikdo. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému.

Končím projednávání bodu 26 sněmovního tisku 767 v prvním čtení, děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 824/ - první čtení**

Slovo dostává ministr průmyslu a obchodu, aby z pověření vlády tento návrhu uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, novela zákona o technických požadavcích na výrobky je předkládána z důvodu provedení implementace nařízení Evropského parlamentu a Evropské rady číslo 305/2011 z března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních

výrobků na trh, a dále z důvodu upravení akreditačního procesu podle požadavků, které vyplynuly z praxe.

Nařízení bylo přijato za účelem zjednodušení a vyjasnění stávajícího rámce pro uvádění stavebních výrobků na trh a zvýšení transparentnosti účinnosti stávajících opatření. Za účelem řádné implementace nařízení Evropského parlamentu a Rady se ruší nařízení vlády, kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované písmeny C a E a nařízení vlády 128/2004 Sb. Na vnitrostátní úrovni je třeba vyřešit některé otázky, které jsou spjaté s aplikací nařízení, které jím nejsou přímo upraveny. Jedná se o otázky institucionální a procesního zabezpečení výkonu státní správy v režimu nařízení, deliktů odpovědnosti za nesplnění povinností stanovených nařízením a další. V oblasti akreditace návrh provádí změny, které pomáhají zvýšit konkurenceschopnost českých akreditovaných subjektů v rámci jednotného evropského trhu a snížit jejich administrativní a finanční zátěž. Konkrétně se jedná o vytvoření možnosti vydávat osvědčení o akreditaci v cizím jazyce nebo o zavedení široké škály možných změn již udělené akreditace.

Chtěl bych vás vzhledem k naléhavosti přijetí navrhované novely poprosit o propuštění tisku do dalšího čtení a děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, dávám slovo zpravodaji pro první čtení panu poslanci Ladislavu Velebnému. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, děkuji panu ministrovi za představení návrhu zákona, protože moje zpravodajská zpráva tím pádem může být velice stručná, protože bych musel argumentovat a používat argumenty pana ministra.

Přesto jenom připomenu, že hlavním cílem návrhu zákona je provést řádnou implementaci nařízení Evropské unie z roku 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. Za účelem řádné adaptace je nezbytně nutné odstranit ustanovení českých právních předpisů, která jsou s nařízením v rozporu.

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá finanční dopady na státní rozpočet.

Žádám vás o propuštění sněmovního tisku 824 do druhého čtení a po dohodě s předkladatelem žádám o zkrácení lhůty o 30 dnů. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, to bylo slovo zpravodaje. Otevíráme obecnou rozpravu, zatím do ní nemám žádnou přihlášku,

ptám se proto, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Budeme hlasovat o návrhu, který zazněl, to bude ale až v druhém roku, tedy na zkrácení lhůty.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Prosím, přihlaste se, kdo má jiný návrh na přikázání. Nehlásí se nikdo.

Zahajuji hlasování číslo 126. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby návrh byl přikázán výboru hospodářskému. Proti návrhu?

Hlasování číslo 126, přítomno 168, pro 123, proti nikdo. Tento návrh jsme přijali.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan zpravodaj, pan kolega Velebný, a to návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výboru o 30 dnů.

Zahajuji hlasování číslo 127. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 127, přítomno 168, pro 89, proti 6, návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému a lhůta k jeho projednání byla zkrácena o 30 dnů. Tím končím projednávání bodu 31 sněmovního tisku 824. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

150.

**Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře
v roce 2011
/sněmovní tisk 790/**

Tento materiál uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená předsedkyně, dámy a pánové, dnes už tedy se mnou naposledy.

Předložená zpráva o vývoji malého a středního podnikání a o jeho podpoře v roce 2011 byla vypracována na základě zákona číslo 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání. Tato zpráva charakterizuje vývoj vybraných ekonomických ukazatelů malých a středních podniků v roce 2011 ve srovnání s předchozím obdobím a rovněž obsahuje souhrnné informace o finančních podporách poskytnutých malým a středním

podnikatelům z národních prostředků a prostředků EU jednotlivými ministerstvy v loňském roce.

Na úvod je třeba říct, že podnikatelskou činnost vykonává celkem 1,07 mil. právnických osob a fyzických osob, které spadají do kategorie malé a střední podniky, přičemž podíl malých a středních podniků na celkovém počtu podniků je 99,8 %. Rád bych také upozornil, že malé a střední podniky zaměstnávají téměř 1,9 mil. zaměstnanců, což je o 20 tis. víc než v předcházejícím roce. Ze statistik vyplývá, že 6 z 10 pracovníků pracuje právě v malém a středním podnikání.

Ministerstvo průmyslu a obchodu klade velký důraz na podporu exportu, a proto nás velmi těší, že v roce 2011 došlo k meziročnímu zvýšení právě v této skupině o 175 mld. Kč a podíl malého a středního podnikání na celkovém vývozu byl 51,5 %.

Rád bych zmínil, že ve zprávě jsou analyzovány podpůrné programy, které jsou zaměřeny na malé a střední podnikání. Například v oblasti OPPI bylo do konce minulého roku rozhodnuto o podporách ve výši 40 mld. Kč a podpořili jsme je i v aktivitách vědy a výzkumu v celkové výši, 1,5 mld. Kč. Je tedy zřejmé, že se soustředíme především na podporu inovačních aktivit, exportu, oblasti energetiky, ale také na zpřístupnění rozvojového i provozního financování. Zpráva obsahuje i informaci o prioritních projektech MPO na rok 2012.

Pro nové programovací období 2014–20 se v současnosti připravuje koncepce podpory malých a středních podnikatelů, ze které bude vycházet nový operační program na podporu podnikání, a druhým významným projektem je realizace tzv. Seed/Venture fondu, který bude podporovat malé a střední podniky začínající na našem trhu prostřednictvím rizikového kapitálu.

Dámy a pánové, toť krátká informace ke zprávě o vývoji malého a středního podnikání v roce 2011.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Sněmovní tisk projednal hospodářský výbor. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 790/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Jaroslava Plachého. Bude nás informovat o jednání výboru a prosím také, aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Jaroslav Plachý: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, hospodářský výbor projednal Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011, sněmovní tisk 790, na své schůzi konané dne 10. října 2012. Doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna

PČR bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, aby v podrobné rozpravě potom odkázal na tento návrh usnesení. Zahajují všeobecnou rozpravu. Mám do ní jednu přihlášku – pan poslanec Josef Nekl. Prosím. Poté pan kolega Jaroslav Plachý. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, v první řadě se omlouvám. Jsem poněkud nachlazen, tak doufám, že mi bude rozumět.

Před malou chvílí jsme si vyslechli slovo pana ministra a pana zpravodaje a musím konstatovat, že výroční Zpráva o malém a středním podnikání za rok 2011 vyznívá vcelku pozitivně a ukazuje, jaké nemalé finanční prostředky stát věnuje a poskytuje malým a středním podnikatelům pro rozvoj jejich činnosti. Zde je sice otázkou, jak velké procento podnikatelů z těch několika set tisíc na ně dosáhne, ale to je, myslím, jen jedna stránka problému.

K mému vystoupení mě inspirovaly dvě věci. Za první, jednání podvýboru pro podnikatelské prostředí hospodářského výboru, kde zejména zástupci malých a středních podniků a Hospodářské komory vznášeli připomínky a značné stížnosti na prostředí, ve kterém dnes musí působit, a také vystoupení naší paní předsedkyně Poslanecké sněmovny a místopředsedkyně ODS paní Němcové na posledním kongresu Občanské demokratické strany, kdy varovala před vzrůstajícím vlivem komunistů, kteří malé a střední podnikání přiškrtnou. Tato myšlenka je podle mého názoru lichá, protože Komunistická strana Čech a Moravy programově podporuje všechny druhy podnikání a vlastnictví a je si vědoma, že malé a střední podnikání a podnikatelé jsou významným hráčem v rozvoji hospodářství naší republiky.

Je možné konstatovat, že naprostá většina malých a středních podniků a osob samostatně výdělečně činných vnímá podnikatelské prostředí v ČR jako trvale nepříznivé. To jsou zkušenosti, které mám od těchto lidí. Každý myslitelný obor podnikání se potýká se svými specifickými problémy, jichž by v souhrnném součtu byla dlouhá řada. Lze však nalézt několik základních problémů společných všem podnikatelům a OSVČ bez rozdílu. Těmito problémy jsou zejména:

1. nestabilita podnikatelského prostředí a neustálé změny pravidel hry, a tím nemožnost predikace dalšího vývoje;
2. nesoulad a kontradikce některých zákonů;
3. nerovnost podmínek pro podnikání;

4. změny úřednických aparátů a jejich nefunkčnost v souvislosti se změnami na politické scéně.

Já bych se s dovolením jenom velmi stručně zastavil u jednotlivých bodů. K tomu prvému – nestabilita. Většina podnikatelských záměrů vychází z legislativy platné v době svého vzniku, nutně se však buduje s výhledem na období v řádu několika let, případně desítek let. Samotná návratnost vložených investic je zpravidla záležitostí mnoha let. Teprve po tomto období se podnikatel dostává k původnímu cíli svého záměru, kterým je přiměřený zisk. V ČR se však platná legislativa mění tak často a tak zásadním způsobem, že je tím návratnost investic a často i existence podnikatelského záměru bezprostředně ohrožena. Asi nejmarkantnější a pro osud podnikatelského záměru nejzásadnější jsou změny v daňovém zatížení. K častým změnám však dochází i v mnoha dalších zákonech, nařízeních a vyhláškách, kterými se podnikatel musí řídit. Jeden příklad z praxe. Za posledních 15 let je platný již pátý režim daně z přidané hodnoty, další je prakticky v brzké době na cestě. Předpisy, podle kterých se vede účetnictví, se mění prakticky každý rok. Potravinářské podniky se musely v posledních 15 letech přizpůsobit čtyřem zásadním významným změnám platných hygienických předpisů atd.

K bodu dvě – nesoulad a kontradikce. V ČR došlo a stále znovu dochází k tomu, že při přijetí nových zákonů není dostatečně zajištěno provázání a soulad s další, již platnou legislativou. Tím se podnikatelé dostávají do svízelných situací, kdy buďto nelze vyhovět veškeré platné legislativě, anebo jsou při kontrole ze strany různých kontrolních orgánů státní správy postihováni různým způsobem za věci, které z hlediska jejich kontrolních orgánů jsou v pořádku. Zase příklad z praxe. Řádné daňové doklady, faktury, dodací listy, které splňují všechny náležitosti dle zákona o účetnictví a zákona o DPH, jsou bezcennými cáry papíru v případě kontroly ze strany celní správy, neboť nejsou v souladu se zákonem o spotřebních daních. Hygienická praxe v potravinářském podniku, která je v souladu s platnou hygienickou legislativou a bez závad z hlediska hygienické služby, je nepřípustná a postihnutelná v případě veterinární kontroly.

K třetí odrážce – nerovnost podmínek. Z přirozenosti věci vyplývá, že podnikat v různých oborech činnosti může být různě obtížné. Je však zásadní chybou, je-li výchozí legislativní rámec pro různé obory různý. Nejmarkantnější příklad opět spadá do oblasti daně z přidané hodnoty, kdy není ve všech oborech zajištěno, aby sazba odváděné DPH na výstupu odpovídala sazbě DPH na vstupu. Dalším závažným jevem je daňová nerovnost v rámci jednoho oboru činnosti, kdy naprosto srovnatelné podnikatelské subjekty některé jsou a některé nejsou plátcí DPH. Opět příklad z praxe: Potraviny, pokrmy uvedené do oběhu v zařízeních hostinské činnosti, v restauracích, jsou zatíženy základní sazbou DPH, zatímco všude jinde jsou po-

traviny zatíženy sazbou sníženou včetně potravin pořízených na zpracování v restauracích. Rozdíl v této daňové sazbě odvádějí podnikatelé na úkor svého zisku. Díky různým praktikám na hranici zákonnosti se mnoho subjektů uměle udržuje ve skupině neplátců DPH, tím jsou zvýhodněné a vytvářejí poctivým podnikatelům a plátcům DPH nekalou konkurenci.

A k tomu poslednímu – změny úřednických aparátů. V České republice podnikatelé, ale i ostatní veřejnost velmi trpí personálními změnami v řadách úředníků orgánů státní správy při politických změnách vyvolaných volbami nebo politickými změnami v průběhu funkčního období. Tím zpravidla dochází k přerušení projednávaných záležitostí, které podléhají časově náročnějšímu řízení. Úřady by měly bezvadně fungovat a sloužit obyvatelům bez ohledu na momentální politickou orientaci vítězů voleb, a to na všech úrovních státní správy. To se však neděje. Projednané záležitosti jsou odkládány, řízení přerušeno.

Zase příklad z praxe: V nedávné době byl zahájen provoz nového podnikatelského subjektu se zpožděním osmnácti měsíců, ke kterému došlo v souvislosti s politickými změnami na pražském magistrátu. Vyřizované dokumenty potřebné k zahájení činnosti se v průběhu změn na magistrátu ztratily, dokumenty s omezenou dobou platnosti svoji platnost pozbyly a celé náročné řízení bylo nutno zahájit znovu od samého počátku.

To je, vážené kolegyně a kolegové, jen několik problémů, nad kterými by se měli odpovědní vládnoucí zamyslet a pohled na malé a střední podnikání v příští zprávě prohloubit na to prostředím, ve kterém působí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se přihlásil pan poslanec Jaroslav Plachý. Jako zpravodaj má přednost. Poté pan kolega Vít Bárta.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, vážená vlado, dámy a pánové, dovoluji mi, abych zopakoval návrh usnesení tak, jak jej navrhol –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V podrobné rozpravě, pane zpravodaji. Teď jsme ještě ve všeobecné.

Poslanec Jaroslav Plachý: Omlouvám se.

V rámci všeobecné rozpravy mi dovoluji, abych nejprve poděkoval Ministerstvu průmyslu a obchodu za zpracování sněmovního tisku 790, protože je zpracován na velmi vysoké úrovni. Každý, kdo má zájem se dozvědět, jak vypadal vývoj malého a středního podnikání a jeho podpora v roce 2011, tam všechno potřebné nalezne.

Rok 2011 byl rokem tří krize a statistika, která je v materiálu obsažena, to v podstatě potvrzuje. Dovolte mi ale, abych začal nejdříve podporou malého a středního podnikání v roce 2011, protože si myslím, že čísla, která jsou v tisku 790 uvedena, stojí opravdu za zmínku.

V rámci operačního programu Podnikání a inovace bylo k 31. prosinci 2011 rozhodnuto o podporách malým a středním podnikatelům ve výši bezmála 40 miliard korun. V dotačních programech bylo autorizováno k proplacení zhruba 16 miliard korun. V roce 2011 v rámci programu průmyslového výzkumu a vývoje Ministerstva průmyslu a obchodu bylo podpořeno 427 projektů předložených malými a středními podniky, které byly podpořeny částkou 1,5 miliardy korun. Ministerstvo práce a sociálních věcí vynaložilo v rámci aktivní politiky zaměstnanosti 3,8 miliardy korun. Ministerstvo zemědělství realizovalo Program rozvoje venkova České republiky, v rámci kterého v roce 2011 proplatilo 469 projektům malých a středních podniků dotaci v celkové výši 1,6 miliardy korun.

Když sečteme tyto miliardy, které natekly do malého a středního podnikání, můžeme konstatovat, že historicky bylo dosaženo nejvyšší podpory malého a středního podnikání v České republice od jejího vzniku. Bohužel malé a střední podnikání, jak jsem řekl v úvodu, prochází rokem tří krize a statistika, která se týká malého a středního podnikání, nevysvětluje výsledky, které by odpovídaly těmto desítkám miliard alokovaných v oblasti malého a středního podnikání. Připomenu jenom několik málo informací ze statistiky malého a středního podnikání.

Počet aktivních subjektů malého a středního podnikání mírně poklesl. Počet zaměstnanců se nepatrně odrazil ode dna. Výkony malého a středního podnikání vykazovaly nepatrný nárůst. Účetní přidaná hodnota ale v roce 2011 vzrostla o 85 miliard korun. Mzdy rostly o 2,7 %. Investice v oblasti malého a středního podnikání bohužel klesly o 3,6 %, což je vzhledem k té masivní podpoře poněkud překvapivé. Zahraniční obchod velmi slušně rostl. Statistika podle odvětví a účetní přidané hodnoty vykazuje následující: Průmysl nepatrně, ale rostl. Stavebnictví stagnovalo. Obchod opět rostl. Služby vzrostly o 2,5 %.

Podtrženo a sečteno, mohli bychom konstatovat, že se v oblasti malého a středního podnikání vzdor tomu, že se nacházíme v doznívající krizi, v jakési recesi, objevuje jakési světlo na konci tunelu.

Na závěr mi dovolu, abych se zmínil o dvou dalších věcech, které jsou v materiálu zmíněny. Jedná se o zákon o významné tržní síle, jehož projednávání bylo Legislativní radou vlády přerušeno 12. ledna 2012. Bylo by dobré, aby tento zákon, který byl při jeho schvalování označován za legislativní zmetek a který se opravdu poté, co byl zveřejněn ve Sbírce zákonů, prakticky nijak neprojevil, spíše negativně než pozitivně, tak aby byl

Ministerstvem průmyslu a obchodu navržen buď ke zrušení, nebo případně něco málo, co v něm je pozitivního, bylo zařazeno do stávajících platných zákonů.

Další věc, kterou tady zmínil pan ministr, je rodící se koncepce podpory malého a středního podnikání na období 2014 až 2020. Jsme velmi rádi, mám tím na mysli hospodářský výbor, že nám bylo slíbeno, že tato koncepce bude už v průběhu jejího vzniku předkládána podvýboru pro podnikatelské prostředí a hospodářskému výboru k tomu, aby se mohl k ní vyjadřovat, tak aby nebyla pro nás překvapením, ale naopak aby do ní byly zapracovány naše pohledy, naše připomínky. Za to děkuji panu ministrovi a vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Víta Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, se zájmem jsem sledoval, jak tento bod byl koalici navržen k tomu, aby dnes byl doplněn do programu této schůze, a byl jsem zvědav, co zásadního a proč bude dnes spojeno s projednáváním tohoto bodu. Musím říci, že mě poněkud překvapilo to, že jsme se zatím nic moc nového nedozvěděli. Dovolím si to, co tady zaznělo, vám odprezentovat v trošku jiných souvislostech.

Začal bych tím, že bych vám odcitoval, co pan premiér Nečas dne 12. 3. roku 2012 řekl na Žofínském fóru a návazně pak 28. dubna 2012 na vlastní ideové konferenci ODS v Českých Budějovicích o podpoře konkurenceschopnosti, a to následující: Razantní odstraňování desítek až stovek regulací a zbytečných předpisů. Omezení administrativní zátěže pro podniky. Odvod DPH až po proplacení faktury. Uzákonění třicetidenní splatnosti faktur. Zpřístupnění všech formulářů státní správy na jednom webu. Podpora rizikového kapitálu. Zjednodušení přístupu k úvěrům pro malé a střední inovativní firmy. Podpora výzkumu a vývoje.

Dámy a pánové, bezesporu je dobré připomenout, jak strategie konkurenceschopnosti a podpora malého a středního podnikání jde dohromady s tím, že tady před pár týdny došlo ke zvýšení DPH, přestože první místopředseda ODS, ministr průmyslu, tady dnes předkládá zprávu o tom, jak je všechno růžové, jak je všechno pozitivní a jak se intenzivně pracuje na podpoře malého a středního podnikání.

Ale půjdeme dál. Na jaře 2011 vláda České republiky přijala rámcí strategie konkurenceschopnosti vypracovaný NERVem a nápadně se podobající tezím, které tady dnes zazněly. Nicméně podotýkám, že tento dokument je vládou přijat na jaře 2011. Budu citovat. Podle tohoto již téměř dva roky starého dokumentu jsme se např. měli stát logistickým centrem regio-

nu a náležitě z toho těžit. Jak asi, když vláda nechce snížit na rozumnou úroveň spotřební daň z ropy?

Již v tomto roce měla začít realizace cíle s názvem posílení právní jistoty soukromých subjektů v České republice. To můžeme dát dohromady obzvláště s dosavadní v tuto chvíli v Poslanecké sněmovně danou nejistotou o tom, jestli bude 17,5 % DPH, nebo jestli bude 15 % DPH, nebo jestli náhodou nebude 14 % DPH.

Zabezpečení boje proti korupci, proti zásahům zvenčí. I toto je věta z oné strategie konkurenceschopnosti České republiky, kterou je velmi dobré dostat do konfrontace s policejním pučem a s netransparentním odvoláním kvůli pomluvě policejního prezidenta Lessyho a následně bez výběrového řízení policejním pučem dosazeného policejního prezidenta, jednoznačného nominanta ODS.

Zvýšit aplikace nejnovějších technologií v ČR a podporovat začínající podniky v této oblasti. Dámy a pánové, úplně jiné číslo. Světové ekonomické fórum nás jednoznačně v tomto roce posunulo z 81. na 122. místo v žebříčku konkurenceschopnosti České republiky. Světové ekonomické fórum, měřicí podmínky pro podnikání v jednotlivých státech světa, nás posunulo v tomto roce v tomto konkrétním parametru, to znamená aplikace nejnovějších technologií ČR a podpora začínajících podnikatelů, z 81. na 122. místo. Pan ministr Kuba a pan premiér má zcela zjevně na tuto problematiku jiný pohled, zcela odlišný pohled než Světové ekonomické fórum.

A pojďme dál. V dostupnosti rizikového kapitálu jsme se za poslední rok posunuli z 85. místa – ano, opravdu – na 84. místo na světě, ale podotýkám, že se tak stalo jenom díky tomu, že se mezitím propadlo Slovinsko. Mimochodem, pokud by někdo chtěl zpochybňovat, že aktivní politika vlády nemůže ovlivnit vývoj v tomto žebříčku z roku na rok, tak podotýkám, že stát jménem Guinea se ve stejném období, to znamená nyní, posunul z 83. na 52. místo v konkurenceschopnosti.

A nemluvím pouze o jednom. Nemluvím jenom o Světovém ekonomickém fóru. Mluvím kupříkladu i o mezinárodně velmi uznávaném žebříčku IMD, kde jsme se v tomto směru právě v konkurenceschopnosti propadli též v mnoha parametrech. V důsledku osvícených vládních pseudoreform jsme se v letech krize propadli z 28. na 33. místo ve všech hodnocených zemích, a to na úroveň tak často českými politiky navštěvovaného Kazachstánu.

Sečteno, podtrženo. Prosím, nepodpořme ódu na radost, která je spojena s touto Zprávou o vývoji malého a středního podnikání v roce 2011. Nepodpořme to, že se tady malým a středním podnikatelům v této zemi daří, ba dokonce že se jim daří lépe než v časech minulých. Objektivně je opak pravdou. Objektivně se v Čechách podniká stále hůře a hůře v po-

rovnání s jinými zeměmi. A nemyslím si to jen já. Myslí si to obecně, objektivně, dvě nejprestižnější organizace měřící podmínky konkurenceschopnosti v České republice. Myslí si to Světové ekonomické fórum, myslí si to žebříček IMD. Oba tyto instituce, jsou zcela respektovány reprezentací jak Evropské unie, tak všech vyspělých zemích světa.

Dámy a pánové, prosím, netvařme se, že jestliže na jaře roku 2011 byla přijata NERVem a následně vládou jasná strategie boje pro zvýšení konkurenceschopnosti České republiky a nyní se tady dozvídáme takovou aktuální, že v roce 2013 a nyní v roce 2012 už se připravuje fond pro financování malého a středního podnikání, že to je něco pozitivního. Je to katastrofické zaspání něčeho, co tady mělo už dávno být a o čem tady mnoho měsíců hovoří nejenom pan ministr Kuba, ale hlavně o tom tady dlouhodobě mluvil pan premiér, který prioritně by měl být odpovědný za naplňování usnesení vlády, kterým z tohoto hlediska jednoznačně je přijetí strategie konkurenceschopnosti z návrhu NERVu na jaře roku 2011. Prosím, odmítněte tuto zprávu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se hlásí pan poslanec František Laudát, poté pan kolega Urban.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, prosím, schvalme tuto zprávu.

Pokud se týká toho, co tady říkal pan Bárta, já to nebudu vést nějakým způsobem konfrontačním. Mrzí mě, že přece jenom úředníci na Ministerstvu financí a na dalších resortech sebou více nepohnuli. Nicméně někdy snad po Novém roce tady budeme mít konečně zásadní věc, kterou bude vlastně obrovská šance pro podnikatelské prostředí, a konečně přistoupíme na směrnici AIFMD Evropské unie. Je to věc, která naopak nám může na rozdíl od jiných jejich výmyslů velice pomoci. Říká se tomu fondy alternativních investic. Nevím, proč byl zvolen tento název, protože pro mě alternativní investice nejsou investice ve vědě, vzdělání, výzkumu, inovačních, technologických projektech.

Ta zpráva NERVu, kterou tady můj vážený pan předřečník také zmiňoval, má asi 307 stránek. A po pravdě řečeno, pro mě to bylo školácké povídání. To, v čem já vidím budoucnost českého podnikání, šanci, a teď se ukáže, zda ti čeští vědci, manažeři, podnikatelé, na to mají, nebo nemají, bude právě, až budou mít možnost hledat financování, protože o peníze jde v první řadě právě prostřednictvím těchto fondů.

Bohužel, velkou ránu tomu dá sociální demokracie, této strategii, kterou nejsme vůbec nějak pozadu, nebo jsme pozadu, nicméně prostě při

nedávné návštěvě v Dánsku ani tam v renomované bankovní instituci nevěděli, když jsme se jich ptali na fondy alternativních investic nebo podle jiného názvu regulované fondy, jejichž jedinou podmnožinou, zvláštní ale velice výraznou, jsou fondy rizikového kapitálu, tak také nevěděli.

Ono mě to zase naplnilo trošičku cynickým optimismem, že ještě nám ten vlak neušel, byl v tuhle chvíli skutečně v rámci Evropy, a mám pocit, že je to někde uváděno, hůř je na tom už jenom Albánie.

Proč ale mluvíme o penzijní reformě? Protože pro ty fondy je potřeba shánět taky někde nějaký kapitál a právě tyto fondy, které ve finále nesmějí překročit pravomoci, jsou regulovány a hlídány. V našem případě doufám, že to bude, neznám poslední detailní znění toho návrhu, který prošel Legislativní radou vlády, Česká národní banka. Zatím nebývá obvyklé, že by ve světě tyto fondy byly zneužívány.

Nicméně upozorňuji a dle mého názoru tisíckrát si můžeme říkat, že vytvoříme ideální prostředí, což právě v těch žebříčcích kdekoho a kdečeho, jak to tady i předřečník zmínil, mohou sestavovat, tak v zemi, kde mají ideální parametry, tak stejně když nedojde k jakémusi vnitřnímu vzepětí energie a schopnosti těch podnikatelů, vědců, výzkumu, aplikovaného výzkumu, tak to nefunguje. Doufám, že řada z vás si obstarala ten známý izraelský bestseller Start-Up Nation, a pak byste přesně věděli detailně, o čem mluvíme.

Bohužel, pokud sociální demokraté v následujícím období získají důvěru většiny voličů, sestaví vládu a zruší druhý pilíř, kde se přímo nabízí, aby do těch fondů, kde následně vznikne majetek, nezczitelný majetek, protože doufám, že silnici by snad nikdo ukrást nemusel, tak právě tak můžeme zachovat, že peníze našich občanů zůstanou a budou investovány v České republice. To když tady kdysi padl názor, že jeden z vás neví, jak souvisí penzijní reforma s konkurenceschopností.

Pokud jde o konkurenceschopnost, tak vás upozorňuji, že i v nejvyspělejších skandinávských zemích za poslední dobu se propadají v žebříčku konkurenceschopnosti, protože tam ta hlavní kritéria jsou také měna, schopnost měny reagovat, zda mají plovoucí kurzy, je to cena práce. A to jsou ty základní parametry, tak jak to i ten NERV ostatně v té zprávě má popsáno.

Ale říkám znovu, nevěřte tomu, že ideální a bohatou společnost vytvoří stát. Stát tady může vytvořit a doladit jakési prostředí, ale pak to záleží na lidech. Takže já doufám, a vím, že pan ministr se v tom také snaží ve svém resortu, že vznikne tento nástroj, to znamená regulované fondy, do kterých se mohou skládat investice z Bruselu nebo investice soukromé, investice obecní, investice státní. A tam jsou to potom fondy, které mají vytvořit nějakou hodnotu a generovat další peníze pro další projekty.

Já bych byl rád, jestliže chceme tomu hodně pomoci, i tomu

nejzákladnějšímu vzniku, rozhybání podnikatelského prostředí, až to sem přijde, tak aspoň na tomhle bychom se mohli vzácně shodnout a podpořit to napříč, aby vlastně i ti investoři do těchto fondů věděli, že mají jistotu, a ne že je někdo bude za nějakých 15 měsíců obesílat jakýmsi dopisy, že to tady nebude.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Vít Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já bych si dovilil jenom uvést na pravou míru. Není pravdou, že základní parametry ovlivňující konkurenceschopnost jsou cena pracovní síly nebo plovoucí kurz. Rád bych upozornil, že se jedná o indexy, kde je sto parametrů v případě IMD, dokonce 329 parametrů, a jenom připomínám, že kupříkladu v parametru zadlužování státu jsme se propadli o pět příček jenom meziročně. Další z řady parametrů, ve kterých jsme se propadli, je právě transparentnost rozhodování veřejné správy. Další parametr, ve kterém jsme se propadli, je předvídatelnost rozhodování veřejné správy. Další parametr, ve kterém jsme se propadli, je naopak právě investice do vzdělávání a vůbec úroveň našich absolventů vysokých škol. Jinými slovy řečeno, jedná se o jednoznačné parametry, které tady pravidelně řešíme ať už z hlediska toho, že kupříkladu jsme zrušili těžší verzi státních maturit, nebo přesně otázky toho, jakým způsobem formulujeme státní rozpočet.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dvě přihlášky. Pan kolega Urban, potom chtěl také pan zpravodaj. Pokud chce s přednostním právem pan zpravodaj? Ne. Pan kolega Milan Urban má slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se pokusil tu debatu posunout z té tak trochu politicky účelové na jedné straně, na druhé straně akademické do nějaké praktické debaty a pokusil se dát nějaký smysl tomu, co tady projednáváme.

Myslím, že bychom neměli projednávat napříště zprávu o vývoji malého a středního podnikání a že bychom měli projednávat zprávu o vývoji podnikání v České republice, a řeknu vám, proč si to myslím. Protože ono to spolu velmi úzce souvisí. V té podnikatelské vodě musí komfortně plavat všichni. Musí tam být velryby, sumci, štiky, možná okouni i pulci. Když to tak nebude, tak to nemůže fungovat. Ti malí spolupracují s těmi velkými a obráceně. A je důležité, aby to prostředí fungovalo pro všechny.

Nějaký výčet dotací nebo debata o krizovém kapitálu, která všechna

tato opatření jsou selektivní, neposune podnikání hospodářství v České republice dopředu. Vláda, myslím ještě Petra Nečase, ale nejsem si úplně jistý, zpracovala tzv. analýzu konkurenceschopnosti, tehdejší ministr Martin Kocourek, a ta analýza bych řekl je velmi přesná, je nepolitická a je velmi solidní k tomu, aby z ní vycházely závěry, co je potřeba dělat. Z té analýzy ale bohužel vznikl trochu politický dokument. Možná si vzpomenete, jak byl s velkou slávou ohlášen. Jmenoval se myslím Zpátky na vrchol. To byl takový zvláštní výcuc, který už úplně nerespektoval analýzu strategie konkurenceschopnosti. Byl to spíš politický dokument, nicméně myslím, že v něm byly i věci, které stály za to. Zpátky na vrchol bylo, že se snad staneme, já nevím, desátou nejvyspělejší zemí světa nebo Evropy v roce 2020. Dvacátou. Jdeme obráceným směrem, to všichni víme, když se díváme na ty statistiky, které tady už byly sděleny. Čili je otázka, jestli jste se inspirovali nějakou Lisabonskou strategií, která psala o tom, že doženeme brzy americký kontinent, a všichni jsme věděli, že to je trochu pohádka, tak tenhle text Zpátky na vrchol také byla trochu pohádka. Nicméně rozumím tomu, že to mělo mít nějaký politický účel, ale to je málo.

Jestli my potřebujeme v tom prostředí něco zásadně změnit, tak musíme měnit systémové věci. Tím nechci říct, že bychom neměli nějakým krizovým kapitálem podporovat nějakými alternativními metodami ty menší, že by tam neměli mít nějakou lepší dotaci na investice pro řekněme nějaké výroby s vyšší přidanou hodnotou a podobně. To všechno ano. Ale pojďme řešit ten základ. Pojďme stavět ten dům od základů. A všechno to v té analýze konkurenceschopnosti opravdu je napsáno. Přečtěte si to. Přečtěte si různé zprávy OECD, co si myslí o tom, co by měla dělat Česká republika. Můžeme k tomu říct různé závěry NERVu. Z každého toho materiálu si můžeme vzít něco, ale hledejme ty prvky, ty názory, ta opatření, která mají společný jmenovatel. Společný jmenovatel má určitě v České republice technické školství. Řemesla. Učňovské školství je na padrť. Co jsme udělali? Co udělala tato Sněmovna? Co udělaly vlády za posledních deset let, nebo patnáct, to je jedno. Abyste mě tady nepodezřívali z toho, že chci vyvinut možná vládu sociální demokracie. To školství je špatné. Ti malí a zvláště střední potřebují ty šikovné řemeslníky, aby mohli dělat produkty, které jsou schopni prodávat v České republice třeba formou subdodávek těm velkým, ale také případně vyvážet. A nejedná se jenom o učňovské školství. Je to střední technické školství a samozřejmě vysoké technické školství. Bez toho se prostě posunout dopředu nemůžeme.

Já vím, že tohle je běh na dlouhou trať, že když takhle vláda něco rozhodne, tak se to možná projeví za dalších sedm osm let, že to přesahuje politické horizonty různých vlád, takže si možná říkají: to není zajímavé pro naše voliče, tak na to kašleme. Ale nejde to, pokud chceme postoupit dopředu, tak se do toho opravdu musíme pustit.

Inovace, vývoj, výzkum, ten aplikovaný, o tom jsme se také namluvili hodně. A když se podíváme dnes na ten systém, jak je to roztržštěné, jak je to nekoncepční, jak mnohde utíkají prachy na věci, které žádnou inovaci, vývoj a výzkum nepřinášejí – možná přinášejí výstavbu nějakých center, která stojí jen provozní náklady do budoucna, ale ve skutečnosti to naše hospodářství neposouvají vůbec nikam.

Exportní strategie. Výborná věc, ale musíme ji realizovat, musíme to dělat skutečně. Já bych si myslel, že je správný krok, když mluvíme o diverzifikaci. To znamená, vyvážíme do Evropské unie z hlediska podílu to co teď a navyšujeme to, co je mimo Evropu, protože trhy umožňují o tom potenciálu mluvit celkem pozitivně. Na druhou stranu si také myslím, že stát by mohl nějakým systémovým způsobem pomáhat právě těm řemeslníkům a těm malým na trhy Evropské unie, překonávat některé překážky, možná jazykové, možná administrativní. Myslím si, že to je příležitost právě pro malé a střední podniky dostávat se do Evropské unie. Velké podniky to umějí, těm musí stát pomáhat ekonomickou diplomacií mimo Evropu.

Kdybyste poslouchali podnikatele na různých fórech, tak tam často uslyšíte to, že po dvaceti letech je veřejná správa České republiky nefunkční. To si myslí a myslí si, že to také je velkou překážkou pro rozvoj hospodářství v České republice, a myslí si to podle mého názoru oprávněně. Proto tady padají některé návrhy, které říkají: my se sice snažíme odstraňovat překážky z cesty, ale vedle toho nové klacky přibývají. Takže ti podnikatelé nemají pocit, že se něco zlepšilo. Je to i proto, že veřejná správa není efektivní, je nefunkční, je nestabilní.

Takže já bych navrhoval, abychom se vrátili k tomu a začali debatovat i tady ve Sněmovně na téma hospodářská strategie a její priorita. A hlavně, co si myslím, že nestačí jen tak opakovat, dělat verbální podporu různým krokům, které zazněly na různých fórech, ale že je to třeba implementovat. Chcete-li, premiér by to měl mít jako nejvyšší prioritu, měl by mít v šuplíku jízdní řád opatření, která je potřeba v České republice udělat, a každý druhý den se zeptat příslušných ministrů, kteří to mají v kompetenci, co v rámci toho jízdního řádu, těch věcí a kroků, které musíme udělat, sami učinili. Jestli to nebude premiér České republiky mít, ať se jmenuje Petr Nečas, nebo jiný, jestli to nebude mít jako prioritní agendu, kterou má stále na stole, stále kontroluje, co ti ministři dělají, pak se tady na půdě Poslanecké sněmovny můžeme pouze bavit, že jsme se zase propadli z hlediska mezinárodního hodnocení konkurenceschopnosti, pak může premiér přijet na Svaz průmyslu a dopravy do Brna a tam říkat: a teď už vláda opravdu bude dělat tohle, tohle a tohle, a přijede tam za rok a bude říkat: my to už všechno chápeme a budeme dělat tohle, tohle a takhle opatření. A tak se to opakuje rok od roku a Česká republika a české hospodářství, české podnikání je na tom čím dál hůř.

Tak proto, přátelé, bych byl rád, abychom propříště také možná debatovali více o správě, o vývoji podnikání v České republice, čímž se nebráním, že jednou z těch kapitol má být vývoj malého a středního podnikání, které je samozřejmě důležité pro stabilitu ekonomiky, které je důležité pro to, aby nepřevládal příliš ten velký globální průmysl. Na druhou stranu platí to, že prostředí musí být stejné pro všechny a pro všechny stejně dobré.

V České republice máme velký podíl průmyslu oproti jiným zemím v Evropské unii z hlediska tvorby hrubého domácího produktu. Oni se chtějí dostat, Evropská unie, na nějaký průměr 21 %. My jsme na 32 a já doufám, že tady nikdo nemá zájem, abychom se dostávali na 21 %. Pokud by ten zájem někdo měl, tak bych se s ním velmi přel a velmi hádal, protože pak bychom se určitě nestali bohatší zemí s větší zaměstnaností, s vyšší životní úrovní. My musíme vytvářet podmínky pro průmysl a tím nemyslím jen ty velké. Když se bude dařit velkému průmyslu, tak samozřejmě subdodávky dělají ti střední i ti malí. A když se daří velkému průmyslu i s těmi subdodavateli, tak samozřejmě se daří i jejich zaměstnancům. Přátelé, věřte nebo nevěřte, pak se daří i těm malým ve službách.

Moje přání je, abychom tady vedli debatu praktickou. Účelově politikou odmítám a akademickou můžu poslouchat, ale ta nedává žádný smysl.

Pane ministře hospodářství, hospodářský výbor je připraven k tomu, aby vedl vážnou diskusi na téma budoucnost hospodářství České republiky. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady mám pana poslance Plachého ještě do obecné rozpravy. Nebo už... Ještě jsme v obecné rozpravě.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom krátkou reakci. Já děkuji panu předsedovi hospodářského výboru za to, že nás seznámil s pohledem sociální demokracie na podporu malého a středního podnikání. Když navrhl, že bychom měli ze zprávy o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře za loňský rok vynechat ta slova "malého a středního" podnikání, tak tím de facto nepřímo řekl, že je třeba podporovat velkokapitál. A poté co velkokapitál bude vzkvétat, malé a střední podnikání se bude mít taky dobře. Já jsem přesvědčen, že takto je to špatně. Malé a střední podnikání je zvlášť zřetelné proto, protože vytváří jakýsi stabilizátor ekonomiky. Je to sektor, který zaměstnává více než polovinu zaměstnanců. Je to sektor, který je velmi dynamický, ale bohužel také velmi zranitelný. A právě v době krize je obzvlášť cenný materiál, jako je tato zpráva, který nám říká, co se v tomto sektoru děje. Chci uji-

stit pana předsedu hospodářského výboru, že velké podniky si poradí samy. Jestli ale necháme padnout malé a střední podniky, jak je znovu budeme tvořit? Myslím, že to je hluboké, ale opravdu hluboké nedorozumění.

A ještě mi dovolu krátkou reakci na vystoupení pana poslance Bárty. Jeho útok na Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře za rok 2011 mi připomíná velmi kvalitní, ale pláč na cizím hrobě. Proč? Vývoj malého a středního podnikání, tak jak je ve zprávě zmíněn, je vytažen z dat Českého statistického úřadu. Pokud budeme útočit proti této části zprávy, tak bychom měli říci, že zpochybňujeme data Českého statistického úřadu. Já se přiznám, že já je zpochybnit neumím, já jim docela věřím, ale možná pan poslanec Bárta věří jenom těm statistickým datům, která si zmanipuluje sám, jak řekla jedna historická postava. A podpora malého a středního podnikání je opět vytažena, jsou to přesná čísla z Ministerstva financí a Ministerstva průmyslu a obchodu a já je opět neumím zpochybnit.

Proto mně dovolu, abych vás vyzval, abychom ne schválili, jak tady vystupoval pan poslanec Bárta, ale abychom tuto zprávu vzali na vědomí, protože informace v ní jsou přesné. To, co nám dokumentuje, je skutečnost. A hlasovat proti skutečnosti znamená bít hlavou o betonovou zeď. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Urban a pak ještě pan poslanec Bárta.

Poslanec Milan Urban: Já na to musím reagovat, ale pokusím se, aby to bylo naposled v případě, že tady poběží ještě nějaká diskuse.

Já vám povím jeden příběh. Je to několik let zpátky, když jsem takhle neformálně mluvil s bývalým ministrem průmyslu a obchodu Martinem Římanem, a on mně říkal: "My nejsme strana velkokapitálu jako vy." Já jsem na něj vytřeštil oči, zkoumal jsem, jestli něco pil, nebo ne. Zdálo se mi, že nic nepil, a tak jsem to nějak přešel. Pak se projednávala tato standardní zpráva asi před čtyřmi nebo pěti lety na hospodářském výboru a pan poslanec Plachý podle mého názoru použil dost pejorativně slovo "velkokapitál" a vždy se na mě významně díval, ve svém úvodním slově asi dvanáctkrát, dělal jsem si čárky, a tak jsem pochopil, že to je nějaká porucha schématu v ODS, že to nebylo jen tvrzení bývalého ministra Martina Římana, ale že takhle si to zřejmě ODS myslí: Podporujeme malé podnikání a bude dobře. Přece ho nenecháme padnout, jak tady říkal před chvílí pan poslanec Plachý.

Ale když nebudete vytvářet, pane poslance prostřednictvím pana místopředsedy, podmínky pro všechny, tak vám garantuji, že malé podni-

kání padne. Prostě jak jsem říkal, ve vodě se musí umět najít všichni. Ti malí dodávají pro velké. To není o tom, jestli někdo podporuje velké a někdo malé. Tady je potřeba vytvořit obecné podmínky pro podnikání. A já jsem neříkal, že z této zprávy se má vyškrtnout malé a střední podnikání. Já jsem říkal do budoucna: projednávejme tady zprávu o vývoji podnikání v České republice jako o celku, součástí toho může být i malé a střední. Ale může to fungovat, opravdu mně věřte, jenom když budou fungovat všichni. Malé a střední podnikání, služby. Co budou dělat, když tady nebude fungovat průmysl? Budete je dotovat? Budete jim zlevňovat krizový kapitál, jak říkáte? Ale co budou vyrábět? No nebudou vyrábět nic, protože nebudou mít pro koho. Takže je potřeba se na to dívat nějak vyváženě. A prosím vás, zkuste už zapomenout na to pejorativní, že Milan Urban nebo sociální demokracie tady podporují velkokapitál a vy modří se staráte jenom o ty živnostníky. Tohle klišé bych navrhoval, abychom opustili. Jenomže když je někde porucha schématu, těžko se to napravuje.

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Bárta je přihlášen do rozpravy jako další. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se přiznám, že musím reagovat na svého předpředřečníka, když tady zaznělo, že zpochybňuji údaje Českého statistického úřadu. Já musím říci, že já vůbec nezpochybňuji údaje Českého statistického úřadu. Jenom mám potřebu říci, že vůbec tento výklad je motání jablek a hrušek. Já bych to také mohl parafrázovat tak, že můj předpředřečník řekl, že Světové ekonomické fórum zpochybňuje údaje Českého statistického úřadu. Ne, tak to není. Světové ekonomické fórum prostě jednoznačně říká, že Česká republika je na tom čím dál tím hůře v tom, jak se v porovnání s jinými státy Evropské unie a vyspělého světa v Čechách dobře podniká. Světové ekonomické fórum a IMD, dvě uznávané světové organizace pro měření konkurenceschopnosti jednotlivých států, jak jsem říkal, v řadě velmi složitých parametrů každoročně vyhodnocují, jak se podnikatelům v té konkrétní zemi podniká, a podnikatelé a vůbec veřejnost to hodnotí. A na základě těchto konkrétních objektivních hodnocení je faktem to, že za poslední léta se Česká republika propadá o více než pět příček v obou dvou těchto parametrech.

Je to úplně stejné, jako když tady pan ministr financí říká, a pan premiér to taky rád říká, jak je Česká republika výborně hodnocena ratingovými společnostmi z hlediska toho, jak splácíme dluh. Ano, dobře splácíme dluh. A ti, kterým dlužíme, a ti, kteří jsou jaksi zainteresováni na tom, jak Česká republika bude splácet dluh, tak tito nás hodnotí pozitivně. Nicméně to ještě

neznamená, že naopak z hlediska podmínek konkurenceschopnosti – jedním ze sta parametrů, které jsou měřeny, je kupříkladu parametr toho, jak objektivně rychle se v porovnání s jinými státy zadlužujeme, a v tomto parametru, a zase by tedy můj předpředřečník mohl říci, že motám, že zpochybňuji statistiku Českého statistického úřadu nebo České národní banky, nebo koho chcete, nebo mezinárodních ratingových agentur z hlediska zadlužování. Ale znovu říkám. Jsou to jablka a hrušky. Ratingové agentury nás můžou chválit, jak dobře splácíme dluh, ale přesto v parametru žebříčku konkurenceschopnosti jsme se propadli z hlediska zadlužování tohoto státu o pět příček. Jinými slovy řečeno, jiné země vyspělého světa se zadlužují pomaleji než Česká republika.

A i když tady pan ministr financí minulý týden hovořil na plénu o tom, že promítnutí zvýšení zadlužení na 5 % z hlediska církevních restitucí do účetních uzávěrek se nedotýká hodnocení agentur pro Českou republiku, já čekám na odpověď ze Světového ekonomického fóra na to, jestli tato agentura, nebo toto hodnocení bude, nebo nebude takové, jako je hodnocení ratingových agentur z hlediska zadlužování. Jinými slovy řečeno znovu a z podstaty věci: tato zpráva nyní hovoří o tom, že se blýská na lepší časy z hlediska malého a středního podnikání. A já říkám, že to není pravda, protože objektivně za poslední léta Světové ekonomické fórum a druhý žebříček jednoznačně ukazuje, že se v Čechách podniká čím dál tím hůře.

Rád bych nicméně ještě doplnil další fakt. Za prvé. Jestliže v Čechách roste nezaměstnanost, mohli bychom říci, že to v současné době souvisí se sezónními pracemi, ale i čeští ekonomové a analytici jednoznačně říkají, že v následujících měsících nezaměstnanost dále poroste. A podotýkám, že nemá růst jenom z hlediska toho, jestli se bude, nebo nebude dále vyrábět velké množství automobilů ve Škodovce nebo v jiných fabrikách, ale dotýká se samozřejmě i hodnocení malého a středního podnikání. A stejně tak je zapotřebí si rovnou k tomu říci, že v České republice je v tuto chvíli za poslední dobu rekordně nejnižší počet volných pracovních míst a trend ubývání volných pracovních míst dále ubývá. Podotýkám, že rozvoj zaměstnanosti u malých a středních podnikatelů je opět, jak jsem zde již jednou citoval, součástí jak strategie konkurenceschopnosti, tak těch programových, nebo chcete-li ideových priorit, o kterých byla řeč v ODS na jaře tohoto roku na ideové konferenci o konkurenceschopnosti.

Takže já žádám data Českého statistického úřadu nemanipulují, jenom vám zde konkrétně říkám to, co si o nás myslí v cizině, a to, jak jsme v porovnání s jiným státem z hlediska konkurenceschopnosti hodnoceni. A pokud se tady bavíme o nějakých sociálních dávkách, pokud se tady bavíme o nějaké krizové situaci, tak bych rád podotkl, že nejpravicovější a nejsprávnější prostor je nedávat nějaké sociální dávky nebo nějakou konk-

rétní podporu, ale naopak učinit maximum pro to, aby bylo více pracovních míst a lidé mohli pracovat. A je evidentně bohužel v tomto státě mnoho lidí, kteří by pracovat chtěli a nemají k tomu příležitost. Naopak tato příležitost pro ty osoby klesá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, nemám tady přihlášku v této chvíli... Ještě pan poslanec Šeich. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jsem nejprve k této technické zprávě nechtěl vystupovat, ale skutečně mně dovozte, abych jako předseda Unie malých a středních podniků – v tomto smyslu také oznamuji svůj střet zájmů v této věci – hájil zachování zprávy o vývoji malého a středního podnikání jako takového, tzn. v samostatné kapitole, ne v nějaké globální zprávě o podnikání jako takovém, protože malé a střední podniky skutečně na absolutní počet ekonomicky aktivních subjektů tvoří více jak 99 % těchto ekonomicky aktivních subjektů, které jsou registrovány v České republice, a vytvářejí více jak 67 % pracovních míst. Já skutečně považuji malé a střední podnikání a živnostníky za krev a sůl země v oblasti podnikání. A velmi bych se přimlouval za to, aby nebyla tato kategorie marginalizována a zrušena, aby tato zpráva zanikla v nějaké globální zprávě o podpoře podnikání.

A samozřejmě to podezření, že sociální demokracie vždy stranila spíše velkým podnikům, vychází z toho, že taková tradice od doby Stanislava Grosse i premiéra Jiřího Paroubka i ministra financí Bohuslava Sobotky byla spíše taková, že sociální demokracie stranila firmám velikost OKD. Takže každý si to jistě přebere sám. A já bych se skutečně přimlouval, aby malé a střední podniky byly hájeny a zůstaly v této samostatné zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo se hlásí? Je to vyčerpaná obecná rozprava, takže ji budeme moci pomalu ukončit a otevřeme v tom případě rozpravu podrobnou, do které se zřejmě přihlásí pan poslanec Plachý. (Hlásí se.) To jsem očekával, prosím.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovozte mi, abych zopakoval návrh usnesení tak, jak jej navrhl hospodářský výbor: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011." Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě někdo další do po-

drobné rozpravy? Jestli se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu bychom ukončili a zřejmě budeme hlasovat. Já tedy zagonguji. Samozřejmě ještě může zaznít jakékoli slovo na závěr... Ale vy už asi nebudete, takže vás pouze odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak ho přednesl pan poslanec Plachý. Snad ho není třeba už dále číst, návrh usnesení jste slyšeli. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout návrh usnesení tak, jak byl přednesen, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 128, přihlášeno je 137, pro hlasovalo 89, proti 18. Toto usnesení bylo přijato. To je tedy zřejmě konec projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

37.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 856/ - první čtení**

Z pověření vlády by tento návrh měl uvést ministr vnitra Jan Kubice, takže ho požádám, aby se ujal slova jako první. Jsme tedy, opakuji, v prvním čtení tohoto vládního návrhu zákona. Prosím pana ministra, aby ho přednesl.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., zákon o zbraních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, a který je předložen jako sněmovní tisk 856, byl projednán a schválen vládou České republiky usnesením číslo 849 ze dne 21. listopadu 2012.

Na základě usnesení vlády č. 826 ze dne 16. listopadu 2010, kterým byl

schválen materiál Aktuální seznam priorit v boji proti terorismu pro léta 2010 až 2012, bylo přijato opatření k provedení legislativních změn v zákoně o zbraních, které se týká zvýšení bezpečnosti přepravy zbraní. V průběhu přípravných prací započalo Policejní prezidium České republiky s vývojem unikátního informačního systému jednotného centrálního nástroje pro evidenci zbraní a střeliva a monitoring pohybu zbraní na území České republiky, který je v rámci projektu česko-švýcarské spolupráce z 85 procent financován švýcarskou stranou. Finanční spoluúčast švýcarské strany na projektu centrálního registru zbraní činí více jak 6 132 tisíc korun. Protože nelze centrální registr zbraní zavést bez nutných legislativních změn, v zákoně o zbraních byly přípravné práce spojeny.

Cílem navrhované právní úpravy je zejména s ohledem na usnesení vlády zvýšit bezpečnost při přepravě zbraní. Zavést centrální registr zbraní, který umožní monitoring pohybu zbraně ještě před její registrací a zjednoduší proces evidování zbraní; i prodejci provedou záznamy pouze elektronicky. Přizpůsobit režim povolování zakázaných doplňků zbraní, např. noktovizorů, v režimu výjimek podle zákona o myslivosti s ohledem na zvyšující se škody spáchané zejména černou zvěří. Prodloužit platnost zbrojního průkazu z pěti na deset let. Nově umožnit držitelům zbrojního průkazu vzdání se zbrojního průkazu nebo pouze některé jeho skupiny. Nově formulovat postup při úmrtí majitele střelnice. Nově formulovat některé chybějící správní delikty nebo přestupky, příp. precizovat stávající text správních deliktů. Upravit správní poplatky.

Návrh zákona dále přináší změny těch ustanovení, které v aplikační praxi způsobují výkladové nejasnosti a problémy, a tak dochází ke zpřesnění dotčených ustanovení, resp. k jejich nahrazení jednoznačnou formulací. Například ze stávajícího textu zákona vyplývá, že soudní znalec může se zbraní střílet pouze na střelnici, což je tak v rozporu s požadavky kladenými na znalce, kdy znalec musí zpracovat znalecký posudek na místě, kde ke znalcem posuzované události došlo. Tímto místem však nemusí být nutně vždy střelnice. Proto se nově navrhuje toto omezení pro soudní znalce zrušit.

Návrh zákona také zpracovává dílčí legislativní technické změny na úseku živnostenské legislativy a nově používá aktuálně platné pojmy stávajícího živnostenského zákona. V případě přijetí tohoto návrhu zákona dojde také ke zkrácení komplikovaného a dlouhého názvu zákona č. 119/2002 Sb.

Asi se budete ptát, co nový systém centrálního registru zbraní přinese. Přínosy jsou popsány v důvodové zprávě. Lze zdůraznit, že zavedení centrálního registru zbraní bude mít dvě nesporné výhody. Jednak bude získán přehled o pohybu zbraně prakticky od jejího vyrobení a ne až od její registrace a dále bude znamenat zvýšený uživatelský komfort pro podnika-

tele v oblasti zbraní a střeliva, kdy podnikatelé povedou evidenci jednodušším způsobem než doposud, a to elektronicky, a veškeré záznamy budou provádět přímo ve webové aplikaci, čímž odpadne vedení jejich zpravidla papírových pomůcek. Dále, nebudou nuceni docházet na příslušný orgán policie a hlásit převody prodaných zbraní, neboť toto hlášení bude provedeno automaticky záznamem do centrálního registru zbraní.

Návrh zákona nebude mít negativní dopad na státní ani veřejné rozpočty. Aby však došlo k poskytnutí finančních prostředků z fondu česko-švýcarské spolupráce, je podmínkou švýcarské strany, aby byl návrh zákona do 30. června 2013 platnou součástí našeho právního řádu, s tím, že v době od 1. července do 31. prosince 2013 bude probíhat zkušební provoz centrálního registru zbraní a s nástupem účinnosti dne 1. ledna 2014 by byl spuštěn jeho plný provoz.

Závěrem bych pouze připomněl, že na oblast střelných zbraní se vztahuje směrnice Rady číslo 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/51/ES ze dne 21. května 2008. Směrnice byly implementovány jak samotným zákonem č. 119/2002 Sb., tak jeho následnými novelizacemi. Nově navrhované změny jsou v souladu s požadavky práva Evropské unie pro tuto oblast.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo úvodní slovo ministra a teď prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jan Pajer.

Poslanec Jan Pajer: Dobrý den, děkuji vám za udělené slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, projednáváme první čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, který nám byl předložen pod sněmovním tiskem 856. Pan ministr návrh zákona představil poměrně podrobně, tak mi dovoluji zaměřit se pouze na z mého pohledu hlavní změny, které tento návrh přináší.

Zásadním bodem předložené novely je zřízení centrálního registru zbraní jako neveřejného informačního systému veřejné správy vedeného Policií České republiky, jak už podrobně popsal pan ministr vnitra. Chtěl bych jenom připomenout: Náklady, které s tím jsou spojeny, hradí z 85 % švýcarská strana, díky čemuž se z rozpočtu Policie České republiky jedná o investici v řádu 1 100 000 korun.

Další změnou, kterou novela přináší, jsou podmínky přepravy zbraní a střeliva. Novela přichází s detailní a podrobnou právní úpravou včetně ta-

kového ustanovení, jakým je povinné vybavení dopravního prostředku přepravujícího zbraně či střelivo zařízením umožňujícím nepřetržité sledování takovéto zásilky i jejího pohybu včetně povinnosti mít toto zařízení ve vozidle během přepravy aktivní.

Dále novela zavádí možnost přezkumu zdravotního stavu držitele zbrojního průkazu, a to v případě důvodného podezření, že došlo ke ztrátě zdravotní způsobilosti držitele zbrojního průkazu. Tento institut je zaváděn zejména z důvodu toho, že se v této novele uvažuje o prodloužení platnosti zbrojního průkazu z pěti let na deset.

Novela dále zavádí institut možnosti vzdání se zbrojního průkazu či jeho určité skupiny. Věc je obsažena v novém § 26a a tato úprava je jedním ze zásadních momentů předložení novely. Vzdání se zbrojního průkazu lze učinit bez dalších formalit písemným oznámením příslušnému útvaru Policie České republiky s přiloženým zbrojním průkazem a zbrojní průkaz pak pozbude platnosti dnem doručení tohoto oznámení.

Za pozornost stojí také přechodná ustanovení k tomuto zákonu. Je zde navržena šestiměsíční amnestie na trestnost nedovoleného ozbrojování pro osoby přechovávající bez oprávnění zbraň vymezených kategorií nebo střelivo, pokud ji v této šestiměsíční lhůtě odevzdají Policii České republiky. Návrh pak umožňuje za zákonem stanovených podmínek legální znovunabytí této odevzdané zbraně. Jak je i v důvodové zprávě popsáno, Policie České republiky má s institutem této amnestie dobré zkušenosti. Naposled se v roce 2009 vrátilo mnoho nelegálně držených zbraní, což je znakem, že občané mají důvěru v policii a ve stát a pravděpodobně i věří této beztrestnosti a i touto cestou se dostane z oběhu spousta nelegálně držených zbraní či střeliva.

To by bylo asi vše. Závěrem mi dovoluji poděkovat za pozornost a doporučit vám propustit tento návrh zákona do druhého čtení a přikázání jej výboru pro bezpečnost, jak navrhuje organizační výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to máme zprávu zpravodaje a teď otevíráme obecnou rozpravu, kde mám jako prvního přihlášeného pana poslance Víta Bártu. A pak se mi přihlásil pan poslanec Koskuba. Takže první dám slovo panu poslanci Bártovi.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, za prvé musím říci z opoziční lavice, že považuji za velmi pozitivní a přínosné to, že když se chce, tak pořízování registrů IT technologií vůbec může být pořízováno za ceny mravné. A myslím si, že toto je příklad něčeho, co kdybychom zde slyšovali častěji, lépe by se žilo v této zemi.

Myslím si, že vůbec podstata celé normy je norma velmi pozitivní a v kontextu toho, o čem se tady jinak dozvídáme kupříkladu na MPSV z

hlediska předražených registrů anebo nefungujících registrů Ministerstva dopravy, je tento registr víc než příkladný. Nicméně přesto si dovoluji upozornit na začátku v rámci obecné rozpravy v rámci prvního čtení na pozměňovací návrh, který si dovoluji předložit k tomuto návrhu zákona.

Pozměňovací návrh se dotýká neletálních zbraní. Je zapotřebí si říci, že v České republice se s ohledem na škrtající se rozpočty Ministerstva vnitra, policie, jednoznačně prodlužuje doba dojezdu především zásahových jednotek Policie České republiky na úroveň 20 a často bohužel i více než 20 minut. Když jsem se pohyboval v posledních měsících mezi občany, tak jednoznačně mezi občany roste strach. Roste obava z možnosti přepadení ve vlastní domácnosti. A roste strach z toho, že lupič vstoupí do domácnosti v době, kdy zde občan, obyvatel, je. A v rámci konfrontace s tímto útočníkem, s tímto lupičem, bude ohrožen život a zdraví takovýchto osob.

Dlouhodobě jsem se zabýval a zabývám nyní tím, co pro takové občany učinit. Na půdě Poslanecké sněmovny na základě konzultace s některými svými bývalými kolegy z Policejní akademie jsem uspořádal seminář k tzv. otázce neletálních zbraní, nebo chcete-li nesmrtících zbraní, které by i amatéry nejen profesionální střelce mohly vést do situace k tomu, aby se mohli doma účinně bránit do onoho 20minutového a bohužel často i delšího příjezdu policie. Musím říci, že na dané aktivitě jsem se setkal se zajímavou spoluprací i s Johem Bokem a spolkem Šalamoun, který zastupuje řadu osob, které jsou odsouzeny za nepřiměřenou sebeobranu, často v naprosto absurdních situacích, jako je kupříkladu to, že lupič, který v nočních hodinách vstoupí do ložnice, kde spí pokojný občan, tak občan v noci popadnuvší první předmět, který má po ruce, brání se v šeru a noci komusi, kdo neoprávněně vlezl do jeho ložnice, je následně odsouzen za vážné ublížení na zdraví, a dokonce toto odsouzení má parametr i nepodmíněného trestu.

Ta věc, řekněme trestněprávní a nutná obrana, vyžaduje ještě dlouhou debatu a nedovolil bych si v tuto chvíli tady více tímto směrem debatu zatěžovat. Nicméně o to více, co jsem jaksi konfrontován s excesy a zásadními problémy na straně nutné obrany – v závorce trestního zákona –, o to více se ukazuje, že přístup občanům k neletalům, to znamená nesmrtícím, zbraním, kterými by se mohli účinně doma bránit, je naprosto zásadní nejenom pro zvýšení bezpečí občanů, ale i snížení rizika jejich trestnosti za nepřiměřenou sebeobranu při vloupání. Pokud se vám zdá ten problém jaksi izolovaný, drobný, musím podotknout, že se týká v řádu stovek případů ročně, a proto si myslím, že Poslanecká sněmovna by tomuto tématu měla věnovat značnou pozornost.

Můj pozměňovací návrh tedy zní tak, že navrhujeme legalizovat v takzvané kategorii D onoho zákona o zbraních a střelivu dostupnost zbraní bez

zbrojního průkazu – právě těchto takzvaných neletálních zbraní. Jestli se mě ptáte, co je příkladem neletální zbraně, tak já jsem na onom semináři představil pušku na vzduch na tenisové míčky, ale zároveň se může jednat kupříkladu i o gumostřily do určité akceptované tlakové vlny, kterou mohou způsobit, tak aby nedošlo ke smrtelnému poranění, nebo dokonce smrti daného pachatele, ale došlo pouze k jeho pokud možno omráčení. Dlouhou dobu jsme si hráli s tím, jakým způsobem definovat konkrétně konkrétní typy neletálních zbraní, aniž bychom tím omezili konkurenci na trhu a z druhé strany aniž bychom vytvořili dostatečně jasně formulovanou možnost vůbec takovéto konkrétní zbraně na trh uvést. A v tomto duchu rovnou říkám, že náš návrh je pouze zvýšení kompetencí konkrétního státního úřadu, jímž je Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, který sám by mohl s vyhláškou Ministerstva obchodu zde definovat takovéto konkrétní zbraně a dostatečně i aktualizovat aktuální nabídku takovýchto zbraní na českém trhu.

Pro obecnou rozpravu v rámci prvního čtení vám děkuji za pozornost a pevně doufám, že dáte tomuto pozměňovacímu návrhu v budoucí debatě podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Koskubu.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Zbytku vlády, dámy a pánové, paradoxně zde zaznělo po dlouhé době z řad opozice – tím myslím předřečníka pana Bártu – zazněla pochvala k návrhu tohoto zákona a já se vám přiznám, že též nevystupuji, a na mě zcela výjimečně, se slovem kritickým.

Uvítám jakoukoliv novelu zákona o střelných zbraních, která povede k tomu, že držitelé legálních zbraní v České republice budou mít usnadněný život, protože jistě všichni víme, že opatřit si zbraň nelegálně a vlastnit zbraň a používat nelegálně je kuriózně daleko snadnější, než ji vlastnit legálně. Tolik má poznámka číslo jedna.

Ovšem říkáme-li zde, že zefektivníme kontrolu a veškerou agendu kolem těchto střelných zbraní, a to se týká jak zbraní k ochraně obyvatelstva, tak zbraní sportovních a loveckých, tak bychom měli říci i své B. A tady bych prostřednictvím pana místopředsedy poprosil pana ministra, který zde ten zákon uvedl, a já jsem jej marně interpeloval, aby má-li vůbec vláda tu ušlechtilou myšlenku prodloužit platnost současných zbrojních průkazů z krátkých pěti let na deset – a já říkám proč ne –, tak zdali by nevážil znovu změnu organizace jemu podřízené policie, která právě minulý rok provedla jisté úsporné změny. Já jsem schopen to posoudit pouze z pohledu hlavního města Prahy, a jak jsem ke své hrůze zjistil, tak patřičné po-

licejní oddělení bylo přestěhováno, sloučeno, a lidé, kteří vlastní zbraně – a zde upozorňuji, že sportovní střelci a myslivci mají těch zbraní několik – najednou místo aby navštívili policejní úřadovnu v místě svého aspoň obvodu, cestují přes celé město do sloučené úřadovny, před kterou je pouze několik parkovacích míst beznadějně obsazených, a já vím, o čem hovořím, měl jsem tu možnost tam cestovat, takže dochází ke kuriózní situaci, kdy myslivec naloží do velké tašky veškeré své zbraně a cestuje napříč městem hromadnou dopravou, čímž nepřímo vyzýváme ty lidi, kteří si zbraně nelegálně opatřují snadno, že zde mají další téma: není nic snazšího, než si to v metru od dotyčného řádného občana ukrást.

Ono to zní, dámy a pánové, směšně, ale je to prosím vás tak, žijeme v 21. století a nebudeme si namlouvat, že zbraně vozit hromadnou dopravou by měly být pouze vozeny skrytě a že skrytě zbraně nejsou hozené do tašky od vysavače. Je to směšné, že nemyslíme na to co naše vzorová cizina, že u podobných institucí by mělo být místo, kde dotyčný občan zaparkuje. A já si dovoluji prostřednictvím pana místopředsedy poprosit takto oficiálně pana ministra, zdali by s novým panem policejním prezidentem opět nevážili, jak ještě více usnadnit těm poctivým lidem, kteří si zbraň opatří, tuto jejich povinnost, byť díky bohu snad nakonec schválíme zákon, že platnost zbrojního průkazu bude desetiletá.

Tak to byla poznámka A. Poznámka B navazuje nepřímo na pana kolegu Bártu. Ono to asi do novely o těchto střelných zbraních nepatří, ale dámy, pánové, minulý týden jsme zde hovořili o zákonu o městské policii a rozpoutala se tu vášnivá debata. Zazněla to odvolání se na konzervatismus a na svobodu, nicméně já si myslím, že i ke konzervatismu a svobodě patří to, aby v zemi byl pořádek a bezpečí.

Na druhé straně si přiznejme, že v rámci úsporných opatření státní policie nestíhá. Já zde teď nebudu mluvit o nových úlohách městské policie, kterou zrovna my do nemocnice voláme čím dál častěji, protože jeden policejní vůz České republiky projíždějící širokou oblast toho má tolik, že když my ho potřebujeme, tak se tam nestihne vždy dostavit, ale kuriózně na toto reagují i sami občané a začínají se bránit sami. Proto všichni víme, že nám stoupá počet legálně držných střelných zbraní.

Pan poslanec Bártu zde mluvil o nové kategorii, o neletálních zbraních. Na druhé straně já zde nechci už hovořit dlouho, ale prosím ty, kteří se tím budou v patřičných výborech zabývat, i samotného pana ministra, abyste též zvážili, zdali už nenastal vhodný okamžik, abychom usnadnili obranu těm, kteří zbraně legálně vlastní, umějí s nimi zacházet a jsou napadeni. Vidím, že kolegové vedle se smějí, doufám, že ne mně. Já zde nechci, pánové, zavádět žádný Divoký západ, ale těžko se mi žije v zemi, kde dennodenně přibývá těžkých kriminálních činů.

Já vím, že je to i věcí justice, ale nejen jí. A paradoxně se pak dozvídám,

že nejhůře dopadají ti, kteří se kriminálním činům bránili. Bránili se legálně zbraní, bránili svůj majetek, a dokonce – a s panem ministrem, přiznávám se, jsme to kdysi v kuloárech probírali – já jsem šokován, kdy prakticky u nás na policistu, který použije služební zbraň, se zprvu pohlíží hůře než na pachatele samotného. Pro ty lidi to musí být neskutečně stresující! Já si neumím představit – když my se v nemocnici rozhodneme v nouzi bez všeho k urgentnímu, z vašeho pohledu krvavému zákroku, tak že bych trnul, že hned ráno na mě naběhne generální inspekce zdravotnických sborů a začne zkoumat, jestli náš pokyn k okamžité operaci byl v souladu se vším, co jsme měli vědět a co jsme mohli udělat.

Znovu zdůrazňuji, dámy a pánové, já nechci žádný Divoký západ, ale není možné, aby řádný občan, který vlastní zbraň, ji směl použít až poté, co bude pachatelem trestného činu zavražděn. To trochu postrádá logiku!

To je vše, co jsem k tomu chtěl dodat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dívám se, kdo další do rozpravy. Pokud není žádná další přihláška, tak obecnou rozpravu zřejmě můžeme ukončit. A případné závěrečné slovo – jestli nechce ještě v závěrečném slovu reagovat navrhovatel nebo zpravodaj? Ano? Ne. Dobře. V tom případě se můžeme zabývat pouze návrhem na přikázání výborům k projednání. Já tedy zagonguji, kdyby se někdo náhodou chtěl ještě zúčastnit tohoto přikázání.

Organizační výbor to navrhl přikázat výboru pro bezpečnost. Má někdo jiný návrh? Vy máte jiný? (Ano.) Prosím o jiný návrh.

Poslanec František Dědič: Navrhuji také přikázání zemědělskému výboru. (Zvolání "jó!" v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zemědělskému výboru. To jsou souhlasné výkřiky předpokládám. Ano.

Takže teď budeme nejdřív hlasovat výbor pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor pro bezpečnost, aby mu bylo přikázáno projednání tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 129, přihlášeno je 141... Ne, to se zvyšuje, takže přihlášeno už je 144. Pro hlasovalo 116, proti nula, takže přikázání výboru pro bezpečnost bylo provedeno.

A pak tady byl ještě návrh: zemědělský výbor, takže ten hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat výboru pro zemědělství, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 130, přihlášeno je nyní 147, pro hlasovalo 85, proti 27, takže výsledek je, že toto bylo přijato. To bylo také přijato. A to je celé. Bod číslo 37 tím končí.

Další je bod číslo

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 843/ - první čtení

Znovu bych požádal ministra vnitra Jana Kubiceho, aby uvedl i tento návrh. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o azylu, zákon o pobytu cizinců na území ČR a zákon o sociálně-právní ochraně dětí.

Vládní návrh zákona je zpracován předně z důvodu zajištění transpozice dvou směrnic EU, které jsou součástí budování tzv. společného evropského azylového systému. První z těchto směrnic je směrnice 2011/51/EU, z níž plyne povinnost ČR zajistit osobám požívajícím mezinárodní ochrany možnost získat právní postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta. Těmto osobám se tak umožní lepší mobilita v rámci EU. Druhou z transponovaných směrnic je směrnice 2011/95/EU. Jejím cílem je zajistit, aby členské státy EU používaly společná kritéria pro udělení mezinárodní ochrany. Směrnici se také harmonizuje postavení osob požívajících mezinárodní ochrany ve všech členských státech a sjednocuje se i postup azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany k integračním opatřením.

Vládním návrhem zákona se dále doplňuje již dříve provedená implementace některých směrnic EU a zohledňuje se jím také vývoj praxe v oblasti mezinárodní ochrany. Změny se týkají mj. zefektivnění vedení

samotného řízení o udělení mezinárodní ochrany, zajištění větší ochrany azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany a specifikace poskytování zdravotní péče dětem cizinců narozených na území ČR.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Já bych ji poprosil, kdyby... Ano, prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Přeji dobrý den. Jak už zde uvedl pan ministr, hlavním cílem návrhu je snaha pokročit do druhé fáze sjednocování právních úprav azylové politiky v rámci zemí EU. Dochází tak k transpozici předpisů EU do právního řádu ČR, konkrétně se to týká směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, dále směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice Rady z roku 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, na osoby požívající mezinárodní ochrany, a konečně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/51, kterou se rozšiřuje oblast působnosti směrnice z roku 2003 na osoby požívající mezinárodní ochrany. Dochází ke zpřesnění transpozice dalších předpisů EU v oblasti norem pro řízení při přiznávání a odnímání postavení uprchlíka či navrace-ní neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí atd.

Cílem je zajistit, aby členské země EU užívaly shodná kritéria pro posouzení potřeby mezinárodní ochrany a poskytovaly jim srovnatelné výhody. Nově tak třeba dochází k úpravě postavení cizinců, azylantů nebo těch, kteří požívají doplňkové ochrany a dlouhodobě, tedy nepřetržitě po dobu pěti let, pobývají na území. Nadále jim může být přiznán status rezidenta.

Až potud jde o změny žádoucí, vyplývající z potřeby sjednocování evropské legislativy a zlepšující, či alespoň nezhoršující postavení cizinců. Další změny jsou odůvodňovány potřebami, které přinesla praxe, a jsou k diskusi.

Doporučuji projednat návrh ve výborech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Antonína Sedu. Otevírám obecnou rozpravu.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, jak vláda přiznává ve své důvodové

zprávě, novela zákona o azylu nedělá transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2011/95/EU, protože, jak ministerstvo konstatuje, ČR nepovažovala tuto směrnici za optimální.

Namísto transpozice směrnice volí vláda cestu speciální právní úpravy přiznáním statutu dlouhodobě pobývajícího rezidenta, a to i za cenu roztržičnosti úpravy pobytových oprávnění a prolínání migračních a azylových institutů. Proto se opětovně obávám, že novelou zákona nedojde k transparentnosti, ale opět může docházet ke zneužívání institutu azylu a mezinárodní ochrany ze strany Ministerstva vnitra.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, realizace novely zákona vyjde na 4,2 milionu korun ročně, a to zejména z důvodu navýšení počtu lůžek pro ubytování v integračních azylových střediscích o 160 míst. Obávám se, že tyto náklady nebudou konečné, a to z důvodu realizace státních integračních programů pro integraci azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany.

Vláda také odkládá transpozice některých ustanovení evropské směrnice k 1. lednu 2014.

Zároveň chci upozornit na dva aspekty, které se mi v navrhované novele nelíbí a které směrnici odporují. Ministerstvo vnitra volí široké chápání institutu přesídlování, který se má týkat nejen osob přesídlených ze země udělení prvního azylu, ale de facto přesídlení jakýchkoliv osob ministerstvem z jakékoliv země za účelem udělení azylu či obecně mezinárodní ochrany.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dalším a ne posledním problémem v řadě je skutečnost, že ačkoliv evropská směrnice požaduje, aby rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany mělo opravný prostředek a aby alespoň v posledním stupni rozhodnutí toto mohl přezkoumat soud, naše novela toto neumožňuje. Ministerstvo vnitra uplatňuje pouze obecnou úpravu právního řádu s vyloučením odkladného účinku rozkladu, což je opět problém.

Novela zákona o azylu má řadu pozitivních opatření reagujících na zkušenosti z azylové politiky i z hlediska příslušné transpozice, proto také já doporučuji postoupit novelu k projednání do výboru s tím, že by se některá navrhovaná opatření měla dát do souladu s evropskou směrnicí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám pocit, že v této chvíli už tady nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy, takže ji mohu ukončit. Ukončuji tedy obecnou rozpravu. Nevím, jestli zazní nějaké vystoupení? (Směrem ke zpravodaji a navrhovateli.) Už ne, takže budeme opět hlasovat jen o příkázání. V tom případě zagonguji.

Organizační výbor navrhl přikázat znovu výboru pro bezpečnost tento návrh. Ptám se, jestli někdo chce ještě přikázat jinému výboru než výboru pro bezpečnost. Kdo má nějaký jiný návrh? Pokud tedy není jiný návrh, budeme hlasovat pouze o návrhu přikázat výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázat výboru pro bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 131. Přihlášeno je 151, pro hlasovalo 113, proti žádná. Tohle přikázání bylo provedeno. Můžeme ukončit projednávání bodu 33.

Dalším bodem je

82.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb.,
o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb.,
o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
(zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 854/ - první čtení**

Jsme znovu v prvním čtení a znovu bych požádal ministra Kubiceho, aby tento materiál uvedl. Prosím. (V sále přetrvává hladina rušivého hluku.)

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh, kterým se mění zákon o cestovních dokladech. Jde o malou novelu tohoto zákona, jejímž účelem je jednoznačně upravit možnost vycestování občanů České republiky pouze na základě předložení občanského průkazu do států, které nejsou členy Evropské unie a které takový postup umožňují. V tomto případě tedy nebude vyžadován cestovní pas. Pro zajištění probíhajícího trestního řízení novela nicméně tuto možnost spojuje s kontrolou ze strany Policie České republiky na takzvané vnější hranici schengenského prostoru, zda nebyl občanovi uložen zákaz vycestování. Dále novela předpokládá, že vycestování na občanský průkaz bude možné jen do těch států, u nichž nehrozí nebezpečí, že důsledně nedodrží mezinárodní závazky týkající se vydávání osob jako pro účely trestního řízení, tak pro výkon trestu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady máme paní zpravodajku poslankyni Lenku Andrášovou, která přednese názor zpravodajky pro první čtení. Prosím.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Navázala bych na to, co řekl pan ministr. Je to novela, která má praktický dopad na život našich občanů, a to konkrétně v tom, že se usnadní cestování do zemí Balkánu, především do Chorvatska, Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie a Srbska. Tento seznam nicméně bude muset ještě upřesnit Ministerstvo zahraničních věcí ve Sbírce zákonů.

Jak pan ministr řekl, nebude zapotřebí cestovního pasu, cestovního dokladu, ale postačí nám občanka. Na výboru, předpokládám výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, bych s Ministerstvem vnitra pak chtěla také rozdiskutovat dopady na cestování lidí, kteří ještě občanský průkaz nemají, tzn. lidí pod 15 let. Ti podle všeho asi budou potřebovat vlastní cestovní doklad.

Myslím si, že opravdu tato novela může pozitivně ovlivnit život velkého množství občanů České republiky, protože zrovna třeba do Chorvatska cestuje zhruba 800 tisíc Čechů ročně, takže opravdu si myslím, že tato novela je zapotřebí a že má pozitivní dopad.

Děkuji za pozornost a doporučuji, aby tento tisk projednával výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji zpravodajce paní poslankyni Andrášové a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Jiřího Paroubka jako prvního. Prosím pana Poslance Paroubka, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážený zbytku vlády, dámy a pánové, dovoluji mi vyjádřit se k poslaneckému návrhu zákona, kterým se mění zákon o cestovních dokladech.

Vláda svým návrhem navrhuje změnit § 3 odst. 1 tak, aby bylo jednoznačně upraveno cestování občanů České republiky na občanský průkaz do zemí, které nejsou členy Evropské unie, ale občanský průkaz České republiky jako cestovní doklad už znaly. Cituji: "Občanský průkaz lze použít jako cestovní doklad také k překročení vnější hranice, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva nebo pokud je cizí stát, který uznal občanský průkaz jako cestovní doklad, uveden v seznamu států, do nichž lze vnější hranici překročit s občanským průkazem. Tento seznam zveřejňuje Ministerstvo zahraničních věcí sdělením ve Sbírce zákonů." V důvodové zprávě se pak výslovně uvádí, že navrhovanou novelou zákona o cestovních dokladech bylo dosaženo jednoznačného vyjádření možnosti cestování občanů republiky do zemí, které nejsou členy Evropské unie, ale uznávají občanský průkaz České republiky jako cestovní doklad.

Ministerstvo vnitra jako odpovědný úřad zcela pominulo v důvodové zprávě zmínit skutečnost, že v současné době je účinnost cestovních

dokladů pod gescí Evropské unie a je možno v rámci Evropské unie za určitých podmínek používat k identifikaci i cestovní nebo identifikační doklad typu našeho občanského průkazu. To platí ovšem na území států Evropské unie a na území států přidružených v Schengenské smlouvě, to je například Švýcarsko, Norsko, Island. V ostatních oboustranných smlouvách je sice možno doklad jako občanský průkaz vzájemně uznat, ale to nezavazuje ostatní státy Evropské unie tuto skutečnost respektovat, zejména do doby, než bude Českou republikou přistoupeno k inovaci identifikačního průkazu s rozšířením alespoň o jeden elektronický biometrický údaj, stejný jako platí pro cestovní doklady. Bez těchto náležitostí není možnost doklad typu občanský průkaz České republiky prohlásit za cestovní doklad mimo Evropskou unii, protože to odporuje nařízení Mezinárodní organizace pro civilní letectví, která stanovuje bezpečnostní a další parametry platné pro cestovní doklady, kde jedním z identifikačních prvků, který je předepsán, je také elektronická část cestovního dokladu s biometrickými údaji obličeje držitele dokladu, což umožňuje mezinárodně kontrolovat pravost cestovního dokladu a identifikovat jeho držitele. Tato skutečnost je opět v důvodové zprávě Ministerstva vnitra opomenuta, byť dává zcela nový pohled na tuto problematiku.

V důvodové zprávě se uvádí, že uvedená novela byla od počátku konzultována s Ministerstvem zahraničních věcí, neboť uvedené ustanovení se týká jejich věcné působnosti, a že věcné řešení navrhované novely odpovídá požadavku Ministerstva zahraniční umožnit cestování na občanský průkaz i na základě jednostranného opatření jiného státu. Neřeší však případné důsledky, když se občan cestující na občanský průkaz ocitne nezaviněně v havárii letadla, lodi atd. na území třetího státu, který tento náhradní cestovní doklad neuznává.

Další neřešená problematika je bezpečnostní riziko spadající do oblasti ochrany schengenského prostoru s nebezpečím napomáhání nedovolené migrace, to jest nejsnazší možnost zneužití občanského průkazu starého typu, vydávaného do konce roku 2011, který ovšem může být platný až do konce roku 2021 a je zcela bez moderních ochranných prvků, lehce zneužitelný pro třetí osobu, ať již vědomě, nebo v případě ztráty nebo zcizení tohoto dokladu. Zde jsou zcela pomínuty naše závazky vůči partnerům v schengenském prostoru, kteří investují velké peníze do bezpečnosti schengenských hranic a do bezpečných elektronických cestovních dokladů s biometrickými prvky, které ovšem Česká republika může znehodnotit.

Přes všechny výhrady v prvním čtení podpořím novelu tohoto zákona do dalšího čtení, aby se mohlo racionálně přistoupeno k diskusi o potřebách státu a potřebách občanů České republiky, aby nedocházelo ke zneužívání starých občanských průkazů vydávaných do konce roku 2011, nebo

náhradních občanských průkazů tištěných obecními úřady s rozšířenou působností. Věřím, že příslušní odborníci, kteří na tom budou pracovat, na zprošnění tohoto návrhu, využijí některé mé připomínky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to bylo vystoupení v obecné rozpravě. Další přihlášku do obecné rozpravy už ale nemám, takže to bylo zřejmě poslední vystoupení v obecné rozpravě, protože tu bych ukončil. Nevím, jestli už nic nezazní, asi žádné závěrečné slovo, tak nás pravděpodobně opět čeká jenom přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh v prvním čtení k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já se ptám, jestli chce někdo navrhnout další výbor. Pokud nikdo žádný další výbor nenavrhuje, budeme hlasovat o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 132, přihlášeno je 153, pro hlasovalo 116, proti 1. To bylo přijato. To bylo zřejmě také asi vše. Končím projednávání bodu číslo 82.

Dalším bodem je

9.

Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - druhé čtení

Hlásí se paní poslankyně Weberová, která nám chce něco říci. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si dovolím stejně jako tomu bylo minule navrhnout přerušení tohoto bodu, protože stále ještě nedošlo ke konečné dohodě o tom jednom pozměňovacím návrhu, takže bych si dovolila vás poprosit, abychom odhlasovali přerušení tohoto bodu do tohoto pátku 14. prosince.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Moment, to musí být přesně. Takže do pátku 14. 12. Tak bychom o tom hlasovali, že tento bod přerušíme. Budeme hlasovat o přerušení bodu. (Ze sálu se ozývají hlasy,

kteře předsedajícímu napovídají.) Přerušit a odročit do 7. 12. (Poslankyně Weberová předsedajícího opravuje: 14. 12.) Ano, to už bylo. 14. 12. Prosím, nevysmívat se.

Budeme tedy hlasovat, jak o to požádala paní poslankyně Weberová, budeme hlasovat – přerušit a odročit do 14. 12. Tak.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušit a odročit do 14. 12., stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 133, přihlášeno je 152, pro hlasovalo 80, proti 8. Výsledek je, že přerušení bylo odhlasováno.

Děkuji paní poslankyni Weberové za zvládnutí bodu číslo 9.

Máme tady bod číslo

88.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb.,
o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých
souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 721/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 721/1. Předložený návrh by měl odůvodnit senátor Petr Guziana, kterého mezi námi vítám a přeji mu dobrý večer. A já bych rovnou poprosil pana senátora, kdyby nám tento návrh odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Senátor Petr Guziana: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jediným záměrem návrhu senátní novely zákona o veřejném zdravotním pojištění, který předložili k projednání senátoři Alena Palečková a další, je navrátit právní úpravu časového intervalu, ve kterém pojištěnec běžně může změnit zdravotní pojišťovnu.

Současnou právní úpravou, podle které má pojištěnec možnost změnit zdravotní pojišťovnu jednou za dvanáct měsíců, a to vždy jen k 1. lednu následujícího kalendářního roku a přihlášku může podat vybrané zdravotní pojišťovně nejpozději šest měsíců před požadovaným dnem změny, považují navrhovatelé za nevyhovující, neboť dle jejich názoru výrazně zhoršuje možnost pojištěnce změnit zdravotní pojišťovnu, a tím i právo pojištěnce na výběr pojišťovny a na poskytování pojišťovnou hrazených služeb. Z uvedeného důvodu předkladatelé navrhuji v zákoně o veřejném zdravotním pojištění zakotvit, že pojištěnec může změnit zdravotní pojišťovnu jednou za dvanáct měsíců, a to vždy jen k prvnímu dni kalendářního čtvrtletí.

Účinnost zákona je navrhována dnem 1. ledna 2013. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu senátorovi Guzianovi. Zpravodajem k tomuto tisku byl určen poslanec Marek Šnajdr, který se vzdal poslaneckého mandátu, takže teď musíme odhlasovat změnu zpravodaje, protože se jedná o první čtení. Navrhují, aby zpravodajem pro první čtení byl určen poslanec Boris Šťastný. To bychom nyní měli odhlasovat, vážení kolegové. Možná se chce hlasování ještě někdo zúčastnit, takže já zagonguji, aby dostali příležitost ti, co jsou venku.

Budeme hlasovat o změně zpravodaje, aby zpravodajem pro první čtení byl určen poslanec Boris Šťastný.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, abychom změnili zpravodaje a určili zpravodajem pro první čtení poslance Borise Šťastného? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Ozývají se hlasy, že hlasování nefunguje.) Vy hlasujete a ono to nejde? No, zahajuji hlasování ještě jednou. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 134, přihlášeno 154, pro hlasovalo 107, proti 1, takže to bylo přijato.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Boris Šťastný, čerstvě nominovaný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, děkuji za důvěru převzít zpravodajování tohoto poměrně jednoduchého tisku, kterým se dokonce v předstihu ještě před prvním čtením zabýval výbor pro zdravotnictví, který v obecné rozpravě tento tisk projednal a následně jeho projednávání přerušil.

Já bych chtěl ve své velmi stručné zpravodajské zprávě poukázat především na negativní stanovisko vlády, která ve svém usnesení, které vám bylo rozdáno pod číslem 722/1, vyslovila nesouhlas. Tím hlavním nesouhlasem, se kterým se já obecně také ztotožňuji, nebo tím důvodem nesouhlasu je především skutečnost, že v současné době není žádný legitimní důvod, proč zkracovat interval pro přestup pojištěnců, protože tato Sněmovna si v minulosti odhlasovala, že jednotlivé zdravotní pojišťovny prakticky nemohou mezi sebou žádným legálním způsobem soutěžit. To znamená na trhu zdravotních pojišťoven vedle té všeobecné existuje ještě řada dalších, dříve zaměstnaneckých oborových pojišťoven a tyto pojišťovny dnes nemají žádnou možnost o svého klienta žádným způsobem legálně soutěžit, to znamená není ani žádná možnost legitimní, která by měla klientům umožňovat přestupy mezi pojišťovnami dřívější. Obecně tedy jednotlivé zdravotní pojišťovny až na výjimku fondu prevence, kde se

svými nabídkami víceméně pojišťovny blíží, nabízejí všechny pojišťovny všem klientům v České republice stejné služby, zjednodušeně řečeno. Ne že bych si myslel, že je to správné, ne že bych si myslel, že bychom neměli do budoucna v rámci zdravotnické reformy bojovat o tuto změnu, nicméně takový je v současné době stav, a proto není ani žádný důvod tuto věc měnit, co se týče přestupního období pacientů nebo klientů.

Tím druhým hlavním důvodem je ekonomika provozu pojišťoven. Je potřeba si uvědomit, že pojišťovny díky jednotlivým zákonům, které jsme tady odsouhlasili, jako je například sledování limitu, ochranného limitu, který chrání zejména chronicky a vážně nemocné pacienty, musí sledovat řadu parametrů. Musí sledovat jednotlivé osobní účty pacientů a v rámci osobních účtů potom provádět jednotlivá vyúčtování. V případě přestupů, rychlých přestupů v průběhu jednoho roku, by nastal podle mého názoru – a nejenom názoru mého, ale obecně i zástupců Ministerstva zdravotnictví, kteří vystoupili k tomuto na výboru pro zdravotnictví, a zástupců pojišťoven – chaos, protože by bylo velmi složité tato data v průběhu roku přenášet a sdílet pro jednoho pacienta mezi jednotlivými pojišťovnami.

Tím třetím a posledním hlavním důvodem negativního stanoviska je to, že zdravotní pojišťovny nastavují své zdravotně pojistné plány a ty my tady také schvalujeme, jak dobře víme, a ty zdravotně pojistné plány jsou samozřejmě orientovány na určité fiskální období jednoho roku a tam počítají samozřejmě v rámci příjmů a výdajů s jednotlivými pojištěnci. Systém je nastaven tak, že se pojišťovny díky tomu stávajícímu systému s dostatečným předstihem dovídají o tom, že ten klient, pojištěnec, přechází k pojišťovně jiné a mohou podle toho jednotlivý konkrétní zdravotně pojistný plán upravit.

Proto si dovoluji v obecné rozpravě podat návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď otevírá obecnou rozpravu, do které jsou přihlášky. První se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Jiří Šlégr. Toho tady mám oficiálně. Pak tady vidím poslance dalšího.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, s předloženým návrhem Senátu na novelu zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním, pojištění národních socialistů souhlasí, a to hned z několika důvodů. Senátním návrhem zákona se navrací pravidlo změny zdravotní pojišťovny do právního stavu před 1. prosince roku 2011 a opět se zavádí možnost volby zdravotní pojišťovny v kratších intervalech k prvnímu dni kalendářního čtvrtletí.

Podmínka, že zdravotní pojišťovnu lze změnit jen jednou za 12 měsíců zůstává zachována.

Vláda si je vědoma určitých signálů o potížích pojištěnců převážně regionálních zdravotních pojišťoven, i přesto s návrhem nesouhlasila. Každý pojištěnec se může dostat do situace, že chce, resp. potřebuje změnit zdravotní pojišťovnu operativně, tedy v řádu několika měsíců. K tomuto postoji vlády si dovoluji uvést realitu ze života. K 1. 10. 2012 se slučuje zdravotní pojišťovna METAL-ALIANCE s Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou. Přitom prvně jmenovaná prováděla nábor pojištěnců ještě koncem druhého čtvrtletí roku 2012, tedy v době, kdy již byla podána na Ministerstvo zdravotnictví žádost o sloučení. Pokud pojištěnec neznalý této situace chtěl z České průmyslové zdravotní pojišťovny od 1. 1. 2013 přejít ke zdravotní pojišťovně METAL-ALIANCE a podal žádost v zákonné lhůtě, tedy nejpozději do 30. 6. 2012, bude moci fakticky změnit zdravotní pojišťovnu až od 1. 1. 2014, a to za předpokladu, že podá další žádost do 30. 6. 2013.

Stávající právní úprava platná od 1. prosince 2011 nepřiměřeně omezuje práva pojištěnců na změnu zdravotní pojišťovny, v některých případech až na víc než jeden a půl roku. Zdravotní pojištění je ze zákona povinné, i proto by právní úprava měla respektovat alespoň základní práva pojištěnců. Děkuji. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď do obecné rozpravy pan poslanec Antonín Pavel. Prosím, pane poslanče, viděl jsem vás jako dalšího se hlásit.

Poslanec Pavel Antonín: Vážený pane místopředsedo –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom poprosím, je tady trochu, no, jak to říct... Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Naprosto rozumím argumentům, které přednesl pan předseda zdravotního výboru. Tento systém je user-friendly pro pojišťovny, taktéž pro ministerstvo v systému plánování, v systému užívání v širším pohledu. Ale není user-friendly pro jednotlivého pojištěnce. V okamžiku, kdy se pojištěnec se přestěhuje a změní svou adresu, musí navazovat nové ošetrovací vztahy s novými lékaři, nebo je pojištěn u pojišťovny, která se slučuje s jinou pojišťovnou nebo mění svoji účinnost, tak je pak pro něj velmi složité v dané situaci změnit pojišťovnu a umožnit své pojištění a ošetření u konkrétního lékaře v teritoriu, kde pak bydlí. A může se mu opravdu stát, že pokud se přestěhuje po první polovině roku, bude čekat rok a půl, než dostane smlouvu od pojišťovny, která bude vy-

hovovat jeho požadavkům a event. požadavkům jeho ošetřujícího lékaře. Myslím si, že by mělo být bráno v potaz i to, že jsou práva občanů a nejenom práva ministerstva a zdravotních pojišťoven. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásil pan poslanec Boris Šťastný. Jsme v obecné rozpravě v prvním čtení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, děkuji. Já bych pouze formálně v obecné rozpravě chtěl předložit návrh na zamítnutí v prvním čtení. Ty důvody jsem zdůvodnil ve zpravodajské zprávě. Ještě jenom v pár větech.

Naprosto souhlasím se svým předřečníkem, že je potřeba vytvořit user-friendly systém nebo vylepšit systém pro pojištěnce v případě – teď jsme o tom hovořili se zástupcem navrhovatelů –, kdy pacient je pojištěn u nějaké menší oborové zdravotní pojišťovny na Ostravsku a přestěhuje se do Plzeňského kraje, kde ta síť smluvních zdravotnických zařízení, která je lokálně třeba na Ostravsku širší nebo bohatší, v Západočeském kraji už taková být nemusí, co se týče poskytovatelů zdravotní péče. To já si uvědomuji, to je potřeba řešit v rámci novely zákona o pojišťovnách. Stejně tak je potřeba řešit nutnost možnosti svobodnějšího výběru v případě fúzí. Naštěstí fúze v tuto chvíli neprobíhají nějak masivně a nepochybně Ministerstvo zdravotnictví v rámci té změny zákona o zdravotních pojišťovnách v případě dělení nebo slučování zdravotních pojišťoven bude na to pamatovat, jak jsme o tom hovořili na zdravotním výboru. Ale v tuto chvíli pokládám tuto věc za skutečně kontraproduktivní a podle našeho názoru, tak jak jsme o tom i hovořili se zástupci pojišťoven, by to přineslo více škody než užítu pacientům zejména v tom, že při těch jednotlivých změnách by nedošlo k dostatečně kvalitnímu zúčtování jednotlivých osobních účtů v rámci evidence u jednotlivých zdravotních pojišťoven a pacientům to nepomůže z hlediska konkurence u zdravotních pojišťoven, protože neexistuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám tady nějaké faktické. Pan poslanec Paroubek, byla to faktická? Ne. Pan poslanec Zemek Václav taky ne a paní poslankyně Lesenská? Ne, ne. Dobře. Pan ministr Heger. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se jenom krátce rád připojil ke stanovisku, které zde přednesl pan předseda zdravotního výboru. Ministerstvo zdravotnictví rovněž s předloženým senátním návrhem nesouhlasí z důvodů, které tu již všechny zazněly. Já chápu, že v individuálních

případech to sloučení pojišťovny METAL-ALIANCE a pojišťovny průmyslové mohlo přinést určité nepříjemnosti některým lidem. Já bych jenom chtěl konstatovat, že zdravotní pojišťovny již počítají s tím, že pro své pojištěnce budou zajišťovat péči i v oblastech, kde tu péči nemají nasmlouvánu, a pracují na dohodách s jinými pojišťovnami, aby péče byla poskytnuta zcela odpovědně. A podobně je to i u té péče, kterou bude poskytovat současná pojišťovna průmyslová, která převzala METAL-ALIANCE.

Zdůraznil bych, že z hlediska celosvětových zvyků je přestup pojištěnce jedenkrát za rok naprosto standardní záležitostí a že naopak to čtvrtletní přestupování, které přímo vyzývalo pacienty k určité zdravotní turistice z důvodů, které byly velmi, velmi marginální a týkaly se drobných úplateb pojišťoven svým pojištěncům typu plavanky, elastické punčochy a pod., jsou v rámci agendy, kterou musí zdravotní pojišťovny zajišťovat, zcela marginální.

Konstatuji však, že pracujeme již na novele zákona o pojišťovnách, kde požadavky, které zde byly vzneseny některými poslanci, budou zajištěny. Je to zejména v případě vážných záležitostí jako změna trvalého bydliště a vyřešíme i ten případ, kdy se pojišťovny slučují, tak aby to bylo jednou z výjimek toho, že pojištěnec může přestoupit dříve, tak jako nyní může přestoupit dříve hypoteticky v případě, že by zdravotní pojišťovna zkrachovala.

Podporuji tedy, ještě jednou konstatuji, návrh, aby senátní návrh nebyl přijat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a v obecné rozpravě jsme už vyčerpali všechny přihlášky. Já zagonguji. Je tady také návrh vás odhlásit, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, aby se dostavili poslanci, kteří chtějí hlasovat, a budeme hlasovat, totiž nejdřív návrh, který zazněl v rozpravě, kde jsem zaregistroval návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Takže tento návrh musíme hlasovat jako první. Prosím, můžeme tedy hlasovat.

Tedy návrh pana poslance Borise Šťastného byl zamítnout tento návrh. Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 135, přihlášeno je 130, pro hlasovalo 73, proti 52, takže zamítnutí bylo přijato.

Tím pádem můžeme ukončit projednávání tohoto návrhu, bodu číslo 88. Děkuji panu senátorovi a loučím se s ním.

Další bod je číslo 12, to je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 825/ - druhé čtení

Předložený návrh by měl z pověření vlády nyní uvést ministr zdravotnictví Leoš Heger. Takže ještě jednou vás upozorňuji, že teď jsme se přesunuli do druhých čtení, opustili jsme první a jsme ve druhých čtení. Tento první návrh ve druhém čtení tedy uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Takže prosím, pane ministře, můžete začít.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já se omlouvám, pane předsedající, já si tady jenom dám do pořádku papíry. Promiňte mi, ještě krátké zdržení. Děkuji. (Předsedající: Ano, prosím. Ministr Heger se vrací na své místo pro podklady.) Tak já se omlouvám, já to řeknu z hlavy.

Předkládám návrh novely transplantačního zákona, který má v sobě zahrnovány dvě složky, a to jest jednu složku transpoziční, která má zvýšit bezpečí pacientů a bezpečí pro transplantované orgány a hovoří o povinnostech při odběrech a při manipulaci s vlastními orgány. Ta druhá část, netranspoziční, zavádí některé změny, které vycházejí ze současné aplikační praxe. Já bych zmínil jenom několik omezených věcí, protože těch drobných technikálí je tam více.

Způsob, jakým budou změněny úhrady pojišťoven, které nyní přecházejí zpět na pojišťovnu dárcovskou. Dále zákon obsahuje změny, které souvisí s úhradami za náklady vzniklé při darování orgánů u žijících dárců, které dosud nebyly řešeny. Dále zavádí symbolickou úhradu pohřebného pro rodiny, jejichž blízký daroval posmrtně orgán. Zákon mění také v souvislosti s technologickým pokrokem medicíny diagnostiku mozkové smrti předtím, než mohou být orgány zesnulému odebrány, a to po souhlasu všech zúčastněných odborných společností.

Dovolil bych si připomenout, že tento návrh zákona zde v prvním čtení proběhl víceméně bez rozporů, a žádám vás tedy o to, aby jeho další legislativní proces pokračoval. Zároveň si v další rozpravě dovoluji navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To asi ještě podáte. Tento návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 825/1. Já bych požádal zpravodajku výboru poslankyni Patricii Kotalíkovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, paní ministryně, dámy a pánové, výbor pro zdravotnictví na své 20. schůzi konané 13. listopadu 2012 přijal usnesení č. 97 k tomuto tisku, které zní: "Po úvodním slově ministra zdravotnictví doc. MUDr. Leoše Hegera, zpravodajské zprávě poslankyně MUDr. Patricie Kotalíkové a po rozpravě výbor pro zdravotnictví:

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů, transplantační zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 825,

2. zmocňuje zpravodajku výboru MUDr. Patricii Kotalíkovou, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny."

Já bych jenom chtěla dopředu avizovat, že bych se v rámci podrobné rozpravy chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu k tomuto zákonu. Jedná se o legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku. Pan poslanec Svoboda jako první. Prosím, pane poslanče, můžete. (V sále je neklid.)

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vám přednesl v obecné rozpravě čtyři pozměňovací návrhy, které se váží k tomuto návrhu zákona. Nebudu se tajit tím, že to nejsou mé návrhy. Spolupracuji samozřejmě na těchto pozměňovacích návrzích s odborníky, kteří jsou z IKEMu a kterým věřím natolik, že si myslím, že tyto návrhy jsou k tomuto tisku vhodné.

První návrh se týká § 25 odst. 1, kde se zrušuje poslední věta: "Zaměstnanec nemocnice, jejíž součástí je transplantační centrum, nesmí být v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu ke Koordinačnímu středisku transplantací."

Tento návrh je dán, protože transplantace orgánů jsou vysoce specializovanou medicínskou činností, a proto je nezbytné, aby se na práci Koordinačního střediska transplantací podíleli odborníci s hlubokými praktickými znalostmi v oboru transplantační medicíny. Omezení dosavadní úpravy nyní velmi negativně ovlivňuje práci Koordinačního střediska transplantací, protože z okruhu spolupracovníků takové odborníky vylučuje. V tomto případě nejde o žádný konflikt zájmu, protože předchází věta v § 25 odst. 1 zákona č. 285/2002 Sb. stanoví, že Koordinační středisko je z hlediska prostorového určení nejvhodnějšího příjemce orgánů nezávislé.

Pozměňovací návrh č. 2, kdy v § 25 odst. 2, a tady upozorňuji legis-

lativu, že jsem špatně označil 1, správné číslo je 2, se mění písmeno e), kdy písm. e) zní "provádí výběr nejvhodnějších příjemců pro odebrané orgány; výběr se provádí výlučně z národního registru osob čekajících na transplantaci orgánů" a doplňuje se text" na základě předem schváleného alokačního algoritmu, který je vyhotoven v písemné podobě".

Odůvodnění. Na celém světě je velký nedostatek orgánů k transplantacím. Proto mohou vzniknout obavy o možné upřednostnění přidělení odebraného orgánu konkrétnímu nemocnému. Tomu může zabránit jenom systém, ve kterém jsou kritéria pro přidělení odebraného orgánu předem písemně formulována. Takový systém přidělování orgánů rovněž umožní zpětně vysledovat, jestli byly podmínky pro přidělení orgánů dodrženy.

Pozměňovací návrh č. 3. Ze zákona č. 285/2002 Sb. se vyjímá její příloha a problematika, kterou definuje Ministerstvo zdravotnictví České republiky formou vyhlášky.

Odůvodnění. Uvedená příloha popisuje výsostně klinickou problematiku, která by jako taková neměla být součástí zákonné normy, protože se může změnit s vývojem poznatků lékařské vědy. Zákonná norma by v žádném případě neměla stanovovat konkrétní lékařské, popřípadě přístrojové metody potvrzující nezvratnost úmrtí mozku, protože v blízké budoucnosti mohou být do praxe uvedeny nové, přesnější metody a metody uvedené v zákoně se stanou zastaralými.

A konečně pozměňovací návrh č. 4, kdy se do § 35 zákona č. 48/1997 Sb. vkládá další odstavec takto: 2. Za provedení odběru orgánu k transplantaci ve zdravotnickém zařízení přísluší poskytovateli zdravotních služeb náhrada nákladů ve výši 30 tisíc korun za každý odebraný orgán. Tuto náhradu uhradí zdravotní pojišťovna, jejímž pojištěncem je příjemce.

Dovolte, abych jenom stručně okomentoval tento pozměňovací návrh. Náklady na odběr orgánů u jedince se smrtí mozku jsou pro mnoho poskytovatelů zdravotní péče velmi zatěžující, protože jde o náklady u jedince, který již další péči nevyžaduje. Podle kalkulací České transplantací společnosti částka 20 tisíc tyto náklady nepokrývá, a proto v některých případech nejsou jedinci se smrtí mozku jako potenciální dárce orgánů transplantacímu centru referováni.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Pavla Béma, který je další přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bém: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, dovolte mi nejprve, abych se omluvil za to, že jsem i vaše miniaturní pracovní poslanecké stolky zatížil čtyřmi pozměňovacími

návrhy. Nedělám to příliš často, neobviňujte mě prosím z rozkvetlé lidové tvořivosti. Nejsem příznivcem přílepkování, roubování, zlepšování a vylepšování zákonů tady v Poslanecké sněmovně. Naopak jsem odpůrcem tohoto procesu, ale přece jenom návrh transplantacího zákona je tak strašně citlivou a profesně odbornou záležitostí, že si myslím, že stojí za to se u minimálně čtyř aspektů tohoto vládního návrhu na chvíli zastavit a popřemýšlet, jestli by nestálo za to jej přece jenom trochu vylepšit.

Shodou okolností jsem se jenom podíval na seznam paní poslankyň a pánů poslanců. Je nás tady přesně 20 doktorů, 19 doktorů na to má diplom, jeden doktor má tedy diplom na něco úplně jiného, ale také je doktor. Nikdo z nás vlastně není odborníkem na problematiku transplantací. Snad nejbližší by k tomu měl pan doktor Adam a možná pan doktor Němeček jako chirurgové.

Řeknu vám, co mě trápí. Návrh transplantacího zákona vydefinovává funkci jakéhosi Koordinacího střediska transplantací. Jinými slovy, do zaběhlého systému v tom algoritmu, o kterém také hovořil pan kolega Svoboda, do toho zaběhlého systému přináší novou instituci a už z názvu té instituce je zjevné, že by to měl být koordinací nástroj – Koordinací středisko transplantací. Bohužel nicméně v tom vlastním znění návrhu zákona se objevují slova "zajišťuje", například, "zprostředkovává", to už možná, ale to sloveso "zajišťuje" je naprosto nesprávné, matoucí, ono dokonce, když bychom to chtěli domyslet, tak národnímu, nebo Koordinacímu středisku transplantací by jako by dávalo nové kompetence, které vlastně ani nemá a s velkou pravděpodobností, to možná potvrdí pan ministr, ani nechce mít.

Čili jeden z mých – ten první pozměňovací návrh směřuje k přesnějšímu vydefinování vlastního střediska. V článku 2 § 25 je pak taxativně vymezováno, co to Koordinací středisko transplantací vlastně dělá. A je z toho patrné, že víceméně koordinuje. Možná že zprostředkovává, ale určitě nezajišťuje, protože ten, kdo zajišťuje při odběru orgánů a při transplantacích, prosím pěkně, jsou profesní transplantací centra, tedy ta specializovaná zařízení, vysoce specializovaná zařízení, která k tomu mají samozřejmě příslušné vzdělání, zkušenosti a tak dále.

Součástí toho prvního pozměňovacího návrhu je ale ještě jeden další problém. To, co se očekává od Koordinacího střediska transplantací, je vydefinování možná nějakých závazných postupů, neříká se nicméně v návrhu zákona, jakých závazných postupů nebo závazných pravidel. A pan kolega Svoboda, a já na něj navážu, se zmínil o takzvaném alokačním algoritmu. My jsme se nedomlouvali, ten můj pozměňovací návrh, který samozřejmě vychází z odborné obce a vychází od těch transplantací center, která realizují vlastní transplantace, tak oni říkají jedním dechem argument: Není možné, aby o alokaci orgánů od dárce směrem k příjemci

rozhodoval nějaký úředník Koordinačního střediska transplantací. Od toho musí být speciálně zřízené odborné orgánově specifické komise, jinými slovy odborníci. Není ani možné, aby nebyly orgánově specifické. Protože jak by mohl nějaký nefrolog rozhodovat o transplantaci plic od dárce směrem k příjemci? Takže druhou součástí toho prvního pozměňovacího návrhu je přesné vydefinování a zdůvodnění, proč potřebujeme – neříkám alokační algoritmy, protože nevím, jestli tomu každý bude rozumět, co takový algoritmus znamená, ale definuji předem stanovená závazná alokační pravidla a také říkám, kdo ta závazná alokační pravidla má Koordinačnímu středisku transplantací odborně navrhnout. Nemůže to být nikdo jiný než právě orgánově specifické odborné komise. Samozřejmě, že ta alokace orgánů, když to domyslíte, je tak strašně citlivým a specifickým a etickým, eticky citlivým tématem, že nejde jenom o to samozřejmě najít k dárci toho správného příjemce, ale pochopitelně zabránit problémům, které by mohly vzniknout na cestě od dárce směrem k příjemci, a samozřejmě zabránit zneužití samotného systému.

Druhý pozměňovací návrh je jednodušší a týká se také složitě a eticky komplikované věci: Co se stane, když dárce zemře. Představme si situaci, že tady je akt dobré vůle, že se někdo rozhodne darovat orgán, ale při odběru zemře. Představte si, že dnes není například řešen problém dopravy z místa pitvy na místo pohřbu. Není řešena otázka, kdo vlastně tuto dopravu – a to nemusí být úplně zanedbatelná částka – kdo tuto dopravu platí. V konečném důsledku se to nakonec řeší tak, že buď ji platí to příslušné zdravotnické zařízení, třebaš transplantační centrum, které k tomu nemá ale finanční prostředky, čili musí je někde nějak najít, anebo se děje to, že náklad na dopravu na místo pohřbu z místa pitvy platí rodina toho dárce. Představte si tu absurdní, eticky neakceptovatelnou situaci, kdy se rozhodnete, že darujete orgán, zemřete při tom a vaše rodina je povinná zaplatit si dopravu vašeho mrtvého těla na místo pohřbu. Takže návrh na úpravu v § 28a za odstavec 3 – nebudu to načítat, protože to je součástí tisků, které máte – já se k tomu odkážu pak v podrobné rozpravě. Zjednodušeně řečeno, kdo jiný by to měl platit než zdravotní pojišťovna příjemce?

Pozměňovací návrh číslo tři se týká problému podobného. Stane se, že dárce, který aktem dobré vůle se rozhodne darovat orgán, a za ten orgán se prosím pěkně nic neplatí, což je eticky zcela správné, ale představte si, že se stane, že se objeví nějaká zdravotní komplikace, součástí zdravotní komplikace není měsíční pobyt v nemocnici a následná rehabilitace, ale půlroční pobyt v nemocnici. Rozhodnete se, že darujete ledvinu, stane se prostě zdravotní komplikace a následkem zdravotní komplikace jste rok v pracovní neschopnosti. Představte si, že váš průměrný plat je 35 tisíc korun, a teď si představte, že vy jste se rozhodli aktem dobré vůle darovat

orgán, přijdete málem o život, možná že se štěstím přežijete, jste rok na pracovní neschopnosti – a návrh zákona říká, že je možné vám refundovat mzdu, respektive vaší rodině refundovat mzdu, ale maximálně do výše průměrné mzdy. Já jsem přesvědčen, že toto prostě není akceptovatelné, že to není eticky správné a že je samozřejmě nutné asi hledat nějakou tu horní hranici takové refundace. Takže pozměňovací návrh číslo tři navrhuje, aby průměrná mzda byla nahrazena dvojnásobkem průměrné mzdy. Zdá se to, i odborníkům se to zdá, relevantnější a z etického hlediska korektnější.

Poslední pozměňovací návrh, číslo čtyři, který se dotýká dalšího problému, je odběr, nebo případný odběr orgánu u cizince. V České republice, na českých silnicích a jinde, zemře zhruba v průměru 15–20 pacientů, lidí – cizinců, u kterých je indikována, nebo přichází do úvahy otázka odběru orgánů. Do této chvíle, pakliže se ukáže, že odběr orgánu je možný, indikován, najde se ideální dárce, tak podle současného platného právního řádu není možné ten orgán od příjemce, tedy zemřelého, pardon od zemřelého dárce k příjemci, který jej potřebuje pro záchranu svého života, tak jej není možné dostat. Je to trestný čin v zásadě. Když to doktor udělá, a děje se tak, dopouští se rozporu se zákonem. To, co navrhuje vlastní text vládního návrhu zákona, je, že v první instanci, když se najde vhodný zemřelý dárce, když to řeknu tedy cynicky, se obrátí Koordinační středisko transplantací na příslušného partnera z té země, odkud cizinec pochází, a pokusí se zjistit, nebo respektive nejprve se podívá, jestli náhodou u sebe nemá kartu, že tedy může být dané osobě v případě smrti odebrán orgán, když takovou kartu dárce nemá, tak se obrátí na příslušný orgán, jako je například české Koordinační středisko transplantací, když ani tam neuspěje, může se obrátit na osobu blízkou, a když ani tam neuspěje, tak po 72 hodinách se nesmí – podle návrhu zákona se nesmí – transplantace provést, nebo respektive nesmí se odebrat orgán.

Já jsem přesvědčen, že toto z hlediska etického je diskriminační. A řeknu vám proč. Jsou lidé, kteří jsou rozhodnutí, že když přijdou o život, darují orgán. A představte si situaci, která se reálně stala. Na česko-polských hranicích zemře mladý dvacetiletý člověk. Ten mladý dvacetiletý člověk je ideální dárce orgánu pro konkrétního příjemce. Ten ideální dárce je dvacetiletý mladý muž, který chce v případě smrti darovat orgán. Teď dojde k interakci mezi osobou blízkou, kterou se nepodaří sehnat, mezi Koordinačním střediskem transplantací, které se nevyjádří, protože je pátek večer. V pondělí odpoledne je 72 hodin po smrti. A přestože se tento dvacetiletý mladý muž chtěl stát dárce v případě úmrtí, tak díky fakticky diskriminačnímu českému zákonu to není možné. Já vím, že on už je mrtvý, ale na druhou stranu etika nám velí toto právo respektovat. A

samozřejmě druhou věcí je, že v České republice je ideální vhodný příjemce.

Čili jeví se mi jako relevantní, aby po vyčerpání všech možností, tzn. má-nemá kartu dárce, obrácení se na Koordinační středisko transplantací či jiný relevantní orgán příslušné země nebo na osobu blízkou, když po 72 hodinách neuspějeme, tak odborná veřejnost se kloní k návrhu nikoli nesmí se provést odběr, ale může se provést odběr.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nemám tu žádnou přihlášku, tak bych obecnou rozpravu v tom případě ukončil, pokud nikdo další se nehlásí. Jenom se zeptám zpravodaje, jestli v obecné něco zaznělo, co bychom měli hlasovat. Myslím že ne.

Takže můžeme rovnou přistoupit k rozpravě podrobné, do které máme také přihlášky. Opět se hlásí jako první pan poslanec Miroslav Svoboda. Prosím pana poslance Svobodu, který je první přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím můžete.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se v podrobné rozpravě formálně přihlásil ke svému pozměňujícímu návrhu, který je evidován pod číslem 4792, kdy chci legislativu upozornit, že pod pozměňujícím návrhem číslo 2 § 25 – ne odst. 1, ale odst. 2 – se mění písmeno e). A následně jsem tento pozměňující návrh rozšířil o bod 3 a 4.

Dovolte, pod bodem 3 návrh zní: Ze zákona č. 285/2002 Sb. se vyjímá její příloha a problematika, kterou definuje – vydá Ministerstvo zdravotnictví České republiky formou vyhlášky.

Pozměňující návrh č. 4: Do § 35a zákona 48/1997 Sb., se vkládá další odstavec takto: Za druhé. Za provedení odběru orgánu k transplantaci ve zdravotnickém zařízení přísluší poskytovateli zdravotních služeb náhrada nákladů ve výši 30 tisíc Kč za každý odebraný orgán. Tuto náhradu uhradí zdravotní pojišťovna, jejímž pojištěncem je příjemce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď prosím pana poslance Pavla Béma, dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy.

Poslanec Pavel Bém: Pane místopředsedo, i já se přihlašuji ke svým pozměňujícím návrhům, které máte ve svých materiálech jako sněmovní dokumenty 4882, 4883, 4884 a 4885. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A paní poslankyně Kotalíková jako zpravodajka se také hlásí do podrobné rozpravy. Prosím máte slovo.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Já jsem se jenom chtěla, jak jsem avizovala v obecné rozpravě, přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden pod číslem 4682. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A ještě pan ministr Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já si v podrobné rozpravě dovoluji přednést ještě jednou svůj návrh na zkrácení doby projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, dobře, tak to byl návrh na zkrácení doby projednávání, který budeme hlasovat. Teď asi můžeme podrobnou rozpravu ukončit a budeme tedy hlasovat návrh pana ministra Hegera zkrátit lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin. Nejdřív zagonguji. Prosím o chvilku strpení, zagongujeme. Chvilku počkám. Jediné, co dle mého je k hlasování, je návrh pana ministra Hegera zkrátit lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin. Můžeme asi hlasovat. (Stále přicházejí poslanci do sálu.) Ještě asi chvilku.

Takže pro přicházející ještě jednou zopakuji, že budeme hlasovat návrh pana ministra Hegera, který navrhl zkrátit lhůtu projednávání pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 136, přihlášeno je v této chvíli 140 poslanců, pro hlasovalo 62, proti 15. Návrh na zkrácení lhůty neprošel.

Pan poslanec Boris Šťastný si provede kontrolu hlasování. (Děje se.) Můžeme? (Zleva se ozývá od jednoho poslance: Můžeme! Úsměvy v sále.) Tím pádem to je jediná věc, která byla k hlasování, takže můžeme bod číslo 12 odložit, protože víc tady k hlasování není.

Požádám pana místopředsedu Olivu, aby se ujal bodu číslo 11 – léčiva.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Hezký časný večer, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Přistoupíme k projednávání bodu s pořadovým číslem

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb.,
o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů
(zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 783/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra Leoše Hegera, aby z pověření vlády uvedl předložený návrh. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych pro druhé čtení stručně zopakoval obsah návrhu změnového zákona, který se týká léčiv.

Hlavním důvodem pro zpracování návrhu byla potřeba transpozice dvou směrnic Evropského parlamentu a Rady, a to jednak směrnice tzv. farmakovigilanční, která má zlepšit dohled nad dopady léku a jeho používání, a transpozice druhé směrnice, která se týká zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce.

Kromě těchto dvou čistě transpozičních záležitostí je zde třetí okruh navrhovaných úprav a jsou to změny, které se týkají aplikační praxe a nedostatků právní úpravy zjištěných v průběhu rozhodovací praxe. Sem patří úprava změn registrací, jejichž smyslem je dosáhnout toho, aby změny všech typů registrací podléhaly harmonizovaným pravidlům přijatým v rámci Evropské unie. Dále se jedná o upřesnění nových možností pro použití neregistrovaných léčebných přípravků vycházejících z potřeb stávající praxe. Další záležitostí je omezení léčivých přípravků v případě výdeje na lékařský předpis s omezením, což se týká zneužívání těchto léků s obsahem pseudoefedrinu pro výrobu pervitinu.

Smyslem předloženého návrhu je zvýšení kvality a účinnosti, bezpečnosti humánních léčivých přípravků. Některé z těchto změn mohou nepřímo vyvolávat i úspory prostředků z veřejného zdravotního pojištění, jako je zavedení pružné možnosti výměny léčivého přípravku, u něhož byla zjištěna závada jakosti, a favorizuje se výměna před stažením léčivého přípravku v některých případech.

Obě transpoziční lhůty mají své termíny, a proto budu žádat o zkrácení doby projednání mezi druhým a třetím čtením v pozdější rozpravě.

Jenom bych připomněl, že návrh zákona byl přikázán výboru zdravotnictví, který zahájil jeho projednávání 30. listopadu. To bylo přerušeno a pokračovalo 6. prosince a vyústilo v řadu pozměňovacích návrhů, které zde budou prezentovány.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Návrh byl v

prvém čtení přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 783/1 a 783/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, pan ministr uvedl v prvním i druhém čtení poměrně podrobně tento důležitý návrh zákona. Zdravotní výbor se tímto návrhem zabýval velmi podrobně. Dokonce opakovaně. Jak bylo řečeno, na půdě zdravotního výboru, který přijal kladné usnesení a doporučil Sněmovně tento návrh zákona přijmout ve znění pozměňujících návrhů, bylo, jak tady zaznělo, přijato několik pozměňujících návrhů, z nichž já bych chtěl zdůraznit jeden z nejdůležitějších, a to je pozměňující návrh, který prošel zdravotnickým výborem i za podpory některých opozičních hlasů, totiž změna týkající se elektronické preskripce.

Chtěl bych vyzdvihnout tento návrh, který se zrodil na půdě zdravotnického výboru, který byl široce diskutován a který zajišťuje do budoucna českým pacientům od roku 2015, konkrétně od 1. ledna 2015, aby u svých lékařů získali recept v elektronické podobě. A to nejenom dobrovolně, tak jak je tomu v současnosti, ale ve formě povinné. Říkám to proto a takto to zdůrazňuji, že jde o věc předelovou. Jde o skutečně klíčový návrh a klíčovou změnu, kterou v oblasti elektronického zdravotnictví tato Sněmovna bude ve třetím čtení schvalovat, a já bych vám rád, protože se snažíme, aby ve třetích čteních diskuse byla úsporná, v průběhu druhého čtení alespoň ve stručnosti tuto změnu představil a připomněl veškeré výhody, které taková změna přináší.

Především je to ekonomická výhoda pro celý systém. My dobře víme, že existuje centrální úložiště receptů, které spravuje Státní ústav pro kontrolu léčiv. Dobře víme, že toto úložiště už funguje od roku 2008. První elektronický recept, jestli si dobře pamatuju, byl vystaven někdy v lednu, myslím, že to bylo okolo 5. ledna 2008, čili budeme slavit pět let výročí elektronizace v oblasti elektronického receptu v České republice. Systém byl vytvořen nákladnými prostředky, ze státního rozpočtu byl zajištěn jeho chod, investice v řádu deseti-, stamilionů korun byly vloženy do celé infrastruktury. Systém začal být využíván především pro oblast jednak dobrovolnou a jednak oblast léčiv, jejichž výdej je nějakým způsobem omezen nebo vázán. Je to například, dobře si vzpomenete, na preparáty obsahující pseudoefedrin, tedy léky, ze kterých se v minulosti poměrně hojně vařil pervitin. A tehdy přišla Národní protidrogová centrála právě s tím, že elektronický recept může významným způsobem přispět k omezení nelegálního výdeje a zneužívání těchto léčiv a skutečně k tomu tak došlo.

Možná mnozí z vás vědí, že je to více než 75 milionů těch papírků, papírových receptů, které jsou vydávány ročně v České republice a zpraco-

vávány na úrovni zdravotnických zařízení, lékáren, na úrovni zdravotních pojišťoven. A těchto 75 milionů papírků s razítkem a podpisem lékaře a zaškrtnutým Rp. se musí nějakým způsobem dostat do systému, na základě toho musí být proplacena úhrada ze strany zdravotních pojišťoven poskytovatelům lékařské péče atd., atd. V tomto ohledu jde o změnu revoluční. Je to poprvé v historii České republiky, kdy bude zaveden systém obligatorní, tedy povinný, v oblasti eHealth. Dosud byly systémy dobrovolné a možná mnozí z vás, nebo mnozí z nás v minulosti více či méně kritizovali záležitost, že třeba otázka elektronizace českého zdravotnictví, která byla postavená u Všeobecné zdravotní pojišťovny na projektu IZIP, byla na dobrovolné bázi. A já osobně se domnívám, že to, že byla právě na dobrovolné bázi, byl hlavní důvod krachu celého projektu a celé myšlenky, protože nebyla dostatečná motivace ze strany poskytovatelů zdravotní péče ani ze strany pacientů se do systému obligatorně připojit a žádná povinnost, žádné zákonné zmocnění prostě neexistovalo a logicky to muselo vést k tomu, k čemu to vedlo, tedy k ukončení fungování celého projektu.

Tady chci zdůraznit, že nepochybně tento systém je ve prospěch pacientů. Je ve prospěch pacientů, protože se zjednoduší celá administrativa. Pacient se nebude muset strachovat o to, když ztratí recept. Je to pro bezpečí pacienta, to znamená, už nebudou muset lékárníci luštit písmo na psaných receptech. Je to pro bezpečí pacienta z hlediska takzvaných interakcí. Software, který běží, je možné poměrně snadno doplnit o dodatečný software, který bude hlídat u pacientů, kteří berou více léků, zda ty léky nejsou ve vzájemném střetu. Dobře víme, že zejména u starších pacientů dochází k situaci, že berou větší množství léků, které jim předepisují různí lékaři. A často proto, že neexistuje propojenost mezi jednotlivými poskytovateli zdravotní péče nebo je propojenost nedokonalá, pacient si to často nepamatuje, a ti lékaři, ne ve všech případech, buď jsou nedůslední, anebo nejsou schopni ani z toho pacienta získat dostatečnou informaci, tak v takovém případě může dojít k tomu, že pacient užívá od různých lékařů různé léky. Často může při té preskripci dojít k časovému zkrácení mezi jednotlivými fázemi předepisování léků a může to vést k vážným zdravotním komplikacím, dokonce i k ohrožení života, anebo minimálně k zřetelnému zkomplikování léčby u těch pacientů. To je věc, která je velice zásadní. Prostě ten systém bude umět kontrolovat u pacientů, jaké léky berou. Pokud samozřejmě pacient o to bude mít zájem a pokud u svého ošetřujícího lékaře takovou věc si zmocní, bude moci tu věc využít a samozřejmě to je nesmírná výhoda.

Dále chci říci, že to je poslanecký návrh, který vznikl dohodou skupiny poslanců koaličních – poslance Skalického, poslance Rusnoka, mne –, který byl, jak jsem říkal, podpořen i dalšími poslanci zdravotního

výboru i z opozičních lavic, který jasně přináší úspory celému systému. My odhadujeme miliardové úspory nejméně na úrovni jedné až dvou miliard korun podle odhadu ročně, které ten systém ušetří díky duplicitnímu předepisování léčiv. Budeme schopni a zdravotní pojišťovny budou moci sledovat, jestli si pacient skutečně léky vyzvedl. Lékař vám předepíše recept, vy dojdete do lékárny, nebo nedojdete. Prakticky ten systém se to v této chvíli nikdy nedozví. Na druhou stranu se ale v systému objeví, že lék byl předepsán. Na druhou stranu existuje řada problémů, kdy nemůže pojišťovna dostatečně kvalitně kontrolovat preskripci. Tato věc tomu významným způsobem může napomoci.

Významným způsobem může napomoci i v rámci ochrany pacientů před padělkami. Před paděláním receptů může ochránit lékárníky. Existuje velké množství padělaných receptů, na základě kterých si vyzvedávají lidé preparáty. Je potřeba si uvědomit, že dnes nemá klasický papírový recept žádné ochranné prvky. Když přijdete do lékárny, nedochází k párování žádného identifikačního znaku, jako je třeba EAN kód. Neexistuje žádná možnost si ověřit jednoduchým způsobem preskripci, protože dnes existuje pouze vyhláška, co má recept obsahovat. Ale mám-li to říci v nadsázce, a často se tomu usmíváme, recept může lékař předepsat i na ubrousek v restauraci nebo na pívni tácek z druhé strany. Pokud bude obsahovat to, co má, to znamená například jméno pacienta, rodné číslo, kód pojišťovny, zaškrtnuté RP, název preparátu a pokyn pro lékárníka, podpis, datum a razítko, tak je možné to napsat na jakýkoliv papír.

Čili to jsou všechno věci, které tímto zmizí. Pacient jednoduše přijde do lékárny, přijde k lékaři, dostane elektronický kód. Sami si uvědomujete, že ho může dostat i na mobilní telefon nebo v jakékoli jiné formě. Dojde k lékárníkovi, vyzvedne si léčivý přípravek.

Třetí věc, která je nesmírně důležitá. Od 1. ledna 2015 díky tomu všichni poskytovatelé zdravotní péče v České republice budou povinně připojeni do elektronického systému eHealth. To je věc, která dnes neexistuje. A tento systém, jeho zavedení přinutí, přiměje poskytovatele zdravotní péče, aby se do toho systému připojili, protože každý lékař, každé zdravotnické zařízení, které bude chtít vystavovat recepty, bude muset do toho systému být připojeno a stejně tak logicky lékárny.

My si uvědomujeme, že to bude znamenat nějaké náklady navíc, že to bude pár stokorun měsíčně za internet. UVědomujeme si, že to bude znamenat rozšířit stávající informační systémy o jednoduchý prográmk, který umožní se do toho připojit. Ale na druhou stranu se peníze, které do toho budou vloženy, ušetří systému zdravotnictví a nepochybně je bude moci systém zpátky lékařům vrátit. Jestliže dnes diskutujeme o každém halíři v rámci úhradové vyhlášky, jestliže si lékaři stěžují v rámci úhradových mechanismů, že nedostávají tolik peněz za bod třeba, kolik by si

představovali, tak já tady mohu říci, že jestliže se nám podaří ušetřit peníze na této zcela logické věci na počátku 21. století, tak se ty peníze neztratí, zůstanou ve zdravotních pojišťovnách a ten systém je bude moci přerozdělit zpátky do systému nejenom ve prospěch pacientů, ale samozřejmě i ve prospěch poskytovatelů zdravotní péče.

Na závěr chci připomenout, že samozřejmě budou existovat situace, kdy lékař je v terénu u pacienta. Je u nemocného dítěte, nemá u sebe počítač nebo může dojít k výpadku proudu třeba i na pracovišti. Stále bude zachována možnost za předem určených daných podmínek vyplnit klasický recept. Ten bude platit, akorát bude dodatečně zaveden do elektronického systému.

Tento návrh já pokládám za velmi klíčový. A k této původně víceméně technické novele přibyla věc, kterou tato Sněmovna, pokud schválí, a já skutečně věřím v podporu napříč politickým spektrem, tak změni zase o kousek české zdravotnictví směrem kupředu.

Ještě bych chtěl říci, že jsem v souvislosti s tímto návrhem přišel ještě s jedním návrhem a byl to návrh, aby byl možný distanční výběr léků, tedy zaslání nebo doručení léčivých přípravků k pacientovi i u preparátů, které jsou vázány na lékařský předpis, nicméně byl tam požadavek, aby byl výdej samozřejmě také omezen vyhláškou. Existují preparáty, jako jsou antibiotika nebo některé další preparáty, kde by mohlo dojít k porušení teplotního řetězce, a tam by ministerstvo muselo vyhláškou tuto věc omezovat. Na druhou stranu pokládám za důležité, aby za prvé pacienti v malých vesnicích, kde to mají daleko do lékárny, měli možnost distančně získat svůj léčivý přípravek. Druhou výhodou, který ten návrh, který já jsem představil na zdravotnickém výboru, má, je to, že pacienti budou mít do budoucna jasný přehled o cenách a doplatecích léčivých přípravků, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis. Dobře víte, že dnes je možné zasílat přes internet například léčivé přípravky, jejichž předpis není vyžadován.

Nicméně po diskusi s některými odborníky jsem se rozhodl tento návrh odložit. On byl vázán na elektronický recept. Dohodli jsme se, že ho odložíme pro toto projednání. Já proto navrhnu jednoduchý pozměňující návrh, který ho vypouští, s tím, že při nejbližší další příležitosti, v první polovině příštího roku, kdy očekáváme další transpoziční novelu, bude dopřesněn.

Ty největší obavy, když pominu obavy lékárníků, kteří se bojí, že najednou – zejména je to lékárnická komora, která poslední týden žhaví linky všech poslankyň a poslanců zde v tomto sále, která se bojí více či méně oprávněně toho, že najednou se na internetu objeví doplatky všech léčivých přípravků vázaných na lékařský předpis, ony tam už jsou dnes, ale v takové chvíli by se konkurence jednotlivých lékáren mohla objevit na internetu, a všichni mi jistě dáte za pravdu, že pacient, který přijde do

lékárny, přijde do té jedné, možná do druhé, ale už nemá přehled z desítek dalších. Ono by to samozřejmě tlačilo ceny dolů. Tak to je asi jedna velká obava.

Ale to není hlavní obava, proč já chci tuto věc ještě dopracovat. Hlavním důvodem je ta skutečnost, že se skutečně objevily názory, že by mohla být tato věc zneužita při doručování, to znamená, že by léčivý přípravek mohl být nějakým způsobem zaměněn a v případě existence padělků by tak – nebo v nějakém složitém kriminálním případě že by mohlo dojít k tomu, že by byl nahrazen něčím jiným a pacient by nemusel dostat do ruky to, co by chtěl.

Proto tady diskutujeme o změně, kterou bychom představili v první polovině příštího roku, která bude vázána také na elektronický předpis s účinností od 1. ledna 2015, která by umožnila učiniti smlouvu či nějakou dohodu či registraci mezi pacientem a konkrétním lékárníkem a v rámci takové dohody by ten lékárník garantoval distanční výdej. Tady by bylo zajištěno skutečně to, že pacient by dostal i na dálku ten preparát, přestože je třeba imobilní, osamělý, na opuštěném místě, má to daleko do lékárny, a bezpečnost by byla zachována.

Tolik tedy k nejdůležitějším změnám, které projednal zdravotní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy eviduji zatím jednu přihlášku a je to paní kolegyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, dámy a pánové. Já mám trošičku usnadněnou práci tím, že tak jak tady vyznělo z té poněkud dlouhé řeči pana zpravodaje, tak vlastně mluvil o tom, že bude stahovat svůj pozměňovací návrh, svůj a pana kolegy Skalického a Rusnoka, na změnu zákona o léčivech. Tento pozměňovací návrh se týká právě zásilkového výdeje léčivých přípravků, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis. Tento pozměňovací návrh i pozměňovací návrh o elektronické preskripci a centrálním úložišti těchto receptů byl načen v rámci jednání výboru bez jakéhokoli předehraného projednávání, bez odborné diskuse, bez možnosti oponentury a v podstatě ani na zdravotním výboru nebyl dán prostor k tomu, aby mohly být tyto pozměňovací návrhy projednávány.

Já bych se tady chtěla ohradit proti této nežádoucí praxi, která se objevuje právě v otázce zdravotnictví, kdy původně transpoziční novela, která měla řešit problém farmakovigilance, tedy ochrany před poškozením spojeným s užíváním léků a zabránění vstupu padělaných léčivých přípravků do legálního dodavatelského řetězce, je využita možná i k lob-

bistickým zájmům. Já se proti tomu musím tady ohradit, protože skutečně k tomu došlo opět na jednání zdravotního výboru.

Jsem ráda, že obavy lékárníků, ale i dalších odborníků z toho, že by mohl být zaveden distanční výdej těchto léčivých přípravků na předpis, vedly předkladatele těchto pozměňovacích návrhů k tomu, aby svůj poněkud kontroverzní návrh stáhli. Domnívám se, že by tak měli učinit i u toho, o čem tady dlouze hovořil pan kolega Šťastný, protože ani tento pozměňovací návrh nebyl dostatečně projednán a do této novely se skutečně nehodí.

Chci tady prohlásit, že pokud tyto pozměňovací návrhy projdou závěrečným schvalováním ve třetím čtení, tak nemůžeme takový návrh zákona rozhodně podpořit. Myslím si, že tyto věci nejsou politické, ale je potřeba je velmi významně projednat, a nechápu, proč není možné vést ve zdravotním výboru rovnoprávnou diskusi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy – ještě pan ministr Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych ještě v obecné rozpravě chtěl vyslovit odlišný názor od toho, který zde zazněl od paní poslankyně Markové. My jsme jako ministerstvo byli tím pozměňovacím návrhem, který zde předkládali poslanci Šťastný, Skalický a Rusnok, který se týká elektronického receptu, ministerstvo bylo konzultováno a shledali jsme, že tento návrh je zcela v intencích Ministerstva zdravotnictví, které ho může podpořit, přestože se domnívalo, že bude implementován až v příštím roce, s tím, že by začal platit až v roce 2015.

Děkuji zároveň panu předsedovi výboru za dobrou spolupráci i za možnost ještě oddálit novelizační bod v pozměňovacím návrhu zdravotního výboru číslo 31, který se týká distančního prodeje. Ministerstvo zdravotnictví s tím záměrem, tak jak ho prezentoval pan předseda, naprosto souhlasí. Důvod, proč jsme rádi, že se ještě oddálí do příští poloviny roku, je, že precizace, jak vymezit to, co je možno posílat elektronicky, případně distančně, je poměrně choulostivou záležitostí a legislativně technickou, kterou již nebylo možno nějakým způsobem upravit teď před druhým čtením, ale principiálně se naprosto shodujeme, podobně tak, jako souhlasí s řadou principů i Česká lékárnická komora.

Za Ministerstvo zdravotnictví mohu ujistit, že na tomto důležitém detailu toho zákona budeme dále pracovat. Ten zákon zcela určitě přebírá zkušenosti, které dnes jsou z Německa, z Dánska, ze severských zemí, a bude v tomto duchu dále novelizován. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Hlásí se ještě někdo z místa do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Protože v ní nezazněl žádný návrh, můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, kterou tímto zahajuji. Jako první je přihlášen pan poslanec Jiří Rusnok. Prosím.

Poslanec Jiří Rusnok: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se chci přihlásit ke dvěma pozměňujícím návrhům. Pod číslem 4888 je v systému uložen návrh, který řeší zvýhodňování jednotlivých poskytovatelů lékařské péče při předepisování humánních léčivých přípravků. Cílem návrhu je zabránit tomuto zvýhodňování, a zajistit tak právo pacienta na svobodnou volbu poskytovatele lékařské péče. Součástí pozměňovacího návrhu je i sankce za toto porušení. Upřesňuji, že u bodu číslo tohoto pozměňujícího návrhu, týkajícího se § 80, se jedná o pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu uvedenému v usnesení výboru pro zdravotnictví pod bodem číslo 26. Pozměňovací návrh má nabýt stejné účinnosti jako navrhované znění v § 80 uvedené v usnesení výboru pro zdravotnictví.

Dále pak se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který naleznete pod číslem 4889, který se zabývá souběžnými vývozy a dovozy léčiv. Snahou návrhu je zajistit stejný přístup při omezování vývozu léčiv z České republiky pro všechny distributory, tedy nepostupovat restriktivně jen u lékáren, jejichž provozovatelé disponují také povolením distribucí. Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv je tak dán nástroj k omezení exportu těch přípravků, kterých je na trhu nedostatek.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden v systému pod číslem 4881 a v podstatě doplňuje problematiku elektronické preskripce o možnost sankcí v případě, že dojde k porušení svobodné volby pacienta, který si může vybrat svobodně lékárnu, jež je schopná tento elektronický recept pak dále realizovat. Tento můj pozměňovací návrh není v kolizi s usnesením zdravotního výboru a v podstatě jinou formou doplňuje nebo řeší problematiku, kterou i předkládal pan kolega Rusnok. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším přihlášeným je pan poslanec Šťastný. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já jsem anoncoval, v pozměňovacím návrhu, ke kterému se hlásím, 4886, je návrh na vypuštění novelizačního bodu 31 usnesení výboru pro zdravotnictví. V pozměňovacím návrhu číslo 4887 pouze dopřesňujeme po diskusi s legislativou Ministerstva zdravotnictví otázku problematiky transfuzních přípravků.

Jinak bych chtěl pouze formálně opakovat návrh pana ministra na zkrácení lhůty na 48 hodin, tak abychom mohli třetí čtení tohoto zákona, který je důležitý v rámci evropského prostoru, projednat ještě v pátek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Zatím posledním přihlášeným je pan ministr Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já na technický pokyn legislativy ještě jednou přednáším návrh na zkrácení lhůty projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo z místa do podrobné rozpravy? Protože tomu tak není, odbornou rozpravu končím. V podrobné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. O tomto návrhu budeme hlasovat. Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 137, přihlášeno 109, pro 170, proti 26. Tento návrh byl přijat. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Mohli bychom ještě stihnout další předlohu. Je to

16.

Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - druhé čtení

Prosím o uvedení návrhu pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych si dovil jenom stručně zopakovat, o co v návrhu, který koriguje některé aplikační problémy zákona o zdravotních službách, jde. Jednak se upravují informace, které jsou poskytovány pacientovi o jeho zdravotním stavu a o podmínkách nutnosti jejich opakování. Vymezuji se případy poskytování služeb nezletilým pacientům, protože komplikovaly požadavek na souhlas obou rodičů, komplikoval značně lékařskou praxi pediatrií. Dále se odstraňují požadavky na to, aby při přípravě některých zdravotnických pracovníků na své povolání byl vždy na pracovišti člověk, který je osobou s pedagogickým vzděláním. Upravuje se oznamování hospitalizace při omezení volného pohybu pacientů.

Pozměňovací návrhy, které byly k tisku 700 schváleny výborem pro zdravotnictví a které jsou součástí usnesení výboru, plně podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. V prvním čtení byl návrh přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení byla doručena jako sněmovní tisky 700/1–4. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Igora Svojáka, aby se ujal slova.

Poslanec Igor Svoják: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k usnesení číslo 109 zdravotního výboru. Toto usnesení obsahuje komplexní pozměňovací návrh, který byl ve zdravotním výboru projednáván a obsahuje vlastně všechny pozměňovací návrhy, které byly do té doby zdravotnímu výboru doručeny. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. K tomuto bodu otevíráme obecnou rozpravu. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych se chtěl krátce zmínit, že tento zákon samozřejmě jde správným směrem, ale taky bych se zmínil o tom, že určitě napravuje určité skutečnosti, které byly chybně dány do zákonů předtím. A my jsme na to upozorňovali, že to není úplně dobré, že není dobré. V podstatě se tam ruší souhlas obou rodičů. Jako pediatrii a lékaři z praxe jsme říkali, že prostě se to v praxi neosvědčí, že je to špatné. Samozřejmě že se to neosvědčilo. Je nutné přesně vědět, co ten nezletilý pacient, jeho rozumová a volní vyspělost, a jsem rád, že pan ministr uznal, že souhlas obou rodičů v podstatě obrovsky zatěžuje praxi a praktické provádění lékařství. Hospitalizace bez souhlasu samozřejmě u návykových látek, u lidí ohrožujících okolí, prostředí, duševních poruch atd. je také v pořádku. A provádění praktické a klinické výuky, kde se upouští od podmínky

rozšířeného pedagogického vzdělání, si myslím, že je také nasnadě, protože odborná výuka si myslím nutně nepožaduje podmínku tu, aby měl odborný lékař, docent nebo profesor nutně pedagogické vzdělání.

Já tímto děkuji koalici, že tímto zákonem v podstatě napravuje to, co předtím bylo do zákona dáno, a plně s tím souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji panu poslanci Krákorovi. Hlásí se ještě někdo? Prosím, paní kolegyně Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo ještě jednou. Já bych tady chtěla upozornit na dvě věci. Ta první věc je, že tady pan ministr předkládá zákon jako poslanec, to znamená, že vlastně tady napravuje chyby, které způsobilo Ministerstvo zdravotnictví. Já se domnívám, že jde o velmi nestandardní přístup. Když jsme tady při projednávání zákonů o zdravotnických službách poukazovali na to, že ty zákony jsou špatně napsané, že tam jsou chyby, tak jsme upozorňovali i na ty chyby, které se teď napravují v tomto návrhu zákona. A znovu tady teď pan ministr nám vlastně dává za pravdu, protože stojí v čele poslanců, kteří tyto chyby napravují. Já se domnívám, že se tady obchází legislativní proces vlády a že je to velmi nestandardní. Potvrzuje to naše slova, ale je to už kolikátá novela těch zákonů, které se musely přijmout. Byla omezena diskuse, byly zkráceny lhůty a říkalo se, že to bylo možné řádně projednat. Nebylo to možné řádně projednat. A dnešní den jako některé předešlé a některé budoucí tomu dávají za pravdu. Tyto dvě důležité skutečnosti bylo potřeba připomenout.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Protože nepadl žádný návrh, můžeme zahájit podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí paní kolegyně Kohoutová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je zaveden ve sněmovním dokumentu číslo 4850.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě další přihláška do podrobné rozpravy? Pan ministr Heger avizoval žádost. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych si dovolil navrhnout zkrácení lhůty k projednávání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká další přihláška? Pan zpravodaj Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Já si dovoluji přihlásit se ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu zdravotního výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo z místa do podrobné rozpravy? Protože nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Padl zde návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 138 přihlášeno 106, pro 65, proti 18. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Pokusíme se ještě stihnout bod s pořadovým číslem 17. Je to

17.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - druhé čtení

Prosím, aby za navrhovatele uvedl návrh pan poslanec Chvojka. Je přítomen pan poslanec? (Není.) Takže místo pana poslance Chvojky návrh uvede pan poslanec Krákora. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, ten materiál si potřebuji ucelit, kde vlastně to psaní mám. No, v podstatě můžu říct z hlavy a krátce, že k návrhu tohoto zákona nás vedlo to, že se u nás provádí velké množství preventivních prohlídek při vstupu do zaměstnání, o dohodě pracovní činnosti, o sjednaném pracovním poměru, o krátkodobých pracovních poměrech, takže nám s kolegou Chvojkou šlo o to, dát tomu nějakou štabní kulturu a ušetřit, protože to jsou prohlídky, které si samozřejmě platí pacient, ušetřit pacientovi peníze za tyto prohlídky. Je to ještě v souladu dáno do zákona s pracovnělékařskými službami. Dá se říci, že ten náš návrh, musím přiznat, byl trochu nepřesný, protože bych řekl, že se netýkal rizikové

práce. Víme, že riziková práce je rozdělena na kategorie a pracovníci, kteří by vykonávali rizikovou práci, by byli vlastně vyřazeni ze vstupní lékařské prohlídky, což by nebylo dobré. Proto jsme návrh tohoto zákona upřesnili na výboru, kde je potom brán komplexní pozměňovací návrh, myslím, že to je číslo 807, za základ, který také lépe vystihuje rizikovou práci a větší soulad se zákoníkem práce.

Takže my souhlasíme jako předkladatelé s tímto komplexním pozměňovacím návrhem jako základem a upřesňujícím stanoviskem této problematiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, jehož výsledkem bylo usnesení vám doručené jako sněmovní tisk 752/2. Prosím pana poslance Šťastného, zpravodaje výboru pro zdravotnictví, aby se ujal slova.

Poslanec Boris Šťastný: Pane předsedající, dámy a pánové, ano, výbor pro zdravotnictví doporučil tento prospěšný návrh z opozičních lavic ve znění pozměňujících návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr Heger se hlásí o slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych si tento návrh dovolil jménem Ministerstva zdravotnictví podpořit a zároveň bych si prostřednictvím pana předsedajícího dovolil požádat pana předkladatele, zastupujícího předkladatele, jestli by nezážil zkrácení lhůty k projednání na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Pavel Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Pane předsedající, dámy a pánové, nebudu přednášet svoje připravené vystoupení. Jenom vzpomenu to, co přednesl pan kolega Krákora jako hlavní myšlenku, která nás vedla k tomu, že tenhle návrh je tady předkládán. Já se opravdu v současné době omezím čistě jenom na to, že doporučuji a budu hlasovat pro přijetí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Protože žád-

ný návrh nepadl, zahajuji podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Chtěl bych dát návrh na zkrácení lhůty na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Pan poslanec Krákora. (Ne.) Já si dovolím při této příležitosti upozornit, že návrh na zkrácení lhůty může dávat pouze navrhovatel, takže není možno akceptovat návrh pana kolegy Šťastného.

Poslanec Jaroslav Krákora: V tomto případě dávám návrh na zkrácení lhůty na 48 hodin mezi druhým a třetím čtením.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Teď to je v naprostém pořádku. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Protože tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Je tady opět žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se dnes naposled přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 139 přihlášeno 101, pro 97, proti nikdo. Konstatuji, že byl návrh přijat.

Tím končím druhé čtení tohoto návrhu. Zároveň mohu konstatovat, že jsme projednali v limitu 19 hodin vše, co mělo být projednáno. Dovolím si upozornit, že jednání schůze bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno. S touto informací končím dnešní jednací den. Příjemný večer.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. prosince 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 181 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych zahájila další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím v úvodu, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a nahlásili mi také karty náhradní. Náhradní kartu číslo 2 bude mít pan poslanec Miroslav Váňa, náhradní kartu číslo 1 pan poslanec Vojtěch Adam, náhradní kartu číslo 3 pan poslanec Jiří Paroubek. To jsou zatím oznámené náhradní karty.

Ještě vám oznámím omluvy z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají: Jiří Besser – zdravotní důvody, Jan Bureš – zdravotní důvody, Jana Drastichová – osobní důvody, Pavel Drobil – zdravotní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Otto Chaloupka do 10 hodin – pracovní důvody, Václav Klučka – zahraniční cesta, Ivana Levá – rodinné důvody, Marie Nedvědová – pracovní důvody, Roman Pekárek – osobní důvody, Bohuslav Sobotka – zdravotní důvody, Pavel Staněk – též zdravotní důvody, Miroslava Strnadlová – osobní důvody, Jiří Šlégr do 16 hodin – osobní důvody, Jiří Štětina – zdravotní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta, David Vodrážka – zahraniční cesta. To byly omluvy.

Připomenu, že na dnešní dopolední jednání máme již pevně zařazený bod číslo 1, je to sněmovní tisk 857, rozpočet České republiky ve druhém čtení. Potom máme další zákony případně z bloku prvních čtení. Ale mám zde ještě čtyři přihlášky k pořadu schůze.

Ruším omluvu paní poslankyně Jany Drastichové.

Nyní dostanou slovo ti, kteří se přihlásili k pořadu schůze: pan poslanec Josef Novotný mladší, poté pan poslanec Jan Husák, Vladimír Koníček a Vladislav Vilímec jako čtvrtý. Prosím pana poslance Josefa Novotného mladšího.

Poslanec Josef Novotný ml.: Dobré ráno. Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové a kolegyně, žádám o vyřazení bodu číslo 90, sněmovní tisk číslo 811, a zařazení tohoto bodu na příští schůzi Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Jana Husáka.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, žádám o přeřazení bodu 41, sněmovní tisk 755, první čtení, na úterý jako první bod po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Vladimíra Koníčka.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, petiční výbor dne 7. prosince 2012 zvolil svou předsedkyní Hanu Orgoníkovou a podle § 35 našeho jednacího řádu bychom měli potvrdit tuto volbu.

Takže navrhuji zařazení nového bodu do programu schůze – potvrzení předsedkyně výboru. Navrhuji ho zařadit dnes odpoledne jako první bod.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, mám to zaznamenáno. Pan poslanec Vladislav Vilímec byl teď přihlášen, poté další pánové. Prosím, pan kolega Vilímec.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, navrhuji pevně zařadit bod 125, je to třetí čtení novely zákona o platech ústavních činitelů, a to na dnešek dopoledne jako druhý bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Dále byl přihlášen pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, poprosil bych za ten bod, který tady zařazoval pan kolega Koníček jako první dnes odpoledne, zařadit jako další bod 158, Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny číslo 6 ze dne 24. června 2010. Měli jsme ho zařazený včera. Včera se to nestihlo projednat, je to asi tak na tři minuty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže druhý bod dnes odpoledne. Pan kolega Jiří Skalický. Prosím.

Poslanec Jiří Skalický: Dobrý den, paní předsedkyně, dámy a pánové. Chtěl bych požádat o pevné zařazení bodů 118, sněmovní tisk 783, léčiva, 123, sněmovní tisk 700, zdravotní služby, a bodu 124, sněmovní tisk 752, specifické zdravotní služby, na tento pátek jako první body. Pevně zařadit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: V pátek ráno jako první tři body. (Ano.)

Pokud nemá nikdo již žádný požadavek k pořadu schůze, tak budeme hlasovat o těch návrzích, které byly vzneseny.

Ještě sděluji jednu omluvu. Pan ministr Kamil Jankovský se omlouvá dnes z pracovních důvodů.

A ještě tři náhradní karty. Pan poslanec Jaroslav Krupka – náhradní karta číslo 11, pan ministr Miroslav Kalousek – náhradní karta číslo 8, pan kolega Jeroným Tejc – náhradní karta číslo 10.

Nyní tedy budeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Pan kolega Josef Novotný mladší navrhuje vyřadit z pořadu schůze bod číslo 90, sněmovní tisk 811.

Zahajuji hlasování číslo 140. Táhá se, kdo je pro tento návrh na vyřazení bodu z pořadu schůze. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 140. Přítomno 128, pro 114, proti nikdo. Návrh byl přijat a bod tedy byl vyřazen.

Pan kolega Jan Husák žádá, aby bod 41, je to sněmovní tisk 755 v prvním čtení, byl zařazen na úterý 18. 12. za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování číslo 141. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 141. Přítomno 139, pro 89, proti 21. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vladimír Koníček navrhuje zařazení nového bodu do pořadu schůze s názvem potvrzení předsedy výboru.

Zahajuji hlasování číslo 142. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 142. Přítomno 146, pro 141, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Vladislav Vilímec navrhuje zařazení bodu 125, je to sněmovní tisk 763 ve třetím čtení, na dnešek, tedy na 12. prosinec, jako druhý bod dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 143. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 143. Přítomno 146, pro 139, proti 2. Návrh jsme přijali.

Pan poslanec Marek Benda žádá, aby dnes druhým odpoledním bodem byl bod číslo 158.

Zahajuji hlasování číslo 144. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 144 přítomno 148, pro 88, proti 18. Návrh byl přijat.

Pan kolega Jiří Skalický navrhuje, aby body číslo 118, 123 a 124, což

jsou sněmovní tisky 783, 700 a 752, byly zařazený na pátek 14. prosince jako první až třetí bod.

Zahajuji hlasování číslo 145 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 145 přítomno 153, pro 96, proti 12. Návrh byl přijat.

Nyní ještě oznamuji omluvu paní poslankyně Jany Kaslové, která se z dnešního jednání omlouvá z rodinných důvodů.

To byly všechny formální věci, které jsme museli v úvodu učinit.

Nyní zahajuji projednávání bodu číslo 1. Je to

1. **Vládní návrh nového zákona o státním rozpočtu České republiky** **na rok 2013** **/sněmovní tisk 857/ - druhé čtení**

Prosím, aby tento návrh z pověření vlády uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dobré ráno. Dovolte mi, abych poděkoval gestním výborům za projednání jednotlivých kapitol, rozpočtovému výboru pak za souhrnné projednání a usnesení. Nevím, zda mám, nebo nemám – raději nebudu děkovat volebnímu výboru za poněkud bezprecedentní postup, nicméně samozřejmě legitimní.

Jsem připraven když tak zodpovídat některé dotazy v rámci rozpravy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh byl mým rozhodnutím přikázán k projednání rozpočtovému výboru, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk č. 857/2. Slovo dostává nyní zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor projednal tento návrh zákona dne 5. prosince 2012, schválil jej ve znění tisku č. 857/2, který všichni poslanci obdrželi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. K tomuto návrhu zákona nyní otevíráme podrobnou rozpravu. Příhlášky máte uvedeny na displejích, na informačních tabulích. První dostává slovo pan ko-

lega Petr Hulinský. Je zde prosím, přítomen, pan poslanec Petr Hulinský? Ano, prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, ve svém příspěvku k návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, sněmovní tisk č. 857, jsem v prvním čtení na 48. schůzi Poslanecké sněmovny dne 28. listopadu 2012 avizoval, že budu navrhopvat navýšení kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o 900 mil. Kč. Proto mi nyní dovoluete, abych načetl pozměňovací návrh, který vám byl nebo bude rozdan.

Pozměňovací návrh k návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, sněmovní tisk č. 857/0, ke kapitole 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

V příloze č. 4 k zákonu o státním rozpočtu České republiky na rok 2013, v kapitole 398 Všeobecná pokladní správa, specifický ukazatel – výdaje: Vládní rozpočtová rezerva, strana 50, navrhuji snížení částky o 900 mil. Kč a v příloze č. 4 k zákonu o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 v kapitole 333 Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, specifický ukazatel – výdaje: Podpora činnosti v oblasti sportu; výdajový okruh: všeobecná sportovní činnost, strana 24, posílit částku o 900 mil. Kč.

Činím tak proto, že změnou loterijního zákona přišla oblast sportu od roku 2012 o významný zdroj financování – o příjmy z loterií. Tím došlo ke kritickému propadu podpory sportu z veřejných rozpočtů. Sport přitom není zanedbatelným sektorem národního hospodářství. Současný stav je naprosto nepřijatelný. Proto jsem podal i pozměňovací návrh, který byl zaevidován jako sněmovní dokument č. 4784.

Děkuji za podporu a pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní paní poslankyni Janu Drastichovou.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Také já bych se tímto ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který navyšuje rozpočet Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o 2,6 mld Kč, a to z kapitoly státního dluhu. Zdůvodnění pak uvedu ve třetím čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, zaznamenala jsem, že vám z řady míst ve Sněmovně nebylo rozumět. Zkuste možná s mikrofonom pohnout a ještě jednou nám zopakujte svůj návrh.

Poslankyně Jana Drastichová: Ráda bych se přihlásila ke svému

pozměňovacímu návrhu, který je zaevidován v systému a znamená převod 2,6 mld Kč do kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy z kapitoly státního dluhu. Ke zdůvodnění se pak vyjádřím ve třetím čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Josef Novotný mladší.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluete, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který byl zaevidován pod č. 4787 a byl řádně zaevidován. Pozměňovací návrh se týká, tak jako v loňském roce, sociální oblasti a dovoluete, abych vás s ním seznámil.

Navrhujeme, aby v tabulkové části č. 4 se posílila složka 435 – Služby sociální péče – z 6 115 736 000 Kč o částku 1 884 264 000 Kč na celkovou částku 8 mld Kč.

Dále navrhujeme položku č. 411 – Dávky důchodového pojištění – snížit o 1 300 000 000 Kč na částku 392 825 802 000 Kč.

Dále navrhujeme položku č. 412 – Dávky nemocenského pojištění – snížit o částku 584 264 000 Kč, tedy na částku 19 385 610 000 Kč.

Po zkušenostech s dopady a snížením prostředků pro poskytovatele sociálních služeb v roce 2012, které donutily mnohé z nich k omezení, či dokonce ukončení poskytování sociální služby a způsobily v roce 2012 rušení pracovních míst a zánik některých sociálních služeb, navrhuji pro rok 2013 navýšení finančních prostředků určených pro poskytovatele sociálních služeb prostřednictvím dotačního řízení Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ve vládou schváleném návrhu do státního rozpočtu České republiky na rok 2013 je pro poskytovatele sociálních služeb pro oba programy, A i B, vyčleněna částka 6 115 736 000. Ministerstvo práce a sociálních věcí uvádí, že jde o přibližně stejnou podporu poskytovatelů sociálních služeb jako v roce 2012. Tato informace však není zcela pravdivá, neboť některé sociální služby, a to zejména služby sociální prevence, byly v roce 2012 financovány z jiných zdrojů a současně také Ministerstvo práce a sociálních věcí bylo během roku 2012 pod tlakem rušení některých sociálních služeb a propouštění jejich zaměstnanců donuceno zvýšit svoji dotaci cca o 400 mil. až na výši celkem 6,4 mld. Kč. Bohužel tyto další zdroje budou v roce 2013 omezeny. Mám na mysli především individuální projekty krajů, které jsou financovány z prostředků Evropské unie a jejich podpora ve většině krajů České republiky byla ukončena v průběhu roku 2012.

Od roku 2013 budou v některých krajích sice nabíhat takzvané návazné

individuální projekty, pokud se tedy vůbec povede poskytování již tak omezených služeb prevence vysoutěžit vzhledem novele zákona o veřejných zakázkách, která nezohlednila přes četné písemné připomínky specifickou sociálních služeb, ale jejich objem se propadl velmi výrazně. Například v Karlovarském kraji bylo v úvodním individuálním projektu poskytnuto za tři roky 290 mil. Kč a v návazném projektu, to znamená v letech 2013 až 2014, je to již pouze 51 mil. Kč.

Tento zásadní výpadek zdrojů společně s opětovným zvýšením dolní sazby DPH zásadně ohrozí existenci poskytovatelů sociálních služeb. Některé služby budou muset být omezeny, nebo přímo zrušeny. Stovky kvalifikovaných zaměstnanců sociálních služeb tak budou propuštěny a připojí se k již podobně postiženým kolegům propuštěným v roce 2012.

Domnívám se, že s ohledem na klienty, kteří zůstanou bez péče, je rozumnější využít prostředky spíše na posílení dotací pro poskytovatele sociálních služeb, a tím zachování těchto pracovních míst, než je v téměř stejné výši použít na vyplácení podpor v nezaměstnanosti, čímž se zatíží státní rozpočet, a to paradoxně opět v kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí.

Je nezpochybnitelné, že sociální služby jsou v České republice dlouhodobě podfinancované a patří k nejhůře odměňovaným profesím v České republice. Jsme přesvědčeni o tom, že navrhovaná částka na sociální služby ve státním rozpočtu na rok 2013 povede k dramatickému snížení kvality poskytovaných služeb. Současně dojde ke snižování kapacit, dostupnosti sociálních služeb, odlivu kvalifikovaných pracovníků v této oblasti a v konečném důsledku i k zániku stovek registrovaných sociálních služeb napříč Českou republikou.

Zvýšení částky pro sociální služby na požadovaných 8 mld. vychází z potřeby pokrýt uvedený výpadek ve financování sociálních služeb prevence prostřednictvím dobíhajících individuálních projektů krajů z prostředků Evropské unie, kompenzovat další zvýšení DPH, a tím i vstupů u poskytovatelů sociálních služeb, jako je elektřina, teplo, voda, potraviny apod., a zajistit nezbytné zvýšení mezd o 5 % zejména pro sociální pracovníky v přímé péči.

Tento pozměňovací návrh podporují asociace a Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky.

Děkuji za pozornost a doufám, že tento návrh podpoříte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana poslance Ladislava Šincla.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte, abych si osvojl pozměňující návrh paní kolegyně Bohdalové, která bohužel uvízla

v zácpě v autobuse, a přihlásil bych se za ni k pozměňujícímu návrhu, který je uveden v elektronické podobě pod číslem 4902. Jde o pozměňující návrh, který je – to zdůrazňuji – alternativou pozměňujícího návrhu pana Stanjury a pana Dobeše, který byl podán ve volebním výboru.

Děkuji za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Josef Tancoš.

Poslanec Josef Tancoš: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 4788. Jedná se o pozměňovací návrh ke kapitole Ministerstva školství, kapitola 333 sport, o navýšení o 900 mil. Kč. Podrobnější informace podám při třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Jenom připomenu, že jsme stále ještě v rozpravě ve druhém čtení. Paní poslankyně Jana Drastichová. Prosím.

Poslankyně Jana Drastichová: Paní předsedkyně, ještě mě upozornila legislativa, že je potřeba říci nahlas číslo, pod kterým je veden v systému můj pozměňovací návrh, tudíž tak činím. Je to číslo 4901. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto upřesnění. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Paní kolegyně Klasnová, pan kolega Gazdík. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se jako spolupředkladatelka hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4895. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan kolega Petr Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovolu mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu volebního výboru pod číslem 4853. Jedná se o návrh, který podporuje konkurenceschopnost české kinematografie.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je rozprava. Jestli

pan kolega Husák chce vystoupit v rozpravě? Ne. Takže ještě paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já se velice omlouvám, ale ještě před ukončením rozpravy bych vás ráda poprosila o 20 minut přestávky. Velice se omlouvám. Děkuji vám za pochopení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se teď musím zeptat, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan kolega Milan Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych ve druhém čtení návrhu zákona o státním rozpočtu navrhl doprovodné usnesení, které se týká prostředků získaných z aukce kmitočtů, které budou pravděpodobným příjmem státního rozpočtu v roce 2013.

Já bych si velmi přál, aby tyto prostředky, které jistě budou v řádech miliard korun, byly vázány na účely, které budou souviset s výdaji na elektronické komunikace či informační a komunikační technologie, například Digitální Česko. V rámci tohoto doprovodného usnesení bych si dovolil navrhnout znění, které by znamenalo vytvoření zvláštní položky v rámci státního rozpočtu tak, aby tyto prostředky v řádech miliard, které bude inkasovat stát, které bude inkasovat Ministerstvo financí, nebyly zahrnuty do všeobecných výdajů či nešly proti snižování deficitu, ale byly využity skutečně v zájmu elektronických komunikací, informačních a komunikačních technologií, tedy pro rozvoj těchto technologií v rámci České republiky, neboť jak všichni víme, v tomto nejsme z hlediska porovnání v Evropské unii zrovna na špici.

Abych to nezdržoval, přečtu návrh doprovodného usnesení: Poslanecká sněmovna ukládá ministru financí vytvořit zvláštní položku v kapitole Ministerstva financí České republiky a do této položky, označené jako digifond, v uvedené kapitole uložit finanční prostředky z výnosů výběrového řízení na využívání rádiových kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě v pásmech 800 MHz, 1800 MHz a 2 600 MHz, dále jen aukce kmitočtů. Čerpání těchto prostředků účelově vázat na oblast elektronických komunikací a informačních a komunikačních technologií.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Vít Bárta... Prosím, je-li přítomen v jednacím sále? Tak nevím, jak se tady objevila přihláška. Může mi dát někdo z klubu Věcí veřejných zprávu, nebo jestli už je teď pauza? Tak to uděláme jinak. Zprávu nemám žádnou, pan

kolega Vít Bárta zde není, byla žádost o to, aby byla poskytnuta 20minutová pauza před skončením rozpravy ve třetím čtení. Je 9 hodin 31 minut, do 9.50 vyhláší přestávku.

(Jednání přerušeno v 9.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.50 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila pauza a budeme pokračovat v podrobné rozpravě v rámci druhého čtení státního rozpočtu na rok 2013. Mám zde ještě dvě přihlášky. Je přihlášen pan poslanec Vít Bárta a pan poslanec Michal Babák. Pokud není přítomen pan poslanec Bárta, dostává slovo pan poslanec Babák. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, rád bych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsou zaevidovány pod číslem 4904 a 4905. První pozměňovací návrh řeší sérii pozměňovacích návrhů, které odvádějí část financí ze státního dluhu z kapitoly a všeobecné pokladní správy, a to na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo kultury a Ministerstvo zdravotnictví. Druhý pozměňovací návrh 4905 odvádí částky, resp. převádí částky, z kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Víta Bártu.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi okomentovat pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásila předsedkyně klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová, s tím, že se jedná o pozměňovací návrh s návrhem posílení státního rozpočtu v kapitole Státního fondu dopravní infrastruktury.

Základní logika onoho navýšení státního fondu se nedotýká toho, aby se v následujících měsících více proinvestovalo do betonu a asfaltu, resp. do vlastní výstavby dálnic, ale aby se minimální prostředky, které jsou potřeba k tomu, aby se nezastavily klíčové přípravy na projekty, ke kterým v budoucích letech budeme mít zdroje z prostředků Evropské unie, ale nebudeme mít připravené stavby z hlediska projektů, výkupu pozemků atd. k tomu, aby se takové stavby vůbec mohly stavět.

Vzhledem k tomu, že kapitola dopravy není navýšena, že se jenom tráv-

ník natírá na zeleno s tvrzením, že došlo k posílení rozpočtu dopravy, protože reálně rozpočet dopravy má pouze přesouvané miliardy z roku na rok, tak ony přesunuté miliardy z roku na rok reálně tedy znamenají to, že dále probíhá stagnace příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury a Ředitelství silnic a dálnic stejně jako Správa železniční dopravní cesty, ale především Ředitelství silnic a dálnic není schopno zafinancovat dostatečnou přípravu staveb pro další programovací období i pro doinvestování tohoto programovacího období z hlediska peněz z evropských fondů.

Upozorňuji a apeluji na to, že pokud tento pozměňovací návrh nebude přijat, hrozí to, že naopak nevyčerpáme peníze z prostředků Evropské unie, nejenom díky vlastní hlouposti, špatných výběrových řízení a více prací, než povoluje zákon atd. – všichni víte, o čem hovořím a kde jsou ty problémy s nekvalitní výstavbou a s předraženou výstavbou v České republice –, ale vedle toho ještě budeme muset vrátit peníze proto, že ani nebudeme schopni připravené prostředky vůbec utratit s ohledem na nepřipravené stavby.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Ještě pan poslanec Vít Bárta? Ne. Hlásí se ještě někdo? Pokud se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu v rámci druhého čtení končím. Tím končím druhé čtení tohoto návrhu zákona o státním rozpočtu. Projednali jsme tedy bod číslo 1, sněmovní tisk 857 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 125. Je to

125.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 763/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová. Prosím též zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Vladislava Vilímce. Oznamuji, že pozměňovací návrhy byly předloženy jako sněmovní tisk 763/3. (V sále je trvalý hluk.)

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Pan kolega Ladislav Šincl se hlásí, dožívá slovo jako první. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych se pouze stručně vrátila k vládnímu návrhu zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

Předložený návrh formálně reaguje na nález Ústavního soudu vyhlášený pod číslem 181/2012 Sb. V odůvodnění nálezu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní ministryně. Dámy a pánové, je třetí čtení, všechny vás prosím, abyste usedli do svých lavic, všechny ostatní, kteří nechtějí sledovat tuto úvodní část třetího čtení, ať opustí jednací sál... Prosím opravdu všechny.

Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: V odůvodnění návrhu se odkazuje na dřívější nálezy, ve kterých Ústavní soud zdůrazňoval, že právě z hlediska principu dělby státní moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní a požadavků jejich vzájemné vyváženosti je třeba považovat i přímou vazbu mezi platem představitelů moci zákonodárné a výkonné na jedné straně a platem soudců na straně druhé za výrazný prvek záruky přiměřeného materiálního zabezpečení soudců. Rovněž konstrukci zákona s jednotnou platovou základnou a platovými koeficienty považuje Ústavní soud za významnou pojistku, že poměr v materiálním zabezpečení představitelů jednotlivých mocí bude i v budoucnu zachován.

Jednání, která probíhala jak v rozpočtovém výboru, tak následně v Poslanecké sněmovně vyústila v přijetí komplexního pozměňovacího návrhu a já, když dovolíte, své stanovisko k němu a k dalším přijatým nebo načteným pozměňovacím vyjádřím v dalším. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni, která svým slovem byla první v otevřené rozpravě. Pan kolega Ladislav Šincl se hlásil do rozpravy. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dlouho jsem se rozmýšlel, zda-li k tomuto ožehavému tématu vystoupit. Téměř jediný, kdo zatím takzvaně nepopulisticky vystoupil ve druhém čtení, byl můj kolega Alfréd Michalík. Za toto své vystoupení schytl podle svých slov několik desítek nevybíravých mailů a telefonátů. Rozhodl jsem se, že ho v tom nenechám samotného a k této choullostivé otázce taky řeknu pár slov.

Není mým cílem tento projednávaný tisk takzvaně rozbít ani na sebe snad upoutat pozornost. To nemám v povaze. To ne. Chci jen svým váženým kolegům trošku osvětlit situaci a upozornit na to, co vlastně znamenají předložené pozměňující návrhy. Všem přítomným kolegům se tedy velice dopředu omlouvám, že je na chvíli zdržím. Počítám s tím, že za to schytám také desítky nelichotivých mailů a telefonátů a médii budu možná označen za největšího poslaneckého lumpa apod. Ale takový je život. Já se toho nebojím. Dlužím to svému kolegovi, který se také nebál.

V úvodu mého vystoupení mi tedy prosím dovoluť vrátit se na malou chvíli do historie. Zákon č. 235/1995, který byl přijat v polovině devadesátých let, byl přijat podle mého názoru našimi moudrymi předchůdci zejména proto, aby za prvé byl nastaven rozumný mechanismus k výpočtu platové základny vlastního platu, mechanismus, který působí v podstatě automaticky, a to oběma směry. To je potřeba zdůraznit. Oběma směry, právě i s velkým citem pro stav veřejných rozpočtů a vůbec veřejných financí. Za druhé, aby bylo eliminováno neustále tzv. rozhodování ve vlastních věci, rozhodování o vlastních platech, rozhodování o platech svých. Za třetí, aby bylo eliminováno nebezpečí zasahování do nezávislého výkonu státní moci prostřednictvím platových změn. Za čtvrté, aby byla zachována rovnováha mezi všemi mocemi tak, jak o tom hovoří poslední nálezy Ústavního soudu, který byl vyhlášen pod číslem 181/2012, kde se navrhuje obnovit používání obecné platové základny, jejíž výše bude společná pro představitele všech tří státních mocí jako výraz jejich rovnosti. Tento nálezy setrvává na koncepci vytvoření stabilní vazby, stabilní vazby mezi platy všech ústavních činitelů a vývojem mezd v nepodnikatelské sféře. A za páté nakonec, aby tento návrh vyjádřil, i jaký mají význam pro tuto společnost funkce, jako je soudce, prezident republiky, ministr, poslanec, senátor a další představitelé. Zdůrazňuji – toto vše s přihlédnutím k realitě ekonomické a rozpočtové.

Jak praví přísloví, teorie je šedá a zelený je strom života. A tak i v této záležitosti je realita ovšem úplně opačná. Téměř každoročně je totiž do zákona zasahováno. To, co je potřeba zdůraznit – výlučně zásahy jsou jen snižování, zmrazování, odnímání, prostě narušování obecných principů daných v původním zákoně.

Co je potřeba také zároveň zdůraznit – tyto zásahy prakticky výlučně přináší vláda. Důvody, proč tak činí, jsou, dovoluji si to říci, podle mého osobního názoru, osobního názoru, čistě politicko-populistické, byť jsou odůvodňovány stavem ekonomiky, rozpočtu, povodněmi nebo nevím čím. Vždy se něco najde. Vládní představitelé se vždy přitom tváří velice ustaraně. Vždy říkají, že jde o mimořádné opatření, a často je to i vetknuto do návrhu příslušného zákona nebo novely zákona. V důvodových zprávách jsou vyčíslovány úspory, slibují se analýzy platů v celé veřejné

sféře. Toto všechno pamětníci už mockrát zažili. Cynicky se zároveň vždy v důvodových zprávách ujišťuje o souladnosti s takzvaným ústavním pořádkem dané navrhované úpravy.

Aby toho nebylo málo, tak k těmto téměř pravidelným vládním návrhům, které narušují obecné principy vytvořené našimi předchůdci, se vždy – vždy – přidávají různí poslanci, kteří se pravděpodobně touží zalíbit veřejnosti a snaží se být ještě více aktivní než samotná vláda. A navrhuji pak ještě větší snížení, prodloužení zmrazení, odnímání různých náhrad apod. Mám vysledováno, že snaha o toto se zvyšuje vždy úměrně s blížícími se volbami. Vzpomeňme si např. na rok 2009. Konkrétně na 24. září 2009, kdy Topolánková vláda před volbami do Poslanecké sněmovny, které byly v roce 2010, navrhla další snížení o 4 % již zmrazeného a sníženého platu. Ondřej Liška, to byla Strana zelených pro kolegy z LIDEM a z Věcí veřejných, zde iniciativně navrhoval snížení o 8 %. A jiní poslanci tu v roce 2009 dokonce navrhovali snížení o 20 %. No a kolega, můj vážený kolega, zdůrazňuji, můj vážený kolega Jandák, aby ukázal na toto zde probíhající tzv. sebemrskačství, zde velice vtipně ve druhém čtení navrhl v rámci úspor každý den popravít jednoho poslance. (Potlesk zleva a úsměv v sále. Poslanec Jandák mimo mikrofon opravuje, že ne každý den, ale každý týden.)

To jsem se začal v této Poslanecké sněmovně poprvé bát. Protože platí, že když zasedá Poslanecká sněmovna, tak si opravdu, ale opravdu nikdo nemůže být jist ani svým majetkem ani svým životem. Zachránilo nás jen to, že vážený kolega Jandák svůj pozměňující návrh v druhém čtení stáhl, protože dle svých slov, cituji, neměli na výboru ujasněno, s kým začít. To bylo opravdu zvesela.

Ale vážně. I dnes jsou zde předloženy tři populistické pozměňující návrhy od dvou kolegů – s úctou k nim, zdůrazňuji, s úctou k nim –, které se v rámci parlamentní tradice snaží blýsknout před veřejností, ale o tom podrobněji později.

Prosím příznějme si, že to, že to jsou vždy laciná, prázdná a pokrytecká gesta, bez jakéhokoli, bohužel bez jakéhokoli efektu. Žádný pozitivní efekt z těchto kroků nikdy nenastal. Není a dovoluji si tvrdit, že ani nikdy nebude. Na rozdíl od platů ústavních činitelů, které jsou dány zákonem, které jsou jasně spočitatelné a jejichž výše má veřejnost k dispozici, vláda platy zejména vyšších úředníků, vyšších (s důrazem) úředníků, různých poradců včetně různých příplatků, odměn, takzvaně dlouhodobě tají. Mám zde k dispozici zajímavý materiál, který nám byl rozdan na rozpočtovém výboru. Tento materiál obsahuje průměrné platy 370 vyšších úředníků z několika ministerstev. Ale o tom až později a za chvíli.

Veřejnost si bohužel tyto údaje musí vynucovat pomocí soudních rozsudků. Tyto zjištěné údaje vynuceně poskytnuté vládou nebo jednotlivci

vými institucemi, ministerstvy a podobně, pak ukazují na to, že ty dávno nastavené mechanismy z poloviny 90. let zakotvené do zákona číslo 236/1995 Sb., které měly zajišťovat již zmíněné cíle, jsou totálně znehodnoceny. A tento trend bohužel dále pokračuje. Dnes už vůbec tedy nelze hovořit o rovnováze mezi mocemi. Nikoliv mezi mocí zákonodárnou a soudní, ale také mezi těmito mocemi a mocí výkonnou.

Abych usnadnil rozhodování členům rozpočtového výboru, udělal jsem malou analýzu vývoje platů takzvaných představitelů. Tato malá analýza obsahuje mimo jiné i výpočet různých variant předložených vládou i varianty související s pozměňujícími návrhy kolegy Vilímce. Pro nedostatek času jsem zde zahrnul údaje pouze od roku 2007. Do této analýzy jsem pro zajímavost promítl i tzv. Customer Price Index neboli index spotřebitelských cen, který vyjadřuje vývoj cenové hladiny, průměrné hladiny spotřebního koše a změnu metodiky výpočtu odvodů, tzv. superhrubou mzdu. Neboť tyto vlivy v realitě na každou nominální mzdu či plat působí. V našem případě negativně. Jen pro zajímavost, z analýzy vyplývá, že jen od roku 2007 byl základní plat představitelů znehodnocen o 14 %. A to nepočítám další snižování, zmrazování platné od roku 2010, které způsobilo další reálné snížení.

Nyní několik slov o moci soudní. Soudci, jak je obecně známo, se v minulosti bránili pravidelným vládním zásahům, a to jediným prostředkem, který mají k dispozici, žalobami. Výsledkem tohoto procesu jsou závěry Ústavního soudu, které jsou obecně známé. Osobně jsem přesvědčený, zdůrazňuji osobně, že jediným možným způsobem nápravy tohoto tristního stavu je ustát jednou provždy s těmito každoročními vládními zásahy a obnovit – obnovit – původně stanovený mechanismus a nechat zákon tak, jak nám ho zanechali naši moudří předchůdci, prostě působit.

Opravdu nerozumím tomu, proč si tato vláda opět zahrává s takzvanou ústavností a proč do Poslanecké sněmovny předložila zcela alibisticky – alibisticky – pět variant. Čtyři z nich jsou podle vyjádření Ústavního soudu v podstatě neústavní. Nevím, co má vláda za právní poradce, ale z posledního nálezu Ústavního soudu nepochopila, že Ústavní soud zde jasně řekl, že odnětí nebo zrušení principu trojnásobku není ústavně takzvaně souladné, a existuje tedy reálné riziko, že dokud to nebude trojnásobek, tak se nám to tu bude vracet rok co rok.

V této souvislosti mi dovoluji ještě malou poznámku k věci, která možná zatím byla úplně stranou pozornosti všech. Východiskem pro stanovení platů představitelů, ať už je násobek jakýkoliv, 1, 2, 3, 1,5, 2,5 apod., je průměrný plat v rozpočtové sféře, v nepodnikatelské sféře za předminulý rok. Tento údaj zveřejňuje každoročně Český statistický úřad. Chtěl bych jen upozornit ty, kterým to zatím ušlo, že od roku 2009 Český statistický úřad uveřejňuje dva údaje o průměrném platu a ty údaje se od sebe docela liší.

To, co zatím Ministerstvo práce a sociálních věcí každoročně uveřejňuje takzvaným sdělením ve Sbírce a podle čeho se vypočítávají platy představitelů, je plat vypočtený, zjednodušeně řečeno, objem platů vydělený evidenčním stavem zaměstnanců. Vedle toho podle nové používané metodiky se používá také přepočtený stav zaměstnanců. To tedy znamená nikoliv počet hlav, ale počet plných úvazků. Což je pochopitelně mnohem reálnější údaj. A jenom pro srovnání – výše průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře se liší zhruba o 1 400 korun.

Proč to tady říkám? Je potřeba si uvědomit, že budou-li vedeny soudní spory, jako že jsou vedeny, je pravděpodobné, že mezi argumenty v těchto žalobách bude i tato otázka nebo tento argument. Bude pak věcí každého nezávislého soudce, aby si zcela nezávisle vyložil tento pojem. Uvědomme si, že toto není zákonná úprava, ale jde pouze o sdělení Ministerstva opřené o sdělený údaj Českého statistického úřadu, který tento úřad zveřejňuje, vlastně více údajů. Je pak věcí nezávislého soudního rozhodování, jak bude interpretovat toto ustanovení zákona č. 236/1995 Sb. a co vezme v úvahu.

Po všech těch zkušenostech z minulých let si myslím, že je opravdu zbytečné znovu přijímat další polovičatá nebo žádná řešení. Tím se totiž jen vytváří situace pro další soudní spory s předvídatelným výsledkem. Prozatím nikdy návrhy změny zákona týkající se této problematiky neměly takový vliv, jaký byl slibován, ani na stav veřejných rozpočtů ani na veřejnost, která tato gesta neoceňuje. Veřejnost oceňuje v práci představitelů státu úplně jiné věci než to, kolik berou na svých výplatních páskách. To byste si už konečně měli všichni uvědomit.

Dovolte mi ještě několik vět k jednání rozpočtového výboru, který se touto problematikou zabýval, a k jednotlivým předloženým pozměňujícím návrhům. Jak již jsem dnes řekl, do rozpočtového výboru byl přikázán podle mne ryzí alibistický vládní návrh, který obsahoval pět variant, od návrhu koeficientu 2,51 až po koeficient 3.

Je důležité zde zdůraznit, a to hlavně pro média, které jistě toto téma ostražitě sledují, speciálně pro paní Adamičkovou a Königovou z Práva, zdůraznit, že tato vláda navrhovala pro všechny představitele. To je včetně poslanců. Pro tyto všechny, tedy včetně poslanců, ve všech variantách navrhovala de facto rozmrazení platů, a tedy v jakékoliv variantě jejich zvýšení. Vláda svým alibistickým postupem řekla v podstatě rozpočtovému výboru, kterému byl daný tisk přikázán: Vyberte si. My nic, my muzikanti, my s tím nemáme nic společného.

Na rozpočtovém výboru bylo následně předloženo několik pozměňujících návrhů. Za prvé můj pozměňující návrh, který směřoval k zamezení tzv. mnohoobrobnictví. Pro ty, kdo nevědí, co to je, je to zamezení kumulování placených funkcí z veřejných uvolněných funkcí. Šlo o můj naivní pokus o o-

mezení nešvaru, který byl rozšířen, pro zajímavost, už v období pozdního středověku i v katolické církvi.

Tento nešvar spočíval v držení více obročí neboli příjmů spojených s úřadem jedním duchovním. Tehdejší mnohoobročník měl stejně jako dnes příjem z více obročí funkcí i přesto, že často reálně nemohl i vzhledem ke značným vzdálenostem plnit povinnosti s jednotlivými úřady spojené. Dnes je již mnohoobročnictví v katolické církvi kodexem zakázáno. Pro kolegu historika Waltera Bartoše: došlo k tomu na Tridentském koncilu. K tomuto moudrému rozhodnutí dospěli až za několik století svého vývoje. A tak v tomto kontextu má Poslanecká sněmovna určité rezervy. V rozpočtovém výboru jsem s tímto příliš revolučním pozměňovacím návrhem neuspěl a vzhledem k odezvě jsem ho ani nepředkládal ve druhém čtení.

Hlavně zde ovšem byl předložen takzvaný komplexní pozměňovací návrh kolegy Vilímce z ODS, který se rozhodnutím Poslanecké sněmovny ve druhém čtení stal takzvaným základem jednání a který v podstatě navrhuje pokračování zmrazení platové základny do konce volebního období a odstraňuje podle mého osobního názoru nesmysl, takzvané zdanění paušálních náhrad. Toto zdůrazňuji opět pro média.

Proti tomu zde byl předložen návrh kolegy Alfréda Michalíka, který navrhoval vládní – zdůrazňuji vládní – variantu 5. Jsem přesvědčen, že to ne navrhoval pro zlé poslance, kteří by si snad chtěli nějak přilepšit, ale protože chtěl vyhovět již zmiňovanému nálezu Ústavního soudu a dosáhnout ústavnosti dnes pokřiveného zákona č. 236/1995. Šlo mu především o obnovu a používání obecné platové základny, jejíž výše by byla společná pro představitele všech tří státních mocí jako výraz jejich rovnosti. Opakuji – jako výraz jejich rovnosti. Jak ho znám, tak mu určitě šlo i o to, aby pomohl i panu ministru Kalouskovi, který si totiž na konci října několikrát postěžoval v televizi na to, že je velmi mizerně placen za velmi složitou práci. Tedy ne pro zlé a nenasyté poslance, ale pro pana ministra. Tento návrh nebyl přijat. V rozpočtovém výboru v danou chvíli zvítězil již zmiňovaný komplexní pozměňovací návrh kolegy Vilímce z ODS, který – pro jistotu opakuji – platovou základnu nechává nadále zmrazenou po celé toto funkční období, to je do roku 2014. Bohužel pan ministr financí do rozpočtového výboru v době, kdy jsme to probírali, nepřišel. To je škoda. Mohl nám přijít vysvětlit svoji takzvanou filozofii týkající se náhrad. Mohl přijít předtím, než jsme někteří podpořili, včetně mě, příznávám se, komplexní pozměňovací návrh poslance kolegy Vilímce, který mimo jiné podpořilo ve věci náhrad svým stanoviskem i Ministerstvo práce a sociálních věcí, a dokonce jej označilo z hlediska mzdové teorie za správný. Opakuji – správný.

Ve druhém čtení byl pan ministr trošku sdílnější a poodhalil nám, jak to vlastně myslí. V podstatě nám tu sdělil, viz stenozáznam, že zdaňování

takzvaných paušálních náhrad, které zde před třemi lety prosadil v jednom ze svých balíčků, je hlavně z toho důvodu, protože má obavu, že v této Sněmovně jsou představitelé, kteří takzvané paušální náhrady používají i pro svoji osobní potřebu a ne pro účel k tomu určený zákonem. Jen pro vysvětlení pro pana ministra, který není profesí ekonom, ale chemik. Paušalizace náhrad není nějaký poslanecký výmysl, cosi dábelského, na čem si chtějí poslanci přilepšit. Jde o oficiální termín ze zákona č. 262/2006 Sb. a bývá zaveden, a to je i případ Poslanecké sněmovny, v podstatě především z důvodu snahy o zjednodušení a z hospodárnění samotného poskytování předmětných náhrad.

Nechci tady vyvolávat, prosím vás, polemiky, ale v této souvislosti mě opravdu udivuje, proč stejný princip zdanění paušálních náhrad nenavrhl jako ministr financí také i u zaměstnanců, kteří se řídí dle § 182 zákona č. 262/2006 Sb., to je zákoníku práce, a pobírají také takzvané paušální náhrady. To by mě opravdu zajímalo. U nich přece taky podle této zvláštní filozofie existuje stejné reálné nebezpečí použití těchto náhrad k osobnímu prospěchu. V případě, že by měl pan ministr nějaké konkrétní poznatky, například ze své finanční BIS neboli finančního analytického útvaru, nebo odjinud, že některý představitel zneužívá paušální náhrady k osobním účelům, tak by se měl určitě co nejdříve obrátit na Policii České republiky, protože, jak to řekl ve druhém čtení vážený kolega poslanec Doktor, šlo by o podvod. Kvůli tomu opravdu, ale opravdu nemusí vymýšlet takové nesmyslné věci, jako je zdaňování paušálních náhrad.

Pak zde jsou předloženy pozměňovací návrhy vážené poslankyně – opakují s účtou – vážené poslankyně Klasnové a Langšádlové. Příznám se, že zvláště pozměňující návrh a její argumentace ve druhém čtení vážené druhé uvedené poslankyně mě vnitřně pobavil. Ve druhém čtení nás ve stručnosti velice důrazně prosila o to, abychom si zde nezvyšovali ani své odměny ani neměnili otázku zdanění náhrad, protože je to prý otázka dlouhodobé solidarity ve společnosti. Nemám nic proti solidaritě ve společnosti, dokonce si myslím, že je to výborná věc, ale jen tak nějak nevím, proč bychom si solidaritu měli projevovat jen my a sami k sobě, tedy představitelé. Dokonce princip solidarity je přímo vetknut do původní verze již zmiňovaného zákona č. 236/1995. Je tam jasně uvedeno, když průměrná mzda v nepodnikatelské sféře klesá, klesají logicky i platy představitelů a naopak. Pobavilo mě to hlavně proto, že zde mám, jak jsem již dnes řekl, velice zajímavý materiál, který obsahuje průměrné platy více než 300 takzvaných vyšších úředníků několika ministerstev, která řídí i ministři ze stejné strany této vážené kolegyně. Tyto průměrné platy ani náhodou, opravdu ani náhodou neodrážejí zdůrazňovanou solidaritu se společností, po které tak důrazně volá vážená kolegyně.

Dovolte mi prosím, opravdu mi prosím dovolte jen malou ukázkou.

Ministerstvo kultury – náměstek ministra průměrný plat 344 332 korun. (Poslanec Jandák mluví mimo mikrofon.) Opakuji průměrný měsíční plat. Ministerstvo vnitra – první náměstek ministra 263 tisíc průměrný měsíční plat. Ministerstvo vnitra – vrchní ředitel 233 850. Ministerstvo kultury – náměstek ministra 206 408 korun. Ministerstvo kultury – náměstek ministra 194 039. A takhle bych mohl opakovat a pokračovat hodiny a hodiny. Je to opravdu několik listů. Myslím, že by v této souvislosti nemělo váženým kolegům, prosím o pozornost, uniknout, že oba podané pozměňovací návrhy, jak vážené paní kolegyně Klasnové, tak vážené paní kolegyně Langšádlové, obsahují již tradiční iniciativní a nebojím se říci podle mého názoru populistické další prodloužení – opakuji prodloužení – zmrazení platové základny představitelů o další jeden rok, až do roku 2015. Na rozdíl od stávající úpravy, která byla přijata v roce 2009 a o které jsem se již tady zmiňoval, to znamená, že obě navrhuji navíc takzvané předzmrazení platové základny i pro nově zvolené poslance i po volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2014. Asi takový nějaký dárek.

U vážené poslankyně Klasnové, abych byl spravedlivý, mě docela pobavilo, jak se ve druhém čtení v dnešní roli předsedy poslaneckého klubu opoziční strany nostalgicky odvolávala na programové prohlášení vlády a litovala, že již není součástí vlády. Nechci být osobní, opravdu nechci být osobní, ale dovolím si poznamenat, že možná právě to populistické zdaňování náhrad bylo jednou z příčin, proč začal poslanec Bárta poskytovat takzvané své půjčky, tu 500 tisíc jedné kolegyni, tu 400 tisíc jinému kolegovi atd., a možná právě to bylo spouštěčem procesu, který skončil veřejným soudním přelíčením pana poslance Víta Bárty a nepravomocným odsuzujícím rozsudkem. Vcelku jí docela rozumím a chápu ji. Jen se snaží těmito a jinými svými návrhy, kterými nás tu pravidelně zahrnuje, vzkřísit téměř nulové preference své strany. Nechci být špatným prorokem, ale myslím si, že téměř každý v této místnosti ví, že je to marné. Upřímně vám s úctou říkám: Svoji šanci jste již podle mne promarnili. A věřte tomu, že vám přeji úspěch. Již jsem to dnes tady říkal, ale raději to zopakuji. Tato gesta podle mne veřejnost neoceňuje. Veřejnost oceňuje v práci představitelů státu úplně jiné věci než to, kolik berou na svých výplatních páskách.

Mohl bych na dané téma hovořit mnohem, mnohem déle. Mohl bych mluvit o konkrétních – zdůrazňuji pro ty, co neslyší, o konkrétních – mnohoobrobních, supermanech, kteří mají více funkcí než japonská kalkulačka, o falešné solidaritě s občany, o okénkách, kam jedna strana slibovala odevzdávat své náhrady atd. atd. Ale už vás nebudu zdržovat.

Závěrem bych se chtěl omluvit všem poslancům a poslankyním, kterých jsem se ve svém vystoupení nějak dotkl. Nebylo to mým cílem. A

hlavně poděkovat za vaši pozornost. Děkuji. (Potlesk zejména poslanců ČSSD, ale i dalších v celém sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám zde žádost o faktickou poznámku pana ministra Miroslava Kalouska, poté s přednostním právem dostane slovo paní poslankyně Kateřina Klasnová. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Kromě blahopřání k velmi přehlednému rozboru jednotlivých pozměňovacích návrhů si dovoluji předřečníkovi navrhnout korekci do jeho materiálu. On řekl, že v září 2009 Topolánková vláda v populismu před volbami do Poslanecké sněmovny v roce 2010 navrhla snížení platů. V září 2009 již pátý měsíc vládla vláda Jana Fischera. Nejednalo se tedy o populismus předvolební do Poslanecké sněmovny. To už byla prezidentská kampaň, pane kolego! (Pobavení a potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka – pan poslanec Vítězslav Jandák.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuju, dámy a pánové. Já jsem šťasten, že za mnou sedí šťastní představitelé strany, kteří vytvořili několik šťastných náměstků, a zesmutněl celý národ. Víte, stačilo by na konci říct jednu větu: Stát je rozkraden, čeká se na povel k rabování. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Klasnová s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady připomínala minule programové prohlášení vlády, protože to byly Věci veřejné, které prosadily právě zdanění těchto víceúčelových paušálních náhrad, které jsou nezúčtovatelné. A když tady hovořil pan poslanec Šinčl a hovořil o tom, že nechápe, když nám tady minule pan ministr financí zdůvodňoval, že si myslí, že tyto nezúčtovatelné náhrady jsou součástí příjmu a jako takové by měly být zdaněny, že nechápe, kde ten příklad vzal, kdo kdy toto zneužil, tak já bych tady ráda odcitovala slova předsedy ČSSD pana Sobotky v roce 2009, když byl tázán na to, jak si ušetřil na byt za zhruba 8 milionů korun: "Ano, používal jsem k tomu i peníze z poslaneckých náhrad. Neznám ústavního činitele, který by plat a náhrady odděloval," uvedl Sobotka. Ve využívání poslaneckých náhrad ke spoření Sobotka nevidí problém: "Pro využití prostředků není stanoveno žádné přesné pravidlo, zákon jsem neporušil."

Prosím, neuvádím to tady proto, abych tady vzbudila nějaké hluboké emoce a vášně, pouze to uvádím pro dokreslení situace. Uvádím to pro zdůvodnění toho, že se skutečně domnívám, že tyto poslanecké náhrady, které jsou nezúčtovatelné, tedy na rozdíl od náhrad, které máme například na kanceláře nebo které máme na telefony, tak si myslím, že jsou skutečně součástí příjmu, měly by být zdaněny. Je to moje přesvědčení. Můžete mít přesvědčení jakékoliv jiné a je to v pořádku. Ale toto je moje přesvědčení.

Uváděla jsem tady programové prohlášení proto, že skutečně vláda ve svém programovém prohlášení, které se domnívám, že je stále platné, má uvedeno, že zdaní poslanecké náhrady. Je to tam uvedeno. Nevím nic o tom, že by toto programové prohlášení bylo nějak revidováno nebo bylo revidováno v této části.

Zároveň se také v programovém prohlášení vlády uvádí, že se zamezí tzv. poslaneckým přílepkům zákona. Já jsem tady už říkala jednou a zdůrazňovala jsem, že celou problematikou se zabýváme kvůli výroku Ústavního soudu. Hovořila tady o tom paní ministryně, bylo to tady opakováno, ale stále mi připadá, že to není vždy všem jasné. Ústavní soud napadl, resp. vyhověl soudcům v tom smyslu, že napadl zmrazení platů soudců s odůvodněním, že by mohlo dojít k zásahu do svobodného a ničím nerušeného výkonu soudní moci. Z trošku nepochopitelného důvodu nám sem byl doručen návrh z pera Ministerstva práce a sociálních věcí, který neřešil tuto věc. Řešil to velmi opravdu bizarním způsobem, o tom tady hovořil už můj předřečník, od toho, že by se koeficient násobil násobkem 2,51, až po to, že by se násobil násobkem 3,0. Rozpočtový výbor se pak toho chopil po svém. Já nemám absolutně žádný problém s první částí, na které se rozpočtový výbor usnesl a která spočívá v tom, že by rostla základna o 2,75násobek u soudců, nemám problém s tím, že by zůstaly platy zmrazeny do konce roku 2014, tak jak to předtím zákon předpokládal. S čím mám problém, je část číslo tři a ta se týká nejenom tedy onoho zdanění, a říkám, k tomu tady můžeme vést sáhodlouhou diskusi, já bych si pouze přála mít možnost o tom hlasovat odděleně. Toto také budu navrhovat. A přála bych si mít možnost vyjádřit svou vůli, jestli si to tak přeji, nebo nepřeji, v hlasování konečném a je na každém z vás, jak se zachováte. Ale především se tam také objevily další věci a o těch se tady stále, a říkala jsem to i minule, cudně mlčí.

Nemluvil tady o tom ani můj předřečník, byť to byla řeč dlouhá a květnatá. Týká se to toho, že pokud by došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny, zůstali by poslancům zachováni asistenti, kanceláře a funkcionářům by zůstala zachována auta a auta s řidičem. Opravdu tady tomu ustanovení nerozumím. Do šedesáti dnů po rozpuštění Sněmovny mají být svolány nové volby. Nevidím důvod, proč by dál měla být možnost využívat kanceláře, asistenta ve chvíli, kdy je rozpuštěna Sněmovna.

Nevidím důvod, proč využívat státní peníze pro případnou volební kampaň. Říkala jsem to tady už minule. Vnímám to skutečně jako určitý přílepek a byla bych velmi ráda, kdybychom o tom měli možnost hlasovat.

Ráda bych připomněla, že toto je vláda rozpočtové odpovědnosti, a já určitě nechci být nějakým seabemrskáčem, který by říkal, že politici nemají mít žádné platy. Opravdu si to nemyslím. Myslím si, že pokud politici adekvátně zastupují zájmy občanů, pokud je zastupují do roztrhání těla, občané by určitě nevyčítali poslancům ani jiným politikům zvyšování platů. A ani by mi to nevadilo v kontextu toho, kdyby se neškrtilo, jak jsem tady o tom už hovořila, v jiných oblastech.

Tento zákon Ministerstvo práce a sociálních věcí předložilo společně s tím, že se sníží růst důchodů. Byl to předklad koalice, nebyl to předklad, který by podpořila opozice. Nicméně prošlo zde na plénu to, že se sníží růst důchodů, průměrně to pro důchodce znamená zhruba dvě stě korun měsíčně dolů. Z pera Ministerstva práce a sociálních věcí se také oškrťovaly různé dávky. Ty dávky zasáhly občany se zdravotním postižením. Opravdu mířím směrem k Ministerstvu práce a sociálních věcí. Nemyslím si, že v tomto kontextu by bylo vhodné nějakým způsobem zachovávat některé podle mne neodůvodněné výhody pro představitele státní moci, pro politiky.

Jak říkám, co se týká zdanění, je to skutečně každého věc. Mně trošičku vadí a trošičku mě pobuřuje ten celý pozměňovací návrh rozpočtového výboru spíše v tom ohledu, že je to pozměňovací návrh komplexní. Budu tady navrhovat, abychom hlasovali o jeho jednotlivých částech, přičemž říkám, že některé části jsou pro mne a pro klub Věcí veřejných zcela přijatelné, některé nikoli. Ale jak jsem již tady zaslechla v kuloárech, bude snaha, aby se o tom hlasovalo komplexně. To považuji za větší problém.

K proceduře se samozřejmě ještě přihlásím. Děkuji za pozornost. (Zatleskal poslanec Bárta.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo přednostní právo vystoupení. Nyní zde mám tři přihlášky ke třem faktickým poznámkám – pan kolega Jeroným Tejc, poté Adam Rykala a pan poslanec Michalík. Nejprve pan poslanec Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, v podstatě co do věcného obsahu zákona budu zřejmě hlasovat jako paní kolegyně Klasnová, nicméně dovoluji si ohradit se proti výrokům, které tady zazněly.

Pokud tady někdo zmiňoval náhrady, tak myslím, že paní předsedkyně Klasnová zapomněla na jednu věc, a já bych byl rád, aby to tady, pokud už mluvíme o náhradách, sdělila celé veřejnosti a z tohoto místa. Ta

největší ostuda, která se udála v souvislosti s náhradami v Poslanecké sněmovně, je situace, kterou způsobil předseda tehdejšího klubu Věcí veřejných Vít Bárta. Nebyl jsem to já, který jako předseda klubu někomu platil, dorovnával náhrady. Nebyl jsem to já jako předseda klubu, který se schovával za poslaneckou imunitu s tím, že toto placení probíhalo na jednání klubu. Myslím, že by to chtělo trochu soudnosti. Je vidět, že Věci veřejné soudné nejsou a zřejmě ani nikdy nebudou.

Děkuji. (Tleskají poslanci z lavic nalevo i napravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Myslím, že budu pokračovat v tom, co tady řekl můj předřečník.

Já se divím drzosti paní poslankyně Klasnové, která tady vystupuje. Je to manželka Víta Bárty. Věci veřejné, které sedí v této Poslanecké sněmovně, nás uvedly do marasmu. Uvedly do marasmu celou českou politiku tím, že když byli zvoleni poslanci za Věci veřejné, tak si nabrali půjčky na auta, nabrali si půjčky a hypotéky a poté plakali, když si snížili své platy. Plakali, když si zdanili své náhrady. Dnes tady předsedkyně klubu Věcí veřejných vystupuje s tím, že by ty náhrady měly zůstat zdaněny. Myslím, že je to trošičku paradox. Paní poslankyně Klasnová doprovázela k soudu pana Víta Bárty, a dnes ta vláda drží jen na hlasech lidí, kteří jsou zadlužení, kteří si nepřejí, aby byly předčasné volby, a vláda má díky tomu většinu. Vláda žije a poslanci v této Sněmovně, někteří koaliční, žijí podle hesla "díky za každý nový den". Díky za každý nový den ve funkci poslance.

Takže bych poprosil paní poslankyni Klasnovou, až bude vystupovat příště, tak samozřejmě ať vystupuje, ale ať si zkusí také vzpomenout na to, co dělaly Věci veřejné v minulosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Alfréd Michalík.

Poslanec Alfréd Michalík: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, jsem přihlášen do řádné rozpravy kvůli jiným věcem. Ale vystoupení tady paní poslankyně Klasnové mě nadzvedlo. Omlouvá ji jedině věk a teologické vzdělání, protože si myslím, že pouštět se do zdůvodňování nezúčtovatelných a zúčtovatelných a nedokládáných nákladů byla od ní velká odvaha. Tyto náklady jsou náklady za utracené věci během našeho pobytu v Praze. V roce 1995 byly paušálně stanoveny, aby se nemusely zúčtovávat. Jinak (nesrozumitelné) je tyto náklady zúčtovávat. Je mi jedno,

jestli je budeme dokládat, ale prosím vás, paušální náhrady se nezúčtovávají nikde.

Ještě jednou prosím, paní předsedkyně, kdybyste to vzkázala paní předsedkyni Klasnové. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka Vít Bárta. Vyvolávám vás prosím v pořadí, v jakém jste se hlásili. Pan poslanec Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem s faktickou. Mě fascinuje ta míra kreativity, s jakou je možné přímý přenos deseti dnů ze soudní sítě dokázat dostat do větiček, jako je "dorovnávání platů, které probíhalo na klubu Věcí veřejných". Škoda, že jsme na plénu. Myslím si, že bychom si to tady mohli promítnout. Nic takového u soudu nezaznělo. Stejně jako nezaznělo dorovnávání platů. Ani jedenkrát za těch deset dnů tam nic takového nezaznělo. Přesto tady bezostyšně jdou schopní někteří mí předřečníci říkat takovéto věty, které jsou naprosto lží.

Stejně jako nezaznělo to, že vláda stojí jen na lidech zadlužených. Naopak. Vláda stojí na lidech, kteří zapomněli 17 milionů z prodeje své vily přiznat do daňového přiznání. Vláda nestojí na zadlužených lidech, vláda stojí na zjevně velmi dobře zaopatřených lidech. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka paní poslankyně Klasnové. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych vzkázat kolegům, kteří zde hovořili přede mnou, že pokud mým jediným hříchem je to, že jsem si vzala Víta Bárty, pak se k tomuto hříchu hrdě hlásím. A přála bych ostatním politikům, aby byli obtěžkáni pouze takto lehkými hříchy.

A co se týká té věci, která se dělá na poslaneckém klubu Věcí veřejných, já to tady nehodlám komentovat. Byla jsem tam přítomná a to, jestli někdo nabídl někomu půjčku, opravdu nevidím jako problém. A jestli to někdo vidí jako problém, tak ať si laskavě uvědomí, že tady se třeba naschvál dělají nové funkce. Vždyť prosím vás budeme příští týden hlasovat o tom, že se navýší počet místopředsedů Poslanecké sněmovny. Není tohle to také určitý způsob pomáhání svým kolegům? Není tohle to určitý způsob pomáhání kolegům k tomu, aby měli funkci, měli lepší plat a podobně, a to ze státního? Tak tohle to mě jako občana, ale i jako politika irituje tisíckrát víc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Chvojka byl přihlášen s faktickou poznámkou. Pan kolega John také faktická? (Ano.) Takže poté. Pan kolega Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Chtěl jsem jenom krátce reagovat na paní Klasnovou, jestli se mohu vašim prostřednictvím na ni obrátit. Ona navrhuje jeden zajímavý pozměňovací návrh, který podpořím, protože se mi líbí. Ona navrhuje, aby poslanec v případě, kdy dva jednací dny v měsíci nepřijde do Sněmovny, aby mu byla určitá část platu stržena. Chtěl bych jen upozornit, když už jsme dneska u vašeho manžela, u pana kolegy Bárty, díval jsem se na stránky Poslanecké sněmovny a pan kolega Bárta má neúčast zde na Sněmovně asi 52 %. Takže prosím, ať vás manžel začne chodit do práce. Kdepak se Vítek toulá?

Děkuji. (Potlesk z lavic nalevo i napravo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Radek John.

Poslanec Radek John: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, tak mě vyděsil pan kolega Rykala, když tady oznámil, že máme dluhy, tak jsem to honem kontroloval u své daňové poradkyně. Opravdu žádný dluh nemám. On paušalizuje. Stejně tak Věci veřejné nemají všichni dluhy. Jejich zadlužení je úplně stejné jako zadlužení ostatních poslanců. Někteří si vzali hypotéky, stejně jako někteří poslanci sociální demokracie a ODS. A někteří nemají dluhy žádné.

A ty dluhy, to není příčina marasmu. Příčina nejsou Věci veřejné, které sem přišly. Příčina marasmu – (Smích, potlesk.) No, jistě, tak si to řekněme. Příčina marasmu je, že možná někteří z vás brali úplatky za gripeny. Příčina marasmu je, že jste potlačili policii, aby se to nevyšetřilo. (Se stupňující se hlasitostí projevu:) Příčina marasmu je, že tady někdo bral úplatky za letouny CASA, za binga, za obrněné transportéry, za pandury, že jste tady tolerovali předražené dálnice, že jste tady tolerovali předražené mýtné!

Marasmus jste sem přinesli vy! A například pan Rath, který si nosí sedm milionů v krabici! To je ten marasmus! Věci veřejné jenom nasypaly písek do soukolí, abyste nemohli krást! To je všechno. (Potlesk poslanců Věci veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nepřísluší mi to, ale poprosím, abychom trochu zmírnili své vášně. Myslím, že by to prospělo projednávání tohoto bodu.

Nyní faktická poznámka – pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Zjišťuji, že jednací řád na takovou věc nepamatuje. Přesto, paní předsedkyně, předstupuji před vás jako nezařazený poslanec a prosím o vyhlášení desetiminutové hygienické pauzy. Mám pocit, že je zde potřeba vyvětrat, neb tady evidentně chybí kyslík.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to opravdu netradiční situace, které mě vystavujete, protože o přestávku mají požádat zástupci klubů, vy to víte, pane poslanče. Já se tedy zeptám Sněmovny, abychom vzájemně sebe netrápili, jestli bude mít problém s tím, jestli dá někdo námitku proti tomu, když vyhovím této žádosti. Pokud má prosím někdo námitku, vzneste ji, tím pádem panu poslanci nevyhovíme.

Pokud tu námitku nevidím, je 10.51, v 11 hodin budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 10.52 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, nejdříve mi dovolu, abych přečetl omluvu pana poslance Skokana, který se omlouvá z dopolední části dnešního pokračování schůze z pracovních důvodů. Takže Petr Skokan se omlouvá.

Budeme pokračovat podle pořadí přihlášených – ale hlásí se paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já určitě nebudu reagovat na všechna ta invektiva, která tady padla. Chápu, že když se někomu sahá na peníze, tak je to drama. Já jenom, protože tady jeden můj předřečník zdůraznil a hovořil o absencích, tak bych ráda – možná jsem to zapomněla – teď ve třetím čtení znovu zopakovala, že ten můj návrh není návrh nový. Je to návrh, který vychází ze stávajícího § 38 zákona o platu představitelů státní moci. Je to paragraf, který je tam od roku 1995. Tento paragraf jednoznačně stanoví sankce. Od roku 1995 této vážené Sněmovně tento paragraf nevalil, neodstranila ho, ale zároveň ho ani nikdy neuvedla v život. To znamená, že sice byly stanoveny sankce za absence, nicméně nebylo řečeno, jaký orgán Poslanecké sněmovny se těmito absencemi bude zabývat. Já navrhuji, aby to byl mandátový a imunitní výbor.

Co se týká účasti, tak bych jenom ráda řekla, že zmíněný poslanec Bárta má účast 59 % a docházku (nesrozumitelné) a samozřejmě v tomto paragrafu a v mém pozměňovacím návrhu není nikde napsáno, že Vít Bárta má nějakou výjimku v docházce. Toto by se týkalo samozřejmě všech

poslanců. Všech by se samozřejmě týkaly případné sankce a dotýkaly by se jejich platů.

Jenom bych ještě ráda řekla, že zmíněný poslanec Vít Bárta si od svého zvolení nevzal plat ani jednou a veškeré peníze dává na charitu, takže by ho to asi nebolelo. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď podle pořadí řádně přihlášených poslanců je tady paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, úvodem mi dovoluji drobný legislativně technický pozměňující návrh, resp. upřesnění, kdy v pozměňovacím návrhu, který byl evidován jako bod C1, došlo k legislativně technické nepřesnosti. Nebyl zapracován nálezný Ústavního soudu platný k 1. 1. 2013.

Navrhuji drobnou opravu této nepřesnosti v článku I bod 1, který by měl znít: 1. V § 3 odst. 3 větě první se za slovo "roku" vkládá slovo "2,75násobek".

Jsem si vědoma, že bod C1 je identický s navrženým bodem A1.

Ve věci zachování příjmů zákonodárců na stávající úrovni chci vyjádřit velké politování nad tím, že bylo o přijetí komplexního pozměňujícího návrhu rozpočtového výboru jako základu hlasováno před zahájením podrobné rozpravy, a tím bylo znemožněno navrhnout alternativní komplexní pozměňující návrh. Chtěla bych vyjádřit, že se jedná o velice nestandardní postup. Právě z tohoto důvodu navrhuji v rámci hlasování o proceduře hlasovat o bodu 3 komplexního pozměňujícího návrhu rozpočtového výboru samostatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je tady další přihlášený do rozpravy, pan poslanec Michalík. Připraví se Vít Bárta. Požádám pana poslance Michalíka, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, při druhém čtení jsem avizoval, že se tady pokusím delším způsobem zdůvodnit některé věci, ale potom co jsem si přečetl na internetu reakci k dnešku, tak mě napadá jediná věta z jednoho filmu: Je to marné, je to marné, je to marné. My si tady můžeme mluvit, co chceme, noviny a televize si řeknou a napíšou, co chtějí. Už se dozvídáme věci, které se nestaly, ale už jsou dány do světa. A takhle bohužel obelhávají naše občany.

Čili já vím, že to je marné, ale přesto se pokusím zdůvodnit, co mě vedlo k tomu, že jsem na rozpočtovém výboru podpořil komplexní návrh pana

Vilímce. Tento návrh nezvyšuje platy poslanců ani jejich náhrady. Ponechává je ve zmraženém stavu. Čili zůstávají stejné jako doposud! Takže je lež, jestli tady někdo chce řešit plat!

Že se tam dávají platy dva měsíce i v případě, že nebude Sněmovna. Tyto paragrafy se týkají pouze asistentů a kancelářů v případě, že bude Poslanecká sněmovna rozpuštěna, což je mimořádný stav, který se zatím ještě nestal, nebo stal možná jednou. Takže je to varianta extraordinary.

A třetí – to berte spíše jako zlehčení. Ujel mi v minulém vystoupení ostravský výraz pro ekonomický nesmysl a bohužel, ač se o to snažím už delší dobu, pořad je psán chybně gramaticky. Cypovina se píše s tvrdým y, ypsilonem. (Smích v sále, potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana poslance Jiřího Paroubka, který je řádně přihlášen do rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, bylo zajímavé sledovat rozpravu předtím, než byla zásahem pana poslance Doktora přerušena, protože byla velice poutavá a musím říci, že i delší než ta rozprava, která byla ve druhém čtení státního rozpočtu.

Myslím, že je každému jasné, o co tady jde, a proto bych chtěl říci, že bych se chtěl ohradit vůči rétorice, která tady byla vnesena. Protože jestli jsou tady předloženy nějaké návrhy, které já osobně vidím jako racionální, tak jenom proto, že je předkládá paní Klasnová nebo někdo jiný, tak si nemyslím, že jsou nutně populistické. Já si myslím, že jsou věcně správné.

Pokud jde o to, že se shoduji s panem ministrem Kalouskem v této věci, tak je to smutné, ale je to jako ve starém římském právu, kde byla zásada intervallum lucidum. To znamená, já to беру tak, že pan ministr měl jakési jasné mezidobí mezi těmi věcmi, které dělá třeba ne zrovna tak, jak bych si představoval, nebo které úplně odmítám. A myslím, že k tomu jasnému mezidobí patří to, že chce pokračovat v praxi, která tady u zdanění náhrad je.

Já v tom nevidím nic populistického. Já mám na to stejný názor. Před třemi lety, před dvěma lety i dnes. V situaci, kdy prostě klesají reálné příjmy občanů, kdy je hospodářská recese, kdy klesají reálné důchody, se domnívám, že si nemůžeme dovolit jako poslanci jít jinou cestou.

Pokud takhle bude chtít jít většina lidí ve třech poslaneckých klubech, je to jejich věc. Myslím si, že to není politicky moudré. Já souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že to lidé neocení. Ale já si myslím, že to dobře pochopí. Takže prosím, abyste to všichni velmi dobře zvažovali, jak budete postupovat.

O jedné věci bych se chtěl přece jenom ještě zmínit. A to je myslím záležitost, která se už netýká této Poslanecké sněmovny. Těch několik tisíc ko-

run, o kterých se tady dohadujeme, je záležitost, kterou bych si uměl představit, že by tolik nezatížila státní rozpočet, ale že je to skutečně spíš věc solidarity s těmi, kteří nám věřili, že tenhle stát povedeme také k prosperitě, a ono se to nějak zvlášť nedaří. To, co mě trápí, jsou průměrné platy vyšších ministerských úředníků.

Myslím si, že bychom měli v dohledné době chtít od předsedy vlády určitou informaci nebo zprávu o tom, jak se s touto věcí vláda vyrovná. Protože 344 tisíc, já chápu, že je to možná extrémní záležitost, ty další platy jsou už trochu nižší, ale jsou to pořád vysoké platy, ty, které tady byly uvedeny, a myslím, že to neodpovídá současným možnostem státu. Chtěl bych poznat toho pracovního giganta, který má ve státní správě 344 tisíc korun. To je opravdu úžasné, možná, že by mi někdo mohl pošeptat jeho jméno, já se na něj půjdu podívat, protože takového úžasného člověka bych okamžitě zaměstnal za menší peníze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Plachý se hlásil – ano? Správně. Takže já tedy to všechno odmažu. Prosím, pane poslanče. Jo jste se hlásil s faktickou, ale mohl jste i řádně...

Poslanec Jaroslav Plachý: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Nebudu zdržovat, jenom krátkou poznámku ke zdanění paušálních cestovních náhrad.

Dámy a pánové, já jsem pro zrušení paušálních cestovních náhrad. Myslím si, že pro většinu z nás, konkrétně třeba pro mě, který dojíždím 300 km, by to vyšlo téměř nastejno, kdybych si psal cestáky a za ten měsíc je zúčtoval. Pravda, má to jednu nevýhodu. Sněmovna bude muset zaměstnat dalších deset, možná více účetních, které budou likvidovat cestáky pro 200 poslanců a Senát pro dalších 81 senátorů. Pomíjím další úřady státní správy, kde by to zřejmě muselo být také zabezpečeno. Ale to zrušení paušálních cestovních náhrad má jednu nepopiratelnou výhodu. Poté co dostanu peníze za cesták, ani ten největší hlupák po mně nebude chtít, abych je danil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď máme snad už celou rozpravu vyčerpanou, takže pokud se nikdo nehlásí, tak... Hlásí se ještě. Po ukončení. Takže já tedy ukončuji obecnou rozpravu a o slovo se hlásí ještě pan poslanec Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové. Byť já mám jasno, jak budu hlasovat o tomto zákoně, a nepodpořím ten návrh, tak jak je připraven, tak myslím, že je potřeba se

nad tím ještě zamyslet, a doporučil bych tedy a požádal bych zároveň, abychom vyhlásili pauzu pro jednání klubu sociální demokracie v délce 25 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dvacet pět minut, to je pauza do 11.45. Takže v 11.45 bude jednání pokračovat.

(Jednání přerušeno v 11.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.46 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Nejdřív přečtu omluvu pana Mgr. Jiřího Zemánka, poslance, který se omlouvá z jednání Sněmovny od 12 hodin.

Budeme tedy pokračovat. Ukončili jsme už obecnou rozpravu, takže budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích. Prosím, aby si všichni sedli.

Než poprosím zpravodaje, ještě může být přirozeně stanovisko paní ministryně. Žádný problém. Prosím, paní ministryně, o závěrečné slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Děkuji, vážený pane předsedající. Chtěla bych přičinit pouze dvě poznámky. Jedna bude směřovat k paní předsedkyni Klasnové, která tady kritizovala práci, kterou odvedlo Ministerstvo práce a sociálních věcí, a sice že poslalo poslancům takto variabilní návrh zákona. Musím říci, že k tomuto se rozhodla teprve až vláda, a proto také vám byl takto předložen. Takže nebyla to dílna Ministerstva práce a sociálních věcí.

A ještě k jedné záležitosti. Tady v kuloárech se poměrně otevřeně hovoří o tom, že není důvod, aby vůbec tento komplexní či jakýkoliv návrh novely zákona byl schválen. Takže prosím, ráda bych vás ještě upozornila na to, že pokud dnes nedospěje Poslanecká sněmovna k žádné úpravě zákona, resp. ke stanovení obecné výše platové základny, kterou Ústavní soud dne 31. prosince 2012 zrušil, pak nebude možné od 1. ledna 2013 určit výši platů soudcům obecných soudů a zprostředkovaně ani státním zástupcům. Ze strany soudců lze pak očekávat podávání žalob na určení platů. U státních zástupců je třeba upozornit, že se na ně jako na zaměstnance vztahuje čl. 28 Listiny základních práv a svobod, který zaměstnancům zaručuje právo na spravedlivou odměnu za práci s tím, že podrobnosti stanoví zákon. Pokud by však pro ně ten zákon nestanovil ani to nejzákladnější, čímž je platová základna pro určení jejich platu, tak by byl nepochybně problém. A musím přiznat, že by byla možnost sanovat tuto situaci pouze nějakou mimořádnou zrychlenou procedurou přijetí nově-

ho zákona v průběhu ledna či února příštího roku, který by však působil potom retroaktivně od 1. ledna. Já si myslím, že bychom tu debatu, kterou jsme tady dneska vedli, zcela jistě opakovali znovu.

Proto na vás apeluji, proto prosím, aby ke shodě na jednom z navržených řešení došlo již dnes. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo závěrečné slovo paní ministryně Müllerové. Teď poprosím zpravodaje pana poslance Vilímce, aby nám sdělil, jakým způsobem budeme postupovat. Já na všechny zagonguji, aby se vědělo, že budeme hlasovat. Prosím všechny, aby se dostavili do sněmovny, a pana poslance Vilímce, aby nám sdělil, jaká bude procedura pozměňovacích návrhů. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi vystoupit –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon. Prosím vás o klid! (Zvoní zvoncem.)

Poslanec Vladislav Vilímec: Dovolte mi vystoupit s návrhem hlasovací procedury k návrhu zákona, k návrhu tohoto tisku.

Jak dobře víte, za základ k dalšímu projednání byl na základě hlasování ve druhém čtení vzat komplexní pozměňovací návrh rozpočtového výboru, k němuž byly posléze v podrobné rozpravě podávány pozměňovací návrhy.

Návrh na zamítnutí podán nebyl. Nebyl podán ani v obecné rozpravě ve třetím čtení návrh na vrácení do druhého čtení. Takže první hlasování by bylo hlasování o legislativně technické úpravě k bodu C1, kterou předložila paní poslankyně Helena Langšádlová, tak aby ten bod byl hlasovatelný.

Za druhé hlasování o bodu B pozměňovacího návrhu pana poslance Michalíka. Je to návrh, který byl připojen jako příloha dopisu místopředsedy Ústavního soudu Pavla Holländera a byl osvojený panem poslancem Michalíkem. V zásadě tento návrh vychází ze snahy vypočítat platy ústavních soudců dle platové základny platné i pro soudce obecných soudů.

Další hlasování by bylo o bodu D. To je pozměňovací návrh, který předložila paní poslankyně Suchá, a je to zvýšení obecné platové základny na trojnásobek.

Poté by bylo hlasování, pokud projde legislativně technická úprava, o celém bodu C, který podala paní poslankyně Langšádlová, poté navrhuji rozdělit hlasování o bodu E1 paní poslankyně Klasnové a hlasování o posledním pozměňovacím návrhu o bodu E2 také paní poslankyně Klasnové.

Dalším hlasováním by bylo hlasování o návrhu zákona jako o celku ve znění komplexního pozměňovacího návrhu.

Vnímám, že tady v rozpravě zazněly jakési návrhy na rozdělení hlasování po částech komplexního pozměňovacího návrhu. Stanovisko zpravodaje v tomto smyslu je negativní, protože tento návrh nemá oporu v jednacím řádu. To za prvé.

Za druhé. Paní poslankyně Langšádlová zde mluvila o proceduře hlasovací ve druhém čtení jako o věci nestandardní. Myslím, že je to zcela standardní. Ani to nebylo možné jinak udělat, protože ten původní vládní návrh byl v pěti variantách. Muselo se hlasovat před podrobnou rozpravou a byl dán prostor každému, kdo chtěl uplatnit návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, kdo chtěl uplatnit i hlasování, řekněme, o jednotlivých částech, aby takový návrh v podrobné rozpravě ve druhém čtení podal. Ať se to týkalo paní poslankyně Langšádlové, stejně tak paní poslankyně Klasnové.

To je návrh procedury. Samozřejmě pokud by paní Klasnová a paní Langšádlová trvaly na svém návrhu, tak by asi musela rozhodnout Sněmovna.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já vidím, že paní poslankyně Klasnová chce mít připomínku k proceduře, takže jí dám prostor. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ano, já trvám na svém návrhu. Ten komplexní pozměňovací návrh, který vzešel z rozpočtového výboru, obsahuje tři části. Část jedna a dva není problematická. Řeší skutečně výrok Ústavního soudu, ale část tři je problematická. Já bych prosila, aby Sněmovna rozhodla svým hlasováním, jestli bychom mohli o této části hlasovat odděleně, tak jak už tady i avizovala kolegyně paní poslankyně Langšádlová. Je to samozřejmě na rozhodnutí na Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady by šlo o to, že bychom nechali, paní poslankyně, hlasovat o vašem protinávěru, o kterém byste ještě jednou sdělila přesně, abychom věděli, o čem budeme hlasovat, než bychom hlasovali o tom návrhu procedury předneseném zpravodajem.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Navrhuji, aby v komplexním pozměňovacím návrhu v usnesení rozpočtového výboru byla hlasována odděleně část číslo 3. To znamená, hlasovala by se část 1 a 2 dohromady, část číslo 3 by se hlasovala odděleně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je věc, kterou bych v této chvíli odhlasoval nejdřív, abychom se s tímto protinávrhem vypořádali. Je s tím souhlas? Můžeme takto postupovat?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh paní poslankyně Klasnové proti tomu, co tady přednesl zpravodaj pan poslanec Vilímec. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146, přihlášeno je 172 poslanců, pro hlasovalo 50, proti 63. Tady ten návrh přijat nebyl.

Vracíme se k tomu, co tady přednesl zpravodaj, a já se ptám, jestli k té proceduře přednesené zpravodajem má někdo další výhradu nebo nějaký protinávrh. Pokud tomu tak není, odhlasujeme proceduru, kterou nám přednesl pan poslanec Vilímec, jak ji máme zaznamenánu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout proceduru přednesenou zpravodajem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 147, přihlášeno je 173 poslanců, pro hlasovalo 125, proti 19. Takže výsledek je, že to bylo přijato.

Pane poslanče, budeme tedy postupovat tak, že budete postupně říkat pozměňovací návrhy, já se budu ptát na názor váš a paní ministryně a budeme hlasovat.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. První hlasování je o legislativně technické úpravě k bodu C1 předložené paní poslankyní Langšádlovou. Stanovisko zpravodaje je souhlasné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Souhlasné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148, přihlášeno 168, pro hlasovalo 100, proti 3. Tohle bylo přijato. Prosím další návrh.

Poslanec Vladislav Vilímec: Další návrh je hlasování o bodu B, pozměňovacím návrhu předneseném panem poslancem Michalíkem. Stanovisko zpravodaje je neutrální, mírně negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Negativní stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 149, přihlášeno 168, pro hlasovalo 68, proti 46. Takže to bylo zamítnuto. Můžeme dál.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Další hlasování je o bodu D, pozměňovacím návrhu přednesením paní poslankyní Suchou. Stanovisko zpravodaje je negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 150, přihlášeno je 168, pro hlasovalo 17, proti 55. Tohle bylo zamítnuto. Další návrh.

Poslanec Vladislav Vilímec: Další návrh je hlasování o celém bodu C, tedy pozměňovacím návrhu C1, C2, pokud bude souhlasit paní poslankyně Langšádlová. Stanovisko zpravodaje je negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 151, přihlášeno je 166 poslanců, pro hlasovalo 43, proti 64. Tohle bylo také zamítnuto. A dál?

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Další hlasování je hlasování o bodu E1, pozměňovacím návrhu paní poslankyně Klasnové. Stanovisko zpravodaje je negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Neutrální.) Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 152, přihlášeno je 168, pro hlasovalo 37, proti 67. Takže tohle nebylo přijato. A můžeme dál.

Poslanec Vladislav Vilímec: Dalším hlasováním je hlasování o bodu E2, tedy pozměňovacím návrhu paní poslankyně Klasnové. Stanovisko zpravodaje je neutrální, spíše nedoporučující.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Velmi podobné jako zpravodaj, neutrální, spíše nedoporučující.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 153, přihlášeno 168, pro hlasovalo 29, proti 59. Toto neprošlo. Prosím dále.

Poslanec Vladislav Vilímc: Hlasovali jsme, pane místopředsedo, o všech pozměňovacích návrzích. Teď nám zbývá pouze hlasování o návrhu zákona jako celku ve znění komplexního pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Komplexní návrh tady mám... Komplexní návrh rozpočtového...

Poslanec Vladislav Vilímc: Jako podklad. To znamená o návrhu zákona ve znění komplexního pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám stanovisko legislativy, že se to vždy hlasuje ještě jednou. Je to normální pozměňovací návrh. (Šum v sále.) Pan poslanec Bauer se hlásí o slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, milé dámy a pánové, já se velice omlouvám. Chceme se řádně vypořádat s tímto bodem. Nicméně mi dovolu, abychom před závěrečným hlasováním požádali o krátkou, patnáctiminutovou přestávku na jednání poslaneckého klubu, a všechny členy poslaneckého klubu Občanské demokratické strany bych chtěl požádat, aby se odebrali do Státních aktů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Patnáct minut, to znamená... 12.20 hodin... Pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, s ohledem na to, že pauza pouze dvacet minut, to je tak čas, kdy se poslanecký klub sociální demokracie odebere do své budovy a zpátky, tak bych si dovolil požádat o prodloužení na dalších dvacet minut na jednání našeho klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže ve 12.45 hodin bude jednání pokračovat.

(Jednání přerušeno ve 12.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.45 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kole-

gové, prosím vás, abyste se posadili do lavic, abychom mohli pokračovat.

Mezitím jsme si vyjasnili otázku komplexního pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru, takže už víme, jak přesně postupovat, a máme v tom i shodu.

Ještě zagonguji, protože vidím, že tu nejsou všichni. Račte tedy vstoupit. Přečtu mezitím ještě omluvu paní poslankyně doktorky Jitky Chalánkové, která se omlouvá z jednání schůze od 12 hodin dnešního dne až do 14. 12. ze zdravotních důvodů. To je omluva doktorky Chalánkové.

Poprosím ještě jednou zpravodaje, kdyby zašel k mikrofonu. Budeme pokračovat v hlasování tam, kde jsme ho opustili.

Řeknu ještě, že nás čeká hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru, který musíme odhlasovat. Jsou všichni na svých místech? Můžeme hlasovat? (Volání z lavic po odhlášení.) Snad ano. Ještě odhlásit, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Budeme tedy nyní hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru, tím ho teprve dostaneme do hry.

Zeptám se na stanovisko zpravodaje. (Doporučující.) Stanovisko ministryně? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout tento komplexní pozměňovací návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 154. Přihlášeno je 155, pro hlasovalo 83, proti 34. Komplexní pozměňovací návrh byl přijat.

V této chvíli už mi zbývá jenom hlasovat o zákonu jako o celku. Je to tak, pane zpravodaji? (Ano.) Je to tak.

Takže stanovisko zpravodaje naposledy? (Doporučující.) Paní ministryně? (Neutrální.)

Teď se omlouvám. Zjišťuji, že ještě musím přečíst návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudů a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 763, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 155. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 66, proti 44. Takže výsledek je, že jsme s návrhem zákona souhlas nevyslovili.

Nevím, jestli ještě proběhne nějaká kontrola. Ale vidím, že ano.
Pan poslanec Benda se hlásí o slovo.

Poslanec Marek Benda: Omlouvám se vážené Sněmovně. Hlasoval jsem pro, na sjetině mám ne. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme námitku pana poslance Bendy, o které nechám hlasovat v této chvíli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vyhovět námitce pana poslance Bendy, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 156. Přihlášeno je 166, pro hlasovalo 147, proti 8. Námitce bylo vyhověno.

Budeme tedy opakovat hlasování, ale nejdřív tady mám návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se všichni přihlásili.

Dávám slovo panu poslanci Tejcovi.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, nechci zpochybnit své hlasování, hlasoval jsem ne a tak stejně budu hlasovat i vzápětí. Nicméně chtěl bych upozornit premiéra České republiky, chtěl bych upozornit pana ministra financí a další členy vlády, že v tuto chvíli oni rozhodli o tom – zřejmě tak rozhodne Sněmovna i znovu –, že státní zástupci a soudci nebudou mít od 1. ledna žádný plat. Je to rozhodnutí vlády České republiky, je to rozhodnutí těch, kteří nehlasují pro to rozhodnutí. (Potlesk.) Já jim k tomu blahopřeji, ostuda bude ještě větší. A já skutečně nechci, aby v té chvíli, kdy to nastane, bylo toto svalováno na sociální demokracii. Myslím, že už jsme zažili mnohé, nicméně to, co zažíváme teď, zřejmě už nezažijeme.

Ale jak říkám, já hlasuji proti tomuto zákonu, nebyl jsem u něho, neponesu vládní odpovědnost, nemám zde většinu. Nenesu odpovědnost premiéra České republiky ani členů vlády, a proto hlasuji tak, jak hlasuji.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se přihlásil ministr financí pan Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Byl jsem osloven panem poslancem Tejcem, tak bych jenom rád zareagoval.

Vláda v žádném případě nepředložila návrh, který by odstraňoval zdanění paušálních náhrad. To, o čem nyní hlasujeme a o čem jsme hlasovali, je komplexní pozměňující poslanecký návrh. Já k němu vzhlížím s naprostým respektem. Ale prosím pěkně, není to vládní návrh. A o jeho osudu

rozhodne každý z nás, kdo o něm bude hlasovat. Ne vláda, ne opozice, ne koalice, prostě každý z nás podle svého vědomí a svědomí. (Hluk v sále, výkřiky.) A já jsem několikrát zdůvodňoval, proč nemohu zvednout ruku pro zákon, který odstraňuje to, co jsem tady před dvěma lety prosadil, což je zdanění paušálních náhrad.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Rád bych připomenul jenom dvě věci. Vláda tento návrh zákona předložila velmi pozdě, navíc jej předložila v pěti variantách. Všech těchto pět variant je pro poslance a senátory výhodnější než varianta komplexního pozměňovacího návrhu. To znamená, že ti, co hlasovali pro pozměňovací návrh, hlasovali pro to, aby se nezvyšovaly platy poslanců a senátorů, na rozdíl od jakékoliv z těch pěti variant. Pokud by tady byla varianta vládní, tak by to znamenalo jediné – zvýšení koeficientu pro poslance a senátory. Nic víc, nic méně. To je ten důvod, proč myslím, že vláda v této věci selhala a nese odpovědnost za ten stav, který nastane od 1. ledna 2013. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a paní poslankyně Klasnová se ještě hlásí o slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, to, co tady teď probíhá, je skutečně alibismus. Já jsem tady také říkala, že vláda měla tento návrh předložit trošičku jiným způsobem. Dovolila bych si tady ovšem oponovat, že to bylo předloženo na poslední chvíli. On tady tento zákon nějakých hezkých pár měsíců ležel, předpokládám, že kvůli volbám. Ale to už je druhá věc.

A to, co chci říct. Sněmovna přece nemusela být postavena před takovéhle dilema, to znamená před dilema, zda budou soudci a státní zástupci od 1. ledna 2013 bez platu. Stačilo, pokud tedy tady už vznikl tento pozměňovací návrh z rozpočtového výboru, vyhovět návrhu mému a návrhu, který tady avizovala také paní poslankyně Langšádlová. Stačilo vyhovět tomu, aby se hlasovalo o části třetí, tedy pod čísličkem 3, odděleně. Jinými slovy, mohli jsme hlasovat o tom odděleně. Ale to tato Poslanecká sněmovna – a nechť se prosím každý podívá, jak kdo hlasoval – zamítla. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a teď ještě paní ministryně Müllerová.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážené kolegyně a kolegové, já bych také ráda zareagovala na výtky některých poslanců. Vzhledem k tomu, že jsem uváděla stanovisko neutrální, chci připomenout, že jsme skutečně nehlasovali o vládním návrhu, ale o komplexním pozměňovacím návrhu. A jednoznačně musím konstatovat, že z Ministerstva práce a sociálních věcí, už jsem to tady avizovala, šel do vlády jeden srozumitelný, jasný návrh, který doputoval k poslancům 31. července 2012. Prosím tedy, nesvádějme na sebe vzájemně odpovědnost. (Velký hluk v jednacím sále.)

Pardon, ještě poslední dodatek. Ano, vláda poté přijala rozhodnutí, že bude možnost, aby se poslanci rozhodli. Tak proto byl tento návrh modifikován do pěti variant. (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkujeme za tuto možnost, a budeme tedy zřejmě opakovat hlasování.

Vážené kolegyně a kolegové, snad nemusím znovu číst návrh usnesení, protože si ho pamatujete a víte, o čem budeme hlasovat. Budeme opakovat hlasování, ve kterém vyjádříme souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon o platu. Text usnesení znáte, hlasujeme tedy ještě jednou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh usnesení, který byl minule přednesen, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 157, přihlášeno je 146. Pro hlasovalo 69, proti hlasovalo 42. Ani v tomto hlasování jsme s návrhem zákona nevyslovili souhlas.

Dovolte mi, abych ukončil projednávání tohoto bodu, neb nemůžeme hlasovat tak dlouho, až to přijmeme, jak jistě chápete. (Smích v sále.)

Přikročíme tedy k bodu 23, což je.... (Upozornění ze sálu.) Aha, už je jedna hodina, tak máte právo na oběd.

Takže za pět minut začne schůze organizačního výboru a jednání bude pokračovat ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, omlouvám se za malé zdržení začátku odpoledního jednání do doby, než přijde člen vlády. Děkuji.

Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych zahájil odpolední jednání dnešního jednacího dne. Než přistoupíme k projednáváním bodům, tak mi dovoluji citovat omluvy. Jednak se omlouvá paní poslankyně Jaroslava Wenigerová na odpolední jednání dnešního dne z osobních důvodů, dále je to pan poslanec Josef Novotný z důvodu pracovní cesty mimo Prahu, omlouvá se paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake na celé odpolední jednání a omlouvá se pan poslanec Jiří Koskuba. To jsou omluvy pro dnešní odpoledne.

Přistoupíme k projednání bodu s číslem

160.

Návrh na potvrzení předsedkyně petičního výboru

Podle § 50 odst. 1 písm. t) našeho jednacího řádu potvrzuje předsedu výboru v jeho funkci Poslanecká sněmovna. Chci vás informovat, že na 27. schůzi petičního výboru dne 7. prosince byla předsedkyní petičního výboru zvolena paní poslankyně Hana Orgoníková.

K tomuto bodu zahajuji rozpravu. Kdo se hlásí do této rozpravy? Registruji jednu faktickou poznámku pana poslance Votavy. Je to omyl. Děkuji. Takže neregistruji žádnou oficiální přihlášku. Hlásí se někdo do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, tak rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k hlasování. Toto hlasování je o souhlasu s tím, abychom ve funkci předsedkyně petičního výboru potvrdili paní Hanu Orgoníkovou.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 158, přihlášeno 156, pro 102, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ve funkci předsedkyně petičního výboru potvrdili paní poslankyni Hanu Orgoníkovou. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu číslo

158.

Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 6 ze dne 24. června 2010

Prosím, aby se slova ujal pověřený člen klubu ODS pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já navrhuji, aby usnesení číslo 6 Poslanecké sněmovny z první schůze z 24. června 2010 bylo změněno tak, že Poslanecká sněmovna stanoví počet svých místopředsedů na čtyři místo dosavadních tří. Číslovka 3 se mění na číslovku 4.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu všeobecnou rozpravu. Kdo se hlásí do této rozpravy? Prosím, paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady k tomu nebudu dlouze hovořit, jenom mi dovolu říci, že to nepovažuji za šťastné. V době, kdy se schvalovalo toto usnesení, to část poslanců z řad koalice naopak vítala. Bylo to jedno z opatření, které se vztahovalo k tomu, že tato vláda je vládou rozpočtové odpovědnosti, a nepovažuji za šťastné, aby se opět zvyšoval počet místopředsedů. Ale je to můj subjektivní názor, jako jsem tady řekla svoje subjektivní názory v případech platů představitelů státní moci.

Rozhodně to nepodpořím a nepodpoří to ani kolegové z klubu Věcí veřejných.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kdo se dále hlásí do všeobecné rozpravy? Jelikož se nikdo nehlásí, všeobecnou rozpravu končím. Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Neregistruji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa do podrobné rozpravy? Pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Já raději ten návrh zopakuji, aby nebyla pochybnost, že zazněl jenom ve všeobecné rozpravě. Já jsem měl pocit, že tady se vede jenom jedna rozprava. Ale dobrá. Číslovka 3 se mění na číslovku 4.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě se někdo hlásí z místa do podrobné rozpravy? Protože nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení.

Vidím zde ještě žádost o odhlášení, proto vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami... Předpokládám, že všichni přítomní poslanci jsou přihlášení.

Přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna stanoví počet svých místopředsedů z číslovky 3 na číslovku 4."

Zahájím hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 159, přihlášeno 128, pro 85, proti 18. Tento návrh byl přijat. Poslanecká sněmovna změnila počet místopředsedů na počet 4. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednávání dalšího pevně zařazeného bodu. Je jím

28.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb.,
obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 771/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, předkládám vládní návrh novely obchodního zákoníku. Dovolte, abych ten návrh, který je sám o sobě stručný, uvedl stručně.

V podstatě je promítnutím nové směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 a jeho cílem je zpřísnit regulaci doby splatnosti u závazků, a to dvojím způsobem. Je-li dlužníkem zadavatel veřejný, může být doba splatnosti delší než 30 dní jen tehdy, pokud to je odůvodněno povahou závazku, a doba splatnosti nesmí přesáhnout 60 dnů. Nově se tady nastavuje maximální doba splatnosti na 60 dnů. V případech, kdy je obsahem vzájemného závazku dodat zboží nebo službu za úplatu veřejnému zadavateli, je lhůta 60 dnů stanovena jako maximální možná lhůta splatnosti. U jiných obchodních vztahů je možné 60denní splatnost překročit pouze v případě, že to není vůči věřiteli hrubě nespravedlivé.

V souladu s touto směrnicí, kterou jsem citoval, se také umožňuje návrh požadovat náklady spojené s uplatněním pohledávky v paušální výši. Konkrétní částka pak bude zakotvena v nařízení vlády a jde o částku 1 200 korun, která odpovídá částce 40 eur nad rámec úroku z prodlení.

Z důvodu, aby nebylo možné obcházet právní úpravu, navrhuje se zakotvit maximální ujednanou dobu trvání přejímky zboží nebo služeb. Maximální ujednaná doba přejímky tak bude moci činit 30 dní.

Jménem vlády vám navrhuji schválit předložený návrh v prvním čtení a přikázat jej k dalšímu projednání výborům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou

pro první čtení je paní poslankyně Jana Suchá. Prosím, aby se ujala slova. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, já bych jenom uvedla, že neprovedením směrnice do právního řádu České republiky hrozí sankce ze strany Evropské unie, přičemž navrhovaná úprava vychází již z nového občanského zákoníku, kde je již nová směrnice zohledněna.

Ještě bych nad rámec uvedla, co neuváděl pan ministr, že jde také o stanovení povinnosti ujednat maximální dobu trvání přejímky zboží a služeb. V podstatě celá právní úprava má za cíl zlepšit platební morálku a ochránit malé a střední dodavatele zboží a služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Vzhledem k tomu, že nemám žádnou oficiální přihlášku, táži se, jestli se někdo hlásí z místa. Protože tomu tak není, obecnou rozpravu končím.

Ptám se pana ministra i paní zpravodajky, jestli si přeji závěrečná slova. Ne. Vzhledem k tomu, že žádný návrh nepadl, můžeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji, proto nechávám hlasovat o návrhu na přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 160, přihlášeno 139, pro 114, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání dalšího pevně zařazeného bodu. Je jím

55.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení

Poprosím pana ministra Blažka, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, předkládám vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o insolvenčních správcích. Podstatou tohoto návrhu je řešení problematiky a regulace profese insolvenčních správců s cílem zavést takové parametry, které přispějí ke zvýšení odborných předpokladů pro výkon činnosti insolvenčního správce.

Dovolte, abych vyjmenoval základní okruhy, které tento zákon obsahuje, a jaké má cíle. Za prvé je to zvýšení odborných předpokladů pro výkon činnosti insolvenčního správce pouze osobami, které svou funkci vykonávají řádně a spolehlivě, za třetí zkvalitnění dohledu nad insolvenčními správci, za čtvrté zajištění výkonu činnosti insolvenčního správce se zvláštním povolením pouze osobami, které splňují předpoklady pro výkon citlivé činnosti podle zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

Navrhuji schválit předložený návrh v prvním čtení a přikázat jej k dalšímu projednání výborům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Chvojku, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Na začátek musím zde pravit určité mírné dojetí nad tím, že se konečně tento tisk dostal na schůzi Sněmovny, protože přišel do Sněmovny 11. dubna, potom byl na programu v květnu, v červnu, v červenci, v srpnu, v září, v říjnu, v listopadu, a konečně ho tady máme. Takže jsem rád, protože považuji tento zákon za přínosný.

Jeho cílem je zkvalitnit způsob prověřování znalostí a praktických zkušeností žadatelů o vydání povolení k vykonávání činnosti insolvenčního správce již na samotném počátku celého procesu, tak aby byla zajištěna potřebná odborná úroveň nových insolvenčních správců. Dnešní praxe a poznatky ukazují, že povolení pro výkon této činnosti, to znamená pro výkon insolvenčního správce, získávají občas v určitých případech osoby, které nemají předchozí náležitou odbornou praxi a u kterých nelze objektivně předpokládat dostatek zkušeností pro výkon této činnosti.

O cílech této novely mluvil pan ministr, já jenom krátce zrekapituluji. Cílem novely je zvýšit odborný předpoklad pro výkon činnosti insolvenčního správce, zajistit výkon činnosti insolvenčního správce pouze osobami, které svou funkci vykonají řádně a spolehlivě, zajistit výkon činnosti insolvenčního správce se zvláštním povolením pouze osobami, které splňují předpoklady pro výkon citlivé činnosti, zkvalitnit dohled nad

insolvenčními správci, upravit procesní nedostatky detekovaných aplikačních praxí a provázat úpravu hostujících insolvenčních správců se zákonem o uznávání odborné kvalifikace.

Já jsem pro, aby tento zákon postoupil do ústavněprávního výboru, kde se můžeme bavit o některých nuancích. Mám například problém s tím, že by každých pět let musel insolvenční správce platit poplatek pět tisíc s tím, aby byl zapsán v seznamu. Myslím si, že to je zbytečné, protože například mediátor, který v podstatě vykonává činnost na podobném základě, to znamená je zapsán v rejstříku, který vede Ministerstvo spravedlnosti, nemusí platit každých pět let peníze. Ale je to věc, o které se můžeme bavit na ústavněprávním výboru.

Děkuji za pozornost a doporučuji tento tisk k postoupení do ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tuto bodu obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Babák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi vyjádřit se k vládnímu návrhu o insolvenčních správcích krátce.

Zpřísnění podmínek a dohledu nad insolvenčními správci kvituji velmi pozitivně. Na druhé straně je potřeba upozornit, že samotné zpřísnění navrhovaného vládního zákona není bohužel dostatečné, neboť v návaznosti na insolvenční zákon není řešena podstata tohoto samotného problému, jak je patrné z následujícího příkladu, který uvedu.

Představte si příklad z praxe, kdy podnikatel uzavře se svým obchodním partnerem smlouvu, jejíž součástí je rozhodčí doložka. Ta však nesplňuje všechny zákonné náležitosti. Smlouva není obchodním partnerem dodržena. Podnikatel je poškozen a dostává se do finančních potíží. Obrátí se na rozhodčí soud. Ten však díky nesplněným náležitostem doložky rozhodne v jeho neprospěch. Podnikatel se tedy obrátí na obchodní soud, který rozhodne, že obchodní partner opravdu smlouvu porušil. Tento výrok následně potvrdí i Nejvyšší soud. Obchodní partner si je vědom svého porušení smlouvy a dopředu ví, že u obchodního soudu nebude úspěšný. Z tohoto důvodu podá na podnikatele návrh na insolvenci, kde insolvenční soud rozhodne, že podnikatel, v tomto případě fyzická osoba, je v úpadku, a ustanoví insolvenčního správce. Jeden z prvních kroků insolvenčního správce bude obeslání obchodního soudu se žádostí na přerušení výše zmíněného obchodního sporu, a to do doby, dokud nebude ukončeno insolvenční řízení, a uzná pohledávku věřitele.

A zde se dostáváme k meritu věci. V současné době se v tuto chvíli

podnikatel, potažmo fyzická osoba, stává zcela bezmocným. Přece jestli něco dluží, či nikoliv, by měl rozhodnout samotný soud. Ale dlužník se proti rozhodnutí insolvenčního správce nemůže ani odvolat, natož dovolat. Ztratili totiž právní subjektivitu. Dozorový soudce může maximálně pokrčít rameny.

Bohužel jiné odvolání nebo dovolání připouští tento insolvenční zákon pouze ve velmi omezeném měřítku. Je to z toho důvodu, že insolvenční zákon má v sobě zaveden svůj vlastní řád, a v mnohém se proto neřídí soudním řádem. Byla zde povýšena tedy rychlost nad spravedlností. Dokonce i Ústavní soud se v jednom ze svých nálezů vyjádřil, že stávající verze, předložená bývalým ministrem Pospíšilem v roce 2008, je v přímém rozporu s ústavním pořádkem. Toto je v evropském měřítku zcela ojedinělé a není náhodou, že Bezpečnostní informační služba označila vazby prvoinstančních soudů a insolvenčních správců za bezpečnostní riziko státu.

Skoro u všech sporů, které se řídí podle správního řádu, jedacího řádu, občanského řádu nebo trestního řádu, je možnost odvolání. Pouze v tomto kardinálním případě, kdy je třeba zjistit, zda je, či není věřitel oprávněný, to možné není. Tento nedostatek je potřeba napravit.

Stávající podoba zákona povyšuje insolvenční správce na boha, a proto jsem rád, že tento vládní návrh zákona alespoň zpříšňuje, kdo se tímto bohem může stát. Avšak jako nejlepší řešení vidím naprosté zamezení tohoto ojedinělého postavení insolvenčních správců.

Byla to právě paradoxně expertní skupina S22, která tento nesmysl vymyslela. Pane ministře, v této skupině sedí lidé, kteří nerespektují Ústavní soud a jeho nálezy. Kozlové se stali zahradníky. Chci věřit, že nebudete pokračovat ve stejné politice jako váš předchůdce a začnete řešit následky a vyhýbat se podstatě problému.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášku neregistruji. Hlásí se někdo z místa do obecné rozpravy? Protože tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Táži se pana ministra a pana zpravodaje, jestli si přejí závěrečná slova. Ne.

Vzhledem k tomu, že nebyl vznesen žádný návrh, můžeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji. Proto o návrhu na přikázání ústavněprávnímu výboru nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 161. Přihlášeno 154, pro 124, proti nikdo.

Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali ústavněprávnímu výboru. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednání bodu s pořadovým číslem

63.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb.,
o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 714/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede opět pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, předkládaný návrh zákona vychází především z praktických potřeb Vězeňské služby a orgánů činných v trestním řízení. Reaguje na shromážděné požadavky Vězeňské služby a orgánů činných v trestním řízení vzniklé při aplikování tohoto zákona v každodenní činnosti.

Návrh zákona se zaměřuje na zpřesnění některých vztahů ať již v rámci Vězeňské služby, nebo vůči vnějším subjektům, zejména Policii České republiky. Upřesňují se podmínky, za kterých může dojít k vyslání a působení příslušníka Vězeňské služby v zahraničí, ať již za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou v rámci mírové operace, nebo na základě rozhodnutí příslušného orgánu Evropské unie.

Návrh také reaguje na potřeby Vězeňské služby při plnění jejích zákonem stanovených úkolů a doplňuje výčet donucovacích prostředků. V návaznosti na doporučení veřejného ochránce práv se do návrhu zákona vkládá i výslovné zmocnění pro Vězeňskou službu používat zařízení umožňující pořizovat zvukové a obrazové záznamy v prostorách spravovaných a střežených Vězeňskou službou a v prostorách přilehlých.

V neposlední řadě se návrhem upřesňují stávající ustanovení o hospodářské činnosti Vězeňské služby, kterou může provozovat mimo svoji hlavní činnost, pro niž byla zřízena, a to zejména za účelem zaměstnávání osob ve výkonu trestu odnětí svobody.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl schválit předložený návrh v prvním čtení a přikázat jej k dalšímu projednávání výborům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Předseda výbo-

ru pro obranu požádal paní předsedkyni Poslanecké sněmovny o změnu zpravodaje v prvním čtení. Namísto pana poslance Václava Klučky byla navržena jako zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Černochová. O změně zpravodaje musím nechat hlasovat, tuto změnu musíme hlasováním potvrdit.

Zahajuji hlasování o návrhu této změny. Kdo souhlasí, aby zpravodajkou pro první čtení byla schválena paní poslankyně Černochová? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 162, přihlášeno 156, pro 122, proti nikdo. Konstatuji, že jsme paní kolegyni Janu Černochovou schválili jako zpravodajku pro první čtení.

Prosím, paní kolegyně, ujměte se slova.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Předkládaná vládní novela zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, vychází z plánu legislativních prací vlády za rok 2012. Novela za prvé nově upravuje vysílání příslušníků Vězeňské služby do zahraničí, obdobně jako je tomu u příslušníků Policie ČR. Tato úprava rovněž reaguje na požadavky mezinárodních organizací, jejichž jsme členem, kvůli řádnému plnění zahraničních misí, jako jsou například mise v rámci Integrované mise Evropské unie na podporu právního státu v Iráku nebo v rámci Mise Evropské unie na podporu právního státu v Kosovu. O vyslání konkrétních příslušníků budou rozhodovat funkcionáři podle zákona o služebním poměru bezpečnostních sborů.

Druhým významným novelizačním okruhem je rozšíření oprávnění Vězeňské služby na použití donucovacích prostředků, a to i v mimovězeňských zařízeních. Dále se rozšiřuje výčet donucovacích prostředků především o ty, které již má podle zákona Policie České republiky.

Třetím okruhem předkládané novely je pak upřesnění stávajících ustanovení o hospodářské činnosti Vězeňské služby provozované za účelem tvorby zisku, zejména za účelem zaměstnávání osob ve výkonu trestu odnětí svobody a prodej výrobků nebo služeb.

Všechny tyto tři okruhy novely vycházejí z potřeb a zkušeností aplikační praxe dosavadního zákona, a proto doporučuji propustit novelu do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Můžeme k tomu bodu otevřít obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jiří Paroubek. Ale pan poslanec Paroubek ruší svoji přihlášku, ta-

kže dalším přihlášeným je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, předkládaný návrh zákona o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, tak jak tady zdůvodnil pan ministr, a podle důvodové zprávy reaguje na zkušenosti této služby, tudíž nezpracovává do našeho právního řádu právo Evropské unie. Proto mi dovolu se zmínit o některých problémech návrhu zákona.

Tím prvním je umožnění Vězeňské službě a justiční stráží používat nových donucovacích prostředků, které používá Policie České republiky. Konkrétně se jedná o používání distančních elektrických dočasně zneschopňujících prostředků. Chci upozornit, že použití těchto elektrických paralyzérů bylo v řadě případů nebezpečné, ohrožující zdraví i životy občanů. Proto je nutné nejen kvalitní vyškolení používání, ale i jasně definovaná a kontrolovaná pravidla jejich použití tak, jak to má Policie České republiky, a to zejména v souladu s trestním zákonem. Jedná se zejména o nutnou obranu a přiměřenost útoku či použití v krajní nouzi. S touto problematikou souvisí rozšíření použití donucovacích prostředků v budovách soudů a v dalších objektech pod ochranou justiční stráže, ale také v mimovězeňských zdravotnických zařízeních.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, druhým problémem je udělení souhlasu pro Vězeňskou službu používat zařízení umožňující pořizovat zvukové a obrazové záznamy v prostorách spravovaných Vězeňskou službou. Kauzy úniků odposlechlů a porušování zákona mě vedou k obavě z možného zneužití těchto záznamů vůči vězněným osobám a zejména osobám ve vazbě. S tím souvisí návrh zařadit Bezpečnostní informační službu a další zpravodajské služby do výčtu orgánů oprávněných k získávání údajů poskytovaných Vězeňskou službou.

Proto se chci zeptat pana ministra, jak zajistí dodržování zákonů při ochraně osobních údajů. Mám obavu z možného zneužívání jak záznamů, tak osobních údajů z evidence vězněných osob. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Hlásí se někdo dále do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku z místa neregistruji, proto obecnou rozpravu končím. Opět se ptám paní zpravodajky i pana ministra, jestli si přejí závěrečná slova. Nepřejí. Můžeme tedy přistoupit k návrhu na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji, proto můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 163, přihlášeno 159, pro 125, proti jeden. Konstatuji, že tento návrh na přikázání k projednání výboru pro obranu byl přijat. Tím končíme projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

79.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 826/ - první čtení**

Prosím opět pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka, aby uvedl předložený návrh. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, cílem předloženého návrhu zákona je přizpůsobit systém vzdělávání vyšších soudních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství pro potřeby justice tak, aby studium bylo efektivní a umožnilo vhodně řídit personální otázky týkajících se těchto profesí. Navrhuje se, aby na Justiční akademii, která vyšší justiční úředníky vzdělává, nadále existovala pouze jedna forma vzdělávání vyšších státních úředníků a vyšších úředníků státního zastupitelství. Dnes existuje v rámci končícího přechodného období zkrácená forma jednoletého studia a vedle toho standardní tříletá forma vzdělávání, která se neosvědčila.

Cílem návrhu zákona je dále odstranění interpretačních nejasností v otázce, že vyšší soudní úředník může rozhodovat o odmítnutí návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, a reakce na koncepční změnu občanského soudního řádu týkající se řízení o vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče, ve kterém z důvodu ochrany práv zadržovaného nebude nadále moci vyšší soudní úředník rozhodovat.

Navrhuji vám schválit předložený návrh v prvním čtení a přikázat jej k dalšímu projednávání výborům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan kolega Aleš Rádl. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Aleš Rádl: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající.

Dámy a pánové, studium vyšších soudních úředníků státního zastupitelství je neupraveno v hlavě 4 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Vzhledem ke konci účinnosti přechodného ustanovení a vzhledem k dosavadním zkušenostem se vzděláváním pro výkon vyššího soudního úředníka nebo vyššího úředníka státního zastupitelství je vhodné upravit podmínky pro toto vzdělávání tak, aby vyhovovaly dnešním potřebám justice a státního zastupitelství, jak už tady řekl pan ministr. Z toho důvodu se jáksi přikláním k tomu, abychom tento zákon rovněž propustili do dalšího čtení a přidělili ho k projednání ústavněprávnímu výboru. Děkuji. (V sále je hluk!)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Musím se zeptat na závěrečná slova. Pan ministr a pan zpravodaj, pokud chtějí. Nechcete závěrečná slova. Děkuji.

Budeme zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Jiný návrh neregistruji, proto můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby návrh projednal ústavněprávní výbor? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 164 přihlášeno 159, pro 126, proti nikdo. Konstatuji, že návrh na přikázání k projednání ústavněprávnímu výboru byl přijat. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - druhé čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr životního prostředí pan Tomáš Chalupa a zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec

Tomáš Úlehla. Rád bych vás informoval, že projednání tohoto bodu jsme přerušili hned v úvodu v úterý 4. prosince, a to do doby, než bude doručeno usnesení výboru pro životní prostředí. Toto usnesení již bylo doručeno jako sněmovní tisk 780/1.

Ptám se pana ministra Chalupu, jestli chce nyní k tomuto návrhu vystoupit. Pane ministře, přejete si vystoupit k tomuto návrhu?

Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Pane místopředsedo, děkuji pěkně. Dovoluji si jen krátce popsat, o co se jedná.

Primárně jde o transpozici této směrnice, směrnice 2010/75/EU. Okruhů tohoto materiálu je pět: 1. zefektivnění povolovacích procesů, 2. posílení aplikace nejlepších dostupných technik, tedy best available technologies, 3. zvýšení důrazu na ochranu půdy a podzemních vod, 4. specifikace pravidel pro provádění investiční činnosti a 5. rozšíření působnosti integrované prevence.

Dámy a pánové, dovoluji si ještě upozornit na to, co je asi podstatné, že návrh znění celé přílohy č. 1 předkládaný ministerstvem odpovídá prakticky doslova směrnici o průmyslových emisích, což byl tedy jeden z největších požadavků, abychom si nepřidávali navíc vlastní požadavky. U nás stačí, co na nás dává Evropská unie.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím pana zpravodaje výboru pro životní prostředí kolegu Úlehu, aby se ujal slova.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dobré odpoledne, pane předsedající, dobré odpoledne, dámy a pánové. Byl jsem pověřen usnesením výboru pro životní prostředí i podvýboru pro suroviny, odpady, obnovitelné zdroje a ochranu klimatu, abych zde sdělil usnesení výboru a podvýboru. Vzhledem k tomu, že jsem již při prvním čtení měl možnost stejně jako pan ministr podrobně zdůraznit a vysvětlit význam tohoto legislativního záměru, tak se již nebudu opakovat. Pouze zopakuji, že je nezbytné, aby vešel v platnost do 7. ledna 2013, jelikož Evropská komise takto striktně požaduje.

Protože to nemáte na lavicích, dovilil bych si velmi rychle usnesení přečíst.

Čili nejprve usnesení výboru pro životní prostředí z 28. schůze dne 5. prosince 2012.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, jako je zákon o integrované

prevenci, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, tisk 780.

Po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Mgr. Tomáše Podivínského, zpravodajské zprávě posl. Mgr. Tomáše Úlehly a po rozpravě

výbor pro životní prostředí

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů:

K bodu 23. Za slovo "činnosti" se vkládají uvozovky a za slovem "zrušují" se uvozovky ruší.

K bodu 24. Za slovo "zařízení" se vkládají uvozovky.

K bodu 44. Slova "a d)" a "přímo" se zrušují.

V bodě 4 se vkládá nový bod 44a, který zní: "44a. V § 13 odst. 3 písm. d) se slova "a s ním přímo spojených činností" zrušují."

Bod 61 zní: "61. V § 14 odst. 2 se ve větě první slovo "látky" nahrazuje slovy "znečišťující látky

a příslušné limity pro" a za větu první se vkládá věta "K ředění před místem, kde emise opouští zařízení, se při stanovení emisních limitů nepřihlíží."."

K bodu 99. Slova "l) až u)" se nahrazují slovy "l) až v)". Vkládá se nový bod 101a, který zní: "101a. V § 30 písmeno d) zní: "d) v oblasti své působnosti společně s ministerstvem zajišťuje přípravu pozic České republiky k závěrům o nejlepších dostupných technikách,"."

Bod 102 zní: "102. V § 30 se doplňují písmena e) až h), která znějí: "e) společně s ministerstvem zajišťuje podporu a hodnocení nově vznikajících technik, f) poskytuje ministerstvu podněty k vývoji informačního systému integrované prevence, g) spolupracuje s ministerstvem v rámci své působnosti při zápisu do Seznamu odborně způsobilých osob podle § 6 a ověřování výkonu funkce odborně způsobilých osob, h) ve spolupráci s ministerstvem a Ministerstvem zemědělství zajišťuje zveřejňování informací o nejlepších dostupných technikách a nově vznikajících technikách."."

K bodu 114. Slova "písmeno b)" se nahrazují slovy "písmeno d)".

K bodu 129. V § 38 odst. 5 větě poslední se za slovo "zákona" vkládá čárka.

K bodu 135. Za slova "č. 1" se vkládají slova "včetně poznámek pod čarou č. 27 a 28".

K bodu 135. V bodu 4.1 písm h) zní: "h) polymery určené jako suroviny k dalšímu zpracování, syntetická vlákna a vlákna na bázi celulózy,".

K bodu 144. Bod 144 se zrušuje.

Část čtvrtá se týká účinnosti. Čl. VI. Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny,

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu

o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí,

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

A krátké usnesení podvýboru pro suroviny, odpady, obnovitelné zdroje a ochranu klimatu z 8. schůze dne 5. prosince 2012 zní: Po detailním projednání vznesených námitek při jednání výboru pro životní prostředí podvýbor pro suroviny, odpady, obnovitelné zdroje a ochranu klimatu podpořil usnesení č. 69 výboru pro životní prostředí ze dne 5. prosince 2012.

To jsou dvě usnesení, u kterých jsem byl pověřen, abych je zde sdělil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Žádnou přihlášku neregistruji ani nevidím žádnou přihlášku z místa. Proto obecnou rozpravu končím a můžeme zahájit podrobnou rozpravu.

Pane zpravodaji, dovoluji si vás upozornit, že v podrobné rozpravě se musíte formálně přihlásit k návrhu, který jste tady de facto přečetl. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Děkuji. Já jsem právě předešel v obecné rozpravě tomu, abych to nemusel číst. Čili odkazuji se na přednesená a sdělená usnesení a žádám, abychom je v dalších kolech podpořili.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Žádnou další přihlášku neregistruji, takže podrobnou rozpravu končím. Pane ministře, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Ne. Takže vzhledem k tomu, že žádný další návrh nepadl, můžeme ukončit projednávání tohoto druhého čtení.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

70.

**Návrh poslanců Gabriely Peckové, Stanislava Polčáka, Aleny Hanákové, Milady Halíkové, Dany Filipi, Ivany Levé, Pavla Ploce, Miroslava Petráně, Jany Suché, Zdeňka Bezeckého a Waltera Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
sněmovní tisk 756/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 756.

Konstatuji, že tady musíme nechat hlasovat o změně zpravodaje, protože za původně navrženého zpravodaje, pana poslance Jiřího Bessera, který je nemocen, byla navržena zpravodajka paní kolegyně Anna Putnová. Tuto změnu musíme nechat schválit hlasováním.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s touto změnou, aby za kolegu Bessera byla zpravodajkou paní Anna Putnová? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 165, přihlášeno 158, pro 120, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poprosím paní poslankyni Putnovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Gabriela Pecková: Ne, s dovolením se ujmu já slova za skupinu poslanců.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se, paní kolegyně. Samozřejmě jako první zástupce navrhovatelů. Prosím, paní kolegyně Pecková, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji si vám předložit v prvním čtení návrh skupiny poslanců, který, jak je vidět už v záhlaví, měl podporu napříč celým politickým spektrem už při svém vzniku.

Je tomu tak zejména proto, že upravuje něco, s čím se vědomě či zcela bezděčně setkáváme všichni od rána do večera. Teď před Vánocemi pobíháme po nákupním centru a ze všech stran se linou koledy, vánoční písně, a my jen tak nasáváme atmosféru, aniž bychom přemýšleli, že je za ní skladatel, dirigent, který skladbu nastudoval s orchestrem, sbormistr, který ji nastudoval se sborem, a někdo další ji nahrál a další vydal a provozovatel nákupního centra ji pouští do éteru. Že na cestě k našim uším je spousta práce, spousta lidí. A stejně je tomu i s filmem, divadelním

představením nebo knihou, kterou jsme si přinesli z knihovny. Na jedné straně je autor, resp. nositel autorských práv, a na druhé straně je uživatel. Mezi nimi jsou ale i ti, kteří se v interpretačním procesu stali z uživatelů nositeli práv.

Složitým vztahům je třeba dát jasný právní rámec a za práci je třeba zaplatit. To zajišťuje autorský zákon. Smyslem této námi předkládané novely není stávající zákon komplexně měnit, ale zaměřit se na několik dílčích ustanovení, jež mají konkrétní dopad v současné platné právní úpravě na postavení kolektivních správců autorských práv a uživatelů. Jde především o snížení administrativní náročnosti vypořádávání nároků kolektivních správců vůči uživatelům, tedy o posílení oprávněných zájmů uživatelů. Zároveň však chce skupina poslanců vyjít vstříc i autorům v těch bodech, které se jeví žádoucí.

Prvním cílem předloženého návrhu je poskytnout uživatelům právní nástroj, který jim umožní žádat, aby se na ně obracel vždy jen jeden kolektivní správce za účelem sjednání licenční či obdobné smlouvy. V současnosti se na uživatele obrací několik kolektivních správců současně, což přináší nemalé administrativní i právní náklady sjednávání takovýchto smluv. Teoreticky se na jednoho uživatele při veřejném užití autorských děl a jiných předmětů ochrany může obrátit až pět kolektivních správců. Každý by přitom mohl žádat uzavření obdobných smluv jen s tím rozdílem, že jednou se bude týkat autorů hudby, jednou režisérů a jindy zas výrobců, nakladatelů, herců. Uživatel by měl podle předkladatelů mít prostě právo požadovat, aby se na něj obrátil pouze jeden kolektivní správce pověřený od ostatních správců. S ním potom uzavřít licenční smlouvu a v ní vypořádat nároky všech pověřených autorských svazů.

Dalším cílem novely je rozšířit institut tzv. rozšířených účinků hromadných smluv, možnost uzavření jedné licenční smlouvy zahrnující díla jak autorů zastupovaných, tak i autorů nezastupovaných. To znamená pro uživatele významné usnadnění související s užíváním děl a posílení jejich právní jistoty. V opačném případě by byl uživatel povinen uzavírat licenční smlouvu nejenom s kolektivními správci, ale současně také se všemi nezastupovanými autory, popř. nositeli práv, jejichž díla užívá.

Dalším cílem právní úpravy je odstranit zjevně nejednoznačnou specifikaci povinnosti platit DPH zejména v případě náhradních autorských odměn. Konkrétně tento problém nastává pak u práva na odměnu za půjčování podle § 96 odst. 1 písm. a) bod 6 zákona č. 121/2000 Sb., kdy je odvedená odměna bez DPH a kolektivní správci jsou nuceni odvést daň na vrub autorů. Přitom připočtení výše DPH k zákonem či sazebníkem stanovené odměně ve výsledku znamená, že daňovou povinnost následně kolektivní správci splní ve vztahu ke státnímu rozpočtu, jinými slovy, je DPH

odvedeno státu. Současná právní úprava fakticky zkracuje práva autorů, když zákonem stanovená odměna a státem placená odměna je ve skutečnosti nižší právě o odvod DPH. Náš návrh tento nedostatek současné úpravy odstraňuje.

Vážení kolegové, dovoluji si požádat o propuštění předložené novely do druhého čtení. V dalším legislativním procesu budeme reagovat jak na připomínky vlády, tak na připomínky vaše, které by mohly vést k dalšímu zkvalitnění předlohy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Poprosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Putnovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ve své zpravodajské zprávě se omezím na to, abych vyjádřila pozici vlády a také připomínky, které k této novele měla. Zástupkyně předkladatelů přednesla důvody, které vedly předkladatele k novelizaci tohoto zákona, a řada podstatných věcí už zazněla. Omezím se tedy na připomínky k vládě a ke komentáři.

Vláda uvedla, že se s řadou navržených změn autorského zákona v obecné rovině ztotožňuje a je si vědoma také problémů stávající právní úpravy, především kolektivní správy autorských práv. Uplatnila tři konkrétní připomínky k textu. Především poukazuje, že je třeba specifikovat náležitosti žádosti uživatele, aby si vynutil uzavření pouze jedné smlouvy za všechny autory a jiné nositele práv, tedy za všechny kolektivní správce. Předloha by takto podle vlády měla více specifikovat povinné náležitosti žádosti uživatele. Uživatel totiž následně po uplatnění takové žádosti není povinen platit autorské odměny, dokud se kolektivní správci nedohodnou a nepověří pouze jednoho z nich. Toto právo autorů bude rovněž soudně vynutitelné, tedy zvyšuje se jejich právní postavení. Proto se bližší zákonné rozvedení náležitosti žádosti o to, aby uživatel uzavřel smlouvu pouze s jedním kolektivním správcem, jeví jako důvodná připomínka vlády.

Stejně tak i otázka zvýšení pravomoci Ministerstva kultury k dohledu nad činnostmi kolektivních správců. Ke stanovisku vlády chci poukázat, že je vhodné zvážit, zda nedochází ve výkonu kolektivní správy autorských práv k duplicitám. Mám na mysli především rozsah pověření kolektivních správců, kteří byli Ministerstvem kultury pověřeni k výkonu kolektivní správy. Zákonem by měly být nežádoucí duplicity řešeny.

Závěrem si dovoluji doporučit, aby předloha byla propuštěna do druhého čtení a byla projednána na výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu.

S ohledem na to, že je to novela, která byla již před více než půl rokem předložena do legislativního procesu a není nikterak obsáhlá, si dovoluji také navrhnout, aby lhůta pro projednání byla zkrácena o 20 dnů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu, do které neregistruji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Můžeme se zabývat návrhem k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Má někdo z vás jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji, můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tímto návrhem k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166. Přihlášeno 159, pro 102, proti 2. Konstatuji, že návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu byl přijat.

Teď jsem úplně nepochopil, paní zpravodajko. Ten návrh na zkrácení... mezi prvním a druhým čtením. Zkrácení o 20 dnů. (Domluva mimo mikrofon.) Takže o tomto návrhu můžeme hlasovat.

Kdo souhlasí s návrhem na zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením o 20 dnů? Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 167. Přihlášeno 160, pro 61, proti 27. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat.

Prosím, paní kolegyně Lenka Kohoutová. Kontrola hlasování. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane místopředsedo, ráda bych zpochybnila hlasování, protože jsem hlasovala ano, a mám na sjetině ne.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže vznášíte námitku. Ano, o této námitce nechám hlasovat. Kdo souhlasí s přijetím této námitky? Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 168. Přihlášeno 162, pro 109, proti 13. Námitku jsme přijali. Proto budeme hlasování opakovat.

Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím,

abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami... Počet přihlášených už se pomalu ustaluje.

Takže můžeme přistoupit k novému hlasování o návrhu na zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením o 20 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 169. Přihlášeno 142, pro 80, proti 36. Návrh byl přijat. Tím končíme prvé čtení projednání tohoto návrhu.

Můžeme přistoupit k projednání bodu s pořadovým číslem

23.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb.,
o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření
a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních
z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb.,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 676/ - prvé čtení**

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby předložený návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, návrh novely zákona o stavebním spoření je zakotven v programovém prohlášení vlády. Naplňujeme tedy jeden z těchto cílů předložením tohoto zákona.

Kromě řady technických úprav, kterými reagujeme na poznatky z praxe, obsahuje tento návrh dvě zásadní koncepční změny. Dovolte, abych je krátce představil.

Tou první koncepční změnou je účelové vázání státního příspěvku, který je poskytnut na tento produkt, a to tak, že státní příspěvek, na který vznikne nárok po 1. 1. 2014, bude už poskytnut, bude-li použit na daný účel, to znamená na účel spojený s bydlením, popřípadě – a tady se ten účel rozšiřuje – může ho použít klient stavební spořitelny také na zajištění vlastního stáří. V takovém případě se mu celá částka i se státním příspěvkem převede do třetího pilíře. V případě čerpání na jakýkoliv jiný účel na státní příspěvek ztrácí nárok, neboť pak to používá docela běžný bankovní produkt pro libovolné použití, tak jak je to bohužel dnes. Týkat se to bude smluv uzavřených jak po 1. 1. 2014, tak před. Je to plně v souladu s nálezem Ústavního soudu. V tomto případě nehrozí výtka retroaktivity.

Druhá koncepční změna je takzvané produktové pojetí stavebního spoření. Podle současného správního řádu mohou tento produkt poskytovat pouze stavební spořitelny. Schválením tohoto zákona umožníme poskytovat toto stavební spoření i univerzálním bankám, nikoliv jen specializovaným stavebním spořitelnám, tak jak je tomu dnes. Má to svoji hlubokou logiku. Nejenom že bude posíleno konkurenční prostředí, ale především se odstraní značné riziko, které existuje ve stabilitě systému stavebního spoření. Ten, jak jistě víte, je kriticky závislý na státní podpoře, která tvoří hlavní část generovaného zhodnocení vkladu. Případná, jakákoliv případná budoucí změna státní podpory, ale ne jenom to, například zvýšení úrokových sazeb nebo prudké výkyvy na trhu s nemovitostmi, kde je uložena převážná část aktiv stavebních spořitelen, může vyvolat problémy s likviditou, což může vyústit v narušení stability sektoru, resp. následně i celého finančního trhu. Touto navrženou koncepční změnou bude umožněno začlenit produkt stavebního spoření do univerzálního bankovníctví, které disponuje dostatečnou kapacitou, nutnou ke kompenzaci případných výkyvů v rámci tohoto produktu. (Trvalý silný hluk v sále.)

Trh samozřejmě potřebuje nějaký čas na to, aby se na to adaptoval. To znamená, univerzální banky budou moci žádat o povolení tohoto produktu nejdříve k 1. lednu 2015, abychom eliminovali argumenty a námitky, které v průběhu zpracování tohoto zákona vznikly, že to je jednostranná diskriminace. Tedy recipročně bude umožněno požádat stavebním spořitelnám o univerzální bankovní licenci. Stavební spořitelny naopak, budou-li mít na to kapacitu, mohou požádat o univerzální bankovní licenci a nenabízet pouze stavební spoření.

Tolik zásadní změny. Návrh byl zpracováván v úzké součinnosti s Českou národní bankou jako s regulátorem, má podporu České národní banky. Nepředpokládáme přímé dopady na státní rozpočet, protože případné vyšší nároky, které mohou vyplynout z umožnění převodu prostředků do třetího pilíře, budou kompenzovány snížením výdajů na státní podporu tím, že ta státní podpora už bude účelově vázána, takže předpokládáme víceméně neutrální dopad a mnohem efektivnější využití státní podpory, neboť už je zacílena na dva účely – problémy související s bydlením a starosti a odpovědnost s vlastním stářím. Na nic jiného státní příspěvek poskytován nebude, pokud vyjádříte svoji vůli tento zákon schválit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Josef Cogan. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Josef Cogan: Vážený pane předsedajícím, vážené kolegyně,

vážení kolegové, předkladatel poměrně zevrubně odůvodnil tento návrh. Já si jenom dovolím doplnit ho v některých místech.

Tak jak bylo řečeno, návrh vychází z programového prohlášení vlády. Hlavními cíli navrhované právní úpravy je zejména zajistit účelové využití prostředků ze státního rozpočtu, tak aby směřovaly pouze na financování bytových potřeb, případně na zajištění ve stáří. Vznikne tak bližší věcný soulad názvu produktu, což je stavební spoření, s reálným využitím těchto prostředků.

Druhým principem je posílit konkurenci v sektoru a posílit tak jeho stabilitu tím, že bude rozšířen okruh subjektů oprávněných poskytovat stavební spoření i na univerzální banky. Zde se tedy jedná o liberalizaci produktu stavebního spoření. Zároveň zde dojde k omezení likvidního rizika, a to zejména v případě vkladů po vázací lhůtě.

Dalším takovým cílem je zpřesnit úpravu výkonu státní správy, státní kontroly Ministerstva financí, nad čerpáním prostředků v případě stavebního spoření.

Jinak účinnost zákona je navržena dnem 1. ledna 2014 a návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhují a doporučuji propustit zákon do druhého čtení a přikázat k projednání rozpočtovému výboru, tak jak navrhuje organizační výbor.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. K tomuto bodu otevírám obecnou rozpravu. Jako první je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Paroubek, připraví se pan kolega Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, projednáváme návrh zákona, který přináší poměrně zásadní změny v systému stavebního spoření, tak jak jsme na něj byli léta zvyklí. Protože návrh v podobě, v jaké byl předložen, nepokládám za úplně šťastný, dovoluji, abych uvedl své výhrady.

Alespoň v úvodu uvedu také to, co si myslím, že je v tom návrhu užitečné, a myslím si, že je škoda, že k tomu už nebylo přistoupeno někdy v minulosti – to znamená v podstatě omezení té podpory, finanční podpory ze strany státu, pro stavební spoření na účely bytové, případně na účely zajištění ve stáří. To si myslím, že je rozumné a to bych podpořoval.

Stavební spoření se za devatenáct let své existence vyvinulo v oblíbený finanční produkt, který má v současnosti nezastupitelnou úlohu při financování bydlení (hluk v sále se stupňuje), především pak při financování modernizací a rekonstrukcí bytů nebo domů.

Pane předsedající, já bych požádal přece jenom... je tady takový hluk,

že neslyším sám sebe, a i když jsem na ledasco zvyklý, tak se nechci překřikovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Omlouvám se. Vážení kolegové, skutečně, ztište hluk v sále. Nejenom že to velmi omezuje řečníka, ale také ho to nutí zvyšovat hlas, což je potom nepříjemné pro nás pro všechny. Pokud máte někdo jiné problémy k řešení, přeneste je mimo jednací síň.

Poslanec Jiří Paroubek: Kromě toho si myslím, že je to opravdu smutné, pokud se někdo nezajímá o problematiku, která se týká čtyř a půl milionu jeho spoluobčanů. Do tohoto systému je skutečně v České republice zapojeno v tuto chvíli toto množství lidí a každý rok je ze stavebního spoření poskytována až třetina celkového objemu poskytnutých úvěrů na bydlení.

Tyto úvěry přitom mají zásadní význam pro rozvoj stavební výroby v oblasti bytové výstavby a představují významný zdroj zakázek pro malé a střední stavební firmy, na které současná krize ve stavebnictví dopadá nejvíce. Pokud je mi známo, vláda zatím neuvažuje s nějakou formou podpory bytové výstavby.

Věřím, že se to snad změní po oněch opatřeních, která jsou avizována na podporu hospodářského růstu, ale zatím o tom nevíme prakticky nic, nebo alespoň já o tom nevím nic. Zprostředkovat pak tyto úvěry mají nezanedbatelný vliv na úroveň zaměstnanosti, výši příjmů občanů a v konečném důsledku i na výši příjmů veřejných rozpočtů. Jakékoliv zásahy do systému stavebního spoření je proto třeba hodnotit v celém tomto kontextu.

Jednou z hlavních navrhovaných změn je otevření systému, kdy stavební spoření budou nově moci poskytovat také běžné banky. Vláda se tak opět vydává cestou experimentů, tak jako v mnoha jiných oblastech, které nemají v Evropě obdobu. Pokud je mi známo, tak stavební spoření, jak je dnes koncipováno v České republice, funguje obdobně v Evropě více než šedesát let. Mám na mysli především Evropu střední, přiznám se, že neznám situaci ve Španělsku nebo v Řecku, ale v centrální Evropě, myslím pokud jde o Německo nebo Rakousko, určitý přehled mám. Funguje tedy více než šedesát let jako specializovaný finanční produkt nabízený specializovanými bankami v rámci uzavřeného systému, kde úspory klientů slouží jako zdroj pro poskytování nízkouročených úvěrů určených primárně na řešení bytových potřeb.

Právě ty omezené možnosti stavebních spořitelen nakládat s vklady činí systém stavebního spoření relativně bezpečným a stabilním proti běžným bankovním institucím, které mohou prostředky svých klientů investovat do mnohem rizikovějších oblastí. Tady nesdílím argument, kte-

rý tady byl použit myslím panem ministrem financí, který hovořil o tom, že vlastně ta úprava by stabilizovala celý ten systém. To nakonec ukázala i finanční krize, ve které stavební spoření jako systém obstálo velmi dobře právě díky tomu, že není závislé na vývoji finančních trhů. Navíc v dobách, kdy dochází ke zpomalování ekonomiky a banky jsou v poskytování úvěrů opatrné, stavební spoření udržuje relativně stabilní úroveň investic do bydlení. Stavební spořitelny prostě aktivně vyhledávají možnosti poskytování úvěrů na rozumné projekty.

Pokud tedy předložený návrh počítá s rozšířením okruhu subjektů oprávněných nabízet stavební spoření i na univerzální banky, zásadním způsobem mění charakter stavebního spoření jako uzavřeného systému na běžný finanční produkt, který bude součástí produktové nabídky bank. Tady si ale kladu otázku, zda banky, které na rozdíl od stavebních spořitelen nebudou nějak limitovány, pokud jde o nakládání s vklady klientů, budou motivovány k poskytování levných úvěrů na bydlení českým občanům. Já tam tu motivaci nevidím. Naopak se obávám, že vklady na stavební spoření budou bankám sloužit – mohou bankám sloužit, abych to zjemnil, jako zdroj pro jiné výnosnější produkty, například pro spotřebitelské úvěry nebo pro investice v zahraničí.

Na další problém upozornila už Legislativní rada vlády. Tím, že banky na rozdíl od stavebních spořitelen budou s vklady na stavební spoření moci nakládat neomezeně, návrh zakládá nerovné postavení stavebních spořitelen a bank. To by znamenalo narušení hospodářské soutěže, které je v rozporu se základní Listinou práv a svobod i s právem Evropské unie. Pokud vím, tak kvůli tomu se dokonce Evropská asociace stavebních spořitelen obrátila na Evropskou komisi s žádostí o vydání směrnice definující základní podmínky systému stavebního spoření v rámci Evropské unie. Nechci předjímat stanovisko Evropské komise, ale trůfám si odhadovat, že směr, který stavebnímu spoření vytyčila česká vláda v tomto návrhu, Evropa následovat nebude. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Votava. Připraví se pan kolega Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, v krátké době za sebou nám vláda předkládá opět novelu zákona o stavebním spoření. Minule jsme snižovali státní příspěvek na limit dva tisíce korun. Jistě si na to všichni vzpomenete. Nyní přichází především s účelovostí a státní podporu ke stavebnímu spoření má dostat pouze ten, kdo ji použije buď na bydlení, nebo na řešení penze, na penzijní připojištění. To má platit od roku 2014.

Možná je dobré si pro pořádek připomenout vývoj stavebního spoření. Stavební spoření v České republice je co do počtu smluv třetí největší v Evropě, a to po Německu a Rakousku, a to i když u nás bohužel zájem o uzavření nových smluv poklesl. Je to určitě také tím, že neustále se mění parametry stavebního spoření a je zde určitá nejistota. Smlouvy poklesly tedy meziročně o více než 100 tis. Pokles je i co do výše poskytnutých úvěrů. Meziročně je to o 17,5 %. I tak je uzavřeno více než 4,5 mil. smluv a spořitelny mají také rozpůjčováno zhruba 68 % svých vkladů a v systému spoření je dnes více než 400 mld. Kč.

To, že klesá zájem o stavební spoření, lze připočítat jednak nižšímu výnosu ze stavebního spoření, a to po předchozí změně zákona, jak jsem již zmínil, tedy snížení státní podpory, zdanění úroků ze stavebního spoření, ale pokles zájmu o stavební spoření je určitě dán i nejistotou a obavou, jak to bude se stavebním spořením vypadat v budoucnosti.

Vláda svoji fiskální politiku zakládá především na jednoduchých škrttech, a tak se předmětem jejího zájmu samozřejmě stává bohužel i stavební spoření, konkrétně snižování státní podpory, státního příspěvku, který je financován ze státního rozpočtu. Předchozím opatřením došlo ke snížení tohoto příspěvku z 3 tis. Kč na 2 tis. Kč. Přitom řada lidí uzavírala smlouvy a vstupovala do stavebního spoření s tím, řada z vás si to určitě také pamatuje nebo měla takové spoření, že státní příspěvek byl 4 500 Kč. Během krátké doby tedy došlo ke snížení tohoto příspěvku ze 4 500 na současné 2 000 a to bohužel nemusí být konečné číslo.

Je třeba si uvědomit, že státní podpora zlevňuje stavebním spořitelnám zdroje a díky tomu mohou také stavební spořitelny svým klientům, spořitelům, nabízet nižší úročení úvěrů. I když úvěrům ze stavebního spoření v současné době konkurují hypotéky – úroky u hypoték jsou v současné době na historickém minimu, otázka je, jak to bude s úroky u hypoték v budoucnosti, to je jiná otázka, naproti tomu výhodou úvěru ze stavebního spoření je to, že úroková sazba je pevná po celou dobu splatnosti úvěru a je obsažena již ve smlouvě, kterou klient se stavební spořitelnou uzavírá. Ten, kdo uzavře smlouvu o stavebním spoření a bude chtít v budoucnosti čerpat úvěr, třeba za šest let, tak ví, jaký pevný úrok bude po celou tu dobu mít. Výše státní podpory tedy významně ovlivňuje cenu zdrojů spořitelny pro poskytování úvěrů.

Předložená novela nově zavádí povinnost prokázat účelové použití státní podpory při ukončení smlouvy bez použití úvěru. Tato povinnost se bude vztahovat i na dříve uzavřené smlouvy pro část podpory, na kterou vznikne nárok počínaje rokem 2014. To už tady ve svém úvodním slovu také pan ministr řekl a zdůvodňoval.

Domnívám se, že obava spořitelny o odliv klientů v souvislosti se zave-

dením povinnosti použít státní podporu k financování především určeného účelu, tedy k bydlení či na penzi, není jistě lichá a je třeba dát za pravdu stavebním spořitelnám, že to jistý vliv na uzavírání smluv resp. neuzavírání smluv mít bude. Samozřejmě řada lidí využívá stavební spoření, to je třeba také si říci, jako výhodnou investici. Máme tady příklad i ze Slovenska, kdy zavedením podobných změn, které se u nás chystají, došlo právě k odlivu klientů.

Co já vidím za problematickou záležitost, a mohu dát za pravdu Asociaci českých stavebních spořitelen, je především uvolnění stavebního spoření pro komerční, tedy univerzální banky. Jestliže dnes mohou poskytovat úvěry ze stavebního spoření pouze specializované spořitelny, a to za poměrně přísných podmínek, kdy nesmějí nabízet žádné jiné bankovní služby, bankovní produkty, tak podle novely budou moci na trh se stavebním spořením vstupovat i banky univerzální. Ministerstvo financí to zdůvodňuje rozšířením konkurenčního prostředí a stabilitou systému. Tyto banky budou získávat od státu levné zdroje a jejich využití bude zcela na vůli jejich rozhodování. Nebudou v tom vůbec omezovány. Je tedy oprávněná obava, že tak dojde k omezení poskytování úvěrů ze stavebního spoření a tyto banky budou samozřejmě tyto zdroje používat na lukrativnější obchody. To ve svém důsledku může znamenat i omezení jistoty a omezení výhod pro klienty. Rozhodne zde tedy situace, kdy stavební spoření budou moci poskytovat dva subjekty, ale s naprosto odlišnými podmínkami. Přitom toho černého Petra bude držet vždy stavební spořitelna. Stavební spořitelny se tak ocitnou v nerovném postavení a to může vyústit v jejich transformaci na univerzální banky, což dovoleno bude, nebo pohlcením jejich mateřskými bankami. A v další budoucnosti samozřejmě může takto stavební spoření postupně zanikat.

A já se chci zeptat, zdali právě tohle není záměr. Není záměr vlády, není záměr Ministerstva financí? Přeje si Ministerstvo financí zánik stavebních spořitelen? Dnes velice důvěryhodného produktu, využívaného, jak jsem již zmínil, kdy je uzavřeno 4,5 milionu smluv. Bohužel, já si myslím, že veškeré kroky Ministerstva financí k tomu směřují.

Proto, z tohoto důvodu i z důvodů, které jsem již uvedl, já takovýto návrh zákona, tuto novelu, také nepodpořím. Domnívám se, že jde o takovou plíživou a salámovou metodu, jak vlastně stavební spoření zcela dostat do kolen a v důsledku udělat vše pro to, aby stavební spoření zaniklo. Proto podávám i návrh na zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva:- Děkuji, pane kolego. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě dohody předsedů poslaneckých klubů a následného jednání vlády přerušuji projednávání tohoto bodu a tím skončíme dnešní jednací den. Na závěr vás upozorním, že jednání schůze

pokračuje zítra v 9 hodin ráno projednáváním písemných interpelací. Tím dnešní jednací den končím a přeji vám příjemný zbytek odpoledne a večer.

(Jednání skončilo v 16.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. prosince 2012 v 9.02 hodin
Přítomno: 152 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, zahajují další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami nebo mi oznámili číslo vydané náhradní karty. Pan poslanec Krupka má náhradní kartu číslo 11.

Mám tady omluvu pana poslance Miroslava Svobody, který se dnes omlouvá kvůli zasedání zastupitelstva Prahy.

Pan poslanec Miroslav Váňa má náhradní kartu číslo 2.

Vítám tady nového ministra pana poslance Stanjuru. (Potlesk.)

Mám tady omluvu paní místopředsedkyně vlády Karolíny Peake, která se omlouvá na den 13. prosince od 9 do 11 hodin.

Paní poslankyně Jana Kaslová ruší svou omluvu, tak si ji škrtnu a přečtu omluvy z jednání ve čtvrtek 13. prosince souhrnně. Vypadá to takto: omlouvá se z poslanců pan poslanec Jan Bauer, Jiří Besser, Petr Braný, Jan Bureš, do 11. hodiny Jan Čechlovský, František Dědič, Josef Dobeš, Jana Drastichová, Pavel Drobil, Jitka Chalánková, Radim Jirout, Václav Klučka se omlouvá do 12 hodin, kdy je na zahraniční cestě, Lenka Kohoutová, Jiří Koskuba, do 10 hodin se omlouvá Patricie Kotalíková, do 12 hodin Jaroslav Martinů. Pak se omlouvá Marie Nedvěďová, Vít Němeček, Josef Novotný mladší, od 11.30 do 13 hodin se omlouvá Jiří Oliva. Omlouvá se Jiří Papež, Anna Putnová, Marta Semelová, František Sivera, Pavel Staněk, Miroslava Strnadlová, Jaroslav Škárka, Václav Šlajs, Jiří Štětina, Martin Vacek, David Vodrážka, Miloslava Vostrá. Z odpoledního jednání se omlouvá Václav Votava.

A teď už tady mám ministry. Omlouvá se Petr Nečas, který je na jednání v Bruselu. Petr Fiala se omlouvá z dopoledního jednání, pak Tomáš Chalupa – v zahraničí. Miroslav Kalousek se omlouvá na odpolední jednání a Karel Schwarzenberg se omlouvá na dopolední jednání z pracovních důvodů. To by byly všechny omluvy.

Miroslav Kalousek má náhradní kartu číslo 3. Pan Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 1.

Dnes bychom měli zahájit jednání bodem 154, což jsou Odpovědi členů vlády na písemné interpelace. V 11 hodin budeme pokračovat pevně zařazeným bodem 151, to je tisk 806. Pak budou pokračovat body z bloku zpráv. Odpolední jednání zahájíme bodem 155, Ústní interpelace. To je podle očekávání. Ještě jednou upozorním, že nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím. V 11.30 proběhne losování.

A teď změny programu. Mám tady písemnou přihlášku pana poslance

Ladislava Šincla, ten je na řadě jako první. Druhá přihláška, pan poslanec Skalický, ten má také návrh na změnu pořadu, a vidím ještě pana poslance Bendu. Teď jsou na řadě změny programu. Prosím, pan poslanec Šincl jako první.

Poslanec Ladislav Šincl: Dobré dopoledne, vážené dámy, vážení pánové.

Vážený pane předsedající, chtěl bych navrhnout nový bod této schůze Poslanecké sněmovny pod názvem Informace premiéra o nehorázně vysokých platech úzké skupiny vyvolených úředníků. Dovolte mi jen opravdu drobné zdůvodnění.

Včera jsem se ve svém téměř půlhodinovém projevu snažil upozornit na to, že by bylo dobré, aby solidaritu s veřejností v době krize měli i tzv. vyšší úředníci. Myslím tím náměstky ministrů, vrchní ředitele ministerstev atd. atd., kterým jejich ministři této vlády přes řeči o úsporách schvalují astronomické odměny a platy. Bohužel z mého téměř půlhodinového vystoupení si média vzala jen jednu jedinou větu a tu ještě překroutila, proto je třeba zde zopakovat některé údaje. Zdůrazňuji, že tyto údaje jsou z období vlády Petra Nečase, a proto je tento bod takto nazván. Dovolte mi uvést tyto údaje.

Ministerstvo kultury – průměrný měsíční plat náměstka ministra 344 372 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra 263 tisíc. Ministerstvo vnitra – vrchní ředitel 233 850 Kč. Ministerstvo kultury – náměstek ministra 206 408 Kč. Jde o průměrný měsíční plat. Ministerstvo kultury – náměstek ministra 194 039 Kč. Ministerstvo financí – náměstek ministra 191 490 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra, další náměstek ministra, 174 933 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra, průměrný měsíční plat 171 767 Kč. Dále Ministerstvo práce a sociálních věcí – náměstek ministra, průměrný měsíční plat 165 503 Kč. Ministerstvo vnitra – vrchní ředitel, průměrný měsíční plat 160 734 Kč. Ministerstvo školství – náměstek ministra, označení C, 145 510 Kč.

Ministerstvo práce a sociálních věcí – vrchní ředitel 139 676 Kč. Ministerstvo vnitra – ředitel odboru, průměrný měsíční plat 136 050 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra pod označením 6 135 247 Kč. Ministerstvo práce a sociálních věcí – náměstek ministra pod označením 4 průměrný měsíční plat 130 tis. Kč. Ministerstvo financí – vrchní ředitel skupiny, průměrný měsíční plat 128 974. Ministerstvo vnitra, náměstek ministra pod označením 10 127 600 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra 126 600 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra pod označením 2, to je další náměstek ministra, 126 500 Kč. Ministerstvo práce a sociálních věcí – vrchní ředitel 125 355 Kč měsíčně. Ministerstvo práce a sociálních věcí – náměstek ministra pod označením 3, 124 463 Kč

měsíčně. Ministerstvo vnitra – ředitel odboru 124 387 Kč. Ministerstvo vnitra – náměstek ministra 123 247 Kč. Ministerstvo vnitra – další náměstek ministra 121 115 Kč. Ministerstvo obrany – ředitel sekce, měsíční průměrný plat jenom 117 923. Ministerstvo školství – náměstek ministra B, průměrný měsíční plat 117 677 Kč. Ministerstvo financí – ředitel odboru v této tabulce označený pod číslem 9, průměrný měsíční plat 115 735 Kč. Ministerstvo obrany – náměstek ministra, průměrný měsíční plat 115 080 Kč. Ministerstvo vnitra – ředitel odboru 114 680 Kč. Ministerstvo obrany – ředitel sekce 113 890 Kč. Ministerstvo financí, pro změnu – vrchní ředitel skupiny 114 455 Kč.

Jelikož vidím, že vás tím unavuji – neunavuji? Tak budu pokračovat. Ministerstvo financí – náměstek ministra 112 359.

Opravdu, myslím si, že toto je dostatečně vyčerpávající, ale kdybyste to chtěli doplnit, mám tento seznam k dispozici.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pane poslanče, já jsem si zaznamenal, že vám jde o informaci premiéra o platech vysokých úředníků, ale na kdy byste to navrhoval?

Poslanec Ladislav Šincl: Jako první bod dnešního jednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď máme písemné interpelace.

Poslanec Ladislav Šincl: Tak po písemných interpelacích jako první bod. Je to zařazení nového bodu pod názvem Informace premiéra o nehorázně vysokých platech úzké skupiny vyvolených úředníků.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě tu je jeden problém, že premiér je mezi omluvenými, protože je dnes v Bruselu na Evropské radě, tak to dost dobře nelze.

Poslanec Ladislav Šincl: Já si myslím, že by ho mohl zastoupit někdo z vlády, například ministr financí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže ho eventuálně zastoupí někdo z vlády. Dobře. Tak o tom budeme hlasovat.

Další byl pan poslanec Skalický. Prosím, můžete hovořit.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, žádám vás o pevné zařazení bodu číslo 119. Jedná se o transplantační zákon, sněmovní tisk

825, třetí čtení, a to na středu 19. 12. jako první bod programu schůze, před zákon o státním rozpočtu, a to z důvodu splnění časové lhůty. Celý tento postup je prokonzultován s navrhovatelem zákona o státním rozpočtu panem ministrem Kalouskem, který s ním souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, to byl pan poslanec Skalický, transplantační zákon. Nyní pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout dnes za písemné interpelace zařadit pevně dva body, a to bod 131, Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny. Těch návrhů tady máme několik, takže je budeme muset nějakým způsobem projednat a vypořádat se s nimi. A bod 19, což je druhé čtení senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 90/95 o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Tyto dva body navrhuji zařadit dnes.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, promiňte. Vy chcete jenom zařadit do pořadu schůze?

Poslanec Marek Benda: Ne, tyto body jsou zařazené. Cituji čísla bodů, takže jsou zařazené na pořadu schůze, ale navrhuji, aby byly zařazené dnes po písemných interpelacích jako první dva body.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: První dva body po písemných interpelacích a po ombudsmanovi, pokud by tedy přijel.

Poslanec Marek Benda: Ano, souhlasím, po pevně zařazených.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, 131 a 19. Máme tady návrhy, o kterých budeme hlasovat. Já zagonguji, aby bylo zřejmé, že budeme hlasovat.

Ještě pan poslanec Sklenák? Ano, dobře.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Bohužel jsem nepostřehl, jestli je mezi omluvenými i ministryně práce a sociálních věcí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ta tam není.

Poslanec Roman Sklenák: Není. Takže bych si dovilil navrhnout zařazení nového bodu dnes po pevně zařazených, a to Informace ke způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti.

Vy víte, že když jsme tady projednávali zákon o sociálně-právní ochraně dětí, ke kterému byl přilepen naprosto klasicky přílepek o výplatě podpor v nezaměstnanosti s kartami, že to byl ten důvod, který jsme my zmiňovali jako primární, proč pro zákon o sociálně-právní ochraně nemůžeme hlasovat, protože toto řešení odmítáme. A teď se ukazuje, že si poslanci vládní koalice prosadili znění toho zákona i s přílepkem, nicméně jak se zdá, už na tento zákon nebylo reagováno tak, že by bylo řešeno, jakým způsobem nezaměstnaní dostanou své karty sociálních systémů. Byl bych rád, kdyby nám paní ministryně k tomu řekla, jak si představuje další postup.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, chtěl bych si napsat přesný název toho bodu.

Poslanec Roman Sklenák: Informace ministryně práce a sociálních věcí ke způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti v roce 2013.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě zagonguji a budeme hlasovat o všech bodech, které tu zazněly.

Dámy a pánové, ještě před hlasováním řeknu, že jsem nepřesně přečetl paní místopředsedkyni vlády a ministryni Karolínu Peake, protože já jsem řekl, že tady nebude od 9 do 11 hodin, ale měl jsem říci, že tady nebude ani odpoledne, takže to opravuji. Paní ministryně tady nebude od 9 do 11 hodin a z naléhavých pracovních důvodů tady nebude ani dnes odpoledne.

A teď tady mám ještě jednu omluvu. Dr. Boris Šťastný se omlouvá od 9.30 hodin z dnešního jednání Poslanecké sněmovny, také z důvodu jednání Zastupitelstva hlavního města Prahy.

Tolik ještě doplnění k omlouvám. A teď už snad můžeme hlasovat nově navržené body.

Pan poslanec Šincl navrhl bod, který přečtu: Informace premiéra nebo někoho, kdo ho zastoupí, o nehorázně vysokých platech úzké skupiny vyvolených úředníků. Takhle to přesně zní. To tedy budeme hlasovat jako první, zařadit jako pevně zařazený bod, dnes zřejmě po vystoupení ombudsmana.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařadit tento bod, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 170, přihlášeno je 117, pro hlasovalo 61, proti 40 (Potlesk opozičních poslanců.)

Pan poslanec Benda si však chce ověřit, že to je skutečně tak.

Pan poslanec Gazdík, prosím, co vy do toho teď? Probíhá kontrola!

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o zpochybnění hlasování. Hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. Pan poslanec Gazdík nechtěl o nehorázných platech ve skutečnosti slyšet, takže je to tedy námitka proti tomu, že mu tam vyšlo, že ano. Takže budeme nyní hlasovat o námitce pana poslance Gazdíka, který tedy měl původně jiný názor, než se objevilo na sjetině. Takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, námitku pana poslance Gazdíka přijmout, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přihlášeno 118, pro námitku hlasovalo 76, proti 21, takže námitka byla přijata.

Pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, hezké dobré ráno. Nebojte se, nechci zdržovat a vytvářet tím čas pro poslance vládní koalice, aby také přišli do práce. Možná začnou chodit do práce i zbývající ministři a pan premiér. Ale myslím tím do práce o interpelacích, aby bylo jasno, protože to bylo naším cílem. Ale jestli chcete zatloukat, zatloukat, zatloukat to, co se děje, ty nepoměry, které jsou, tak i v tomto hlasování, milí kolegové, ctěné kolegyně z vládní koalice, hlasujte proti, nebo se zdržujte! Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane předsedo Kováčíku, opoziční rýpance samozřejmě patří k legitimnímu koloritu naší diskuse, ale předseda vlády právě teď je na Evropské radě, kde reprezentuje Českou republiku. Není pravda, že by nebyl v práci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Kováčík bude reagovat teď ještě.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za krátké slovo. Ano, to samozřejmě respektuji. Ale jestli byla Evropská rada také minulý čtvrtek, předminulý čtvrtek a všechny čtvrtky, kdy byly interpelace a kdy třeba konkrétně minulý čtvrtek ještě půl hodiny, nebo více než půl hodiny před zahájením interpelací pan premiér byl přítomen a potom se náhle omluvil. To je jako věc, která se nám nelíbí, která zavání přinejmenším nerespektováním

Parlamentu, nerespektováním opozice zvláště, a chceme, aby se to změnilo. Chceme, aby vláda a její představitelé tady skutečně byli a odpovídali na interpelace. A jsem přesvědčen o tom, že pan premiér si samozřejmě na Evropské radě povede dobře, ale může také jednou přijít i mezi nás, poslance a poslankyně, od kterých se přece jenom jeho postavení odvíjí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc se hlásí o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, myslím, že hlasování, které teď bude, je skutečně důležité pro to, aby národ nežil v nevědomosti. Tady se zpochybňovala čísla, která tady četl kolega Šincl, ta skutečně ohromná čísla, kdy tady vidíme, že průměrný měsíční plat náměstků, ředitelů odborů či ředitelů sekcí se pohybuje běžně nad sto tisíci korunami a nejsou výjimky ani 233 tisíc, 263 tisíc korun. A pokud jsme se tady včera většinově shodli na tom, že plat poslance je vysoký a není třeba a není možné jej zvyšovat, tak bychom se také měli shodnout, že tento vysoký plat by měl být maximem ve státní správě, a není možné, aby náměstci ministrů měli větší plat než prezident republiky, není možné, aby ředitelé odborů měli větší plat než poslanci. A není to snaha navyšovat platy poslanců a senátorů. Naopak, my jsme udrželi po včerejšku, tak jak je dobře, to znamená zůstávají na stejné úrovni a kopírují snížení, kterého jsme v minulosti dosáhli. Myslím si, že solidární by měli být také ti, kteří vykonávají veřejnou správu, a nemělo by být běžné, aby lidé na ministerstvech, kteří nenesou potřebnou odpovědnost, nejsou voleni, měli násobky platů poslanců, měli větší platy než prezident. A myslím si, že by to mělo zajímat především pana ministra financí Kalouska, který tak rád a často mluví o potřebě hospodařit. Jestliže chceme ušetřit státu peníze, myslím, že tady je obrovský prostor, a myslím, že právě debata, která by dnes mohla tady probíhat, může probíhat právě nad těmito čísly. A budu rád slyšet od pana ministra financí a od příslušných ministrů, že tato čísla jsou vymyšlená, že to je lež a že nic takového není pravda a že není pravdou, že běžný plat ředitele odboru či ředitele sekce či náměstka je přes sto tisíc korun měsíčně.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bohužel upozorňuji, že neprobíhá rozprava, protože v této chvíli probíhá hlasování. Já pouze některým nemohu zabránit, aby vystupovali, takže bohužel nemohu žádnou rozpravu ukončit, ale paní ministryně je jedna z těch, kteří mohou vystupovat, i když neprobíhá rozprava. Prosím tedy, paní ministryně, vy můžete.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno nebo spíš už dopoledne vám všem. Nechci to prodlužovat, ale přece jenom bych se ráda vyjádřila k oněm platům, o kterých se tady mluvilo včera v rámci platů náměstků na Ministerstvu kultury. Když dovolíte, je to velice krátké.

Ministerstvo kultury poskytlo v únoru 2011 Soudcovské unii zastoupené panem Lichovníkem anonymizovaný přehled o průměrných platech ředitelů odborů, vrchních ředitelů a náměstků ministra za období let 2007 až 2010. Toto je jediná pravdivá informace, která se týká Ministerstva kultury, která byla uvedena v článku deníku Právo dne 12. 12. 2012, což je včera.

Žádný z náměstků ministra kultury v období ministrování pana Jiřího Bessera ani jiného ministra kultury nikdy nedosáhl průměrného platu ve výši, který se uváděl, a to je 344 372 Kč a ani 206 408 Kč. Průměrné měsíční platy náměstků ministra kultury se ve druhém pololetí 2010 pohybovaly v rozmezí 80 000 až 92 000 Kč, a to včetně mimořádných odměn.

Údaje vyžádané panem Lichovníkem měly sloužit Soudcovské unii pro porovnání platů vrcholných představitelů ve státní správě, nikoli k jejich skandalizaci v jakémkoliv tisku. (Smích části poslanců.) Skutečně poskytnuté pravdivé údaje jsou evidovány podle zákona č. 106/2000 Sb. a jsou k dispozici na Ministerstvu kultury. Ministerstvo kultury se dlouhodobě pohybuje na jednom z posledních míst pomyslného žebříčku ústředních správních úřadů ve výši průměrných platů i mimořádných odměn.

Tolik jenom v krátkosti jako reakce na včerejší informaci, která tady zazněla. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásí o slovo pan poslanec Sobotka, který také má přednostní právo vystoupit. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jestliže je zde ze strany vlády rozporována tabulka, kterou jsme obdrželi od doktora Tomáše Lichovníka, prezidenta Soudcovské unie, a která byla široce citována i v médiích, tak si myslím, že to je přece další argument pro to, abychom zařadili bod, který zde byl navržen, a aby vláda měla možnost obhájit svoji politiku. Já se divím, že vláda sama nechce této situaci využít. A v situaci, kdy byla skandalizována v tisku, kdy byla skandalizována tady v Poslanecké sněmovně a kdy podle paní ministryně kultury dokonce předseda Soudcovské unie podle paní ministryně nám poskytuje zcela nepravdivé zavádějící informace, pak to je jasně argument pro to, abychom tady zařadili bod a vedli debatu o tom, jak vypadá odměňování náměstků ve státní správě.

Já chci paní ministryni říci, že my jako opozice samozřejmě nestojíme o to, skandalizovat vládu za každou cenu. Je přece jasné, že i na pozicích náměstků jsou náměstci, kteří odvádějí obrovský kus práce, jak říkal pan premiér. Dřou jako koně.

Já chci uvést světlý příklad pana náměstka Šišky na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Ten dřel jako kůň od rána do večera! (Potlesk části poslanců.) Povedlo se mu dosáhnout neuvěřitelných věcí, kterých žádný jeho předchůdce nikdy nedosáhl na ministerstvu. (Mluví silným hlasem.) Chci uvést příklad, tu dvanáctiletou vynikající smlouvu na sKarty. Už jenom to, že se panu náměstkovi podařilo dojednat tento kontrakt na úžasných dvanáct let, už jenom to, že se mu podařilo, zřejmě jeho pílí, utajit obsah té smlouvy před vládou, a dokonce i před panem premiérem – vždyť to přece vyžadovalo obrovské úsilí! A bylo nepochybně na místě, že pan ministr Drábek, dnes již tedy bývalý ministr práce a sociálních věcí, mu dal odměnu na konci roku v rozsahu 700 nebo 800 tisíc korun! A já se nedivím ani panu ministrovi, protože jeho náměstek dřel jako kůň, a i poté, kdy byl odveden policií z ministerstva, tak se nedivím panu ministrovi, že mu znovu přiznal odměnu. Pan náměstek Šiška byl nepochybně vzorem naší státní správy a nepochybně příkladem, který by další náměstci měli nepochybně také následovat, zejména v oblasti výběrových řízení, které organizoval pro Ministerstvo práce a sociálních věcí velmi originálním způsobem, a pravděpodobně za tuto originalitu získal tyto neuvěřitelné odměny v řádu několika set tisíc korun i v době, kdy už byl prokazatelně vyšetřován Policií České republiky.

Já myslím, že ta originalita ještě bude předmětem diskuse. Nepochybně jak z pohledu policie, tak z pohledu kontrolních orgánů, nepochybně i nová ministryně k tomu bude schopná říci své, ale já bych skutečně uvítal, a teď bych o to chtěl požádat velmi seriózně a vážně za českou sociální demokracii.

Vážená vládo, výsledkem vaší činnosti je obrovské znechucení občanů z politiky. Vážená vládo, výsledkem vaší činnosti je historicky nejmenší důvěra v demokratické instituce v této zemi. Vážená vládo, tímto, co děláte, tím, jak jste vyvolali obrovský chaos v odměňování ve státní správě, tím, jak vypadají odměny pro několik vyvolených oblíbenců této koalice ve státní správě, tak to znechucení lidí jenom zvětšujete. Zamyslete se sami nad sebou. Souhlaste s tím a vyjádřete svoji podporu k zařazení tohoto bodu, protože tohle může demokracii jenom pomoci, pokud se tato témata budou otevřeně debatovat na půdě Poslanecké sněmovny. To není nic proti této vládě. Nám už tato vláda v zásadě v tuto chvíli může být jedno. Tato vláda je historicky mrtvá. Nemá důvěru veřejnosti a už ji mít nebude, ale jde o to, aby lidé dříve nebo později nevyhnali všechny, protože dneska už

demokracii nedůvěřují právě proto, jakým způsobem se vy v těch vládních funkcích bohužel v těch posledních letech chováte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále probíhá hlasování. Ještě pan ministr Kalousek se hlásil o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Právě proto, že probíhá hlasování a mohou promluvit jenom někteří z nás, zdaleka ne všichni, tak v okamžiku, kdy mohou promluvit jenom někteří z nás a někdo tady útočí na přítomného, který tady sice je, ale vystoupit nemůže, to je prostě jenom součást etiky a politické kultury současné opozice. Když mluvíte o tom znechucení, pane předsedo, je možné nad tím jenom pokrčit rameny.

Vzhledem k vašemu vystoupení bych ale chtěl poprosit pana ministra zdravotnictví – bylo by to možné? – jestli by sem mohla hygienická služba namontovat hlukoměry, neboť jsem přesvědčen, že hlukové limity platí na území celé republiky, i v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, to je přece velmi jednoduché. Aby mohli skutečně vystoupit všichni a zaznít diskuse i od těch, kterým současný stav projednávání, tedy současný bod, neumožňuje vystoupit, stačí hlasovat pro zařazení tohoto bodu a třeba i na dobu, kdy tady bude pan premiér, anebo na dobu, kdy tady bude alespoň někdo, kdo z vlády o tom může mluvit, a pan ministr financí si myslím, že je tím oprávněným, který by tu informaci mohl poskytnout. A potom může vystoupit každý v té diskusi, která samozřejmě bude možná někdy ostrá, možná někdy až za hranou, mně to taky vadí, že diskuse občas probíhá za hranou slušnosti, ale holt taková je demokracie. Takže prosím hlasujte pro zařazení bodu a mohou vystoupit všichni.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Takže budeme hlasovat. Protože pořád to, co je před námi, je nyní hlasování, které bylo ještě zpochybněno námitkou.

Čeká nás hlasování o návrhu pana poslance Ladislava Šinclá. Já všem připomenu, že se jedná o bod o nehorázně vysokých platech úzké skupiny vyvolených úředníků. Tento bod by měl přednést někdo, kdo by zastoupil premiéra. Jestli to správně chápu, tak by to mohl být právě ministr financí Miroslav Kalousek, který by k tomu mohl podat vysvětlení. Bod se jmenuje tak, jak jsem přečetl. Návrh byl, aby byl zařazen dneska po pevně

zařazených bodech. Takže je to jasné. Budeme opakovat hlasování. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, zařadit tento bod dnes po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 172, přihlášeno je 125, pro hlasovalo 65, proti 43. Návrh bodu byl přijat.

Můžeme pokračovat v hlasování. Další bod, o němž bylo žádáno, byl pan poslanec Skalický. Jemu se jednalo o to, aby bod 119, je to tisk 825, to jsou ty transplantace, aby byl zařazen na 19. 12. jako první bod jednání ještě před rozpočtem. Takhle to tady bylo navrženo na devatenáctého. Budeme to hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit bod 119, transplantace, na 19. 12. ještě před státní rozpočet, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 173, přihlášeno je 124, pro hlasovalo 119, proti nikdo. Bylo přijato zařazení bodu 119 na 19. 12.

Pak tady byl pan poslanec Benda a pan poslanec Benda navrhoval zařadit bod – tam se jednalo o dva body, 131 a bod 19. Bod 131, to je zasedací pořádek. Bod 19 je jednací řád. Návrh Senátu, jednací řád. Tyto dva body. Mám to hlasovat zároveň? Je někdo proti tomu, aby se to hlasovalo zároveň? Není, takže můžeme pohromadě, bod 131 i 19. Byla tu žádost, aby se ty dva body zařadily dneska po pevně zařazených bodech a po ombudsmanovi.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tyto body dneska po pevně zařazených bodech na jednání Sněmovny, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 174, přihlášeno 124, pro hlasovalo 71, proti 42, takže tyto dva body pana poslance Bendy byly zařazeny.

A zbývá nám jenom návrh pana poslance Romana Sklenáka, to byla také žádost o pevné zařazení bodu. Pan poslanec Skopal se hlásí.

Poslanec Ladislav Skopal: Vážený pane předsedající, kolegyně poslankyně, poslanci, při minulém hlasování jsem hlasoval ne a na sjetině se zjistilo, že mám ano, takže bych požádal o zpochybnění hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpochybňujete hlasování. To poslední?

Poslanec Ladislav Skopal: To poslední hlasování o návrzích na změnu programu pana poslance Bendy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pana poslance Bendy, ano. Dobře, takže toto poslední hlasování bylo, jak vidíte, zpochybněno a budeme hlasovat o námitce pana poslance Skopala.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, přijmout námitku pana poslance Skopala, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 175, přihlášeno je 125, pro hlasovalo 120, proti 3, takže námitka pana poslance Skopala byla přijata.

Budeme znovu hlasovat o návrhu pana poslance Marka Bendy, který chtěl pevně zařadit dnes po pevně zařazených bodech body 131 a 19. Takže tohle hlasujeme znovu.

Zahajuji hlasování, kdo je pro to, pevně zařadit body 131 a 19 dnes po pevně zařazených bodech, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 176, přihlášeno je 126, pro hlasovalo 60, proti hlasovalo 59. Takže tento návrh přijat nebyl.

A máme tu další, návrh pana poslance Romana Sklenáka. Tam se jednalo o nové zařazení bodu, se kterým se obrací pan Sklenák na paní ministryni Müllerovou. Chtěl by, abychom dnes projednali nový bod, který se jmenuje Informace ministryně práce a sociálních věcí ke způsobu řešení výplaty podpor v nezaměstnanosti v roce 2013. To je název bodu. Je tu návrh ho pevně zařadit také zase po těch pevně zařazených bodech dnes.

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Sklenáka pevně zařadit bod informace ministryně Müllerové. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 177, přihlášeno je 127, pro hlasovalo 63, proti 52.

Vidím, že se tady bude ještě odehrávat kontrola. Pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Vážený pane místopředsedo, mačkal jsem úpěnlivě ano, ano, ale nějak mi to nesebralo to hlasování. To znamená, zpochybňuji hlasování, protože mám zdržel se, ale přitom jsem hlasoval ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je tady návrh na zpochybnění. Budeme hlasovat o námitce poslance Rykaly. Tak prosím.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, přijmout námitku pana poslance Rykaly, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 178, přihlášeno je 127, pro hlasovalo 115, proti 6. Takže námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování, které se týká návrhu pana poslance Romana Sklenáka, který tedy navrhl pevně zařadit bod, ve kterém se obrací na paní ministryni Müllerovou kvůli nezaměstnaným v roce 2013. Název bodu si doufám pamatujete. Budeme tedy znovu hlasovat návrh poslance Sklenáka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh pana poslance Sklenáka a zařadit dnes bod na paní ministryni Müllerovou, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 179, přihlášeno 127 poslanců, pro hlasovalo 64, proti 60. To by znamenalo, že návrh pana poslance Sklenáka byl přijat, a tedy tento bod na paní ministryni Müllerovou je dneska pevně zařazen po pevně zařazených bodech.

Tak a to by bylo v této chvíli úplně všechno, co jsme snad měli hlasovat a my můžeme pomalu... Ještě pan poslanec Kováčik se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, děkuji za slovo. Minulý týden jsme tady byli svědky, že Sněmovna nebyla schopna odhlasovat žádné usnesení při písemných interpelacích, protože nebyl přítomen dostatečný počet poslanců a poslankyň. Zajímavé je, že ve Sněmovně seděli i poslanci a poslankyně vládní koalice, ale nebyli přihlášení. Já věřím, že od této chvíle se budeme, koalice a opozice, alespoň v takovýchto případech k sobě chovat rozumněji. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A my tady máme seznam odpovědí na písemné interpelace, s nimiž se poslanci neztotožnili a které byly zařazeny na pořad 49. schůze.

154.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Ty interpelace byly na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, na předsedu vlády Petra Nečase a ministra školství Petra Fialu, tedy shodou okolností všechny interpelace jsou na ministry, kteří figurují tuším mezi omluvami. To jenom sděluji. Ano, je to tak. Takže budeme postupovat nicméně tak, jak nám velí jednací řád.

Pan poslanec Ohlídál něco má? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já chci jenom připomenout, že minulý čtvrtek na projednávání písemných interpelací byly některé přerušeny těsně před hlasováním a vy jste říkal, že k tomuto hlasování přistoupíme na začátku příštích projednávání interpelací, což je dnes. Například moje interpelace na pana premiéra nemohla být odhlasována, proto byla automaticky přerušena, dál se nejednalo. Proto bych si dovilil požádat, abychom toto hlasování absolvovali právě teď. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ano, pan poslanec Ohlídál to říká správně. Takže budeme postupovat tak, jak jsme to minule neudělali. Vlastně u ministra Chalupy tady byla ta nedostatečná odpověď, projednávání bylo přerušeno a poslankyně Kateřina Konečná navrhla přerušení projednávání odpovědi. Hlasovat jsme nemohli kvůli nedostatečnému kvoru.

Jenom vyzvu paní poslankyni Kateřinu Konečnou, aby se vyjádřila, trvali na přerušení této odpovědi, nebo na přerušení projednávání, a pak vás všechny odhlásím, abychom mohli hlasovat. Všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili. Ptám se paní poslankyně Konečné, jestli tedy trvá na přerušení projednávání této odpovědi.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Trvám a budu na něm bohužel trvat i dnes, protože pan ministr Chalupa je omluven, je na zahraniční cestě, tak když nám to nevyšlo v roce 2012, doufám, že se tady s ním potkám ve čtvrtek někdy v roce 2013. A vás žádám, abyste nám k tomu dali příležitost tím, že opět odložíte tuto interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, takže paní poslankyně Konečná trvá na hlasování o přerušení, což je celkem logické vzhledem k tomu, že pan ministr Chalupa tady opět není. Jenom zagonguji, aby se všichni poslanci mohli zúčastnit tohoto hlasování o interpelaci paní poslankyně Konečné a o jejím návrhu na přerušení. (Neklid v sále.)

Vážený kolegové, prosím, abyste se přihlásili. Já jsem vás mezitím odhlásil, tak prosím o přihlášení. Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. V intencích toho, co jsem tady řekl před pár minutami, vás prosím, pane předsedající, abyste přesto, že tady není dostatečný počet přihlášených poslanců a poslankyň, zahájil hlasování, aby na sjetině alespoň občané mohli vidět, kdo do té práce skutečně chodí hlasovat a kdo sem chodí jenom sedět. (Potlesk z řad poslanců KSČM. Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vyhláшуji pauzu do 10 hodin. V 10 hodin budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 9.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.01 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, deset hodin. Zagonguji a požádám vás, abyste se posadili do lavic.

Přerušil jsem jednání právě do desáté hodiny a prosím tedy, abyste se všichni dostavili na hlasování. Prosím, abyste se všichni přihlásili. (Do sálu přicházejí další poslanci.) Prosím, abyste se přihlásili, abychom věděli, že můžeme pokračovat. (Předsedající vyčkává na přihlášení přichozících.) Ještě jednou tedy žádám všechny, abyste se přihlásili, abychom zjistili, že máme potřebné... Tak. Je nás dostatečný počet (dle tabule přihlášeno 65 poslanců) a můžeme tedy... No, toho počtu jsme dosáhli jenom krátce, jak vidím. (Přihlášeno 64 poslanců a počet se nehýbe.)

Já jsem tedy přečetl, že bychom měli jako první rozhodnout o návrhu paní poslankyně Kateřiny Konečné, která žádala přerušit projednávání její odpovědi od ministra Tomáše Chalupy, nicméně stále tady nevidím potřebný počet.

Hlásí se pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já nevím, jestli to můžete udělat vy. Možná byste to udělat vy mohl, ale tady se nám minule stalo, že ačkoliv opoziční poslanci byli přihlášení, tak koaliční poslanci, i když byli v sále, se odhlásili. Já samozřejmě teď nemohu kontrolovat, chodit v koaličních řadách a dívat se, kdo z koaličních poslanců je přihlášen, nebo ne. Ale vycházím z toho, že ráno tady bylo dostatečné kvorum poslanců pro to, aby se jednalo. Pak následně koalice zjistila, že má menšinu, byť tedy těsnou menšinu, a náhle to kvorum kleslo. Já bych přece jenom rád využil této příležitosti a požádal poslance vládní koalice, aby se nechovali jako malé děti, aby se přihlásili hlasovacími kartami, pokud jsou tady v Poslanecké sněmovně, a aby uměle nesnižovali kvorum při jednání Poslanecké sněmovny.

Já si myslím, že i pro veřejnost je to důležitá informace – že poslanci tady prostě jsou, Poslanecká sněmovna jednat může, jenom je možná problém v tom, že někteří poslanci se nechtějí přihlásit, aby zablokovali jednání Poslanecké sněmovny. Takovéto chování si myslím není na místě, není to seriózní přístup k Poslanecké sněmovně, a chci proto vyzvat koaliční poslance, aby se přihlásili a umožnili další pokračování jednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Po chvilce vyčkávání, kdy se kvorum přihlášených stále nehýbe.) Já jsem se rozhodl v této chvíli vzhledem k tomu, jak se chovají někteří poslanci ve sněmovně, přerušit jednání do 11 hodin, protože mi připadá, že situace je trapná, a nebudu ji prodlužovat. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

(Jednání přerušeno v 10.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v našem dnešním jednání.

Ještě vás seznámím s omluvami, které pravděpodobně teprve teď byly předloženy. Z dnešního jednání se ze zdravotních důvodů omlouvá ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Z dnešního jednání, také ze zdravotních důvodů, se omlouvá pan poslanec Pavel Antonín. Pro nepřekonatelné problémy v dopravě se do 11 hodin omlouvá pan poslanec Petr Skokan. Ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Michal Hašek. Ještě je zde omluva z odpoledního jednání – pan poslanec Josef Novotný starší se omlouvá z odpoledního jednání. Tolik omluvy.

Dámy a pánové, zahajuji projednávání bodu číslo

151.

**Zpráva o využití doporučení veřejného ochránce práv
na změny právní úpravy, uvedených v Souhrnné zprávě o činnosti
veřejného ochránce práv za rok 2011
/sněmovní tisk 806/**

Nejprve mi dovolu, abych mezi námi přivítala veřejného ochránce práv pana Pavla Varvařovského.

Také vítám nového ministra vlády Petra Mlsnu, který je zároveň předsedou Legislativní rady vlády. (Potlesk.) Pane ministře, buďte vítán v Poslanecké sněmovně. Přejeme vám úspěšné angažmá v ministerské funkci.

Poprosím zároveň pana ministra Mlsnu, aby uvedl materiál, jehož projednávání jsem právě zahájila. Pane ministře, prosím.

Ministr bez portfeje ČR Petr Mlsna: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolil bych si uvést

bod Zpráva o využití doporučení veřejného ochránce práv, která byla uvedena v souhrnné zprávě veřejného ochránce práv za rok 2011. Jedná se o pravidelnou každoroční zprávu veřejného ochránce práv, která obsahuje za rok 2011 celkem devět doporučení na změnu stávající právní úpravy.

Obsahem materiálu, pokud se dostanu ke konkrétním doporučením ve stručnosti – veřejný ochránce práv doporučuje přijmout novelu zákona o pozemních komunikacích, svěřující působnost silničního správního úřadu výhradně obcím s rozšířenou působností. Tímto podnětem nebo tímto návrhem zákona se vláda bude zabývat na začátku příštího roku. Návrh příslušné úpravy zpracovalo Ministerstvo dopravy a v současnosti se vypořádává připomínkové řízení.

Druhý podnět veřejného ochránce práv se týká nové úpravy památkové péče, kterou by se vláda měla zabývat v roce 2013. V současnosti probíhá připomínkové řízení k věcnému záměru zákona o památkové péči.

Třetí doporučení veřejného ochránce práv se týká doporučení zakotvit do správního řádu povinnost správního orgánu poučit účastníka řízení o právu podat proti právnímu rozhodnutí správní žalobu. Toto doporučení vláda nepovažuje za přijatelné, byť nevylučuje možnost provést příslušné změny ve stávajícím znění správního řádu při nejbližší příležitosti.

Čtvrté doporučení, asi obsahově nejobsáhlejší v souhrnné zprávě veřejného ochránce, je problematika týkající se evidence uchazečů o zaměstnání v případě, kdy se nedostaví na kontaktní místo veřejné správy. Vláda se v tomto bodě neztotožňuje s ombudsmanem. Vláda se domnívá, že daná právní úprava není v rozporu s článkem 2 Listiny základních práv a svobod.

Dalším doporučením je problematika vrácení daně z přidané hodnoty osobám se zdravotním postižením. V souladu s doporučením veřejného ochránce práv se tato problematika řeší novelou zákona o DPH, sněmovní tisk 733, s nímž vyslovila Poslanecká sněmovna souhlas 26. září 2012. Senát tento návrh vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy a na právě probíhající schůzi by měla Poslanecká sněmovna přijmout k tomuto vrácenému návrhu stanovisko.

Dalším bodem je doporučení zrušit přechodné ustanovení článku 2 zákona o loteriích a podobných hrách ve vazbě na rozhodnutí Ústavního soudu ve věci komunální ústavní stížnosti podané městem Klatovy. Vláda se návrhem zákona o provozování sázkových her zabývala. Návrh schválila 15. srpna 2012 a navrhla zkrátit dobu platnosti povolení vydaných podle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích, na šest měsíců ode dne účinnosti nového zákona nebo této novely.

Další doporučení se týká problematiky upravit vstup a pobyt cizinců na území České republiky tak, aby byla komplexně řešena otázka jejich zdra-

votního pojištění a nedocházelo k absenci zdravotního pojištění u některých skupin cizinců. Předmětný návrh zákona má být vládě předložen Ministerstvem vnitra do konce března 2013.

Předposlední doporučení veřejného ochránce práv se týká problematiky zakotvení místní příslušnosti soudních exekutorů. To bylo primárně politické rozhodnutí Poslanecké sněmovny, a to v souvislosti s pozměňovacím návrhem Senátu k novele občanského soudního řádu a exekučního řádu, který zavedení místní příslušnosti exekutorů směřoval. Zákon byl publikován pod číslem 396/2012 Sb. a nabývá účinnosti 1. ledna 2013. V konečném znění návrhu zákona však princip teritoriality exekutora už obsažen není.

Poslední doporučení veřejného ochránce práv se týká chybějící účinné právní úpravy poměru zaměstnanců ve státní správě. K tomu je třeba uvést, že v současné době je připravován návrh paragrafovaného znění zákona o úřednících veřejné správy a v současnosti probíhá připomínkové řízení.

Poslanecké sněmovně se doporučuje za vládu předloženou zprávu veřejného ochránce práv vzít na vědomí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Sněmovní tisk projednal petiční výbor. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 806/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje petičního výboru pana poslance Františka Laudátu, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl též návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, petiční výbor se zabýval zprávou ombudsmana, respektive materiálem vlády, a přijal k tomu usnesení 128 z 23. schůze ze dne 25. října 2012.

K tomuto bodu petiční výbor po odůvodnění místopředsedkyně vlády Mgr. Karolíny Peake, zpravodajské zprávě poslance Laudátu a po rozpravě

za prvé, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávu vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy uvedených v souhrnné zprávě veřejného ochránce práv za rok 2011, sněmovní tisk číslo 806, a považuje ji za nedostatečnou.

Za druhé, pověřuje místopředsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Za třetí, zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké

sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi petičního výboru.

Jenom bych tady upozornil, že v podrobné rozpravě dám protinávrh k hlasování oproti tomu, co bylo přijato na petičním výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nejprve poprosím o slovo veřejného ochránce práv, pana doktora Pavla Varvařovského. Prosím.

Veřejný ochránce práv Pavel Varvařovský: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, děkuji za možnost vystoupit. Nechodím sem tak často, takže si dovoluji říci něco k tomu, co zde zaznělo od pana ministra.

Dala by se samozřejmě ta zpráva vlády charakterizovat tak, že z mých doporučení bylo vyslyšeno toliko jedno, ač jich bylo sedm. Některá jsou, uznávám, během na delší trať a jsem rád, že se na tom alespoň pracuje. Pak jsou zde body, které si myslím, že při dobré vůli už mohly být dávno když ne na cestě, tak dokonce snad hotovy. Mám na mysli zejména to, co by šlo odstranit dobrou zprávou (správou?), a nikoliv jen změnou správního řádu. To znamená poučení lidí o tom, když rozhodne odvolací orgán a na konci je "proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat", připojit například větu "tím není dotčeno vaše právo podat správní žalobu podle ustanovení toho a toho". Snažil jsem se o tom přesvědčit šéfy krajských úřadů a jejich právníky, ale setkal jsem se s nepřilíživě velkým pochopením.

Pokud jde o další body, jen stručně k jednomu. Já, jak jistě víte, nemám v oblíbě a vadí mi z důvodů, které zde nebudu rozvádět, ten systém, kterému se říká DONES, to znamená hlášení se nezaměstnaných na poštách, a doporučil bych těm, kteří trvají na tom, že tento systém je z hlediska ústavních práv v pořádku, aby si pečlivě přečetli rozhodnutí Ústavního soudu, resp. nálezy Ústavního soudu ve věci takzvané veřejné služby. Poněvadž dosadíte-li do důvodů, proč byla veřejná služba zrušena, tak jak jsem byl avizoval před rokem, že jinak to dopadnout nemůže, a dosadíte-li tam místo veřejné služby DONES, dojdete k závěru, že dostane-li se to k Ústavnímu soudu, dopadne to stejně. Bylo by proto záhodno zamyslet se nad tímto "bohulibým" způsobem a zvážit, zda jeho výsledky jsou takové, že skutečně je to skvělé opatření v boji s nelegálním zaměstnáváním. Ze svých čísel mohu uvést, že tímto systémem prošlo či prochází 70 tisíc lidí a nelegálně pracujících bylo zjištěno 46 – slovy čtyřicet šest. Posuďte sami, nakolik je takovýto systém efektivní.

Jinak za sebe říkám, že jsem jednal s nově jmenovanou paní ministryní o těchto věcech i o některých jiných. Mám dojem, že je zde vůle některé věci opravit. Pokud jde o DONES, dali jsme si lhůtu, že si k tomu sedneme

znovu v polovině ledna. Pokud výsledek bude pro mě neakceptovatelný, avizoval jsem a říkám to znovu, že podám žalobu na ochranu veřejného zájmu ke správnímu soudu, což samozřejmě budu činit nerad, protože i to je běh na dlouhou trať.

To je vše, co jsem chtěl říci ke své zprávě. Nebudu říkat, že mi to vadí až tak, že bych uvažoval o nějakých krocích personálních, resp. že by to pro mě nebylo snesitelné. Řeknu na závěr jediné. Byl bych rád, kdybyste svému ombudsmanovi, kterého jste si zvolili, naslouchali nejen dnes – což moc nejde, jak vidím –, ale i jindy pečlivěji. Možná byste ušetřili pobíhání po soudech a možná byste v příštích volbách dopadli lépe.

Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane veřejný ochránce práv. Otevřela jsem všeobecnou rozpravu. Proto se zeptám, zda v rámci této rozpravy někdo žádá o vystoupení. Neregistruji žádnou přihlášku, proto všeobecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou. O vystoupení žádal pan kolega František Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Paní předsedkyně, dámy a pánové, děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, dávám protinávrh k usnesení petičního výboru, který bude znít v tom bodě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení, takže to usnesení bude znít – protinávrh: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedené v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011, sněmovní tisk 806."

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není-li žádná, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení. Vlastně dva návrhy usnesení máme předložené. Nejprve tedy o onom protinávru, který zde přednesl pan kolega František Laudát. Neprojde-li toto usnesení, budeme hlasovat o návrhu, který byl předložen petičním výborem.

Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím, znovu se zaregistrujte. Pana zpravodaje Františka Laudátu prosím ke stolkům zpravodajů, aby ještě sledoval z titulu této funkce celý průběh hlasování. Domnívám, že už budu moci toto hlasování zahájit, protože jsem přivolávala dostatečně dlouho naše kolegy do jednacího sálu.

Je zde tedy nejprve návrh pana zpravodaje Františka Laudátu, před chvílí nám jej sdělil. O tomto návrhu, který je vlastně doporučující s tím, že říká:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu vlády o využití doporučení veřejného ochránce práv na změny právní úpravy, uvedené v Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2011, sněmovní tisk 806." Toto je návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Zahajují hlasování pořadové číslo 180. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu usnesení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 180, přítomno 130, pro 69, proti 29. Tento návrh byl přijat.

Tímto návrhem usnesení jsme projednali bod číslo 151, sněmovní tisk 806. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu doktoru Varvařovskému, děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se nyní věnovat bodu, který má pořadové číslo

161.

Informace ministra financí o nehorázně vysokých platech úředníků

Prosím, aby se slova ujal ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím o klid v jednacím sále.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, byl jsem obmyšlen usnesením Poslanecké sněmovny, abych se zhostil tohoto úkolu, ač platy ve veřejné správě nejsou v kompetenci ministra financí, ač samozřejmě je mi velmi líto, ale nemohu mít sebemenší přehled o rozhodovacích pravomocích svých kolegů ve vládě. Nicméně jsem pokora sama před usnesením Poslanecké sněmovny. Dovolte, abych předložil svou úroveň zadání odpovídající řeč ministra financí k platům vyvolených – nevím tedy kým – ve státní správě.

Mohu říct jako ministr financí, který sleduje základní a závazné ukazatele státního rozpočtu v dlouhé řadě, že tato vláda, tedy vláda předsedy vlády Petra Nečase, je první vládou od roku 1989, která snížila celkově objemy mzdových prostředků ve státní správě. Všechny předcházející vlády, ať už se psily pravicovou, či levicovou, či jakoukoliv jinou rétorikou, rok od roku zvyšovaly mzdové objemy ve státní správě. Vláda Petra Nečase je první vládou, která nejenom že snižovala nominální výdaje státního rozpočtu, v tom je také první, ale je první, která výrazným způsobem, a to během jednoho roku, z roku na rok, snížila objemy mzdových prostředků ve státní správě o 10 %, z hlediska střednědobého výhledu po dobu svého funkčního období o 20 %. Jestliže někde bylo dosaženo významných kva-

zimandatorních úspor, tak to byly úspory v objemu mzdových prostředků. A to je, prosím pěkně, doložitelné z údajů Českého statistického úřadu, tak Eurostatu.

Je docela dobře možné, že v rámci této naprosto revoluční změny, že jsme oproti všem předcházejícím vládám započali objemy mzdových prostředků úředníků snižovat, a nikoli zvyšovat, je docela dobře možné, že v rámci této filozofie došlo i k poměrně významné restrukturalizaci uvnitř jednotlivých kapitol státního rozpočtu a k více manažerskému řízení, více placení za výkon a méně placení za docházku. To je také možné. Za sebe mohu říct, že odměny, byť ty údaje, které jsou zveřejněny u Ministerstva financí, nejsou přesné – nicméně ano, mám v resortu pracovníky, kterým píšu pravidelně takové odměny, že jejich výše je vyšší než roční plat ministra financí. Činím tak vědomě a činím tak například proto, že mám jeden z nejlepších týmů, možná že bych mohl říct nejlepší tým v Evropě, na správu státního dluhu. Úspory v řádu desítek miliard při operování na kapitálových trzích s českými státními dluhopisy provádí tento tým s takovou profesionalitou, že skutečně a prokazatelně šetří České republice mnoho miliard každý rok. Jestliže po každé úspěšné emisi, kde je prokazatelná úspora v řádu několika miliard, já šéfovi toho týmu napíšu 200 tisíc korun odměny, tak se mu současně také omlouvám, že je mi velmi líto, že mu mohu dát jenom 200 tisíc, protože chápu, že kdybych si tuhle službu objednal u specializované firmy, tak bych zaplatil několik desítek milionů! A tolik mohu říct za sebe. Za sebe mohu říct, že ty odměny, které jsem já osobně vyplatil mimořádným specialistům na kapitálovém trhu v oblasti veřejných rozpočtů, v oblasti správy majetku, si umím obhájit vůči komukoliv a kdykoliv a budu tomu připraven. Doufám, a k tomu se ještě dostanu v následující řeči, že k tomu budu mít příležitost. A mohu udělat to jediné, že těm lidem na Ministerstvu financí, jejichž výše odměn možná vzbuzuje při prvním pohledu pohoršení, tak vás ujišťuji, že těmhle lidem, kteří prokazatelně šetří miliardy, když jim píšu tyhle odměny, tak se jim omlouvám, že jim nemohu napsat víc. Uvědomuji si totiž, že můj předchůdce... (poznámka z pléna) Protože si uvědomuji, že někteří mí předchůdci si to buď nasmlouvali a zaplatili desítky milionů soukromé firmě, anebo tam měli personálně takový materiál, že prostě holt ta duhová služba byla o 20 miliard ročně dražší. I to jsem schopen doložit.

Tolik tedy za sebe.

Jak jistě chápete, a už jsem řekl, ministr financí, byť je odpovědný za objem mzdových prostředků ve státním rozpočtu, není odpovědný za platovou politiku, a za hodinu a dvacet minut – já jsem tedy mimořádně polichocen vaším přesvědčením, že za hodinu a dvacet minut budu nabit tak přesnými informacemi, abych předložil Poslanecké sněmovně dokonalou

zprávu za celou vládu. Dovolte, abych vám oznámil s jistým politováním, že jste mne přecenili, že za hodinu a dvacet minut jsem to vážně nezvládl. Zajisté, někteří z vás by to asi dokázali, ale velmi se omlouvám, já tuhle schopnost nemám. A protože to беру velmi vážně, protože chci, aby Poslanecká sněmovna, když už tento bod byl schválen, měla naprosto přesné informace, tak si vám dovoluji sdělit, že má-li ministr financí, alespoň těchto schopností, větší nemám a za to se vám omlouvám, předložit Poslanecké sněmovně skutečně věrohodnou zprávu, tak na to potřebuje alespoň 48 hodin. Dřív není schopen probrat se podklady.

Dnes mohu pouze říct, že to, co bylo zveřejněno na serverech, to, co bylo zveřejněno na základě podkladu předsedy pana dr. Lichovníka, obsahuje celou řadu nepravdivých a zkreslených údajů, velmi nevěrohodných. Já pevně doufám, že to je pouze exces veřejného vystoupení české justice, nikoliv její trvalý trend, protože to je prostě mimořádně nevěrohodná a zkreslená a účelově zmanipulovaná zpráva.

Ale právě proto, že jsem schopen dopustit se těchto vět, a těch se dopouštím s plnou odpovědností, tak o to důležitější je – Jandáku, nekřič, já tě nepřekřičím, prosím –, aby v takovém případě ministr financí, má-li to za úkol, předložil Poslanecké sněmovně data naprosto přesná, naprosto věrohodná a ověřitelná, nikoliv ty plky, které jsme si mohli přečíst v novinách. A s plnou odpovědností vám říkám, že dříve než za 48 hodin já toho nejsem schopen. Dříve než za 48 hodin jako člověk, který není vybaven se-bemenší pravomocí a ústavní kompetencí ke kontrole platů v jiných kapitolách státního rozpočtu a jejich platové politiky, toho prostě nejsem schopen. 48 hodin je historický výkon. Jsem připraven ty dvě noci nespát, dát to pro vás dohromady, ale dříve než za 48 hodin zprávu, kterou si zasloužíte, ne ty plky Lichovníka, ale zprávu, kterou si zasloužíte, jak je to doopravdy, dřív než za 48 hodin dostat nemůžete. A proto si dovoluji požádat o přerušení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, je to procedurální návrh, tedy o něm rozhodneme nyní bez rozpravy. Zopakuji prosím. Je to návrh na přerušení tohoto bodu do předložení – a teď, jak to budeme formulovat, pane ministře? Do předložení dat Ministerstvem financí nejdříve za 48 hodin? (Souhlas.) Takto.

Návrh jste slyšeli. Je zde žádost o odhlášení. Prosím vás, abyste se všichni znovu přihlásili. O tomto procedurálním návrhu poté, co přivolám naše kolegy do jednacího sálu, rozhodneme.

Rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 161. Zahajují toto hlasování. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na přerušení tohoto za podmínky, které zde byly řečeny a zopakovány. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 181 přítomno 134, pro 69, proti 58. Tento návrh byl přijat a já tento bod, tedy bod 161 přerušuji.

Pan kolega Tejc se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já si dovolím, neboť mám přednostní právo, reagovat na pana ministra financí, byť tento bod byl přerušen z vůle koaličních poslanců, kteří se, aspoň doufám, přihlásí příští týden v úterý ve sněmovně, když navrhne zařadit tento bod jako první bod, že již byl dostatek času na přípravu pana ministra financí, případně pana premiéra, a podpoří to, aby tento bod byl doprojednán. Já doufám, že to přerušení nemělo být jakýmsi jiným způsobem, jak zamezit debatě na půdě Sněmovny na téma těchto vysokých platů některých vyvolených úředníků.

Pan ministr financí, musím říct přes mé překvapení, se připomněl s tím, že tato vláda snížila objem na platy zaměstnanců veřejné sféry o 10 %. Já myslím, že to není žádná věc, která by tady měla být vyzdvížena, protože pokud by to mělo být plus, tak pouze v případě, že ti lidé, o kterých hovoříme, to znamená vybraní ředitelé odborů, vybraní náměstci s platy šli také o 10 % dolů oproti minulému období, a ne o 100 nebo 200 % nahoru. Já myslím, že pan ministr spíše o tom, že těm ostatním zaměstnancům ve veřejné správě, třeba hasičům, byly průměrné příjmy sníženy o 10, někdy o 15 %, měl raději pomlčet. Pan ministr, jak to obvykle bývá, řeknu to cimrmanovsky, se k tomu ještě drze přiznal, že těm ostatním ubral, aby někteří na tom mohli být lépe. Ti někteří tady byli zmíněni.

Myslím, že není normální, aby se platy náměstků, ale také platy ředitelů odborů pohybovaly nad platy ministrů, nebo dokonce někdy i nad platem prezidenta republiky. Není možné se hájit tím, že se jedná o mimořádné specialisty. Kdybychom měli těch 300 nebo 400 mimořádných specialistů tak dobrých, tak by tady nekolaboval systém výplaty sociálních dávek, nekolabovaly by tady registry a nebyl by tady takový chaos v této zemi, jaký je. Pokud by tomu tak bylo a tito lidé by byli specialisté, kteří si zaslouží 100 nebo 200 tisíc korun měsíční plat, pak by tato země fungovala a nebyl by ten systém tak rozvrácený, jak je. (Potlesk ze strany poslanců sociální demokracie.) A myslím si, že je potřeba připomenout, že pan ministr financí by neměl dostat lhůtu 48 hodin na to, aby se seznámil s tím, jaké že jsou platy na ministerstvech těchto vysokých úředníků. Protože přece ministr financí, který je ministrem financí po celé volební období, a dokonce byl ministrem financí v tom minulém volebním období, by měl mít jako strážce pokladny, jako člověk, který se zajímá o to, aby se ušetřilo, jasný přehled o tom, jak to kde funguje. A já se přiznám, že to považuji za velké selhání pa-

na ministra Kalouska, že neví, jaké jsou platové poměry na těchto vysokých pozicích a že ještě doposud nezasáhl.

Pane ministře, vy nejen že jste měl vědět, vy jste měl zasáhnout!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Nyní zahájím projednávání bodu 162. Je to

162.

Informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti

Paní ministryně, pokud mám informace, přítomna není. Pan kolega Gazdík se hlásí o slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dovoluji si požádat o desetiminutovou přestávku na poradu poslaneckého klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je 11.34 hodin, takže v 11.45 hodin budeme pokračovat. (Ministryně Müllerová přichází do sálu.) Pane kolego, zeptám se, zda berete žádost zpět o přestávku, anebo na ní trváte.

Poslanec Petr Gazdík: Už na ní netrvám vzhledem k přítomnosti paní ministryně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Dámy a pánové, je tedy zahájen bod číslo 162. Zopakuji název: Informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti.

Paní ministryně dostane hned slovo, jenom ještě oznámím jednu omluvu. Z dnešního jednání se od 11 do 13 hodin omlouvá pan poslanec Jiří Šlégr. Tolik omluva.

A nyní prosím o slovo paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Dobry den. Vážená paní předsedkyně, páni poslanci, paní poslankyně, budu alespoň částečně reagovat na otázky, které tady byly v souvislosti s bodem a zájmem o informaci Ministerstva práce a sociálních věcí o způsobu výplat podpor v nezaměstnanosti vzneseny.

Výplata podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a kompenzaci odstupného je upravena zákonem o zaměstnanosti a tento zákon je od 1. ledna 2013 právě v této oblasti novelizován. Nové znění upravující

výplatu dává zákon o zaměstnanosti do souladu s ostatními zákony, které upravují výplatu nepojistných dávek. Výplata má tedy podle zákona probíhat právě prostřednictvím sKarty.

Výše uvedená právní úprava, to znamená úprava od 1. 1. 2013, byla přijata v souvislosti s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí, a to formou pozměňovacího návrhu. Nutno říci, že tento pozměňovací návrh byl podán formou poslaneckého pozměňovacího návrhu, a jak jsem byla informována, Ministerstvo práce a sociálních věcí v té době předpokládalo, že výplata nepojistných dávek bude probíhat od 1. ledna již plně prostřednictvím sKaret. Toto je nová situace, protože víme, že se tak nestalo, a díky této situaci tedy chybí od ledna příštího roku v zákoně o zaměstnanosti příslušné přechodné ustanovení, které by výplatu upravovalo do doby předání sKarty. Jak jsem již řekla, tato situace byla pro mě nová, a proto jsme řešili v souvislosti s celkovou úpravou, legislativní úpravou používání sociálních karet, i tato přechodná ustanovení, která nejsou v zákoně o zaměstnanosti, tak nejsou přechodná ustanovení ani v zákoně týkajícím se sociálně-právní ochrany dětí, to znamená výplaty pěstounských dávek. Já jsem připravena příští týden do Poslanecké sněmovny předložit legislativní návrh, který tuto situaci bude řešit.

Co bych ještě chtěla dodat. Do doby přijetí právní úpravy, která napraví legislativní chybu, bude úřad práce i nadále vyplácet podporu v nezaměstnanosti při rekvalifikaci a kompenzaci odstupného stávajícím způsobem. Při tomto postupu se úřad práce bude opírat o legislativní výklad, kdy analogicky použije právní úpravu obsaženou v zákonech, které upravují ostatní sociální systémy, to znamená výplaty dávek státní sociální podpory, příspěvku na péči a další. Zároveň také budeme vycházet z judikátů správních soudů, které směřují k tomu, aby správní orgán postupoval takto ve prospěch účastníků řízení. Čili do doby, než bude příští týden připravena tato novela, vám více informací zřejmě nemohu poskytnout.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní ministryně. Otvírám... Ještě chce paní ministryně?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Ještě bych tedy v tuto chvíli ráda požádala Sněmovnu o přerušení tohoto bodu, dokud nebude více informací. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak je to opět procedurální návrh na přerušení tohoto bodu. Pan poslanec Marek Benda žádá o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, zaregistrujte se.

Takže budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do doby, než budou poskytnuty paní ministryní ucelené informace.

Zahajuji hlasování číslo 182. Ptám se, kdo je pro tento návrh na přerušení tohoto bodu. Proti návrhu?

V hlasování číslo 182 přítomno 124, pro 66, proti 42. Tento návrh byl přijat, bod jsme přerušili.

Tím jsme pro tuto chvíli projednali bod 162. Pan kolega Bohuslav Sobotka se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych chtěl konstatovat, že k přerušení tohoto bodu došlo proti vůli České strany sociálně demokratické a došlo k tomu přerušení proto, aby nemohly být na paní ministryni vzneseny žádné dotazy z naší strany, to znamená, aby vůbec nebylo možné k tomuto bodu otevřít diskusi. Prostě když už koalice prohrála hlasování o zařazení bodu, protože tady neměla dostatek poslanců v době, kdy se hlasovalo, tak si alespoň vynutila přerušení projednávání v okamžiku, kdy skončilo vystoupení paní ministryně.

Já bych chtěl konstatovat, že toto vystoupení nás v žádném případě neuspokojilo, protože vyjádření bylo velmi vágní. Paní ministryně vůbec neřekla, kdy a jakým způsobem ta věc bude z pohledu platných zákonů České republiky vyřešena. Navíc je zde pochybnost o tom, že celý projekt sKarty, tak jak byl postaven na smlouvě mezi státem a soukromým subjektem, je úplně mimo rámec platných zákonů. A není vůbec zřejmé, jestliže zde paní ministryně hovořila o tom, že příští týden bude připraven nějaký návrh zákona, kdy ten zákon vůbec bude schválen. Já myslím, že paní ministryně moc dobře ví, že legislativní proces trvá několik měsíců. Pokud vláda ten návrh předloží příští týden, tak bude projednáván až někdy zjara na schůzi Poslanecké sněmovny, pak na schůzi Senátu, to znamená, že bude trvat několik měsíců, než se ta situace napraví, ty chyby, kterých se vláda v této oblasti dopustila.

A já se chci zeptat, jestliže vláda kvůli platům ústavních činitelů zvažuje legislativní nouzi, jestli by náhodou vláda neměla také zvážit legislativní nouzi v souvislosti s výplatou dávek nezaměstnaným, protože tam se jedná o desítky, možná stovky tisíc případů, a než aby pokračoval ten stávající chaos, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí každý den vydává jiná stanoviska, která se týkají budoucnosti projektu sKaret, tak by možná stálo za to, aby paní ministryně tu věc projednala tak, aby co nejdříve tady docházelo k výplatě dávek na základě platných zákonů. Tohle je neuvěřitelná improvizace, tohle je absolutní chaos a přesně to dokladuje, jakým

způsobem vláda realizuje svoje reformy. Že nejsou promyšlené, nejsou připravené, nejsou tam dobře, přesně a včas schválené zákony. Prostě postupujete metodou pokus–omyl a bohužel stále častěji je to omyl. To znamená, vy nejste schopni zajistit ani řádnou realizaci reformy, které tady politicky, byť těsnou většinou, protlačíte.

Proto bych chtěl požádat o to, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí, když už tedy získalo čas tím, že byl tento bod proti vůli opozice přerušen, tak aby také předložilo do Poslanecké sněmovny analýzu zákonnosti projektu sKaret jako takových. Tady má sociální demokracie vážné pochybnosti, že tam je. Ten projekt byl ve skutečnosti realizován v rozporu s platnými zákony a nemá skutečnou zákonnou oporu. Chtěl bych také vyzvat paní ministryni, aby problematiku výplaty dávek nezaměstnaným řešila přednostně a případně využila i možnosti předložit ten zákon ve stavu legislativní nouze, protože pokud tady má dojít k transferu výrazných prostředků ze státního rozpočtu bez dostatečné legislativní opory, pak se samozřejmě řada pracovníků úřadů práce, ale i Ministerstva práce a sociálních věcí může vystavovat i nebezpečí trestního stíhání, pokud budou vyplácet dávky bez zákona a bez rámce, který určí zákon. Tady si myslím, že ve skutečnosti existuje důvod pro to, aby ta věc byla urychleně vyřešena a urychleně projednána. Ale bohužel, je to všechno vina Ministerstva práce a sociálních věcí, je to všechno vina Nečasovy vlády, která vůbec realizaci tak pochybného a podivného projektu, jako je sKarta, připustila. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O slovo se hlásí ještě místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vám přeji dobré poledne. Dámy a pánové, já bych rád vyjádřil lítost nad tím, že tedy neproběhla rozprava k těmto dvěma bodům. Přiznám se, že bych skoro zvažoval, že bych k těm dvěma bodům navrhl sloučit rozpravu, protože mi připadá, že tyto dva problémy spolu velmi těsně souvisí.

Jenom upozorňuji, že si ještě pamatuji, jak tady bývalý ministr Drábek stál u tohoto mikrofonu a zdůvodňoval ty mimořádné odměny náměstkům na Ministerstvu práce a sociálních věcí právě tím, že dřou jako koně. Ti náměstci dřeli jako koně – jeden, jak už jsme viděli, skončil ve vazbě a ti další, důsledky jejich činnosti tady máme dneska řešit s paní ministryní Müllerovou. Všimněte si, jak je ošidné, když ministr hodnotí práci náměstků a vysvětluje ty vysoké odměny. Já si myslím, že se nemůžeme spoléhat na pana ministra Kalouska, když tady říká, že ti jeho náměstci jsou nejlepší na světě, protože to samé říkal pan ministr Drábek o svých náměstcích, a dneska tady řešíme nejenom hrubé selhání práce těchto náměstků, ale dokonce se připojují k tomu, že to je na trestní oznámení. To je na trestní

oznámení, pokud někdo tady bez odpovídající legislativy tyto procesy nastartoval. Takže já bych opravdu docela rád spojil tuto debatu, spojil debatu o naprosto neuvěřitelných platech náměstků, které byly tajeny, pravděpodobně ne náhodou, a byla tím obcházena pravidla odměňování a je to podle mě nepřipustné v demokratické společnosti. A spojitost s tím, že zjišťujeme, že tito náměstci způsobili škody, jejichž nápravou bychom se tady dneska měli zabývat.

A já bych tedy chtěl, jak budou tyto informace potom pokračovat, doufám, když se k těm bodům vrátíme, tak bych chtěl, aby se zvláštní zřetel potom věnovala té okolnosti, kterou jsme se také dověděli z veřejných zdrojů, že v případě náměstka Šišky, potom co si pro něj policie přišla, tak tehdejší ministr Drábek mu – potom – vyplatil další statisícové odměny, což mně připadá zvlášť pozoruhodné, otřesné! A byl bych rád, kdyby pan ministr Kalousek si ty informace opravdu pro příští jednání řádně sehnal, protože tohle je věc, o které by se Sněmovna rozhodně měla bavit. Já bych chtěl také upozornit pana Kalouska, že bych mu nedoporučoval do budoucna používat těch subjektivních kritérií, jak skvělí jsou jeho náměstci, protože tento případ Ministerstva práce a sociálních věcí ukazuje, jak tato subjektivní hodnocení jsou ve skutečnosti nespolehlivá, jak jsou ošidná a vůbec se na ně nelze spolehnout. Takže těch 22 úředníků, kteří byli vysoce ohodnoceni, tak mi dovolu, abych tady vznesl pochybu, že zrovna těchto 22 úředníků placených skoro jako prezident podalo tak úžasné výkony jenom proto, že to tvrdí zrovna teď jejich nadřízení!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se dostáváme k dalšímu bodu. Je to bod číslo 129. Oznamuji však, že pan premiér je omluven. Měla to být Zpráva předsedy vlády z jednání Evropské rady v Bruselu konané 22. a 23. listopadu 2012. Proto tato zpráva bude zařazena na konec bloku zpráv pro nepřítomnost premiéra a bude projednána posléze.

Budeme se věnovat následujícímu bodu.

131.

Návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve čtvrték... na 40. schůzi Poslanecké sněmovny na návrh předsedkyně klubu Věcí veřejných paní poslankyně Kateřiny Klasnové. Do 9. listopadu 2012 vám bylo na lavice rozdáno několik písemných podkladů, ty pozbyly platnosti. Dne 6. prosince 2012 vám byly doručeny aktualizované podklady klubu Věcí

veřejných, ČSSD, ODS a 11. prosince vám byl doručen další podklad klubu ČSSD.

Nyní tedy požádám o slovo předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných paní poslankyni Kateřinu Klasnovou, poté pověřeného zástupce klubu ČSSD a pověřeného zástupce klubu ODS, aby se postupně ujali slova a upřesnili, o čem bude Sněmovna hlasovat. Nejprve paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jménem poslaneckého klubu Věcí veřejných předkládám Sněmovně návrh na změny zasedacího pořádku v jednacím sále Poslanecké sněmovny. Návrh v grafickém vyjádření vám byl rozdan do lavic díky organizačnímu odboru. Tento návrh předkládám v souladu s § 52 odst. 1 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, kde je výslovně uvedeno, že – cituji – zasedací pořádek poslanců vychází z jejich příslušnosti k poslaneckému klubu a podléhá schválení Sněmovny. Konec citace jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Všem je vám dobře známa skutečnost, že náš poslanecký klub opustili někteří poslanci a stali se poslanci nezařazenými. Návrhem, který předkládám, se dosáhne situace, kdy velká většina nezařazených poslanců bude sedět pohromadě. Návrh nyní zopakuji načtením na mikrofon.

Dle návrhu poslaneckého klubu VV by místa v jednacím sále byla obsazena následovně: místo č. 84 Radek John, místo č. 85 David Kádner, místo č. 86 Vít Bárta, místo č. 87 Otto Chaloupka, místo č. 88 Miroslav Petrář, místo č. 89 Klasnová Kateřina, místo č. 90 Petr Skokan, místo č. 91 Štětina Jiří, místo č. 92 Michal Babák, místo č. 93 Novotný Josef, místo č. 94 Drastichová Jana, místo č. 95 Jiří Rusnok, místo č. 96 Martin Vacek, místo č. 97 Lenka Andrášová, místo č. 98 David Rath, místo č. 99 Karolína Peake, místo č. 100 Dagmar Navrátilová, místo č. 101 Jana Suchá, místo č. 102 Milan Štoviček, místo č. 103 Kristýna Kočí, místo č. 105 Viktor Paggio, místo č. 106 Radim Vysloužil, místo č. 107 Josef Dobeš, místo č. 108 Jaroslav Škárka.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl návrh paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných. Nyní v zastoupení předsedy poslaneckého klubu ČSSD pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý den, děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych zde načtl změny v zasedacím pořádku tak, jak byly nomi-

novány nebo požadovány poslaneckým klubem ČSSD. První změna: z místa č. 57 se pan David Rath přesouvá na místo 98. Z místa č. 98 se přesouvá kolega Huml na č. 61. Z čísla 61 se přesouvá poslanec Chvojka na č. 58. A z čísla 58 se přesouvá poslanec Hamáček na č. 57.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a jenom si ujasňuji – je to ten návrh, který byl rozdán 11. 12. Čili návrh, který tady mám v podkladech, byl ze 4. 12. Mám tady dva podklady. Ten ze 4. 12. neplatí, platí ten z 11. 12. Takhle jsme si to ujasnili.

Nyní Marek Benda, zástupce poslaneckého klubu ODS. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové. Jsme asi poprvé v situaci, kdy projednáváme změny v zasedacím pořádku v nesouladu, takže vám také přednesu jenom změny za náš poslanecký klub a dívčí válku budeme muset rozhodnout holt hlasováním.

První změna – z místa 164 pan kolega Pajer na místo 141. Z místa 141 pan kolega Bendl na místo 104. Z místa 104 pan kolega Bohatec na místo 119. Z místa 119 já, Benda, na místo 109. A z místa 109 pan kolega Pekárek na místo 164. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl návrh poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Nyní vás musím informovat ještě o tom, že byl na lavice rozdán protinávrh pana poslance Viktora Paggia, který navrhuje ještě další variantu zasedacího pořádku. Byl také aktualizován. Prosím tedy nyní o slovo pana poslance Viktora Paggia.

Poslanec Viktor Paggio: Ano, děkuji. Já se tedy hlásím k návrhu, který vám byl rozdán na lavice. Byl pojat jako protinávrh k návrhu kolegyně Klasnové a poslaneckého klubu Věcí veřejných. Týká se těch středových lavic.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Ještě jsme ale mimo rozpravu. Toto byla úvodní slova zpravodajů. (Poslanec Kováčik vystoupí v rozpravě.)

Nyní tedy úvodní slova zazněla k návrhům z jednotlivých klubů. Zahajují rozpravu. Pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik má slovo jako první. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, myslím si, že řeč jednacího řádu je naprosto jasná, a nemyslím si, že

by tady měla být vedena nějaká dívčí válka, jak o tom byla řeč. Pokud bychom měli skutečně dodržovat zákon o jednacím řádu, potom tedy alespoň za klub KSČM říkám, že budeme podporovat návrh sociální demokracie, Věcí veřejných a občanských demokratů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se ptám ještě do všeobecné rozpravy... Paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji za slovo. Já jsem také na začátku zdůraznila, co říká jednoznačně jednací řád ve svém § 92 odst. 1. Pro jistotu to ještě jednou zopakuji, kdyby kolegové neslyšeli: "Zasedací pořádek poslanců vychází z jejich příslušnosti k poslaneckému klubu." Ráda bych upozornila, že kolega Viktor Paggio je nezařazeným poslancem. Ráda bych řekla, že náš návrh, klubu Věcí veřejných, je návrh komplexní. Prosila bych, aby se o něm hlasovalo jako o prvním, a jenom bych chtěla ještě zdůraznit, že je velmi neobvyklé, aby se takovýmto způsobem zacházelo s poslanci z poslaneckého klubu, který vzešel ze strany, která byla řádně zvolena ve volbách. Je to velmi nestandardní.

Samozřejmě je na rozhodnutí této ctěné Sněmovny, zda chce porušit jednací řád. Je samozřejmě na rozhodnutí každého z přítomných poslanců, zda pro to zvedne ruku. Zakládá to z mého pohledu i velmi nebezpečný precedent v tom smyslu, že kdykoli do budoucna zde může vystoupit jakýkoli nezařazený poslanec a přesazovat poslance. Jak říkám, poslanci by měli sedět podle příslušnosti k poslaneckému klubu. Nevšimla jsem si zatím, že by strana LIDEM měla poslanecký klub. Víím, že je tady snaha zařadit změnu jednacího řádu tak, aby se snížil počet poslanců potřebných pro vytvoření poslaneckého klubu z deseti na šest. Myslím si, že minimálně pro nějakou sněmovní kulturu by bylo velmi dobré a velmi logické, aby té změně zasedacího pořádku předcházela eventuálně změna jednacího řádu. Jinými slovy, pokud chce strana LIDEM zasedat pohromadě, chce sedět vpředu a pohromadě, myslím si, že by měla mít nejprve ustanoven poslanecký klub. Říkám, je to věc, která se opírá o jednací řád, a znovu zdůrazňuji, že náš návrh byl podán řádně podle jednacího řádu, byl podán poslaneckým klubem Věcí veřejných, nikoli nezařazeným poslancem.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Korte se hlásil nyní o slovo, poté pan poslanec Paggio.

Poslanec Daniel Korte: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já si

dovolím tlumočit stanovisko klubu TOP 09 a Starostové k navrženému přesunu čísla 109 pana Pekárka do čísla 164 místo pana Pajera. Klub TOP 09 a Starostové zásadně nesouhlasí s tím, aby ODS zametala své smeti pod náš koberec. Děkuji vám. (Potlesk některých poslanců v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď pan kolega Viktor Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Mé vystoupení bude paradoxně odlehčením.

Tedy to jsem nečekal. Já jsem svůj postup konzultoval s legislativou Sněmovny. Legislativa je toho názoru, že je v pořádku. Souhlasím s paní předsedkyní Klasnovou, že poslanci mají sedět podle poslaneckého klubu, a to je splněno v obou dvou těch návrzích. Jsme pouze ve sporu, jak by ta místa měla být rozdělena, a o tom by měla Sněmovna rozhodnout hlasováním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další přihlášky do všeobecné rozpravy. Nejsou-li žádné, všeobecnou rozpravu... Ještě pan kolega Skokan do všeobecné rozpravy? (Ano.) Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Milé kolegyně, vážení kolegové, poslanci a poslankyně, než začneme opět měnit zasedací pořádek této Sněmovny, chtělo by se říci pokolikáté už, pojďme si nejprve stručně zrekapitulovat stěžejní fakta a pak se nad nimi trochu společně zamyslet. Já bych tedy nejprve skutečná fakta představil a také bych připomněl pravidla, která vyplývají ze zákona. Tedy ne z nějakého úzu či z neformálních pravidel, ale ze striktního zákona o jednacím řádu, který tu platí od roku 1995. A ten zákon praví, že k ustavení poslaneckého klubu podle věty první je potřeba nejméně deseti poslanců, a § 52 odst. 1 konkrétně říká, že poslanci je v jednacím sále trvale vyhrazeno poslanecké křeslo. Zasedací pořádek poslanců vychází z jejich příslušnosti k poslaneckému klubu a podléhá schválení Sněmovny. Z toho, dámy a pánové, jednoznačně vyplývá, že změny v zasedacím pořádku navrhuje pouze zástupci poslaneckých klubů, nikoliv nezařazení poslanci, nemluvě o přeběhlících. Mě mrzí, že fíkovým listem k těmto svévolným aktivitám se stala právě strana, která se tak ráda honosí svým konzervatismem.

V této souvislosti mi dovoluji i citovat slova vicepremiérky Karolíny Peake, která 14. června pro server ParlamentniListy.cz uvedla: "Také chceme řešit změnu zasedacího pořádku, ale rádi bychom to uskutečnili ve chvíli, kdy už budeme mít vlastní klub. Klub Věcí veřejných už existuje,

ale my ještě ustavený klub nemáme." Já se chci zeptat, co se tedy změnilo, že skupinka LIDEM tak křečovitě trvá na okamžitém hlasování, na okamžité operaci kulový blesk pro tuto Sněmovnu, nehledě na veřejně deklarovaný příslib šéfký skupiny LIDEM, nemluvě o tématech pro republiku a její budoucnost mnohem zásadnějších. Co se tedy naléhavého teď zrovna děje?

Princip politické korouhvičky se projevuje i na vládní úrovni. V této zemi se sedm měsíců zvesela a bez jakýchkoliv okolů vládne nejen se skupinkou jednotlivců bez mandátu vzešlého od voličů, ale dámy a pánové, také bez koaliční smlouvy a v situaci permanentního zpochybňování programového prohlášení vlády doslova od jejích nejvyšších představitelů Nečasova kabinetu, včetně výroků samotného premiéra Nečase. Možným impulsem pro tyto rošády v poslaneckých lavicích je to, že nejvyšší představitelka protikorupčního administrativního úseku doposud a nyní nově ministryně války, jak se tento resort nazýval za první republiky, velmi usilovala o tento post a s pokorou sobě vlastní možná doufá, že i tyto rošády pomohou k překrytí jejích mocenských ambicí. Nemluví o tom, že v poslední době není týden, aby nebyl nějaký ministr v demisi, dva velmi významné resorty jsou stále bez vedení, a přesto se nic neděje. Tedy začalo se dít – po 24hodinovém etablování ve funkci byl odvolán generál Písek. Zřejmě té problematice rozumí daleko méně než nová paní ministryně války.

Jako členu této komory mi velmi vadí, že tyto praktiky naprosté neúcty k základním pravidlům a zvyklostem se přenášejí i do Poslanecké sněmovny, kdy v současnosti poslanci vládní koalice aktivně popírají integritu a práva, kterými jsou nadáni pouze a výhradně poslanecké kluby. Já bych chtěl varovat poslance vládní koalice, že manýry programového znevažování práv a možností poslaneckého klubu, které vnášejí do logiky českého parlamentarismu, časem poškodí i je. Je jen otázkou času, kdy znevážení, které i tímto aktem činí vůči integritě parlamentních klubů, postihne i je. Vy, kteří takto uvažujete a dáváte neorganizované skupině přeběhlíků taková práva, je legitimizujete a každodenní praxí je ctíte, a právě tak aktivně zavádíte do zasetých pravidel české Sněmovny logiku džungle, logiku, která ctí momentálně toho vlivného, kdo konvenuje vašemu silovému pojetí světa. Věřte tomu, že jednou tyto praktiky budou útočit na vaši integritu, na vaši vážnost, na vaše fungování vašich poslaneckých klubů. A jsem rád, že to u některých z vás vyvolává úsměv. (Divá se směrem vpravo.) Já vám nepřeji, aby vám ten úsměv zmizel, až se vám to stane.

Možná si plně neuvědomujete, že vypouštíte hydry i do svých řad a těmito kroky schvalujete, že vše je povoleno nehledě na zákon, že vše je jen předmětem svévolného výkladu a že už ani zcela elementární pravidla,

navíc zakotvená v jednacím řádu naší komory, nejsou pro nás závazná. Pamatujte si prosím tento den a toto hlasování, které přijde, a znovu říkám, je jen otázkou, kdy dopady tohoto rozhodnutí dopadnou i na vás.

Jakou nám chystáte budoucnost? Jaký bude rok 2013? Máme se snad probouzet hrůzou v případě ohrožení naší republiky, že naši obranu zajišťuje Karolína Peake? Máme dát vánoční dárek členským zemím NATO v Evropské unii v podobě ujištění, že součást jejich obrany zajišťuje tato osoba? Pokud to uděláme, bude to dárek typicky český, tak jako jsme darovali světu ikonu dobrého vojáka Švejka.

Na závěr mi dovolu, pane premiére prostřednictvím paní předsedající, říci, že stále ještě můžete rozhodnout o tom, že dáte dobrý příklad nejenom poslancům a poslankyním, ale celému národu. A je jenom otázkou, jestli přeběhlíky budete stavět nad naše vojáky, nad ty, kteří dodržují pravidla. Nakonec když už jsem naše vojáky zmínil, oni to asi přežijí, ale ti, kteří už nežijí, se možná teď obrací v hrobě. A já to hlasování o zasedacím pořádku vidím jako naprosto zásadní a symbolické, byť se to komukoliv může zdát sebevíce legrační.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jenom připomenu, že opravdu naším tématem jsou návrhy na změnu zasedacího pořádku. Prosím, aby se všichni řečníci tohoto tématu drželi.

O slovo se hlásí ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, chtěl bych vyznat svému předřečníkovi panu poslanci Skokanovi prostřednictvím paní předsedkyně, ať se drží tématu a ať se slušně chová k dámám. To za prvé.

Za druhé. Celé to dramatické hlasování, které on tady tak popisuje, je o tom, že vládní poslanci budou sedět v jedné části sálu a opoziční poslanci v druhé části sálu. Jestli někdo přeběhl od vládního prohlášení, tak jste to byl vy, pane kolego prostřednictvím paní předsedkyně. Tak se bavme o tom, kdo kde bude sedět a jestli je opravdu, jak vy jste tak pateticky říkal, pro tento národ tak důležité, jestli vy budete sedět na čísle – teď nevím, jaké máte – 88 nebo 89. Já myslím, že to je naprosto žabomyší spor, že je normální, že vládní poslanci zaujmají kompaktně jednu část sněmovny, opoziční druhou část. Bylo to tak vždycky. Teď to jenom dáváme nějakým způsobem do pořádku. Nehleďte v tom nic dramatického, nehleďte v tom žádné naschvály. Je to prostě logická věc. Takhle se sedává na zastupitelstvech krajů, obcí, měst, tak se bude zasedat i tady. Není to fakt nic zásadního, jak vy jste, jak říkám, tak pateticky říkal, pro český národ. To

tedy určitě není! Jde o to, jestli se budeme – vy i my – domlouvat přes hlavy kolegů buď z opozice, nebo koalice. Nic víc v tom není. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Ptám se na další přihlášku do všeobecné rozpravy. Není žádná, všeobecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím všechny, aby se přihlásili ke svým návrhům, odkázali na ně v podrobné rozpravě tak, aby posléze mohly být tyto návrhy podrobeny hlasování. Paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji. Já se tedy přihlašuji ke svému návrhu, respektive k návrhu poslaneckého klubu VV, a prosím, tak jak jsem avizovala již v obecné rozpravě, aby se o mém návrhu hlasovalo jako první, nikoliv tedy o protinávru kolegy Paggia, ale o mém návrhu jako první.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Chvojka, poté pan kolega Benda, poté pan kolega Paggio.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hlásím se k návrhu, který jsem zde přednesl v obecné rozpravě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Benda.

Poslanec Marek Benda: I já činím tak jako mí dva předřečníci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Já se hlásím ke svému protinávru k návrhu kolegyně Klasnové, který jsem představil v obecné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Končím podrobnou... Pardon. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy s novým návrhem pan kolega Skokan? Do podrobné rozpravy? Hlásíte se do podrobné rozpravy? (Ano.) Tak prosím, jestli se hlásíte do podrobné rozpravy, tak prosím. (V sále je neklid.)

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedající, vám se to asi nebude líbit, ale já musím vaším prostřednictvím odpovědět panu předřečníkovi Stanjurovi. On tady mluvil o koalici. Já tady žádnou koalici nevidím, já nevidím koaliční smlouvu, já nevidím klub, který by byl součástí koaliční smlouvy, a tudíž nemůžu souhlasit s tím, co tady pan Stanjura říkal.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě jednou. Přihláška do podrobné rozpravy, je ještě nějaká? Není, podrobnou rozpravu končím.

Je zvyklostí v Poslanecké sněmovně, že se ten, kdo první vystoupil, pakliže není určen zpravodaj, ujímá v této věci zpravodajování. Prosím tedy paní poslankyni Klasnovou, aby navrhla Sněmovně postup hlasování, kterým se budeme řídit, protože nechci, aby došlo ke zbytečnému dohadování o tom, co má a nemá mít přednost. Tento postup, který navrhne paní poslankyně, podrobíme hlasování. Buďto Sněmovna tento postup schválí a budeme se jím řídit, a pokud jej neschválí, budeme postupovat podle toho, jak se domluvíme.

Paní poslankyně Klasnová má slovo. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, já se omlouvám. Já teď ještě nevystoupím jako zpravodajka, ale vystoupím jako předsedkyně klubu VV a prosila bych pauzu na klub VV do 13. hodiny. Děkuji. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže vyhláшуji přestávku do 13. hodiny. Teď tady nemám předsedy, prosím ještě setrvejte na svých místech. Nemám tady předsedy poslaneckých klubů. Já se domnívám, že ten bod byl posunut už tak daleko, že ve 13 hodin bychom se měli sejít a tento bod odhlasovat, protože není žádný důvod, abychom kolem toho, kde kdo bude sedět, dámy a pánové, zatěžovali Poslaneckou sněmovnu a ubírali tak čas na projednávání věcí, které jsou mnohem důležitější. (Potlesk zprava.)

Paní poslankyně Klasnová žádá přestávku do jedné hodiny. V jednu hodinu bude Poslanecká sněmovna pokračovat tak, abychom dokončili projednávání tohoto bodu před polední přestávkou.

Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, je 13 hodin, budeme pokračovat.

Ještě oznamuji omluvu. Pan ministr vnitra Jan Kubice se omlouvá dnes, ve čtvrtek 13. prosince, od 14.30 hodin z důvodu naléhavých pracovních povinností. Ještě jedna omluva z dnešního jednání. Od 14 hodin se omlouvá pan poslanec Miroslav Petráň.

Jsme ve fázi, kdy byla skončena podrobná rozprava. Přivolala jsem postupně naše kolegy do jednacího sálu, takže kdo mohl, je jistě přítomen.

Požádala jsem před přestávkou Sněmovnu, aby akceptovala, že jako první, která v této věci mluvila, byla paní poslankyně Kateřina Klasnová, a bude tedy zpravodajem k tomuto bodu dle obvyklých pravidel, která tu platí. Zároveň jsem žádala po paní poslankyni, aby navrhla Sněmovně proceduru hlasování.

Ještě je zde žádost o odhlášení, takže vás musím odhlásit. Prosím, přihlaste se znovu.

Mezitím mohu dát slovo paní poslankyni Kateřině Klasnové, aby nám oznámila návrh postupu při hlasování.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlasovali bychom tedy o návrzích tak, jak byly předneseny. Nejprve o návrhu klubu Věcí veřejných, poté bychom hlasovali o návrhu klubu ČSSD, poté bychom hlasovali o návrhu občanských demokratů a poté bychom hlasovali o návrhu poslance Viktora Paggia.

Jenom upozorňuji, že kdyby prošel návrh klubu Věcí veřejných, je návrh Viktora Paggia nehlasovatelný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se Sněmovny – odhlasujeme si tuto proceduru, abychom předešli všem možným zmatkům.

Ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým postupem hlasování. Zahajují hlasování číslo 183. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 183. Přítomno 109, pro 98, proti 4. Procedura byla schválena. Prosím tedy o první návrh.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Nejprve bychom hlasovali o návrhu klubu Věcí veřejných.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Podklad k tomu byl předložen, máte jej všichni k dispozici.

Zahajují hlasování číslo 184. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na zasedací pořádek, tak jak jej předložil klub Věcí veřejných. Kdo je pro? Proti?

Hlasování pořadové číslo 184. Přítomno 106, pro 43, proti 49. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Nyní bychom hlasovali o návrhu klubu sociální demokracie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 185. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Také nám byl písemně předložen. Proti návrhu?

Hlasování číslo 185. Přítomno 106, pro 105, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Nyní na řadě je návrh klubu občanských demokratů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 186. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Proti návrhu? (Rušno v lavicích napravo.)

Hlasování číslo 186. Přítomno 108, pro 79, proti 19. Návrh byl přijat.

A posledním návrhem je návrh pana poslance Viktora Paggia. Prosím o klid.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Poslední návrh je návrh pana poslance Viktora Paggia. Jenom upozorňuji, že není v souladu s jednacím řádem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Sněmovna odhlasovala proceduru, v tomto hlasování je také obsažen názor Sněmovny.

Zahajuji hlasování číslo 187. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 187. Přítomno 109, pro 59, proti 45. Tento návrh byl přijat.

S tímto hlasováním jsme projednali vše. Paní poslankyně souhlasí?

Ještě vás prosím o závěrečné hlasování: "Poslanecká sněmovna mění své usnesení číslo 868 ze dne 8. prosince 2011 a schvaluje zasedací pořádek poslanců v jednacím sále podle předloženého návrhu, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 188. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 188. Přítomno 109, pro 93, proti 6. Usnesení bylo přijato. Tím jsme projednali bod číslo 131.

Dámy a pánové, tím končí dnešní dopolední část našeho jednání.

Upozorňuji, že odpoledním programem jsou odpovědi předsedy vlády a členů vlády na ústní interpelace. Tento blok začne ve 14.30 hodin, ale pro vás všechny, kteří jste se přihlásili k interpelacím, prosím, věnujte pozor-

nost tomu, že dnes je premiér omluven. Jsou na něj vzneseny pouze čtyři interpelace. Okamžitě po skončení těchto čtyř interpelací budou následovat interpelace na jednotlivé členy vlády. Počítejte tedy s tím, že krátce po půl třetí bude zahájen blok interpelací na jednotlivé ministry, abyste mohli zařídit, že zde budete přítomni.

To je vše k mému sdělení. Ještě pan kolega Votava? Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně.

Prosím všechny členy komise pro práci kanceláře do místnosti číslo 23 teď ihned. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji tedy do 14 hodin 30 minut naše jednání.

(Jednání přerušeno ve 13.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, je 14.30 hodin a podle schváleného programu dnešní schůze začínají ústní interpelace na premiéra České republiky, tedy ústní interpelace, které jsou v první fázi určené předsedovi vlády a pak členům vlády.

155. Ústní interpelace

Za účasti ověřovatelů bylo vylosováno pořadí, v němž budou poslanci vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády. První, kdo si vylosoval místo v pořadí, byl pan poslanec Jiří Paroubek, který bude interpelovat bohužel nepřítomného premiéra Petra Nečase. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, já tedy nevím, jestli ještě platí pro interpelace jednací řád. (V sále není nikdo z členů vlády.) Nechci kazit zábavu, která tady obecně je, že by měl být někdo z členů vlády přítomen – už pan ministr přichází, skvělé.

Takže vážený pane premiére, několikrát jsem v poslední době interpe- loval problematiku metanolem otrávených alkoholických nápojů, pančovaného alkoholu a jeho hromadné distribuce, která podle důvěryhodných informací dosahuje až čtvrtiny prodeje lihovin a destilátů v

České republice. Jedna věc je ovšem výroba lihovin a destilátů otrávených metanolem, kdy téměř čtyři desítky lidských obětí zůstávají mementem mimo jiné lidské chamtivosti, strašlivého porušování zákonů a selhání řady institucí státní správy České republiky od policie přes Českou obchodní inspekci, celní správu, potravinářskou inspekci až po hygienickou službu a možná některé další. Chci vás vybědnout k tomu, abyste seznámil Sněmovnu s opatřeními z materiálu, který tyto instituce státu zpracovaly pro vládu. Myslím, že by to zajímalo nejen mě, další poslance, ale i celou českou veřejnost. Druhá věc jsou ovšem daňové úniky plynoucí z prodeje pančovaného alkoholu, nejspíše v řádu miliard korun. To jsou potenciální zdroje příjmů státního rozpočtu. Stejným, možná pokud jde o potenciální daňové úniky ještě větším problémem, jsou daňové úniky v dalších dvou oblastech – pašované cigarety, paralelní distribuční síť pohonných hmot.

Vážený pane premiére, chci vás vyzvat k projednání výše uvedeného materiálu pro vládu, tedy Opatření k zabránění daňovým únikům při prodeji lihovin a destilátů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to tedy byla první interpelace. Tu další přednese pan poslanec Antonín Sedlá, také na premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedlá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedo vlády, jistě si vzpomenete na moje předchozí interpelace ve věci plnění vládního usnesení číslo 373 z roku 1993 a číslo 444 z roku 1996, která se týkala integrace civilního a vojenského řízení letového provozu. Nejedná se pouze o naplnění doporučení mezinárodních organizací ICAO či EUROCONTROL, ale zejména o zajištění bezpečnosti letového provozu a efektivního nakládání s veřejnými prostředky. Vždyť pracoviště v Jenči bylo postaveno v souladu se společně dohodnutým projektem řízení letového provozu České republiky a Armádou České republiky.

Vážený pane premiére, Řízení letového provozu vypsalo nedávno soutěž na systém řízení letadel za jednu miliardu korun, když část peněz si podnik musí půjčit. Rozumím tomu, že letecký provoz houstne a jedenáct let stará technologie již dosluhuje. Nicméně se chci zeptat, zda tento nový systém již bude odpovídat integraci oblastních provozních služeb a sloučenému civilnímu a vojenskému řízení letových služeb.

Druhým dotazem je, v jakém stavu je dnes dohoda řešící uspořádání letového provozu ve vzdušném prostoru České republiky k 31. březnu příštího roku. Víte, pane premiére, základním důvodem integrace civilního a vojenského řízení letového provozu byla úspora jak personálních, tak provozních nákladů. Proto se také postavilo nové středisko řízení letového

provozu v Jenči. Prosím, jak bude postupovat vaše vláda v tomto problému?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to tedy byla druhá interpelace na premiéra. Nyní prosím pana poslance Miroslava Váňu, který má třetí interpelaci.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, já se vás chci zeptat a očekávám od vás písemnou reakci, zdali vám připadá normální, jak se chovají poslanci vaší vládní koalice zde ve Sněmovně. Chovají se tak, že porušují Ústavu, porušují zákony této země. Porušují jednací řád. Nejenže v době, kdy opozice má právo na své ústní a písemné interpelace, nechodí tito poslanci do práce, ale když už do práce přijdou, tak dělají, že zde nejsou, zapírají se, vypínají se. Vytvářejí atmosféru, aby opozice nemohla, pane premiére, vám a celé vládní koalici říci pravdu.

Prostě vaše vláda vládne tak, že nechcete slyšet názory opozice. Nechcete a nestojíte o to, aby vám říkali názory lidí, aby vám lidé řekli pravdu do očí. Vy nestojíte o názory lidí. Takto se, pane premiére, vládnout nedá. Vaše vláda je vládou téměř slepých, téměř hluchých. Jste vládou, která nechce slyšet problémy lidí. Tak jak vládnete, je to nejen nesprávné, ale je to nefér.

Vážený pane premiére, prosím, chci slyšet vaši odpověď, zdali chování vašich vládních poslanců považujete za něco, co do politiky patří, co je správné, co je poctivé, co je poctivé vůči občanům této země. Já si myslím, že takovéto chování do politiky nepatří, že to je důkaz toho, že vy, vaše vláda a vaši poslanci pohrdáte lidmi. Pohrdáte tím, čím lidé žijí, co lidi trápí. Vás nezajímá, pane premiére, že část lidí a drtivou většinu našich rodin posíláte do chudoby. Vás nezajímá, že posíláte invalidy opět do pracovního procesu. Vás nezajímá, že mnoho invalidů dnes žije za důchod šest tisíc korun. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poslední interpelace na premiéra je interpelace pana poslance Antonína Sedlá. To je poslední, čtvrtá interpelace. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedlá: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedo vlády, vloni jste se vyjádřil, aby úřady a státní firmy přestaly nakupovat reklamu prostřednictvím mediálních agentur. Důvodem má být to, že nákup služeb přes tyto agentury je v době škrtů zbytečný luxus. Nicméně vaše ministerstva pokračují v zavedené tradici a vymlouvají se na složitost a zdoluhavost veřejných výběrových řízení.

Vážený pane premiére, v současné době již hovoříte pouze o dobrovolnosti rozhodnutí každé státní instituce, aby zvážila v době úspor nakupování mediálního prostoru přímo. Ale toto doporučení téměř nikdo nerespektuje a nákup inzerce jde přes mediální agentury dále. Proto se vaše doporučení také nepromítlo do žádných předpisů. Opět existují výmluvy, že stát nemá potřebné softwarové ani hardwarové vybavení pro zajištění této agendy.

Vážený pane předsedo vlády, snad budete souhlasit, že kdyby se inzerce nakupovala centrálně pro všechny státní organizace, úřady a firmy, pak by se ušetřily desítky či stovky milionů korun daňových poplatníků.

Chci se zeptat, zda jste již rezignoval na tento svůj požadavek, a pokud ne, jaká konkrétní opatření vaše vláda v této věci připravuje.

Existuje podezření, že jsou ze státních podniků načerno financovány předvolební kampaně politických stran, a to právě za pomoci mediálních agentur a inzerce ve sdělovacích prostředcích. Jak se na toto podezření díváte, pane premiére, a jaká opatření přijmete, aby se tomuto podezření zamezilo?

Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tím jsme vlastně vyčerpali interpelace na premiéra a přejdeme tedy rovnou, jak už avizovala předsedkyně Sněmovny na konci dopoledního jednání, v tomto čase k interpelacím na ministry vlády České republiky.

Jenom připomenu, že bylo vylosováno pořadí 24 interpelací poslanců na ministry. Můžeme tedy rovnou začít. První interpelace je interpelace pana poslance Ivan Ohlídal na ministra Petra Fialu. Prosím, pane poslanče, máte slovo jako první.

Poslanec Ivan Ohlídal: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací, která se týká, jak bylo napsáno, výchozího dokumentu pro novelu zákona o vysokých školách. Nebudu hovořit o hlavních cílech, které jsou v tomto dokumentu obsaženy. S některými nesouhlasím, některé považuji za nerozumné, ale to nebude cílem mé ústní interpelace. Cílem bude jiná věc.

Jak vyplývá ze sdělovacích prostředků a z různých kuloárů, řada vysokých škol, zdůrazňuji veřejných vysokých škol, vyjadřuje s tímto výchozím dokumentem poměrně silný nesouhlas. Je kritizována v souvislosti s tímto dokumentem řada věcí, které veřejné školy považují za špatné. Jednou z těch škol, které nesouhlasí s tímto výchozím dokumentem, je Karlova univerzita. A abych dokumentoval příklady tohoto nesouhlasu, dovolím si stručně citovat z usnesení, které vydal akademický senát před nedávnou dobou. Než budu citovat, tak napřed volně. Říká se v něm, že akademický senát Karlovy univerzity zdůrazňuje, že z požadavku kvality návrhu novely

zákona o vysokých školách nelze slevit ani za cenu urychlení projednání tohoto zákona. Teď si dovolím citaci, která to dokresluje. Píše se zde toto: "Nezodpovědným je pokus znovu otevírat otázku působnosti akademických senátů. Je za hranicí troufalosti vracet do novely témata, která nedávno tak rozjitřila akademickou veřejnost."

Vážený pane ministře, překvapuje mě, že opakuje chyby svého předchůdce, který se rovněž svým počínáním v souvislosti s novelou vysokoškolského zákona dostal do ostrého střetu s vysokými školami. A ještě dodám, že mě překvapuje také, že tento výchozí dokument je jistě základním kamenem pro vybudování paragrafovaného znění novely vysokoškolského zákona. A překvapuje mě to, že vůbec nediskutujete a neberete ohled na názory politické opozice. Čili opět stejná chyba, jako v případě pana ministra Dobeše. (Upozornění na čas.)

Prosím, buďte tak laskav a vysvětlíte mi to. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím nyní ministra Fialu, aby se ujal slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane poslanče, rád odpovídám na vaši interpelaci, protože mám možnost vysvětlit věci, které jsou nedorozuměním a tvrzením, která určitě nejsou správná.

Já v žádném případě ani neopakuji chyby svého předchůdce ani nenavrhují novelu nebo nenavrhují změny ve vysokém školství, které by šly proti zájmům vysokých škol a akademické obce. Naopak věci, jako je úprava akreditačního procesu, doplnění našeho systému terciárního vzdělávání, ohodnocení kvality, kvality především uvnitř vysokých škol, provedení diferenciací vysokých škol, profilace studijních oborů, vytvoření podmínek pro kontraktové financování, to jsou věci, po kterých volá velká část akademické obce řadu let a které nyní máme šanci realizovat. Nedělám reformu proti akademické obci, připravujeme reformu ve spolupráci s akademickou obcí. Nemám žádné jiné politické zadání v tomto směru, než abych vytvořil lepší podmínky pro vysoké školy a zlepšil kvalitu na vysokých školách.

Vy jste zmínil mého předchůdce. Ano, ve vysokoškolském prostředí existuje vlivem ne úplně šťastných pokusů o reformu poměrně vysoký stupeň nedůvěry. Já mám pocit, že řadu té nedůvěry se podařilo odstranit, ale ten, kdo nejvíce vyjadřoval jakousi nejistotu o tom, jaké jsou úmysly všech předcházejících reformních kroků, byl akademický senát Univerzity Karlovy. Bylo tomu tak v minulosti a je tomu tak i teď, i když vyjádření akademického senátu Univerzity Karlovy považuji za nedorozumění. A to nedorozumění vysvětlím.

My jsme mohli klidně postupovat tak, že bychom sdělili veřejnosti témata, pak bychom připravili paragrafované znění novely a tu začali diskutovat s reprezentací vysokých škol, jak nám to ukládá zákon. My jsme ale právě proto, že jsme se poučili z chyb minulosti, zvolili postup nadstandardní a jiný. Nejprve jsme seznámili veřejnost a reprezentace vysokých škol s tématy. Na základě diskuze o těchto tématech jsme připravili podrobný katalog s konkrétními návrhy, který teď budeme velmi obsáhle diskutovat s reprezentací vysokých škol, s jejich zástupci, a na základě tohoto procesu připravíme paragrafované znění, které znovu budeme diskutovat s reprezentací vysokých škol.

Akademický senát Univerzity Karlovy možná ne úplně dobře porozuměl tomu, co je tu neobvyklé, a to je ten mezikrok navíc, že jsme přizvali akademickou obec k tvorbě paragrafovaného znění. Musí to mít samozřejmě určitý harmonogram, musí to mít určitá pravidla hry. Ale mohu všechny ujistit, vás i veřejnost, že žádná novela zákona o vysokých školách, která by nebyla dělána ve spolupráci s reprezentací vysokých škol, se nekoná. Mohu to také dokumentovat. Obě reprezentace vysokých škol, jak Česká konference rektorů, tak Rada vysokých škol, akceptovaly náš harmonogram, vyslaly svoje zástupce a dnes začíná první jednání v tomto směru. Ta rychlost je nutná. Ale je to rychlost, kterou jsme si ušili, abych to tak řekl, sami na sebe. My musíme do určité doby připravit podobu paragrafovaného znění, kterou můžeme pak dál diskutovat.

A na závěr bych snad řekl to, co jsem řekl oběma reprezentacím vysokých škol. V každém případě po osmi, pěti, šesti, deseti letech diskuse, kdy se nepodařilo prosadit nic, dnes musíme upřednostnit kvalitu a širokou podporu tohoto návrhu v jakékoliv rychlosti. Jsem tedy připraven v případě, že budeme potřebovat na začátku příštího roku nad paragrafovaným zněním vést hlubší diskusi, požádat pana premiéra o určité posunutí termínu předložení novely.

V každém případě nám všem jde o to, že tohle není novela vládní koalice. To musí být novela, která má širší podporu akademické obce. A věřím podle ohlasů které mám já, že ji má. Jde o to, aby to byla novela, která se těší širší podpoře a bude ve prospěch našich vysokých škol, naší vzdělanosti, našeho výzkumu rozvíjet vysokoškolské prostředí dlouhou dobu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě jednou pana poslance Ohlídala.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane ministře, kritické hlasy vůči tomuto dokumentu zaznívají nejen z Karlovy univerzity, ale i z jiných vysokých škol v České republice, dokonce i z Brna.

Ale ještě dodám toto. Já chápu to, co říkáte, že jakýsi souhlas vyjádřily i ty dvě základní reprezentace veřejných vysokých škol, ale jsem přesvědčen, že bez souhlasu významné univerzity, Karlovy univerzity, bude obtížné tento zákon prosadit. O tom jsem přesvědčen. Vy mluvíte o tom, že jste vstřícný, že pracujete tak, jak máte, tím, že spolupracujete s akademickou veřejností. Ale vůbec jste se nezmínil o politické reprezentaci. Jestli chcete, aby tento zákon, vámi novelizovaný zákon, potom schválený jistě Sněmovnou, fungoval i v dalších obdobích, nemůžete při formulaci tohoto zákona vynechat opozici. A o té jste se ani trochu nezmínil. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď ještě jednou prosím pana ministra Fialu o reakci dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Pane poslanče, já si na některé politické metody zvykám, takže si na ně zvyknu poměrně rychle. Já vám odpovím jasně. Spolu jsme mluvili a moji zástupci s vámi mluvili opakovaně o všech těch tématech a shodli jsme se na tom, že jsou potřeba. Já samozřejmě budu diskutovat paragrafované znění zákona i s opozicí a budu se snažit pro to získat širší politickou podporu, jak jsem řekl. My v tuto chvíli máme katalog témat, o kterých diskutujeme. Můžete mi říct, jak by mohla existovat všeobecná shoda nad katalogem témat? To, co z toho bude vtěleno do té novely, vznikne právě z té debaty, z toho zvažování kroků, které jsou pro vysoké školství nezbytné. Já myslím, že to je jasné a že to každý snad chápe a že to moje vysvětlení je jednoznačné a srozumitelné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je konec interpelace pana poslance Ohlídala na ministra Fialu. Další je interpelace pana poslance Adama Rykaly, který bude interpelovat ministra Zbyňka Stanjuru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane novopečený ministře, dovolte mi nejprve, abych vám pogrataloval k nové ministerské roli ministra dopravy.

Oba dva jsme z Moravskoslezského kraje, oba dva jsme z kraje, který trápí vysoká nezaměstnanost a znečištěné ovzduší. Proto bych využil této interpelace a rád bych se vás chtěl zeptat na váš pohled na výstavbu nejpotřebnějších komunikací v našem Moravskoslezském kraji. Rád bych vás požádal, abyste mi zde mohl osvětlit, jaké záměry s jedním z těchto nejlidnatějších regionů v České republice máte a jaké stavby budou, pokud budete ministrem dopravy, za vaší éry na ministerstvu realizovány v

Moravskoslezském kraji, případně které stavby budou připraveny. Doufám totiž, možná bláhově, že nejste dosazen na Ministerstvo dopravy jen uměle jako pobočník pana ministra Kuby, který má za úkol připravit fúzi Ministerstva dopravy s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Já pevně věřím, že ve své nové funkci pomůžete Moravskoslezskému kraji, za který jste byl i zvolen poslancem.

Děkuji vám tedy, že v čase, který máte na svou odpověď, nám přiblížíte vaše priority v nové funkci ministra dopravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď požádám pana ministra Zbyňka Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Ještě nejsem ani 24 hodin ministr a už jsou na mě dneska čtyři interpelace. Děkuji, kolegové, za důvěru. Jistě pochopíte, že ne na všechny vám dám dneska detailní odpověď, takže berte, že ty odpovědi jsou předběžné s výjimkou této první interpelace.

Byl jsem člen prvního zastupitelstva Moravskoslezského kraje a ještě v prvním volebním období jsme spolu i s tehdejší opozicí schválili dopravní koncepci našeho regionu. Přestože už jsme druhé volební období, kdy máme role prohozeny, to znamená, že pravice je v opozici a levice vládne, tak podle mě to je jediný programový dokument, který nedoznal změny, protože na něm byla shoda už na začátku a ta zásadní obměna či výměna na úrovni kraje, její ostré politické střety na úrovni kraje se odehrávají v jiných oblastech než v oblasti dopravy a myslím, že je to dobře.

Takže co se týče priorit, které já vidím v Moravskoslezském kraji, tak jsou totožné s těmi, které jsou v prioritách samotného kraje. Není žádný důvod, abychom z centrální úrovně říkali, že to má být jinak, když v našem regionu existuje dlouhodobá politická shoda napříč politickým spektrem.

Klíčová stavba D47 je v zásadě hotová. Sice tam budou ještě investovány příští rok peníze na ten poslední úsek, ale ten již byl otevřen, takže tam je to potřeba dodělat, ať tam může i nákladní doprava. Já jsem se ještě minulý týden zúčastnil ještě jako poslanec, nevěda v té době, že budu ministrem dopravy, pravidelného jednání se sdružením 1/11, 1/57, kde vlastně moje město Opava hraje tu klíčovou zakladatelskou roli, kde jsme debatovali jednak o rozpočtu na příští rok i na roky další.

Příští rok bude zhruba 1,4 miliardy na akci 1/11 Mokré Lazce – hranice okresu Ostrava. Je to navýšení zhruba o 330 milionů, které doporučuje hospodářský výbor. Budeme o tom hlasovat příští týden a věřím, že to podpoří opozice i koalice. To znamená, nebude (bude?) tam 1 miliarda 40 milionů, jak bylo plánováno v původním rozpočtu, plus 330 k tomu. Současné se nám povedlo na hospodářském výboru, a děkuji všem

kolegům, kteří pro to hlasovali, uvolnit 300 milionů na další úsek, na ten druhý, který spojí západní část kraje přímo s dálnicí, to znamená prodlouženou Rudnou, s tím, že tam je 300 milionů. To napříště naprosto stačí, protože podle zpráv, které mám k dispozici, v zásadě se dá postavit jedna velká mimoúrovňová křižovatka, která by měla stát kolem nebo něco pod těch 300 milionů, a může být připravována akce, další stavební objekty. Ambicí je dostat prodlouženou Rudnou do OPD II, to znamená budeme se bavit o letech 2014–2020, tak aby plynule pokračovala výstavba roku 2014 za masivní účasti evropských zdrojů.

K tomu samozřejmě běží příprava dalších staveb, zejména východní části jednaděnáctky. Myslím, že máme čtyři nebo pět staveb v přípravě. Je to i v návrhu rozpočtu, od obchvatu Frýdku-Místku po ty úseky kolem Třince, Třinec-Nebory a podobně. I tam je ambice dostat tyto úseky do OPD II. Musíme ty akce kvalitně připravovat tak, ať se dají dobře vysoutěžit a ať se neopakují problémy s realizací staveb.

Já si myslím vždycky, když je špatná příprava, tak vás to doběhne při realizaci. Vznikají vícenáklady, zpoždění, problémy s čerpáním peněz. Tohle všechno budu chtít odstranit tím, že se chci soustředit na velmi dobrou přípravu staveb a současně s důrazem jak na žadatele, tak na samotnou státní správu, abychom postupovali v těch složitých řízeních bezchybně. Aby se nestalo, že sundáme záměr nebo oznámení o jeden den dříve a díky tomu se ruší územní rozhodnutí. Aby se nám nestávalo, že jsme zapomněli z 300 účastníků dva obeslat a z těchto čistě formálních důvodů se pak ruší územní rozhodnutí či stavební povolení a realizace staveb se odsouvá o měsíce a roky. Chci o tom mluvit i s představiteli měst, obcí a kraje, protože na jejich úřadech je ten přenesený výkon státní správy, i na jejich přesné práci záleží. Stejně tak jako na práci ŘSD, aby žádosti byly kvalitně zpracované, aby se nestávalo, že tu chybí hluková studie, tu chybí souhlas toho či onoho.

Stejně tak bychom měli připravovat výkupy pozemků. Trasy jsou stabilizované. Víme, kde to povede, a chci apelovat a spolupracovat i s městy a obcemi, aby to vykupovaly dopředu. Aby to v okamžiku, kdy se soutěží, když bude předávána stavba zhotoviteli, bylo majetkoprávně vypořádáno, protože to opět plodí další a další zdržení.

Mou snahou je silniční doprava. Na tu železniční už mám jenom sedm vteřin. Někdy příště. Mám tady seznam staveb, o kterých vám potom mohu říct, které budou realizovány příští rok na železnici.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Rykala. Prosím. Další minuta.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Vystupuji proto, aby ještě pan ministr

dostal další část, aby mohl reagovat. Zároveň bych mu chtěl popřát mnoho štěstí v nové práci a hlavně mu přeji, aby vydržel až do konce volebního období na Ministerstvu dopravy, protože pokud dobře počítám, tak je čtvrtý ministr dopravy v tomto volebním období a snad už k žádné výměně nedojde. Přeji hodně štěstí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou poprosím pana ministra Stanjuru.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: K tomu, abych zůstal ministrem, potřebuji dvě věci. Za prvé, abych měl důvěru pana premiéra, a za druhé, aby opozice neshodila vládu. Doufám, že ani jedna se nestane a do konce volebního období tady vydržím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím nyní pana poslance Petra Hulinského, kterého tam teď ale nevidím. Víím, že paní ministryně Karolína Peake se omlouvala z odpoledního jednání, takže není přítomna. Zároveň vidím, že tady není přítomen ani pan poslanec Hulinský, takže tu to interpelaci zřejmě nevyslechneme.

Poprosím pana poslance Pavla Holíka, který je připraven a bude interpelovat přítomného ministra Petra Bendla ve věci novely zákona o potravinách. Máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji, pane předsedající.

Vážený pane ministře, zhruba před měsícem jste představil změny, jež přinese novela zákona o potravinách a tabákových výrobcích. Jedná se převážně o adaptační novelu reagující na platnost přímo aplikovatelných předpisů Evropské unie. Mimo jiné zavádí minimální velikost písma na obalech potravin, povinné uvádění výživových údajů, alergenních látek, zároveň zvyšuje postihy za klamání spotřebitelů. Novela by měla začít platit současně s nařízením Evropské unie o označování potravin 13. prosince 2014.

Není sporu o tom, že tato opatření jsou pro spotřebitele zcela určitě přínosná a jejich zavedením lze očekávat zvýšení kvality potravinových výrobků. S tím já jednoznačně souhlasím. Ovšem do zákona se dostal také návrh změny kompetencí dozorových orgánů, jenž by měl začít platit o rok později, tedy od 13. prosince 2015. Pod Ministerstvo zemědělství má nově přejít kontrola potravin v tzv. otevřených stravovacích provozech, jako jsou restaurace, občerstvení, stánky apod., která nyní spadá do kompetence hygieniků v rámci Ministerstva zdravotnictví. Hygienickým stanicím by pak zůstala kompetence dozoru nad provozovny uzavřeného typu stravování, např. nemocnice, lázeňská zařízení a školy.

Jsem lékař, spolu se svými kolegy zdravotníky se domnívám, že odejmutí pravomoci kontrol restaurací a dalších provozoven stravovacích služeb hygienickým stanicím není šťastným krokem. Nejde totiž jen o kvalitu potravin, ale také o dodržování hygienických předpisů a zásad v celé šíři vedoucích k maximálně možné eliminaci zdravotních rizik.

Pane ministře, opravdu se domníváte, že navržené úpravy přispějí ke zpřehlednění a zefektivnění výkonu dozoru nad trhem s potravinami? Jaké bude mít přenesení kompetencí ekonomické dopady? Dojde alespoň k úspoře finančních prostředků ze státního rozpočtu? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra, aby reagoval na tuto interpelaci.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, pane poslanče, nejprve bych chtěl poděkovat za to obecné hodnocení zákona o potravinách, který Ministerstvo zemědělství dlouhé měsíce připravuje, neboť jsme se opravdu soustředili na maximum toho, čím bychom mohli zkvalitnit potraviny na českém trhu a přispět k lepší orientaci zákazníka na straně jedné a k lepší ochraně zdraví před škodlivými vlivy nebo dopady nekvalitních potravin obecně na trhu. Proto ty informace o alergenních látkách, zvětšení písma, spíš vytříbení informací, které zákazník potřebuje. To jsou věci, o kterých jsme dlouhou dobu debatovali.

Do diskuse na téma zákona o potravinách nás postihla celá ta metylalkoholová aféra a my jsme opravdu dělali zodpovědně, jednotlivé resorty, analýzy toho, co bychom chtěli vylepšit. Svoji analýzu si udělalo Ministerstvo financí, Ministerstvo průmyslu a obchodu a stejně tak ji dělalo i Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo zdravotnictví. Dospěli jsme k přesvědčení, že má-li pod kontrolou celou tu linii pohybu potraviny od její výroby přes její zpracování až k její spotřebě jeden dozorový orgán, je to pro zdraví klienta, nebo zákazníka, chcete-li, lepší, je to lépe kontrolovatelné. V okamžiku, kdy se ty informace předávají z jednoho dozorového orgánu na druhý, je kolem toho spousta byrokracie a ne vždycky je ten efekt takový.

Já si uvědomuji to, na co narážíte, a s plnou zodpovědností říkám, že tam nepůjde o to, že bychom chtěli brát hygieně kompetenci, která se týká ochrany zdraví obyvatel, obecně, laicky řečeno, kontroly čistoty a dodržování hygienických pravidel. Tady šlo o kontrolu té potraviny, abychom v okamžiku, kdy se zjistí, že ta potravina byla špatná, uměli dohledat, kdo tu potravinu vyrobil. Snažil jsem se tohle – a věřím, že nakonec snad i úspěšně – vysvětlit svému vládnímu kolegovi panu ministrovi Hegerovi, že to prostě není o tom, že bychom chtěli, aby veterináři přebírali

odpovědnost za práci hygienické služby v ochraně zdraví, ale vzhledem k tomu, že veterináři mají detailní dokonalé informace o produkci potravin, ať už je to živočišného, či rostlinného původu, tak jsou schopni lépe uvnitř toho resortu si ty informace předat tak, abychom byli schopni rychle reagovat a najít toho viníka. To je hlavní důvod.

Vláda nakonec rozhodla a doporučila, aby kontrola linie té potraviny v tomto ohledu byla pod jedním dozorovým orgánem. Smyslem, znovu říkám, nebylo ušetřit. Já sjednocuji dozorové orgány, ze sedmi dělám tři, a všude jsem říkal a mohu to říct i tady, že smyslem nebylo hlavně ušetřit. Smyslem bylo snížit počet kontrolorů, kteří v podstatě skoro všichni kontrolují totéž, jenom se objeví třikrát čtyřikrát v týdnu u kontrolované osoby a chtějí totéž. My se snažíme zjednodušit ten systém, zpřehlednit ho a tím pádem ho vlastně i zefektivnit. Jestli něco ušetříme, tak to bude kolem deseti, možná patnácti procent provozních nákladů, ale není to primárně ten důvod. Dozorových orgánů jsme měli spoustu, a když se bavím s potravináři anebo se zemědělci, s farmáři, se sedláky, tak jestli na něco nadávají, tak ne že jsou pod kontrolou, ale že tam každý týden přijde někdo kontrolovat téměř to samé, ale názor na to, jak to má vypadat, má každý jiný. A tohle je vlastně jeden z těch trendů, které se snažíme do zákona o potravinách promítnout.

Takže nemusíte mít podle mého hlubokého přesvědčení obavu, že bychom tím chtěli některou práci hygienické služby omezovat. V rámci ochrany zdraví občanů by tam měla zůstat, ale to, co chceme, je mít pod kontrolou tu potravinu od její výroby až po její spotřebu v těch otevřených provozovnách. (Předsedající: Čas prosím!)

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě pana poslance Holíka o vystoupení.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za odpověď. Ta myšlenka asi není až tak úplně špatná, ale mám ještě takovou doplňující otázku. Za prvé, jestli jste danou situaci probírali se zástupci Ministerstva zdravotnictví. Naznačil jste něco, že ano. Nevím, nakolik jste došli ke shodě či ne. To je za prvé.

A za druhé, jak už jsem řekl, jako lékař si pořád myslím, že lékař odborník v hygienické oblasti, to znamená lékař třeba s hygienickou fakultou, je možná větším odborníkem, který by tuto práci mohl vykonávat. Teď je otázka, jestli bude jakoby zařazen pod Ministerstvo zemědělství a bude, abych tak řekl, ve službách ministerstva uplatňovat své vědomosti, nebo tam pořád bude nějaká spolupráce i s resortem zdravotnickým.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě jednou poprosím pana ministra Bendla.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Ono to bez spolupráce nejde, bez ohledu na to, že každý z dozorových orgánů má svoji agendu. Tak speciálně např. ve vztahu k evropským orgánům, kde se naše kompetence v oblasti ochrany zdraví obyvatel potkávaly na DG SANCO u pana komisaře Dalliho, se kterým jsme řešili nejenom věci týkající se metylalkoholové kauzy, ale i ostatní wellfary třeba drůbeže, nosnic apod., tam to bez komunikace a dobré spolupráce možné není. My jsme k tomu byli přinuceni a na základě těchto věcí jsme často naráželi na to, že zbytečně jsou někde třecí plochy a nemusely by být. Praxe ukáže, jestli to bude fungovat, ale já určitě budu svůj resort motivovat ke spolupráci nejenom s Ministerstvem zdravotnictví, ale i s ostatními – MPO, s celníky, s Ministerstvem financí apod.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď končím tuto interpelaci, protože přejdeme k další. Paní poslankyně Kateřina Klasnová měla v úmyslu interpelovat paní ministryni Hanákovou, ale já ji tady nevidím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, to mám v úmyslu i nadále, byť tady paní ministryně není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenomže mě udivuje, že nemám paní ministryni mezi omluvami, abych vám to sdělil.

Poslankyně Kateřina Klasnová: To mě také udivuje a na paní ministryni jsem se těšila, nicméně přednesu svoji interpelaci i v její nepřítomnosti a budu se těšit na písemnou odpověď.

Vážená paní ministryně, proces sloučení Národního divadla a Státní opery, jak se potvrzuje, bude spíše prodělečným než úsporným krokem, respektive nebude znamenat úsporu finančních prostředků ve státním rozpočtu, tak jak avizoval váš předchůdce ve funkci exministr Besser.

Pokud je mi známo, v poslední době vás například žádalo Národní divadlo o poskytnutí již příslibených finančních prostředků nejen na platy zaměstnanců, přičemž poskytnutí těchto prostředků mělo být základní podmínkou převzetí závazků a činnosti Státní opery Národním divadlem. V tomto duchu také provedení transformace příslibil i váš předchůdce Jiří Besser. Vy jste slíbila celou situaci řešit v součinnosti s Ministerstvem financí, ale až v roce 2013. Prostředky na provoz obou scén by tedy měly být v plné výši součástí státního rozpočtu pro příští rok, jenž prošel

Sněmovnou včera ve druhém čtení. Je ale teď zcela zřejmé, že finanční prostředky chybějí, ať už se to týká navýšení platů pro umělce baletu a opery, ale i pro neumělecké zaměstnance.

Mě by zajímalo, jakým způsobem tedy hodláte řešit celou situaci, jak hodláte řešit finanční požadavky Národního divadla pro příští rok. Zajistíte, aby již příslibené finanční prostředky Národní divadlo obdrželo? Proč čekáte až na jednání s Ministerstvem financí, respektive proč jste jednání s Ministerstvem financí neiniciovala ještě před projednáváním státního rozpočtu? Velmi by mě zajímalo, jestli už zasedla expertní komise, která měla řešit vůbec celý průběh transformace Národního divadla a Státní opery, byť se tak děje poněkud netradičně ex post, když obě scény už byly sloučeny. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom chci konstatovat, že si nevzpomínám na případ, že by tady ministr nebyl na interpelacích a nebyl přitom řádně omluven. Takže Ministerstvo kultury zřejmě tedy překračuje všechny hranice, protože tohle je opravdu nepochopitelné a podle mě také nepřijatelné.

Další interpelovaný je paní ministryně Karolína Peake, která je omluvená, a chce ji interpelovat pan poslanec Antonín Sedla.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane předsedající.

Vážená nepřítomná paní ministryně, nejprve mi dovoluji jednu malou radu. Neopakujte chyby některých vašich předchůdců a neignorujte členy výboru pro obranu a Parlamentu České republiky. Prostě buďte přítomna na interpelacích a účastněte se jednání výboru pro obranu a také komunikujte s opozicí.

A nyní k vlastní interpelaci. Včera po svém jmenování jste odpověděla na dotaz novinářů ve věci personálních změn, že žádný kobercový nálet provádět nebudete. Nicméně dnes jste odvolala prvního náměstka Vlastimila Picka. Víte, já znám pana generála a bývalého náčelníka Generálního štábu hodně let. A přestože jsem měl a někdy mám stále na řadu jeho rozhodnutí jiný názor, vždy jsem si ho vážil jako profesionálního a čestného vojáka, zejména odborníka.

Paní ministryně, zřejmě vaše politická strana čítající sto členů má mnoho vojenských expertů, kteří vám poradili, abyste se prvního náměstka zbavila. Chápu, je to vaše právo. Ale přesto se chci zeptat na vaše konkrétní důvody k jeho odvolání.

Víte, tento člověk mohl být pro vás slepeckou holí na vašem ministerstvu. Možná to nevíte, ale byl to on, kdo dostal za úkol připravit personální a organizační změny na Generálním štábu, Ministerstvu obrany a v celé armádě. Možná si neuvědomujete vážnost situace v resortu a zejména v

české armádě, ale z mého pohledu se začínáte chovat jako pomyslný slon v porcelánu. Osobně jsem přesvědčen, že je to vaše první chybné rozhodnutí na postu ministryně obrany, a to ke škodě nejen armády, ale i ke škodě vaší, a to bez ohledu na to, jaká byla vaše dohoda s premiérem či prezidentem Václavem Klausem.

Děkuji za vaši písemnou odpověď. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další interpelace je interpelace paní poslankyně Ivany Levé a opět na ministra školství Petra Fialu. Interpelace se bude týkat vysílání České televize pro děti. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji. Vážený pane ministře, generální ředitel České televize přislíbil při svém nástupu do funkce kanál pro děti. Jde o ojedinělou záležitost, která může ovlivnit pozitivně mladou generaci. I ti nejmenší sledují vysílání denně a ČT jim může hodně dát, například v boji s obezitou. Vyjádřit pohybem pohádku je pro malé cvičence zábava. Děti se hrou učí, každý pořad může nenásilně vychovávat. Půjde ale i o program vzdělávací. Je třeba oslovit školy, co potřebují, jaké pořady by pomohly učivo přiblížit, vysvětlit, shrnout. Do přípravy kanálu ČT3 je nutné zapojit dětské psychology, Výzkumný ústav pedagogický, sociology a další. I vzdělávací programy pro středoškoláky si najdou jistě své příznivce. Věda dnes běží mílovými kroky. Mladí se zajímají o objevy. Dala bych prostor lidem, kteří stojí v čele výzkumných týmů. Předkládala bych jim vzory lidí, kteří něco dokázali. Posílit národní hrdost, pocit sounáležitosti s Českou republikou považuji za jednu z priorit. Prostor by měla dostat i podpora učňovského školství.

Půjde o velmi důležitý, ale i drahý produkt. Bude potřeba hledat peníze. Může ministerstvo spolufinancovat vysílání pro školy? Je ve veřejném zájmu, aby tvorba pro děti a mládež byla na vysoké úrovni. Cítím nebezpečí levného vysílání. Stačí zakoupit zahraniční starší tvorbu a program zahltit. Přišli bychom o příležitost, která se nám naskýtá. Proto se ptám, vážený pane ministře, zda jste navázal s ČT kontakt. Pokud ano, co jste požadoval? Co sám slíbil? Jaké závěry z jednání vzešly?

Věřím, že i vy stejně jako já máte zájem o úroveň vysílání pro děti a mládež. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla interpelace a teď požádám pana ministra Fialu, aby na ni reagoval v těch maximálně pěti minutách. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Vážený pane

předsedající, vážená paní poslankyně, děkuji za dotaz, který se nesporně dotýká důležitého tématu. Skutečně po volbě nového generálního ředitele České televize Petra Dvořáka začaly vznikat plány na vytvoření nového kanálu pro děti s pracovním názvem ČT3. Je samozřejmě jasné, že v tuto chvíli se stále ještě jedná o proces přípravy toho kanálu, nicméně Ministerstvo školství nechce ponechat nic náhodě a právě pro to, co jste říkala, že tento kanál bude mít nesporný vzdělávací a výchovný charakter, se chceme zapojit do přípravy tvorby obsahu vysílání.

Abych mluvil velmi konkrétně. Mezi Českou televizí a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy proběhly v posledním půlroce zhruba tři čtyři informativní schůzky. Sám jsem jednal s panem generálním ředitelem právě o jeho plánech s tímto kanálem pro děti. Ministerstvo také usiluje o to, a věřím, že to nebude žádný problém, abychom měli své zástupce v Radě pro vzdělávání, kulturu a vědu a jejich multimediální šíření, která se právě podílí na přípravě tohoto nového kanálu, a tak budeme mít k dispozici detailní informace o tom, jak probíhá příprava. Budeme mít představu o obsahu, protože bez toho – a v té fázi ještě nejsme – bychom nebyli schopni určit, jakou konkrétní podobu včetně finanční můžeme tomu projektu poskytnout.

Ministerstvo školství především chce spolupracovat na takovém obsahu a programu, který nebude úzce výukový, ale bude vzdělávat také nepřímo podporou kulturní a vědomostní orientace veřejnosti. Jde nám také o to, aby programy podporovaly všestranný osobnostní rozvoj dětí, samozřejmě jak vědomostní, tak také třeba pohybové a sportovní aktivity, komunikaci na alternativních technologických platformách a další věci, které jsou důležité a které mohou napomoci i některým problémům, které ve vzdělávání a výchově dětí dnes v naší společnosti máme.

Připravujeme ve spolupráci s Českou televizí také memorandum, které se chystáme podepsat v nejbližší době, kde bychom chtěli deklarovat společný zájem rozvíjet vzdělávací a audiovizuální služby v synergii a na základě společné koncepce a vzájemně si poskytovat, společně vytvářet a sdílet audiovizuální a multimediální obsahy a programy s širším kulturním a vzdělávacím profilem.

Doufám, že jsem vám odpověděl tak, že jste ujištěna, že skutečně Ministerstvo školství tady aktivně pracuje.

My máme – to se týká jiné části vašeho dotazu – představy o potřebách škol, žáků a učitelů, protože tyto informace jsou k dispozici mimo jiné třeba v pravidelných zprávách České školní inspekce.

Nicméně, a tím bych rád skončil, je potřeba si uvědomit, že Česká televize má jako médium veřejné služby nezávislé postavení, takže Ministerstvo školství tady může mít pouze jakousi poradní, konzultační, iniciační roli. Nicméně my opravdu chceme této roli, těch našich možnos-

tí, maximálně využít, protože je to v zájmu našich dětí a naší společnosti.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal dalšího... Nebo paní poslankyně? (Poslankyně Levá si již nepřeje vystoupit.) Ne. Poprosím paní poslankyni Vlastu Bohdalovou. Prosím máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážení kolegové. Blíží se konec roku a s koncem roku se bilancuje nejenom filozoficky, ale i ekonomicky.

Vážený pane ministře, v srpnu roku 2012, krátce po vašem jmenování do funkce, jste hovořil o redukci agend na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy jako jednomu zdroji financování, kde jste říkal, že úředníků je na ministerstvu velmi mnoho. Já s vámi souhlasím, protože váš předchůdce je tam nepřijímal, ale říkám si, že dohazoval vidlemi. A říkal jste, že zúžíte agendy, zredukujete ministerstvo a na tom ušetříte.

Já bych se vás chtěla zeptat, za prvé, co se od té doby na tomto odehrálo, jaké agendy byly zrušeny, spojeny, jak to bylo vše zracionalizováno. A moje druhá otázka: V poslední době se hovoří, že bude do budoucna spojeno Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Ministerstvo kultury. Já bych se chtěla zeptat, jaký to bude mít ekonomický přínos pro Ministerstvo školství a hlavně jestli to neohrozí to, aby Ministerstvo školství mělo takový ten zastřešující dohled nad všemi 14 školskými soustavami, které se nám lehce vytvářejí v naší zemi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď žádám pana ministra Fialu.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, samozřejmě otázka redukce agend a určité racionalizace státní správy i úřadů je aktuální také pro Ministerstvo školství a já se samozřejmě této věci také věnuji. Nicméně bych chtěl říct – a možná bych to podtrhl a zdůraznil před vším, co budu říkat dál –, že pro mě u všech těchto opatření nejsou primárně důležité úspory, ale efektivita státní správy. Jsem přesvědčen, že je důležité, aby Ministerstvo školství poskytovalo a plnilo všechny funkce, které má mít, nezřídalo se žádné odpovědnosti a metodické role. K tomu musí mít vytvořeny určité podmínky. Jsem přesvědčen, že racionalizací můžeme určitých úspor dosáhnout. Ale pokud bychom k tomu přistupovali tak, že bychom prvně hledali úspory, a pak teprve přemýšleli, jak to udělat, tak státní správa nemůže efektivně fungovat.

Ministerstvo školství spravuje rozpočtovou kapitolu v objemu 137 miliard korun, avšak provozní náklady na náš resort jsou méně než jedna mili-

arda, tedy asi 0,8 % rozpočtové kapitoly, a to lze na první pohled určitě považovat za poměrně efektivní režii správy úřadu. Přesto probíhá proces redukce organizační struktury a celkového počtu resortních organizací.

Já jsem mluvil – a vy jste to i zmínila – po svém nástupu o organizační změně. Organizační změnu jsme provedli. Probíhala v období od července do října letošního roku. Týkala se hlavně redukce stupňů řízení. Abychom snížili počet řídicích pracovníků, snížili jsme počet ředitelů a vrchních ředitelů asi o čtrnáct. Ale také šlo o to, abychom odstranili veškeré dublování agend a zlepšili kvalitu služeb pro veřejnost. Aby když si jde někdo vyřídit doklady o zahraničním vzdělávání, nemusel obcházet tři odbory, ale vyřídil to na jednom, a tak podobně.

Na tuto organizační změnu navazuje audit pracovních pozic, který bude základem nové systemizace pracovních míst. Systemizace pracovních míst by měla být provedena v prvním čtvrtletí roku 2013 a její primární cíl je zavedení standardů profesionální státní služby na ministerstvu.

Pokud jde o také zmíněnou restrukturalizaci resortních organizací, tady bych chtěl připomenout, že v letech 2011 a 2012 došlo v této oblasti k významným finančním i organizačním úsporám. Dnes už rozpočet ostatních přímo řízených organizací, tedy v návrhu na rok 2013, je proti schválenému návrhu na rok 2012 nižší o 64 milionů korun a oproti roku 2011 je nižší dokonce o 200 milionů korun. To znamená, že k těm významným redukcím tady už došlo.

K 1. 1. 2014 bude následovat další restrukturalizace resortních organizací, kdy předpokládáme např. sloučení Národního institutu pro další vzdělávání a Národního institutu dětí a mládeže, ale s tím, že nedopustíme, aby jakákoli agenda, kterou má ministerstvo spravovat, byla nějakým organizačním opatřením ohrožena. Nejprve musíme mít jasné, kdo bude kterou agendu zajišťovat, a pak teprve můžeme přistoupit k nějaké racionalizaci státní správy.

Pokud bych měl svoje vystoupení zakončit nějakým optimistickým výhledem, tak bych řekl, že očekáváme úsporné dopady změny, kterou jsme provedli ve státní maturitní zkoušce, a to v celkovém objemu až do výše 100 milionů korun, což není tak zanedbatelná částka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně, ještě prosím o doplněk.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já vám děkuji, pane ministře. Vidím, že se docela v dost oblastech shodneme. Ale když už mluvíme o racionalizaci těch agend. Já jsem pořád ještě nerozdýchala krok vašeho předchůdce, který spojil Národní institut pro výzkum ve vzdělávání se školskou inspekcí, a dnes, když chcete sehnat nějaké relevantní statistické

číslo, tak je to velký problém. Zda jste neuvažoval o tom, že byste vrátil tomuto institutu zase tu jeho velmi důležitou úlohu.

Vidím kolegu Bartoše, že se mnou naprosto souhlasí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě tedy jednou ministr školství Petr Fiala.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: My se spíš v této chvíli budeme snažit, abychom ty statistické údaje měli k dispozici. Já bych mohl uvést i jiný příklad. Například dnes nám chybí metodické vedení výchovných poradců. Také po rozhodnutí, které bylo ne úplně promyšlené. Právě proto velmi zdůrazňuji: Nejprve přemýšlejme, když chceme něco redukovat, kdo zajistí agendy tak, aby to nepocítili učitelé, nepocítily to děti, a pak teprve můžeme nějakou redukcí provést. Já jsem přesvědčen, že prostor pro racionalizaci státní správy i pro ušetření pořád existuje, ale jediné když budeme postupovat takto rozumně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je konec této interpelace na ministra Fialu. A já musím postoupit dál, a to je interpelace paní poslankyně Jany Černochové. (Už čeká u řečnického pultu.) Ano, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Vážený pane ministře, v souvislosti s četnými dotazy občanů se na vás obracím ve věci plánovaného rušení praktických škol. Vláda v září 2011 přijala dokument s názvem Strategie boje proti sociálnímu vyloučení v letech 2011 až 2015, v rámci kterého, konkrétně v bodech kapitoly 343 – Transformace systému škol zřízených pro žáky s lehkým mentálním postižením, deklaruje záměr rušit praktické školy v důsledku odbourání paralelního systému základních škol.

Zcela respektuji záměr Ministerstva školství řešit mnoha organizacemi vytýkanou problematiku alokování především romských dětí v exponovaných lokalitách do tohoto typu škol, které v praxi probíhá zcela automaticky, bez jakýchkoli důvodů. Respektuji i potřebu reakce na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva a plně podporuji veškerá řešení v boji proti sociálnímu vyloučení, v tomto případě však neodůvodněnému, navíc umocněnému faktem, že se jedná právě o děti.

Bohužel se však obávám, abychom v dobrém úmyslu pomoci neuškodili jiným, abychom neřešili následky, ale příčiny, a kvůli nikoli neexistující, nýbrž neprosazované platné právní úpravě netrestali ty, jimž je tato právní úprava a priori určena. Rušení praktických škol by podle občana, který se na mě obrátil, bylo i deklarováno na zářijové konferenci Rovné podmínky

ve vzdělávání pořádané vámi spravovaným Ministerstvem školství, konkrétně tento záměr údajně prezentoval pak Jakub Stárek, ředitel odboru vzdělávací soustavy, což logicky vyvolalo v rodičích žáků praktických škol velkou obavu a nejistotu.

Ráda bych se vás proto zeptala, jak Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy chce deklarovanou transformaci praktických škol provádět a zdali při přípravě legislativních kroků zohlední i fakt, že současná úprava byla připravována především pro děti, které mimořádnou pozornost potřebují, například i ze zdravotních důvodů, a pro něž a pro jejichž rodiče by zrušení tohoto stavu vedlo ke zhoršení situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Poprosím tedy pana ministra, aby reagoval na tuto interpelaci paní poslankyně Černochové. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, já rozumím podstatě té interpelace a musím vás jenom ujistit, že informace, které se v poslední době objevily, o tom, že Ministerstvo školství má v úmyslu rušení základních škol praktických, se nezakládají na pravdě a my skutečně tento úmysl nemáme a nikdy jsme se ničím takovým vážně nezabývali.

Čím se naopak vážně zabýváme, je to, co jste sama zmínila, a to je to, že v návaznosti na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci D. H. proti České republice, musíme intenzivně v České republice a na straně Ministerstva školství řešit otázku strategie rovného přístupu ke vzdělávání. Součástí takové strategie ale není rušení základních škol praktických ani žádných škol speciálních. Já jsem si velmi dobře vědom významu těchto škol, jsem si velmi dobře vědom významu speciálního vzdělávání a to, o co nám jde, je spíš změna způsobu, jakým jsou děti zařazovány do těchto škol.

Jenom bych připomenul, že Evropský soud pro lidská práva před pěti lety rozhodl, že systém zařazování žáků mimo hlavní vzdělávací proud v České republice, ačkoli používá etnicky neutrální stanoviska, způsobuje diskriminaci Romů v přístupu ke vzdělávání, čímž odporuje evropské Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Ke zrušení dřívějších zvláštních škol, do nichž byli zařazeni také střezovatelé v případě řešeném evropským soudem, došlo již zavedením nového školského zákona v roce 2005. Navzdory těmto opatřením nicméně podle zprávy veřejného ochránce práv, podle České školní inspekce přetrvává problém nadproporčně vysokého zastoupení romských dětí mezi žáky zařazenými do vzdělávacích programů pro žáky s lehčím mentálním postižením. A to je právě jádro problému.

My jsme připravili řadu opatření, a protože se ještě jedna interpelace týká téhož problému, tak bych se v tuto chvíli omezil jenom na některá obecnější konstatování. Jádrem našich opatření je odstranit nebo vypustit 25procentní toleranci žáků se zdravotním znevýhodněním ve třídě pro žáky se zdravotním postižením, změnit pravidla, resp. vypustit z vyhlášky tzv. diagnostický pobyt, změnit nebo revidovat diagnostické nástroje, posílit supervizní mechanismy v oblasti diagnostiky a poradenských zařízení a začít provádět každoroční šetření k zjištění počtu romských žáků vzdělávaných v programech podle přílohy rámcového vzdělávacího programu, protože tuto evidenci v tuto chvíli v České republice nemáme k dispozici.

Chceme postupovat rozhodně a jasně v souladu s oprávněnými požadavky na zabránění segregace romských žáků. Na druhé straně ale nemáme v úmyslu postupovat ode zdi ke zdi a najednou začít rušit něco, co v našem systému dobře funguje. Takže mohu vás ujistit, že rušení základních škol praktických není při všech opatřeních, která realizujeme, na pořadu dne a není v záměrech Ministerstva školství.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už nebudete? (K poslankyni Černochové.) Dobře, budeme pokračovat.

Pan poslanec Jan Chvojka bude interpelovat opět nepřítomnou paní ministryni Karolínu Peake. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená nepřítomná paní ministryně, na konci října tohoto roku proběhla médií zpráva, že vaše nikým nevolená strana LIDEM obdržela dvoumilionový dar od firmy se skrytou vlastnickou strukturou. Přitom neustále tvrdíte, že bojujete za transparentní financování politických stran a transparentní vlastnictví obchodních společností. Přijde mi, že kážete vodu a pijete víno.

Jak jste sama řekla, společnost, která takto vysoký dar poskytla, patří panu Daliboru Tesařovi. To ale není vše. Z analýzy, kterou vypracovalo Ředitelství silnic a dálnic, vyplývá, že v letech 2009 až 2012 získaly společnosti vlastněné nebo spoluvlastněné Daliborem Tesařem a firmy, které by mohl ovládat, veřejné zakázky za téměř 2 mld. korun, a to zpravidla bez otevřené veřejné soutěže. Většina těchto tendrů byla určena na opravu a údržbu silnic a zhotovitel byl zpravidla osloven – nekonala se otevřená soutěž, do níž by se mohli přihlásit všichni případní zájemci.

V analýze ŘSD nalezneme šest subjektů. Tyto subjekty získaly v letech 2009 až 2012 od ŘSD zakázky bezmála za 2 mld. korun, z toho přes 1,6 mld. korun jim poskytla Správa Olomouc. Jak vyplývá z analýzy, nejúspěšnější byl pro sledované firmy rok 2010, kdy dohromady inkasovaly skoro 850 mil. korun. O rok dříve přesáhla tato částka 750 mil. korun. Ve

všech těchto subjektech figuruje jméno Dalibor Tesař. Obchodní rejstřík je stále přístupný veřejnosti.

Podnikatel Dalibor Tesař zdůvodnil pro časopis Týden svůj příspěvek straně LIDEM altruismem. Řekl, že podniká v mnoha oblastech a již řadu let se snaží vracet část svých příjmů zpět do veřejných životů formou darů.

Vaše strana se prezentuje jako obhájce maximální transparentnosti a vy jste navíc předsedkyní Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí. Zaráží mě, že na účet vaší strany přispěl podnikatel, který může mít zájem na dobrých vztazích s ŘSD, organizací spadající pod Ministerstvo dopravy. Podnikatel, který prosperuje z velké míry z veřejných zakázek od resortu, který ovládá vaše strana. Respektive ovládala.

Váš bývalý ministr dopravy Pavel Dobeš otevřeně vystoupil proti přijetí takového daru. Nechci tady předstírat nějaké konspirační teorie, ale není to také důvod, proč již Pavel Dobeš ministrem není? Přijetí takového daru mi přijde poněkud nestandardní.

Plánujete s Daliborem Tesařem nadále spolupracovat? Očekáváte například další sponzorské dary pro LIDEM? Máte pro zmíněné pochybnosti o financování nějaké vysvětlení, které by celou věc objasnilo? Nebo vaše strana, ač s transparentním účtem, je financována pochybnými zdroji? Zdá se, že u vaší strany jsou peníze až na prvním místě.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně tady, jak už jsem sdělil, není, takže toto bude snad vybaveno písemně.

A nyní pan poslanec Petr Zgarba. Je přítomen, ale bohužel také nemá přítomného ministra Miroslava Kalouska. Nicméně zřejmě stejně přednese svou interpelaci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Zgarba: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Zřejmě, já jsem nedávno nastoupil do této Sněmovny, a musím konstatovat, že nastoupila nová doba. Dříve, před dvěma lety, bývalo obvyklé, že ministři byli při interpelacích. Nicméně je tomu dneska jinak, takže budiž.

Já bych na pana ministra Kalouska, samozřejmě v součinnosti s panem ministrem zemědělství, ale hlavně na pana ministra Kalouska chtěl dneska směřovat interpelaci na téma vratka spotřební daně neboli zelená nafta.

V České republice aktivní zemědělci, jedno jestli to jsou zelináři, chmelaři, ovocnáři, bramboráři, kteří nechtějí spoléhat na dotace a chtějí mít větší část tržby z aktivního... za prodej svých zemědělských výrobků, jsou rušením zelené nafty velmi poškozováni. V podstatě výsledek po zrušení zelené nafty bude takový, že ti zemědělci, kteří pasivně přijímají dotace, vyrábějí minimum výrobků, ať je to z živočišné výroby, rostlinné

výroby, v rámci tržní produkce, na tom budou zcela jistě lépe, protože budou zaměstnávat méně lidí, získávají větší objem finančních prostředků z dotací a to si myslím, že není správné. Je jisté, že to může vyhovovat sousedním zemím, Němcům, Francouzům, Rakušákům, kteří zcela jistě rádi dodají jakýkoliv potravinářský výrobek na náš trh, ale není to dobře z důvodu konzumentů, českých spotřebitelů, ale také zemědělců.

Myslím si, že je to vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to bude tedy doufám také písemně zodpovězeno.

Nyní poprosím pana poslance Karla Šidla. Pan poslanec Karel Šidlo chce interpelovat pana ministra Jana Kubiceho, kterého také mám mezi omluvenými ministry. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, dovoluji vám, abych vás oslovil s několika dotazy, které vyplývají z informací od starostů obcí k připravované další fázi reformy veřejné správy. Ta počítá s tím, že by do tří let, pravděpodobně od ledna 2015, byla zrušena část nejmenších matrik a také nejmenších stavebních úřadů. Uvedené návrhy jsou zatím v rovině přípravy legislativy. Přesto praktické připomínky krajů i obcí zůstávají nevyslyšeny. Logicky předpokládají, že již v první polovině příštího roku může chystaná redukce úřadů dostávat reálnou podobu. Nadřízeným orgánem pro matriky je Ministerstvo vnitra. Kdyby došlo ke zrušení všech malých úřadů, znamenalo by to konec pro přibližně 1 275 matrik. Stát by ročně na jejich provozu ušetřil pouze asi 11,5 milionu korun.

Nyní mi dovoluji položit otázky. První: Je pravdou, že dle uvažovaných pravidel se mají rušit malé matriky, kde je méně než pět matričních událostí ročně a jejichž provoz je dle vašich úředníků drahý a neefektivní? Druhá: Jste přesvědčen o vyšší profesionalitě úředníků na větších úřadech, protože na menších matrikách nejsou úředníci na úplný úvazek a mají kumulaci činností? Třetí dotaz: Vede vás k uvedeným návrhům úspora finančních nákladů na činnost malých úřadů, která bude nahrazena nárůstem nákladů pro úřady ve velkých městech? A čtvrtý dotaz: Jak vysvětlíte vzdalování se úřadů od občanů? Vracíme se hluboko do minulosti, kdy jednání na matrice nebo stavebním úřadu znamenalo dojíždění do vzdáleného okresního či krajského města. Změna přinese pouze vzdálení státní správy od jednotlivých občanů a jejich potřeb.

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže písemně.

Požádám pana poslance Františka Novosada, který bude interpelovat

pana ministra Kubu, který byl omluven řádně, mám tady jeho omluvenku. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, nepřítomný pane ministře, vážené dámy a pánové, zdá se, že optimismus českého Ministerstva průmyslu a obchodu se nenechá ničím zvíkat, pokud se podíváme na použité výrazy. Ale pokud se podíváme na realitu z pohledu nedávných událostí a postojů české vlády, myslím, že tento optimismus není na místě.

Za prvé z pohledu mezinárodního. Česká republika hlasovala nedávno v OSN jako jediná země Evropské unie proti uznání pozorovatelského statusu Palestiny. Nejsem si jist, zda toto hlasování naplňuje dlouhodobou prioritu české zahraniční politiky. Ale pokud se na to podíváme z pohledu zahraničního obchodu, tak již nyní mám signály z arabských zemí, že vše je symbolické, a pokud Česká republika očekává, že bude moci s těmito zeměmi navazovat a prohlubovat obchodní spolupráci a otevírat tak dveře našim exportérům, tak to nebude tak samozřejmé. A z pohledu domácího? Jsme neustále svědky toho, že se do České republiky sváží nejvíce nekvalitního zboží z celé Evropy. Často jsem byl svědkem toho, jak lidé s batohy vyrazí za hranice, aby nakoupili svým dětem kvalitní potraviny i kosmetiku do zásoby. Stačí vyjet za hranice, jak do Rakouska, tak do Německa, a potkáte davy českých zákazníků, kteří nakupují veliké zásoby.

Proto se vás ptám, pane ministře, a chci se vás naplno zeptat za prvé, jak spolupracujete s Ministerstvem zahraničí a konzultujete kroky, které budou mít dalekosáhlé důsledky pro náš obchod. Za druhé – (Předsedající: Čas.) Už to bude. Jak mi vysvětlíte, když jste všichni tak optimističtí, že naši občané zcela bez optimismu utíkají za hranice a utrácejí za cizí, ale kvalitní zboží. Někde, pane ministře, se stala velká chyba. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tak a teď můžeme postoupit dál. Pan poslanec Jiří Paroubek je přítomen a bude interpelovat ministra Leoše Hegera, který je také přítomen. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, nebo aspoň co z ní zbylo, dámy a pánové, dostal jsem jako ostatně myslím že všichni poslanci dopis krizového štábu sdružujícího šest organizací: Asociaci českých a moravských nemocnic, Asociaci krajských nemocnic, Svaz pacientů, Národní radu osob se zdravotním postižením, Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a Lékařský odborový klub – svaz českých lékařů. Jde tedy o organizace s více než milionem organizovaných členů a zaměstnanců. Myslím, že je mnohem vhodnější, pokud tuto záležitost budu řešit dotazem na vás, interpelací na vás včetně

odpovědi na tuto interpelaci, než abych odpovídal klopotně sám a uváděl některé informace, jejichž relevanci ani nemohu potvrdit.

V dopise žádají petenti, nebo řekněme tyto organizace, o projednání hrozícího nezajištění nemocniční péče zdravotními pojišťovnami od ledna příštího roku.

Vážený pane ministře, myslím, že tuto jejich výzvu nelze brát na lehkou váhu. Věřím, že ji na lehkou váhu neberete ani vy. Ve hře jsou totiž životy našich občanů, jejich zdraví a případné výpadky v zajištění zdravotní péče by mohly mít nedozírné následky. Žádám vás proto, vážený pane ministře, abyste v tomto ohledu jednal, alespoň v rámci času, který je vymezen na vaši odpověď na mou interpelaci, situaci stručně shrnul včetně návrhů na jejich řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď prosím pana ministra, aby v rámci svého času pěti minut reagoval na tuto interpelaci pana poslance Paroubka.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pana předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, vaše interpelace pořadové číslo 14 byla uvedena rčením "krizová situace ve zdravotnictví". Já si dovoluji tvrdit, že ve zdravotnictví žádná krize není, přestože zdravotnictví, jak všichni víme, vždy v tenzi, která se týkala takzvaného nedostatku financí, bylo, a to i v dobách, kdy přírůstky nákladů a výnosů pro zdravotnictví, tedy z veřejného zdravotního pojištění, dosahovaly až téměř deseti procent. V dnešní době je systém v určité depresi v tomto směru, ale v žádném případě o krizi mluvit nelze.

Vy jste zmínil situaci s uzavíráním smluv s nemocnicemi. Bylo na straně pojišťoven, které jsou v tomto kompetentní a jsou samozřejmě povinné projednávat tu situaci s jednotlivými kraji, označeno dvanáct nemocnic takového charakteru, já bych řekl jednoduše městského, jejichž akutní oddělení nemají místo v síti, a ta akutní oddělení by měla být uzavřena a nemocnice transformovány do nemocnic následné péče. Některé nemocnice dostaly nabídnutou smlouvu, kde se zavírá jenom část oddělení. Nemocnice se tomu pochopitelně brání a používají všech prostředků, včetně tedy prostředků politických.

Restrukturace proběhla v rámci zemí OECD prakticky všude a my stále patříme, když odečteme bohaté Německo a Rakousko, k zemím s největším počtem lůžek akutní péče na obyvatele, přičemž medicína se za posledních mnoho desetiletí velmi výrazně mění v tom smyslu, že mnoho výkonů je možno provádět ambulantně. Naopak některé výkony se stávají těžší a těžší, takže nemocnice se stávají postupně z dřívějších nemocnic z 50. až 70. let dneska spíše nemocnicemi, které připomínají intenzivní péče.

Tyto nemocnice jsou plně zachovány, jsou připraveny převzít veškerá uzavřená oddělení jak co do pacientů, tak případně do personálu. Je to z důvodu toho, že péče v malých nemocnicích v té akutní podobě opravdu dneska není zcela efektivní a naopak u nás chybějí lůžka péče následné.

Pokud jde o krizi finančního systému, tam bych si také o krizi dovolil nemluvit, protože tak jak jsme kalkulovali podklady pro úhradovou vyhlášku, která teď budí velkou tenzi, je předpokládán objem úhrad do celého systému na úrovni 99 % letošního roku. Je to jistě nepřijemné, každý by si přál, aby trend byl obrácený, ale je to rozhodně objem, který je možno vnitřními úsporami stále ještě alespoň v příštím roce nahradit. Znamená to něco jako pokles asi o dva až tři roky zpátky, s tím, že jak všichni víme, medicína má spoustu rezerv v tom, jak je péče poskytována. Ne kolika pacientům je poskytována, ta musí být poskytována všem pacientům, kteří ji potřebují, ale způsob, jakým je poskytována. Kolikrát jsou opakována diagnostická vyšetření? Jak často se dělají výkony, o kterých by bylo možno pochybovat, zda byly plně účelné, a způsobují určité komplikace a další nezbytnou léčbu? Kolik se předepisuje léků, které nakonec skončí nevyužívané? Medicína není samozřejmě exaktní věda, nelze všechno úplně přesně naplánovat, někdy kráčí způsobem pokus – omyl, toho se nikdy nezbavíme, ale má v sobě rezervy, které je potřeba hledat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou požádám pana poslance Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, děkuji za pokus o věcnou odpověď. Chápu, že materie je tak široká, že odpovídat do detailů během krátké doby je velmi složité.

Jenom bych se vrátil k roku 2006. My jsme situaci řešili růstem náhrad za státní pojištěnce a nastolením pořádku ve Všeobecné zdravotní pojišťovně. Pokud jde o první parametr, tak myslím, že byste o tom také měli uvažovat. Věci byly v roce 2006 nastaveny tak, že systém byl stabilizován prakticky až do roku 2010, možná 2011.

Jinak se mi Ministerstvo zdravotnictví zdá v celé věci pasivní ve vztahu ke zdravotním pojišťovnám. Dovolte abych připomněl, že úhradová vyhláška, aspoň podle lidí, a jsou to odborníci na vynikající manažerské a lékařské úrovni, se kterými věci konzultuji, že prostě je to z jejich hlediska katastrofa. A nejsou to lidé, kteří by se neuměli s problémy poprat. Je dobře, abyste slyšel i druhou stránku pohledu než to, co vám třeba říkají vaši poradci nebo než vás nutí povinný optimismus, který jako ministr zdravotnictví musíte zachovávat. Zjevně mají organizace na situaci ve zdravotnictví jiný názor nežli vy. Ony ji vlastně považují za krizovou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou prosím pana ministra, aby reagoval na tento doplňkový dotaz.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za doplnění. Já se samozřejmě, podobně jako vy často říkáte, jak se setkáváte s občany, s nimi setkávám také, pokud mi povinnosti mého úřadu dovolí. Setkávám se také s celým širokým spektrem poskytovatelů a názorovou úroveň znám. A zdaleka ne všechny názory jsou tak negativní jako ty, které jste tady prezentoval. Já jsem ve svém úřadu už na běžný standard překvapivě dlouho, takže už zažívám třetí úhradovou vyhlášku, a mohu vás ujistit, že vyjádření poskytovatelů i těch, kteří dostali nakonec přidáno, byla stejně katastrofická, jako jsou vyjádření v letošním roce a předchozí dva roky, a přestože se nemůžeme pochlubit, že systém by byl úplně plusový, tak dva roky jsme zvládli, a dokonce jsme zvládli i hrozný nákladový zásahy, jako bylo přidání mezd, které dělalo celkem asi 6 mld. za loňský a letošní rok, a zvýšení DPH, kde jsme z vnitřních rezerv ušetřili asi 4 mld. v systému.

Já se domnívám, že příští rok přes všechno napětí bude stabilizován, a ujišťuji vás, že bych byl daleko radši, kdyby to, co se podařilo za vaší vlády, že státní příspěvek byl jednou dokonce 9 mld., tak s tím bych dneska dovedl hospodařit také velmi dobře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Končím tuto interpelaci. Prosím pana poslance Vojtěcha Adama, aby přednesl interpelaci na ministra Zbyňka Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, já se vás dovolím zeptat, pravděpodobně jménem většiny starostů obcí s rozšířenou působností, na jeden problém. Třináctého listopadu tohoto roku jsme byli vyzváni ředitelem odboru silničních vozidel Ministerstva dopravy k podání žádosti o příspěvek na úhradu zvýšených nákladů spojených se stabilizací provozu centrálního registru vozidel. Pro rychlé vyřízení měla být žádost podána do 16. listopadu prostřednictvím datové schránky. Na základě výzvy jsme žádost podali, ale dosud nemáme ani rozhodnutí o přidělení dotace, a tudíž ani podmínky pro její použití a pochopitelně tedy ani žádné ekonomické prostředky. Vzhledem k datu lze reálně očekávat, že i v případě, že prostředky obdržíme, nevyčerpané je budeme muset vrátit, protože už je nelze řádně využít. Rozhodne-li se tedy to které ministerstvo poskytnout na nějaký účel dotaci, pak je třeba rozhodnutí a zejména podmínky pro její čerpání možným příjemcům dotace sdělit včas, aby bylo vůbec možné dotační prostředky řádně a včas použít. Pokud tomu tak není, pak jde jen o zbytečnou administrativní zátěž obou stran.

Já chápu, že jste vlastně první den ve funkci a že jste s tím neměl vůbec nic společného, ale v práci ministerstva je pořád co zlepšovat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím tedy pana ministra Stanjuru, aby se ujal odpovědi.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Říkal jsem, že tu cestu ještě nemám nacvičenou, chodil jsem vždycky k řečníšti rovně, teď je to jinak.

Musím zjistit, která je to konkrétní obec. Nicméně podle informací, které jsem stačil zjistit od dopoledne, jsme domluvili se Svazem měst a obcí jednoduché pravidlo: na jednu přepážku 5 000 korun. Těch přepážek je ve všech obcích s rozšířenou působností 1 061. V těchto dnech jsou tyto prostředky rozesílány, ale cestou krajských úřadů, takže pravděpodobně peníze dorážejí na krajské úřady, které to budou distribuovat na jednotlivé ORP v daném regionu. Říkám 5 000 za jednu přepážku. Neznám samozřejmě v tuto chvíli přesně podmínky. Vylučuji to, že bychom to chtěli zpátky. Kdyby to tak bylo, tak se zasadím o to, aby se už nic neúčtovalo, kromě toho, že máte pět přepážek, tak je to 25 000, a máte deset přepážek, je to 50 000.

Nemá cenu, abychom to komplikovali, protože jako člověku, který působil na radnici, je mi jasné, že občan nerozlišuje, co je státní správa, co je veřejná správa, co je samospráva, a že v okamžiku, kdy není obsloužen na tom ORPěčku, tak jako první, komu to klade za vinu, je často ten, kdo za to nemůže, to znamená buď ta dáma či pán za přepážkou, anebo starosta. A tady jednoznačně byla vina na straně státu, a proto si myslím, že pokud byla domluva na této částečné kompenzaci, nebo na úplné kompenzaci, nebyl jsem u těch dohod, tak to nemáme komplikovat nějakým vyúčtováním apod. Já si myslím, že když to přiznáme na počet přepážek krát pět tisíc, tak to stačí. Nemyslím si, že se to bude účtovat, jestli se to použilo na odměny. Věřím, že většina peněz, protože celkem to bylo zhruba 15 milionů ve dvou vlnách – jedna byla dřív, teď ta druhá vlna má asi 5,5 milionu –, věřím, že většina peněz skončila na odměnách těm, kteří museli kvůli nekvalitnímu projektu trávit přesčasovou práci na přepážkách a kteří čelili mnohdy, řekl bych, rozladění klientů a občanů, aniž by za to mohli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě pan poslanec... Už ne. Děkuji. Můžeme to ukončit a můžeme pokročit k poslanci Antonínu Sedovi, který bude interpelovat paní ministryni Ludmilu Müllerovou ve věci přílepku k sKartě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážená paní ministryně, zřejmě budeme pokračovat v dialogu z minulého týdne a já se vrátím k projednávanému bodu, který byl vlastně přerušen. Nejprve chci zdůraznit, že problém s přílepky k sKartě, který způsobil, že od ledna příštího roku se nepřipouští jiná možnost výplaty podpor v nezaměstnanosti než přes sociální karty, způsobili koaliční poslanci z řad ODS, TOP 09 a přeběhlíků z Věcí veřejných zvoucí se LIDEM. Jestliže se tato koaliční chyba neopraví, pak se, paní ministryně, dostanete do nezáviděníhodné situace: buď dodržíte zákon a nevyplatíte podpory v nezaměstnanosti, protože tito lidé nedostali sociální karty, nebo, paní ministryně, porušíte zákon a podpory vyplatíte.

Vážená paní ministryně, rozumím tomu, že jste problém zdělila, nicméně jej musíte řešit. Uvědomte si, že na základě chyby koaličních poslanců a vlády mohou po Novém roce zůstat ti nejpotřebnější bez peněz. Proto se ptám, paní ministryně, jak tento problém vyřešíte, protože, znovu zopakují, platné znění od ledna 2013 stanoví, že podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci se vyplácí prostřednictvím karty sociálních systémů, a to převodem na platební účet určený uchazečem o zaměstnání, v hotovosti nebo využitím platební funkce karty sociálních systémů. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré odpoledne. Prosím paní ministryni o odpověď na tuto interpelaci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Děkuji, pane předsedající.

Vážený pane poslanče, odpovídám na vaši interpelaci a ostatně, jak jste sám podotkl, tato interpelace byla již předmětem dnešního dopoledního jednání v Poslanecké sněmovně, a dovolte mi tedy stručnou rekapitulaci.

Nové znění upravující výplatu podpory v nezaměstnanosti uvádí zákon o zaměstnanosti takřkajíc do souladu s ostatními zákony upravujícími výplatu sociálních dávek, a jak už bylo řečeno, výplata právě podpory v nezaměstnanosti má touto novelou zákona probíhat prostřednictvím sKarty. Výše uvedená právní úprava byla přijata v souvislosti s vámi zmiňovanou novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí formou přílepku, nebo také možná ne přílepku, ale pozměňovacího návrhu. V dané době je nutno podotknout, že tehdejší představitelé Ministerstva práce a sociálních věcí předpokládali, že sKarta již bude příjemcům podpor v nezaměstnanosti při rekvalifikaci a klientům pobírajícím kompenzaci odstupného předána. Chci asi podotknout, že ke zpoždění v procesu vydávání karet došlo mj. i v souvislosti s přezkoumáním celého systému

Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a následně také neuvěřitelně dlouhou cestou právě toho nosiče, čili zákona o sociálně-právní ochraně dětí, i přes pana prezidenta. Díky této situaci, máte pravdu, že není od ledna příštího roku v zákoně o zaměstnanosti příslušné přechodné ustanovení, které by upravovalo výplatu do doby předání sKarty.

Za naše Ministerstvo práce a sociálních věcí jsem si této situace vědoma. Věřte, že jsme tuto situaci velmi podrobně rozebírali v minulém týdnu i při jednání s panem premiérem a s Českou spořitelnou, kdy jsme představili celý návrh řešení všech legislativních postupů, a já jsem již avizovala, že bude v příštím týdnu do Poslanecké sněmovny předložen legislativní návrh, který bude tuto situaci řešit, to znamená, bude spočívat v doplnění přechodného ustanovení do zákona tak, že do doby vydání sKarty bude výslovně umožněn dosavadní způsob výplaty. Do doby přijetí právní úpravy, která napraví tuto opravdu významnou legislativní chybu, bude úřad práce i nadále vyplácet podporu v nezaměstnanosti a při tomto postupu se bude opírat o legislativní výklad, který se používá analogicky pro ostatní zákony upravující dávkové systémy.

Vážený pane poslanče, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Pan kolega Seda bude mít ještě doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Seda: Děkuji paní ministryni. Vlastně zopakovala ten dotaz. Já jenom jednu věc, že prostě může být asi legislativní návrh v paragrafu 90 jednacího řádu, nicméně legislativní proces je docela dlouhý, takže zřejmě se to k 1. lednu nestihne, takže úřad práce zřejmě bude vyplácet příspěvky v rozporu se zákonem, ale s tím si poradíte a vaše Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Jenom chci říct, že ten přílepek či pozměňovací návrh byl protlačen přes odpor opozičních poslanců. Opravdu se jedná o přílepek, protože byl k jinému zákonu.

A já jenom mám doplňující dotaz, jak se vy sama stavíte ke kartě sociálních systémů, k jejím funkcím, a zda máte v zámyslu měnit tuto kartu či omezit její funkce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím ještě paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane poslanče, na tu poslední otázku, to znamená, jaký já mám přístup k sKartě. My jsme vedli v poslední době velmi mnoho jednání, která povedou ke zlepšení jednak legislativní úpravy, která povedou ke zlepšení, a k výraznému zlepšení, smlouvy Ministerstva práce a sociálních věcí s

Českou spořitelnou a samozřejmě která by vedla k daleko většímu komfortu ve vztahu ke klientům, to znamená k těm, co pobírají sociální dávky. Takže já v tuto chvíli i v souvislosti s dohodou s panem premiérem nemíním od pozice a od systému sKarty ustupovat. Samozřejmě za podmínky, že projdou jednak v Poslanecké sněmovně a potom i dále úpravy, které budu navrhovat.

A v souvislosti s otázkou, jak rychle stihneme legislativní proces, musím říci, že určitě se podpora v nezaměstnanosti vyplácí stejně jako výplaty, to znamená za měsíc pozadu, a první podpory za rok 2013 budou vypláceny v únoru. A já věřím, že díky některým ustanovením v jednacím řádu budeme schopni tento termín zvládnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Interpelaci s pořadovým číslem 17 paní kolegyně Bohdalová stáhla, takže můžeme přistoupit k interpelaci pana poslance Adama Rykaly na paní ministryni Karolínu Peake, která je bohužel omluvena. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Moje první otázka je trošičku neplánovaná: Kde jste, paní ministryně, když probíhají interpelace? Jestlipak tady nejste právě proto, že děláte čistku na Ministerstvu obrany?

Víte, ve vládě premiéra Nečase se střídají ministři jako ponožky, a proto jsem se rozhodl interpelovat právě paní Peake.

Vážená paní nepřítomná ministryně, pozoruji vás od vašeho zvolení do této Poslanecké sněmovny. Zprvu jsem vám i chtěl věřit. Bojovala jste nako proti korupci, bojovala jste proti špinavostem v našem státě. Nechala jste se nominovat do této funkce z vlastní iniciativy? Nebo vám ji pan Petr Nečas a Mirek Kalousek prostě vnutili? To je moje první otázka.

Druhá otázka. Vy si opravdu myslíte, že zvládnete tak složitý resort, jakým je Ministerstvo obrany?

To byly dvě takové zásadní otázky. Potom tady mám tři kontrolní otázky:

1. Víte, paní ministryně, kolik vrtulí má gripen?
2. Vezměte si, paní ministryně, takový samopal vzor 24. Zajímalo by mě, paní ministryně, jestlipak víte, jakou má takový samopal kadenci.
3. Jestlipak víte, paní ministryně obrany, kolik vojáků se vejde do západoněmeckého obrněného transportéru?

Možná se vám mohou zdát ty otázky absurdní. Ony jsou absurdní. Jsou absurdní stejně jako fakt, že vládu podporuje strana LIDEM, a jsou absurdní jako to, že se ministryni obrany může stát žena, která ztratila veškerý zbytek soudnosti.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za vaši interpelaci. Paní ministryně vám určitě písemně odpoví v zákonné lhůtě. Další interpelaci vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na pana ministra Zbyňka Stanjuru ve věci české účasti v programech ESA.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, věřím, že to není od vás nic osobního, že jste se stáhl z oběhu zrovna na moji interpelaci, když jste tady ještě před chvílí byl, ale já bych vás chtěl potěšit, že od vás bych ani nechtěl odpověď. Jednak vám gratuluji ke jmenování do nové, velmi odpovědné funkce... (Ministr Stanjura přišel do sálu.) Chtěl bych dokončit tu větu, kterou jsem přerušil, když jste vcházel do dveří. Víím, že tenhle můj dotaz je specializovaný, proto vás tady nechci zkoušet a spokojím se s písemnou odpovědí, ale byl bych rád, aby to tady zaznělo.

Požaduji informace o účasti a složení naší delegace pod vedením vašeho předchůdce na konferenci ESA v Ženevě, která se konala v minulém měsíci, o výsledcích této konference a o jednáních, kterých se váš předchůdce zúčastnil.

Požaduji informaci o tom, které programy naší účasti v ESA byly podpořeny a které zkráceny a proč.

Žádám o zprávu, zda pan ministr předem jednal s odborníky na tuto oblast, například z Akademie věd nebo České kosmické kanceláře, případně s odborníky z firem účastníků se programů ESA, a zda a jak se řídil jejich doporučeními.

Při této příležitosti žádám o informaci, jak Ministerstvo dopravy ve spolupráci s ostatními ministerstvy hodlá do budoucna zajistit financování naší další účasti v programech ESA na odpovídající úrovni alespoň let 2010 a 2011. Není to až tak marginální problém. Připomínám úsilí, které bylo věnováno získání sídla systému Galileo pro Českou republiku, připomínám slibně se rozvíjející kosmický průmysl a naši úspěšnou účast například na výstavbě a provozu jižní kosmické observatoře v Chile. Jde o rozvoj našeho průmyslu a vědy do budoucna. Připomínám, že ekonomická návratnost je v tomto případě vysoká, vyšší než v jiných oborech. Omezení naší finanční účasti v těchto programech přitom ohrožuje důvěryhodnost našeho státu v zahraničí.

Vážený pane ministře, jsem si vědom toho, že jste nováčkem v tomto oboru – aniž bych se vás chtěl dotknout slovem nováček –, ale oprávněně předpokládám, že když jste převzal tento resort, že právě i s touto oblastí činnosti se seznámíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím pana ministra Stanjuru o reakci.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Určitě poskytnu i písemnou odpověď. Já bych na ty konkrétní programy, ať je tady nečtu, něco mi stačili připravit spolupracovníci z Ministerstva dopravy. Pravděpodobně jste myslel tu konferenci, která byla v Neapoli, ne v Ženevě, na konci listopadu. Určitě víím, že v té delegaci byl pan ministr Dobeš a pan náměstek Žák, který má v gesci tuto problematiku.

Jenom informaci pro vás. Oni tam jeli vlastně s mandátem, který jim dala vláda 14. listopadu, týden předem, kdy existuje usnesení vlády, mám tady číslo, ale to vám dám v té písemné odpovědi, které vlastně zavázalo ministra dopravy, aby se Česká republika zúčastnila v těch nepovinných či volitelných programech v rozsahu zhruba 385 mil. korun. To je taková základní informace s tím, že vám skutečně písemně odpovíme, které programy to jsou, jaká částka tam bude jak v letech 2013, tak 2014, po jednotlivých programech a po jednotlivých částkách. Nebudu to teď číst, protože se v tom také potřebuji trochu zorientovat, ale jestli se takhle můžeme domluvit, tak v tomhle duchu vám odpovím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Můžeme přistoupit k další interpelaci. Už nebudou vzneseny doplňující otázky.

Interpelaci s pořadovým číslem 20 vznáší paní kolegyně Klasnová na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci omezování zdravotní péče v České republice. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dovolu mi, abych vám na úvod připomněla programové prohlášení vaší vlády. Vláda definuje rozsah péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění na základě medicínských kritérií a v rozsahu možností veřejného zdravotního pojištění. Definuje také místní a časovou dostupnost zdravotní péče a uloží plátcům tuto dostupnost pro pojištěnce zajistit. Nezbytné změny v systému zdravotnictví budou mít dlouhodobý charakter. Proto vláda povede celospolečenskou diskusi o jeho reformě za účasti všech parlamentních politických stran.

Zcela v rozporu s tímto programovým prohlášením vlády se Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo redukovat síť zdravotnických zařízení v naší zemi. O tom, jaké kde budou nemocnice, rozhodují dle memoranda uzavřeného letos v červnu zdravotní pojišťovny, ačkoliv odpovědnost za síť zdravotních zařízení musí nést především stát součinností s kraji. Koneckonců právě tuto garanci zaručuje i programové prohlášení vlády.

Ačkoliv koncem roku vyprší smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi, nejsou uzavřeny následné dohody.

Pan ministr zde již odpovídal na interpelaci mého kolegy Paroubka, nicméně neodpověděl podle mě dostatečně. Sice řekl, že v jiných

zemích proběhla restrukturalizace, ale ta se vždy dělá v horizontu tří pěti let, a navíc, říkám, zde neproběhla žádná diskuse.

Podle aktuálních údajů Asociace českých a moravských nemocnic se má osm nemocnic rušit bez náhrady, dalších dvanáct nemocnic by mělo dostat smlouvu pouze na překlenovací období, což je de facto likvidační. Ve 108 nemocnicích by mělo být zrušeno jedno a více oddělení. Existuje pouhých 44 nemocnic, kterých by se škrtý neměly týkat vůbec.

Já bych se chtěla zeptat, pane ministře, jak hodláte řešit tuto nastalou kritickou situaci. Proč se tato rozhodnutí, která budou mít vliv na stovky pacientů i zdravotníků, o trhu práce nemluvě, neprojednávají transparentně v souladu s mnou citovaným programovým prohlášením vlády, za účasti místních samospráv, pacientů, odborného zdravotnického personálu, na základě zveřejnění rozhodujících kritérií.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já bych si dovilil nejprve zodpovědět některé konkrétní otázky.

Proč se nepostupuje podle vládního programového prohlášení. Nepostupuje se proto, že formace lůžkové sítě je věcí zdravotních pojišťoven, a nikoliv nějaké transformace legislativy, která ovlivňuje pravidla pro zdravotnictví.

Proč se postupuje tak náhle. Nepostupuje se náhle. U nás bylo za posledních patnáct let zrušeno přes deset tisíc lůžek a je to plynulý proces, který se někdy děje samovolně, což vede k tomu, že se redukují oddělení, která mají malý počet lůžek, jsou neefektivní, a v některých případech je prostě potřeba ta oddělení zavřít a zcentralizovat do větších celků. To se běžně děje a jsou tady z minulosti příklady vzniku velkých centrálních krajských center pro kardiologii, onkologii, traumatologii a ta věc se velmi osvědčila a postupně se dostává na nižší stupně.

Proč ministerstvo se rozhodlo redukovat síť. Ministerstvo se domnívá, že redukce sítě je přirozenou, plynulou záležitostí, a rozhodně nehodlá zakazovat její ovlivňování zdravotním pojišťovně, protože by mimo jiné překročilo své zákonné pravomoci. Jak je všeobecně známo, ministerstvo smí konat to, co mu dovoluje zákon, a má za úkol zajišťovat zdravotní péči, obecně její dostupnost, ale konkrétní zodpovědnost za jednotlivé pojištěnce mají zdravotní pojišťovny.

Zdravotní pojišťovny měly až do nedávna smluvní povinnost, která se zde táhla přes patnáct let a velmi zkomplikovala racionální tvorbu naší sítě. A když ta smluvní povinnost skončila a už ji zákon pojišťovněm neu-

kládá, tak zákon ukládá pouze pojišťovněm, jak mají nasmlouvat novou péči a jak mohou každým rokem tu péči upravovat, a také se to odjakživa dělo.

To, jestli se pojišťovny rozhodly zavřít dvanáct nemocnic, pokud jde o akutní péči, o tom já už jsem tady mluvil. Má to své důvody. Má to své důvody ve vývoji medicíny a přirozeném vývoji zdravotnického systému a potřeb racionálního poskytování péče a rozhodně to neznamená redukci dostupnosti péči pro pacienty. Naopak, znamená to pro pacienty zvýšení kvality poskytované péče. A já mohu jako příklad tohoto procesu znovu a- korát zopakovat kardiologická centra, která jsou pro akutní stavy, které je potřeba řešit v hodinách, dostupná na jednom místě v kraji v průměru. Je to taková normální situace. A vůbec se z toho nikdo nehrouť, vůbec z toho nejsou žádná poškození. Naopak. Tímto způsobem se kvalita péče v kardiologii mimořádně zvýšila. Před pěti lety se sem ještě chodili učit odborníci z Evropy, jak to mají zorganizovat, a ta péče se také mimo jiné stala velmi ekvitní, to znamená přístupná všem lidem. Nejen lidem z velkých center, okolo velkých nemocnic, ale také lidem, kteří žili a žijí okolo malých nemocnic, kde péče ani v minulosti nebyla poskytována úplně tak jako ve velkých centrech. Udělali jsme tím velký krok k naplnění naší Ústavy, pokud jde o ekvitu, rovný přístup k péči, tak jak ji každý potřebuje. A myslím si, že proces další centralizace a transformace malých nemocnic, které už tu e- kvitu nejsou schopny zajistit, tak transformace směrem k tomu, co velmi naši občané potřebují, to znamená následnou a dlouhodobou péči, bude velmi dobře pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Budete pokládat doplňující otázku, paní kolegyně? Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vy jste, pane ministře, hovořil o tom, že lůžková síť je věc zdravotních pojišťoven. Já jsem tady deklarovala na programovém prohlášení, že vláda cítila minimálně aspoň v programovém prohlášení zodpovědnost za místní a časovou dostupnost zdravotní péče. Také jste tady hovořil o tom, že dojde k redukci lůžek akutní péče. Podle mých informací ovšem má docházet i k redukci lůžek následné péče, lůžek LDN, která určitě nejsou předimenzovaná, naopak ta lůžka chybějí.

Takže mě by zajímala celková čísla, máte-li je k dispozici, kolik lůžek by to mělo být akutní péče a kolik – je-li to pravda – lůžek následné péče. Dále by mě zajímalo, jak dále hodláte řešit situaci, protože skutečně krizová situace nastala. Jsou dva týdny do konce roku. Nejsou uzavřeny smlouvy. Pojišťovny se to snažily řešit tou cestou, že budou smlouvy pouze na půl roku. Nemocnice toto odmítají. Co se tedy teď bude dít. Pak také by mě zajímalo, proč tedy – a vy jste už to tady částečně vysvětloval – proč se ru-

ší menší nemocnice, ale tam rozhodně žádná úspora nenastane. Třeba je to příklad Nemocnice Roudnice. Nemyslím si, že by to byla zrovna zbytná nemocnice. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím o reakci ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Akutní péče, která je poskytována v malých nemocnicích, rozhodně neodpovídá svou kvalitou a nároky na péči kladenou jako v nemocnicích velkých. Kritérií, kterými se to měřilo, byla celá řada. Je to délka hospitalizace, obložnost lůžek, překlady do velkých nemocnic, spektrum pacientů, kteří tam leží, a už dneska v řadě malých nemocnic mají charakter spektra následné péče.

Prvořadým úkolem je zkoncentrovat péči do těch zón, kde se bude poskytovat kvalitně, a druhořadým úkolem je samozřejmě ušetřit, protože tam, kde se péče poskytuje kvalitně, je daleko dříve pacient propouštěn z nemocnice, nemá tolik komplikací a může být doléčen v domácím prostředí nebo právě na těch lůžkách následné péče.

Lůžka následné péče chybějí v každém kraji trochu jinak. Já to z hlavy nejsem tady schopen říct, v kterém kraji jak to je, a jednání o tom zatím nejsou uzavřena právě proto, že s těmi nemocnicemi bylo velmi těžké jednání, protože každý se brání. Já to chápu. Je to prostě úplně stejný problémový proces, jako když se někde zavírá škola, tak nikdo nemocnici zavírat nechce a snaží se bojovat za každou cenu, až za cenu boje, který se opravdu dostává na hranici neracionality z hlediska celého systému. To je mimo jiné i ten důvod, proč je velmi obtížné diskutovat s občany, jestli chtějí mít akutní nemocnici, nebo nechtějí. Pochopitelně každý i v té malé vesnici by měl rád akutní nemocnici vedle sebe. To, jak jsem mluvil o jednom velkém kardiologickém centru v každém kraji dneska, tak není pochyb o tom, že by si každá nemocnice přála, aby kardiologii mohla dělat, ale v některých případech zdravotní pojišťovny, které jsou tímto procesem pověřeny, aby se o tu síť staraly, opravdu musí fungovat jako svébytné organizace a nemohou úplně všechno dělat podle toho, jak by si každá radnice nebo každý občan přál. (Upozornění na čas.) Jsme v zastupitelské demokracii a myslím, že ten proces probíhá naprosto legitimně podle stávajících zákonů, z nichž většinu jsme my ani netransformovali, jsou z minulosti.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Přistoupíme k další interpelaci, kterou vznášá pan poslanec Antonín Sedla na pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci úhradové vyhlášky. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane

ministře, nepřijatelná, nespravedlivá, likvidační. Taková je podle nemocnic, soukromých lékařů i provozovatelů lázní vámi prosazená úhradová vyhláška. Podle poskytovatelů zdravotní péče navrhované rozdělení peněz veřejného zdravotního pojištění a snížení úhrad povede k destabilizaci nemocnic, propouštění a zejména k omezení zdravotních služeb pro pacienty.

Pane ministře, podle asociace regionálních nemocnic přinese vyhláška na lůžkové péči o dvě až tři procenta méně než v letošním roce. Ozývají se i lékaři, jejichž ambulance budou existenčně ohroženy a jejich pacienti zbytečně skončí v nemocnici. Podle lázeňských provozovatelů vámi navrhovaná vyhláška přivádí celé lázeňské regiony do ekonomické krize. Podle ekonomů pro české zdravotnictví platí, že dobře už bylo, protože v příštích letech se nepředpokládá zvýšení výběru pojistného, protože ekonomika je v recesi.

Vážený pane ministře, uvědomujete si závažnost situace? A pokud ano, hodláte respektovat připomínky poskytovatelů zdravotních služeb? Přes všechna vaše prosazená úsporná opatření se ukazuje, že jste krizi ve financování zdravotní péče nezabránil. Jaká konkrétní opatření připravujete pro stabilizaci zdravotní péče, aby se udržela její kvalita a zejména dostupnost pro občany České republiky? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr bude reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za tu otázku. Já jsem svým způsobem rád, že je o zdravotnictví zájem, a nemyslím to prosím ironicky, opravdu ne.

Já samozřejmě nejsem šťastný, že mám řídit zdravotnictví v době hospodářské krize a ještě ho transformovat, to je opravdu úkol dost nelidský, ale snažíme se to dělat po malých krocích a nevyvolávat příliš velké vášně. A musím říct to, co už jsem tady říkal. Já se omlouvám panu poslanci Sedlovi prostřednictvím předsedajícího, že se budu opakovat, ale ta témata se opravdu prolínají. Bohužel ty výpady poskytovatelů proti Ministerstvu zdravotnictví, které po léta získalo u poskytovatelů nedůvěru, podobně jako zdravotní pojišťovny, ty se opakovaly prakticky každoročně a při každé změně financování, při každé změně seznamu výkonů.

Na svou bych obhajobu řekl, že my jsme úhradovou vyhláškou povinni dokonce vydávat ve veřejném zájmu, a zákon říká, že veřejným zájmem je samozřejmě poskytování péče ústavně konformním způsobem, to znamená kvalitně a ekvinně, jak jsem o tom mluvil v minulé interpelaci, ale že naší povinností je také postupovat ve veřejném zájmu, kterým je udržitelnost zdravotnického systému. Ta udržitelnost samozřejmě finanční je na-

pínává, jestliže systém není na rozvojové křivce, tak jako byl v posledních letech, ale rozhodně není na křivce, která by byla likvidační. A znova tady opakují odhady, které provedlo Ministerstvo zdravotnictví, kde odhad růstu nákladů na zdravotní služby je oproti roku 2012 v příštím roce 99 %, oproti roku 2011 to bude 100 %. Není to růstové, je to samozřejmě v reálných cenách restriktivní, protože tady zuří inflace.

Jenom abych řekl aspoň ještě něco navíc, než co jsem říkal, tak odcituji pár čísel z těch odhadů. Je pravdou, že ambulantní péči redukuje na 98 % proti roku 2011. Ambulantní péče byla nejdynamičtěji se rozvíjející segment v našem zdravotnickém systému v minulých letech. Nemocnice odhadujeme na 100 %, ale ty nejchoulostivější věci, ke kterým patří léčba v centrech, porostou až na 105 % úhrad. To jsou ty nejtěžší věci, které ohrožují životy nebo mohou znamenat závažné onemocnění, které je léčitelné a může se zvrátit do uzdravení nebo výrazné stabilizace zdravotního stavu, a usoudili jsme, že tato onemocnění mají přednost.

To, že péče u banálnějších onemocnění bude poskytována méně komfortně, že se možná někde bude o něco déle čekat, rozhodně nenaruší bezpečí pro naše občany. Systém nejakutnější péče je zachován velmi dobře a opravdu ten pokles o několik málo procent nás vrátí o dva tři roky dozadu, ale nikoli katastrofálně, protože zdravotnictví je velmi flexibilní. Já tady nechci citovat příklady z válečné medicíny nebo z případů katastrof, jako se odehrála na Islandu, kde se zdravotnictví zhroutilo na 50 % a na výsledcích se to příliš nepoznalo. Je to samozřejmě strašně napínavé, ale u nás ten pokles je naprosto zanedbatelný a ty hlavní výtky poskytovatelů jsou, že nejsme v růstu, na jaký byl každý doposad zvyklý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Bude ještě vznesena doplňující otázka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane ministře, věřím, že ze situace v českém zdravotnictví nejste nejšťastnější, já také ne, nicméně jsem chtěl, jaká konkrétní opatření připravujete pro stabilizaci zdravotní péče. Vy víte moc dobře, že sice peněz není ve státním rozpočtu moc, nicméně já vidím jako možnost do budoucna navýšit peníze za státního pojištěnce, protože sám víte, jaké jsou náklady za tyto státní pojištěnce, a zejména zastavení některých zbytných projektů, a to jak ve zdravotních pojišťovnách, především VZP, tak i na vašem Ministerstvu zdravotnictví. Vy jste sám zmiňoval prodlužující se zřejmě čekací dobu na operace apod., že se zdravotnictví vrací zpátky dozadu. Já jenom chci upozornit, že ten prodlužující se věk dožití bude klást i do budoucna daleko větší náklady nebo požadavky na zdravotní péči pro starší spoluobčany.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Budete ještě reagovat, pane ministře? Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Tak těch opatření je celá řada. Já jsem tady citoval strukturu, takovou tu základní kostru té úhradové vyhlášky. Ta je samozřejmě jedním z nástrojů, jak ovlivňovat poskytovatele a motivovat je k větší efektivitě. Ona ta efektivita je opravdu nejenom v celém uspořádání systému, s tím souvisí třeba transformace lůžek, ale efektivita je z velké části také u lékařů, jakým způsobem léčí a jakým způsobem diagnostikují. Je známo – ocituji, aby bylo jasno, o čem mluvím, z mého oboru rentgenologa. Odjakživa bylo známo, že je jestliže ve službě zkušený lékař, tak mu stačí jeden dva snímky zraněné končetiny, a jestliže méně zkušený lékař a není si jistý, nebo je to lékař, který je svým způsobem trochu alibistický, tak si těch snímků vyžádá násobně více. Medicína je takových věcí plná a ten systém musí motivovat lékaře k tomu, aby se snažili opravdu tuto roli naplňovat.

Musím říci, že to je jedna z věcí, kvůli kterým jsem velmi nešťastný, že v tom zdravotnickém systému je takovýhle neklid. To, že je tam neklid, že všichni natahují ruce a chtějí víc peněz, to je prostě normální, lidské, je to svým způsobem jakýsi folklór ve zdravotnictví. Ti lidé to dělají v dobré vůli pro své pacienty, ale je-li ten neklid příliš velký, tak pak samozřejmě oni propadají jakési beznaději a nepracují sami na sobě tak, jak by mohli.

Další opatření, které by mělo vést ke zvýšení efektivity, je zvyšující se účast platby za diagnózu. My jsme dali do vyhlášky to, co jsme slíbili, že bude se sblížovat ta sazba, aby byla pro všechny stejná, aby tu zavládl pocit spravedlnosti.

Do budoucna z těch koncepčních změn chceme diskutovat, a to bych rád diskutoval i s opozicí, nastavení nějakého českého modelu nominálního připojištění (upozornění na čas), které by přineslo mírné zvýšení peněz z kapes pojištěnců způsobem, který by byl solidární, a je to vlastně totéž, jako když se ty peníze přinesou z daní. Ale to je ještě k velké diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Můžeme přistoupit k interpelaci s pořadovým číslem 22, a to k interpelaci pana poslance Jiřího Paroubka na ministra dopravy pana poslance Zbyňka Stanjuru.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo nebo co z ní zbylo, dámy a pánové, já bych chtěl ocenit především pana ministra dopravy, že tady je už tak krátce po svém jmenování. Proto nechci, znova opakují, ty věci nějak extendovat a samozřejmě budu trpělivý, pokud jde o odpověď, protože chápu, že se v těch věcech bude orientovat.

Věřím, že už je alespoň zčásti informován o problémech akciové společnosti České dráhy Cargo, která od svého vzniku v roce 2007 plní roli národního dopravce v nákladní železniční dopravě v České republice.

Podle mých informací bylo Ministerstvo dopravy opakovaně osloveno jak ze strany odborových svazů, tak vedením samotné společnosti ČD Cargo, a to již v dubnu tohoto roku. Do dnešního dne, tedy za dobu osmi měsíců, nedošlo k předložení ani jediného návrhu na řešení této situace, kterou nelze nazvat než kritickou.

Chci vás upozornit, vážený pane ministře, že vedení České dráhy Cargo pro rok 2013, a vy to určitě víte a ty věci začínají probleskávat i v denním tisku, počítá s redukcí provozních nákladů a s propuštěním přibližně dvou a půl tisíce zaměstnanců, což je tedy podle mne rána. To však jen za předpokladu zachování stávajících tržeb a objemu přepravovaného zboží. Jinak řečeno, pokud toto nebude, tak to budou větší počty propuštěných pracovníků.

Podle Federace stvořivců České republiky, s jejímž vedením jsem se v minulém týdnu sešel – nabídl to všem členům hospodářského výboru podle mé informace, využil jsem toho vlastně s výjimkou jednoho poslance jenom já –, je tento předpoklad naprosto nereálný, a dojde tedy jen k dalšímu prohloubení současné špatné situace ve společnosti ČD Cargo. Rovněž propuštění avizovaných dvou a půl tisíce zaměstnanců, nebo dokonce i většího počtu, bude ne nevýznamně zasahovat do nezaměstnanosti v České republice, která přesahuje půl milionu lidí, a další desetitisíce lidí jsou mimo evidenci úřadů práce. Jen k řešení dopadů v zaměstnanosti bude za těchto okolností potřeba vynaložit ohromné částky v řádech stamilionů korun, a to na podpory a výplatu sociálních dávek. (Upozornění na čas.)

Vážený pane ministře, věřím, že v těchto věcech se rychle zorientujete a že mi dáte informaci o tom, když ne ústně, tedy písemně, jak budete celou věc řešit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr Stanjura bude reagovat. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Určitě pan kolega Paroubek nečekává, že po 24 hodinách ve funkci budu mít řešení ČD Cargo. To kdybych tvrdil, tak to samozřejmě není realistické. Jenom pár poznámek.

Za prvé, řízení ze strany Ministerstva dopravy není úplně jednoduché. Je to dceřiná firma Českých drah a v Českých drahách ani Ministerstvo dopravy nemá většinu v řídicím orgánu, ale má tu hlavní zodpovědnost. Naprosto s tím souhlasím.

Nemá cenu, abych vám tady říkal to, co víte, že problém je v tom, že

klesají tržby v oblasti ucelených vlaků, protože tam běží konkurence. Naopak ztráta vlastně vzniká tam, kde je ČD Cargo monopolista, z logických důvodů – protože je to ekonomicky nevýhodné a vstupní bariéry do tohoto odvětví u jednotlivých zásilek jsou tak obrovské, že tam žádná konkurence prostě nevzniká.

Jsem samozřejmě informován převážně z tisku od včerejšího večera o návrhu řešení. Pokud nebude dostatečně zdůvodněný, dostatečně projednaný včetně jednání s odbory, na které se chystám příští týden, tak ten plán nebudu podporovat. Nemůžu vyloučit, že ho nakonec podpořím, protože nemám dostatek informací. Nicméně je třeba říct, že i při tom masivním propouštění by se pozitivní dopady v úsporách nákladů projevily s obrovským zpožděním, protože pokud jsem získal dneska přesnou informaci, tak v kolektivní smlouvě je pro takto propouštěné zaměstnance osmiměsíční odchodné. To by samozřejmě v okamžiku tohoto masového propouštění vyvolalo akutní tlak na cash flow této společnosti. Musíme zvážit všechna pro a proti a nesmíme se dostat do bludného kruhu, že propustíme zaměstnance, díky tomu klesnou tržby, díky tomu budeme ve ztrátě a díky tomu budeme propouštět zaměstnance. To by zásadně nebylo řešení.

Myslím si, že je úkolem nejen Ministerstva dopravy, ale i vlády říci, jaká je budoucnost této společnosti, jakou roli má hrát podle státu, jaké je zadání státu a jak stát může pomoci, pokud dodrží pravidla hospodářské soutěže.

Jakmile budou přijata nějaká konkrétní opatření, byť dílčí, budu vás písemně informovat. Nebudeme čekat na nějaké komplexní řešení, protože to může být v řádu týdnů či měsíců, a nechci se vymlouvat, že vám pošlu odpověď příští týden v květnu. Předpokládám, že začátkem ledna by vám šla odpověď o prvních krocích, na kterých jsme se shodli, případně o variantách, které budeme nadále posuzovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě padne doplňující otázka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, jsem rád, že k tomu přistupujete takto realisticky. Věřím, že vám ten realistický přístup vydrží, protože málo platné, funkce národního přepravce na železnici, aspoň jak já ho vidím, je také v tom, že může napomoci, i pokud jde o určitou rozumnou výši dopravních nákladů pro naše firmy, ať už dopravují tady na trhu, anebo se dostávají do zahraničí. Jenom se ptám, jak to mohlo dojít tak daleko. Myslím, že i v tomhle by vaše analýza měla něco říct.

Jenom bych chtěl říci, že jsem rád, že jste si udělal také schůzku s odboráři, protože na mě ta schůzka, kterou jsem měl minulý týden,

zapůsobila velmi dobrým dojmem. Jsou to lidé, kteří mají zájem zachovat společnost a také mají zájem, a to velmi enormní, zachovat pracovní místa. Takže jsem rád, že k tomu takto přistupujete. Ne škrty za každou cenu, ale prostě redukce nákladů tam, kde je to realistické, nutné, a zachovat podle možnosti podstatu, kterou asi vidíme podobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě krátká reakce.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Už jenom krátkou poznámku, a bych pak nebyl chytán za slovo. Včera večer jsem zadal, ať mi domluví schůzku s odboráři na příští týden. V této chvíli ještě neznám konkrétní termín, ale předpokládám, že jsme schopni i v tom předvánočním týdnu najít čas aspoň na to úvodní jednání. V této chvíli neznám konkrétní termín, ale zadal jsem to včera svým náměstkům, ať to domluví. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Přistoupíme k předposlední interpelaci, kterou vznáší pan poslanec Antonín Sedľa na ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, na základě posledních údajů stoupla v naší zemi nezaměstnanost na 8,7 % a počet nezaměstnaných dosáhl téměř 509 tisíc. Přitom volných pracovních míst bylo v listopadu pouze necelých 39 tisíc, a tudíž na jedno pracovní místo připadá více než 13 uchazečů. Mohu rozumět tomu, že růst nezaměstnanosti lze částečně vysvětlit ukončováním sezónních prací, ovšem problémem je také skutečnost, že se začíná propouštět i v dalších segmentech naší ekonomiky. Prostě hlavním důvodem zvyšující se nezaměstnanosti je nízká schopnost ekonomiky vytvářet nová pracovní místa.

Vážená paní ministryně, podle analytiků není optimistický výhled ani na příští rok, kdy se očekává mírný růst nezaměstnanosti spojený s pokračujícím poklesem reálných mezd a nízkým počtem volných pracovních míst. Právě tvorba nových pracovních míst je jedním z klíčových problémů na pracovním trhu. Proto se ptám, paní ministryně, jakým způsobem bude reagovat vaše ministerstvo na tato špatná čísla. Jaká konkrétní opatření a jako změny v aktivní politice zaměstnanosti přijme Ministerstvo práce a sociálních věcí v boji proti nezaměstnanosti? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím paní ministryni o reakci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, budu odpovídat na vaši interpelaci, která se týká opatření proti nezaměstnanosti. Myslím si, že jednoznačně v dosažení možná nejnižší úrovně nezaměstnanosti slouží v České republice určitě aktivní politika zaměstnanosti. Obecně řečeno, jedná se tedy o nástroje, které umísťují nezaměstnané osoby na trh práce jednak zřizováním nových pracovních míst, jednak vyhrazováním stávajících míst pro konkrétní osobu a jednak prostřednictvím zařazování uchazečů do rekvalifikace. Příspěvky jsou poskytovány samozřejmě úřadem práce a jedná se o nástroje rekvalifikace. Chtěla bych určitě zmínit i veřejně prospěšné práce, také společensky účelná pracovní místa, nástroje podporující také zaměstnávání zdravotně postižených apod. Příspěvky jsou poskytovány na úhradu mzdových nákladů zaměstnavatele na nákup zařízení potřebného pro zřízení nového pracovního místa či na úhradu provozních nákladů.

Ministerstvem práce a sociálních věcí byl také v rámci zvýšení zaměstnanosti zaveden i projekt Vzdělávejte se pro stabilitu, který má také název český kurzarbeit. Znamená nový nástroj aktivní politiky zaměstnanosti na podporu udržení zaměstnanosti právě v podnicích, které jsou postiženy negativním vývojem ekonomiky. Projekt je tedy určen zaměstnavatelům, kteří nemohou svým zaměstnancům přidělovat práci v důsledku poklesu zakázek a chtějí své zaměstnance vzdělávat.

Již v minulé interpelaci jsem sdělovala také informace o projektu Stáž ve firmách, který je členěn na vzdělávání praxí. Právě tento projekt je zacílen na zavedení dalšího vzdělávání prostřednictvím stáží ve firmách a také ke zvýšení uplatnitelnosti občanů na trhu práce. Tento projekt je určen právě pro všechny občany České republiky s výjimkou Prahy a mimo osoby samostatně výdělečně činné. Projekt by měl tedy napomoci i dalšímu ukotvení způsobu dalšího vzdělávání.

Máte pravdu, že nezaměstnanost v tomto období opět stoupla na vámi zmíněných 8,7 %, což je více než 500 tisíc nezaměstnaných, a také ale klesá současně počet volných pracovních míst. Domnívám se, že prostředky, které vynakládáme na nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, náš úřad vede k tomu, aby procento zaměstnanosti bylo v následujícím období, tzn. zejména v druhé polovině roku 2013, co nejnižší. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan poslanec Sedľa ještě vznese doplňující dotaz. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji. Vážená paní ministryně, děkuji za odpovědi. Problémem, a to jsme se shodli, je pokles volných pracovních míst. A vůbec důvodem zvyšující se nezaměstnanosti je vlastně nízká

schopnost naší, české ekonomiky vytvářet nová pracovní místa. Takže opravdu to není jen věcí Ministerstva práce a sociálních věcí, ale vůbec celé hospodářské politiky vlády.

Nicméně vy jste se zmiňovala o kurzarbeitu. U nás je nějaká česká verze. Vždycky vymyslíme něco, co má fungovat, a ono to nakonec nefunguje, protože česká verze se prozatím nepovedla. To je jasné. A nepříspěla k udržení pracovních míst. Já bych se chtěl zeptat, zda i v tomto opatření chystáte nějaké změny.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Já ještě odpovím i na tuto otázku, pane poslanče. Ano, máte pravdu, že je to kurzarbeit po česku, tzn. má určitá omezení, která nejsou úplně kladně ve všech směrech přijímána zaměstnavateli. Já jsem se se zástupci zaměstnavatelů již sešla. Vnímám jejich připomínky, zejména co se týče některých dob. A skutečně jsme připraveni v poměrně krátké době novelu zákona provést tak, aby to bylo daleko pružnější. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A pan poslanec Sedla přednese dnes poslední interpelaci na pana ministra financí Miroslava Kalouska, který je omluven. Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, úvodem bych chtěl poděkovat za odpověď na moji předchozí interpelaci ve věci privatizace ČSA. Nicméně musím konstatovat, že moc informací jsem z vaší odpovědi nezískal.

Dnes mi dovolu malou sondu dovnitř českého leteckého dopravce. Obecně lze říci, že nejen v naší zemi, ale na celém světě nenajdete jiný byznys než leteckou přepravu, ve které pracují s extrémně malou marží. Dokonce se dá říci, že pokud je letadlo ve vzduchu, kromě ČSA, která ekonomicky skomírá, vydělávají všichni přiměřeně, tzn. ti dodavatelé. Důvodem jsou jejich dvouciferné marže.

Vážený pane ministře, ptám se, proč stát vlastní tu nejméně ziskovou část a ty ziskové přenechává soukromníkům. Dlouhodobým řešením by mohlo být vytvoření centra sdílených služeb pro obdobně postižené evropské národní dopravce a přepravce. Tím by se snížily náklady, protože takovéto centrum by mohlo fungovat jako centrální nákupní aliance.

Vážený pane ministře, jak se díváte na toto řešení, které není mým výmyslem, ale doporučením ekonomických odborníků? Pokud totiž chceme skutečně žít v Evropě států, pak zachování národního leteckého dopravce je nesmírně důležitou symbolikou. Pohlčení ČSA nějakým glo-

bálním obrem není evropským řešením. Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr vám určitě odpoví písemně v zákonné době.

Kolegyně a kolegové, to byla poslední interpelace. Dovolte mi, abych ocenil vaši odpovědnost a trpělivost, s jakou jste vydrželi do konce interpelací (k několika málo přítomným poslancům).

Mám pro vás poslední informaci, že z důvodu jednání poslaneckého klubu sociální demokracie zítřejší jednání 49. schůze začne v 10 hodin.

Děkuji. Přeji příjemný večer a tím končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo v 16.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. prosince 2012 v 10.02 hodin

Přítomno: 160 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Prosím, abyste mi oznámili, kdo budete mít náhradní kartu.

Seznámím vás s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají: Pavel Antonín – zdravotní důvody, Jan Bauer – rodinné důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Petr Braný – osobní důvody, Jan Bureš – zdravotní důvody, Jana Drastichová – osobní důvody, Pavel Drobil – zdravotní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Jan Husák – osobní důvody, Jitka Chalánková – zdravotní důvody, Radim Jirout důvod neuvádí, Jana Kaslová od 12 hodin, Jaroslav Krupka – rodinné důvody, Vladimíra Lesenská – pracovní důvody, Josef Novotný starší – zdravotní důvody, Jiří Papež – osobní důvody, Miroslav Petrář – zdravotní důvody, Jiří Pospíšil – pracovní důvody, Bohuslav Sobotka – pracovní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, Pavel Svoboda – pracovní důvody, Jaroslav Škárka – osobní důvody, Jiří Štětina – zdravotní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta, David Vodrážka – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Nečas – zahraniční cesta, Pavel Blažek – pracovní důvody, Petr Fiala – zahraniční cesta, Tomáš Chalupa – pracovní důvody, Miroslav Kalousek – pracovní důvody, Martin Kuba – pracovní důvody, také Ludmila Müllerová a Karel Schwarzenberg.

To byly omluvy z dnešního dne.

Připomenu, že na dnešní jednání máme pevně zařazené body z bloku třetích čtení, jsou to body 118, 123 a 124. Dalšími body, které je možné projednat, jsou body 121 a 122, u nichž již uplynula zákonná lhůta.

Mám zde ještě dvě přihlášky k pořadu schůze. Nejprve pan poslanec Jan Hamáček, poté pan poslanec Igor Svoják. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení nového bodu, který by zněl Informace předsedy vlády a ministryně obrany o změnách na Ministerstvu obrany. (Potlesk části poslanců.)

Myslím, že by asi nebylo potřeba dále odůvodňovat, protože jsme všichni viděli zprávy a informace se k nám dostaly. Nicméně pokládám za důležité tady zmínit dva aspekty. Není to ani ten aspekt té samotné personální změny, jakkoliv je závažný a podle mého názoru velmi

nebezpečný, ale aspekt toho, že jsem včera odpoledne s velkým znepokojením četl vyjádření prezidenta republiky. Prezident republiky je vrchním velitelem ozbrojených sil, a pokud prezident republiky řekne, že byl v takto závažné věci pravděpodobně oklamán, nebo byl oklamán premiér, pokládám to za věc, která je velmi závažná a měla by být na půdě Sněmovny debatována a vysvětlena. Nepokládám za možné, aby ve věci obrany státu byl vrchní velitel ozbrojených sil – řeknu to mírně – mylně informován.

Druhý důvod, který pokládám také za důležitý, jakkoliv se to možná někomu nezdá, je rozměr lidský. Na Ministerstvu obrany nedošlo jen tak k nějaké změně. Na Ministerstvu obrany byl vyhozen čtyřhvězdičkový generál, který této zemi přes třicet let sloužil, a byl vyhozen způsobem, který já pokládám za ostudný!

Chci se zeptat a dát prostor paní ministryni, aby vysvětlila nám tady, občanům a příslušníkům ozbrojených sil, jestli toto je způsob, jak se v této republice zachází s lidmi, kteří jí věnovali největší část svého života. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s návrhem k pořadu schůze ještě pan poslanec Igor Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové. Já si dovoluji požádat o změnu programu, a to na pevně zařazení bodu sněmovní tisk 825, transplantační zákon, jako druhý pevně zařazený bod v úterý příští týden.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan poslanec Marek Benda, poté pan kolega Petr Gazdík.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, prosím, abychom na dnešek po pevně zařazených bodech třetích čtení, všech, pokud by tam přibyla ještě nějaká další, zařadili ještě body druhých čtení, které nemáme dodělány a bylo by možné je dokončit tak, abychom je mohli příští týden hlasovat. Je to bod 9, což je vládní návrh zákona na vydání zákona o obětech trestných činů, sněmovní tisk 617, bod 19, senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, sněmovní tisk 577, a bod 22, kterým je vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti pojišťovnictví atd., sněmovní tisk 735.

Bude asi požadavek, aby se o těchto bodech hlasovalo zvlášť, ale já to nenavrhuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové. Dovoluji si poprosit o zařazení sněmovního tisku 743, je to bod 68, návrh zákona na vydání zákona, kterým se mění zákon o pojišťování a financování vývozu se státní podporou, dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji.

A pak si dovoluji poprosit jménem nepřítomného pana ministra Kalouska, který je omluven, aby jeho body, první a druhá čtení zákonů, jsou to body 22, 23, 27, 30, 32, 34 a 35, byly zařazeny až na úterý po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, mám to zaznamenáno. Zeptám se, zda ještě někdo má návrh k pořadu schůze. Pokud ne, budeme hlasovat o přednesených návrzích.

Mám zde ještě jednu omluvu. Pan ministr Petr Mlsna se dnes od 12 hodin nebude moci zúčastnit našeho jednání kvůli tomu, že bude vést jednání se zástupci Evropské komise. To je tedy omluva na dnešek od 12 hodin.

Ještě pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Paní předsedkyně, já se moc omlouvám. Já se vás chci jenom zeptat: body 121 a 122 jsou zařazeny, nebo nejsou zařazeny? Vy jste říkala, že jsou splněné lhůty, ale nepochopil jsem z toho, jestli se budou, nebo nebudou projednávat dnes.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ten návrh by musel zazní, protože já jsem pouze upozornila, že je pátek. Je období, kdy je možno projednávat třetí čtení. U těchto bodů byly splněny lhůty. Pokud tedy bude žádost, je možné je projednat.

Poslanec Marek Benda: V tom případě bych ještě požádal, aby do bloku třetích čtení byly dnes zařazeny body 121 a 122. Myslím, že není žádný problém, aby je Sněmovna projednala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Snad je to tedy všechno. Ještě pan kolega Hamáček.

Poslanec Jan Hamáček: Velmi se omlouvám. Ve svém vystoupení jsem opomněl říci, kam bych chtěl ten bod zařadit. Prosím o zařazení jako první bod dnes. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vy to tady máte napsáno v poznámkách, já jsem to chtěla uvést.

Můžeme začít hlasovat. Nejprve návrh pana poslance Jana Hamáčka, který žádá – prosím o klid! Posadte se do lavic, dámy a pánové. Žádám vás, abyste věnovali pozornost tomu, o čem budeme hlasovat. (V sále je velmi vzrušená atmosféra.)

Prvním návrhem, který byl přednesen, je návrh pana poslance Jana Hamáčka. Žádá Sněmovnu o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády a ministryně obrany o změnách na Ministerstvu obrany. Tento bod žádá zařadit dnes jako první.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 189. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 189, přítomno 150, pro 77, proti 36. Návrh byl přijat.

Ještě kontrola hlasování. Prosím o vaši trpělivost. (Předsedkyně čeká na výsledek kontroly.) Pan kolega Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Paní předsedkyně, je mi avizováno, že hlasovací zařízení nevykázalo výsledek mého hlasování, přestože jsem prokazatelně hlasoval. Zpochybňuji hlasování. (Ozývá se bušení do lavic ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 190. Zahajuji hlasování o této námitce a ptám se, kdo s ní souhlasí. Proti námitce?

Hlasování pořadové číslo 190, přítomno 152, pro 103, proti 14. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pana poslance Hamáčka.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 191 a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu do pořadu schůze, a to dnes jako první bod. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 191, přítomno 151, pro 77, proti 39. (Smích a potlesk z levé strany.) Návrh byl přijat.

Druhým návrhem, který přednesl tentokrát pan poslanec Igor Svoják, je návrh na zařazení sněmovního tisku 825 jako druhého bodu v úterý 18. 12.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 192. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování pořadové číslo 192, přítomno 152, pro 90, proti 16. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Marek Benda navrhuje za prvé, aby body 9, 19 a 22, sněmovní tisky 617, 577 a 735, byly zařazeny dnes po skončení bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 193. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 193, přítomno 154, pro 77, proti 23. Návrh přijat nebyl, ale ještě zkontrolujeme hlasování.

(Čeká se na výsledek kontroly hlasování.) Pan poslanec Václav Měnl.

Poslanec Václav Měnl: Dámy a pánové, velmi se omlouvám. Chtěl jsem hlasovat ano a údajně mám na sjetině křížek, jak jsem byl upozorněn, takže zpochybňuji hlasování a prosím, abychom hlasovali znovu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme. Bude to hlasování pořadové číslo 194. Zahajuji toto hlasování. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Václava Měnl? Proti námitce?

Hlasování pořadové číslo 194, přítomno 155, pro 130, proti 12. Námitka byla přijata.

Opakujeme tedy hlasování o bodech 9, 19 a 22.

Ještě je zde ale žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili, a o těchto třech bodech, sněmovních tiscích 617, 577 a 735 budeme hlasovat znovu, aby byly zařazeny dnes po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování – pardon. (Hlásí se pan poslanec Tejč.) Toto hlasování prohlašuji za zmatečné.

Na žádost pana poslance Tejce budeme hlasovat jednotlivě o každém návrhu zvlášť, čili nejprve o zařazení bodu 9, sněmovního tisku 617, po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 196. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 196, přítomno 151, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále bod 19, sněmovní tisk 577.

Zahajuji hlasování číslo 197. Kdo je pro, aby tento bod byl zařazen jako druhý po bloku třetích čtení? Proti?

V hlasování číslo 197 přítomno 154, pro 79, proti 44. Návrh byl přijat.

Dále hlasování o bodu 22, sněmovní tisk 735. Byl by to třetí bod po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování 198. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu? V hlasování číslo 198 přítomno 154, pro 87, proti 9. Návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Marek Benda navrhuje, aby body 121 a 122, tedy třetí čtení, u kterých již byly splněny lhůty, zákony, byly zařazeny do bloku třetích čtení tak, aby mohly být projednány dnes.

Zahajuji hlasování číslo 199. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 199 přítomno 154, pro 119, proti 3. Tento návrh jsme schválili.

Pan poslanec Petr Gazdík má dvě žádosti. První – zařadit bod 68, sněmovní tisk 743, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 200. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 200 přítomno 155, pro 87, proti 35. Návrh byl přijat.

A dále je zde žádost pana poslance Petra Gazdika, aby body, které měl uvádět pan ministr Kalousek, a ten je omluven, tedy body 22, 23, 27, 30, 32, 34 a 35, byly pevně zařazeny na úterý 18. 12. po bodech, které již zařazeny byly. Ale ještě to upřesní pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, moc se omlouvám, ale před chvílí tady prošlo, že bod 22 byl zařazen dnes jako třetí bod po již pevně zařazených bodech. Prosím ten můj návrh upravit – mimo tento bod.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, teď jsem nerozuměla. Mimo bod 22 tedy budeme zařazovat další body. Ano, takže bez bodu 22, tak jak jsem to přečetla, zařadit na úterý 18. 12. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 201. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 201 přítomno 155, pro 89, proti 35. Tento návrh byl přijat.

To tedy byly všechny návrhy, které bylo možno projednat v rámci této úvodní fáze našeho dnešního jednacího dne, návrhy k pořadu schůze. Ještě oznámím, že pan poslanec Tejč má náhradní kartu číslo 8.

Budeme se věnovat prvnímu bodu, který byl zařazen na dnešek pevně. Je to na návrh pana poslance Jana Hamáčka, bod se jmenuje

163.

Informace předsedy vlády a ministryně obrany o změnách na Ministerstvu obrany

Jenom upozorním, že pan předseda vlády je omluven. Tento bod tedy – nemám k němu ještě prezidiálku, ale požádám, aby jej uvedla paní ministryně obrany. První, kdo vystoupí v rozpravě, se stane zpravodajem k tomuto návrhu. Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně obrany ČR Karolína Peake:

Děkuji vám, paní předsedkyně. Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já samozřejmě velmi ráda zdůvodním své personální kroky na Ministerstvu obrany. Je rozhodnutí, které jsem učinila s ohledem na postavení pana armádního generála Picka.

K jeho odvolání mě vedly stejné důvody, které vedly pana poslance Hamáčka k rozpakům, které vyjádřil v době jmenování pana prvního náměstka Picka s ohledem na to, že je běžné v demokratickém státě, aby v nejužším vedení Ministerstva obrany zasedali civilisté. Je to výdobytek demokracie, za který jsme mimo jiné také bojovali v roce 1989. Je spíše neobvyklé, aby armádní generál stál v čele civilní části Ministerstva obrany.

Pana armádního generála a bývalého náčelníka Generálního štábu Picka si velmi vážím. Velmi si vážím jeho práce. To jsem mu sdělila také včera, když jsem mu zároveň na společném pohovoru nabídla jakoukoli jinou formu spolupráce, kterou sám zvolí, ať už v rámci Ministerstva obrany, nebo v rámci nějaké diplomatické dráhy. Doufám, že se na této formě spolupráce domluvíme.

Rozhodně tento svůj krok nepovažuji za krok negativní vůči našim ozbrojeným složkám, vůči Armádě České republiky. Já jsem se včera hned jako na své první oficiální schůzce sešla na společném pracovním obědě s náčelníkem generálního štábu panem generálporučíkem Petrem Pavlem, kde jsme si o všech potřebách armády a o společné komunikaci pohovořili velmi podrobně, a příští týden generální štáb ve čtvrtek navštívím.

Děkuji za pochopení tohoto vysvětlení, a bude-li potřeba, na závěr ještě vystoupím s reakcí na vaše příspěvky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, to bylo úvodní slovo k tomuto bodu. Nyní zahájím rozpravu obecnou, po ní bude následovat rozprava podrobná. V obecné rozpravě je zde přihláška pana poslance Vidíma, pana poslance Hamáčka. Pan kolega se hlásí také. Já zatím posbírám další přihlášky, oznámím vám je v průběhu.

Pan poslanec Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, dobrý den. Bod, který Poslanecká sněmovna zařadila na návrh pana poslance Hamáčka do pořadu dnešní schůze, se jmenuje informace předsedy vlády a ministryně obrany o personálních změnách v resortu. Všichni víme, že předseda vlády se v této chvíli nemůže jednat Sněmovny účastnit prostě proto, že je na zasedání Evropské rady v Bruselu, a domnívám se, že by bylo vhodné, aby i on k této věci mohl vystoupit v rámci úvodního slova.

Proto si dovoluji Poslanecké sněmovně navrhnout, aby přerušila a odročila projednávání tohoto bodu do úterka po pevně zařazených bodech, tak aby se tohoto bodu mohl účastnit také předseda vlády. Čili vznáším tento návrh a chtěl bych poprosit, aby Sněmovna o něm rozhodla hlasováním.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy návrh procedurální, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Zdůvodnění návrhu na přerušení pan kolega Jan Vidím přednesl, nemá tedy smysl toto zdůvodnění opakovat. Za malou chvíli zahájím hlasování o tomto návrhu. Pan poslanec Farský se hlásí? Ne. Je zde ještě žádost o odhlášení, tak prosím vás, přihlaste se znovu.

Budeme hlasovat o návrhu na přerušení tohoto prvního dnešního bodu. Hlasování má pořadové číslo 202.

Zahájuji je a táži se, kdo je pro návrh na přerušení, tedy pro tento procedurální návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 202 přítomno 152, pro 73, proti 71. Tento návrh přijat nebyl.

Takže budeme pokračovat. Ještě je kontrola hlasování? (Ano.) Ptám se, zda je námitka proti předchozímu hlasování.

Námitka není, budeme... Pardon, pan kolega Skokan s námitkou proti hlasování? Ne. Takže oznamuji, že námitka není. Budeme pokračovat v rozpravě, kterou jsem otevřela. První slovo v této rozpravě měl pan poslanec Vidím. Nyní faktická poznámka, pan kolega Skokan. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za udělení slova k faktické. Já bych chtěl jenom říci vašim prostřednictvím k panu Vidímovi, že jestli čtu správně to, co je napsáno na tabuli, tam je napsáno informace ministryně obrany, on žádal o.... Dobře, tak ať to někdo opraví, já zatím umím číst, a tam je napsáno informace ministryně obrany, takže žádost o přerušení, protože není přítomný pan premiér, se mi zdá od pana Vidíma zbytečná. Až to někdo na tabuli o-

praví, tak budeme jednat třeba o jiném bodu. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak snad jenom na vysvětlenou dodám, že jak pan kolega Hamáček svůj bod uvedl s tím, že žádá vysvětlení pana premiéra, já jsem to zopakovala, vysvětlila jsem, že pan premiér není přítomen, na tabuli, za to se omlouvám – informatika to napsala pravděpodobně zkráceně. Prosím, aby to bylo opraveno, protože žádost zněla, a lze to najít ve stenozáznamu, informace předsedy vlády a ministryně obrany. To je vyřízení tohoto detailu.

Nyní dostává slovo pan poslanec Jan Hamáček. Jsme v obecné rozpravě, připomínám. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, já jsem velmi pečlivě poslouchal paní ministryni, ale nějak jsem neslyšel odpovědi na své otázky. Ona říkala, že rozhodla na základě svého pocitu, že Ministerstvo obrany má řídit civilista. S tím v ideálním případě samozřejmě nikdo nemůže mít žádný problém, civilní kontrola armády je něco, co je vskutku výdobytkem demokracie, ale podívejme se, jak na tom Ministerstvo obrany s civilními odborníky je. Já jsem ten svůj názor, který paní ministryně tady citovala, vyjádřil ve chvíli, kdy ministr Alexandr Vondra hledal nástupce po náměstkovi Šedivém, který byl respektovaným civilním odborníkem, a prostě vládní koalice nebyla schopná nikoho adekvátně kvalifikovaného na takto exponované místo dosadit, a poté se tedy pan ministr Vondra rozhodl využít služeb a schopností respektovaného armádního generála ve výslužbě, pana generála Picka. Já jsem v tom svém blogu, který tady paní ministryně citovala, pouze upozornil na to, že je to výsledek personální vyprázdněnosti vládní koalice a že bych uvítal, aby tedy měla více civilních odborníků, a když už je nemá, tak aspoň tedy, zaplať pánbůh, našla odborníka, který zrovna svlékl uniformu.

Ale to přece nebylo to, o čem já jsem tady mluvil, na co jsem se ptal. Já jsem se ptal na to, jak je možné, že vrchní velitel ozbrojených sil mluví o tom, že ho někdo oklamal. Takže mu evidentně buď předseda vlády nesdělil kompletní informaci o tom, jak to tam na tom ministerstvu bude, a nebo paní ministryně obrany nesdělila kompletní informaci panu premiérovi, ale každopádně je tady problém. Obrana státu vyžaduje, protože to je velmi specifická věc, úzkou koordinaci mezi prezidentem, premiérem a ministrem obrany. A pokud paní ministryně nastupuje do funkce a to první, co udělá, je, že poukáže na zásadní nesoulad mezi těmito třemi figurami, tak já tam prostě vidím zásadní problém.

A pokud paní ministryně mluvila o tom, že se s panem generálem Pickem dohodla a že mu něco nabídla – ale takhle se to přece nedělá. Já

jsem bytostně přesvědčen, že způsob, jaký ona zvolila, respektive její posel zvolil při předávání rezignace, to prostě není způsob, jakým se chová ministr obrany k respektovanému důstojníkovi. Já si myslím, že pokud toto někdo sleduje v NATO, tak se nestačí divit, jakým způsobem Česká republika zachází se svými vojáky. To prostě není standardní postup.

Samozřejmě já chápu, že by paní ministryně poté, co se seznámí s fungováním resortu za 14 dní, za měsíc, mohla dojít k názoru, že má lepšího civilního odborníka, než je pan generál Pícek. Že má lepšího odborníka, než jsou někteří jiní náměstci, že možná je potřeba vyměnit celé vedení resortu. To je samozřejmě plně v kompetenci ministra. Ale mě zaráží to, že na tom resortu byla dvanáct hodin, ještě poté, co veřejně do televize řekla, že nechystá žádné kobercové nálety, a já mám takové podezření, že pan premiér takto uklidněn odjížděl na zasedání Evropské rady, kde samozřejmě být musí, a pak mu začaly chodit esemesky o tom, co se na tom Ministerstvu obrany děje. Já taky nechápu ten názorový veletuč, že nejdříve nebude kobercové bombardování, a pak se stalo, co se stalo, protože to je rána do stability resortu. A já bych dokonce i pochopil takhle rychlou výměnu, jakkoliv s ní nesouhlasím, ale pochopil bych to ve chvíli, kdyby vedle paní ministryně v té době stál někdo, na koho by ona ukázala a řekla: toto je můj nový první náměstek. Ale vyhodit prvního náměstka ministerstva s tím, že o tom teď budu jednat v rámci vládní koalice a že možná někoho najdu, to mně přijde nezodpovědné. A nezlobte se na mě, ten resort to rozhodně nestabilizuje. V době, kdy nastupoval generál Pícek na tuto funkci, tak to ministerstvo mělo stabilní vedení, mělo ministra, který měl jistou představu o tom, kam to ministerstvo chce směřovat, měl připravené i jisté koncepční dokumenty, které mimochodem pan náměstek Pícek dále rozpracovával, byly nastartovány procesy vyjednávání například se Švédskem o zajištění nadzvukových stíhaček, takže tam byla nějaká stabilita. Nyní máme novou ministryni, která první, co udělá, tak rozpráší vedení resortu s tím, že možná někdy po Vánocích někoho najde. Nezlobte se na mě, to mně přijde nezodpovědné a přijde mi to jako hazardování s bezpečností země! (Potlesk poslanců zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Hamáček. Nyní faktické poznámky. Pan poslanec Viktor Paggio se hlásil první, po něm pan poslanec Vít Bárta, po něm paní poslankyně Klasnová s faktickými poznámkami. Prosím, pan poslanec Paggio.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně. Děkuji za slovo. Já si dovolím ocitovat z blogu Jana Hamáčka. Nadpis: Vondrova bezradnost a jmenování nového náměstka na obraně, je to ze srpna 2012. Cituji: Jmenování bývalého náčelníka Generální štábu Vlastimila Picka do funkce

prvního náměstka ministra obrany bohužel ukazuje na personální bezradnost současného šéfa resortu Alexandra Vondry. Pochopitelná námitka proti Pickově jmenování je nasnadě. V zaběhnutých demokraciích nebývá příliš zvykem, aby vrcholné posty v civilním vedení byly obsazovány vojáky.

Takže my jsme tady zaznamenali obrat o 180 stupňů v názoru kolegy Hamáčka. Prostě opozice bude kritizovat, ať se děje co se děje. Předtím paní ministryně byla taková nemastná, neslaná a byla málo rázná, teď je zase moc rázná. Já si nemůžu pomoci, mám prostě pocit, že tady ta kritika se snese na její hlavu, ať už udělá cokoli. Myslím, že by ta kritika měla být nějakým způsobem argumentovaná, že by ti kritici měli zastávat nějaké názory dlouhodobě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka, pan poslanec Vít Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Já si myslím, že v rámci faktických je zapotřebí si uvědomit ty pojmy a dojmy. Jinými slovy řečeno, paní ministryně jasně řekla, že neprovede žádné bombardování, a myslím si, že představa paní ministryně obrany o tom, co je a co není bombardování, je přesně příkladem toho, na co se v budoucnosti můžeme těšit. Já si myslím, že když pan čtyřhvězdičkový generál nemůže být náměstkem, ale jakákoliv jiná forma spolupráce není vyloučena, já si myslím, že vrchní poradce paní ministryně obrany bude aspoň šesti-, možná dokonce osmihvězdičkový generál.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka, paní poslankyně Klasnová. Registruji další. Upozorňuji kolegy, že máte tlačítko, kterým se můžete hlásit, okamžitě se tady objeví vaše faktické poznámky, nebo mně na displeji. Můžete je využít a nebude zmatek v tom, v jakém pořadí jste se hlásili k nim. Prosím, paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já určitě nebudu klást nové paní ministryni žádné erudované dotazy stran Ministerstva obrany, protože se cítím stejným odborníkem jako ona na danou problematiku. (Smích a potlesk opozičních.) Ale chtěla jsem se zeptat na jednu věc, která by mě skutečně zajímala. Pan premiér křičel. Pan prezident je rozladěn. Prosím vás pěkně, co dělal pan ministr financí Kalousek, to by mě třeba zajímalo, jaká byla jeho reakce, to by totiž mnohé napovídalo. Děkuji. (Potlesk z řad opozičních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Jan Hamáček, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji kolegovi Paggiiovi. Já děkuji a vážím si toho, že čte moje blogy, ale kdyby současně přitom čtení ještě poslouchal, co já tady říkám, tak by musel souhlasit s tím, že přesně to, co on přečetl, já jsem tady předtím řekl. Já nijak nezpochybňuji to, že v té ideální demokracii je potřeba civilní kontrola armády. Já tady zpochybňuji to, že tady došlo k vyhození respektovaného člověka během dvanácti hodin způsobem, který já pokládám za nedůstojný. Zpochybňuji to, že tato vláda je schopna ho nahradit někým adekvátně kompetentním, stejně jako nebyla schopná ho najít v době, kdy to místo obsazoval Alexandr Vondra. A také zpochybňuji to, že tady není dohoda mezi prezidentem republiky, premiérem a Ministerstvem obrany a že prezident republiky říká, že byl oklamán. Až mi to někdo vysvětlí, tak budu spokojen a odejdu. Zatím mi to nikdo nevysvětlil.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka, pan kolega Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, tak mám pocit, že se nám dnes od rána nějak málo daří. Opakovaná hlasování, zpochybňování hlasování lidmi, kteří ani k hlasování nebyli přihlášení, a teď tohle toto tady.

Víte, já se pokusím zastat paní ministryně. Je to přece její zodpovědnost, s kým bude pracovat. A tak proč nás to tak rozčiluje, irituje a zvedá ze židle? Já jsem hlasoval pro to, aby bod byl zařazen, protože je správný, když si věci, o kterých jdou pochybnosti, necháme vysvětlit, včetně vysvětlení pana premiéra. Mě spíš zajímá vysvětlení pana premiéra.

Pane premiére, až přijdete, prosím vysvětlte nám, proč máte v té vládě takový nepořádek, že levá ruka neví, co dělá pravá noha. Že na věcech, na kterých se máte domlouvat, se nedomluvíte, a pak místo toho, abychom tady hlasovali o věcech a jednali o věcech, které máme ještě do Vánoc dodělat, tak se tady dohadujeme všichni o tom, proč je ve vládě takový – s odpuštěním – chlív.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka, Milan Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kole-

gové, myslím, že celé je to mnohem prostší, než jak to vypadá, jak se o tom mluví.

Já jsem do svých 54 let byl přesvědčen o tom, že mužská ješitnost je vždy větší než ženská ješitnost. A já myslím, že prostě je to v tom, že paní ministryně obrany si přečetla výrok pana prezidenta Václava Klause před jmenováním ministryní, který řekl, a teď to budu citovat volně – že takto křehká dívčina bude možná mít problém naučit se řídit Ministerstvo obrany. A paní kolegyně Peake na to reagovala a řekla: Já přesvědčím pana prezidenta o tom, že nejsem žádná křehká dívčina. Tak prostě ještě než tam přišla, poslala posla a vyhodila symbolickou figuru, čtyřhvězdičkového generála, způsobem, který nemá v této zemi obdoby. Je to smutné a je to hanba! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo hlásí paní ministryně a pan kolega Zaorálek chtěl s přednostním právem také. Takže jestli po paní ministryni? Dobře. Paní ministryně, prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně obrany ČR Karolína Peake: Děkuji, paní předsedkyně. Vzhledem k tomu, že se stokrát opakovaná lež stává pravdou a už se nám to tady začíná opakovat, že jsem někam poslala nějakého posla – slyšela jsem to nejdříve od pana poslance Hamáčka a nyní od svého předřečníka. Žádného posla jsem nikam neposlala. S panem armádním generálem Pickem jsem hovořila osobně ve své kanceláři. Tak prosím, aby se to tady znova neopakovalo!

Pokud někdo říká, že stabilita resortu stojí na jednom člověku, je to plivnutí do tváře těm 30 tisícům lidí, kteří v tomto resortu jsou! Nejenom vojákům, ale i civilistům! Samozřejmě, že s jedním člověkem stabilita tohoto resortu nestojí a nepadá, jakkoli si armádního generála Picka velmi vážím. Nebyla a nejsem stranou žádné dohody o nějakých personálních obsazeních na Ministerstvu obrany. Pokud takové dohody někdo uzavřel, nebyla jsem u nich. Nemohla jsem ovšem nikoho ani oklamat ani podvést! Děkuji

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: S přednostním právem paní místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, přeji vám také dobré ráno a dovolte mi, abych mluvil o něčem jiném, protože myslím, že v této kauze jde trošku o něco jiného, než co tady nyní běží.

Rád bych vám sdělil, že jsem si jist, že dnes situace na Ministerstvu obrany a kolem české armády vůbec není jednoduchá. Řeknu vám několik příkladů, na kterých možná bude vidět, jak je ta věc komplikovaná.

První příklad. Naše armáda dneska má tuším i s těmi zakonzervovanými asi 187 tanků, pokud se nepletu, 30 jich má k dispozici uvolněno. A dokonce uvažuje o tom, že je zruší. Vedle Polska uvažuje o tom, že tisíc tanků nakoupí. Rozumíte, takhle jasno je v tom, jak máme budovat se svými sousedy a partnery do budoucna obranu. Zatímco my uvažujeme, že se posledních tanků zbavíme, tak Poláci jich tisíc nakoupí.

Druhý příklad v celé obtížnosti vám uvedu a to je nesmírně komplikovaná zahraničně politická věc. Česká republika dnes hájí svými vzdušnými silami prostor Pobaltí. A jeden z prezidentů těchto pobaltských států přijímá na schůzky představitele bývalé Waffen-SS. To je prostě také jeden z fakt, který souvisí s obranou a s otázkami obrany nás a našich sousedů.

A pak vám řeknu třeba třetí příklad. Nedávno tedy byl jeden generál z Afghánistánu, který nám sdělil, jak vypadá naše práce na tom, když budujeme afghánské obranné síly. A řekl na rovinu: 95 % je jich negramotných, 80 % důstojníků si chodí jenom pro platy a jinak by zítra z armády odešli. Rozumíte, my máme dneska situaci té tzv. zafghanizované armády, z Afghánistánu odcházíme a je tu otázka, co s těmito silami budeme dělat. Jaký bude zítra charakter české armády? A to, že strategické dokumenty, které vypracoval ne Vondra, ale Jiří Šedivý na Ministerstvu obrany, to, že nám nedávají ve skutečnosti jasnou odpověď, není jenom chyba našich lidí na Ministerstvu obrany, ale i proto, že celé NATO dneska stojí před těžkými otázkami, o kterých jsme shodou okolností mluvili s Hillary Clinton při její návštěvě teď v Praze. A není to jednoduchá věc.

To znamená, ten, kdo přijde na Ministerstvo obrany dnes, přátelé, musí být schopen na tyto a jiné velmi těžké otázky odpovídat! A přátelé, nezlobte se, musí být na to připraven! A vy – tahle debata neodpovídá vážnosti věci! To znamená, my si dovolíme to, aby v situaci, kdy tohle všechno je otevřené, a tam by měl přijít někdo, kdo na tohle je vybaven, my si dovolíme tam dát někoho, kdo se s tím bude seznamovat?

Já jsem také byl ten, kdo říkal, že generálové na vedení nejsou ideální řešení. A sociální demokracie, rozumíte, my, také jsme to vlastně dělali, že jsme si pomáhali generály, takže já nemůžu tvrdit, že to je zločin. Na druhé straně si stále více myslím, že to samozřejmě nejde. A že to, že jsme je tam dávali, byl důsledek toho, že jsme neměli dost civilních odborníků. A všechny strany měly za úkol je pomáhat nějak připravovat. Stejně jako ODS, stejně jako socdem, všichni jsme na tom měli nějak pracovat, abychom je měli zítra. A řekněme si tedy, snad mi to neupřete, úplně se nám to nedaří. Ani my jich nemáme, tedy, a vy zřejmě tedy taky ne. Takže v tom jsme na tom tak zhruba stejně. Ale ideální to není.

A dovolte mi, abych ale řekl, že vzhledem k tomu, že ten stav je, jaký je, a my těch civilních odborníků, expertů, nemáme nazbyt, to, co by nám ka-

ždý z NATO doporučil, tak nakonec i já jsem uznával, že Pícek je člověk, který má kredit. A byl to kvalifikovaný odborník. Je prostě jeden z mála. Takže ono to je tak trochu jako kdyby z nouze někoho potom svléct a pak ho strčit do té funkce, i když to byl generál, a tvářit se, že to je civilní velení. Je to nouze, ale mělo to prostě logiku. My jsme mohli upozorňovat na to, že to není ideální řešení, ale vlastně víceméně já za sebe jsem to bral. Ten člověk je opravdu jeden z těch, který tam jednak reprezentoval podle mě určitou odbornost a podle mě i určitou solidnost z hlediska složité situace, která byla z hlediska zakázek na Ministerstvu obrany.

Ale tohle není teď nejdůležitější, ten spor jenom o pana Pícka. Pro mě zásadní je to, že bych si přál, aby dnes na Ministerstvu obrany byl někdo, kdo je na to připraven, tu funkci dělat. A mně prostě vadí, pokud je tam někdo – nejen že jeho názory neznám, já neznám názory politického uskupení, které reprezentuje, na celou řadu těch, co jsem tady zmiňoval, a ještě těžších otázek, které bych tady mohl klást! Nic o tom prostě nevím! A zítra se budu dovídat, co se tam bude dít. Je to naprosto neprůhledné! Já ani nevím, co si paní Peake představuje pod pojmem kobercový nálet! Když to začala používat. A jak tomu rozumí. Tak se potom nemůžeme ani divit, že realizace toho potom vypadá jinak, než jsme si asi představovali.

Já prostě říkám a myslím si to celou tu dobu, co se mluví o paní Peake jako o ministryni obrany, že pro tuto situaci, ve které se nachází armáda, kdy by se Česká republika měla podílet na řešení věcí, které vůbec nejsou jasné nejenom v České republice, ale ani v NATO, prostě na to paní Karolína Peake není připravena. A já navrhuji takovéto usnesení: "Poslanecká sněmovna vyzývá Karolínu Peake, aby opustila a rezignovala na funkci ministryně obrany České republiky." (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím všechny, kteří budou mít návrhy na usnesení, aby je posléze přednesli v podrobné rozpravě. Nyní jsme ještě v obecné rozpravě.

Slovo má pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážené dámy a pánové, já jsem hlasoval pro zařazení tohoto bodu, protože mě zajímala míra solidarity vládní koalice s novou ministryní obrany. Musím říct, že jsem se nezklamal. Je to přesně tak, jak jsem očekával. Je tedy otázka, jestli vládní koalice má ještě teď hlasy, nebo je má jenom tehdy, když se schvalují církevní restituce a podobně. Nevím, jestli je to pozitivní, či negativní, ale pokud by tato vláda brzy skončila, tak by to bylo asi dobře.

Řekl jsem v předchozích dnech opakovaně, že si myslím, že Ministerstvo obrany je pro paní poslankyni Peake příliš velké sousto. Nemá ani potřebné manažerské zkušenosti. Nikdy neprojevovala odbornost v o-

tázkách národní bezpečnosti ani zájem a myslím, že věci docela sleduji. Prostě jsem to nikdy neviděl. Nemá ani potřebné stranické zázemí, nebo odborné zázemí, kam by mohla sáhnout a vytáhnout těch několik odborníků. Ovšem abych pravdu řekl, tak z hlediska úrovně členů vlády si nemyslím, že je někde vysoce pod průměrem nebo nad průměrem. Je to prostě obraz personální situace této vlády.

Nemůžu přehlédnout také to, že podle ústavního pořádku České republiky jsou personální záležitosti, aspoň pokud jde o funkce náměstků nebo šéfa sekretariátu, plně v kompetenci příslušného ministra a ne vlády či prezidenta. Samozřejmě je dobře, že Poslanecká sněmovna, která má nad výkonnou mocí kontrolní pravomoc, informace dostane. Já bych od paní ministryně očekával, a tady by měla projeviti svoji kompetentnost, jestliže řekne některá jména, pokud řekne místo generála Pícka na post postavím toho a toho, tak nemůžu říct vlastně ani slovo. A pak tento bod splnil účel v tom, že se dozvíme, že paní ministryně má adekvátní náhradu. Čili bych ji požádal, aby se takto vyjádřila, protože se tady nechci nechat unášet antipatií nebo sympatií paní ministryně. Ona mi je docela lidsky sympatická, ale prostě politicky platí to, co jsem řekl v úvodu.

Generál Pícek je nesporně člověk, kterého bych si v portfoliu náměstků ponechal, ale zase na druhé straně noci dlouhých nožů, které probíhají nepřetržitě šest let na jednotlivých ministerstvech, v podstatě vylikvidovaly mnoho a mnoho desítek, možná stovek vynikajících odborníků a možná že bychom tady za ně mohli držet minutu ticha. Pan generál Pícek patří teď k nim. Myslím si, že pan prezident si napříště odpustí svoje víceméně sexistické poznámky o křehké dívence, protože prostě pan prezident může projevat zájem o to, co se v resortu obrany děje, a také o své přátele, ale to je tak všechno, co podle Ústavy udělat může. Takže je to věc nízké kompetentnosti, v tomto případě ministryně, a mě by zajímalo, kteří civilisté prostě přijdou do vedení ministerstva.

Dámy a pánové, já se přiznám, že více než situace na Ministerstvu obrany, Ministerstvo obrany už dlouhodobě považuji za odepsané v tom smyslu, že prostě už i v předchozích zásadách předchozího ministra přestalo být tím silovým ministerstvem, ono je dneska ne zase tak významným ministerstvem, ale mnohem víc mě dneska zajímá něco jiného. Mě zaujalo, že dnes se to nedostalo na pořad jednání Poslanecké sněmovny, že to nikoho nenapadlo. Já jsem přišel trochu pozdě a už jsem ten program nechtěl extendovat. Ale řekl jsem si, že to tady řeknu.

Mě znepokojuje situace na Ministerstvu vnitra a měla by znepokojovat každého z nás, protože prostě tak jak proběhla kontrola podpisů kandidátů pro prezidentskou volbu, tak to bylo diletantské. Myslím si, že ředitel Henych, který byl vždycky perfektním úředníkem, se v téhle věci zachoval poněkud podivně. Použil zjevně špatný vzorec pro výpočet. Opticky to mu-

selo být každému jasné, že minimálně u jednoho kandidáta, respektive kandidátky, vzorec byl použit chybně, a pak měl zasáhnout ministr. Ministr se naopak postavil za toto chybné rozhodnutí – a jaké jsou toho důsledky. Myslím, že proti tomu důsledky, které jsou a které budeme vidět na Ministerstvu obrany, jsou čajíček. Kompromitace přímé prezidentské volby, kroky Ústavního soudu lze předpokládat. Myslím si, že je pan předseda Ústavního soudu už několik měsíců avizuje a že je ochoten tyhle kroky udělat, protože se bude pohybovat víceméně v rámci platných zákonů. Připomínám, že on se nebál a Ústavní soud se nebál ty kroky provést ani tehdy, když porušovaly Ústavu, mám na mysli zrušení ústavního zákona v září 2009, kterým se v podstatě likvidovaly mimořádné volby do Poslanecké sněmovny a změnila se tak politická mapa České republiky, tak teď je velmi pravděpodobné posunutí prezidentské volby a kompromitace celé politické třídy. To mě znepokojuje mnohem více než neutěšená situace na Ministerstvu obrany, kde nepochybují, že bude situace dokonce extendovat. Ministr vnitra je za to politicky odpovědný. Opět tady dneska není, ale já budu rád, když tohle bude aspoň na dálku slyšet. A myslím, že ten by z toho měl také vyvodit politickou odpovědnost, že bychom neměli mít tedy na tapetě jenom ministryni obrany.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Petr Hulinský. Po něm je přihlášen pan kolega Boris Šťastný.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Když se paní ministryně stala ministryní obrany, všichni jsme očekávali, co udělá. Každý z nás to možná očekával trochu jinak, nicméně jsme neznali nikdy její názor v oblasti obrany, neznali jsme nikdy její vystoupení a nikdy jsme nikdo z nás patrně ani netušil, že problematika obrany ji někdy v životě zajímala nebo zajímá. Já osobně bych očekával, že když se někdo stane ministrem obrany, který chce sbírat zkušenosti na tomto resortu, a já si myslím, že není ostuda, když paní ministryně se do té doby nezabývala resortem, tak že se tam bude ale chovat moudře. Moudře znamená, že když mám na ministerstvu odborníka, který diskutuje, který zná problematiku a který má všeobecnou vážnost, tak se ho první den nezbavím. Možná se zbavím politických náměstků, protože mám jiné představy, ale rozhodně bych se nezbavil odborníka, který byl náčelníkem protivzdušné obrany, člověka, který je hlavním vyjednávačem otázky gripenů, a to tak, že dokonce ani výbor pro obranu nemá informace, kterým směrem se další pronájem bude ubírat.

Je to člověk, ke kterému se upínala armáda. A paní ministryně přijde a

řekne: Myslím si, že je to plivnutím do tváře 30 tisícům vojáků, když si myslíte, že vše stojí na jednom generálovi.

Paní ministryně, je to úplně obráceně. Je to plivnutím do tváře 22 tisícům vojáků, kteří jsou v současné době, kteří si pana generála váží. Váží si ho jako člověka, který se dokázal pohybovat v době armádních škrtů, který dokázal armádu uvést tam, kde dneska je, která má všeobecnou vážnost a která se řádně zhostila všech úkolů, které jí vyplývaly z její činnosti. Na mě to opravdu budí dojem, že v jednu chvíli mohl být pan generál Pícek, nyní již v civilu, také kandidátem na ministra – a co kdyby se ukázalo, že by byl i lepší? Je potřeba se takového člověka okamžitě zbavit. Já osobně to považuji za velkou chybu. Za chybu zbavit se odborníka. A zajímalo by mě, jakým způsobem budete dále postupovat v otázkách, na které budete muset znát odpověď.

Například včera jsem vás chtěl interpelovat. Hrozně mě zajímaly vaše názory, protože jsem se dříve s nimi neměl možnost setkat. Zajímalo mě váš názor na jednu z nejdůležitějších nebo nejvážnějších kauz, které máme, a to je letounů CASA C-295M, která vlastně přivodila i trestní stíhání bývalé ministryně obrany Vlasty Parkanové. Věřím, že jste informována, že stále pokračují problémy se systémem ochrany proti raketám. Třetí kolo testů, jak určitě víte, protože jste se seznámila s největšími kauzami a problémy, které jsou, bylo zahájeno na začátku října, mělo skončit koncem listopadu a nebylo stále dokončeno. Bylo totiž přerušeno. Nepodařilo se ani tentokrát odstranit všechny nedostatky. Znamená to, že letouny nemohou být nasazeny na podporu našich jednotek do mise v Afghánistánu. Klíčovou otázkou tedy bude další postup Ministerstva obrany. Podle mých informací vedení resortu zvažuje prodloužení lhůty pro odstranění závad o další rok. Moc by mě zajímalo, abyste se ve svém závěrečném slovu k tomu vyjádřila, jestli o tom opravdu uvažujete jako ministryně obrany.

Znamenalo by to ovšem, že ministerstvo nehodlá ani při nesplnění základních technických požadavků odstoupit od smlouvy, přestože to samo už dříve deklarovalo. Připomínám, že systém ochrany letounů CASA proti raketám se měl nejprve odstranit do konce listopadu 2011, pak do konce května 2012. Za nesplnění běží sankce v řádu desítek tisíc korun denně. Tato sankce je vzhledem k celkovému finančnímu objemu poměrně zanedbatelná a navíc je českému státu hrazena převážně formálně postupným vrácením, do uvozovek prosím, letounů L-159.

Vážená paní ministryně, zajímalo by mě – v momentě, kdy se zbavujete odborníků na armádu, tak jistě sama znáte odpovědi –, abyste mi ve svém závěrečném slově odpověděla na tyto otázky: Hodláte akceptovat přerušování testů systému ochrany proti raketám letounů CASA C-295M? Hodláte prodloužit lhůtu pro odstranění závad tohoto systému? A pokud ano, z jakého důvodu? A pokud tak neučiníte, jste připravena jednostranně

vypovědět smlouvu a odstoupit? Pokud ne, jak hodláte v této věci dále postupovat?

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan poslanec Viktor Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já bych jenom poprosil všechny kolegy, abychom se drželi bodu jednání. Bod jednání se jmenuje Informace předsedy vlády a ministryně obrany o změnách na Ministerstvu obrany. Pokud tady chceme řešit CASA a nákupy jiné techniky, poprosím kolegy a odkazuji je na podvýbor pro kontrolu a kvizic Ministerstva obrany, kde tyto věci pravidelně probíráme a kterého je mimochodem kolega Hulinský členem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážená paní ministryně, dámy a pánové, já určitě nepatřím k odborníkům na Armádu České republiky. Všichni dobře víte, že mým povoláním i zaměřením je oblast zdravotnictví. Patřím však k několika málo poslancům vládní koalice a Občanské demokratické strany, kteří svým hlasováním podpořili zařazení tohoto mimořádného bodu na pořad dnešního jednání.

Učinil jsem tak ne proto, abych kritizoval ministryni obrany za její personální rozhodování či kompetence. Já chci říci, že ministryně obrany stejně jako jakýkoli jiný člen vlády má plné právo na to vybrat si svůj tým, má plné právo na to určit, kdo bude jejím náměstkem, má plné právo na to určit si, kdo bude jejími poradci, a řídit si plně ve své kompetenci svoji personální politiku. To já nezpochybňuji a nikdy bych to nezpochybňoval. Co však ve mně vzbuzuje a vzbudilo mimořádné znepokojení, je forma, jaká byla zvolena pro odvolání prvního náměstka ministra obrany, respektovaného, důvěryhodného, čestného člověka, armádního generála, který po celou svoji profesní kariéru věrně sloužil této zemi. Já jsem přesvědčený, že není správné a není důvěryhodné – a to nejenom v rozsahu České republiky, ale jako členové Severoatlantické aliance přece vzkazujeme také ostatním zemím určitý signál. Já si nedovedu představit, že například ve Spojených státech amerických by byl armádní generál z této pozice odvolán na hodinu takovýmto způsobem a s takovýmto odůvodněním. Nedovedu si to představit. Dovedu si to představit pouze za předpokladu, že by spáchal nějaký čin vlastizrady či nějaké vážné pochybení.

Já zásadně nesouhlasím s formou, jaká byla zvolena v tomto případě! A říkám to jako koaliční poslanec a říkám to jako poslanec, který se nikdy touto oblastí nezabýval. Já chci říci pouze jediné. Země a její vláda je tak silná, jak se její představitelé dokážou chovat ke svým elitám. Tady bylo prokázáno, že se ke svým elitám chovat nedokážeme! Děkuji. (Potlesk poslanců převážně zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Antonín Sedá má slovo. Prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, kolegové, já začnu takovou nepříjemnější částí, kdy opravdu zodpovědnost za to, kdo je nominován a kdo je jmenován ministrem, ať už je to ministr obrany, nebo jakýkoli ministr, je zodpovědností pana premiéra, pana prezidenta.

Víte, já jsem měl trochu problém s nominací paní Karolíny Peake, a to z bezpečnostního rizika. Odpusťte mi, paní ministryně, ale byla jste to vy, kdo zatajil před veřejností 18 milionů korun. A víte, vy budete v pozici, která vyžaduje velkou zodpovědnost, která vyžaduje opravdu člověka, který bude stát na straně bezpečnosti.

Druhá věc je, a to já nevím, to možná potvrdíte, že jste manželkou osoby, která je z jiného státu, ze země, která není členem NATO ani Evropské unie. S tím mám já osobní problém. Ale to byla jenom moje poznámka. Víte, vy jste v tom zůstala teď sama, nikdo z kolegů vládních ministrů ani ministryň se vás zřejmě nezastane.

Já se vrátím k jiné věci. Vrátím se k Vlastimilu Pickovi. Já jsem včera na vás měl ústní interpelaci, která byla mířena velice dobře, která vám chtěla poradit. A já si myslím, že pan Vlastimil Pícek, kterého znám i jako generála, jako náčelníka Generálního štábu i jako prvního náměstka, je člověk čestný, odborník, expert. On vám opravdu, jak jsem včera říkal, mohl být bílou holí na Ministerstvu obrany. Protože když s prominutím o tom vím pendrek, tak si tam nechám odborníka, který bude mít kontinuitu! A klidně se můžete rozhodnout po dvou, po třech měsících a vyměnit ho, jestli budete mít schopnějšího člověka nebo k němu nebudete mít důvěru.

Víte, včera byly ústní interpelace, už to tady bylo zmíněno. Vy jste byla rádně omluvena, ale podle mých informací jste seděla v dolní sněmovně a vedla jste schůzky. Chtěl bych se zeptat, jestli je to pravda.

A dám vám jednu radu jako dlouhodobý členy výboru pro obranu. Chodte, prosím vás, na ústní interpelace, odpovídejte, chodte do výboru pro obranu, protože to je to plénum, které vám může pomoci. Pokud vykopete velké příkopy, tak opravdu nedopadnete dobře.

Poslední věc. Já například na rozdíl od kolegů chápu paní ministryni, já

dokonce jsem byl také jeden z těch, který kritizoval jmenování Vlastimila Pícky prvním náměstkem z toho důvodu, který říkala paní ministryně, a je opravdu odpovědností paní ministryně, koho si tam vezme. Jenomže víte, každý ministr – bývá takovým nepsaným pravidlem, že dostane sto dní hájení, ale ten resort je v takovém marasmu, že žádných sto dní vy nemůžete mít. Vy nemůžete za pochodu se učit.

Já jenom řeknu pár informací. Rozpočet Ministerstva obrany na příští rok je nejnižší v historii České republiky – 1,08 % hrubého domácího produktu. Doporučení NATO – 2 %. 3,56 % podílu na státním rozpočtu.

Jsou tam obrovské problémy, a víte, Vlastimil Pícek byl člověk, který pracoval na Bílé knize obrany, byl člověk, který pracoval na bezpečnostní strategii České republiky, a byl člověk, který pracoval na obranné strategii České republiky. Zároveň dostal za úkol udělat restrukturalizaci nejenom Ministerstva obrany a Armády České republiky, ale celého velitelského sboru. Myslím si, že bylo vaší chybou ho odvolat, a ještě takovou formou.

Děkuji za pozornost. (Potlesk převážně z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Michal Doktor. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji, za udělené slovo.

Myslím, že bylo zřejmé již ve chvíli, kdy jsem podpořil návrh na projednávání této věci, jak jsem naladěný, a zdráhal jsem se velmi dlouho, zda mám připojit svých pár poznámek k probíhající debatě.

Já jsem poměrně smutný z toho, jak ta debata probíhá, respektive jak do ní vstoupili jednotliví aktéři, a to říkám se vši úctou, i vy, paní ministryně obrany. A to neříkám proto, abych se tady připojil k nějakému prvoplánovému lynči, ale proto, abych připomněl, že v politice suverénního státu, a tím Česká republika bezpochyby je, jsou oblasti politiky, v nichž se hranice mezi opozicí a pozicí, mezi vládou a tím, kdo ji kontroluje – a tím je v obecném slova smyslu celý Parlament České republiky, ne jenom opozice –, překrývají. A těma dvěma politikami, kde ta hranice není zřejmá a společenská dohoda uzavřená právě při projednávání konceptů obrany a zahraniční politiky státu se mění v řádu let – nikoliv týdnů, v řádu let – je právě koncept obrany státu a koncept zahraniční politiky.

Naprosto respektuji právo jakéhokoli resortního ministra vybrat si lidi, s kterými bude spolupracovat. Naprosto odmítám způsob, kterým byli odvoláni pánové, o nichž byla řeč, zejména pan generál Pícek.

Jde o to, že řekne-li se jeden den bílá, nemůže ministr obrany státu, který má být respektován jako předvídatelný partner, táhnout černou figurou! To prostě nelze! Takové chování jakéhokoli státu, jakéhokoli ministra o-

brany – ne ministryně bez portfeje nebo ministra bez portfeje, možná ministra pro místní rozvoj, protože to je v České republice dávno zbytečné – jakéhokoli ministra obrany je nemožné! Ve věci obrany státu v této Poslanecké sněmovně a ve vládě, u vašich nejbližších kolegů, nemůže být nikdo zaskakován – kromě našeho nepřítele. A já odmítám přijmout tezi, že tady sedí něčí nepřítel. My prostě musíme být stejně naladěni a ve věci personálních výměn musí ministr jakéhokoli vlády – a tady nejde o vás, paní ministryně, o ministra jakéhokoli vlády, ministra obrany vlády minulé i budoucí – chodit do zahraničního výboru, komunikovat s nejsilnějšími figurami zastoupených politických stran a ta jména musí být dopředu známá a komunikovaná. To je to, o co tady jde. Tady nejde o to, že něco vypadá, jako že někdo trucoval a odvolal někoho odněkud. Tady se jedná o obranu státu a o zahraniční politiku a o to, jakým způsobem budeme vnímáni v zahraničí a u svých partnerů a jakým způsobem se mají naši lidé dívat na schopnost dostát svým závazkům, protože lidé, kterými se obklopujete, jsou vaši nejbližší spolupracovníci a spojenci při prosazování zásad obrany státu, České republiky a její suverénní politiky. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihláška do obecné rozpravy patří panu poslanci Vítu Bártovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych si dovilil připomenout v prvé řadě pár souvislostí, které tady prozatím neznáměly.

Drtivá většina korupčních kauz na Ministerstvu obrany má jeden společný rys, to je určitý konflikt mezi Generálním štábem a Ministerstvem obrany, a všechny ony korupční kauzy mají v tomto kontextu ještě jeden společný rys. Ten Generální štáb měl vždycky větší rozum, větší odpovědnost než ono Ministerstvo obrany. Ministerstvo obrany bylo vždy tím, kdo posílal zpátky Generálnímu štábu vyjádření o tom, jestli je zapotřebí takové množství pandurů, nebo jiné množství pandurů, jestli jsou zapotřebí casy, nebo jiná letadla, včetně konkrétního vybavení.

Musím říci, že jestli bylo něco velmi tajemného kolem kauzy ProMoPro, tak to bylo právě to, že se musí nechat objektivně panu ministrovi Vondrovi to, panu exministrovi Vondrovi to, že zcela jednoznačně byl ministrem, který ukončil napětí a spor mezi Ministerstvem obrany a Generálním štábem, a naopak mimo jiné i jmenováním pana generála vysílal vůči Generálnímu štábu určitý respekt ve snaze se při nákupech méně řídit zájmy Omonopolu a pana Hávy a svých kamarádů a více se zabývat otázkou reálných potřeb Armády České republiky.

Já musím říci, že v České televizi jste mohli vidět několik reportáží o

konkrétních poradcích a úřednících Ministerstva obrany, o jejich následných diskreditačních kampaních, které nejsou v mnohém nepodobné věcem, které znají Věci veřejné na vlastní kůži. A v tomto kontextu se najednou jeví odvolání pana generála ještě ve zcela jiném rozměru.

Ono pod zástěrkou civilista versus voják je přesně onen rozměr, který tady vedl a vyústil ke kauzám CASA, který vyústil ke kauze panudry. A v těchto konkrétních věcech je zapotřebí opět vidět, kdo profitoval na těchto kauzách, kdo je ten, kdo by si přál změnu poměrů na Ministerstvu obrany. A samozřejmě v tomto kontextu, když se podíváme i na okruh lidí, kteří jsou v tomto směru v blízkosti paní vicepremiérky, tak je zapotřebí se dívat na lidi, kteří jsou blízcí KDU-ČSL, kteří jsou blízcí TOP 09, a v tomto kontextu se ono personální řešení pod rouškou principiální cti, principiálních pravidel toho, že na Ministerstvu obrany mají být civilisté, dostává do zcela jiných rozměrů.

Reálný rozměr, dámy a pánové, je, že tím se dá mnohem lépe než do této chvíle vytvářet lepší manipulace a lepší tlak na Generální štáb z hlediska toho, co je a co není potřeba. Ke cti Karolíny Peake je zapotřebí dodat to, že ono mnoho peněz na rozhazování tam nezbylo, to se musí nechat.

Jiná věc je, že přesto řada těch kauz je dnes živá a že podobně jako na Ministerstvu dopravy jde o zametání stop, jde o to, jestli na Ministerstvu obrany se v následujících dnech a měsících bude zapomínat na některé konkrétní věci, anebo naopak jestli naopak ministerstvo bude aktivní ve spolupráci s Policií ČR, a nejenom s Policií ČR, ale i rakouskou policií a dalšími složkami v rozkrývání podstaty věci.

Já vám řeknu jeden příklad v porovnání Ministerstva dopravy a Ministerstva obrany. Je to rok, co se ve vazbě ocitnul bývalý šéf ŘSD pan Hala. Rok si policie láme hlavu a vyšetřuje, zda je možné vůbec po generálním řediteli příspěvkové organizace ŘSD se v uvozovkách v trestněprávní rovině vymezit a najít odpovědnost za to, za jakých podmínek bude či nebude výhodně či nevýhodně pronajímána pumpa nebo pronajímán pozemek na benzinovou pumpu ŘSD. Opakovaně jsem tady hovořil o tom, jak fatální bylo to, že Pavel Dobeš provedl přesně se společností pana Haly mimosoudní vyrovnání za jakýsi překlep na konkrétní nájemní smlouvě v kontextu toho, že tendr skončil tak, že se za benzinovou pumpu má platit půl milionu a nějaký nešťastný úředník při podpisu tam místo půl milionu tam napsal 50 tisíc korun. Zapomnělo se na jednu nulu. A díky tomu mnoho let konkrétní společnost, shodou okolností pana Haly, resp. navázaná na pana Hala, místo půl milionu měsíčně platila 50 tisíc měsíčně. A bez mimosoudního narovnání oproti tendru Pavel Dobeš a Ministerstvo dopravy provedlo narovnání. Můžete se dokonce dočíst ve zprávě ŘSD o těchto konkrétních

ních krocích, které se na Ministerstvu dopravy provedly. Jinými slovy řečeno, zde se jednoznačně legalizoval stav, který naopak z pohledu občanské logiky, selské logiky vyžaduje naopak dohledání konkrétní odpovědnosti za chyby konkrétních úředníků a lidí. Jaká je dnes garance potom, co konkrétní představitelé armády se vymezovali vůči pandurům, vůči casám, a jednoznačně to byli představitelé armády a nikoliv civilní zaměstnanci Ministerstva obrany, že jestliže těmto konkrétním odborníkům pan ministr Vondra naslouchal, ať už z jakéhokoliv důvodu, ale naslouchal, tak po odvolání pana generála toto není signál, kdy se Ministerstvo obrany přetáčí přesně na opačnou stranu podobně tak, jak se tomu stalo na Ministerstvu dopravy.

A nutno uznat, že minimální znalosti Karolíny Peake, podobně svého času jako minimální znalost paní Parkanové, s touto problematikou jsou ideální příležitostí pro manipulaci těchto vrcholových představitelů ve prospěch lobbistických skupin, které dlouhodobě v resortu Ministerstva dopravy těží. To je ten zásadní problém! To je ten problém, který z tohoto hlediska paradoxně může vést ne v úmyslu, ale v otázce neznalosti, amatérismu k tomu, že se zametou stopy, a možná dokonce místo opravdových viníků se převede odpovědnost na jiné, kteří v naivitě a amatérismu jsou v tuto chvíli za ministerstvo zodpovědní.

Druhý rozměr toho, o čem se tady bavíme, je – a já se přiznám, že se vši pokorou nyní říkám, že si nejsem jist a nevím, jak procesně bude naloženo s tím, že jsem interpeloval vicepremiérku s tím, že pravděpodobně vicepremiérka se stane ministryní obrany, a v její nepřítomnosti jsem ji již před týdnem interpeloval s otázkou, zda bude na Ministerstvu obrany působit v souladu s programem, za který byla zvolena, tedy snížení rozpočtu obrany oproti roku 2009 o 10 miliard korun ve prospěch platů učitelů, ve prospěch Ministerstva školství. V tomto kontextu je zapotřebí říci, že v rozpočtu Ministerstva obrany je proti programu, za který byla Karolína Peake zvolena, ještě stále značná rezerva, a já se ptám, že vzhledem k tomu, že ještě na jaře paní vicepremiérka jasně říkala, že bude prosazovat program, za který byla zvolena, jestli jako ministryně obrany postoupí několik miliard na zvýšení platů učitelů v souladu s programem strany Věci veřejné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Černý. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vím, že je pátek a čas nás tlačí, všichni bychom chtěli být do 14

hodin hotovi. Pokusím se neprotahovat jednání svým vystoupením. Nemohu ale nereagovat na několik maličkostí.

Nechci v tuto chvíli analyzovat, v jakém stavu je resort obrany. Musím ale konstatovat, že Armáda ČR má docela smůlu na své nejvyšší představitele. Ve své minulosti se musela potýkat s několika ministry, kteří jí opravdu příliš čest nedělali, a bylo by velmi žádoucí, kdyby tato neslavná praxe už definitivně skončila. To je první věc.

Druhá věc. Tato vláda od prvopočátku, od chvíle, kdy se tedy po ne zcela vítězných volbách chopila moci, tak se prezentuje – jeden z jejích tehdejších koaličních partnerů to aspoň velmi často připomínal – jakousi novou politickou kulturou. Pokud toto má být další z projevů oné politické kultury, protože paní Karolína Peake je bezesporu řekněme nositelkou těch prvotních myšlenek o politické kultuře, pokud takhle by to mělo pokračovat, tak s tím asi moc velká spokojenost opravdu nebude.

Mě moc mrzí, že tady pan premiér dnes není, a byl bych velice rád, kdyby se k tomu mohl vyjádřit, protože to, co se teď odehrálo s generálem Pickem, to není v podstatě poprvé. My jsme ve výboru pro obranu už několikrát řešili v podstatě neexistující mechanismus, jak nakládat s lidmi, kteří zastávali velmi významné, velmi dokonce choulostivé funkce, jako šéfové zpravodajských služeb apod., a my se neumíme o ty lidi dodnes postarat.

Jim skončí mandát, oni už nemohou dále vykonávat funkci, to platí i pro náčelníky Generálního štábu pro všechny, a my jim nedokážeme v tu chvíli nic nabídnout. Možná bychom mohli žadonit na Ministerstvu zahraničních věcí, jestli není volná nějaká ambasáda, anebo nějaký nový zastupitelský úřad vytvořit, ale na to nemáme peníze.

Bylo by dobře, kdyby pan premiér zaujal k tomu stanovisko. Na druhé straně, když byl generál Pícek jmenován do funkce prvního náměstka, první, co mě napadlo v tu chvíli, bylo, že bych v žádném případě nechtěl po jeho boku vykonávat funkci nového náčelníka Generálního štábu. I kdyby to byl sebelepší znalec poměrů v armádě, nutně by musel neustále bojovat s jakýmsi stínem generála Picka, protože ten se zapsal docela významně jako náčelník Generálního štábu, a byl to krok velmi, velmi řekl bych neuvážený. Nikdo mě asi nebude podezírat z toho, že bych byl sympatizantem tehdejšího ministra obrany pana Vondry. Jeho politická orientace, kterou vtiskl naší armádě, mně opravdu moc nevyhovuje. Ale to, že vybral generála Picka do pozice náčelníka Generálního štábu, si snažím zdůvodnit tím, že asi věděl, o co jde, že tedy náčelníka Generálního štábu vybral za svého prvního náměstka. Možná už předjímal svůj další krok, tedy rezignaci na pozici ministra, a chtěl, aby jakási kontinuita byla zachována. Pravděpodobně o něčem takovém uvažoval i prezident této země a premiér, když se vyjadřovali na adresu paní Peake v této nové roli.

Resort obrany České republiky neměl ve svém čele vždycky civilisty. Zažili jsme několik ministrů v této novodobé éře, kteří byli vojáky, a netroufám si tvrdit, že to dělali o moc hůř než někteří ministři, kteří jako civilisté přišli po nich. Dokonce bych si dovolil tvrdit, že v některém případě by bylo docela užitečné, kdyby ministrem byl voják.

Není ani žádným tajemstvím, že jsme mezi sebou v době, kdy už se šušalo o tom, že by po panu Vondrovi mohla nastoupit paní Peake, i s kolegy z vládních stran uvažovali o tom, že by bylo asi nejlepší, kdyby se premiér rozhodl, že může pana generála Picka na ten zbývajících čas, který má tato vláda ještě vyměřen, i kdyby byl ten maximální termín využit, tak to zas tak dlouho není, ministrem klidně udělat a moc by se nestalo, s tím, že nová politická garnitura ať si poté rozhodne o tom, kdo bude v čele jednoho ze silových resortů stát. Nestalo se, udělalo se to jinak a dožili jsme se obrovského trapasu. Způsob, formou, jakou to paní Karolína Peake provedla, je odsouzeníhodná. Nic by jí neudělalo, kdyby ještě chvíli počkala. Nevím, na základě čeho to učinila, její vysvětlení se mi příliš nezdá. V televizi mluvila o několika zkušenostech, které ji k tomu vedly. Nevím tedy, které to jsou zkušenosti, ona říká, že je jich několik, možná by bylo dobře, kdyby se s námi o to podělila.

Zmínila se také o tom, že má vizi, jak by sektor mohl vypadat, jak by měla civilní složka ministerstva vypadat, ale o té vizi nám také nic neřekla. V tuto chvíli mám jen obrovskou obavu. Armáda ČR už vizí, koncepcí a podobných strategií zažila několik a téměř vždy na to doplatila. Pokud by tyhle vize měly být z této dílny a měly pokračovat v likvidaci české armády, tak už se opravdu naplní to, co jsme tady avizovali před lety: že Armáda ČR nejenže ztratila některé zásadní funkce, nejenže už není efektivně schopna hájit ani území České republiky ani její občany, jak jí přikazuje Ústava, ale postupně ztrácí i některé schopnosti, které obnovit bude nesmírně těžké, nesmírně složité. Pokud si někdo myslí, že instalací ministryně, která reprezentuje politický subjekt, který je v české politice takřka bezvýznamný, stranu, která disponuje několika málo členy a jejíž zázemí logicky nemůže ani při nejlepší vůli odpovídat tomu, jak jsou tradiční dlouhodobě fungující strany vybaveny, pokud si tedy někdo myslí, že tímto způsobem může přispět ke stabilizaci resortu, je to obrovský omyl.

Jsem přesvědčen, že by bylo velmi žádoucí, aby se na půdu Sněmovny problematika armády a resortu obrany dostala a abychom měli možnost se s koncepcí, s tou vizí, o jaké mluvila paní Karolína Peake, seznámit při vhodnější příležitosti, než je tato velmi vyhrocená atmosféra dnes.

Na závěr mi dovolu konstatovat, že způsob, jakým paní ministryně začala své vize realizovat, se mi jeví jako nesmírně nešťastný. Dovedu si představit daleko elegantnější jednání, které by mohlo vést téměř k téměř stejným výsledkům.

A druhá věc. Bylo by opravdu velmi žádoucí, aby se personální politika na tak vysoké úrovni, jakou je vláda ČR, jakou je obsazování ministerských postů, odvíjela tak, aby poslanci měli alespoň tušení, když bude někdo jmenován do pozice ministra, s čím tam vlastně přichází, co bude v resortu chtít dělat. Pokud se neposuneme alespoň o krok tímto směrem, obávám se, že se podobným lapáliím nevyhneme ani v budoucnu. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím jsme vyčerpali písemné přihlášky do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Kdo se hlásí do podrobné rozpravy? Paní ministryně, chcete...? Budete mít závěrečné slovo zřejmě. Prosím, pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom v rozpravě podrobné opakuji svůj návrh usnesení, že Poslanecká sněmovna vyzývá Karolínu Peake, aby rezignovala na funkci ministryně obrany ČR.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano. Vyslechli jsme návrh na usnesení. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Je tady ještě žádost pana kolegy Urbana. Prosím, pane kolego.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, děkuji. Jménem poslaneckého klubu sociální demokracie bych chtěl před závěrečným hlasováním požádat o 20minutovou přestávku. Bude-li ještě závěrečné slovo paní ministryně, tak samozřejmě až poté.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Paní ministryně, přejete si závěrečné slovo? Prosím. Před závěrečným slovem paní ministryně ukončuji podrobnou rozpravu. Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně obrany ČR Karolína Peake: Děkuji, pane místopředsedo. Já se k bodu, tak jak byl navržen na pořad schůze a jak byl schválen na pořad schůze, již dále nemám potřebu vyjadřovat vzhledem k tomu, že nezaznělo nic nového, co by změnilo to, co jsem řekla již v úvodu. Na tom si tedy dále trvám. Nicméně v příspěvcích zaznělo několik relevantních dotazů a věcí, na které bych odpovědět měla.

Pana poslance Hulinského s jeho interpelací, kterou obdržím, odkážu podle zákona o jednacím řádu na svou písemnou odpověď, kterou mu v zákonné době doručím.

K formě odvolání pana prvního náměstka Picka vzhledem k tomu, že ta výtky zde zazněla několikrát, mohu pouze říci, že jsem s panem prvním náměstkem Pickem hovořila osobně. Nebyl u toho nikdo z poslanců, který zde tuto formu kritizoval. Uznávám, ta kancelář je velká, možná jsem někoho z vás přehlédla. Pokud jste tomu byli osobně přítomni a zdá se vám ta forma neuměřená, neelegantní, pak se o tom můžeme bavit podrobněji. Nepamatuji se ale, že by u toho někdo jiný byl.

Včera jsem byla celý den na Ministerstvu obrany kromě doby od 11 do 13 hodin, kdy jsem byla zde v tomto sále přítomna na hlasování. Nebyla jsem v žádné dolní ani jiné sněmovně, pouze zde v tomto hlavním sále Poslanecké sněmovny.

S výborem pro obranu Poslanecké sněmovny samozřejmě plánuji spolupracovat velmi úzce. Budu se účastnit vždy jednání, pokud na ně budu pozvána. Již jsem na tom domluvena s jeho předsedou.

Chci zdůraznit, že jsem připravena nést odpovědnost za kroky učiněné na Ministerstvu obrany, za činnost na Ministerstvu obrany, samozřejmě i za své personální rozhodnutí.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní ministryně. Vzhledem k žádosti klubu sociální demokracie před závěrečným hlasováním přerušuji projednávání tohoto bodu na dvacet minut. To znamená, že budeme pokračovat ve 12 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 11.41 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat po přerušení do 12 hodin. Byla zde žádost o odhlášení, takže jsem vás všechny odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Předpokládám, že všichni, kteří chtějí hlasovat, už jsou přítomni v sále. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které navrhl pan místopředseda Lubomír Zaorálek.

Ještě jednou přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna vyzývá Karolínu Peake k rezignaci na funkci ministryně obrany České republiky."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je proti?
V hlasování pořadové číslo 203 přihlášeno 152, pro 73, proti 72.
Konstatuji, že návrh usnesení nebyl schválen.

Tím končím projednávání bodu 163. Prosím, pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Pane předsedající, paní a pánové, pouze sdělení. Nezpochybňuji hlasování, pouze pro stenozáznam – hlasoval jsem proti a díval jsem se, že na sjetině mám pro. Takže pro stenozáznam. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Můžeme přistoupit k projednávání bodu s pořadovým číslem 118, kterým je

118.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb.,
o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů
(zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 783/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr zdravotnictví Leoš Heger a zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Boris Šťastný. Pozměňovací návrhy, které byly předloženy, jsou uvedeny ve sněmovním tisku 783/3, který jste všichni dostali.

K tomuto bodu otevírám rozpravu. Nevidím, neregistruji žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se někdo do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, rozpravu končím. Pane ministře, eventuálně pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Ne.

Poprosím pana zpravodaje poslance Šťastného, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s procedurou hlasování. Nejprve bych chtěl říci, že zdravotnímu výboru se podařilo velkou většinu pozměňovacích návrhů, kterých bylo několik desítek, zpracovat do pozměňovacího návrhu, který vám byl rozdán pod písmenem A, a ten bychom hlasovali jako první, nicméně s výjimkou bodů A5, A6, A28, A29 a A31. Zdůvodním proč. To je několik málo bodů z tohoto velkého pozměňovacího návrhu přijatého na zdravotním výboru, které byly napadeny – v uvozovkách napadeny – pozměňovacími návrhy z pléna nebo jsou v nějaké kontradikci.

Jako druhý pozměňovací návrh bychom hlasovali můj pozměňovací návrh pod písmenem D2. Ten se týká zpřesnění podmínek u krevní plazmy a nakládání s ní. Pokud by nebyl přijat, musíme hlasovat A5, to je právě ten napadený bod ze zdravotního pozměňovacího návrhu.

Dále bychom hlasovali bod D3, opět pokud by se nepodařilo prohlásit, museli bychom hlasovat o bodu A6.

Dále bychom se dostali k pozměňovacímu návrhu D1, to je můj vlastní pozměňovací návrh, který stahuje po vzájemné dohodě návrh na distanční výdej léků na lékařský předpis. Pokud by tento nebyl přijat, tak musíme pro pořádek hlasovat A31.

Následuje hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem C poslance Skalického, to je zpřesnění sankcí při nedodržení volného výběru lékárny při preskripci.

Dále přistoupíme ke dvěma pozměňovacím návrhům z pléna poslance Rusnoka, je to společné hlasování o bodech B1 až B3. Dále budeme hlasovat o bodech A28 a A29, pokud by tyto pozměňovací návrhy poslance Rusnoka přijaty nebyly. Resp. A28 a A29 se týká reexportu, tady upozorňuji na to, že je to pozměňovací návrh přijatý na výboru pro zdravotnictví, a v případě, že bude přijat, bude pozměňovací návrh poslance Rusnoka pod bodem B4 nehlasovatelný.

Nakonec bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Všem zástupcům politických klubů jsem tuto listinu dnes ráno rozdál a projednal ji s nimi a pokusil se ji vysvětlit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za přednesení návrhu procedury. Má k tomuto návrhu někdo nějakou připomínku nebo jiný návrh? Nemá, takže předpokládám, že nemusím nechávat hlasovat... (Připomínka mimo mikrofon.)

Ano, takže vzhledem ke složitosti procedury nechám o této proceduře hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem procedury tak, jak jej přednesl pan zpravodaj? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 204 přihlášeno 151, pro 141, proti 1. S procedurou jsme vyslovili souhlas.

Prosím, pane zpravodaji, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Boris Šťastný: Ano. Ono to vypadá složitě, ale nakonec uvidíte, že to bude jednoduché.

Jako první bod je ten celkový pozměňovací návrh v usnesení zdravot-

ního výboru pod písmenem A s výjimkou A5, A6, A28, A29 a A31. Stanovisko zpravodaje – souhlas.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? (Ministr: Souhlas.) Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 205, přihlášeno 147, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Tímto říkám, že jsme schválili tento velký pozměňovací návrh, a zbývá několik málo pozměňovacích návrhů z pléna.

Jako první bude pozměňovací návrh pod písmenem D2 poslance Šťastného, jde o zpřesnění podmínek při nakládání s krevní plazmou. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Stanovisko ministerstva souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 206. Přihlášeno 151, pro 146, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Konstatuji, že pozměňovací návrh pod písmenem A5 je tímto nehlasovatelný, a můžeme hlasovat o pozměňovacím návrhu D3 poslance Šťastného, to je druhá část zpřesnění podmínek u nakládání s krevní plazmou. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Je to stejná problematika, souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 207. Přihlášeno 151, pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Boris Šťastný: Tímto mohu konstatovat, že pozměňovací návrh pod písmenem A6 je nehlasovatelný, a můžeme přistoupit k pozměňovacímu návrhu D1 poslance Šťastného, který v podstatě vyjímá bod A31, který navrhoval distanční výdej léků na lékařský předpis. V tomto případě stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Stanovisko ministerstva: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 208. Přihlášeno 151, pro 138, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Boris Šťastný: Tímto konstatuji, že pozměňovací návrh zdravotního výboru pod písmenem A31 je nehlasovatelný.

Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem C poslance Skalického, který upravuje sankce při nedodržování volného výběru lékárny a neuvádění identifikačního kódu v rámci elektronické preskripce. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Stanovisko ministerstva – souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 209. Přihlášeno 152, pro 142, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Boris Šťastný: Ano, dostáváme se k pozměňovacím návrhům B1 až B3 pana poslance Rusnoka. Můžeme přistoupit k tomuto hlasování, protože bod A26 byl už jako první hlasování přijat. Jde o další zpřesnění volného výběru lékárny pro pacienty při elektronické preskripci obecně. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Souhlasné stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 210. Přihlášeno 151, pro 144, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. A je zde hlasování o pozměňovacích návrzích výboru pro zdravotnictví, které budeme hlasovat samostatně pod číslem A28 a A29. Jde o úpravu, která se snaží upravovat reexport ve prospěch zajištění zásobování trhu pro pacienty. Stanovisko zpravodaje: Souhlas. (Ministr: Stanovisko ministerstva – souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 211. Přihlášeno 152, pro 102, proti 19. S návrhem jsme vyslovili souhlas.

Poslanec Boris Šťastný: Tímto mohu konstatovat, že pozměňovací návrh pana poslance Rusnoka, který byl uveden pod bodem B4, je nehlasovatelný.

Prosím o kontrolu, zda byly hlasovány všechny pozměňovací návrhy. Já jsem přesvědčen, že ano.

Ano, prosím proto pana předsedajícího, jestli by nechal hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, je potvrzeno, že všechny návrhy byly hlasovány. Proto přistoupíme k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 783, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 212. Přihlášeno 153, pro 141, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat tímto nejenom zástupcům koalice, ale i zástupcům opozice, protože z výsledku hlasování je vidět, že ten návrh včetně pozměňujících návrhů byl přijat širokou většinou, a já děkuji za to, že se nám to podařilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tím ukončuji projednávání tohoto bodu a přistoupím k projednávání bodu s pořadovým číslem 123, kterým je

123.

Návrh poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách) /sněmovní tisk 700/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo opět pan ministr zdravotnictví Leoš Heger a zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Igor Svoják. Pozměňovací návrhy jsme obdrželi jako sněmovní tisk 700/5.

Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Pan ministr Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já už ten zákon nebudu uvádět, protože zde byl opakovaně diskutován. Dovolil bych si jenom v úvodu poznamenat, že se všemi pozměňovací návrhy, tak jak byly přijaty, bude vysloven ze strany ministerstva souhlas, a to včetně pozměňovacího návrhu paní poslankyně Kohoutové, který jsme dostali na poslední chvíli. Trošku jsme o něm vzrušeně na ministerstvu debatovali, protože posiluje pozici domácích zdravotních služeb, což je velmi žádoucí

záměr, ale povede velmi pravděpodobně k mírnému zvýšení nákladů na tuto sféru, návrh má ale v sobě logiku, takže ho podpořím.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Hlásí se dál někdo do rozpravy? Neregistruji žádnou písemnou přihlášku, nevidím ani žádnou přihlášku z místa, proto rozpravu končím.

Pane ministře, pane zpravodaji, přejete si ještě závěrečná slova? Ne, takže poprosím pana zpravodaje, pana poslance Igora Svojáka, aby nás seznámil s návrhem procedury.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, procedura hlasování u tohoto zákona bude vcelku jednoduchá. Nejdříve bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu, který vyšel z dílny výboru pro zdravotnictví. Za druhé bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu kolegyně poslankyně Lenky Kohoutové a třetí v pořadí bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Má k návrhu této procedury někdo připomínku nebo jiný návrh? Protože tomu tak není a procedura je dost jednoduchá, tak předpokládám, že o ní nemusíme nechávat hlasovat, a můžeme přistoupit k hlasování o jednotlivých návrzích. Prosím, pane zpravodaji, abyste je přednášel.

Poslanec Igor Svoják: Takže hlasujeme o komplexním pozměňovacím návrhu zdravotního výboru, který je uveden pod písmenem A, a je to usnesení výboru pro zdravotnictví č. 109. – Omlouvám se. Není to komplexní, je to pozměňovací návrh zdravotního výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Už je nám to jasné. Stanoviska prosím? (Zpravodaj: Kladné stanovisko. Ministr: Kladné stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 213 přihlášeno 151, pro 143, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Poslanec Igor Svoják: Nyní budeme, vážené kolegyně a vážení kolegové, hlasovat o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Lenky Kohoutové, který je uveden pod písmenem B. Stanovisko zpravodaje kladné. (Ministr: Stanovisko kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 214 přihlášeno 151, pro 135, proti 4. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Poslanec Igor Svoják: A nyní vás, vážený pane předsedající, žádám, abyste nechal hlasovat o zákonu jako o celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, dostávám potvrzení, že o všech návrzích bylo hlasováno. Proto přikročíme k závěrečnému hlasování o usnesení.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Leoše Hegera, Borise Šťastného, Aleše Roztočila, Marka Šnajdra, Jiřího Štětiny a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), podle sněmovního tisku 700, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 215 přihlášeno 151, pro 141, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu, kterým je

124.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 752/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů za navrhovatele zaujal pan poslanec Jan Chvojka a zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Šťastný. Komplexní pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 752/3.

K tomuto bodu otevírám rozpravu. Prosím, pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom krátce představit návrh tohoto zákona.

Tak jak byl původně navržen od klubu ČSSD, obsahoval změnu zákona o specifických zdravotních službách, kde s účinností od 1. dubna 2012 by-

la povinnost podrobit se lékařské prohlídce, a to i v případech, kdy šlo o pracovní právní vztah, který byl založen dohodou o provedení práce nebo dohodou o pracovní činnosti. Chtěli jsme, aby tato povinnost dopadala jenom na případ založení pracovního poměru. Poté tento návrh doznal určité změny ve formě komplexního pozměňovacího návrhu zdravotního výboru, kde tento pozměňovací návrh určitým způsobem upravil a konkretizoval náš návrh, kdy povinnost podrobit se lékařské prohlídce specifikoval na pracovní poměr a na dohody o provedení práce nebo pracovní činnosti v případě, kdy je zaměstnanec zařazen k práci, která je prací rizikovou nebo jejíž součástí je povinnost podrobit se zdravotní způsobilosti. Takže je to určitá konkretizace.

Já tento pozměňovací návrh vítám a podporuji ho a prosím o schválení zákona ve formě pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pane zpravodaji, hlásíte se do rozpravy?

Poslanec Boris Šťastný: Nikoliv, pane předsedající, já jsem připraven hlasovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Předtím než tedy rozpravu ukončím, protože nemám žádnou přihlášku, se pro pořádek tážu – mám tady tři faktické poznámky, zda jsou relevantní, nebo jestli se jedná o omyl. Pan poslanec Paroubek. Paní kolegyně Bohdalová. Ne, dobře. Pan kolega Koskuba. Ne.

Ještě se někdo hlásí do rozpravy? Pan ministr Heger. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom vyjádřit navrhovanému znění, pokud projde pozměňovací návrh, jak byl předložen, podporu ze strany Ministerstva zdravotnictví a děkuji tímto prostřednictvím pana předsedajícího panu předkladateli za spolupráci na dopilování této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pokud se již nikdo do rozpravy nehlásí, žádnou přihlášku neregistruji, rozpravu končím. Závěrečná slova. Budete si přát, pane navrhovateli? Ne. Takže můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji, pane předsedající. Vážená Sněmovno, mělo by to být poměrně jednoduché. Existuje jeden komplexní pozměňovací návrh přijatý výborem pro zdravotnictví, s jehož zněním se ja-

ko zpravodaj ztotožňuji a vyslovuji mu souhlas. Proto můžeme hlasovat o tomto komplexním pozměňovacím návrhu a následně o zákonu jako o celku, popřípadě nechávám na vašem zvážení, zda nehlasovat o zákonu jako o celku ve znění komplexního pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pro pořádek se zeptám: Má někdo připomínku k návrhu této procedury? Protože tomu tak není, tak můžeme přikročit k hlasování. Uděláme to tak, že budeme hlasovat nejdříve o komplexním pozměňovacím návrhu a potom o návrhu zákona jako celku. Předpokládám, že pozměňovací návrh byl panem zpravodajem okomentován, můžeme o něm začít hlasovat.

Zahájíme hlasování. Kdo souhlasí s komplexním pozměňovacím návrhem k tomuto zákonu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 216. Přihlášeno 151, pro 142, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní, protože se jednalo jenom o jeden návrh, tak předpokládám, že je v pořádku a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Chvojky, Jaroslava Krákory, Pavla Antonína a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 752, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahájíme hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 217. Přihlášeno 151, pro 144, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a tím můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu s pořadovým číslem

121.

Návrh poslanců Anny Putnové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 634/ - třetí čtení

Místo u stolku zpravodajů již zaujala za navrhovatele paní poslankyně Putnová a zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Ivan Ohlídál. Pozměňovací návrhy jste dostali jako sněmovní tisk 634/3.

K tomuto bodu otevíráme rozpravu. Paní poslankyně Putnová, prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré poledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Chtěla bych vás uvést do problematiky, která tady byla už diskutována v rámci prvního i druhého čtení. Jedná se o novelu vysokoškolského zákona, která má umožnit sladování profesního a rodinného života vysokoškoláků. Tato novela získala širokou podporu jak ve výboru pro školství, tak také v odborné veřejnosti.

Během druhého čtení byl načten pozměňující návrh pana poslance Ohlídala, který má dva základní okruhy. První okruh se týká technických drobných úprav, zpřesňuje a zkvalitňuje předlohu. Druhý okruh zasahuje do faktického znění zákona a jedná se tam o dva body. Především bod 4 svým prvním bodem rozšiřuje toto působení nejenom na studentky-matky, ale na rodiče, čili i muži se mohou do tohoto zákona vejít, což považuji za vhodné a užitečné nejenom z genderové vyváženosti, ale také proto, že během dlouhých diskusí, které provázely tento legislativní proces, jsme se dostávali do kontaktu s lidmi, kteří přišli do různých životních situací, a je třeba jim vyjít vstříc.

Druhý bod čtvrtého bodu přináší námět, aby rodiče, kteří budou pobírat rodičovskou dávku jako studenti, měli stanovenou maximální možnou výši rodičovského příspěvku. Musím říct, že tento návrh jde nad rámec předkladatelů, protože se jedná o novelu vysokoškolského zákona, která má umožnit zjednodušit studium pro lidi, kteří v době studia mají děti. S tímto bodem se nemohu vnitřně ztotožnit.

Nicméně chci poděkovat za velmi konstruktivní a vstřícné přijetí a poměrně detailní projednávání jak na školském výboru, tak i v kuloárech a žádám o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Dál se do rozpravy hlásí pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, tak jako předkladatelka této novely paní poslankyně Putnová, i já souhlasím s touto novelou a doporučuji ji ke schválení. Lišíme se pouze právě v té záležitosti spojené s druhou částí mého čtvrtého pozměňovacího návrhu. Paní předkladatelka s ním vyjádřila nesouhlas. Já si však myslím, že bychom i tuto část tohoto pozměňovacího návrhu měli schválit. Mám k tomu jednoduchý důvod. Rodiče-studenti, kteří vychovávají děti a pak se také připravují na svoje budoucí povolání, povolání vysokoškolského absolventa, prospívají dvojnásobně naší společnosti. A maximální částka byla mnou zvolena proto, protože velmi často se ve své praxi setkávám a setkával jsem se i v minulosti s tím, že studenti-rodiče, kteří začali vychovávat své dítě, byli nuceni přerušit studium, velmi často se dostávali do finančních potíží, které některé z nich dokonce donutily až zanechat studia. Proto vyjadřuji opačný názor v této záležitosti a žádám vás, abyste i tento pozměňovací návrh jako celek schválili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Prosím, paní kolegyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Dovolila bych si reagovat na poznámky předřečníka. Jsem si vědoma toho, že situace některých studentů-vysokoškoláků skutečně vyžaduje podporu. Nicméně podpora v tom sociálním smyslu, na ni je pamatováno prostřednictvím sociálních stipendií. Další oblast, se kterou se nemohu vnitřně ztotožnit, jak jsem řekla, je fakt, že by to byl nárok, který nebude podmíněn sociální potřebností. Takže se domnívám, že těch důvodů, proč bychom mohli uvažovat o jednotlivých případech, bychom našli více.

A ještě jednu poznámku nakonec. Když jsme diskutovali tuto problematiku na vysokých školách, nikoliv jenom s jednotlivými studenty, ale i se zástupci studentské komory akademických senátů, tak jsme dostávali různé podněty, co bychom mohli pro studenty udělat. Ale mohu vás ujistit, že ani v jednom případě nezazněl požadavek, že by měli mít automaticky nárok na maximální rodičovský příspěvek. Já si myslím, že toto je dost velký argument pro to, abychom sociální věci nechali řešit prostřednictvím speciálních nástrojů a instrumentů a řešili podmínky pro studium, čili novělu vysokoškolského zákona, tak, jak je zákon primárně míněn.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Paní předkladatelka mě docela překvapuje, když se odvolává na sociální stipendia. Výše sociálních stipendií není příliš velká. Studentům bohužel v současné době, zvláště rodičům-studentům, nemůže příliš pomoci. A co se týče sociální potřebnosti, tak nevím, jaké opět ona má v této věci zkušenosti, ale já mám zkušenosti takové, že drtivá většina studentů i bez zkoumání jejich sociálního zázemí má opravdu dost značné problémy v okamžiku, kdy se stávají rodiči a zároveň přerušují studium. Myslím potíže z hlediska finančního, z hlediska sociálního. Takže i tyto dvě připomínky paní poslankyně Putnové musím odmítnout a vyjádřit odlišný názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nemám už žádnou písemnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí z místa... Hlásí se pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já se hlásím pouze potud, abych přispěl na pomoc a vyjádřil svůj souhlas, mimoděk tedy tím, že ho vyjádřím hlasováním, s postojem paní poslankyně Putnové. Neb si myslím, že není možné obcházet a vytvářet nové, paralelní instituty jakési sociální péče nad ty, které už jsou vybudovány. To za prvé.

A za druhé. Víte, při projednávání každé věci, která je podávána k projednání Poslanecké sněmovně, je mimo jiné vyjadřován požadavek na vyjádření dopadů do soustavy veřejných rozpočtů. A není možné, aby poslanci v režimu podávání pozměňujících návrhů a extenze toho, co by bylo původně zvažováno a váženo ve smyslu dopadů právě na budoucí výdaje státu, obcházeli tento požadavek. Prostě není možné takto vytvářet další budoucí nároky. A je potřeba, pakliže vůbec jsou dány k hlasování, aby byly pečlivě váženy. Nám se stává to, co je a co bylo běžnou praxí parlamentů za celá období zpátky – přijmou se limity výdajů státních rozpočtů na léta budoucí a pak se pozvolna rozpouštějí tyto respektované kategorie tím, že se přijímají dílčí úpravy zákonů, které zvyšují tlak na mandatorní výdaje státu. Takhle prostě není možné takovéto respektované dokumenty rozpouštět a není takto možné po entinách ohrožovat stabilitu soustavy veřejných rozpočtů směrem do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Samozřejmě část mého pozměňovacího návrhu se netýká vysokoškolského zákona, jak tady máte paní Putnová, ale týká se příslušného sociálního zákona.

A to, co říkal pan poslanec Doktor, je skutečně ukázka pravicové de-

magogie. (Hlasitý smích poslance Doktora.) Zcela jednoznačně. A já vám připomenu včerejší jednání, vážený pane poslanče Doktore prostřednictvím předsedajícího. Když se hovořilo o těch enormních, fantastických platech některých vysokých úředníků na vašich ministerstvech – to jste nevystoupil s tím, že by se mělo hlídat to, aby rozpočet nebyl příliš napínán, lidově řečeno! Připomenu vám například také to, že exministr Drábek dokonce několikasettisícovou odměnu poslal svému náměstkovi Šiškově do vazební věznice. Tam vám to také nevadilo! Tam vám nevadilo, že se bude napínat státní rozpočet! Čili vaše stanoviska jsou v tomto případě – jak paní Putnová, tak pana Doktora – jenom a jenom asociální. Nic jiného.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Faktickou poznámku – pan poslanec Jaromír Drábek.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Musím se připojit k tomu, co říkal kolega Doktor. A plést si dohromady mandatorní a fakultativní výdaje, to ať si každý udělá sám obrázek o platnosti těch argumentů.

Nicméně pokud tady byla pronesena slova o odměnách, tak odměny byly vždy v rámci schváleného rozpočtu. Myslím, že podrobněji o tom budeme mluvit v nějakém z jiných bodů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. To byla faktická poznámka. Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Prosím paní poslankyni Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Já chci jenom znovu říct, že se bavíme o novele vysokoškolského zákona, která má studentům, studentkám, matkám či otcům umožnit neplacení prodlouženého studia, a v době, kdy budou na rodičovské, aby měli statut studenta. To je primárním smyslem tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Hlásí se ještě někdo do rozpravy z místa? Protože tomu tak není, rozpravu končím a poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl procedurou hlasování.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Nejprve bych oznámil, že ve druhém čtení návrhu zákona dne 4. prosince 2012 nebyl podán návrh na zamítnutí.

Teď bych si dovilil navrhnout proceduru našeho hlasování. Jako první by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 634/3 pod písm. A – to je návrh paní poslankyně Putnové.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích B1, B2 a B3, to jsou moje pozměňovací návrhy.

Za třetí bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 634/3 pod písmenem B4, a to konkrétně bod 1, protože hlasování o tomto bodu se právě týká té inkriminované části mého pozměňovacího návrhu a v tomto případě paní poslankyně Putnová požádala o rozdělení hlasování.

Za čtvrté bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu, který se týká bodu pod písmenem B4, bod 2.

A za páté bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu uvedeném v tisku 634/3 pod písmenem B5, pokud ovšem nebude přijat pozměňovací návrh pod písmenem A. Pak bychom o tomto pozměňovacím návrhu již nehlasovali.

Na závěr by přišlo hlasování o návrhu zákona jako celku.

Nyní bych, pane předsedající, požádal o to, abychom schválili proceduru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já bych se ještě, s vaším dovolením, zeptal Sněmovny, jestli má někdo připomínku k návrhu této procedury nebo jestli má někdo jiný návrh. Procedura není příliš složitá, takže předpokládám, že o ní nemusíme hlasovat. Žádnou námitku nevidím. Proto prosím, pane zpravodaji, abyste přednášel jednotlivé návrhy.

Poslanec Ivan Ohlídál: Přicházíme k hlasování o návrhu, který je uveden pod písmenem A.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování, kdo souhlasí – (Poslanec Ohlídál vznáší námitku.) Omlouvám se, stanoviska. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. (Navrhovatelka: Kladné. Zpravodaj: Já rovněž vyjadřuji souhlas.)

Takže můžeme zahájit hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 219, přihlášeno 150, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další.

Poslanec Ivan Ohlídál: Teď přistoupíme k hlasování druhému, a to konkrétně hlasování, které se týká návrhu B1, B2 a B3. (Navrhovatelka: Souhlas.) Souhlas.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 220, přihlášeno 150, pro 143, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím další návrh.

Poslanec Ivan Ohlídál: Přistoupíme k třetímu hlasování, a to konkrétně o návrhu B4, konkrétně bod 1. (Navrhovatelka: Souhlas.) Souhlas.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 221, přihlášeno 150, pro 142, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Poslanec Ivan Ohlídál: Čtvrté hlasování je o návrhu, který je pod bodem B4, a to konkrétně druhá část pod bodem 2. (Navrhovatelka: Nesouhlas.) Souhlas.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 222, přihlášeno 150, pro 63, proti 77. Tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Ivan Ohlídál: Hlasování páté o návrhu pod písmenem B5 již není třeba, takže můžeme, vážený pane předsedající, přistoupit k hlasování o návrhu zákona jako celku. (Navrhovatelka i zpravodaj souhlasí.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ujistím se ještě, že je všechno v pořádku – ano, proto můžeme přistoupit k hlasování o zákonu jako celku.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Anny Putnové a Petra Gazdika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 634, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 223 přihlášeno 150, pro 143, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím končíme projednávání tohoto bodu a můžeme přistoupit k projednání bodu s číslem

122.

**Vládní návrh zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty
/sněmovní tisk 657/ - třetí čtení**

Prosím tedy, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr pro místní rozvoj pan ministr Jankovský a zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Horníková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 657/4.

K tomuto bodu otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikoho nevidím ani písemně ani z místa, proto rozpravu končím.

Ptám se pana ministra a paní zpravodajky, jestli si přejí závěrečná slova. Pan ministr Jankovský – prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh zákona upravuje některé otázky, které souvisejí s poskytováním a užíváním bytů a nebytových prostor a jeho hlavním úkolem bylo vlastně stanovit počet služeb, upravit postup při vyúčtování záloh za služby, stanovení kritérií pro vyúčtování nákladů a možnosti ujednání o paušální platbě.

Tento materiál byl projednán ve výboru pro veřejnou správu, kde byly přijaty následně pozměňovací návrhy A1 až A10. Jsou to pozměňovací návrhy, které považujeme jako Ministerstvo pro místní rozvoj za prospěšné a jež zlepšují a z kvalitní tento zákon. Rovněž tak vyjadřujeme souhlas s pozměňovacím návrhem B1.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Paní zpravodajka, paní poslankyně Horníková. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane ministře, pane předsedající, dovoluji, abych se ujala slova zpravodaje a hned na začátku bych chtěla poděkovat panu kolegovi Jiřímu Petru, že za mě odpracoval druhé čtení ve Sněmovně, protože jsem byla nepřítomna a řádně omluvena.

Já bych skutečně jen dvě věci na doplnění pana ministra.

Tento návrh zákona, který leží před námi ve třetím čtení, je speciální předpis, speciální zákon, zvláštní zákon, který bude doplňovat problematiku bydlení a s ním užívaných služeb vlastně ve všech typech domů a všeho typu bydlení. Bude doplňovat občanský zákoník speciálně v § 196 odst. 6. Je to předpis, kterým budou doplněny konkrétní problematiky, které občanský

zákoník jako předpis, samozřejmě daleko složitější, nemůže řešit sám.

Vzhledem k tomu, že občanský zákoník začne platit od 1. 1. 2014, dovolili jsme si i my navrhnout posunutí účinnosti od 1. 1. 2014. Chci říci, že důvodem je i poměrně dlouhé projednávání na výboru, protože tento zákon je zákon o životě, zákon z praxe a stále nám přicházely různé podněty, které jsme se snažili zpracovat a zapracovat.

Takže podobně, jako pan ministr se přikláním k tomu, abychom zákon projednali, a dovolím si navrhnout, až mě k tomu, pane předsedající, vyzvete, postup při projednávání.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Protože žádnou přihlášku neregistruji, rozpravu končím a prosím vás, paní zpravodajko, abyste nás provedla procedurou hlasování.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, děkuji. Budeme postupovat podle tisku 657/4, je to tisk, který byl předložen po projednání ve výborech a druhém čtení v Poslanecké sněmovně. Konstatuji, že nebyl podán návrh na zamítnutí.

Dovolím si navrhnout proceduru hlasování.

Pod bodem A jsou uvedeny pozměňovací návrhy, které přijal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tyto návrhy jsou označeny pod písmeny A1 až A10. Budu doporučovat, abychom hlasovali o těchto bodech jedním hlasováním.

Dále máme pozměňovací návrhy pod písmenem B. Pod písmenem B jsou pozměňovací návrhy pana kolegy Babora, který navrhoval, abychom hlasovali samostatně o B1, je to účinnost zákona, a následně body B2 až B7 navrhnou hlasovat jedním hlasováním. Pokud si pan kolega Babor bude přát, abychom hlasovali – a teď se na něj dívám – abychom hlasovali o jednotlivých bodech postupně, tak pak bych navrhla, abychom společně hlasovali bod B3 a bod B6, které mají společné téma, pak bod B4 a B5, kdy zase je to společná problematika, a nakonec hlasovali samostatně bod B2 a B7. Pan kolega Babor kývá, takže takto navržená procedura hlasování takto oddělených bodů souhlasí. Děkuji.

Nakonec bych nechala hlasovat o zákonu jako o celku. Tolik moje navržená procedura.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji za návrh procedury. Má k tomu návrhu procedury někdo připomínku, námitku nebo jiný návrh? Není tomu tak, procedura je jednoduchá, tak u ní nemusíme nechat hlasovat.

Prosím, paní zpravodajko, abyste přednášela jednotlivé návrhy.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Nejprve bychom tedy hlasovali o bo-

du A, a to o bodech A1 až A10 společným jedním hlasováním. Stanovisko zpravodaje je doporučující. (Ministr rovněž doporučuje.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování, kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 224 přihlášeno 151, pro 135, proti nikdo, s návrhem byl vysloven souhlas.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále doporučuji hlasovat o bodu B1, týká se posunutí účinnosti zákona. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr rovněž souhlasí.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 225 přihlášeno 151, pro 135, proti nikdo, s návrhem byl vysloven souhlas.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod písmenem B pana kolegy Babora. Navrhují společně hlasovat B3 a B6. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 226, přihlášeno 152, pro 64, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále navrhuji hlasovat společně o B4 a B5. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 227, přihlášeno 151, pro 64, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dále hlasování o bodu B2. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 228, přihlášeno 151, pro 64, proti 75. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Domnívám se, že budeme hlasovat o posledním bodě, a to je bod B7. Stanovisko zpravodaje je negativní. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 229, přihlášeno 151, pro 63, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, domnívám se, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích, a myslím, že můžeme přikročit k hlasování o zákonu jako o celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Stanovisko zpravodaje je hlasovat pro zákon. Děkuji. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano. Jenom se ujistím pohledem, že o všech návrzích bylo hlasováno. (Ano.)

Přednesu návrh usnesení k závěrečnému hlasování: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, podle sněmovního tisku 657, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 230, přihlášeno 150, pro 133, proti . Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím jsme ukončili projednávání tohoto bodu a současně jsme vyčerpali třetí čtení, která byla v programu dnešního jednání. Děkuji a předám řízení schůze panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jak řekl pan kolega místopředseda Oliva, třetí čtení jsme zřejmě dovedli k závěru a před námi jako další program je bod číslo

9.

Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - druhé čtení

To je bod, který byl přerušen z úterka. Připomínám, jedná se o sněmovní tisk 617. Je to tedy druhé čtení a já požádám pana ministra Pavla... Pan ministr Heger to vezme. Takže místo ministra Pavla Blažka za vládu u stolku zpravodajů zaujme místo pan ministr Heger. Zpravodajkou ústavněprávního výboru je poslankyně Ivana Weberová. Takže já bych také ji požádal.

Projednávání tohoto bodu jsme na návrh zpravodajky přerušili v úterý 4. prosince, poté i v úterý 11. prosince do pátku 14. prosince, což je dnes. Ještě ani obecná rozprava nebyla otevřena, takže se zeptám, jestli někdo od stolku zpravodajů – pan ministr nebo paní poslankyně Weberová – nechce vystoupit náhodou v této chvíli, ještě než otevřu obecnou rozpravu? Ne, nechce nikdo vystoupit, takže v tom případě to stačí. Tedy otevírám obecnou rozpravu, do které v této chvíli nemám... Mám, pan poslanec Benda se hlásí do obecné rozpravy k návrhu zákona o obětech trestných činů. Prosím tedy, máte slovo. A prosím o klid!

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, já budu opravdu zdržovat jenom krátce, ale protože se objevil trochu zmatek kolem pozměňovacích návrhů, které se objevily, tak aspoň stručně zdůvodním to, co pak předložím v rozpravě podrobně.

Všichni víte, že návrh zákona o obětech trestných činů má nějakým způsobem řešit zvýhodnění a řekněme zlepšení života obětí trestných činů v řadě oblastí a jedna z oblastí, která se také objevila a která byla řešena až na základě jednání Ministerstva spravedlnosti, paní zpravodajky a různých organizací zastupujících oběti trestných činů, zejména Bílého kruhu bezpečí, paní doktorky Marvanové a dalších, je otázka odškodnění obětí trestných činů z majetku, který byl v trestním řízení zadržen pro odškodnění obětí trestných činů. Tato otázka byla nějakým způsobem vyřešena v komplexním pozměňovacím návrhu, který předložil ústavněprávní výbor. Já myslím, že je vyřešena uspokojivě, akorát se posléze objevil problém, že poměrně mimoběžně tady jde civilní proces, zejména exekuční řízení a otázka insolvenčního řízení, a poměrně mimoběžně jde trestní proces.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, pánové! (Zvoní.) Mě to tedy zajímá, co říká pan poslanec Benda, a těžko tedy se mi to po-

slouchá, protože mu nerozumím vzhledem k tomu ruchu. Doufám, že je nás víc, tak mi dovozte, abych si to mohl vyslechnout s těmi několika, které zajímá, co říká pan poslanec Benda. Děkuji za pochopení. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Takže návrhy, které předložím posléze, směřují k tomu, aby ty části insolvenčního a exekučního řízení, které nemohou mít vliv na odškodnění obětí trestných činů, mohly běžet, aby nebyly automaticky zastaveny, aby mohly orgány činné v trestním řízení dát případně souhlas s tím, že může dojít k prodeji ať už nemovitosti, movitosti, podniku, aby prostě zbytečně nedocházelo ke znehodnocování věcí jenom proto, že se čeká na konec trestního řízení tam, kde je nepochybné, že z toho nemůže být odškodněna oběť trestného činu.

Druhá část návrhu, o které pak požádám Sněmovnu, aby bylo hlasováno odděleně, a chci na to upozornit v této obecné rozpravě, protože myslím, že je to na rozhodnutí každého z vás, se týká přechodných ustanovení ke všem těmto zákonům a je tam spor o to, jestli má tato nová –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (Velmi razantně:) Nezlobte se na mě, ale já mám pocit, že jsem jediný v této sněmovně, koho zajímají oběti trestných činů! (Námítky z pléna, aby mpř. Zaorálek ztišil svůj hlas.) Opravdu! Tady se nedá poslouchat! Já chci vědět, co mi pan poslanec Benda říká. Prosím, abyste to respektovali. Pokud je nás tady aspoň pár, tak na to máme právo. Opravdu prosím o klid ve sněmovně!

Prosím, pokračujte.

Poslanec Marek Benda: Já děkuji. Já se pokusím mluvit možná hlasitěji.

Ale jde o problém, jestli v těch případech, kdy se dnes oběti trestných činů fakticky dostávají do pořadí pohledávek, které jsou za majetkem pachatele nebo dlužníka v dalších věcech, se fakticky dostávají až konečným rozhodnutím soudu o tom, že jsou oběti a že si zaslouží nějaké odškodnění.

Návrh zákona, jak je nám předložen, předpokládá, že tento proces se vrátí na začátek, až na okamžik, kdy byl zastaven majetek v trestním řízení, a že od toho okamžiku oběti mají právoplatnou a splatnou pohledávku. Spor nyní zní, jestli toto má platit až na trestní řízení zahájené po účinnosti tohoto zákona, respektive na blokace majetku v trestním řízení po účinnosti tohoto zákona, nebo jestli má být vztažen i zpětně. Zcela na rovinu říkám, je to spor obětí trestných činů, které mají pocit, že by to mělo být i zpětně a tato nepravá retroaktivita je možná, a ostatních věřitelů, kteří mají také pohledávky, zcela právoplatné, zcela férové pohledávky vůči případnému pa-

chateli, a kteří mají pocit, že dodnes byli v nějakém režimu a nemá to být zpětně měněno.

Prosím, aby si to Sněmovna rozmyslela. Předpokládám, že příští týden zde dá nějaké stanovisko pan ministr, nějaké stanovisko paní zpravodajka, ale chtěl jsem vás upozornit, že se o tomto bude hlasovat, že se tom píše v novinách, a chtěl bych, abychom možnost rozhodnout tady na plénu, čemu dáme přednost, jestli půjdeme do částečné retroaktivity ve prospěch obětí trestných činů, nebo jestli dáme přednost právní jistotě ostatních věřitelů, mohli rozhodnout příští týden.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také děkuji. Prosím paní poslankyni Weberovou, tedy zároveň zpravodajku pro tento návrh zákona, aby vystoupila.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Uvedla bych zde usnesení ústavněprávního výboru, kterým byly přijaty některé pozměňovací návrhy k tomuto tisku a které, jak už zde uvedl můj předřečník, mění další předpisy, jako je trestní řád, občanský soudní řád, exekuční řád, insolvenční zákon a zákon o soudních poplatcích. Všechny změny vedou k dalšímu posílení práv obětí trestných činů, tak aby měly nadále reálnou možnost domoci se uspokojení svých pohledávek, které vznikly trestnou činností. Je to tedy náhrada škody způsobené trestným činem.

Tolik pozměňovací návrh ústavněprávního výboru k tomuto tisku, který kromě toho obsahuje ještě některé legislativně technické změny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji také. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Doktor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Chtěl bych poděkovat panu poslanci Marku Bendovi za to, že zcela otevřeně popsal dilema rozhodování, které, říkám otevřeně, nebude vůbec jednoduché. Obecně se má za to, že pakliže je příležitost konat dobro, je třeba ho vykonat a člověk by neměl váhat, jaké má být jeho rozhodnutí. Zároveň je ovšem třeba připomenout, že to rozhodování má svou konkrétní materiální podobu, konkrétní materiální vyjádření postavení osob, které jsou účastny v procesech. A riziko té nepravé retroaktivity je především v materiálním vyjádření. Ve vyjádření schopnosti dojít podstaty plnění, které vychází z nějaké reality v čase, místě a v prostoru, které nepochybně – nepochybně – bude nepravou retroaktivitou posunuto výrazně jinam. Nechci říct a použít slovo zneváženo, ale jistou mírou znehodnoceno to je jistě.

Je třeba vědět, že učiníme-li někomu dobře, dáme-li mu naději, že jeho práva posílíme, tak někomu jinému způsobíme újmu. Zcela zjevně. Jsou to spojené nádoby. Není nějaká hmota nekonečného možného plnění, z něhož bude moci být bráno. Ta rozvaha má svou kvalitu danou v místě a v čase, v tom místě a v čase platnou, a rozhodne-li se Sněmovna pro vykonání jakoby lepšího dobra, většího dobra, musí vědět, že zhoršuje postavení těch osob, které v pohledu do minulosti v naději na své plnění budou kráceny, a je tady riziko způsobené újmy. Přesně o tomto budeme hlasovat. O ničem jiném.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Zdá se, že ne, rozpravu snad můžeme ukončit... Nechce někdo z předkladatelů komentovat? Paní zpravodajka už vystoupila a pan ministr nechce vystoupit. V tom případě zahajují podrobnou rozpravu. Přihlásil se do ní pan poslanec Benda a pan poslanec Babák. Takže prosím, pan poslanec Benda začne.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl bych odkázat na sněmovní dokument 4942, ve kterém jsou pozměňovací návrhy, které jsem zde avizoval, a současně požádat v souladu s tím, co jsem řekl v obecné rozpravě, aby se o bodech 4, 8, 12 a 13 mého pozměňovacího návrhu hlasovalo zvlášť – jako o jednom celku. Protože buďto musí být všude nepravá retroaktivita, nebo nesmí, ale aby tyto body byly hlasovány zvlášť. To jsou ty body, na které jsem upozorňoval, zbytek jsou technická provedení, která by v zákoně být měla, resp. jak Sněmovna usoudí, ale nesouvisí s tímto problémem.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Babák se hlásí o slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, rád bych se přihlásil k mému pozměňovacímu návrhu, který je zaevidován pod číslem 4941. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Pane předsedající, dovoluji si navrhnout zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nakonec tedy budeme hlasovat o zkrácení lhůty. Paní poslankyně Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Chtěla bych se ještě přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten pod číslem 4841. Je to pozměňovací návrh, který do systému vložil pan poslanec Jiří Pospíšil. Protože je dnes řádně omluven, k tomuto pozměňovacímu návrhu se hlásím já, abych ho trochu uvedla.

Je to pozměňovací návrh, který se také týká odškodňování obětí trestných činů. V současné době je finanční odškodnění navázáno na náhradu škody, která je způsobena trestným činem na zdraví oběti, je to navázáno na vyhlášku, která stanoví bodové ohodnocení bolestného a snížení společenského uplatnění. Protože se tato úprava novým občanským zákoníkem od 1. 1. 2014 ruší, proto je v tomto pozměňovacím návrhu vymyšlena jiná systematika, jak toto odškodňování řešit, a je tam stanovena paušální částka. Odškodnění se podle tohoto pozměňovacího návrhu předvídá i pro ublížení na zdraví, které není těžkou újmou na zdraví. I tam se předpokládá paušální odškodnění ve výši 10 tisíc korun.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je do podrobné rozpravy vše, podrobnou rozpravu můžeme ukončit.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan ministr Heger. Navrhoval zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Tento návrh pana ministra Hegera na zkrácení lhůty budeme nyní hlasovat. Prosím všechny, kdo chtějí hlasovat, aby se účastnili.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přijetí zkrácení lhůty, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 231, přihlášeno je 144, pro hlasovalo 102, proti 13. Zkrácení lhůty navržené panem ministrem bylo přijato.

To je vše, co můžeme hlasovat u tohoto návrhu zákona ve fázi druhého čtení.

Pak tady máme bod číslo 19... Ještě se hlásí paní poslankyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla poprosit před jednáním následujícího neřádu o dvouhodinovou pauzu pro jednání klubu Věcí veřejných.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, já vyhovím žádosti paní poslankyně Klasnové o přerušení jednání Sněmovny.

Ukončíme tedy pro dnešek jednání a Sněmovna bude pokračovat v úterý ve 14 hodin. V úterý ve 14 hodin se tady znovu sejdeme.

Přeji vám příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.21 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

18. prosince 2012 ve 14.02 hodin

Přítomno: 182 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami. Zároveň prosím, a-byste mi nahlásili, kdo budete mít kartu náhradní. Zatím oznamuji, že náhradní kartu číslo 1 má pan kolega Jiří Oliva.

Tedž k omlouvám. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců: Vojtěch Adam – pracovní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Milana Halíková – zdravotní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Otto Chaloupka – zdravotní důvody, Kateřina Klasnová, Kateřina Konečná – pracovní důvody, Josef Novotný ml. – pracovní důvody, Roman Pekárek – osobní důvody, Josef Smýkal – zdravotní důvody, Pavel Svoboda – pracovní důvody, Jiří Šlégr mezi 14. a 19. hodinou – osobní důvody, Tomáš Úlehla – zdravotní důvody, Martin Vacek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: předseda vlády Petr Nečas do 19 hodin – pracovní důvody, pan ministr Martin Kuba – zahraniční cesta, pan ministr Petr Mlsna – pracovní důvody.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 5.

To byly všechny omluvy, které mi byly do této chvíle doručeny. (V sále je velký hluk.)

Mám pro vás několik informací. Prosím, abyste jim věnovali pozornost. Prosím o klid v jednacím sále!

V pátek 14. prosince tohoto roku jsem obdržela dopis od předsedy vlády Petra Nečase, ve kterém mě informoval, že vláda schválila – za prvé – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 880. Za druhé – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 881. Vláda při této příležitosti využila svého práva podle ustanovení § 99 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a navrhla, abych vyhlásila k projednání těchto vládních návrhů zákonů stav legislativní nouze. Zároveň jsem byla vládou požádána, abych rozhodla, že uvedené vládní návrhy zákonů, které jsme obdrželi jako sněmovní tisky 880 a 881, budou projednány v době vyhlášeného stavu legislativní nouze ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, já vás všechny žádám o klid! Prosím, posadte se do svých lavic!

Oznamuji tedy, že dne 14. prosince jsem svým rozhodnutím číslo 48 vyhlásila stav legislativní nouze od 17. prosince do 21. prosince tohoto roku. Dále jsem rozhodla podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny o projednání předložených vládních návrhů ve zkráceném jednání a přikázala jsem sněmovní tisk 880 k projednání výboru rozpočtovému, sněmovní tisk 881 k projednání výboru pro sociální politiku. Stanovila jsem nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení těchto výborů, a to do 18. prosince 2012 do 10 hodin.

Dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, podle § 99 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá. Proto – teď mě, prosím, poslouchajte – nejprve rozhodneme v této věci, zda trvá stav legislativní nouze. Potom budeme projednávat návrhy z grémia a vaše individuální návrhy k pořadu schůze a teprve poté, bude-li potvrzen stav legislativní nouze v prvním kroku, se k oněm tiskům 880 a 881 vrátíme a budeme je projednávat tak, jak nám ukládá jednací řád.

Pan kolega Korte má náhradní kartu číslo 10. Pan poslanec Krupka má náhradní kartu číslo 11, pan poslanec Paroubek má náhradní kartu číslo 8.

Jak jsem vám oznámila, budeme posuzovat, zda trvá stav legislativní nouze, o němž jsem rozhodla, a k tomu, než rozhodneme, otevírám rozpravu. Ptám se, zda se chce někdo v této rozpravě ke stavu legislativní nouze hlásit. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím a budeme hlasovat.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze k projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 880, a vládního návrhu zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 881."

Rozhodneme tedy v hlasování, zda trvá stav legislativní nouze k těmto dvěma návrhům zákonů. Je zde žádost o odhlášení.

Paní poslankyně Bohdalová má náhradní kartu číslo 15.

Já jsem vás odhlásila. Přihlaste se, prosím.

Přivolávala jsem postupně všechny naše kolegy do jednacího sálu, tak aby zde byli přítomni na hlasování, které je před námi.

Hlasování, v němž rozhodneme o stavu legislativní nouze, ponese číslo 232 a já toto hlasování zahajuji. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, jak jsem vás s ním před malým okamžikem seznámila. Kdo je pro? Proti?

Hlasování pořadové číslo 232, přítomno 159, pro 95, proti 11. Konstatuji, že tento návrh tedy byl schválen.

Zeptám se, zda se hlásí pan kolega Seďa, paní kolegyně Lesenská? Nehlásí. Pan kolega John? Nehlásí.

Teď vás seznámím s návrhem grémia o tom, jak bychom měli dnes pokračovat v našem jednání. Za prvé projednat sněmovní tisk 880 a 881, to jsou tedy ty dva, u nichž jsme potvrdili stav legislativní nouze. Za druhé projednat bod číslo 3, je to sněmovní tisk 620/4, a bod číslo 5, sněmovní tisk 660/5. Jsou to zákony vrácené prezidentem republiky a Senátem. Za třetí bychom projednali body z bloku třetích čtení, byl by to bod 119, je to tisk 825, bod 115, tisk 617 a bod 117, sněmovní tisk 780. Dále bychom projednali bod 0, sněmovní tisk 821, to je tedy prvé čtení návrhu zákona.

A ještě bych vás chtěla informovat, že zítra, ve středu 19. 12. na 13. hodinu, to znamená před polední přestávkou, by byl zařazen bod 159, tedy návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny.

Nejprve vás požádám, abychom odhlasovali tyto návrhy z grémia, poté budete přednášet své návrhy a budete je řadit na ty návrhy, které zde právě zazněly.

Zahajuji hlasování číslo 233. Táži se, kdo je pro tyto návrhy, které projednalo dnešní grémium vedení Poslanecké sněmovny a shodlo se na nich. Kdo je proti?

V hlasování číslo 233 přítomno 165, pro 122, proti 12. Návrh jsme přijali.

Nyní tedy musíme rozhodnout ještě jedním hlasováním, protože jsme zařadili návrhy ve třetím čtení, tak musíme rozhodnout o tom, že Poslanecká sněmovna může hlasovat o návrzích zákonů ve třetím čtení také dnes, tedy v úterý, ale i mimo vyčleněnou dobu stanovenou jednacím řádem.

Zahajuji hlasování číslo 234. Ptám se, kdo je pro toto vyčlenění doby pro třetí čtení. Proti?

V hlasování číslo 234 přítomno 167, pro 99, proti 13. Návrh byl přijat.

A nyní dostáváte slovo vy. První byl pan kolega Kováčik, poté pan kolega Gazdík s přednostním právem, poté je zde dalších asi jedenáct přihlášek k pořadu schůze. Pan kolega Kováčik má slovo jako první. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, přeji vám hezký dobrý den. Věřme, že jeden z posledních jednacích dnů Poslanecké sněmovny před Vánocemi.

A rád bych v souladu s tím, co jsem tady navrhoval zhruba před týdnem, znovu se ozval na téma, které, pravda, jako by média trochu pozapomínala, ale které je nesmírně důležité a pro mnoho občanů České republiky zcela zásadní. Proto se chci znovu, tak jako minulý týden, z pověření poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy za pacienty a za zdravotnická zařízení zeptat, kdy budou konečně podepsány smlouvy o hrazení poskytované zdravotní péče mezi zdravotními pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními. Jsme přesvědčeni o tom, že navzdory onomu vstřícnému kroku Asociace českých a moravských nemocnic, které se, i když nemají jejich jednotlivá zařízení uzavřeny ony smlouvy, zavázaly, resp. slíbily poskytovat do té doby, než smlouvy budou uzavřeny, zdravotní péči beze smluv, tak přesto jsme přesvědčeni o tom, že je vážně ohroženo zajištění potřebné zdravotní péče pro pacienty v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, a to již za několik málo dní, od 1. 1. příštího roku.

Žádáme proto pana ministra Hegera o vysvětlení, proč se na to ministerstvo pouze nezúčastněně – alespoň tak to zvonku vyzerá – proč se na to ministerstvo pouze nezúčastněně kouká, na to hazardování se zdravím a životy občanů České republiky, a proč – alespoň zvonku to tak vyzerá – nečiní nic pro to, aby se smlouvy urychleně podepsaly.

Proto bych chtěl poprosit, kolegyně a kolegové, vás všechny, kterým jde o věc, abyste podpořili můj návrh na zařazení nového bodu a ten bod by se jmenoval Informace ministra zdravotnictví České republiky k vážnému ohrožení poskytování zdravotní péče v České republice od 1. 1. 2013. Současně navrhuji, aby tento bod byl zařazen jako první bod po bodech, které budeme projednávat v legislativní nouzi. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím nyní pana poslance Petra... Ne, pan ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím. Prosím, pane ministře. Dámy a pánové, prosím o klid.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, vzhledem k tomu, že je to dneska přesně jeden rok, co zemřel Václav Havel, kterému vděčíme za to, že vůbec v této Sněmovně můžeme svobodně zasedávat, tak bych poprosil, jestli by nás paní předsedkyně nepožádala o minutu ticha a uctění jeho památky. Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, slyšeli jsme. Prosím tedy o minutu ticha. (Poslanci minutou ticha uctili památku Václava Havla.) Děkuji vám.

Pan kolega Petr Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si jménem Poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové a jménem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany navrhnout, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19., po 21. hodině a případně i zítra po nulté hodině. Děkuji. (Řídký potlesk zleva.) Děkuji za potlesk.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, moment. Je to procedurální návrh. Bývá zvykem, že ten, kdo navrhuje, řekne, že o něm buďto chce, nebo nechce dát hlasovat hned.

Poslanec Petr Gazdík: Je to procedurální návrh a prosím, aby se o něm hlasovalo ihned.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bez rozpravy hned rozhodneme. Zahajuji hlasování číslo 235. Ptám se, kdo je pro návrh pana poslance... Ale musím prohlásit toto hlasování za zmatečné, protože pan kolega Benda žádal o odhlášení. Čili vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se znovu přihlásili.

O procedurálním návrhu pana poslance Petra Gazdíka rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 236.

Zahajuji hlasování číslo 236. Ptám se, kdo je pro tento procedurální návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 236 přítomno 151, pro 82, proti 44. Tento návrh byl přijat.

Pan kolega Kováčik chce ještě prosím upřesnit svůj předchozí návrh?

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo a za vstřícnost, paní předsedkyně. Vzhledem k tomu, že i já jsem hlasoval pro zařazení bodů, tak jak byly navrženy z grémia, upřesňuji zařazení mnou navrženého bodu, tedy po těch bodech, které jsme prohlašovali zařazením z grémia. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan kolega Jan Hamáček má slovo.

Poslanec Jan Hamáček: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych také požádal o zařazení nového bodu. Ten bod by se jmenoval Informace ministryně obrany o zcivilnění vedení Ministerstva obrany. A já bych ho krátce odůvodnil.

My jsme tady absolvovali v pátek velmi zajímavou debatu, jakkoliv ta

debata byla trochu jednosměrná, o změnách, které provedla paní ministryně na Ministerstvu obrany, nicméně po té debatě jsme se dozvěděli, že ti, které paní ministryně odvolala, byli již částečně nahrazeni novými nominanty. Tím hlavním argumentem pro odvolání vysokých úředníků Ministerstva obrany, který tady zazněl ze strany paní ministryně, a ve své argumentaci si dokonce pomáhala i názory opozičních poslanců včetně mého, tím hlavním argumentem bylo, že je třeba zcivilnit vedení ministerstva. Pokud se ovšem podíváme na to, kdo byl ve vedení ministerstva nominován, tak mi nezbývá, než konstatovat, že paní ministryně vyhodila dva generály a na jejich místa jmenovala dva plukovníky. A já nejsem přesvědčen o tom, že nahrazení generálů plukovníky je zcivilnění ministerstva. To je maximálně degradace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, ještě vás poprosím o trpělivost. Vy tady žádáte, aby to byl první bod dnes, ale upřesněte prosím svůj návrh?

Poslanec Jan Hamáček: Já respektuji to, o čem Sněmovna hlasovala, to znamená, prosím zařadit po těch bodech, o kterých jsme již hlasovali.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Nyní pan kolega Ladislav Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem opravdu rád, že ve čtvrtek 13. 12. bylo přijato zařazení mnou navrhovaného bodu pod názvem Informace premiéra o nehorázně vysokých platech vyvolených úředníků. Pak se to změnilo na ministra financí. Jsem tomu rád, protože jsem se zde minulou středu v rámci bodů týkajících platů ústavních činitelů snažil upozornit na to, že by bylo dobré, aby i tito úředníci, kteří pobírají zde dnes jmenované astronomické sumy, byli také solidární s veřejností. Zejména v dnešní době, v době krize. Bohužel média, konkrétně TV Nova a bohužel k mému smutku i Česká televize, které přispívám poctivě svým poplatkem dle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích i za objektivitu, si z mého téměř půlhodinového vystoupení, kde jsem, a to zdůrazňuji, mimo jiné upozorňoval na tyto astronomické platy vybraných vyšších úředníků, vytrhla jen jednu větu a udělala ze mne poslance, který nechce být solidární se společností.

V rámci nového bodu pod názvem Informace premiéra o nehorázně vysokých platech úředníků, byla otevřena obecná rozprava minulý čtvrtek. Zde nám pan ministr financí cudně přiznal, že on sám schvaluje obrovské astronomické platy svým vyvoleným úředníkům, náměstkům ministrů,

vrchních ředitelů, i přesto, že neustále mluví o úsporách a podobně. V této souvislosti si myslím, že není normální, aby se platy náměstků, ale také platy ředitelů odborů pohybovaly nad platy ministrů, nebo dokonce i nad platem prezidenta České republiky. Není možné se hájit tím, že se jedná o tzv. mimořádné specialisty. Kdyby to byli takoví mimořádní kvalitní specialisté, tak by nemohly přece kolabovat systémy výplaty sociálních dávek, nekolabovaly by tady registry a nebyl by tady takový chaos v této zemi, jaký je.

Po mém úvodním slovu a přiznání pan ministr financí Kalousek navrhl přerušení tohoto bodu. Bohužel pro zvědavé občany této země toto přerušení bylo tzv. odloženo na neurčito. Jako důvod uvedl, že na získání přesných údajů o průměrných platech i svých a jiných náměstků, na předložení důvěryhodné zprávy, potřebuje – dovoluji mi citovat pana ministra – alespoň 48 hodin. Jak se dívám do kalendáře a na hodinky, tak již slibovaných 48 hodin uplynulo, a tak proto, pro jistotu, aby se tento bod tzv. nevytratil v čase, aby se na něj nezapomnělo, chci předložit dnes opět stejný bod programu. Pro jistotu opět zopakuji název: Informace premiéra nebo pana ministra o nehorázně vysokých platech vybraných úředníků. A to jako první bod za dnes schválenými body.

Z vlastní zkušenosti vím, že se může stát, že někdo z koalice zase opět snaživě přijde a bude chtít nějakou legislativní fintou zmařit projednávání tohoto pro vládu jistě nepřijemného bodu například návrhem na jeho přerušení nebo vetování dvou klubů a podobně. Pro tento případ, že by se to snad nějakou náhodou stalo a nemohli bychom se dostat do jistě zajímavé obecné a podrobné rozpravy, tak vás raději už v tuto chvíli chci informovat, že v podrobné rozpravě jako navrhovatel tohoto bodu chci navrhnout i usnesení ve znění: "Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby zajistila, aby nejvyšší plat včetně odměn úředníků ministerstev a pracovníků státních podniků v zájmu zachování solidarity s veřejností nebyl vyšší než plat ústavního soudce, senátora a poslance."

Myslím, že je to ode mne docela férové. Aspoň dopředu víte, o čem máte přemýšlet a zdali chcete vědět, proč například pan náměstek Šiška dostával tak astronomický plat a odměny i v době, kdy byl zatčen protikorupční policií a byl ve vazbě. Ve vašem hlasování všichni uvidí, jestli ty řeči z vašich úst o transparentnosti, o nutnosti solidarity nás, poslanců, a i tzv. vyšších úředníků s občany této země byla pravda, nebo zase jen pokrytectví, přetvářka a lež. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já, neboť nevím, jak hlasování o tomto bodu dopadne, tak bych chtěl ujistit pana po-

slance Šincla, že když jsem mluvil o 48 hodinách, že jsem to myslel vážně a že během těch 48 hodin jsem se vzorně připravil. Nevím, do jaké míry o tom bude chtít slyšet referát Poslanecká sněmovny. Myslím, že bychom ji zbytečně zdržovali, protože vzhledem k tomu, že jsem se skutečně vzorně připravil, tak ať už tady budeme hlasovat jakkoliv, tak já tu přípravu, kterou jsem si pro Poslaneckou sněmovnu udělal, zveřejním. Ona je mimořádně zajímavá, ona za zveřejnění stojí. Byť to, zdůrazňuji, nemá ministr financí ve své kompetenci, ale dostal jsem to od vás za úkol, já jsem ten úkol vzal vážně, já jsem se vzorně připravil a já to, ať už to dopadne jakkoliv, zveřejním. Jenom velmi obecně vám mohu říct, že zhruba polovina těch údajů, která byla zveřejněna v novinách, byla nepravdivá, polovina sedí. Nejvíc nehorázně nesmyslné a nemravné sumy se odehrávaly na Ministerstvu vnitra za působení dnešního pana poslance Johna, tehdy ministra.

Také vám mohu říct, že nevím, jak bychom reagovali na návrh usnesení, že platy mají být ve stejné výši jako platy poslance, senátora či ústavního soudce, neboť vás ujišťuji, že v rámci mnohaletého hnutí "Soudci sobě" jsou dnes platy ústavních soudců někde úplně jinde, než jsou platy poslanců a senátorů, takže nevím, kde bychom na tomto intervalu měli ten strop hledat, ale i to lze zveřejnit.

Naposledy bych se rád zastal veřejnoprávní televize. Vy jste si povzdychl, pane poslanče, že veřejnoprávní televize přenesla jenom jednu jedinou vaši větu, že nevíte, proč jenom vy byste měl být solidární. Pochopte prosím, že veřejnoprávní televize je nejenom audio, ale je také video, a v rámci této věty vy jste měl zcela neodolatelně šibalský a dychtivý výraz. A ten by bylo velmi nefér nepřenést české veřejnosti. Z tohoto hlediska já Českou televizi chápu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní další přihlášený k pořadu schůze, Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, navrhuji zařazení nového bodu programu této schůze s názvem Informace ministra zdravotnictví o řešení zásadního problému financování zdravotnictví, který nyní zdůvodním.

Jako lékař jsem skládal Hippokratovu přísahu, že budu sloužit svým pacientům a využiji všechny dostupné možnosti, jak jim pomoci uchránit život a zdraví. Jako poslanec pak jsem byl zvolen, abych sloužil své zemi a svým spoluobčanům. Nikdo proto dnes nemůže očekávat, že budu mlčky

přihlížet připravovanému snižování počtu lůžek akutní péče a zavírání nemocnic. Nemyslím si, že bychom na provoz těchto zařízení neměli. Až do takové krize nás pan ministr Kalousek svými škrty nedovedl. Hlavní příčinou je stále neochota pustit se do boje s korupcí, a to kde a ptám se jak.

Stále jsou v platnosti dlouhodobé a prakticky nevypověditelné smlouvy s nestátními subjekty, zdravotnická technika a materiál je také nakupován s jiným účelem, než zdravotnická zařízení potřebují. Korupční kauzy, které se bytostně dotýkají ekonomiky celého zdravotnictví, jsou vyšetřovány stále zdlouhavě a protagonisté těchto kauz opět získávají druhý dech a cítí se nepostižitelnými, jak bylo dlouhá léta v minulosti zvykem. Nepochybně další příčinou jsou zisky zdravotních pojišťoven a nespravedlivé přerozdělování pojistného, což dokládá platba za jednotku výkonu. Kamarádi kamarádům, rozuměj zlodějům, mají opět dlouhodobé smlouvy, které některým nemocnicím platí za stejný výkon až o 50 % více, než je reálná hodnota tohoto výkonu. Z těchto faktů potom vyplývá cílená neochota k uzavírání smluv s nemocnicemi.

V této zásadní věci, vážené kolegyně a kolegové, uvědomte si prosím, že jde o zdraví našich spoluobčanů, a musím k tomu říct několik konkrétních poznámek. (V sále panuje hluk.)

Občané České republiky jsou dnes vystaveni nebezpečí, že vinou návrhu nepřijatelných smluv mezi pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními dojde k radikálnímu snížení dostupnosti zdravotních služeb. Ani dvanáct dní před koncem roku není smluvně zajištěno poskytování zdravotní péče v řadě nemocnic počínaje dnem 1. 1. 2013. Dramatická situace je způsobena tím, že zdravotní pojišťovny nesplnily povinnost uloženou zákonem a s nemocnicemi dosud neuzavřely smlouvy o poskytování služeb. Kvůli tomu se už dnes oddalují některé operace, a co je horší, že v některých nemocnicích se tvoří seznamy zaměstnanců k propuštění, jiní se již chystají, že dají sami výpověď, anebo již tyto výpovědi z této nejistoty sami dávají.

Zcela nepravdivé je tvrzení, že redukci nemocniční péče si vynucuje nedostatek peněz v systému zdravotního pojištění. Jeho výběr kopíruje růst mezd, které jsou o 2,8 % vyšší oproti roku 2011, a přineslo to deset miliard navíc proti stejnému období loňského roku. Já se ptám: A kde jsou tyto peníze?

Podle informací České televize v Česku funguje 152 nemocnic. Jak jsme dnes měli tiskovou konferenci, těch nemocnic je daleko více, protože v tom nejsou započítány nemocnice následné péče. Čili z těchto 152 nemocnic dle České televize by mělo úplně skončit 12 nemocnic, dalších 18 by mělo dostat už jen střednědobou smlouvu. Asociace nemocnic se snaží postupovat společně – buď smlouvu podepíší všichni, nebo nikdo.

Snahou rušitelů a zavíratelů nemocnic je především uzavírání menších nemocnic, kde je historicky poskytována kvalitní zdravotní péče. Pokud budeme přesunovat pacienty z malých do velkých nemocnic, tak neušetříme, protože ve velkých nemocnicích je péče podstatně dražší. A kdo na tom má také vydělat? No ti, kteří budou samozřejmě pendlovat mezi nemocnicemi a vozit pacienty – jsou to nestátní dopravní zdravotní služby.

Dnes jsme už jen necelé dva týdny před skončením smluv mezi pojišťovnami a nemocnicemi. Nejsou – to zdůrazňuji – uzavřeny žádné dohody. Podle návrhu se má 11 nemocnic úplně zrušit, dalších 11 nemocnic by mělo dostat smlouvu pouze na rok. V 97 nemocnicích by se mělo zrušit jedno a více oddělení. Je tedy jen zhruba 33 nemocnic, kterých by se škrty týkat neměly. Smlouvy nejde stihnout uzavřít do konce roku 2012, a proto tedy od 1. ledna vznikne bezesmluvní stav. Hrozí, že pojišťovny budou hrát jen neodkladnou péči.

Jsem rád, že dnes na tiskové konferenci Věcí veřejných pan doktor Fiala sdělil, že nemocnice nebudou omezovat zdravotní péči, že budou poskytovat služby tak, jak bylo až do konce tohoto roku. To je samozřejmě férové a je to velmi nadějně pro občany této země.

Chceme-li zrušit některá oddělení následné péče – víme dnes, že je přibližně 25 tisíc pacientů na těchto odděleních a obloženost je zhruba kolem 90 %, tak nevím, jaké nemocnice následné péče bychom měli zrušit.

Kterých nemocnic se netýká tato změna? Netýká se to pouze fakultních nemocnic a netýká se to tzv. center specializované péče. To je podle mého názoru v pořádku. Pan ministr údajně odmítl jednat s krizovým štábem nemocnic a probíhají zatím jenom jednání v krajích. Pojišťovny ustoupily v Plzeňském a Jihočeském kraji. Tam ale jednaly kraje nad rámec svých povinností.

Toto všechno se týká především akutní péče, nicméně má být rušena i následná péče, jak jsem se již výše zmínil, a toto si myslím, že není vůbec rozumné. Pokud se zdravotní služby začnou likvidovat v malých nemocnicích, pacienti se budou přesouvat do fakultních nemocnic, kde je péče dražší, ale hlavně nebude stačit počet lůžek. Žádná úspora tady nebude. Lidé budou totiž stejně nemocní, pouze místní a časová dostupnost se výrazně zhorší.

Já nemám rád slova, ve kterých se vyhrožuje, protože samozřejmě pamatuji zdravotnictví od roku 1964, kdy jsem nastoupil jako mladý lékař, a vím o tom, že pacient byl vždycky rukojmím. Říkalo se, že "když tohle nebude, tak samozřejmě poklesne zdravotní péče". To si nemyslím. Myslím si, že úroveň našeho zdravotnictví je stále dobrá, akorát finanční prostředky, kterých je v uvozovkách relativně málo, jsou špatně přerozdělovány.

Já bych zde řekl jeden malý příklad. Všichni víme, jak se z kvalitní zdravotní péče o kardiaky. Pamatuji doby, kdy jsme vozili pacienty s infarktem na interní oddělení a čekali jsme, jak dlouho se ten stav bude vyvíjet. Nebudu zde hodnotit léčebné výkony, které se od té doby změnily, ale jedno vím jistě. Jestliže si lékař nevěděl rady, jestli má pacient infarkt, anebo nemá – ono není jednoduché z jednoho EKG odečíst, jestli se jedná o infarkt, nebo jestli se vyvíjí infarkt – tak samozřejmě toho nemocného dal na tzv. expektační lůžko v rámci nemocnice. Dnes tedy žádná expektační lůžka nemáme, protože ani nemohou být, protože lůžka ve velkých nemocnicích jsou naplněna skoro na 100 % a sledovat nějakého pacienta jeden nebo dva dny, jestli se tento infarkt vyvine, nebo ne, je vlastně neúnosné.

Já jsem byl jako soudní znalec vyzván, abych posoudil, jestli jeden případ byl posuzován non lege artis. A skutečně, protože se jednalo o nemocnici, kde jsem dělal, tak jsem musel tento posudek odmítnout z podjatosti z jedné nebo druhé strany, ale skutečně se jednalo o to, že kdyby byl býval pacient na expektačním lůžku, tak samozřejmě na infarkt neumřel doma. (V sále je hluk!)

A nyní mi dovoluji obrátit se k programovému prohlášení vlády, které bylo dohodnuto v koaliční smlouvě mezi ODS, TOP 09 a Věci veřejnými. Víte, když se koukám po kolezích a kolegyních, tak zde vidím pouze tři, kteří se zúčastnili asi 18denního maratonu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte. Dámy a pánové, prosím o klid. A zároveň prosím všechny, kteří jsou přihlášení k pořadu schůze, byť vím dobře, že jednací řád nezná limit pro to, jak dlouho může řečník v této chvíli mluvit, ale já vás všechny prosím o vzájemnou ohleduplnost. Je přece možné přednést návrh k pořadu schůze tak, aby bylo zřejmé, o čem máme příště jednat, a nezaměňovat tuto žádost o zařazení nového bodu s tím, že vlastně už zahájíte vlastní jednání. Já rozumím, že to je zvláštní obstrukční praktika, která se tady v posledních týdnech množí, ale žádám vás o vzájemnou ohleduplnost. Nic jiného nemůžu udělat. Myslím si, že by nám to všem vzájemně prospělo. Nezaměňovat žádost o zařazení nového bodu, pakliže většina bude pro se mu plně věnovat.

Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Štětina: Vážená paní předsedkyně, děkuji za upozornění, ale jedná se o tak zásadní věc, kterou musím zdůvodnit. Není možné jednou větou říct, že žádám o zařazení bodu, a potom mi na to samozřejmě nikdo neodpoví, protože tak jak je v tomto spolku poslanců a poslankyň zvykem, tak samozřejmě je to vždycky zásadně přehlasováno. (Potlesk poslanců VV.)

Já se domnívám, že toto není mimo mísu. Týká se to zdravotnictví, a proto mi dovolu, abych tento svůj krátký projev přednesl. Já nejsem člověk, který si libuje v nějakém dlouhém vypravování. Sami jistě víte, kolikrát jsem zde hovořil a že mé projevy nebyly dlouhé, ale nicméně u takto zásadní věci mi dovolu, abych ji zdůvodnil.

Čili jsem skončil tím, že jsem se zúčastnil jednání o zdravotnické politice, dnes jsou zde přítomni pouze tři lidé, kteří byli za jednotlivé strany účastníky tohoto jednání. A já si nevzpomínám, že bychom navrhovali snižování počtu nemocnic nebo rušení celých nemocnic. Ano, hovořili jsme o ekonomice, o tom jistě, ale ne o tomto bodu.

Musím se také obrátit na vládní prohlášení, které se také týkalo Věcí veřejných, protože jsme ho podepsali, a v něm stojí: "Cílem vlády je zajistit občanům zdravotní péči na principu skutečné solidarity prostřednictvím moderního a udržitelného zdravotnictví." Předpokládá to reformu systému zdravotnictví, na které se musí podílet všichni hráči tohoto systému, jak máme uvedeno ve volebním programu Věcí veřejných, tedy poskytovatelé zdravotních služeb, to jest zdravotnická zařízení, dále jsou to plátcí, tedy pojišťovny, a také samozřejmě ti, kterých se to týká, tedy pacienti. Je správné, že impuls ke změnám vyšel z Ministerstva zdravotnictví, ale Ministerstvo zdravotnictví by mělo pojišťovny koordinovat. Pojišťovny postupují ale jednotně právě kvůli Ministerstvu zdravotnictví. Úspory, které se údajně mají najít, budou jedině na úkor pacientů, a navíc jsou dělány takovým způsobem, že se ve výsledku stejně neušetří. Je velmi špatné rušit nemocnice direktivně z Ministerstva zdravotnictví prostřednictvím pojišťoven, které nadiktují zdravotnickým zařízením smlouvy zatím jenom velmi krátkodobé. (V sále je neklid.) Je to zřejmě podle hesla "ber, nebo neber, tedy budeš, anebo budeš zrušen a zavřen". To je pro Věci veřejné nepřijatelné.

Samozřejmě při reformě zdravotnictví, která se týká snížení počtu lůžek na jednotlivých odděleních akutní péče, je třeba jednat zásadně se zřizovateli těchto zdravotnických zařízení a to jsou kraje. Zatím nemám takovou informaci, která by mě uklidnila, že s kraji se jednalo, že kraje souhlasí, a koneckonců v mnoha krajích, a týká se to i Královéhradeckého kraje, již restrukturalizace lůžek byla dávno provedena.

Velkým problémem je to, že různé nemocnice dostávají za stejné zákroky rozdílnou platbu. Takže například pokud má nemocnice dobrý kontakt a umí zatahat za nitky, dostane výrazně vyšší úhradu za zákrok než nemocnice, která takovéto možnosti nemá. Je proto třeba zveřejnit všechny smlouvy mezi nemocnicemi a zdravotními pojišťovnami, aby byly jasně viditelné rozdíly a ty se mohly následně odstranit. Čili cílem je jednotná platba, to znamená každému stejně.

A nyní už se blíží k závěru. Promiňte mi, jestli jsem byl tak dlouhý, ale dívám se na hodinky, nebylo to 20 minut.

Musím říci, že hlas zdravého rozumu musí znít jasně. Je třeba v tomto okamžiku mít na stole krizové řízení a vědět, jak bude postupováno po 1. 1. 2013. Je třeba okamžitě uveřejnit všechny dosud platné smlouvy mezi pojišťovnami a nemocnicemi, aby jakékoliv pochyby, které jsou o výhodnosti a na druhé straně nevýhodnosti nemocnic, nemohly být nějakým způsobem zneužity a nebo byly netransparentní. Je třeba naprosto spravedlivě, poctivě a fundovaně vybrat, co se má navrhnout ke zrušení a co se má navrhnout k restrukturalizaci, tak aby všechna zdravotnická zařízení v celé republice měla stejná pravidla, a hlavně k těmto závěrům by mělo dojít podle stejných kritérií. Je třeba zavést systém za stejný zákrok stejná úhrada, to znamená, že peníze jdou za pacientem.

Závěrem mi dovolu v této věci přednést dva zcela konkrétní návrhy. Navrhuji zařazení nového bodu této schůze Poslanecké sněmovny, to znamená Informaci ministra zdravotnictví k omezování zdravotních lůžek v České republice jako první bod po pevně schváleném programu. A za druhé svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. Za několik týdnů je totiž velmi ohrožena zdravotní péče pro naše spoluobčany.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec David Kádner má slovo.

Poslanec David Kádner: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zdravotnictví o hrozícím propadu zdravotní péče v Ústeckém kraji.

Před 14 dny jsem zde, vážení kolegové a kolegyně, mluvil o tom, že za celou dobu, kdy jsem poslancem této Sněmovny, jsem nečelil takové záplavě podnětů jako právě v současné době, kdy je zcela zjevný, či cynický, k občanům naprosto necitlivý přístup pana ministra zdravotnictví a do jeho působnosti spadajících zdravotních pojišťoven, jehož výsledkem má být rušení nemocnic a zhoršení dostupnosti zdravotní péče pro naše spoluobčany. Zcela oprávněné rozhořčení lidí rozhodně neutichá, ba naopak. (V sále je hluk.)

Rád bych teď pro vaši dokonalejší představu zaktualizoval informace o situaci v Nemocnici v Roudnici nad Labem, o které jsem podrobně hovořil před zmíněnými dvěma týdny, dnes také nově o Nemocnici Žatec, a začnu právě tou žateckou.

Takže tedy dobrý den z žatecké nemocnice. Na otázku, zda přišly nové návrhy smluv, odpovídají: "Ano, během posledních dnů přišly návrhy na uzavření smluv o poskytnutí a úhradě zdravotních služeb od všech v našem regionu stěžejních zdravotních pojišťoven."

Začíná to tedy nadějně, záhy ale přichází zhoršení. Na otázku, zda by-

ly smlouvy výhodné, odpovídají: Ne, a jsou dokonce v rozporu se stávající legislativou, zejména se zákonem 48/1997 Sb. a vyhláškou 618/2006 Sb. Návrhy smluv byly nevýhodné zejména z toho důvodu, že se odkazovaly na platnost přílohy č. 2, a to personální a věcné vybavení pouze na šest měsíců. Poté by platnost smlouvy vypršela. Dále byly nemocnici nabídnuty dlouhodobé smlouvy na pět let pouze pro obory chirurgie a interna a k tomu ještě jednoletá smlouva na dětské a gynekologicko-porodnické oddělení. To je pro ně samozřejmě zcela nepřijatelné a požadují uzavření smlouvy na všechny odbornosti a ve shodném rozsahu jako dosud. Okres Louny už byl redukcí lůžkového fondu dotčen z okresů Ústeckého kraje uzavřením akutní péče v Nemocnici Louny, a zbývá tedy už jen tato jediná nemocnice v okrese.

Na další otázky odpovídají, jak se snad i na lékaře sluší. O pokračování v lednu říkají, že se jejich spory s pojišťovnou samozřejmě nesmějí dotknout pacientů. Po Novém roce chtějí fungovat zcela normálně jako dosud. Mají za to, že na vyjednávání je ještě čas v lednu. Pokud jde o hospodářské výsledky, tak nemocnice v Žatci hospodaří se ziskem. Jakýkoliv zásah do struktury by však pochopitelně znamenal pád do ztráty. Oddělení jsou provázána včetně režie a komplementarizace, odejmutí dětského a gynekologicko-porodnického oddělení odhadují ztrátu okolo 10 mil.

Zkrátka a dobře, je to ryze a čistě technokratické rozhodnutí od zeleného stolu někde v dáli. Není a neexistuje jeden jediný reálný argument pro rušení. Nemocnice splňuje veškerá kritéria personálního i věcného vybavení včetně doporučení odborných společností. Znamenalo by to podstatné znedostupnění zdravotních služeb ve spádovém území.

Tolik tedy Žatec a teď k avizované Roudnici nad Labem. Stejně otázky a bohužel i skoro stejné odpovědi. Návrhy smluv přišly před několika dny, poslali je na Asociaci českých a moravských nemocnic a dali jim plnou moc k jednání se zdravotními pojišťovnami. No a jestli smlouvy byly výhodné? Odpověď je lapidární. Ne, nebyly. Dle těchto návrhů smluv VZP i některých ostatních zdravotních pojišťoven by nemocnice nebyla schopna udržet provoz. Gynekologie a porodnice od 1. 1. 2013 nebudou nasmlouvány, dětské oddělení od 1. 1. 2013 nebude nasmlouváno, novorozenecké oddělení od 1. 1. 2013 nebude nasmlouváno, chirurgické oddělení bude omezeno na jeden rok, chirurgická JIP bude omezena na jeden rok, interní JIP bude omezena na tři roky a interní oddělení rovněž omezeno na tři roky. A jakže tedy budou fungovat v lednu, když je reálné, že vám pojišťovny nedají do konce roku smlouvu? Pacientům chtějí zajistit akutní péči, kterou zdravotní pojišťovny musí hradit ze zákona, a budou se maximálně snažit nezklamat jejich důvěru, kterou jim občané projevili při manifestaci a svými podpisy pod peticí.

Pokud jde o hospodářské výsledky, tak i tato Podřipská nemocnice s

poliklinikou Roudnice nad Labem, s. r. o., má v průběhu posledních let roční obrát více než 290 mil., jejich hospodaření je vyrovnané a stabilní. Výroční zprávy, přílohy k účetní závěrce a zprávy auditora jsou řádně zveřejňovány na obchodním rejstříku ve Sbírce listin. Nemocnice vykázala výsledek hospodaření za rok 2011 – zisk ve výši 586 tisíc. Za rok 2012 je reálný předpoklad, že výsledek hospodaření bude opět kladný, takže hospodaření opět skončí se ziskem. Zdůrazňují, že na akutní lůžkové péči máme nula, tedy žádnou. Komu tedy vadí takovéto nemocnice, pane ministře?

Jenom roudnická nemocnice zaměstnává více než 350 zaměstnanců. Zdravotní a sociální pojištění je včas a řádně placeno. Plní předepsané požadavky zdravotních pojišťoven, tzv. personální a technické vybavení. Nikdy nebyl žádný rozpor. Nejsou placeni za počet postelí, ale za vykázanou péči. Nemocnice je hrazena jednou z nejnižších základních sazeb z celé republiky. Ze zveřejněných cen základních sazeb nemocnic v České republice jsou na 145. místě ze 150 nemocnic. Takzvaně pátá nejhorší úhrada od konce. Z celého Ústeckého kraje má nemocnice v Roudnici nad Labem nejnižší základní sazbu pro úhradu akutní lůžkové péče. Takzvaně pro VZP nejlevnější nemocnici. Případným zrušením roudnické nemocnice a uhrazením poskytnuté péče jinému zdravotnickému zařízení tedy není možné, aby zdravotní pojišťovny ušetřily finanční prostředky. Naopak, péče bude vždy pro pojišťovnu dražší. Svou práci odvádějí nejen kvalitně, ale pro celý systém i ekonomicky, levně a efektivně. Ze strany zdravotnických pojišťoven nezaznamenali nikdy žádný argument ani žádný důvod ke zrušení. Nemůže jít o ekonomickou úsporu. Co je tedy za tím jiného? Na tyto otázky nikdo neodpovídá. (Trvalý silný hluk v sále.)

A teď ještě pár slov o nemocnici ve Šluknovském výběžku, kde se naši čelní politici občas rádi ukazují, aniž by cokoli vyřešili. Nebo vlastně ano, už vyřešili Lužickou nemocnici v Rumburku. Poslechněte si její smutný příběh. Vedení Lužické nemocnice Rumburk v létě 2012 opakovaně a marně vyzývalo zdravotní pojišťovny k uzavření smlouvy, VZP a zdravotními pojišťovnami jim bylo odpovězeno, že uzavírání smluv proběhne až po skončení krajských voleb 2012. Už tady se musím ptát – pročpak asi?

První schůzka se zdravotními pojišťovnami a VZP proběhla až dne 5. 11. 2012. Toto jednání na základě uzavřeného memoranda zdravotních pojišťoven a zastupování vedla paní doktora Plisková a samostatně VZP, která ovšem s předloženou smlouvou zdravotních pojišťoven plně souhlasila. Na základě této předložené smlouvy zdravotními pojišťovnami Lužická nemocnice Rumburk odmítla tuto smlouvu podepsat a uzavřít z následujících důvodů: Smlouva ukládá Lužické nemocnici Rumburk zrušit odborná

oddělení. Za a) gynekologicko-porodnické oddělení, b) dětské oddělení. Zrušením těchto odborných oddělení by došlo k ohrožení zákona č. 20/2008 Sb. v plném rozsahu, neboť takto předložená a vnucovaná smlouva nerespektuje zejména dostupnost zdravotní a nemocniční péče z hlediska geografického uspořádání Šluknovského výběžku a jeho rozlohy a nereflexuje ani klimatické a terénní podmínky daného regionu, přičemž je zcela nutné říci, že zrušením těchto odborných oddělení by například občané České republiky z dolní části Šluknovského výběžku měli dosah nejbližšího zdravotnického zařízení v Děčíně a v České Lípě, což je vzdálenost okolo 90 km dostupnosti.

Celkově se tedy v Severočeském kraji v obdobné situaci nacházejí nemocniční zařízení Žatec, Duchcov, Roudnice nad Labem. Nemocnice Litoměřice a Kadaň smlouvu podepsaly, neboť jim smlouva neukládá rušení odborných oddělení, pouze snížení počtu ošetrovatelských lůžek.

Na základě takto destruktivní smlouvy předložené zdravotními pojišťovnami, která je v přímém rozporu se zákonem č. 20/2008 Sb., i vedení 1. krajské zdravotní společnosti předložilo kraji stanovisko, aby jako zřizovatel takto předloženou smlouvu se zdravotními pojišťovnami nezavíral. Od 5. 11. 2012 zdravotní pojišťovny vůbec nekomunikují, čímž záměrně vedou celou síť nemocnic do tísně z hlediska výše uvedeného zákona. Zdraví občanů České republiky se tak stává rukojmím zmiňovaných kruhů. Z hlediska složitosti geografického a terénního uspořádání Ústeckého kraje je nutné zachovat všechna nemocniční zařízení, která v takto dosavadním uspořádání zcela naplňují literu ústavního zákona o zachování a dostupnosti zdravotní a nemocniční péče.

Tato nutnost zejména vystihuje potřeby Šluknovského výběžku na základě jeho geografického, rozmanitého terénního reliéfu, klimatických podmínek, a to i s ohledem na celkovou zátěž při zabezpečení zdravotní a nemocniční péče, kdy Šluknovský výběžek představuje v takto složitých geografických a klimatických podmínkách zajištění péče pro 59 tisíc občanů České republiky.

Ze všech těchto důvodů tedy navrhuji: Za první – Podání parlamentní stížnosti na postup Ministerstva zdravotnictví České republiky o zbavení se odpovědnosti za státní zdravotní politiku, zrušení výběrových řízení a předání této povinnosti zdravotním pojišťovnám. Za druhé – V případě nutnosti iniciovat novelu zákona ve zkrácené lhůtě, která ukládá povinnost Ministerstvu zdravotnictví České republiky zajišťovat státní zdravotní politiku, zajišťovat výběrové řízení pro poskytovatele zdravotní a nemocniční péče. A za třetí – Podat ústavní stížnost pro porušení příslušného zákona.

Vážená paní předsedající, navrhuji zařazení tohoto bodu na dnešek ja-

ko první bod, a to po pevně zařazených bodech jako další. Děkuji. (Potlesk některých poslanců, zejména ze střední části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vít Bárta má slovo. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi navázat na mé předřečníky, pana dr. Štětínu a pana poslance Kádnera, a požádat o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zdravotnictví ke změnám v poskytování zdravotní péče, pro změnu v Karlovarském kraji. Rovnou říkám, že prosím o to, aby za jejich body byl zařazen tento můj jako pevně zařazený bod na program dnešní schůze po pevně zařazených bodech.

Co se týče Karlovarského kraje, dovoluji mi začít tím, že vám přečtu dopis, který jsem dostal od starosty města Mariánské Lázně. Podotýkám, že se jedná o dopis starosty za ODS, a proto tímto směrem se obracím i k poslancům ODS proto, aby můj bod podpořili.

"Vážený pane poslanče, oslovujeme vás jako obyvatelé lázeňského místa s mnohaletou tradicí a významem přesahujícím hranice republiky, města Mariánské Lázně. Situace v českém zdravotnictví není zdaleka ideální a momentální přístup státu nám připadá vůči lékařskému lázeňství a Mariánským Lázním jako přímo cíleně likvidační.

Prvním a nešťastným rozhodnutím je úprava indikačního systému a oslabování významu lázeňství obecně nekonceptními a z kontextu celého státního hospodářství vytrženými opatřeními ve jménu jednostranných úspor. Druhý hřebíček do pomyslné rakve Mariánských Lázní je současné omezování zdravotní péče obyvatelům i lázeňským hostům díky redukci akutních lůžek a likvidaci urologického oddělení, které je systémově součástí mariánskolázeňské léčebné nabídky.

Město Mariánské Lázně nedisponuje v podstatě jiným průmyslem, než je lázeňství a cestovní ruch. To je dáno historicky. A přestože vyvíjíme snahu o vybudování podpůrných aktivit, bude a musí být lázeňství podřízeno veškeré naše počínání. S tím úzce souvisí i komplexní zázemí pro lázeňství, tj. i místní přítomnostní adekvátně vybavené nemocnice. Konkurenceschopnost města stojí a padá na celé síti synergických vztahů, kdy přetržení jednoho může přinést fatální následky.

Jsmo přesvědčeni, že význam Mariánských Lázní jako reprezentanta České republiky je výjimečný, a proto si město zaslouží také výjimečný přístup ze strany státu.

Předem vám děkuji za vaši odpověď i za zájem o výše uvedené věci. S pozdravem jménem obyvatel města Mariánské Lázně starosta Zdeněk Král."

Dámy a pánové, starosta ODS v Mariánských Lázních se obrací na poslance Věcí veřejných v opoziční lavici s tím, že ministr zdravotnictví dosazený politickou sektou 09 za podpory strany, která se jmenuje Strana starostů... Strana starostů... Já myslím, že až sem ta absurdnost stačí. Ale dovolím si vás do té absurdnosti, která se děje v Mariánských Lázních, zasvětit ještě ze zcela jiného pohledu.

Dámy a pánové, v Mariánských Lázních se především léčí urologické choroby. A pokud v Mariánských Lázních chcete strávit několik týdnů léčebných procedur, dočtete se, že Mariánské Lázně mají tradici právě v léčbě urologických chorob. Nebudete se tedy divit, že urologické oddělení v Nemocnici Mariánské Lázně je největší oddělení této nemocnice. A toto urologické oddělení v momentu, kdy nebude existovat, protože má být zrušeno, znamená krach, resp. konec akutní péče nejenom na chirurgii, ale i celé nemocnice.

Připomenu vám ještě několik dalších kontextů rušení mariánské nemocnice. Jedním z nich je, že celý okres, který se dotýká Mariánských Lázní, je bývalým okresem, chcete-li teritoriem bývalého okresu, který nemá žádnou jinou nemocnici než nyní rušenou nemocnici v Mariánských Lázních. Pro akutní péči chirurgie, zmiňované urologie, ale i všech dalších potřebných zdravotnických služeb obyvatelé Mariánských Lázní a celého okresu budou mít od Nového roku jenom dvojí možnost: buď jet do 35 km vzdáleného Chebu, kde zůstává zachována nemocnice, nebo do 50 km vzdálených Karlových Varů.

Na první pohled se tedy jedná o věc, která neprospívá konkurenceschopnosti Mariánských Lázní, zcela evidentně snižuje kvalitu služeb a nabídky lázeňského města Mariánských Lázní. Protože kdo by chtěl jet se léčit do Mariánských Lázní, kdy k nejbližší nemocnici, kde mu mohou pomoci v případě zhoršení zdravotního stavu léčeného pacienta, buď pojedete do 35 km, nebo do 50 km vzdálené nemocnice? A to podotýkám, že naopak ten, kdo už si zaplatí nebo pojedete na lázeňskou péči, lze předpokládat, že nebude chtít standardní péči, ale ocení nadstandardní péči pokud možno specializovaného zařízení, které bude žít jaksí v souladu s ostatním lázeňským provozem v Mariánských Lázních. Tedy myslím, že není pochyb o tom, rušení urologie, rušení nemocnice v Mariánských Lázních není správným krokem.

Nicméně dovoluji mi následně vás seznámit s tím, jak to souvisí s činností Ministerstva zdravotnictví, jak to souvisí s tím, proč tady pan doktor Štětina, proč tady pan poslanec Kádner hovořili o tom, že žádáme pana ministra zdravotnictví, aby objasnil, na jakém principu se ruší konkrétní zdravotnická zařízení, aby objasnil, kdo nese zodpovědnost za to, že zůstanou zachována dražší zdravotnická zařízení, a naopak se ruší efektivnější a levnější zdravotnická oddělení, a dokonce celé nemocnice. Kdo nese

odpovědnost za to, že zde ničíme konkurenceschopnost Mariánských Lázní, kdo nese zodpovědnost za to, že se ruší nemocnice v Roudnici, která je pátou nejlevnější nemocnicí a že zůstane mnohem dražší nemocnice v sousedních Litoměřicích.

Ten příběh, který se dotýká mariánské nemocnice z hlediska odpovědnosti, který vám zde budu prezentovat, je příkladem toho, jak hledání odpovědnosti je velmi obtížné. Jak hledání odpovědnosti je obtížné proto, že se zdá, že buď někdo z obavy o to, aby tu odpovědnost nepřijal, anebo naopak záměrně proto, aby nebylo jasné, kdo tu odpovědnost ponese, se všechny ony reformní kroky, ony úsporné kroky, děly v bahně kolektivní nezodpovědnosti a určité míry chaosu, který bude mít jednoznačné nezvratné následky pro celou Českou republiku.

Já jsem si dal tu práci a sešel jsem se nejdříve s vlastníky nemocnice, následně jsem se sešel s lékaři, následně jsem se sešel s pacienty a nakonec jsem se sešel s panem starostou. A onu detektivku, ony protichůdné informace si vám zde dovoluji nyní prezentovat.

Začnu tím, že jsem se nejprve z logiky věci sešel s vlastníkem nemocnice. Sešel jsem se díky naší předsedkyni Věcí veřejných v Karlovarském kraji – díky Soně Puškašové – s panem Antonínem Stroleným, jednatelem nemocnice v Mariánských Lázních, a s majitelem nemocnice Vladimírem Michalčákem za přítomnosti místostarosty Mariánských Lázní panem Horkým. Tito tři pánové mě přesvědčovali mnoho minut o tom, že oni jako vlastníci nemocnice nejsou schopni nic učinit pro to, aby nemocnice zůstala zachována. Za prvé, že za to může urologická společnost, která vydala stanovisko, na základě kterého Všeobecná zdravotní pojišťovna odebere smlouvu na provozování urologické akutní péče v Mariánských Lázních. Následně mně vyprávěli o tom, že situace z hlediska VZP byla naprosto chaotická v tom, že opakovaně se během roku ptali majitelé této nemocnice na to ve VZP, jestli bude tato nemocnice zachována, nebo ne, vzhledem k šířícím se poplašným zprávám, které probublávaly z Ministerstva zdravotnictví a ze zdravotních pojišťoven po celý tento rok 2012. Opakovaně se představitelé této nemocnice dozvídali to, že se nemají bát, že je zájem o to, aby mariánská nemocnice zůstala fungovat.

Majitelé nemocnice mi dokonce předložili informace o investicích, které provedli do vybavení chirurgického sálu, do vybavení urologie, které jsou jednoznačně investicemi v řádu desetimilionů korun, což pro vaši představu u nemocnice s obratem 110 milionů korun ročně je bezesporu částka nemalá. Naopak se bojím říci – naopak se nebojím říci, že se jedná o částku zcela zásadní, a myslím si, že z pohledu i podnikatelského prostředí a důvěryhodnosti České republiky se z tohoto hlediska jedná i o krok, který čistě v poměru desetimilionové investice a stodesetimilionového

obratu hovoří při obratu jednání VZP pro následné zrušení této nemocnice za krok vůči vlastníkům za zcela likvidační.

Nicméně zároveň mi majitelé nemocnice sdělili, že i kdyby VZP nabídla prodloužení té smlouvy kupříkladu z konce tohoto roku aspoň o tři měsíce do března příštího roku, tak že páni majitelé už takové kroky nebudou podporovat, protože lékaři v této nemocnici již dali výpovědi a obnovení kvalitního týmu už v současné době ani není možné. Podotýkám, že místostarosta Horký za sociální demokracii, přítomný tomuto jednání s vlastníky jakožto reprezentant Mariánských Lázní, vlastnicích 13 %, zbývajících 13 % v této nemocnici, zcela přitakával a vyjadřoval naprostý souhlas s jednáním a názorem vlastníka i jednatele nemocnice.

Musím říci, že v tu chvíli po tom prvním jednání jsem byl rozzloben na chaotické a jednoznačně proti podnikatelským zájmům chovající se VZP. Když jsem se nicméně setkal s lékaři v mariánské nemocnici, zjistil jsem, že mi majitel a jednatel nemocnice lže. Že lékaři mně představili za prvé vyjádření urologické společnosti, které v žádném případě nevznývá tak, že by mělo dojít ke zrušení urologie v Mariánských Lázních, a zároveň jsem byl z tohoto hlediska ujištěn, že lékaři jsou připraveni dále setrvat i třebaš po improvizovanou dobu během měsíce ledna, února, března v mariánské nemocnici. Dokonce na to sepsali petici, kterou všichni svým jakýmsi prohlášením podepsali.

Kde je tedy pravda? Chtěli majitelé nemocnice v Mariánských Lázních zrušit tuto nemocnici? Nebo lékaři pod tlakem posledních událostí, kdy si uvědomili, co všechno s danou věcí souvisí, poněkud změnili svůj postoj k tématu, které se bezesporu jich velmi úzce dotýká.

Když jsem se setkal se starostou Mariánských Lázní, dal mně dopis, který si vám zde dovoluji přečíst. Dostal jsem dopis, respektive kopii dopisu, který dostal pan starosta Král od regionální pobočky Plzeň Všeobecné zdravotní pojišťovny: "Vážený pane starosto, dovolte, abych reagovala na váš dopis z 22. 11. 2012 ve věci smlouvy s Nemocnicí Mariánské Lázně, s. r. o. Ve věci optimalizace lůžek v této nemocnici proběhlo v poslední době jednání dne 31. 10. 2012 a následně pak 27. 11. 2012. Na základě shody..." a to, dámy a pánové, podtrhuji..."na základě shody z posledního jednání dochází s platností od 1. 1. 2013 ke změně akutních lůžek na lůžka následné péče v plném počtu. Jednání byl přítomen zástupce vašeho města místostarosta pan doktor Horký. Při tomto jednání pak zástupci nemocnice potvrdili, že jsou schopni zajistit potřebnou zdravotní péči v lokalitě zajišťované původně Nemocnicí Mariánské Lázně, s. r. o. Jsem přesvědčena o tom, že dohodnuté řešení všech stran nezpůsobí žádný výpadek v poskytování zdravotní péče našim pojištěncům a současně je korektním řešením pro další fungování nemocnice.

Dámy a pánové, dovolte mi interpretovat toto vyjádření, které poslala

Všeobecná zdravotní pojišťovna starostovi Mariánských Lázní. Všeobecná zdravotní pojišťovna se domnívá, že zrušení urologie a akutní péče v Mariánských Lázních je zcela v pořádku a že je to zájem jak Mariánských Lázní, tak Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Tragédie na celé věci je, že ono opravdu v dílčích pohledech je to správné rozhodnutí. Možná že změnit Nemocnici Mariánské Lázně na léčebnu pro dlouhodobě nemocné je možná řešením. Možná že je to úsporné řešení, které prospěje rozpočtu Všeobecné zdravotní pojišťovny. Možná že je to řešení, které prospívá řekněme silné lobby Karlovarské nemocnice, kde máme naopak určitý růst služeb, silné lobby Chebské nemocnice, kde máme určitý růst lékařských služeb, zdravotních služeb. Možná že dokonce v určitém slova smyslu to prospívá i Všeobecné zdravotní pojišťovně jako celku, protože obecně máme málo lůžek a máme ten počet lůžek seškrtnat. Ano. A já tady mám potřebu podotknout, že Věci veřejné stály u dodatku koaliční smlouvy, kdy jsme žádali pana ministra Hegera o jasný fahrplán zdravotnické reformy, o jasný fahrplán a způsoby a instrumenty hledání úspor ve zdravotnictví, mezi které mimochodem mělo patřit a má patřit snížení akutních lůžek ve zdravotnictví, nicméně jedna zcela zásadní podstata té věci zcela jednoznačně mizí, a to je to, že Ministerstvo zdravotnictví je tady jako politický orgán odpovědné za dostupnost zdravotní péče, za infrastrukturu zdravotní péče, tedy za kvalitu zdravotní péče, a mimochodem je zodpovědné i za to, aby to, co české zdravotnictví do této chvíle má jako svoje aktiva, mám-li to říci z ekonomického hlediska, aby tato aktiva nebyla prohospodařena, aby zdravotnictví bylo součástí prosperující české společnosti, aby se neopomněl i ekonomický zájem, byznysový zájem, který zdravotnictví ve vztahu k lázeňství a k cestovnímu ruhu, k zaměstnanosti jednoznačně má. A zde je jasný důkaz toho, že někdo zneužívá onoho chaosu ve zdravotnictví k tomu, aby se možná zajímavé a drahé budovy na úžasném území Mariánských Lázní proměnily na jakési zařízení, které z tohoto hlediska bude pro někoho prospěšnější než provoz akutní péče v Mariánských Lázních.

Já říkám, že Ministerstvo zdravotnictví a Všeobecná zdravotní pojišťovna, podotýkám v rukou politiků, správní rada VZP je jednoznačně v rukou politiků, této Poslanecké sněmovny, tak v tomto kontextu mohla vyvinout tlak na to, aby došlo k zachování akutní zdravotní péče v Mariánských Lázních. Ptám se, proč Všeobecná zdravotní pojišťovna rovnou nabízí to, že z konkrétního zdravotnického zařízení, když se zruší urologie, když se zruší chirurgie, když se zruší všechna akutní lůžka, proč automaticky nabízí smlouvy na ambulantní péči, o kterou má zdravotnické zařízení zájem. Mimochodem, proč tak činí v situaci, kdy tiše VZP a vůbec zdravotní pojišťovny vypovídají ambulantní smlouvy, a zase tady nekonceptně uzavíráme nějaké nové ambulantní smlouvy bez toho, aniž bychom měli

jasno a koncepci toho, jaké jiné ambulantní služby se budou rušit. Jaká je jistota podnikání ve zdravotnictví, pokud není navázáno na konkrétní lob-bistické a kmotrovské struktury ve zdravotnictví, tak jak o tom tady před 14 dny povídal pan poslanec Skokan na příkladu pana poslance Farského v Libereckém kraji, rušení konkrétních oddělení v turnovské nemocnici, rozšiřování jiných oddělení v nemocnici ve městě, kde je starostou posla-nec za TOP 09 pan poslanec Farský? Není v tomto směru jednání v Mariánských Lázních jen přesně dalším příkladem netransparentního záku-lisního jednání, které je prospěšné konkrétním zdravotním lobby v Chebské nemocnici, v Karlovarské nemocnici nebo možná přímo dotýkající se vlast-ní správy VZP?

Je absurdností to, že v městě Mariánské Lázně je starostou pan staros-ta Král z ODS. Místostarostou této obce, který odkýval zrušení akutních lůžek a jejich náhradu za LDN, je pro změnu místostarostou ze sociální de-mokracie. K tomu máme VZP a Ministerstvo zdravotnictví, kde nelze upřít to, že TOP 09 má v tuto chvíli prim, a v tomto kontextu je zcela evidentní, že napříč touto Poslaneckou sněmovnou, napříč tímto politickým spektrem probíhají procesy, které jsou jednoznačně ke škodě Mariánských Lázní, jednoznačně jsou ke škodě celému lázeňskému průmyslu, a tudíž cestov-nímu ruchu v ČR, a mimo to jsou jednoznačným příkladem chaotického zákulisního netransparentního prokurpčního rušení konkrétních oddělení, ba dokonce celých nemocnic v ČR.

Dámy a pánové, jestliže v Karlovarském kraji je v tachovském okrese nulový rozsah akutních lůžek, jestliže, znova podotýkám, zcela jednoznačně se v přítmí nekompetentnosti tady v tuto chvíli ruší Nemocnice Mariánské Lázně, a já prostřednictvím paní předsedkyně prosím, žádám pana ministra Hegera, aby osvětlil za prvé klíč, na základě kterého se konkrétní zdravotnická zařízení v Čechách ruší, na základě kterého se omezují, resp. ruší, konkrétní oddělení v mnoha nemocnicích, a dokonce více než desítka nemocnic má na tomto principu skončit. Ptám se, proč není možné zveřejnit smlouvy zdravotních pojišťoven s konkrétními nemocnicemi, aby bylo vidět, jak kupříkladu ona mariánská nemocnice je bezesporu ve svých chirurgických a urologických zákrocích levnější než jiné nemocnice v tom-to kraji. Ptám se, proč neexistuje jednotný ceník nemocnic, na základě kterého by se mnohem transparentnějším způsobem vyselektovalo to, jaké nemocnice přežijí a jaké ne, jaké se dokážou přizpůsobit nižším cenám, které objektivně jiné nemocnice dokážou poskytovat.

Ptám se, jestliže tady při interpelacích minulý čtvrtek pan ministr Heger říkal na interpelaci mé ženy, že Ministerstvo zdravotnictví nenese odpovědnost za počínání zdravotních pojišťoven z hlediska rušení nemoc-nic a konkrétních oddělení, proč Ministerstvo zdravotnictví procházelo oněmi dvěma memorandy se zdravotními pojišťovnami, proč Ministerstvo

zdravotnictví zcela jednoznačně koordinovalo kroky zdravotních pojišťoven z hlediska vypovídání smluv. Ptám se, proč z tohoto hlediska právě onen konkrétní ceník, který kdyby tady nebyl, mohl být právě podkladem už celou řadu měsíců pro debatu o rušení konkrétních zdravotnických zařízení.

Dámy a pánové, já v tomto směru si dovoluji požádat o to, aby bod Informace ministra zdravotnictví k situaci nemocnic v Karlovarském kraji získal vaši podporu. Prosím vás nejenom za starostu ODS, který žádá pro-jednání tohoto bodu zde ve Sněmovně, protože v tuto chvíli není jiná ces-ta, jak zachránit nemocnici v Mariánských Lázních. Pokud dnes tady pan ministr, nebo v tomto týdnu pan ministr nezaujme jasné stanovisko, od Nového roku opravdu tato nemocnice přestane existovat. V Mariánských Lázních už budeme mít navždy jen LDN. Budeme vzkazovat návštěvníkům Mariánských Lázní: Pokud se pojedete léčit do Mariánských Lázní s urolo-gickým problémem, počítáme s tím, že jsme připraveni vám nabídnout kva-litní služby léčebny dlouhodobě nemocných. (Potlesk ze středu sálu.) Nic jiného totiž podle VZP a podle mnohých už asi oni pacienti v Mariánských Lázních nebudou potřebovat. Pokud zde nezvítězí určitý teologický názor, že naopak budeme přesvědčeni o tom, že víra uzdraví všechny ty, kteří se rozhodnou navštívit Mariánské Lázně a budou popíjet prameny, které z to-hoto hlediska jsou po desítky let v tomto jednom z nejmladších českých měst tolik mezinárodně ceněny.

Dámy a pánové, rozumím tomu a sám jsem byl u toho, když jsme v rám-ci úspor ve zdravotnictví omezovali lázeňskou péči v České republice. Ano, české zdravotnictví nemá na to, aby investovalo tolik jako v minulých letech do lázeňství v rámci rozpočtu zdravotnictví. Ano, nemá na to. Ale přesto to neznamená, že o to více podtrhneme sotva dýčající cestovní ruch a průmysl lázeňský, který je v Mariánských Lázních, tím, že zrušíme urologii a následně celou nemocnici v Mariánských lázních.

V kontextu toho, kdy nám tady pan premiér prakticky takřka na každé schůzi vzkazuje, jak vláda České republiky bude provádět prokonkurenční politiku, jak bude provádět stimuly pro to, aby se v Čechách žilo lépe, aby se v Čechách lépe podnikalo, je příklad rušení nemocnice v Mariánských lázních zcela jednoznačně příkladem reálného pravého opaku, kdy vlastní starosta z ODS není vyslyšen u vlastní strany.

Dámy a pánové, jestliže nedáte prostor vyjádření, resp. společným úsilím nepřesvědčíme pana ministra Hegera, aby v této věci dal jasné vysvětlující, resp. garanční stanovisko k tomu, že má být nemocnice v Mariánských Lázních zachována, do konce roku tato nemocnice, jak jsem říkal, skončí, promění se na nemocnici pro dlouhodobě nemocné, omezí se kvalita služeb v Mariánských Lázních. A já si dovolím vás zde potom pravidelně informovat o ekonomické prosperitě tohoto města,

zodpovědnosti pana ministra Hegera i těch, kteří projednání tohoto bodu nepodpoří.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přihláška – pan poslanec Vít Bárta. (Poslanec Bárta říká mimo mikrofon, že vystoupí později.) Čili ji rušíte? Prosim, ale jste na řadě. (Poslanec Bárta říká ze svého místa, že teď svoji přihlášku ruší, ale přihlásí se později.) Pane poslanče, já zde mám přihlášky v tom pořadí, ve kterém mi sem byly přineseny. Jednací řád předpokládá, že se poslanci k vystoupení, které se týká změny pořadu schůze, hlásí v první půlhodině našeho jednání. Vy jste se v první půlhodině přihlásil, přihláška je tady, má pořadové číslo, které odpovídá tomu, kdy sem byla předána, takže se buďto teď ujmete slova – já vás o to žádám – a vyhovíte tomu, co po nás požaduje jednací řád.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, když žádáte, já vám velmi rád vyhovím. Přiznám se, že jsem si chtěl doplnit na základě předchozích informací, které tady zazněly, tento bod a přihlásit se do debaty znovu, což asi stejně nakonec budu muset učinit, nicméně vašemu přání vyhovím a předložím další bod, který se jmenuje pro změnu Informace ministra zdravotnictví k nesystematickým a netransparentním změnám v poskytování zdravotní péče v Plzeňském kraji.

Je zde naprosto jasná cynická ambice rušit výrazně efektivnější, nebo chcete-li levnější nemocnice na úkor toho, že naopak se zachovávají nemocnice dražší. Těch příkladů je celá řada a některé z nich tady již konkrétně zazněly v minulých týdnech i dnes, nicméně mi dovolu v tomto kontextu se zaměřit nyní na situaci v Plzeňském kraji, která bezesporu vyžaduje samostatnou pozornost.

Proč se v rokycanské nemocnici má rušit porodnické a dětské oddělení, když tato oddělení umějí zákroky, které se zde provádějí, provádět o jednu třetinu levněji než v nemocnici plzeňské? Nejprve byla ambice zde úplně tyto aktivity zrušit, potom zdravotní pojišťovny přistoupily k tomu, že se tedy zachová smlouva s tímto zdravotnickým zařízením naproti jiným zdravotnickým zařízením pouze na tři roky, tedy na střednědobou smlouvu. Vedení nemocnice je vděčno alespoň za tuto možnost, jelikož zastání se v této složité situaci hledá velmi obtížně.

Pacienti dětského oddělení a porodnice by dle argumentů Ministerstva zdravotnictví měli v budoucnosti přejít do plzeňské soukromé nemocnice U Mulačů nebo do hořovické nemocnice. Rušení zmíněných oddělení tak bude dalším důvodem občanů ke stěhování do větších měst, kde naleznou kompletní lékařskou péči, jelikož ta se tak stane velmi těžko dostupnou.

V důsledku kroků, které podniklo Ministerstvo zdravotnictví, je též ne-

dostatek praktických lékařů na venkově a v pohraničí, jelikož nejsou dostatečně bonifikováni. Je zapotřebí si v tomto kontextu připomenout, že Plzeňský i Karlovarský kraj jsou velmi blízko Německu, kde v tomto směru uplatnění i platová politika jsou poněkud diametrálně odlišné než v České republice.

A tak se tedy ptám, jak kvalitní zde zůstanou lékaři, jak excelentní personál v rokycanské nemocnici může zůstat za situace, kdy víme, jakým způsobem se vyvíjí nezaměstnanost v České republice. Jak zásadní je otázka pro výběr povolání a obzvláště pro špičkové lékaře, to, jestli dostanou smlouvu na tři roky, nebo na let pět.

Rokycanská nemocnice je tříletou smlouvou jednoznačně odkázána k tomu, že zde logicky klesne kvalita poskytované péče. Jedná se o další z mnoha dílčích příkladů toho, jak utajovaná, nenápadná zdravotnická pseudoreforma pana ministra Hegera ubližuje konkrétním zdravotnickým zařízením i kvalitě služeb, na kterou doposud byli občané těchto konkrétních regionů zvyklí.

Já si dovoluji tedy v tomto směru říci, že není náhodou, že Ministerstvo zdravotnictví činí tyto kroky jinak. Právě již opakovaně Petrem Skokanem ve zmiňované nemocnici mezi Turnovem a nemocnicí, kterou s nadsázkou mohu označit jako nemocnici pana poslance Farského. Mohu se znovu ptát, tentokrát v kontextu Plzeňského kraje, proč nemohou být zveřejněny smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a nemocnicemi. Proč Ministerstvo zdravotnictví nenavrhne jednotný ceník pro konkrétní standardizované nemocniční oddělení a pracoviště. Proč neproběhla řádná veřejná debata, do které se mohou zapojit všichni občané České republiky, a v souladu s programovým prohlášením vlády České republiky debata i se všemi parlamentními stranami nad tím, jak má vypadat zdravotní koncepce, a jaká tedy má být efektivní zdravotnická koncepce, jaká zdravotnická zařízení zachovat a jaká ne.

V kontextu s tragikomedii, která s netransparentním rušením nemocnic souvisí, se mi v tomto duchu vybavuje mnoho paralel. Nicméně to nejzásadnější srovnání vidím právě v tom, že v Plzeňském kraji se v zásadě děje úplně to samé, co se děje v Mariánských Lázních a vůbec Karlovarském kraji. Akorát že pro změnu se tady ruší o jednu třetinu levnější rokycanské oddělení dětské a gynekologické, a pokud mi někdo namítne, že se reálně neruší, protože se uzavírá smlouva tříletá, tak jednoznačně říkám, že se bezesporu musí snížit kvalita zde poskytovaných služeb, a bezesporu tady říkám a jsem přesvědčen o tom, že je to jenom další příklad růstu nákladů zdravotnictví.

Dámy a pánové, dnes tady pan doktor Štětina říkal, že nemocnice budou dále poskytovat zdravotní péči bez ohledu na to, že nemají podepsané smlouvy. Je to skvělá zpráva pro občany České republiky, je to skvělá

zpráva pro ty, kteří se cítí zodpovědní za to, jaká je zdravotní péče v Čechách. Je to nicméně velmi špatná zpráva pro každého, komu záleží na rozpočtu Ministerstva zdravotnictví, na otázce efektivity vynakládaných prostředků Ministerstva zdravotnictví, a v konečné fázi je to i velmi špatná zpráva pro vlastní VZP a všechny ty, kteří jsou za její správu zodpovědní. Protože to, že jednotlivé nemocnice zůstanou u toho, že budou dále poskytovat péči v nezměněném rozsahu, z toho plyne, že za leden tady ty nemocnice vyfakturují objem finančních prostředků, na jaký byly v roce 2012 zvyklé. A to je bezesporu jiná částka než ta, se kterou VZP počítá.

Když k tomu připočítám ještě to, že naopak VZP za tento rok prohospodařila všechny peníze, které v rezervách měla, a to znamená, že reálně VZP tento rok hospodařila na sekyru, do minusu, to znamená, že pro příští rok VZP jede bez rezerv, a už v tuto chvíli toto jsou další náklady, které je zapotřebí připočítat k tomu onomu minusu, který reálně systémově v tuto chvíli můžeme ve VZP vidět. Sečteno, potvrzeno, dostáváme se do situace, která opravdu tady za pár týdnů může vyústit v nucenou správu VZP. A to je bezesporu proces, který zase bude vyhovovat několika málo subjektům, několika málo lidem, kteří se velmi dobře orientují v tom, co v takové situaci s takovýmto kolosem učinit. Zase je to situace, která tiše může vyplynout v další, ještě méně transparentní situaci, která bude prospívat nějakým zákulisním lobby. Stejně jako v Mariánských Lázních, stejně jako v Rokycanech nebo v nemocnici v Plzni, stejně jako ve VZP, stejně jako na Ministerstvu zdravotnictví, nebo spíše v některých stranických sekretariátech.

Jestliže k tomu připočítáme skutečnost tu, že jakákoliv nestabilita jakékoliv instituce prioritně ty nejlepší vede k tomu, že odejdou, a tudíž i v tomto kontextu musíme počítat s tím, že právě nejenom z nemocnice v Rokycanech odejdou ti nejlepší lékaři, ať už do Německa, nebo do jiných míst, tak ve stejné logice platí, že jenom tímto nekonceptním, chaotickým, zákulisním, nenápadným rušením zdravotnických zařízení a konkrétních oddělení snižujeme kvalitu péče, snižujeme kvalitu zdravotnictví v České republice. Snižujeme tím to, co tady léta bylo budováno a na co v mnoha směrech jsme tak pyšní. Tak rádi čteme v novinách to, že z Ameriky přijedou konkrétní operatéri se učit od našich českých lékařů. Tak rádi čteme titulky o tom, jak máme nízkou úmrtnost v porodnicích, tak rádi čteme o tom, jak v mnoha směrech máme nadstandardní kvalitu péče, včetně toho, že se dozvídáme o tom, že přes tento neutěšený stav zdravotnictví zavádíme drahé a bezesporu ty nejúžasnější zdravotnické postupy, které ve světě jsou. Přesto lámeme a przníme české zdravotnictví právě těmito nenápadnými krůčky, které v současné době se dějí.

Apeluji na vás, abyste tyto netransparentní krůčky nepodporovali.

Apeluji na vás, abyste podpořili boj za to, že české zdravotnictví bude moci být lepší, a ne horší. Prosím vás o to, abyste podpořili projednání konkrétního stavu a rušení nemocnic v jednotlivých krajích, v jednotlivých nemocnicích. Prosím vás o to, aby pan ministr Heger musel přijmout odpovědnost za každé rušení konkrétního oddělení, konkrétní nemocnice, tak jak by to v každé civilizované zemi mělo být. Tak, aby pan ministr Heger musel zdůvodnit, musel obhájit tyto konkrétní kroky. A já si dovoluji tady říci na obhajobu pana ministra, že si myslím, že oproti mnohým svým předchůdcům toho pan ministr zdravotnictví schopen je. Že je to kompetentní lékař a že je to manažer, který bezesporu dokázal nejednou, že zdravotnické zařízení v Hradeckém kraji pod jeho vedením vzkvétalo.

Ale právě proto vás prosím, aby i vůči každému pacientovi v Mariánských Lázních či v Rokycanech bylo Ministerstvem zdravotnictví jednoznačně zdůvodněno, že neexistuje jiná cesta, jak jejich oddělení zachovat, jak jejich nemocnici zachovat, jak se postarat o to, aby ti nejlepší chirurgové, gynekologové, urologové zůstali tam, kde jsou. Možná že pan ministr Heger nám to dokáže obhájit, a věřte mi, že já ho budu velmi pokorně poslouchat a budu se ptát, jestli to tak je, nebo není. Ale prosím, abyste podpořili to, že každé toto zdravotnické zařízení a oddělení musí být důsledně vysvětleno.

A v této předvánoční atmosféře mi dovoluji dodat, že to do Nového roku nepočká, protože nemocnice do Nového roku z jedné strany bezesporu nebudou mít podepsány nové smlouvy, a přesto z druhé strany na základě onoho provizoria řada konkrétních lékařů se nyní rozhoduje pod tlakem vzrůstající nezaměstnanosti v České republice, jak dál se v následujících dnech zachovají. A nejenom konkrétní lékaři. Jde i o chování konkrétních vlastníků, jde i o možnost vytvoření tlaku na tyto vlastníky jako právě v Mariánských Lázních pro to, aby se odpovědnost dohledala.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní pana poslance Michala Babáka.

Pardon. Dostávám velmi časté dotazy, kolik je ještě přihlášených. V tuto chvíli pan poslanec Michal Babák, Michal Babák, Petr Skokan, Josef Novotný, Miroslav Petráň, Jana Drastichová. Počítám-li dobře, tak šest. A to je všechno, protože to byli ti, kteří se v první půlhodině přihlásili k pořadu schůze, tak jak říká jednací řád.

Pan poslanec Babák má slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, paní předsedající, za udělené slovo.

Dámy a pánové, chtěl bych navrhnout nový bod, který bych chtěl navrhnout za pevně zařazené body dnes, a to Informace ministra zdravot-

nictví k uzavírání jednotlivých smluv s nemocnicemi v Jihomoravském kraji.

Jak jistě víte, včera v dopoledních hodinách proběhla správní rada Všeobecné zdravotní pojišťovny, kde se tento bod řešil. Řešil se poměrně dost do hloubky a bohužel jsme se dozvěděli od nového generálního ředitele, že situace s podepisováním jednotlivých smluv je velice vážná. Nejhorší situace je dle názoru pana generálního ředitele VZP v Praze a ve Středočeském kraji. Údajně nejlepší situace je v Pardubicích, kde bylo již podepsáno, alespoň uzavřeno, tzv. memorandum, i když nevím, co poskytne memorandum za finanční prostředky jednotlivým nemocnicím. Nicméně situace je opravdu vážná, a to ve všech krajích.

V mém kraji, to znamená v Jihomoravském kraji, jde o několik nemocnic, kde je tato situace vážná, a to i v nemocnici v Blansku, což je moje rodné město, kde je ohrožena například existence neurologie, která v této nemocnici funguje již několik desetiletí, poměrně dost dobře fungující neurologie, která má vedle sebe i iktovou jednotku, kde tímto rozhodnutím by se blanenské nemocnici zrušilo v podstatě v celém okrese možnost neurologického lůžkového oddělení a pacienti by museli jezdit 30 kilometrů do Brna. Další tristní situace je v Hustopečích, kde se obávají o osud interny a chirurgie.

Nejen v těchto dvou nemocnicích, ale i v dalších, které monitorujeme, je situace vážná. Nicméně vážnost situace jsme právě řešili včera na správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny, kdy nám sdělil generální ředitel zdravotní pojišťovny VZP, že v tuto chvíli nepočítá s tím, že by podepisoval smlouvy do konce roku, že se předpokládá, že se budou jednotlivé smlouvy podepisovat až po Novém roce v průběhu ledna, možná února, možná března a že se budou podepisovat retrospektivně, tzn. se zpětnou účinností. Což si nemyslím, že je zrovna šťastné.

Každopádně tam zazněla spousta připomínek, a to negativních vůči Ministerstvu zdravotnictví v této oblasti, a to zejména záležitost, že všechny pojišťovny – v tuto chvíli je to zástupce Asociace pojišťoven, to znamená jmenovitě pan Gajdáček, oproti Všeobecné zdravotní pojišťovně, generálnímu řediteli – jednájí absolutně nekoordinovaně. V podstatě jezdí poměrně dost chaoticky po nemocnicích, což vyvolává samozřejmě rozhodně různé vícepráce a rozhodně to bude mít vliv na celou časovou osu podepisování smluv, což si myslím, že Ministerstvo zdravotnictví v tomto rozhodně zaspalo. Zaspalo v té koordinaci, protože Ministerstvo zdravotnictví ať chce nebo ne, je zodpovědné za chod jednotlivých pojišťoven a za podpisy těchto smluv. A zaspalo to, aby zprostředkovalo nebo zprocesovalo koordinaci těchto pojišťoven, protože některé podpisy jdou, což jsme se dozvěděli včera na správní radě, dokonce proti sobě. Některé nemocnice chtějí podepsat zdravotní pojišťovny prodloužení smluv,

některé nechtějí podepsat zdravotní pojišťovny prodloužení smluv, a proto i v tomto bodě bych se rád zeptal pana ministra zdravotnictví Hegera, jestli o tomto vůbec ví, že se to děje, protože samozřejmě že tuhle tu věc má v kompetenci a na starosti jeho první náměstek pan inženýr Nosek, který se stal shodou okolností minulou správní radou předsedou správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, což nahrává i té teorii, že to propojení, což není vůbec špatně, s Ministerstvem zdravotnictví a s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou, to personální propojení v tuto chvíli existuje. To znamená, že to, co dřív jsme kritizovali, že nefungovala jakási komunikace mezi správní radou a ministerstvem, tak v tuto chvíli si myslíme, že je odstraněno tím pádem. Ale je jasné, že Ministerstvo zdravotnictví musí mít tu zodpovědnost za uzavírání jednotlivých smluv nejen této Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale i v dalších pojišťovnách, to znamená s Asociací pojišťoven.

Rád bych tady ještě vyzdvihl, že některé smlouvy jsou uzavírány poměrně dost chaoticky. Jsou domlouvány například na půl roku, na rok, na tři roky, na pět let. A to by byl předmět dalšího mého dotazu, proč tyto věci nejsou odkryty, nejsou transparentně alespoň nám tady v Poslanecké sněmovně sděleny, jakým způsobem se ty smlouvy uzavírají. Já jsem se to jako člen správní rady bohužel nedozvěděl.

Takže to by bylo k prvnímu bodu, to znamená Informace ministra zdravotnictví k uzavírání smluv s nemocnicemi především v Jihomoravském kraji.

A jestli jsem to pochopil, paní předsedkyně, mám tam ještě druhý bod, jestli tedy můžu ihned navázat. (Ano.)

V tomto druhém bodu bych poprosil o zařazení též nového bodu, a to Informace ministra zdravotnictví o krizovém stavu ve zdravotnictví a následném porušování Listiny základních práv a svobod.

V tuto chvíli má zdravotnictví dva problémy. Jeden problém, jak již tady naznačili i mí kolegové a já, je problém akutní, to znamená s uzavíráním smluv s jednotlivými nemocnicemi, nicméně daleko širší a větší problém, který řešila i včerejší správní rada Všeobecné zdravotní pojišťovny, je s úhradovou vyhláškou a všeobecně s ekonomikou ve zdravotnictví, která se v tuto chvíli řítí do obrovské propasti. Je to dáno tím, že úhradová vyhláška, která v tuto chvíli je nastavena na rok 2013 a která byla ušita horkou jehlou v průběhu posledních dvou měsíců bez jakýchkoliv možností širších připomínek, tak tato úhradová vyhláška počítá s tím, že se sníží úhrada lůžkové péče o 2 až 3 %, dále se sníží úhrada ambulantní péče o minimálně 6 %, dále se sníží úhrada následné péče o minimálně 5 %, a samozřejmě když k tomu započítáme inflaci, která bude pravděpodobně kolem 3 až 4 %, tak se dostáváme na částku, která je oproti roku 2011 na příjmové stránce zhruba o 8 až 10 % nižší než v roce 2013.

Co z toho vyplývá? Z toho vyplývají dva velké problémy. Jednak, a já konkrétně budu mluvit za Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, kde jsem členem správní rady, z toho vyplývá to, že Všeobecná zdravotní pojišťovna bude v červených číslech, čili bude pro rok 2013 v deficitu, a to zhruba mezi 6 až 8 mld., což je propočítáno nejen správní radou, ale i některými ekonomy, a to je zhruba stejné číslo, nebo stejná suma, která bude v roce 2012 deficitem pro rok 2012. Jenomže v roce 2012, kdy na začátku roku 2012 byly ještě určité rezervy na bankovních účtech z předchozích let a samozřejmě byl též načerpaný rezervní fond, tak to ani tolik nebolelo jak naše zdravotnictví, tak především naše pacienty. Jenomže v tuto chvíli jsme ve Všeobecné zdravotní pojišťovně na nule, kdy žádné rezervy nejsou. Takže co se stane? Stane se to, že Všeobecná zdravotní pojišťovna půjde postupně do deficitu tím způsobem, že nebude mít finanční prostředky, nebude mít příjmovou stránku, to znamená, že začne být v prodlení ve vyplácení jednotlivých úhrad, vyplácení nemocnic, vyplácení doktorů, vyplácení léčiv, takže tím pádem se dostáváme do velmi složité situace, kdy nemocnice budou dostávat od Všeobecné zdravotní pojišťovny peníze, a teď je odhadování, že ke konci roku to může být o 2 až 3 měsíce později. A pochybuji, že většina nemocnic má pro tyto účely stanovené nějaké rezervní fondy nebo si můžou stanovit nějaký úvěrový rámec, aby si tyto provozní účely kryly.

Bavím se o Všeobecné zdravotní pojišťovně, která vlastně představuje 70 % trhu. Ono u ostatních pojišťoven to bohužel, a teď zase ve vztahu ke Všeobecné zdravotní pojišťovně, není tak tristní, protože ostatní zdravotní pojišťovny, a nechápu, proč je to tímto způsobem nastaveno, vyplácejí za úkony méně, než má Všeobecná zdravotní pojišťovna nastaveno. Tudíž problém se bude týkat zejména Všeobecné zdravotní pojišťovny a já pochybuji, že tohle budou moci jednotlivá zdravotní zařízení, jednotlivé nemocnice krýt ze svých prostředků, tenhle dvou- až tříměsíční výpadek. To znamená, že se dostáváme na to, že nebude na platy doktorů, nebude na platy zdravotního personálu a nebude v podstatě na provoz nemocnic.

To je jeden problém. Ale druhý problém s ohledem na naši největší zdravotní pojišťovnu, což je Všeobecná zdravotní pojišťovna, je ten, že odhady některých, řekněme zkušenějších, členů správní rady, než jsem já, protože já jsem tam asi dva roky, někteří jsou tam sedm let a tak dále, je, že pokud se úhradová vyhláška nezmění, tak únor a březen je přesně datum, kdy bude vyhlášena na Všeobecnou zdravotní pojišťovnu nucená správa, a to je prosím legitimní informace od členů správní rady jak zprava, tak zleva, takže předpokládám apolitická informace.

Poprosil bych prostřednictvím paní předsedající zařadit bod Informace Ministerstva zdravotnictví o krizovém stavu ve zdravotnictví, aby se k tomuto pan ministr vyjádřil, protože zatím jsem bohužel jeho vyjádření ne-

slyšel, i když jsme se ho ptali už několikrát, jak se k této situaci postaví, a vyvrátil argumenty, které tady přednáším. Jsem pro, že se můžeme mýlit, i když nás je samozřejmě ve správní radě poměrně dost. Aby vyvrátil, že ve zdravotnictví k této kritické situaci nedojde, že nedojde k nucené správě Všeobecné zdravotní pojišťovny. A to bych poprosil na zařazení tohoto bodu.

Ještě bych rád chtěl připomenout ministru zdravotnictví, který doposud, jak jsem se již zmínil, pasivně mlčí a přenechává veškeré klíčové vyjednávání pojišťoven na krajích a na pojišťovnách, aniž by fungoval jako skutečný odborný garant a centrální dohled, ač tyto role jasně vyplývají ze zákonů a ústavního pořádku České republiky: Pane ministře, připomenu vám, že vaše aktivní role vyplývá z Ústavy, a to z článku 3, že součástí ústavního pořádku České republiky je právě zmíněná Listina základních práv a svobod, ke které se ještě vrátím. A dále bych rád připomněl článek 23 Ústavy České republiky, který v bodě 3 říká: Slib poslance a senátora zní: "Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony včetně Listiny základních práv a svobod, slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." Původně jsem chtěl ocitovat, a myslím si, že by to bylo dobré připomenutí, celou Listinu základních práv a svobod, na kterou obzvlášť naše vláda poslední dobou zapomíná, nicméně vás tady nebudu trápit dlouhosáhlým čtením, ale nezlobte se, vyberu alespoň některé články, které se bezprostředně týkají tohoto bodu a které se týkají zdravotnictví jako takového.

Článek 6 Listiny základních práv a svobod říká: Každý má právo na život. Lidský život je hoden ochrany již před narozením. Nikdo nesmí být zbaven života. Trest smrti se nepřipouští. Další zajímavý článek, který se týká bezprostředně mého bodu, je, a tak činím i já, a je to článek číslo 23, že občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod. A poslední, článek číslo 29, bod číslo 1: Ženy, mládí a osoby zdravotně postižené mají právo na zvýšenou ochranu zdraví při práci a na zvláštní pracovní podmínky. A omlouvám se, ještě poslední, článek číslo 31: Každý – a ten je nejdůležitější v tomto bodu – každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného zdravotního pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví tento zákon.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Skokana, ale předtím ještě sdělím, že o omluvu požádal z dnešního jednání, tedy z úterka, pan ministr Kamil Jankovský, takže to je dnešní den. A

stejně tak požádala o omluvu paní ministryně Karolína Peake, která požádala o omluvu dnes od 16 do 18.30 hodin z pracovních důvodů.

A teď prosím pana poslance Skokana, aby se ujal slova se svým námětem do pořadu schůze.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, navrhuji zařazení nového bodu dnešního programu s názvem Informace ministra zdravotnictví ke krizovému stavu poskytování zdravotní péče v Libereckém kraji.

Chtěl bych požádat o zařazení nového bodu z důvodu nesystematičnosti a omezování zdravotnických služeb v turnovské nemocnici, která je omezovaná průběžně a v poslední době obzvláště na úkor Nemocnice v Semilech. A dále vysvětlení netransparentnosti a nekonceptčnosti uzavírání nemocnic či oddělení v Libereckém kraji jako takovém.

Ti z vás, kterým dobře slouží paměť, tak ti jistě vědí, že velmi podobně jsem žádal už před dvěma týdny, a nezbývá mi, než tento návrh předložit a opakovat. Protože když někdo krade, tak by to dělat neměl, ale když při tom ještě ohrožuje, když někdo při svém kradení ještě ohrožuje zdraví a životy lidí, tak je to ještě o to horší.

Celkem osm nemocnic je v Česku od ledna již odsouzeno k zániku. Možná se jim ne vždy povedlo, nicméně zcela jistě zachránily mnoho životů a ještě více lidem dlouhá léta pomáhaly zlepšovat jejich zdraví, ale od Nového roku je jim řečeno, že už je nikdo nepotřebuje. A nemá po nich, jak se říká, štěknout ani pes, natož pojišťovna. Pěkné, opravdu vzorová služba Ministerstva zdravotnictví občanům a voličům tohoto státu. A Liberecký kraj z toho bohužel není vyjmut. I on je svěřen této péči.

Samozřejmě že mnohem důležitější než životy a zdraví našich občanů jsou elektronické knížky IZIP a další tajuplné IT projekty, které už naplnily a jistě ještě naplní mnoho hlubokých kapes mnoha ministerských a pojišťovacích úředníků a i kohortám jejich kamarádů a přítelíčků z mokrých čtvrtí. A já se tedy ptám, jestli místo nemocnic, které mnoho lidí občas potřebuje a které dokázaly mnoha lidem vrátit zdraví, když teď tedy nemáme ty peníze, které byly utraceny bůhvídkde, které nemáme proto, že byly ne utraceny, ale že byly ukradeny, že byly zpronevěřeny, že byly utopeny v nesmyslech, jestli nemáme raději zrušit Ministerstvo zdravotnictví, o kterém, jak je alespoň mně známo, že ještě nikdy nikoho nevyлéčilo, Ministerstvo zdravotnictví ještě nikdy nikoho nevyлéčilo, a o kterém by se možná ex post zjistilo, že jej nepotřebuje vůbec nikdo. Na rozdíl od nemocnic. Nějak si vám nedovedu představit, že by se scházely demonstrace a že by se podepisovaly petice za zachování Ministerstva zdravotnictví.

Dovolte ale, abych teď byl zcela konkrétní a seznámil vás se situací nemocnic přímo v Libereckém kraji, za který jsem poslancem.

Liberecký kraj a jeho aktuální situace ohrožených nemocnic podle jejich představitelů vypadá takto: Panochova nemocnice Turnov se nechce podřídit diktátu pojišťoven. Připravují vlastní návrhy smluv a oproti původním očekáváním se vyhrocuje situace s následnou péčí. Místo smluv na pět let dostávají smlouvy jen na šest měsíců a výjimečně na jeden rok. To neposkytuje žádnou jistotu v péči ani pacientům ani zdravotnickému personálu. A dovedete si představit, co se asi v myslích těch lidí na Turnovsku odehrává. Ať už jsou na straně pacientů, či na straně zdravotnického personálu.

Další nejasnosti ale jsou také s ortopedií a s rehabilitací. Všeobecná zdravotní pojišťovna chce uzavřít krátkodobou smlouvu na jeden rok, pokud dojde k fúzi s Nemocnicí Liberec, tak na dva roky. A Všeobecná zdravotní pojišťovně se to zdůvodňuje právě vyjasňováním fúze s Libercem. O samotnou fúzi, kterou v Turnově považují za rozumnou, ale i po fúzi by chtěli zachovat stejný rozsah péče nemocnice v Turnově. A také by chtěli v nemocnici v Turnově, aby se do jednání zapojil i Liberecký kraj, neboť čím více odborníků do toho vstoupí, tím bude širší konsensus, a ne temné politické čachry.

Dovolil bych si ještě také připomenout, že bohužel neštěstím pro celý Liberecký kraj a jeho zdravotnictví je, že Všeobecná zdravotní pojišťovna stejně jako řada státních institucí nerespektuje Ústavu této republiky, která dělí náš stát na kraje a hlavní město, a vedení pro Liberecký kraj Všeobecné zdravotní pojišťovny je v Ústí nad Labem.

Podívejme se nyní do Nemocnice Tanvald. Třicet čtyři procent v ní vlastní město Tanvald, 66 % vlastní firma Mediterra z Prahy. A zástupci vlastníků nyní intenzivně vyjednávají s pojišťovnami. Tomu intenzivnímu jednání pomohlo omezení péče. Žádné z jejich čtyř nemocnic, Tanvald, Neratovice, Sedlčany a rehabilitační klinice Malvazinky, toto nehrozí. V nemocnici v Semilech, Nemocnice Semily je údajně preferována, neboť patří městu a starosta města pan Farský je zároveň členem správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Všeobecná zdravotní pojišťovna například nasmlovala ortopedické totální endoprotézy, ačkoliv Semily nesplňovaly podmínky stanovené ortopedickou společností pro takové výkony. A smlouvu podepsal přímo osobně pan Horák a šlo to naprosto mimo libereckou tehdejší ještě pobočku.

Pokud to mám tedy celkově shrnout, jak říká jeden můj nejmenovaný kolega, sečteno a podtrženo: Asociace na základě plných mocí odmítá ty návrhy pojišťoven, které byly již poslány jednotlivým nemocnicím. Nestane-li se zázrak, většina českých nemocnic se v lednu ocitne bez smluv s pojišťovnami. A promiňte, moje děti na Ježíška věří, já už ne, a

já ten zázrak vidím jako velice malou pravděpodobnost, která by mohla nastat.

Zákon ukládá pojišťovnám povinnost zajistit zdravotní péči. Tuto povinnost již na 95 procent nesplní. Přejde na řadu dobrá vůle nemocnic poskytovat péči – co jiného jim také zbývá –, jelikož v lednu a únoru ještě budou dostávat zaplacenou zpětně za rok 2012. Samozřejmě mohli bychom si položit otázku, jak by se komu v tomto státě líbilo, kdyby takto zpětně a se zpožděním dostával propláceny své činnosti, své úkony, své nákupy materiálu, své služby, do kterých by musel investovat, a teprve potom žádonit a čekat, až mu budou propláceny, a přitom vysvětlovat těm, kteří mu fakturují své dodávky, že nemůže, protože jeho hlavní odběratel jaksi nemá na zaplacení, a tak platby zpožďuje, jak může.

Na přelomu února a března však teprve začnou dostávat peníze podle úhradové vyhlášky. A tady teprve nastane ten problém.

V rámci připomínkového řízení bylo Asociací českých a moravských nemocnic zasláno Ministerstvu zdravotnictví odmítavé stanovisko k návrhu úhradové vyhlášky pro rok 2013. Podle předběžných propočtů takto vydaná vyhláška snížila úhradu lůžkové péče o 2 až 3 procenta, úhradu ambulantní péče nejméně o 6 procent a úhradu následné péče o 5 procent oproti roku 2012. Pokud budeme očekávat inflaci 3,4 procenta v roce 2012 a 2,5 procenta v roce 2013, úhrady nemocnic odvozené od roku 2011 by klesly o více než 10 procent. To za předpokladu zachování stoprocentní výkonnosti nemocnic vůči uvedenému roku. A naopak při vyšším rozsahu poskytnuté péče např. za zrušené či redukováné nemocnice by nárůst úhrad nebyl umožněn.

Závěrem mi snad po těchto údajích, za které by se nemusely stydět ani takoví mistři hororů, jako byl Alfréd Hitchcock či Stephen King, dovolte, abych se ještě jednou vrátil k návrhu na zrušení Ministerstva zdravotnictví. Když se teď budou slučovat ministerstva a odborníci na cokoli vznikají přes noc... Může to být až ten další týden, samozřejmě... Tak by to nemusel být takový problém. Ministerstvo obrany nám dnes zaniká před očima a zdá se, že to také naší milé vládě moc nevádí, a Karolína by určitě zvládla i tohle. Ordinaci v růžové zahradě už určitě někdy viděla, a tak je to vlastně skoro to samé. Já jenom nevím, jestli to mohu prostřednictvím pana předsedajícího paní ministryni války zrovna já navrhnout.

Vážený pane předsedající, já navrhuji zařazení nového bodu jako první bod dnešní schůze po pevně zařazených. A pokud někdo ztratil niť, tak upozorňuji, že bod bych si dovolil nazvat Informace ministra zdravotnictví ke krizovému stavu v poskytování zdravotní péče v Libereckém kraji.

Já vám děkuji za pozornost a trpělivost, kterou jste věnovali mému vystoupení, milé kolegyně, vážení kolegové. A dovoluji si vás poprosit, i když nebudete z Libereckého kraje, myslete na svůj kraj a podpořte zařazení

těchto bodů na program této schůze, abychom se tady nemuseli za několik měsíců trápit tím, kam dospělo naše zdravotnictví jenom díky tomu, že jsme si mysleli, že tady poslanci a poslankyně Věcí veřejných obstruují na nějakém začátku schůze, a nedali jsme dostatečnou pozornost tomu problému, na který my teď upozorňujeme dopředu! Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já teď udělím slovo panu poslanci Josefu Novotnému s tím, že vám sdělím, že kromě pana poslance Novotného mám tady ještě dvě písemné přihlášky – pana poslance Miroslava Petráně a paní poslankyně Jany Drastichové. Takže ještě ty dvě. A nyní mluví pan poslanec Novotný. Prosím máte slovo.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já si dovolím navrhnout zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zdravotnictví ke krizové situaci nemocnic v Kraji Vysočina. A nyní jej zdůvodním.

Stejně jak moje kolegyně a kolegové jsem si dal za úkol v nadcházející největší polistopadové krizi zdravotnictví zmapovat kraj, za který jsem byl zvolen do Poslanecké sněmovny, v situaci místních nemocnic. A dozvěděl jsem se velmi neradostné věci.

V průběhu jara a léta 2012 probíhala jednání mezi zdravotními pojišťovnami, tedy přesně, abych to řekl, Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky a Sdružením zdravotních pojišťoven, ohledně oborové struktury a struktury lůžek v jednotlivých nemocnicích. Tato jednání měla být základem budoucích smluv o poskytování péče, které měly být uzavřeny od 1. 1. 2013. Obecně jsme předpokládali, že v souladu se zákonem o veřejném zdravotním pojištění to bude na obvyklých zákonech upravených pět let.

V této věci bylo dosaženo více či méně dobrovolné shody. Na konci června a začátkem července došlo k podpisu dohody o struktuře péče a o počtu lůžek v jednotlivých nemocnicích Kraje Vysočina. A potud je to docela normální pohoda, normální postup, který bych nemusel kritizovat. Co chci ale říct? Od té doby ale přestaly vyvíjet zdravotní pojišťovny jakoukoli činnost v tomto směru. Naopak nahromadila se řada otázek a problémů, o kterých se zčásti nevědělo, zčásti se o nich záměrně nevědělo. A nemluvílo. Především šlo o vazby návrhů smluv tak, jak byly dojednávány na základě požadavků odborných společností, tedy zejména požadavků na minimální počty lůžek v daném oboru, které musí být zachovány, aby bylo možno obor z pohledu odborné společnosti provozovat nebo akreditovat pro vzdělávání lékařů. Některé odborné společnosti přitom, např. ortopedická, nesouhlasí se zařazením lůžek do společného lůžkového fondu,

ačkoliv k takovým dohodám mezi nemocnicemi a zdravotními pojišťovnami už reálně došlo.

Celý proces byl tedy velmi nepřehledný a zmatečný. Zdravotní pojišťovny ani Ministerstvo zdravotnictví nebyly schopny doložit výsledky jednání s odbornými společnostmi jako alespoň nějaký podklad pro racionální rozhodnutí, jak budou smlouvy vypadat dál. Celé jednání se ocitlo na mrtvém bodě a Ministerstvo zdravotnictví i zdravotní pojišťovny společně deklarovaly, že situaci nechtějí řešit kvůli blížícím se krajským volbám. Návrhy smluv proto z vyložení politických důvodů obdržely nemocnice až v průběhu prosince 2012. Na Vysočině to bylo reálně mezi 3. a 5. prosincem. Tyto návrhy navíc obsahovaly závažné změny smluv, o kterých předtím nikdo nebyl informován. Šlo především o ustanovení o tom, že některé obory budou nasmlouvány na dobu kratší než pět let.

Toto omezení se zcela nelogicky týká i tzv. základních oborů, např. chirurgie. Paradoxní je pak situace, kdy zdravotní pojišťovny navrhuji nasmlouvat chirurgii v padesátitisícové Jihlavě, v největší aglomeraci Kraje Vysočina, na pouhé tři roky bez toho, že by bylo nějak garantováno, za jakých podmínek bude možno smlouvu prodloužit. Přitom ve zhruba 20 kilometrech vzdáleném městě, které má 23 tisíc obyvatel, byla automaticky prodloužena chirurgie na pět let a nikdo není schopen tyto diskrepance věrohodně zdůvodnit a vysvětlit. Přitom právě jihlavská chirurgie je svým umístěním ve středu dálnice D1 kousek od dálnice a má smlouvu na krátkou dobu.

Podobně je zcela nelogicky pracoviště magnetické rezonance nemocnice v Jihlavě, které je jako jediné v kraji pořízeno z evropských dotačních fondů s garantovanou dobou udržitelnosti. Kapacitně je využité, je vázané na činnost kardiocentra a onkocentra v téže nemocnici – a zdravotní pojišťovny navrhuji nasmlouvat magnetickou rezonanci na pouhý jeden rok. Zase opět bez jakéhokoli zdůvodnění.

Pro ilustraci: magnetických rezonancí máme například na jižní Moravě, možná mám starý údaj, nejméně 12, na severní Moravě nejméně 10, a co se týká kapacit a využitelnosti, stačily by po třech. Takže to jen abyste si udělali představu, jak se investuje v zdravotnictví.

Jako zastupitel Kraje Vysočina jsem se před lety, když jsme se zabývali jednou investicí do jedné nemocnice, tak jsme se spojili s ředitelem jihočeské nemocnice, který k nám přijel a říkal nám, že on musí investovat jaksi diktátem betonového lobby s pomocí politiků, kteří tam sehnali nějaké peníze v řádu stamilionů, musí investovat. Přesto, že by potřeboval jenom jeden operační sál, případně nějakou rekonstrukci dalšího stávajícího, tak tato lobby spojená s financováním řekla – čtyři operační sály. A on považoval za svůj obrovský úspěch, že se mu podařilo přesvědčit, že ty operační sály budou jenom tři, a potřeboval jenom jeden. Tak to jen ukázka

– samozřejmě je to vždycky proloženo politickým tlakem, různými lobby a odpovídajícími provizemi, které jdou do kapes těch lobby, politiků, politických stran.

Takže takto to funguje a také u nás na Vysočině jsou určitě nevyužité přístroje v nemocnicích, jsou tam možná nějaké podobné problémy, ale protože Vysočina má zdravotnictví dlouhodobě poměrně dobře konsolidované, chovali jsme se mravně, tak bych byl nerad, abychom doplatili za svůj relativně vzorný stav zdravotnictví na to, že se musí šetřit, nejsou peníze a blíží se nám krize, která ve zdravotnictví bude znamenat úspory hlava nehlava.

Tam, kde ty šílené investice prosadili kmotři, lobby a já nevím, jak je všechny tyto skupiny nazvat, tak tam samozřejmě tito lidé jsou velice mocní, protože mají vazbu na vás, na politické strany, dokážou i zajistit smluvně chod těchto zařízení bez ohledu na jejich ekonomiku, dosáhnou – sáhnou si na nestandardní smlouvy, na vyšší úhrady a tak dále, no a někdo to odnést musí, protože peníze se ušetří, za každou cenu se někde musí sehnat, takže to dostanou možná některé chudší regiony, které se nedokážou intenzivně bránit. A mrzí mě, že za Vysočinu tady nebojují i další mí kolegové.

Já bych to shrnul spíš jednou větou: Ve zdravotnictví se vytvořily stovky tunelů podobných známému případu IZIP a při jejich odstraňování může dojít k územně nevyváženému kolapsu zdravotnictví. Nikdy v průběhu jednání se zdravotními pojišťovnami návrhy na podstatné zkrácení smluv nezaznely. Je třeba si uvědomit, že pojišťovny více jak rok, konkrétně od listopadu 2011, deklarují plošnou výpověď smluv. Jednají celý rok a po roce teprve předloží návrh smluv, které navíc zcela neodpovídají těm dříve udělaným předběžným dohodám. Nejsou v nich vyřešeny otázky návaznosti na požadavky odborných společností, na akreditaci oborů, na mezioborovou provázanost, ale i velice důležité geografické souvislosti, plošné rozložení, dostupnost péče a další hlediska. Nejsou přitom dosud jasná ani pravidla, parametry sítě lůžkových a zdravotnických zařízení.

Za takových podmínek Ministerstvo zdravotnictví a zdravotní pojišťovny tlačí ředitele nemocnic k podpisu smluv, které nejsou – nebo spíš jsou do jisté míry – jakýmsi bianco šekem pro zdravotní pojišťovny. A proto se ptám, kdo za to může, kdo bude potrestán za tento chaotický stav. Zda to nebude opět občan a pacient.

Víte, že se řadu let snažím všemi prostředky vystupovat proti hazardu, a někteří z vás si mě za to občas dobírají. Nad touto situací, kterou za pár let aktivně vytvořila naše vláda, musím prohlásit, že největší formou hazardu je hazard se zdravím a doslova se životy našich spoluobčanů. Přesně toho jsme teď svědky s uzavíráním smluv, zejména Všeobecné zdravotní pojišťovny, která se obrovsky zadlužuje a hrozí jí kolaps zdravotní péče,

kteřé se nedokážou zejména malé regionální nemocnice nebo soukromé nemocnice účinně bránit.

Proto, pane místopředsedo, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako první bod po dnes již pevně zařazených bodech a vám všem děkuji za trpělivost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď mě o slovo přednostní požádal pan poslanec Radek John, takže já mu ho samozřejmě udělují. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tím, jak se tady mluví o jednotlivých nemocnicích, tak na jednu to dostalo kontury, jako že jsou to lokální problémy. Já bych se rád vrátil k tomu, že to je komplexní, globální problém České republiky a že dostupná zdravotní péče o občany České republiky může v následujících týdnech zcela zkolabovat. Následky mohou být nesrovnatelně horší než například při kolapsu registru vozidel, kterého jsme v posledních měsících svědky. Půjde o nesporně nejzávažnější selhání této vlády ve srovnání s těmi, kterým letos čelíme.

Občané České republiky mohou být v následujících týdnech vystaveni bezprecedentnímu nebezpečí. Nebezpečí, jakému jsme dosud nečelili od roku 1989. Ani ne pár dnů před koncem roku není zajištěno poskytování zdravotní péče v celé řadě nemocnic České republiky, a to od ledna – od 1. ledna 2013. Ta dramatická situace je způsobena tím, že zdravotní pojišťovny nesplnily svou povinnost uloženou jim zákonem a s nemocnicemi dosud neuzavřely smlouvy o poskytování péče. Jednání jsou zcela neprůhledná a nezohledňují rozdílnou cenu lékařské péče v jednotlivých zdravotnických zařízeních. Kupodivu všechno nasvědčuje tomu, že zcela absurdně v době nedostatku finančních prostředků mají být rušeny zejména ty nemocnice, které poskytují levnější, a tedy úspornější lékařskou péči.

Věci veřejné už od voleb v roce 2010 marně požadují transparentnost procesu omezování lůžek nemocnic, zveřejnění cen lékařských výkonů v jednotlivých nemocnicích i žebříčku kvality jednotlivých nemocnic, které musí být základním kritériem pro omezování provozu některých z nich. Kupodivu při jednání pojišťoven se zdravotnickými zařízeními jsou zcela zřejmě uplatňována úplně jiná kritéria, jako by šlo spíše o to, které nemocnice nebo která nemocnice má mocného chráněnce a ochránce a která nemá politické krytí. Že jde o hazard se zdravím obyvatel České republiky, je návysost jasné.

Pouhých pár dnů před koncem roku tak zůstávají osudy mnoha kvalitních regionálních nemocnic s úsporným provozem, a tedy i jejich odborného personálu a stovek pacientů velmi nejisté. V mnoha

zdravotnických zařízeních se zřejmě zcela netransparentně zredukuje zdravotní péče. Řada občanů České republiky bude tak vystavena vážnému ohrožení, nebo přinejmenším nejasnému výhledu, jakou péči a v jaké vzdálenosti od místa bydliště budou moci v příštím roce čerpat. Podle aktuálních informací, které získáváme od zástupců Věcí veřejných z krajů, se má 8 nemocnic zrušit bez náhrady. Další 12 nemocnic by mělo dostat smlouvu pouze na překlenovací období, což je mírně odsunutá agónie a smrt těchto zdravotnických zařízení. V neuvěřitelném počtu 84 nemocnic z celkových 189 nemocnic v České republice bude podle našich informací zrušeno nejméně jedno oddělení.

Upozorňujeme, že je zde přitom naprosto jasná a cynická ambice rušit výrazně efektivnější, nebo chcete-li levnější nemocnice a zachovat nemocnice dražší. Příklady je celá řada. Plzeňský kraj – proč se v Rokycanské nemocnici mají rušit porodnické oddělení a dětské oddělení, když tato oddělení umějí zákroky provádět o jednu třetinu levněji než v nemocnici plzeňské? Nebo kauza Nemocnice v Mariánských Lázních, která je plně samofinancovatelná, a nedostává tedy od města ani státu žádné dotace. Přesto zdravotní pojišťovny vypověděly této nemocnici smlouvy. Žatecké nemocnici byly nabízeny a nabídnuty dlouhodobé smlouvy na pět let pouze pro obory chirurgie a interny. Ostatním hrozí postupná likvidace. Jako by nikoho nezajímalo, kam budou obyvatelé Žatce a okolí za zdravotní péči dojíždět. Obdobný nezáměr o situaci obyvatel Roudnice nad Labem ukazuje i návrh smluv pro roudnickou nemocnici. Podle našich informací zde nemají být od 1. 1. 2013 smlouvy pro oddělení gynekologie, porodnice, dětské oddělení, novorozenecké oddělení. Chirurgické oddělení, chirurgická JIPka pak mají být omezeny na jeden rok, což je opět smrt. Interní JIPka, interní oddělení pak budou omezeny na tři roky, což je dlouhodobá agónie. To jsou tedy jasné likvidační kroky pro tato oddělení. Specialistům pracujícím na těchto odděleních je tak vydáván signál "hleďte si práci jinde!" v situaci, kdy například sousední Německo signalizuje vážný zájem o české specialisty. Takto je možné pokračovat kraj za krajem, kde některé nemocnice dokonce dosud neobdržely vůbec žádné smlouvy.

Na dramatickou situaci dlouhodobě a marně upozorňuje Asociace českých a moravských nemocnic. Zatím ale skutečně jako by házely hrách na stěnu. Asociace navíc upozorňuje na další, ještě větší problém, a to je návrh úhradové vyhlášky pro rok 2013. Podle předběžných propočtů by takto vydaná vyhláška snížila úhradu lůžkové péče o 2–3 %, úhradu ambulantní péče nejméně o 6 % a úhradu následné péče o 5 % oproti roku 2012, což je další útok na kvalitu českého zdravotnictví.

Proto jsme dali slovo dneska i zástupcům nemocnic, aby se mohli mediálně vyjádřit k celé věci a aby varovali – je třeba, aby celý národ věděl, jaká situace ho čeká po Novém roce. Už týdny se poslanci Věcí veřejných

snaží vyprovokovat nebo alespoň přesvědčit Ministerstvo zdravotnictví, aby se konečně aktivně postavilo k dosud netransparentnímu a poloutaženému, partyzánskému procesu uzavírání smluv mezi pojišťovnami a nemocnicemi a k likvidačně potupné vydané náhradové vyhlášce. Ministerstvo zdravotnictví dosud bohorovně mlčí a přenechává veškeré klíčové vyjednávání na kraje a pojišťovny, aniž by fungovalo jako skutečný odborný garant, páteří dohled, či chcete-li čteník svého oboru za naše daně. Naprosto nepochopitelně ministerstvo reaguje jen tím, že mlčky toleruje politiku síly a dominance ze strany pojišťoven uplatňovanou na nemocnice. Výsledkem pasivity ministra Hegera je divoká přetahovaná o budoucnost mnohých donedávna renomovaných a úspěšných zdravotnických pracovišť, nemluvě o jejich páteří roli a dopadu pro lokální zaměstnanost.

Dosud jsme ministři zdravotnictví Hegerovi nestáli ani za to, aby nám a veřejnosti objasnil, na základě jakých parametrů dochází k rozhodování o osudu zdravotní péče v jednotlivých regionech, proč se tak děje nesystematicky, spekulativně a především nátlakovou formou, proč se toto rozhodnutí o šíři zdravotní péče na příští rok neprojednává transparentně za účasti místních samospráv, pacientů, odborného zdravotnického personálu, na základě zveřejnění rozhodujících kritérií, ale za jakousi oponou v sídlech zdravotních pojišťoven a kancelářích krajů daleko od těch, kterých se to týká. Děláme a budeme dělat vše, co je v našich silách, abychom přinutili ministra Hegera a resort zdravotnictví skutečně se aktivně a systémově angažovat v řešení této velmi závažné situace. Ministr Heger se konečně musí k problému postavit čelem a jasně Poslanecké sněmovně a občanům vysvětlit podmínky uzavírání smluv, podmínky rušení některých oddělení a další kroky v tomto procesu, protože jde o kroky nevratné, které budou mít dopad nejen na zdravotnický personál, ale především na pacienty.

Mám informace, že jednotlivé kraje se obracejí na poslance, kteří byli za ty kraje zvoleni. Já zapřísahám a vyzývám i poslance koalice, aby podpořili projednávání tohoto bodu, protože kraje vás vidí, kraje budou vědět, kdo chce situaci řešit a kdo je opustil. Takže velmi prosím, podpořte bod, který navrhuji a zní Informace ministra zdravotnictví o vládní politice redukce nemocnic a o úhradové vyhlášce a navrhuji ho zařadit jako první bod po bodech, které jsme si tady již odhlasovali. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený je pan poslanec Petrů, tak ho poprosím. A pak tady mám ještě paní poslankyni Drastichovou.

Poslanec Miroslav Petrů: Dobré odpoledne, vážený pane předsede-

dající, kolegyně kolegové. Žádám o zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví o cestě k dosažení větší transparentnosti vztahů zdravotnických zařízení a pojišťoven, a to dnes po pevně zařazených bodech.

Zdůvodnění začnu od toho, že chápu závažnost a tíhu zděděných problémů, které dnes musí ministr zdravotnictví a jeho úřad řešit. Živím se celý život koncepcemi a musím konstatovat, že za třicet let v naší zemi žádná relevantní a pro všechny alespoň přijatelná koncepce, která by zároveň rušila nesmysly zavedené v předchozích čtyřiceti letech, prostě nevznikla. Z mého pohledu to stejně platí pro všechna ministerstva a všechny nedotažené koncepce, které od listopadu 1989 vznikly. Resort zdravotnictví je dnes tvořen a zatížen nepřehlednými vztahy státních, krajských a soukromých zařízení se zdravotními pojišťovnami, do kterých zasahují různí dodavatelé, subdodavatelé, lobbisté a další vnější vlivy. To je dále komplikováno zvykem dělat všechno co nejméně transparentně, který si neseme z doby komunistického režimu a stále jsme se jej nedokázali zbavit. Je nesporným faktem, že systém zdravotnictví je složitým oříškem pro každou zemi. Mě ale mrzí, že jsme se nedokázali držet zdravého rozumu a vyřešit alespoň záležitosti, které tak bylo možné vyřešit, a platí to, ať už byla u moci pravice, či levice.

Pokud nebudou rozmyšleny spletité a neprůhledné vztahy zejména mezi nemocnicemi a pojišťovnami a pokud nebudou tyto vztahy v co největší možné míře veřejně přístupné, bude prakticky nemožné vysvětlit veřejnosti, že rušení či optimalizace a minimalizace zařízení je opatření nutné, správné a zároveň i spravedlivé.

Mohu uvést jeden příklad týkající se mé rodiny. Před dvěma lety bylo mému otci 89 let. Po těžkém chirurgickém zákroku ležel nejprve v pardičkové nemocnici na JIPce a poté byl hospitalizován na geriatrii. Když bylo jasné, že se zotavuje, chtěl jsem, aby čas stejně tak jako tak strávený v nemocnici byl využit na operaci šedého zákalu na obou jeho očích, aby si mohl poslední období života zpříjemnit alespoň čtením a televizí. Bylo to v květnu a on byl s jedním okem objednaný do Kolína na leden následujícího roku. Termín pro operaci druhého oka byl zatím nejistý, stejně jako jeho místo. Namítl jsem, že do té doby může umřít, a ptal jsem se, jaká je pro tuto operaci sazba pojišťovny, s tím, že obě operace otci zaplatím. Dozvěděl jsem se, že to není možné. Důvod mi nikdo nedokázal jasně vysvětlit. Ze zmatené argumentace jsem zjistil, že počty těchto zákroků si mohou pojišťovny objednat a smluvně uzavřít, stejně jako zvolit místa těchto operací bez jakékoli možnosti vnější kontroly. O rozdílu mezi skutečnými náklady a stanovenou sazbou ani nemá cenu mluvit.

Svým prostým rozumem nedokážu pochopit, že je možné odmítat čestnou a poctivou platbu někým, kdo peníze nemá, a přesto je potřebuje

jako sůl. A dalších takových nelogičností, nesmyslů a absurdit bych na tomto a jiných příkladech našel ještě mnoho. Moje otázka proto zní: Jaká cesta bude nastoupena k větší transparentnosti, a tím i větší možnosti veřejné kontroly vztahů ve zdravotnictví? Prosím o zařazení tohoto bodu dnes po pevně stanovených bodech. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď tady mám paní poslankyni Drastichovou. V této chvíli je to vlastně poslední přihláška do rozpravy o programu, takže avizuji poslední přihlášku. To by mohlo znamenat, že bychom třeba mohli hlasovat v pořadí. Takže já už zagonguji. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Žádám vás o zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zdravotnictví ke změně v poskytování zdravotní péče v Moravskoslezském kraji.

Dámy a pánové, ráda zde svůj návrh odůvodním. Také já se chci připojit k informacím svých kolegů a musím konstatovat, že situace v Moravskoslezském kraji rozhodně není lepší než jinde v republice. V minulých týdnech jsem od několika nemocnic v Moravskoslezském kraji obdržela informaci o aktuálním stavu uzavírání smluv s VZP. Na základě těchto mailů, dopisů, ale i zpráv z médií, prohlášení Asociace českých a moravských nemocnic, Asociace krajských nemocnic, Národní rady zdravotně postižených, Lékařského odborového klubu, České lékařské komory nebo Svazu pacientů České republiky jsem sama začala shromažďovat podrobnější informace o současné situaci. Chci vás seznámit s všeobecným stavem v Moravskoslezském kraji.

Dopisem ze dne 23. 3. 2012 všechna lůžková zařízení v Moravskoslezském kraji obdržela dopis od VZP, ve kterém je pak na základě komplexní analýzy lůžkové péče v České republice uskutečněné Národním referenčním centrem provedena modelace optimálního lůžkového fondu pro jednotlivé kraje s ohledem na stávající produkci lůžkových zdravotnických zařízení a s ohledem na populaci příslušného kraje včetně zohlednění migrace pacientů. Součástí tohoto dopisu je pak i konkrétní návrh restrukturalizace a optimalizace krajských nemocnic.

Na základě tohoto dopisu proběhla jednání na krajském úřadě Moravskoslezského kraje, kde byli zástupci zdravotnických zařízení i vedení kraje. Jednotlivě se všichni vyjadřovali k zaslanému materiálu. Zástupci zdravotnických zařízení se víceméně shodli na tom, že restrukturalizace akutní lůžkové péče je v České republice nutná. Jsou k ní připraveni, ale až po věcné a odborné rozpravě. Obecně ale byl odmítnut

takovýto autoritativní diktát bez provedené podrobné analýzy. V neposlední řadě vidí ředitelé nemocnic problém v úhradové vyhlášce. Tou se chtějí zastupci nemocnic zabývat prioritně. Zdůrazňují, že tak jak byla navržena Ministerstvem zdravotnictví, tedy že se lůžková péče sníží o 2 % až 3 % minus 6 % na ambulantní péči a sníží se také následná péče o 5 %, je pro ně úhradová vyhláška likvidační.

Dámy a pánové, to není z mé hlavy. To říkají ředitelé nemocnic. Například v havířovské nemocnici to znamená 98 % úhrady letošního roku, tedy zase se úhrady sníží o 2 %. Už letos to pro ně znamenalo 17 mil. Kč méně, v roce 2013 to bude znamenat pokles o 25 mil. Kč. Bohužel se to netýká pouze jednoho kraje v republice, ale obdobné problémy mají i v dalších nemocnicích jiných krajů.

Na základě několikátýdenního propírání zdravotnické problematiky v médiích v souvislosti s restrukturalizací lůžkového fondu v rámci České republiky, dopady na jednotlivé kraje či oblasti, nedostatečnou informovaností, dohadů, spekulací a v neposlední řadě i na opakované dotazy pacientů i zaměstnanců bych ráda slyšela od pana ministra Hegera, jak bude v našem kraji situaci řešit.

Pane předsedající, navrhuji zařazení tohoto nového bodu jako prvního bodu naší schůze. Pokud bude nějaký bod pevně zařazen, tak ihned za něj. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je poslední návrh, který tady zazněl. O slovo se hlásí pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den. Já nebudu zdržovat. Já bych jenom chtěl seřadit program na zítřek, abychom věděli, kdy co budeme projednávat. Navrhuji, abychom zítra začali bodem 2, sněmovní tisk 431/8, potom pokračovali bodem 4, sněmovní tisk 731/5, bodem 7, sněmovní tisk 691/5, bodem 8, sněmovní tisk 733/3, posléze abychom projednávali bod 156, sněmovní tisk 801. Jsou to všechno vrácenky od prezidenta nebo ze Senátu. Mezitím někdy, kdy na to přijde chvíle, by byl vložen onen bod, který byl navržen z prezidiálky, to znamená volba místopředsedů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, chcete říci, že za tyto body...

Poslanec Marek Benda: Já mám pocit, že bylo z prezidiálky řečeno, že návrh na volbu místopředsedů...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám dojem, že ta volba byla navrhována na 14. hodinu.

Poslanec Marek Benda: Pevně ve 13 hodin. Jen bych poprosil, abychom předtím na 12.45 ještě zařadili bod 157, což je návrh na změny v orgánech, abychom tyto dva body udělali za sebou. Potom bychom pokračovali body 103 až 107, což jsou body spojené s rozpočtem, zjednodušeně řečeno rozpočet a ostatní rozpočtové body.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A o tom zřejmě hlasovat dohromady.

Poslanec Marek Benda: Jestli proti tomu nebude námitka ve Sněmovně. Jenom bych chtěl, abychom měli zítra seřazený program. Na závěr bych navrhoval zařadit nový bod, což je potvrzení předsedů výborů, a zařadit ho za pevně zařazené body na zítřek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, nový bod?

Poslanec Marek Benda: Nový bod potvrzení předsedů výborů, pokud nějaké takové volby proběhnou během dneška a zítřka, a zařadit ho za pevně zařazené body na zítřek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, už to chápu – potvrzení předsedů výborů jako nový bod za pevně zařazené body. Dobře. Ještě pan poslanec Gazdík se hlásí o slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jménem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové a jménem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany vznáším námitku proti zařazení nových bodů, které navrhli pan poslanec Hamáček, pan poslanec –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Veto. Pravděpodobně chcete říci, pane poslanče, veto.

Poslanec Petr Gazdík: Ano, veto těchto poslaneckých klubů na body, které navrhli pan poslanec Hamáček, pan poslanec Šincl, pan poslanec Štětina, pan poslanec Kádner, pan poslanec Bárta, pan poslanec Babák, pan poslanec Skokan, pan poslanec Novotný, pan poslanec Petráň a paní poslankyně Drastichová. Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže veto na všechny tyto návrhy, které tady zazněly. Já jenom upozorňuji, že se nacházíme uprostřed schůze, ne na začátku, to znamená, že jsou to nově zařazované

body a na základě jednacího řádu, pokud dva kluby vetují, tak není možné – jenom jediná výhrada je vůči návrhu, který se týkal pana poslance Ladislava Šincla, protože to je přerušený bod. Není to nový bod a ten pak nelze vetovat.

Poslanec Petr Gazdík: Panu poslanci Šinclovi se tímto omlouvám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to tak. Ještě se hlásí o slovo pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, s ohledem na to, že návrhy teď mění program schůze v poslanecký eintopf, tak bych si dovolil požádat o pauzu na jednání klubu sociální demokracie v délce 20 minut. Dovolím si požádat o to, aby se klub shromáždil ve Státních aktech. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, já tedy přeruším jednání Sněmovny do 17.20 hodin. V 17.20 hodin budeme pokračovat.

(Jednání bylo přerušeno v 16.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.21 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je 17.21 hodin, tak jsme se tady znovu sešli. Nicméně obdržel jsem v této chvíli žádost poslaneckého klubu Věci veřejné, který mě požádal o dalších 50 minut pauzy. Vzhledem k tomu, že to je poprvé, kdy dnes žádají, tak mi nezbyvá, než vyhlásit pauzu 50 minut. V 18.10 hodin bude jednání pokračovat.

(Jednání přerušeno v 17.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.10 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, dámy a pánové, je 18 hodin 10 minut, já vás tedy svolávám do sněmovny, abychom mohli začít hlasovat program schůze. Prosím všechny, abyste se přihlásili a posadili a abyste se přihlásili, kdo jste ve sněmovně. Doufám, že tady mám teď správně rekapitulováno, jaký je výsledek tady té rozpravy o pořadu schůze, protože po vetu, které jsem obdržel, mi tady zůstalo hlasování – vlastně jenom návrhy dvou poslanců, které bychom

měli hlasovat. Ještě jednou tedy prosím, abyste se definitivně posadili, a budeme hlasovat.

Já vám tedy připomínám, že to, co bychom měli hlasovat, je – jednak nejdřív budeme hlasovat návrh pana poslance Šincla a pak druhý je návrh pana poslance Marka Bendy. Všechno ostatní podle toho, jak jsem to sledoval, bylo vetem dvou klubů z hlasování vyřazeno. Takže myslím, že můžeme začít.

Opakuji tedy, první hlasování je návrh pana poslance Ladislava Šincla, který chtěl dnes po pevně zařazených bodech zařadit bod Informace premiéra nebo ministra financí o vysokých platech vyvolených úředníků. To je tedy první hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit dneska po pevně zařazených bodech tento návrh pana poslance Ladislava Šincla – informaci premiéra. Kdo je tedy pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 237, přihlášeno je 147, pro hlasovalo 68, proti 62, takže tohle je zamítnuto.

A tak teď nám tady zůstává návrh pana poslance Marka Bendy a ten vám přečtu, abyste si ho tedy oživil. Je to návrh zítra pevně zařadit body ráno 2, 4, 7, 8 a 156, to jsou všechny ty vratky, jak tedy prezidenta, tak Senátu. Potom by to bylo zařadit body 103 a 107, to jsou všechny ty rozpočtové záležitosti – 103 až 107, tedy série těchto bodů, které všechny se týkají rozpočtu, to je ten rozpočtový balík. A kromě toho ještě je tady návrh ve 13 hodin volit místopředsedu a ve 12.45, vlastně ještě před tím, změny v orgánech Sněmovny.

Pan poslanec Kováčík do toho chce něco.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Ne přestávka ne, v žádném případě, nebojte se, dost bylo přestávek. Ale chtěl jsem se zeptat, pane místopředsedo, jestli byla správná moje informace nebo můj postřeh, a chtěl bych se také zeptat předsedů poslaneckých klubů, kteří navrhovali veto – nevšiml jsem si, že by byl vetován můj návrh na zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví atd., atd., kde jsem ještě upravoval dobu zařazení toho bodu. Skutečně ten návrh tady nezazněl, a pokud vím, ani se o něm teď nehlasovalo. Takže bych prosil, aby se o tom bodu ještě hlasovalo.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To se taky týkalo zdravotnictví? Aha, tady je to, objevili jsme to, výborně. To je tedy nový bod Informace ministra zdravotnictví k vážnému ohrožení poskytování zdravotní péče v

České republice. První bod po pevně zařazených bodech. Takže pokud si to správně vybavuji, tak skutečně v návrhu pana poslance Gazdíka tento bod nebyl, to pan poslanec... Takže ten skutečně zůstává ve hře. Takže ještě než začneme diskutovat nebo hlasovat ten návrh pana poslance Marka Bendy, musíme se vypořádat s návrhem pana poslance Pavla Kováčíka. Takže budeme hlasovat. Nikdo to nezpochybňuje.

Budeme hlasovat tedy návrh pana poslance Kováčíka zařadit nový bod Informace ministra zdravotnictví k vážnému ohrožení poskytování zdravotní péče v České republice.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tento bod zařadit po pevně zařazených bodech jako první, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 238, přihlášeno 168, pro hlasovalo 79, proti 82. Výsledek je tedy, že by to bylo zamítnuto.

Paní poslankyně Drastichová se hlásí o slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Pane předsedající, já se omlouvám, ale také jsem neslyšela veto pana Gazdíka na bod pana poslance Johna. Ještě jsem si to ověřovala ve stenozáznamu, takže si myslím, že bychom o tomto bodu také měli hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pana poslance Johna? Já poprosím pana poslance Johna, jestli by to mohl ještě zopakovat. (Poznámka z pléna.) Ne celé vystoupení, jenom... (Smích v sále.) Omlouvám se panu poslanci, kdyby to tak náhodou špatně pochopil, tak... Prosím, jenom ten bod.

Poslanec Radek John: Já samozřejmě respektuji přání předsedkyně Sněmovny, ale jinak bod byl Informace ministra zdravotnictví o vládní politice redukce nemocnic a o úhradové vyhlášce.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tak pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Já bych chtěl sdělit jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 a Starostové, že i na tento bod je veto. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže i na tento bod je podáno veto vůči tomuto bodu, což tedy znamená, že jej nemohu nechat hlasovat podle jednacího řádu. A ještě někdo to chce zkusit? Když ne, tak

budeme pokračovat podle těch bodů, které tedy navrhuje pan poslanec Benda.

Prosím vás, já jsem už to tady pokoušel jednou vypočítat. Měli bychom teď v balíku hlasovat ten návrh pevného zařazení bodu 2, 4, 7, 8, 156, to jsou ty vratky, potom tedy body 103 až 107 a zároveň ve 13 hodin hlasovat volbu místopředsedů, ve 12.45 předtím bod 157, změny orgánů Sněmovny. Toto v jednom balíku zkusíme odhlasovat, jestli nikdo neprotestuje. Tak zkusíme to.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tyto body, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 239, přihlášeno je 169, pro hlasovalo 90, proti 28, takže toto bylo přijato. Máme program na zítřek.

A teď tady byl ještě ten nový bod, který jste navrhoval, a to bylo potvrzení předsedů výborů. Takže ten byl hned za něj. Hned za něj dát ten nový bod. Takže to je hlasování o novém bodě – potvrzení předsedů výborů.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro to, potvrdit předsedy výborů, zařadit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 240, přihlášeno je 169, pro hlasovalo 133, proti 8. Takže výsledek je, že i tento nový bod byl zařazen do zítřejšího programu.

Teď bychom se měli pustit do prvního bodu. Je to

164.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - zkrácené jednání

Měli bychom posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Otevírám rozpravu k posouzení, jestli jsou podmínky pro projednání ve zkráceném jednání. Hlásí se někdo do rozpravy o tom, jestli ty podmínky jsou splněny? Pokud se nikdo do této rozpravy nehlásí, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování. Přečtu vám návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního

návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 880, ve zkráceném jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení schválit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 241. Přihlášeno je 168 poslanců, pro hlasovalo 160, proti 3. Takže to bylo přijato.

Otevírám tedy složku s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 236, o platu. Přál bych si, kdyby paní ministryně práce a sociálních věcí uvedla tento návrh, než půjdeme dále. Poprosím paní ministryni, kdyby nás seznámila s návrhem. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás velmi stručně seznámila s obsahem návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a s důvody jeho předložení.

Vláda poté, co nebyl schválen její předchozí návrh řešení, které se omezuje na nové stanovení obecné úrovně platové základny. Podle této platové základny tak mají být od 1. ledna 2013 určovány platy pouze soudcům obecných soudů a zprostředkovaně též platy státním zástupcům. Žádnou jinou změnu vláda v zákoně nenavrhuje, to znamená, že platy představitelů státní moci, tedy mimo jiné i poslanců a senátorů, budou až do konce roku 2014 určovány ze zvláštní platové základny stanovené v § 3 citovaného zákona, to je z výše 51 731 korun. Výši platové základny navrhla vláda ve výši 2,75násobku průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažených podle výsledků zveřejněných Českým statistickým úřadem za předminulý kalendářní rok.

Pevně věřím, že předložený vládní návrh bude schválen, protože v opačném případě nebude stanovena pro určení platů soudců a státních zástupců žádná platová základna. Ústavní soud totiž neobnovil předchozí výši platové základny ve výši trojnásobku průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle výsledků statistického úřadu. Myslím si, že toto právě někteří poslanci předjímalí. Ústavní soud dnem 31. prosince 2012 stanovenou výši obecné platové základny zrušil.

Chci ještě dodat, že předložený návrh vládního zákona dnes projednal

rozpočtový výbor Sněmovny, vyjádřil s vládním návrhem zákona souhlas.
V tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozpočtový výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako tisk 880/1. Požádám zpravodaje výboru poslance Vladislava Vilímce, aby nás seznámil s výsledkem projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji vám seznámit s usnesením rozpočtového výboru ke sněmovnímu tisku 880/1 projednávanému ve stavu legislativní nouze. Přečtu usnesení rozpočtového výboru kompletně, protože tam se také navrhuje Poslanecké sněmovně, aby přijala určité usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Napadlo mě, že by to třeba stačilo v podrobné – nestačilo by to potom v podrobné přecházet?

Poslanec Vladislav Vilímc: Ne, tam se musí ještě rozhodnout, jestli se upustí od obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Dobře, tak to přečtete. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Přečtu to kompletně.

Po úvodním slově náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí pana Šimerky, zpravodajské zprávě pana poslance Vilímce a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 880) přikázaného mu podle § 99 odst. 3 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny

a) neprojednávala v obecné rozpravě;

b) projednala všechny jeho části v rozpravě podrobné;

c) projednala jej do úterý 18. prosince do 19.00 hodin;

d) přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna podle § 99 odst. 7 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny upouští od obecné rozpravy."

Dále rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní

návrh zákona ve znění předloženém vládou České republiky podle sněmovního tisku 880 schválila, a pak zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji zpravodaji panu poslanci Vilímcovi. Z toho, co tady přednesl, jsem si odnesl, že v této chvíli podle návrhu, který byl tady předložen, musíme rozhodnout o tom, jestli provedeme obecnou rozpravu. Vážení kolegové, sledujte mě. Tady zaznělo, že budeme hlasovat o tomto usnesení, které nám doporučuje hlasovat výbor. Já vám ho teď přečtu a budeme o něm hned hlasovat. Tak prosím, sledujte bedlivě, co přečtu. Přečtu toto:

"Poslanecká sněmovna podle § 99 odst. 7 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, upouští od obecné rozpravy. O tom teď hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 242. Přihlášeno je 161. Pro hlasovalo 133, proti 2. Toto usnesení, které navrhl výbor, bylo přijato.

Jenom upozorňuji, že teď není rozprava, kdy bych dával poslancům slovo. Když se někdo hlásí, tak jen upozorňuji, že to není nějaká moje zvůle, ale nemohu tak učinit.

Nyní prosím, když jsme se takto vypořádali s tímto usnesením, tak bych přistoupil k rozpravě podrobné. V této chvíli otevírám podrobnou rozpravu a očekávám, že se do ní přihlásí, kdo bude chtít přednést nějaké pozměňovací návrhy. Je otevřena podrobná rozprava. Jako první se hlásí pan poslanec Čechlovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 4973.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď poprosím paní poslankyni Janu Suchou.

Poslankyně Jana Suchá: Vážené dámy, vážení pánové, já si dovoluji načíst již podruhé pozměňovací návrh týkající se změny z 2,75násobku na 3násobek.

Tady článek I zákona bude znít takto: V § 3 odst. 3 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců

Evropského parlamentu, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 425/2010 Sb. a nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 181/2012 Sb. se za slovo "roku" vkládá slovo "3násobek".

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jenom bych pana poslance Čechlovského, když o tom uvažují, přece jen požádal, kdyby to přečetl, protože tady v tomto režimu, vzhledem k tomu, že postupuje... (Protestní hlasy ze sálu.) Je to tak dlouhé? Dobře. (Ozývají se hlasy, že to všichni mají.) Pokud to všichni mají – je to tak, že to všichni mají? Všichni vědí, o co jde? Dobře, nebudu na tom trvat, pane poslanče. Dobře. Děkuji. Slyším, že to všichni mají.

Do podrobné rozpravy nemám žádné přihlášky. Pan ministr? Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, já nechci zdržovat projednávání tohoto bodu, jen chci Sněmovnu upozornit na to, že pokud nebude schválen návrh, který přednesla poslankyně Suchá, tak lze do značné míry očekávat ze strany soudců žaloby o určení zvýšení mzdy, jak to bývalo vřdycky. Já považuji za svoji povinnost na to Sněmovnu upozornit.

Také bych byl rád, kdyby prošel ten takzvaný 3násobek. Přestože já v tomto schvalovacím řízení nebo v této formě řízení nemohu nic navrhovat, tak jsem jenom chtěl podpořit tento návrh a dělám to proto, že by byl nepochybně ústavně konformnější a možná by byl konečně v této otázce klid. Takto dost možná nebude.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Stále probíhá rozprava. Do podrobné rozpravy se ještě hlásí pan poslanec John. (Hlásí se s faktickou poznámkou.) Ne, probíhá podrobná rozprava a tam je řečeno, co se může. Vystoupit samozřejmě může, ale jenom upozorňuji, že v rámci podrobné rozpravy prosím.

Podrobnou rozpravu můžeme ukončit. Nyní, pokud je situace přehledná a není třeba dělat přestávku na zpracování pozměňovacích návrhů, tak bychom mohli pokračovat. Nikdo už nechce nic říci? Ani paní ministryně? Ani zpravodaj? V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

Podle § 99 odst. 7 zákona může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení návrhu zákona. (Neustále se ozývají nesrozumitelné výkřiky ze sálu. Poslanci John a Babák se mimo mikrofon dohadují s předsedajícím, kdy může vystoupil poslanec John s faktickou poznámkou.) Já tady teď nechci debatovat. Byla podrobná rozprava, ve které bylo možné přednést

pozměňovací návrhy. Každý měl prostor je říci. Pak jsem podrobnou rozpravu ukončil, takže teď postupujeme podle jednacího řádu.

Podle § 99 odst. 1 můžeme ve zkráceném jednání okamžitě zahájit třetí čtení návrhu zákona bezprostředně po čtení druhém. Zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu a očekávám, že zpravodaj poslanec Vilímec bude se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou teď otevírám. Otevírám rozpravu ve třetím čtení.

V této chvíli omlouvám Petra Nečase z neúčasti na 49. schůzi od 19. hodiny do konce z pracovních důvodů. Takže teď jsem obdržel omluvu premiéra, se kterou jsem vás seznámil.

Zároveň opakuji, že se nacházíme v rozpravě, do které se hlásí poslanec Radek John. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek John: Děkuji. Já bych chtěl jenom říci, aby bylo průzračně jasné každému ve Sněmovně, že pozměňovací návrh pana Čechlovského, to je osvobození náhrad od platby sociálního a zdravotního znamená, že pokud to poslanci schválí, tak si zvýší příjmy. Čili každý poslanec, který to schvaluje, si zvyšuje příjmy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vás ještě upozorním, že v této chvíli jsme ve třetím čtení. Tady je možné přednášet pouze eventuálně legislativně technické úpravy k pozměňovacím návrhům, které padly. Ptám se, kdo se ještě hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Požádám o závěrečné slovo paní ministryni nebo zpravodaje. (Nechtělji vystoupit.) A když, tak budeme hlasovat.

Prosím pana zpravodaje, aby nám shrnul, co bychom nyní měli správně učinit. Mám tady návrh, abych vás odhlásil, tak vás rovnou odhlašuji, ještě než dám slovo zpravodaji, a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že pozměňovací návrhy jsou skladebné k návrhu vládnímu, tak hlasovací procedura nebude složitá. Navrhují, aby se hlasovalo tak, jak pozměňovací návrhy byly předloženy, nejprve o pozměňovacím návrhu, který předložil pan poslanec Čechlovský a pak o pozměňovacím návrhu, který předložila paní poslankyně Suchá. Poté bychom mohli hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je někdo jiného názoru nebo protestuje někdo proti této proceduře? Pokud ne, tak si myslím, že je to poměrně přehledné, a můžeme začít hlasovat. Prosím, pane poslanče,

řekněte vždy, o čem hlasujeme, a prosím o názor váš a paní ministryně. Můžeme začít.

Poslanec Vladislav Vilímeček: První je pozměňovací návrh, který předložil pan poslanec Jan Čechlovský. Stanovisko zpravodaje – doporučuji. (Ministryně má stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 243, přihlášeno je 94, pro hlasovalo 69, proti 21, takže to bylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Děkuji. Druhý pozměňovací návrh předložila paní poslankyně Jana Suchá. Stanovisko zpravodaje je nedoporučující.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Já – protože se jedná o vládní návrh, vláda předkládala 2,75 – v tomto případě negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 244, přihlášeno 106, pro hlasovalo 24, proti 32, takže to bylo zamítnuto.

Nyní bychom zřejmě měli hlasovat o celku návrhu zákona. Je to tak? (Zpravodaj souhlasí.)

Přednesu návrh usnesení o celém předloženém návrhu: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 880, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 245, přihlášeno je 99, pro hlasovalo 80, proti 8. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Myslím, že můžeme ukončit projednávání bodu 164. (Velký hluk v sále.)

Pan ministr Kalousek se hlásí o slovo. Prosím o klid! Máte slovo, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já bych jenom rád zdvořile pozdravil opozici, která tady při minulém hlasování tohoto zákona bombardovala vládu a vyčítala jí alibismus, že si vláda dovolila předložit varianty. Ono bylo jedno, kolik vláda těch variant předložila, protože pak jsme stejně hlasovali o poslaneckém návrhu. Nicméně tentokrát jste se na alibisticky vypnuli. Konečně vím, co to je alibismus a co alibismus není.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že můžeme přikročit k dalšímu návrhu. Před projednáváním vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 359 o sociálně-právní ochraně dětí, bychom ale měli podle § 99 odst. 5 posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu ve zkráceném jednání.

Otevírám rozpravu k tomu, jestli jsou podmínky pro projednání návrhu zákona ve zkráceném jednání. Kdo se hlásí do této rozpravy? Když nikdo, tak rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu usnesení, které vám přečtu:

"Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 881 ve zkráceném jednání."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 246, přihlášeno je 167 poslanců, pro hlasovalo 120, proti 2. Bylo to přijato. Tento návrh usnesení jsme schválili.

(Probíhá kontrola hlasování.) Můžeme pokračovat. Pan poslanec Petrů se hlásí o slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Já jenom pro stenozáznam. Chtěl jsem se zdržet, ale mám na sjetině ano. Takže jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme přistoupit k projednávání bodu 165. Je jím

165.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb.,
o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 881/ - zkrácené jednání**

Máme tady před sebou sněmovní tisk 881 a návrh by opět měla přednést ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová. Takže ji prosím, aby se ujala slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane místopředsedo, kolegyně poslankyně, páni poslanci, budu předkládat druhý návrh zákona, který řeší situaci, která nastala v souvislosti s přijetím zákona o sociálně-právní ochraně dětí a také novely zákona o zaměstnanosti formou pozměňovacího návrhu tehdy ve sněmovním tisku číslo 564.

V době projednávání tohoto sněmovního tisku v Poslanecké sněmovně Ministerstvo práce a sociálních věcí předpokládalo, že k datu účinnosti zákona karta sociálních systémů již bude příjemcům dávek pěstounské péče, podpor v nezaměstnanosti, při rekvalifikaci a také klientům pobírajícím kompenzaci odstupného plynule předávána, to znamená, že nový systém bude plně funkční. Z tohoto důvodu nebylo ani v jedné z novel navrženo přechodné ustanovení pro výplatu dávek. Právě s ohledem na posílení právní jistoty příjemců uvedených dávek jsou v předkládaném materiálu navrhovány legislativní změny, které řeší přechodné období pro výplatu těchto podpor a dávek od ledna 2013 do prosince 2013, a to shodně, jak je tomu u ostatních sociálních dávek, tedy na základě příslušných přechodných opatření. Navrhuje se tedy stejná dikce novel zákona, to znamená, že do dne vydání karty sociálních systémů se tyto dávky budou vyplácet podle volby příjemce buď převodem na platební účet, anebo v hotovosti.

Ještě chci dodat, že tento návrh zákona byl projednán dnes ve výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny a výbor jej doporučil svým usnesením schválit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já děkuji paní ministryni za úvodní slovo. Výbor pro sociální politiku, jemuž byl návrh zákona přikázán, jej projednal a přijal usnesení 881/1. Poprosím pana poslance Jaromíra Drábka, aby nás seznámil s výsledkem projednávání ve výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý večer vážené kolegyně, vážení kolegové.

Usnesení výboru pro sociální politiku ze dne 18. prosince 2012 ke sněmovnímu tisku 881 zní:

Po úvodním slově Ludmily Müllerové, ministryně práce a sociálních věcí, a zpravodajské zprávě poslance Jaromíra Drábka a po rozpravě výbor pro sociální politiku

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 881 přikázaný výboru podle § 99 odst. 3 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny,

a) projednala v obecné rozpravě,

b) projednala všechny jeho části i v rozpravě podrobné,

c) projednala jej do úterý 18. prosince do 19 hodin.

2. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 881, schválila.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tedy žádám zpravodaje, aby se mnou sledovali rozpravu. K tomuto návrhu nejdříve otevírám rozpravu obecnou. Mám přihlášeného pana poslance Romana Sklenáka. Vidím to správně. Poprosím pana poslance Sklenáka, aby se ujal slova.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já se domnívám, že návrh, který zde v tuto chvíli projednáváme, je třeba posuzovat ve dvou rovinách. Jednak jsem přesvědčen, že jsme se dnes s kartami ve stavu legislativní nouze vůbec nemuseli zabývat, pokud by tato Sněmovna při projednávání jednotlivých návrhů neobcházela jednacím řádem, negenerovali jsme zde nejrozdílnější přílepy, nezkracovali lhůty pro projednávání a vůbec všechny návrhy jsme poctivě projednávali. Jen připomenu, že změny v zákoně o sociálně-právní ochraně dětí a zákoně o zaměstnanosti, které v tuto chvíli projednáváme, napravují chybný krok, který tato Sněmovna učinila 7. listopadu, kdy jsme zde schvalovali novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí. (V sále je hluk.)

Součástí této novely byl i pozměňovací návrh kolegy poslance Cempírky, který tehdy stanovil povinnost vyplácet podpory v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci a kompenzace podle § 44b

prostřednictvím karet sociálních systémů. My jsme tehdy na tento přílepek upozorňovali, ale z úst koaličních poslanců zde tehdy zaznívalo ujišťování a garantování, že přijetím tohoto přílepku žádný problém nehrozí. Problém však nastal a teď, po šesti týdnech, se zde tedy ve stavu legislativní nouze musíme pokusit tento krok napravovat. To je jedna rovina.

Druhá rovina projednávaného návrhu je otázka, zda projekt sKaret má ještě vůbec nějaký smysl, zda má smysl v něm pokračovat. Jsem přesvědčen, že ne a že nejlepší řešení by bylo urychleně projednat a přijmout návrh Senátu, který zde v Poslanecké sněmovně již leží, a to návrh na úplné zrušení sKaret. Jsem přesvědčen, že toto řešení by bylo nejlepší nejen proto, že tento projekt nemá smysl, ale zejména proto, že tento projekt od počátku provázeli fatální legislativní a právní chyby.

Především podle zákona o Úřadu práce České republiky je Ministerstvo práce a sociálních věcí správcem jednotného informačního systému práce a sociálních věcí. Součástí tohoto informačního systému jsou veškeré údaje o dávkách státní sociální podpory, pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na péči o dávkách pro osoby se zdravotním postižením a v oblasti státní politiky zaměstnanosti. Ministerstvo práce a sociálních věcí jako správce tohoto informačního systému může pověřit správou evidence údajů o výplatách uvedených dávek pouze Českou správou sociálního zabezpečení. Zřídit oprávnění k přístupům k údajům jednotného informačního systému práce a sociálních věcí může ministerstvo pouze zaměstnancům úřadů veřejné správy, které jsou uvedeny v zákoně o Úřadu práce České republiky. Skutečnost je, že karta je vydávána, respektive provozována bankou, tedy není stanovena žádnou právní normou.

Druhým problémem je smlouva mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou. Otázkou je již samotné oprávnění ministerstva smlouvu s Českou spořitelnou o vydání a provozování karty vůbec uzavřít. Podle Listiny základních práv a svobod a podle Ústavy lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. A žádný zákon nedovoluje, aby se Ministerstvo práce a sociálních věcí a Úřad práce České republiky své působnosti na úseku výplaty sociálních dávek mohly na základě soukromoprávní smlouvy vzdát tím, že její výkon svěří bance. Uzavření smlouvy mezi Českou republikou, Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou ohledně vydávání a provozování karty sociálních systémů nemá žádný zákonný základ. Žádný zákon ani jiný právní předpis tedy nestanoví, respektive nedovoluje, za prvé, aby vydávání a provozování karty, jejímž prostřednictvím jsou vypláceny dávky státní sociální podpory a jiné druhy sociálních dávek poskytovaných státem, mohlo ministerstvo svěřit soukromému subjektu, a za druhé, aby údaje obsažené v jednotném informačním systému mohly být spravovány nějakým jiným subjektem než

Českou správou sociálního zabezpečení a aby se s nimi mohly seznamovat jiné osoby než zaměstnanci úřadu veřejné správy, které jsou uvedeny v zákoně o Úřadu práce České republiky.

Z toho, co jsem uvedl, vyplývá, že smlouva uzavřená mezi ministerstvem a Českou spořitelnou byla ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí coby státního orgánu uzavřena ve zjevném rozporu s ústavními normami vymezujícími činnost státních orgánů, jakož i v rozporu s několika zákony, zejména s takzvaným kompetenčním zákonem a se zákonem o Úřadu práce České republiky. Připomínám, že podle § 39 občanského zákoníku je pak neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází.

Závěrem tedy znovu zopakuji, že poslanci sociální demokracie s projektem sKaret od počátku nesouhlasí, a proto nepodpoří ani dnes projednávaný návrh. My jsme tento projekt nevymysleli, my jsme ho neschválili, my jsme ho nezapackali a my ho dnes ani nebudeme napravovat. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále jsme v obecné rozpravě. Prosím, paní ministryně bude reagovat v rámci obecné...? Až potom v závěrečném slovu, dobře. Nemám tady už žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Pokud už se nikdo další nehlásí, tak můžeme obecnou rozpravu ukončit. Já tedy upozorňuji, že máme před sebou také ještě rozpravu podrobnou. Možná by bylo nejlépe otevřít také podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí s pozměňovacími návrhy do podrobné rozpravy. Vidím pana zpravodaje poslance Drábka, který se hlásí do podrobné rozpravy.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem chtěl na závěr obecné rozpravy, jak je zvykem v závěrečném slově, reagovat na některé pasáže vystoupení pana kolegy Sklenáka. Dovolím si to tedy udělat v tuto chvíli. Jenom skutečně stručně, protože tento návrh zákona se týká skutečně technických záležitostí, nikoliv pojetí celého projektu sKaret. Budu tedy stručný, a to také proto, že předpokládám na příští schůzi projednání obecnějšího návrhu, který sem putuje ze Senátu. I z tohoto důvodu budu poměrně stručný.

Co se týká označení pasáže v novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí, která upravuje použití karty sociálních systémů, za přílepek, chci jenom upozornit, že vzhledem k tomu, že dávky péčovské péče přecházejí ze systému sociálních dávek do systému zabezpečení v podstatě obdobou mzdy, tak bylo nutné v zákoně vyjasnit nebo upravit to, jakým způsobem budou tyto dávky poskytovány. V této části se to rozhodně za přílepek označit nedá.

Co se týká položené otázky, jestli projekt sKaret má smysl, to si myslím, že teď už je nejlépe skutečně počkat pár měsíců. Vidíme čísla, že z měsíce na měsíc rapidně roste počet použití sKaret v platební funkci, to znamená v dobrovolné funkci, kdy někdo použije kartu k placení v obchodě, k výběru z bankomatu, a myslím, že za dva tři měsíce, až tady budeme diskutovat o tom, jestli projekt má smysl, diskuse už bude opřena o praktické zkušenosti, které půjde velmi těžko vyvracet.

Třetí poznámka je ke smlouvě s Českou spořitelnou jako takovou. Odkazuji tím svoje vystoupení i jako odpověď na řadu vystoupení, ke kterým jsem neměl možnost se vyjádřit v minulém týdnu, protože byla pronesena poslanci s přednostním právem mimo rozpravu. Chci jenom znovu upozornit na to, že zadávací podmínky ve veřejné obchodní soutěži na uzavření smlouvy s tím, kdo zvítězí a s kým tedy bude uzavřena smlouva mezi českým státem a provozovatelem systému sKaret, tyto zadávací podmínky byly zveřejněny 30. června 2011. Tedy bez pár dní před rokem a půl.

Říkat dnes něco objektivního o tom, že snad ta smlouva je položena na špatných právních základech, to si myslím, že možná patřilo, tyto právní názory, do diskuse na podzim roku 2011, kdy se tady diskutovalo o legislativním uchopení sKaret. Nemyslím si, že to patří do diskuse o technické úpravě čerpání jednoho nebo dvou druhů dávek v přechodném období. Tolik jenom reakce na vystoupení kolegy Sklenáka.

A protože jsme v podrobné rozpravě, tak mi dovolu, abych načelil pozměňovací návrh k tomuto sněmovnímu tisku, který vyplynul z diskuse na dnešním jednání výboru pro sociální politiku. Pozměňovací návrh je velmi stručný, má dvě věty, proto jej přečtu.

Pozměňovací návrh zní: V článku I se slova "v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013" vypouštějí. V článku II se slova "v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013" vypouštějí.

Stručné odůvodnění. Legislativní návrh je koncipován s předkladatelem jako časově ohraničený, nicméně ve všech ostatních úpravách, které se týkají ostatních dávek, tato úprava není časově ohraničena. To znamená, z té předlohy by se u tohoto tisku mohlo zdát, že se tím řeší pouze záležitosti, kdy ještě není v plném provozu systém sKaret. Ale tím ustanovením je potřeba také řešit situaci, kdy z libovolných důvodů není možné ten den například vydat sKartu, a přitom je nutné například ten den nebo ve velmi krátkém období vyplatit nějakou dávku, protože je to nezbytně nutné například z důvodu zvýšené sociální ochrany, z důvodů hodných zřetele v konkrétní sociální situaci atd. Pro to, aby nebylo pochyb, mám za to, že ta obecnější formulace bez časového vymezení je vhodnější.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme stále ještě v po-

drobné rozpravě, takže jenom to připomínám. Pokud by někdo chtěl v rámci podrobné rozpravy vystoupit, že jsem ji ještě neukončil. Ale pokud se do ní nikdo nehlásí, tak tak učiním právě nyní. Takže podrobnou rozpravu ukončuji.

Nyní jenom jestli ještě chce paní ministryně vystoupit se závěrečným slovem, tak může. Takže prosím, paní ministryně, můžete vystoupit.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych nejprve reagovala na slova, která tady pronesl pan poslanec Sklenák.

Samozřejmě, všichni si uvědomujeme, nebo nejprve víme, že sociální demokracie projekt sKarty nepodporuje a nebude podporovat. A vy jste tady vytýkal ať už smlouvě, ať už legislativnímu základu nedokonalosti. Ale já jsem několikrát v interpelacích i v jednom bodu, který byl zařazen v minulém týdnu, hovořila o tom, že postupujeme skutečně podle analýzy, kterou jsme provedli. Teď, jak tady hovořil pan poslanec Drábek, je předložena svým způsobem technická novela, která upravuje výplatu dávek ať už pěstounské péče, anebo podpor v nezaměstnanosti a dalších souvisejících dávek, a v průběhu ledna zpracujeme všechny legislativní návrhy, které povedou k odstranění výtek, o kterých jste tady hovořil. To znamená, ať už to byly výtky, které směřují k ochraně osobních údajů, anebo některé věci, které nejsou uvedeny ve smlouvě a podobně. Věřím, že na další schůzi Poslanecké sněmovny budeme moci tyto legislativní změny projednat.

A ještě mi dovolu poznámku k předložení teď pozměňovacího návrhu, který přednesl pan poslanec Drábek. Chci říci, že k projednání těchto dvou novel zákona dochází právě proto, že v zákoně jak o zaměstnanosti, tak o sociálně-právní ochraně dětí chybí již zmíněná přechodná ustanovení. To znamená, ve výboru pro sociální politiku dnes zazněl návrh na přijetí pozměňovacího návrhu, který by nelimitoval dobu, po kterou přechodná ustanovení platí, tedy na období jednoho roku, ale nutno říci, že pozměňovací návrh ve výboru nezazněl a nemohlo být tedy o něm hlasováno. Takže pokud je teď předložen na plénu tento pozměňovací návrh, aby tam nebyl časový interval od začátku ledna příštího roku do konce prosince příštího roku, tak samozřejmě nebudu proti tomuto návrhu zaujímat negativní stanovisko. Tento pozměňovací návrh by tedy zachoval stávající přechodná ustanovení tak, aby mohla být výplata dávek prostřednictvím stávajících způsobů, to znamená prostřednictvím účtů či složek, realizována. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo závěrečné slovo ministryně paní Müllerové a my snad můžeme nyní ukončit druhé čtení to-

hoto návrhu. A protože opět podle § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu může ve zkráceném jednání následovat třetí čtení bezprostředně po čtení druhém, tak zahajují třetí čtení předloženého vládního návrhu zákona a očekávám, že zpravodaj poslanec Drábek opět bude se mnou sledovat od stolku zpravodajů rozpravu, kterou tímto otevírám.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a do ní se hlásí pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jen velmi stručně tři poznámky k tomu, co říkal pan zpravodaj Drábek.

Trvám na tom, že to, co zde předložil pan kolega Cempírek, byl přílepek, protože se to týkalo výhradně zákona o zaměstnanosti.

Druhá věc. Pokud říká, že jsme se měli proti smlouvě s Českou spořitelnou vymezovat již dříve, tak si dovoluji upozornit, že my jsme dokonce dali podnět antimonopolnímu úřadu, aby se touto věcí zabýval, už v době, kdy tato soutěž byla vyhlášena podle obchodního zákoníku jako obchodní veřejná soutěž, s čímž jsme nesouhlasili, to znamená i s celým obsahem tohoto řízení.

A k tomu, co říkala paní ministryně Müllerová, že teď budou odstraňovat všechny nedostatky a chyby. To je jistě chvályhodné. Bylo by dobré propříště, kdybychom už v těch návrzích měli text zpracovaný tak, aby žádné chyby neobsahoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to je rozprava ve třetím čtení. Do ní přihlášky žádné nejsou, a proto si myslím, že můžeme rozpravu ukončit. Přistoupíme k hlasování o celém... Zeptám se pana zpravodaje, aby nám ještě sdělil, jak postupovat, jestli v tom není nějaká... Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rád bych využil práva závěrečného slova k jedné větě jako reakci na kolegu Sklenáka. Ano, sociální demokracie podala podnět Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže na podzim loňského roku shledal, že všechno bylo v pořádku a veřejná obchodní soutěž byla vypsána správně, a proto také smlouva byla podepsána až po vyhodnocení a skončení řízení u antimonopolního úřadu. Tedy tolik moje závěrečné slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, pokud se nepletu, tak je tam váš pozměňovací návrh, který bychom měli asi nechat hlasovat nejdřív. Je to tak, že tam je jeden pozměňovací návrh a pak celek návrhu zákona?

Poslanec Jaromír Drábek: Takže k proceduře hlasování, přesně tak, jak říkáte, pane místopředsedo. Jeden pozměňovací návrh a potom hlasování o návrhu celého zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, ještě zagonguji, kdyby náhodou někdo byl mimo a chtěl hlasovat, tak to sděluji takto, že bychom se měli shromáždit, abychom hlasovali. Požádal bych pana poslance Drábka, kdyby nám ještě mohl sdělit, o čem budeme hlasovat v té první fázi, i stanovisko paní ministryně. Takže jsme všichni, můžeme začít. Prosím, o čem budeme nyní hlasovat?

Poslanec Jaromír Drábek: Nejprve budeme hlasovat o –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, omlouvám se. Ještě je návrh vás odhlásit, takže vás ještě všechny odhlašuji. Prosím o nové přihlášení. Tak ještě jednou prosím. ***

(19.10 hodin)

Poslanec Jaromír Drábek: Jak bylo avizováno, nejprve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu mém, tedy poslance Drábka. Já samozřejmě doporučuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Neutrální.) Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 247, přihlášeno 154, pro hlasovalo 109, proti 21. Pozměňovací návrh byl přijat.

A teď už budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Je to tak?

Poslanec Jaromír Drábek: Ano. Nyní už můžeme hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 881, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 248, přihlášeno je 154 poslanců, pro hlasovalo 106, proti 9. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas. Končím toto projednávání opět v nouzovém režimu.

A můžeme se teď už pustit do bodu

3.

Zákon o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi) /sněmovní tisk 620/3/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta s odůvodněním nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo všem doručeno pod č. 620/4.

Nejdříve se táži navrhovatelky ministryně kultury Aleny Hanákové, zda se chce ke stanovisku prezidenta vyjádřit. Vidím, že ano. (Ministryně hovoří na předsedajícího mimo mikrofon.) Já myslím, že to je cokoliv. V podstatě jde o to, že prezidentem byl zákon vrácen a vy můžete samozřejmě hájit tu původní podobu, pokud máte zájem. Záleží na vás. Prosím máte slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, milí kolegové, před několika dny získal český film Alois Nebel v kategorii celovečerního animovaného filmu evropskou cenu pro nejlepší animovaný snímek, které se také říká evropský Oskar. Tuto cenu získala Česká republika již podruhé, v prvním případě to byl film Heleny Třeštíkové René, přičemž oba snímky byly velmi umělecky hodnotné a taky finančně náročné. A k tomu, aby vznikly, velmi přispěly dotace ze Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie. Jinak by asi zřejmě nemohly vzniknout.

Nový zákon o audiovizi, který přináší do nového fondu kinematografie další finanční prostředky prostřednictvím poplatků soukromých subjektů z oblasti audiovize a nastavuje transparentnější systém udělování dotací a jejich čerpání, by měl českým tvůrcům umožnit větší konkurenceschopnost mezi ostatními evropskými filmy a další rozvoj české kinematografie. Návrh zákona o audiovizi tedy vychází z principu, podle kterého se na financování fondu podílejí všechny subjekty, jejichž podnikání je spojeno se zpřístupňováním kinematografických děl.

Ačkoliv se Senát snažil tímto pozměňovacím návrhem zákon doplnit i o nárokovou dotaci ze státního rozpočtu, a to ve stejné výši, jako je souhrnná částka finanční od soukromých subjektů, tento pozměňovací návrh Senátem nebyl přijat a návrh zákona se vrátil ve znění, které jsme odhlasovali společně ve třetím čtení.

Ještě bych chtěla závěrem upozornit na skutečnost, že v současné době platný zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie, je nekompatibilní s regulami Evropské unie. Je pravděpodobné, že v případě, že by nebyl schválen zákon o audiovizi, pozastaví ředitelství Evropské komise pro konkurenceschopnost vyplácení dotací z tohoto fondu, dokud se proces udělování dotací z tohoto fondu neopraví právě v souladu s předpisy Evropské unie.

Tolik ve zkrácené verzi k návrhu zákona.

Vážené paní poslankyně, milí poslanci, já bych vám ráda poděkovala tímto za to, že jste mě vyslyšeli, a také za to, že podpoříte návrh tohoto zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych požádal pana poslance Václava Mencle, jestli by se také vyjádřil k vetu prezidenta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Menci: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, návrh tohoto zákona, který projednáváme, má dvě základní roviny. Jednak rovinu ideovou a pak takovou rovinu praktickou. Ideovou rovinu, resp. svůj ideový názor na tento zákon, ve svém zdůvodnění veta jasně vyjádřil pan prezident republiky Václav Klaus. Praktická rovina, vyjádřená legislativou, je dána faktem, že návrh zákona není ničím ideově novým. Státní fond kinematografie byl založen zákonem již v roce 1992. Od té doby byl zákon několikrát novelizován, a to i v jiných zákonech. Nemáme tedy před sebou rozhodování, zda zavedeme něco úplně nového, ale zda soustředíme problematiku audiovize a také státního fondu kinematografie do jednoho zákona, a to v podobě odpovídající současným, resp. budoucím potřebám. Jednoduše řečeno, pokud tento zákon nepřijmeme, bude platit současná, již velmi nedokonalá právní úprava.

Neznamená to samozřejmě, že bychom se ideovými důvody pana prezidenta uvedenými ve vetu nezabývali.

Dovolte mi, abych v této souvislosti konstatoval, že v zákoně obsažené finanční zdroje pro podporu české kinematografie jsou v rozhodující míře původně dobrovolným závazkem privátních televizí v souvislosti s ukončením, nebo aspoň částečným ukončením reklamy v České televizi. Všechny zdroje pak souvisí s českým filmem a jeho kvalitou. Ve volebním výboru jsme v této věci vycházeli z premisy, že kvalita českého filmu je současně dobrým základem i pro komerční úspěch přispívajících institucí.

K zamyšlení je samozřejmě i názor pana prezidenta o privilegování kinematografie oproti jiným kulturním oborům, resp. sportu. Dávám panu prezidentovi za pravdu, že podpora nemá jednotný systém a diskuse

o něm je potřebná. To však neschválením tohoto zákona nevyřešíme a neposuneme.

Shrnuto: Je určitě namístě, abychom se celým systémem podpory kultury zabývali jako celkem a v tomto rámci pak řešili otázku způsobu financování nebo nefinancování českého filmu. V tom panu prezidentovi určitě dávám za pravdu. Nicméně o tom teď hlasovat nebudeme. Budeme hlasovat o velmi praktické otázce, zda bude audiovizuální legislativa včetně fungování státního fondu kinematografie sjednocena a modernizována na potřebnou úroveň, nebo zda bude platit zastaralá a roztržitá legislativa.

Při plném respektu k důvodům veta pana prezidenta si vám dovoluji navrhnout podpořit původní usnesení Sněmovny o tomto zákonu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já děkuji zpravodaji za stanovisko a otevírám rozpravu. Pan poslanec Skokan se hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji vám za udělení slova. Budu stručný. Chtěl bych tady deklarovat, že poslanci a poslankyně za Věci veřejné také podpoří tento zákon. Věříme v jeho praktičnost. Ideologie jde v tomto směru pro nás stranou. A tak jako bychom si přáli, abychom mohli v českých kinech sledovat české filmy, abychom mohli v České televizi sledovat české filmy, doufám, že schválení tohoto zákona i přes prezidentské veto pomůže dalšímu rozvoji české kinematografie a originální české produkce. A pak už se můžeme jenom těšit, že v budoucnu i Český rozhlas bude hrát české písničky, ale tam tomu tak zatím není a my zatím hledáme nástroje, jak vysvětlit Českému rozhlasu, že by měl podporovat českou produkci, tak jak to podporuje Česká televize a tak jak my to nyní podpoříme, pokud se nám podaří tento zákon schválit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já se dívám a nevidím už nikoho přihlášeného do rozpravy, tak mi dovolte, abych rozpravu ukončil. Já jsem zagongoval na poslance. Myslím, že zaznělo všechno, co bylo třeba nebo co bylo nutné k vyjasnění stanovisek, a prosím, abyste se posadili, budeme hlasovat.

Jenom vám připomenu, že Ústava stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvává na vráceném zákonu nadpoloviční většinou svých poslanců, tak se zákon vyhlásí. Jinak by platilo, že zákon nebyl přijat. Takže prosím, aby bylo nastaveno kvorum, potřebný počet hlasů 101... Pořád tam nic nevidím. Prosím ještě jednou, aby bylo... A už to tam je.

Prosím, takže teď snad je vše připraveno k hlasování o návrhu usnesení, který vám nejdřív přečtu. Prosím, slyšte tedy:

"Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), podle sněmovního tisku 620/3."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 249, přihlášeno 151, pro hlasovalo 141, proti 1. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Končím projednávání tohoto bodu a přecházím k bodu 119. Ne, k bodu číslo 5, přehmátl jsem se. K bodu číslo 5. A než k němu přistoupíme, tak bychom měli na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorovi Miloši Vystrčilovi, pokud je tady přítomen. Je prosím přítomen pan senátor? Máme signál, že ano, tak tedy budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s vystoupením senátora Vystrčila, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 250, přihlášeno 152, pro hlasovalo 134, proti 1, takže to bylo přijato.

Vítám pana senátora Vystrčila ve Sněmovně a zahajuji projednávání bodu číslo

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 660/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, usnesení máme jako tisk 660/5, ta usnesení Senátu. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům nejdřív vyjádřil ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane senátore, projekt státní pokladny je zásadním kvalitativním posunem jak v tvorbě rozpočtového procesu, tak v efektivitě platebního styku. Tato novela

rozpočtových pravidel je nesmírně důležitým legislativním rámcem pro tento projekt. Já jsem tady o jeho prosazení velmi usiloval, usiloval jsem o to i v Senátu. Chci poděkovat Senátu za velmi odpovědné projednávání této normy.

Říkám zcela otevřeně, že návrhy, které Senát předkládá jako pozměňující, mě nenaplňují štěstím a vnitřním uspokojením, nicméně tato norma je pro mě natolik důležitá, že nemíním riskovat kворum 101, nemíním riskovat, že by tento zákon nemusel projít. Proto si vám dovoluji doporučit, abychom přijali tento zákon ve znění navrženém Senátem. Lepší křeček v hrsti nežli kočka na střeše.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Křeček? Křeček v hrsti? Aha, dobře. (Ministr Kalousek: Než kočka na střeše.) Dobře, já si to nějak přeberu.

Já se zeptám, jestli se k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádří také zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Pavel Suchánek. Ne, nemá to v úmyslu, takže rovnou otevírám rozpravu. Prosím pana poslance Braného, který se hlásí do rozpravy.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, členové a členky vlády, já budu stručný, nebudu zdržovat.

Tato materie byla projednána, jak řekl pan ministr, Sněmovnou a vím z jeho diskuze, která probíhala v Senátu, že v podstatě byl spokojen s tím, co prošlo zde Poslaneckou sněmovnou, mimo jednoho pozměňovacího návrhu, který říkal, že je možný a hodný zřetele, ale tady my si nemůžeme vybírat – a teď mu rozumím, stojednička je daleko, tak jsou křečci dobří.

Já řeknu, proč jsem i jako zpravodaj doporučoval se zdržet. Nic na tom postupu klubu KSČM nemění, že státní pokladna je dobré a nutné opatření, ovšem když jsme projednávali tisk 660 ve Sněmovně, tak byl určitý otazník u nákladů. Náklady na implementaci navrhované úpravy rozpočtového systému, myšleno i tu národní banku a toky směrem k obcím, tak sama vláda, Ministerstvo financí říkalo cca 950 mil. Tak tady byly určité otazníky, jestli to cca není jenom nejméně a může tam být další to, a zejména bylo plno výhrad. To se podařilo v řadě věcí zejména ze strany samospráv měst, obcí a krajů vyřešit a ta podoba, která nakonec byla, nebyla nejhorší. Je podle ní možné postupovat. A výhrada vedle té nejasné ceny, z hlediska mého a i klub to přijal, byla v tom, co se líbilo potom i v Senátu panu ministrovi, to je, že přechodné období pro příspěvkové organizace, aby do toho systému přešly, tři roky. A Senát, ten šel ještě dál a dává pět let v tom svém

přechodném období. Ale v těch odborných diskuzích, které se vedly, já to teď nechci nějak rozmělnovat, tak když jsem se tázal na tu dobu a o co jde, tak mě v podstatě trochu zamrazilo, že to je tlak proti příspěvkovým organizacím. Já řeknu v čem. Vlastně se říkalo: největší problém je z hlediska toho režimu úvěrování a další třeba fakultní nemocnice. A někteří říkají: to do tří let převedeme na akciovky. A v Senátě asi převládl návrh, že to tak rychle nepůjde, že je třeba pět let. Já se k tomu hlásím, že spíš vidím i ty krajské nemocnice, kdyby spíš byly v režimu příspěvkovek, a tohle to je určitý tlak – možná pan ministr mě z toho znova vyvede –, aby ty příspěvkovky zbyly jen v nutném omezeném měřítku z pohledu předkladatele, to znamená vlády.

No, směrem k tomu, co Senát vytvořil a co vzniklo i z Poslanecké sněmovny, už jsem nezaznamenal v odborné veřejnosti nějaké připomínky, jediné z hlediska asociace bank obavy, co Česká národní banka by všechno měla činit, až včetně, já nevím, platebních karet. Podle toho našeho bychom z ní udělali takovou platební agenturu. Já si myslím, když na tom stanovisku, které Poslanecká sněmovna přijala, budeme setrvávat, tak se nestane nic zase zvláštního ve smyslu činnosti České národní banky, protože na ni platí samozřejmě i zákon, který musí dodržovat všechny banky, takže i tento zákon je pro ně platný a je to zákon, podle kterého by se řídily

Takže kdyby neprošel ten návrh, a mně se zdá méně vhodný zejména právě tím pozměňovacím návrhem pětileté přechodné doby, tak by se nic nestalo a zase by mohl systém fungovat i podle toho, co přijala Poslanecká sněmovna. Ale říkám, nejsou vyjasněny úplně z mého pohledu otázky nákladů a tady možná se mýlím u Senátu, co tam ještě dopracovává, možná se ty náklady můžou zvýšit anebo budou některé nadbytečné a nebudou vůbec z hlediska zákona potřebné, kdyby se přijala senátní verze, tak vidím ze svého pohledu umírněné stanovisko zdržet se a nečinit nějaké teatrální výstupy proti a řešit tady, jestli je to v zájmu těch nebo oněch. Ale musím ocenit, že ze struktury, tak jak je vypracována ze Senátu, je cítit ryzí odbornost a že si na tom někdo dal hodně práce a cizeloval to. Je to trošičku v té hierarchii, kdo to četl, i složité, protože to má trošku jiný odkazový materiál k těm bodům, než to mívá Senát ve svých materiálech, když je vrací. Ale i to je možné, že nějaká profesní skupina třeba pomůže kolegům a kolegyním ze Senátu to zpracovat.

Takže můj názor je nepodporovat stanovisko Senátu. Tam budu doporučovat i pro klub, aby se zdržel. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pořád je obecná rozprava a v ní pan senátor využije možnosti vystoupit? Ano, myslel jsem si to. Prosím, pane senátore, máte slovo. Ale prosím o klid!

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já děkuji za možnost vystoupit. Původně jsem si myslel, že budu stručnější, ale vzhledem zejména k vystoupení zpravodaje tady některé věci myslím musím říci, a zároveň si dovoluji prostřednictvím pana předsedajícího k panu ministru Kalouskovi říci, že si myslím, že ten křeček v hrsti je kvalitnější než ta kočka na střeše. (Vtipné poznámky v sále směřované k posl. Křečkovi.) A vysvětlím, proč si myslím, že je kvalitnější.

Senát PČR uvítal snahu Ministerstva financí zefektivnit a zprůhlednit řízení státních financí a v tomhle směru si myslím, že není žádný rozpor mezi zájmem Ministerstva financí a předkladatele zákona a Senátu. Věc, která se tam ukázala trošku problematická, je popsána v pozměňovacích návrzích a já zejména k jedné, která tady zmíněna nebyla, promluví.

Ten zákon obsahuje ustanovení, které by, pokud by byl přijat v podobě navržené navrhovatelem, způsobilo, že u všech oprav, nákupů a dalších věcí nad tři tisíce korun by hasiči, policisté, ministerstva museli předtím, než tento nákup či opravu udělají, toto nahlásit prostřednictvím tzv. ISPROFINu Ministerstvu financí, a teprve poté, co by Ministerstvo financí usoudilo, že tyto vchodové dveře, které si vyžadují opravu ve výši 3,5 tisíce korun, je skutečně potřeba opravit, tak by je bylo možné opravit. To je v podstatě obsah bodu jedna pozměňovacího návrhu.

Obsah bodu dvě a tři spočívá v tom, co tady už zmíněno bylo, a to je zájem Senátu a věřím, že i Poslanecké sněmovny, aby se ČNB starala především o stabilitu měny a nestarala se o to, jakým způsobem jsou z hlediska bankovních služeb obslouženy různé veřejnoprávní instituce, jako jsou například města a kraje.

Třetí věc, kterou tady navrhuje, je, aby příspěvkové organizace státu mohly v rámci převodu svých účtů na ČNB čerpat dobu pětiletou, a to zejména z toho důvodu, aby měly dostatek času se vyvázat ze současných povinností, které mají u komerčních bank například ve formě kontokorentních úvěrů, různých dalších závazků apod. Nic jiného v tom není.

Čili to jsou tři pozměňovací návrhy Senátu, které dle mého názoru skutečně ten návrh zákona, který jinak byl Senátem kvitován, zkvalitňují a které, pokud vy ten zákon v podobě přijetí senátních návrhů schválíte, umožní, aby zákon fungoval lépe, až kvalitněji.

Na konec svého vystoupení si dovoluji jenom upozornit, že v Senátu byly tyto pozměňovací návrhy přijaty napříč politickým spektrem a všechny strany, které v Senátu mají své zástupce, včetně nezávislých senátorů, ho většinově podpořily. Dovoluji si vás tedy požádat, abyste toto v Poslanecké sněmovně respektovali, a zároveň vám budu vděčen, pokud tak učiníte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď se dívám, kdo se hlásí. Pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl jen ohradit, protože vím, že Křečka v hrsti nemá ani Kalousek, ani ombudsman, ani tahle Sněmovna. Je to velevážený poslanec a prosím, abyste v této souvislosti nepoužívali tyto příklady.

Děkuji vám.

(Pobavení. Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prostě žádnou zoofilii tady trpět nebudeme. Ještě chcete přesto, pane ministře?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jsem chtěl, pokud používáte termín zoofilie, ujistit, že tam opravdu nebyl jakýkoliv sexuální podtext (pobavení), ale jsem samozřejmě připraven říkat: lepší morče v hrsti nežli kočka na střeše. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to je jiná! S morčetem už si poradíme. (Pobavení.)

A teď prosím, jestli se nikdo nehlásí do rozpravy, tak bych rozpravu ukončil a budeme hlasovat. Já jenom zagonguji. Prosím, posaďte se, kolegové. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Sněmovny. Jak víte, budeme se tedy vypořádávat se stanoviskem Senátu. Je tady návrh na odhlášení, takže vás všechny ještě odhlašuji. Prosím, přihlaste se. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 660/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 660/5."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 251, přihlášeno je 147, pro hlasovalo 97, proti 6.

Konstatuji tedy, že jsme s tímto usnesením vyslovili souhlas a my jsme vlastně tedy návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali. (Námítky ze sálu.) Schválili, dobře. Ano. Ve znění schváleném Senátem

podle tisku – ano, je to tak správně. Schválili. Omlouvám se a končím tím tedy projednávání tohoto tisku.

Ještě prosím pana senátora.

Senátor Miloš Vystrčil: Já bych chtěl ctěně Poslanecké sněmovně poděkovat za osvětlené rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu senátorovi.

Jdeme k dalšímu bodu, to je bod číslo

119.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb.,
o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů
a o změně některých zákonů (transplantační zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 825/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zdravotnictví Leoš Heger a zpravodajka výboru pro zdravotnictví poslankyně Patricie Kotalíková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 825/2.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan ministr Heger jako první. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, dovoluji mi stručně uvést zákon, který zde již byl projednáván a který sestává ze dvou částí. První část je transpozice evropských předpisů a druhá část je změna některých věcí, které činily aplikační problémy.

V oblasti aplikačních problémů se zde objevily tři pozměňovací návrhy od tří poslanců. Celkem mají třináct položek, o některých bude třeba hlasovat zvlášť. Se sedmi z nich Ministerstvo zdravotnictví souhlasí, šest bude mít negativní stanovisko. Já bych si dovolil k těm negativním nyní říci kratičký komentář.

K panu poslanci Svobodovi jsou dvě negativní stanoviska. Jedno je k bodu A3, kde se navrhuje, aby pravidla zjišťování smrti byla přesunuta ze zákona do vyhlášky. My se domníváme, že zde hrozí riziko narušení Listiny základních lidských práv a svobod. Jedná se o integritu člověka, o významné rozhodnutí, pokud jde o život člověka, a domníváme se, že ta pravidla, která se nemění tak často, ta poslední platila myslím asi deset let, je možno měnit jednou za dlouhý čas zákonem.

Dále nesouhlasíme s bodem A4, kde se navrhuje náhrada 30 tisíc za každý odebraný orgán z veřejného zdravotního pojištění. Ministerstvo zdravotnictví se domnívá, že tyto úhrady patří do zákona o veřejném zdravotním pojištění. Upozornil bych, že již nyní máme připravenou novelu seznamu výkonů, která zvyšuje odměnu zařízení, kde ten člověk, který je dárce orgánů, leží.

Další nesouhlasy se týkají části návrhu pana poslance doktora Béma. Body B2 a 3, které navrhují orgánové specifické komise, které by tvořily závazná alokační pravidla, se domníváme, že jsou jednodušší a legislativně čistější, i když ne úplně ideálně, ale přesto lépe řešeny v bodu A2, se kterým budeme souhlasit.

Dále nesouhlasíme s bodem B5, kde se navrhuje, aby dopravu těla z místa pitvy hradilo zdravotní pojištění až do místa pohřbu. My se domníváme, že ta definice je udělena trochu vágně a mohla by znamenat výrazné náklady zdravotního pojištění, pokud by se například cizinci převáželi na velkou dálku. A již dnes částečně do místa úmrtí je doprava hrazena.

Poslední nesouhlas je s bodem B7, kde se navrhuje fikce možnosti odebrat orgány od cizince, pokud nebude do 72 hodin zjištěno, zda souhlasí, či nesouhlasí. My se domníváme, že 72 hodin je pro Koordinační středisko transplantací, které s tím souhlasí, dostatek času, aby vyjasnilo, v jakém stavu je cizinec vůči odběru. A v případě, že by výjimečně to nebylo zjištěno, je lépe od odběru upustit, tak jako se to dělá tam, kde je u Čechů odběr možný, našich občanů, ale rodina s tím nesouhlasí. Přestože není žádný odklad, tak odběr není v naprosté většině proveden, protože je to lepší, než kdyby jím byl dehonestován celý transplantační program, který je výrazně založen na dobrovolnosti.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Nyní bych požádal paní poslankyni Patricii Kotalíkovou, aby se vyjádřila. (Poslankyně reaguje z místa mimo mikrofon.) Pardon, jsme ve třetím čtení. Je to trochu jiný režim.

Pan poslanec Svoboda je přihlášen do obecné rozpravy ve třetím čtení – nebo do rozpravy ve třetím čtení, tak je to přesně. Teď už víme přesně, kde jsme. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych v tuto chvíli – nechci vás zdržovat – načel legislativně technické zpřesnění svých pozměňovacích návrhů. Konkrétně se to týká pozměňovacího návrhu pod bodem A3. Předtím než ho načtu, abych na to nezapomněl, tak chci

poděkovat kolegům z legislativního odboru. Děkuji za spolupráci, odvedli vynikající práci.

Dovolte, abych odcitoval zpřesnění svého pozměňujícího návrhu označeného A3 pod doplňujícím bodem 1: V části první článek 1 bod 20 zní: 20. V § 10 odst. 6 se slova "jsou uvedeny v příloze číslo 2" nahrazují slovy "stanoví ministerstvo vyhláškou".

Pod písmenem A3.2: V části první článek 1 se bod 61 zrušuje. Následující body se přečísľují.

A konečně A3.3: V části první článek 1 dosavadní bod 62 zní: 62. Přílohy číslo 1 a 2 se zrušují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy. Vidím pana poslance Béma. Prosím, můžete.

Poslanec Pavel Bém: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom jedno zpřesnění, kterému já jsem tak úplně nerozuměl, a poprosím pana ministra, kdyby byl tak laskav a na mikrofon je vysvětlil.

Pozměňovací návrh B5 říká, že dopravu těla zemřelého dárce z místa pitvy do místa pohřbu hradí zdravotní pojišťovna příjemce. Někdo je ochoten dát orgán, dá orgán a zemře. Dobrovolně dá orgán a zemře. A je třeba jeho tělo někam odvézt – nejspíš asi z místa pitvy na místo pohřbu. Dnes je reálná praxe taková, že to buď platí rodina zemřelého. Ještě jednou. Představme si situaci, že jste ochotni dát orgán, náhodou, smůla, prostě zemřete, a najednou ještě vaše rodina platí náklady za převoz vašeho mrtvého těla z místa pitvy na místo pohřbu. To je přece nemravné!

Ale ještě navíc nechápu, proč pan ministr, vaším prostřednictvím pane předsedající, říká, že by to byl náklad pro zdravotní pojišťovnu například v případě zahraničních dárců. Proboha, i kdyby náhodou se stalo, že odbíráme orgán od zahraničního dárce, což tedy je upřímně řečeno nepravděpodobné, protože kdyby dobrovolně chtěl dát asi nějaký zahraniční návštěvník České republiky orgán, nevím, proč by to dělal zrovna v České republice, ale budiž. Je to tedy pouze a jenom teoretická úvaha. Ale kdyby náhodou zemřel při tom odběru, protože by to měl být odběr realizovaný pro českého příjemce, tak i potom je etické a mravné, aby zdravotní pojišťovna příjemce zaplatila, tzn. v tomto případě některá z českých zdravotních pojišťoven zaplatila cestu nebo náklady za dopravu z místa A na místo B.

Druhá poznámka. Dva téměř stejné pozměňovací návrhy – první poslanec Svobody pod A2, druhý můj pod písmenem B2. Ten jeden jediný rozdíl je v tom, že se v nich říká, že budou definována jasná, zřetelná

alokační pravidla, za jakých je možné a komu transplantovat orgán. V mém pozměňovacím návrhu se ale ještě navíc říká, že o tom rozhodnou specifické orgánové komise. Orgánové specifické komise složené z odborníků, nikoliv z úředníků. Jenom na dovysvětlení, že tyto dva pozměňovací návrhy, byť na první pohled vypadají stejně, tak stejné nejsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozprava proběhla. Ještě se do ní hlásí pan ministr Heger, takže stále ještě jsme v rozpravě ve třetím čtení.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Omlouvám se, ale tím, že jsem byl vyzván, tak odpovím.

Pokud jde o dopravu těla z místa pitvy, tak dnes zdravotní pojištění hradí dopravu do místa úmrtí. Tu další dopravu hradí rodina nebo blízcí, kteří vybavují pohřeb. Já bych pro upřesnění dodal, že do zákona se dostala již nyní pasáž, která říká, že rodině dárce orgánů bude vydán příspěvek na pohřebné v hodnotě 5 tis. korun, takže tímto jsme určitý vstřícný krok vůči pozůstalým již udělali. Navíc ten pozměňovací návrh není úplně specifický, co by se stalo, kdyby bylo odebráno více orgánů, což je běžným zvykem, a bylo více příjemců. Nastane zmatek, která pojišťovna kterého příjemce toho orgánu bude věci platit.

Pokud jde o alokační algoritmus, který má být ustaven buďto podle bodu A2, nebo podle bodu B2, tak našim ministerským legislativcům se formulace v bodě A2 se zdála jednodušší. Je samozřejmé, že alokační algoritmy budou vytvářet skupiny odborníků a budou posvěceny ministerstvem, takže v tomto případě není potřeba se obávat nějakého voluntarismu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozpravu můžeme ukončit. Nikdo už nebrání ukončení rozpravy, takže ji opravdu končíme.

Budeme hlasovat. Máme tady trochu komplikovanější hlasování. Prosím všechny poslance, aby se dostavili. Myslím, že jak pan ministr, tak paní zpravodajka již své slovo vyčerpali. Teď už jenom požádám paní poslankyni, aby nás seznámila s tím, jak hlasování o pozměňovacích návrzích bude vypadat. Prosím, aby nás seznámila s návrhem procedury. Já o ní potom zřejmě nechám hlasovat, protože v tomto případě není úplně jednoduchá.

Já jenom čekám, až se poslanci trochu shromáždí, abychom vyslechli návrh paní poslankyně Kotalíkové, co se týče postupu hlasování. Prosím o klid!

Máte slovo.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Nejprve bychom hlasovali o úpravě pozměňovacího návrhu poslance Svobody A3 načtené v rozpravě. Dále bychom pak samostatně hlasovali o jednotlivých pozměňovacích návrzích poslance Svobody A1 až A4. V případě, že by byl přijat pozměňovací návrh A1, byl by nehlasovatelný pozměňovací návrh C1. Pokud by byl přijat pozměňovací návrh A2, pak by byl nehlasovatelný pozměňovací návrh B2. Dále bychom hlasovali samostatně o pozměňovacích návrzích pana poslance Béma B1 až B7 a poté bychom hlasovali samostatně o mých pozměňovacích návrzích C1 a C2, s tím, že pokud by bylo přijato A1, tak C1 by bylo nehlasovatelné. Na závěr bychom hlasovali o zákoně jako o celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní poslankyni. Jenom se zeptám, jestli má někdo nějakou připomínku k návrhu procedury. Jestliže ne, budeme hlasovat o tomto návrhu procedury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí procedury, jak byla přečtena a je uložena v záznamu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 252, přihlášeno je 140 poslanců, pro hlasovalo 135, proti nikdo. Výsledek je, že to bylo přijato.

Budeme tedy postupovat přesně tak, jak jste nám tady navrhla. Můžeme pravděpodobně začít, jestli tomu nic nebrání. Já vás požádám, a-byste vždy řekla návrh, o kterém hlasujeme, své stanovisko a stanovisko ministra. Budeme hlasovat. Prosím, můžeme začít.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Nejprve bychom hlasovali o úpravě pozměňovacího návrhu poslance Svobody A3 načtené v rozpravě. (Stanovisko zpravodajky i ministra je negativní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 253, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 56, proti 77. Výsledek je, že to bylo zamítnuto. Další bod.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Dále bychom hlasovali o bodu A1 pana poslance Svobody. Jedná se o pozměňovací návrh týkající se zaměstnanců Koordinačního střediska transplantací. (Stanovisko zpravodajky i ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 254, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 135, proti nikdo, takže to bylo přijato.

To znamená, že C1 je nehlasovatelné.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Ano, C1 je nehlasovatelné.

Dále bychom hlasovali o bodu A2 pana poslance Svobody, alokační algoritmy. (Stanovisko zpravodajky i ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 255, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 133, proti nikdo. Výsledek je, že to bylo přijato. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Nyní bychom hlasovali o bodu A4, náhrada 30 tisíc za každý odebraný orgán z všeobecného zdravotního pojištění. (Stanovisko zpravodajky i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 256, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 53, proti 77, takže to bylo zamítnuto. Můžeme postoupit dále.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy poslance Svobody.

Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích poslance Béma. První je B1, změna úvodní věty ke zřízení Koordinačního střediska transplantací. (Stanovisko zpravodajky i ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 257, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 134, proti nikdo, takže to bylo přijato. Prosím další.

Poslankyně Patricie Kotalíková: B2 je nehlasovatelné, protože bylo přijato A2, takže budeme hlasovat o B3, odborné orgánově specifické komise plus závazná alokační pravidla. (Stanovisko zpravodajky i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 258, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 57, proti 67, takže to bylo zamítnuto. Můžeme další.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Bod B4, Koordinační středisko transplantací může zpracovávat i další pracovní postupy. (Stanovisko zpravodajky i ministra je souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 259, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 138, proti nikdo, takže to bylo přijato. Prosím dále.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Bod B5, doprava těla z místa pitvy do místa pohřbu, hradí zdravotní pojišťovna příjemce. (Stanovisko zpravodajky i ministra je nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 260, přihlášeno 140, pro hlasovalo 83, proti 47. Bylo to přijato. Můžeme dále.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Bod B6, zdvojnásobení kompenzace náhrad pro živého dárce. Souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr? (Ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 261, prohlášeno je 140 poslanců, pro hlasovalo 134, proti jediný. Takže toto bylo nakonec přijato.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Bod B7, fikce možnosti odběru cizince. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 262, přihlášeno je 140, pro hlasovalo 54, proti 73. Toto bylo zamítnuto. Další.

Poslankyně Patricie Kotalíková: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy poslance Béma a zbývá hlasovat můj pozměňovací návrh pod C2, protože C1 je nehlasovatelné díky přijetí A1. Souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: C2 souhlas. Pan ministr? (Pan ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování má pořadové číslo 263, přihlášeno je 140 poslanců, pro hlasovalo nyní 136, proti jediný. Toto bylo přijato.

Toto byl poslední pozměňovací návrh. Jenom se zeptám, jestli nám náhodou něco neuniklo. Pokud by někdo něco neřekl, že uniklo, tak jsme odhlasovali všechny pozměňovací návrhy. To znamená, že bychom nyní měli hlasovat o zákonu jako o celku. (Ano.)

Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů, transplantační zákon, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, podle sněmovního tisku 825, ve znění schválených pozměňovacích návrhů." Předpokládám, že stanovisko zpravodaje je souhlasné a stanovisko ministra taky. Hlasujeme tento text usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 264, přihlášeno je 141, pro hlasovalo 139, proti nula. Výsledek je, že to bylo přijato. To znamená, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní poslankyni, zpravodajce, děkuji ministrovi a končím projednávání bodu číslo 119.

Na řadě je nyní bod číslo 115. Předám řízení panu místopředsedu Olivovi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobrý večer kolegyně a kolegové. Dříve než přistoupíme k dalšímu bodu, tak bych vás ještě seznámil se dvěma omluvami. Jednak z odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec Jiří Koskuba a pan poslanec Antonín Sedla z pracovních důvodů.

Nyní můžeme přikročit k projednání bodu s pořadovým číslem 115, kterým je

**Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů
a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů)
/sněmovní tisk 617/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek a zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Weberová. Pozměňovací návrhy jsme obdrželi ve sněmovním tisku 617/3.

Můžeme k tomuto bodu otevřít rozpravu. Mám tady první písemnou přihlášku do rozpravy, je to pan poslanec Pospíšil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi v rámci třetího čtení u tohoto důležitého zákona, který úplně nově upravuje postavení obětí trestných činů, odůvodnit svůj pozměňovací návrh, který byl načen pod písmenem D a který vzhledem k tomu, že jsem se nemohl účastnit druhého čtení, načetla zpravodajka paní Ivana Weberová, které chci za to poděkovat.

Já vás prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, který řeší velmi bohužel činnost a věc. Upravuje pravidla pro vyplácení peněžité pomoci oběti trestného činu, které bylo poškozeno trestným činem zdraví, nebo jí byl dokonce zničen život. Pak takováto peněžitá pomoc přísluší pozůstalým osobám. Dosud se tato pomoc vyplácela na základě vyhlášek vydaných Ministerstvem zdravotnictví, nicméně nový občanský zákoník tuto formu výpočtu náhrady za poškozené zdraví ruší, a proto bude třeba přijmout tento pozměňovací návrh, který víceméně reflektuje existenci nového občanského zákoníku, a nově by tak bylo jasně konstatováno, pokud přijmete můj pozměňovací návrh, že za těžkou újmu na zdraví, která je definována v trestním zákoníku, by oběti trestného činu příslušela od státu peněžitá pomoc ve výši 50 tisíc korun, v případě tzv. lehké újmy na zdraví pak částka 10 tisíc korun, a kdyby nedej bože došlo k tomu, že oběť trestného činu přichází o život, tak pro pozůstalé bude od státu poskytována peněžitá pomoc ve výši 200 tisíc korun.

Chci konstatovat, že tato peněžitá pomoc od státu neřeší náhradu újmy, kterou může oběť trestného činu požadovat a vyžadovat po pachateli trestného činu. Je to něco navíc, jakýsi bonus, aby oběť v okamžiku záahu dostala okamžitě peněžitou částku od státu, s kterou může nakládat, za kterou si může zaplatit právní služby, nebo naopak může z toho financovat své jiné potřeby, pokud jí zásah do jejího života a do jejího zdraví například neumožňuje vykonávat pracovní povinnosti.

Dámy a pánové, proto vás prosím o podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Dovolte mi ještě obecně říci jako osobě, která stála u zrodu tohoto nového zákona, že se jedná opravdu o historickou chvíli. Tento návrh zákona byl připravován už za Topolánkovy vlády, to znamená, je to návrh zákona, na kterém pracovaly koaliční vlády, ve kterých byla ODS více než pět let. Jedná se o právní úpravu, která přináší do Čech principy, které zná moderní trestní právo ve vyspělých státech celé západní Evropy. Nebudu zde opakovat věci, které už byly řečeny, ale zvláště například úprava práva na informace o oběti trestného činu, práva na možnost poskytnout jí odbornou pomoc ze strany neziskového sektoru, to jsou věci, které osobně považuji za velmi důležité, průlomové, a proto určitě stojí tento zákon za podporu.

Dovolte mi ještě říci jako člověku, který, jak jsem řekl, kdysi stál u zrodu tohoto zákona, že velmi dobré jsou také pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru. Ty výrazně posilují právo oběti trestného činu žádat peněžitou náhradu v rámci insolvenčního řízení a v rámci exekučního řízení.

Takže prosím, tento zákon není pouhá novela. Je to historická změna postavení obětí trestných činů. Je na tomto zákonu odpracováno pět let intenzivní práce jak expertů, tak neziskového sektoru, který se věnuje ochraně práv obětí trestného činu. Prosím vás tedy o podporu tohoto zákona, který, myslím si osobně, je pro kvalitu českého právního řádu mimořádně důležitý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Připraví se paní poslankyně Nedvěďová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já nebudu zdržovat. Chtěl bych jenom signalizovat, abych předešel zbytečné rozpravě v obecné rozpravě, že navrhu, aby mé návrhy pod body 4, 8, 12 a 13 byly vzaty zpět, aby Sněmovna souhlasila s tím, že je vezmu zpět, že se o nich nebude hlasovat. Jedná se o ona přechodná ustanovení, která jsem vám zde zmiňoval v pátek, kde jsem chtěl na Sněmovně, aby rozhodla s plným vědomím. Od té doby se z toho stalo absolutní politikum, které je využíváno veřejně i neveřejně proti mně i proti celému zákonu. Mě to mrzí, protože se z toho naprosto vytratila věcná podstata. Nehodlám ale celý zákon ohrozit tím, že kvůli přechodným ustanovením, která se měla pokusit spravedlivě řešit otázky jednotlivých obětí různých podvodníků a vyuků, nechám zbořit celý zákon. Čili navrhuji, aby tyto body byl staženy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Nedvěďová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobrý večer. Já se přiznám, že mi to pan poslanec Marek Benda teď ulehčil, protože jsem chtěla vystupovat právě k jeho pozměňovací návrhům a vzhledem k tomu, že vzal ty návrhy zpátky, tak nebudu vystupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Marek Benda nám to ulehčil asi všem, takže já pouze ve zkratce bych chtěl požádat o podporu mého pozměňovacího návrhu, který je velmi prostý, který řeší povinnost insolvenčního správce nebo exekutora požádat státního zástupce o prodej majetku, pokud tento majetek je zablokovan ze strany orgánů činných v trestním řízení.

Děkuji za pozornost. (V sále je rušno.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Neregistruji žádnou další přihlášku do rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa? Nehlásí, proto rozpravu končím.

Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Prosím, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, nebudu zdržovat. Chci vás poprosit napříč politickým spektrem o podporu tomuto zákonu, kdy ten zákon je potřebný a řeší to, co již dávno mělo být řešeno. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zeptám se paní zpravodajky: Přejete si závěrečné slovo? Ne. Můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím paní zpravodajku, aby nás provedla hlasovací procedurou.

Ještě předtím, než se ujme slova, dovolím si vás požádat, abychom omezili družnou zábavu v tomto sále. Je to nepříjemné jednak pro řečníka, ale i pro ty, kteří ho chtějí poslouchat. Tak se, prosím vás, ztišme.

Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já mám tady návrh procedury, která bude velice jednoduchá i vzhledem k tomu, že pan kolega Benda vzal zpět část pozměňujícího návrhu. Požádal o zpětvzetí, ano. Takže v případě, že bude jeho návrhu vyhověno, bychom hlasovali o zbytku jeho pozměňovacího návrhu pod písmeny B1 až B3, B5 až B7, B9 až B11 a B14. Pokud bude tento pozměňovací návrh takto schválen, tak by se stal

potom celý pozměňovací návrh pana poslance Babáka nehlasovatelným, protože je již obsažen v pozměňovacím návrhu pana poslance Bendy. Potom bychom hlasovali o celém návrhu ústavněprávního výboru, který je obsažen pod písmeny A1 až A32, a nakonec bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Pospíšila, který je načten pod mým jménem a je pod písmeny D1 až D12. A poté o návrhu zákona ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Má někdo připomínku, námitku proti této proceduře nebo jiný návrh? Nevidím žádnou námitku. Procedura není tak složitá, abychom o ní museli hlasovat. Takže poprosím vás, paní zpravodajko, abyste přednášela jednotlivé návrhy.

Poslankyně Ivana Weberová: Nejprve bychom hlasovali o návrhu pana poslance Bendy na zpětvzetí bodů B4, B8, B12 a B13 jeho pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 265, přihlášeno 139, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím další návrhy.

Poslankyně Ivana Weberová: Dále bychom hlasovali o zbytku toho pozměňovacího návrhu pana poslance Bendy pod písmeny B1 až B3, B5 až B7, B9 až B11 a B14. (Hlasy: Stanoviska.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 266, pro 102, proti 17. Návrh byl přijat.

Technickou poznámku chce pan kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedající. Tam nezazněla stanoviska. Já nevím, tak jak jsme hlasovali, jestli by nebylo lepší, aby řekli stanoviska a bylo to hlasování prohlášeno za zmatečné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Chápu, pane kolego, že vznášíte námitku. (Reakce mimo mikrofon.) Dobře. Prosím další návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod písmeny A1 až A32 ve znění schválených

pozměňovacích návrhů pod písmenem B. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 267, přihlášeno 139, pro 128, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní bychom hlasovali o posledních pozměňovacích návrzích pod písmeny D1 až D12. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 268, přihlášeno 139, pro 110, proti 14. Návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Weberová: Nyní už můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, bylo hlasováno o všech návrzích. Budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), podle sněmovního tisku 617, ve znění schválených pozměňovacích návrhů." Stanoviska? (Kladná.)

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 269 přihlášeno 139, pro 130, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk zprava.)

Tím končím projednávání tohoto bodu. Přistoupíme k dalšímu bodu.

117.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 780/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Dochází tady ke změně zpravodaje. Namísto kolegy Úlehly se ujme funkce zpravodaje pan poslanec Menci. Prosím, pane kolego, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsme dostali ve sněmovním tisku 780/2 a můžeme k tomuto bodu otevřít rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Pan ministr Chalupa. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji si vám jménem vlády představit třetí čtení tohoto návrhu. Já jsem o něm mluvil podrobně v minulých čteních, tak mi jen dovoluji zmínit, že jsme přesvědčeni, že se jedná o úplnou a komfortní transpozici směrnice, že se jedná v řadě případů v podstatě o doslovný přepis, aniž bychom přidávali další podmínky.

Chci poděkovat za projednání ve výboru životního prostředí a požádat o schválení návrhu tak, jak byl předložen, pouze s legislativně technickými připomínkami, nikoliv s pozměňovacím návrhem, jehož logice rozumím, ale se kterým se nemohu ztotožnit z důvodů mnohých rizik jak již národní, tak evropské legislativy.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále se do rozpravy hlásí pan zpravodaj Menci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Menci: Dámy a pánové, k tomuto tisku byl podán pouze návrh pozměňovacích návrhů obsažených v usnesení výboru pro životní prostředí č. 69 ze dne 5. prosince 2012, který jste obdrželi na lavice. Děkuji. (V sále je nekld.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Pane ministře, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Ne, takže můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím pana zpravodaje, aby řekl návrh procedury.

Poslanec Václav Menci: Dovolil bych si navrhnout, abychom hlasova-

li nejprve v jednom hlasování pozměňovací návrhy A1 až A11 a A13, ve druhém hlasování abychom hlasovali A12, ve třetím hlasování A14 a potom o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Má někdo připomínku k návrhu procedury nebo jiný návrh? Protože nevidím a procedura je jednoduchá, tak předpokládám, že o ní nemusíme nechat hlasovat. Prosím, pane zpravodaji, abyste přednášel jednotlivé návrhy.

Poslanec Václav Mencí: První hlasování A1 až A11 a A13. Doporučuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane ministře, stanovisko? (Souhlas.) Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 270 přihlášeno 138, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Mencí: Další hlasování by bylo o bodu A12. Nedoporučuji. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 271 přihlášeno 136, pro 22, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Mencí: Další hlasování by bylo o A14. Doporučuji. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 272 přihlášeno 137, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Mencí: Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a dovoluji si vás, pane předsedající, požádat, abyste dal hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích.

Před závěrečným hlasováním přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o

integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 780, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 273 přihlášeno 137, pro 130, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, na základě dohody poslaneckých klubů ukončíme dnešní jednací den. Zároveň mi dovolu, abych vás informoval, že jednání naší schůze bude pokračovat zítra v 9 hodin. Přeji pěkný večer.

(Jednání skončilo ve 20.27 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. prosince 2012 v 9.02 hodin
Přítomno: 195 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno. Dovolte mi, abych vás přivítal, paní poslankyně, páni poslanci, vážení členové vlády, dámy a pánové, a zahájil další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny.

Nejdříve vás požádám, abyste se přihlásili. Pan poslanec Miroslav Váňa má náhradní kartu č. 3, pan poslanec Krupka má náhradní kartu č. 11, pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu č. 5.

A nyní vám sdělím omluvy. Dnes se omlouvají poslanci Jiří Besser, Milada Halíková, Otto Chaloupka, do 10 hodin se omlouvá Jiří Koskuba a dále se omlouvají Roman Pekárek a Petr Skokan. Mám tady také omluvu člena vlády. Omlouvá se pan ministr Pavel Blažek do 12 hodin.

Dnes bychom měli jednat podle pevně zařazených bodů v pořadí, které připomenu. Začneme bodem 2, pak 4, 7, 8, 156, 103, 104, 105, 106, 107 a 166, a tak jak jsme si odhlasovali včera, projednáme dnes ve 12.45 hodin bod 157, změny v orgánech Poslanecké sněmovny, a pak ve 13 hodin bude na pořadu bod 159, volba místopředsedů Poslanecké sněmovny.

To je to, co jsme si odsouhlasili. A teď tady mám písemné přihlášky. Z těch k pořadu schůze tady mám pana poslance Ladislava Šincla písemně přihlášeného, takže ho poprosím, aby se ujal slova.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, včera jsem navrhl nový bod pod názvem Informace premiéra o nehorázně vysokých platech vyvolených úředníků. Bohužel, vážení kolegové z koalice, i přes častá slova o transparentnosti a této mé snaze o to, aby se veřejnost dozvěděla tyto jistě zajímavé informace, mi nevyšli vstříc a předseda vážený kolega Petr Gazdík se nejdříve snažil tento návrh tzv. vetovat, a když to nešlo, přesto, že jde již o otevřený bod schůze, který je pouze přerušen, tak o něm museli veřejně hlasovat a zamítlí ho. Na rozdíl od platů ústavních činitelů, které jsou dány zákonem, které jsou jasné spočitatelné a jejich výše má veřejnost a média k dispozici, vláda platy zejména vyšších úředníků a různých poradců, včetně různých příplatků a odměn dlouhodobě pořád tají, pořád skrývá. Veřejnost si bohužel tyto údaje musí vynucovat pomocí soudních rozsudků. Tyto zjištěné údaje, vynuceně poskytované – opakuji, vynuceně poskytované – vládou nebo jednotlivými institucemi, ministerstvy apod., pak ukazují na něco šokujícího, až se tomu nechce věřit. (V sále je trvale silný hluk.)

Asi si, vážení kolegové, říkáte, že opakovaný vtip už není vtipem. Problém je v tom, že to vtip nikdy nebyl, myslím to vážně. A docela mne

trápí ty neustálé rozpory mezi slovy a činy vládní koalice. Rozpory mezi sliby a skutečností.

Jsem přesvědčen, že by se naši spoluobčané měli dozvědět tady na kameru, do tohoto mikrofonu, a ne někde skrytě na webu Ministerstva financí, jak je to s těmi obrovskými platy vyvolených úředníků, náměstků ministrů a vrchních ředitelů, zvláště před vánočními svátky, kdy mnozí z našich občanů obracejí každou korunu, aby mohli koupit nějaké ty dárky svým nejbližším. Psalo a volalo mi několik občanů s tím, že je tyto informace opravdu zajímavé, a proto jsem se rozhodl, že vás opět poprosím o zařazení opět stejného bodu programu, pro jistotu ho opět zopakuji: Informace premiéra nebo pana ministra financí o nehorázně vysokých platech vybraných vyšších úředníků.

Pan ministr Kalousek nám tady včera řekl – cituji – že se skutečně vzorně připravil a nedělá mu jakýkoliv problém informace zveřejnit. Také nám řekl, že informace uveřejněné v dopise Soudcovské unie České republiky o průměrných platech náměstků ministrů apod. jsou lživé a že vlastně Soudcovská unie lže a soudci jsou v podstatě lháři.

To jsou silná slova. Kdyby to tak bylo, tak nevím, co si mám o tom všem myslet. Jsem přesvědčen, že těch pár minut – zdůrazňuji pár minut –, kterými nás tady pan ministr zdrží přečtením své pečlivé přípravy, kterou má jistě někde v kapse, nás tím nijak nezdrží. Myslím, že informace o tom, co je pravda a co lež, stojí za těch pár minut.

Doufám, že pan vážený kolega Petr Gazdík či někdo jiný se nebude snažit tzv. vetovat opět můj návrh. Podle mne to vlastně ani nejde, neboť nejde o zařazení úplně nového bodu programu, ale o opětovné zařazení jen přerušeného bodu. Bude se muset o tom hlasovat a vaše jména o tom, jak to upřímně myslíte s veřejností, budou uvedena na internetu a každý se bude moci podívat, jak jste hlasovali. Proto vás ještě jednou prosím a žádám o podporu tohoto návrhu, neboť pravda za to opravdu stojí. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A kam to chcete zařadit? Chcete to po pevně zařazených bodech? (Ano.) Dobře, děkuji.

Toto byl jediný návrh na změnu pořadu, který tady zazněl, takže bychom ho měli v úvodu odhlasovat. Ale ještě pan poslanec Marek Benda se hlásí o slovo. Předtím řeknu, že pan ministr Miroslav Kalousek má náhradní kartu č. 6.

Slovo má nyní pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěl zařadit po všech pevně zařazených bodech, které jsem zařazoval včera, ještě dva body, které jsme už měli

několikrát pevně zařazené na této schůzi, ale nedošlo na ně, a to bod 30, vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 821, a poté bod 19, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Tyto dva body bych prosil, aby Sněmovna zařadila ještě po všech pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Budeme o tom hlasovat. Myslím, že můžeme začít hlasovat. Máme tady návrhy dvou poslanců.

První je návrh pana poslance Ladislava Šincla. Jen připomenu, že se jedná o přerušený bod, který chce pan poslanec Šincl pevně zařadit dnes po všech dosud pevně zařazených bodech. Název je Informace ministra financí o nehorázně vysokých platech vybraných vyšších úředníků. To je bod, o kterém budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit dnes tento bod na návrh pana poslance Šincla, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 274, přihlášeno je 171 poslanců, pro hlasovalo 80, proti 55. To by znamenalo, že to bylo zamítnuto, ale ještě proběhne kontrola.

(Předsedající čeká na výsledek kontroly hlasování.) Pan poslanec Votava se hlásí o slovo.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane místopředsedo, nestává se mi to tak často. Vyjadřoval jsem vůli ano, ale na sjetině mám bohužel křížek, to znamená zdržel se. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme námitku proti hlasování. Budeme o ní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Votavy, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 275, přihlášeno je 176, pro hlasovalo 164, proti 2. Výsledek hlasování je, že námitka byla přijata.

Je tu žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat ještě jednou. Připomínám, že budeme hlasovat o návrhu pana poslance Ladislava Šincla. Jedná se o informaci, kterou chtěl slyšet od ministra financí Miroslava Kalouska. Budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu pana poslance Šincla, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 276, přihlášeno je 172, pro hlasovalo 82, proti 56, takže i v tomto hlasování byl návrh zamítnut.

Přistoupíme k hlasování o dalším návrhu. To byl návrh pana poslance Bendy. Pan poslanec Benda navrhoval zařadit dnes ještě dva body, také po pevně zařazených bodech. Já vám jenom připomenu, že se jedná o bod 30, to je finanční ústava, a bod 19, to je jednací řád, návrh Senátu. Tyto dva body, 30 a 19, navrhoval pan poslanec Benda zařadit dnes po pevně zařazených bodech. Pokud není námitka, budeme o obou bodech hlasovat najednou.

Hlasujeme o návrhu pana poslance Bendy. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tyto dva body, 30 a 19, byly zařazeny dnes po pevně zařazených bodech? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 277, přihlášeno je 177, pro hlasovalo 94, proti 57, takže tento návrh pana poslance Bendy přijat byl.

To byly všechny návrhy na změnu pořadu, které tady dnes ráno zazněly.

Prosím, pan poslanec Kováčik? Kalendáře volají, ano. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Kde jsou, ptá se pan premiér. Tady jsou.

Pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená vládo, jde zřejmě o poslední jednací den letošního roku v Poslanecké sněmovně a já bych si, jak je tradicí, dovolil poděkovat vám všem za případnou spolupráci, říkám případnou, aby se to náhodou někoho nedotklo. Poděkovat za to, že přestože jsme tady sváděli leckdy velmi tuhé bitvy, leckdy i poněkud méně standardními metodami, že jsme koneckonců zůstávali kolegyněmi a kolegy zde na pracovišti.

Současně bych chtěl popřát všechno hezké o Vánocích, popřát všechno hezké v závěru roku a popřát hodně zdraví a alespoň malý kousek štěstí i v tom roce příštím. Má na konci třináctku, někteří pověřiví by mohli říkat, že to bude rok špatný, ale já jsem optimista, já si myslím, že bude jako každý jiný. Možná bude ten rok o něco málo horší než ten, co právě končí, možná bude o něco málo lepší než ten, co po něm přijde. Ale to už je světa běh.

Chci také touto cestou popřát hezké svátky a zdraví a štěstí do nového roku všem, kteří se zde o nás starají v Poslanecké sněmovně, ať už zaměstnancům, ať už policistům, ať už lékařům a sestřičkám a všem dalším, kteří zabezpečují chod Sněmovny a někdy do dlouhých pozdních nočních hodin tady s námi museli vydržet. Vydržte s námi i příští rok.

Přeji mír v duši, všechno hezké. A na připomenutí toho jsme si dovolili připravit vám tentokrát trošku s historickými vsuvkami kalendář pro příští rok, abychom věděli, kdy máme po Novém roce zase přijít do práce.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Mohu poděkovat za kalendáře. Ještě pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Navážu na svého předřečníka, pana kolegu Kováčika. Protože bych byl rád, abychom to dnes všechno zvládli, tak navrhuji, abychom mohli zítra, kdo potřebuje, odjet do svých domovů a připravovat se na požehnané svátky vánoční, tak navrhuji, abychom dnes hlasovali po 19., po 21., případně i 24. hodině, čistě jako preventivní opatření, kdyby náhodou měl někdo nápady, že je třeba nás tady všechny zdržovat. Navrhuji to jménem dvou poslaneckých klubů, a to TOP 09 a Starostové a ODS. Prosím, aby o tomto návrhu bylo hlasováno. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže je tady návrh, hlasovat dnes po 19., 21. a 24. hodině dokonce. Budeme hlasovat tento návrh.

Zahajují hlasování. Kdo je pro hlasování dnes také po 19., 21. a 24. hodině, aby to bylo možné. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 278. Přihlášeno je 177, pro hlasovalo 93, proti 54. Takže tento návrh byl přijat.

Ted' už snad nebrání nic tomu, abychom otevřeli první bod dnešního programu schůze, tedy bod číslo 2 přerušený na 41. schůzi. Je to

2.

Zákon, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/8/ - vrácený prezidentem republiky

My jsme se jím zabývali, jak už jsem řekl, na 41. schůzi, kde jsme jej přerušili a usnesením číslo 1227 odročili do příští řádné schůze. Pouze připomenu, že stanovisko prezidenta s odůvodněním byste měli mít také pod tiskem 431/9.

Táži se zástupce navrhovatelů poslankyně Ivany Řápkové, zda se chce

ke stanovisku prezidenta republiky dnes vyjádřit. Ano. Prosím. V tom případě prosím o klid a vy můžete mluvit.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi tedy, abych se velice krátce vyjádřila ke stanovisku prezidenta republiky, který tento návrh zákona vrátil. Prezident označil návrh zákona za populistický a politicky účelový.

Dámy a pánové, nemá smysl zastírat, že náš návrh zákona skutečně vyvolal širokou polemiku. Ale je to způsobeno především závažností problematiky, kterou se návrh pokouší řešit. Naše zkušenosti z mnoha českých měst dokazují, že v našem právním řádu, nebo v našem právním systému, chybějí účinné nástroje k boji proti permanentním přestupcům. Naopak populistické by bylo slibovat českým a moravským starostům a primátorům něco, co by bylo jen marným příslibem zlepšení tohoto stavu. Jsem přesvědčena, že možnost zákazu pobytu pro spoluběhce, kteří v našich městech úmyslně a opakovaně ničí majetek druhých, prodávají alkohol či drogy dětem nebo se dopouštějí drobných krádeží, se může stát skutečným nástrojem na ochranu před nimi. Riziko zneužitelnosti takového nástroje není nikterak vyšší než u jiných podobných nástrojů, jako jsou pokuty či zákaz činnosti.

Také se mluvilo o tom, že zákaz pobytu by mohl být protiústavní. Zákaz pobytu není a ani nemůže být protiústavním nástrojem, neboť Listina základních práv a svobod umožňuje omezit tyto svobody v případě nutnosti udržení veřejného pořádku, což je právě náš případ. Naší povinností zákonodárců je chránit práva slušných lidí i za cenu omezení práv těch, pro které je právo a pořádek pouhým slovem. Všichni, kteří se snaží hájit práva permanentních přestupců, aniž by nabízeli řešení problémů soužití s těmito lidmi, jednají hypokriticky.

Pan prezident se také zamýšlí nad tím, zda navrhované zavedení až tříměsíčního zákazu pobytu není v kontextu českého práva nepřiměřené. K této námitce si dovoluji uvést, že tuto sankci považuji za zcela přiměřenou. Zákazem pobytu totiž nemůže být sankcionován někdo, kdo se dopustí přestupku ojediněle nebo neúmyslně, a ani nikdo, kdo se dopustí pouhého drobného přestupku. Toto opatření pomáhá řešit závažné přestupky osob, které nejsou výdělečně činné, takže se jeví jako neúčinné trestat jejich nelegální činnost pokutou.

Pan prezident také vyjadřuje obavu z toho, že by byl negativní dopad na některé obyvatele obcí, kterým by mohl znemožnit rodinný život, respektive zákaz pobytu by těmito lidem mohl znemožnit rodinný život, zaměstnání nebo péči o vlastní nemovitost. Velmi dobře tuto obavu pana prezidenta chápu a rozumím mu. Musím však opakovat, že se sankce týká zejména osob bez stálých příjmů, ze kterých není možno vymoci pokutu.

Jedná se o přestupce, kteří dlouhodobě, opakovaně a závažným způsobem narušují a ohrožují mezilidské a rodinné vztahy svých spoluobčanů či poškozují nemovitosti či jiný majetek druhých. Znovu tedy podtrhuji, že cítím jako svou povinnost ochraňovat práva slušných lidí proti svévoli permanentních přestupců.

V neposlední řadě bych se ráda vyjádřila k přesvědčení pana prezidenta, že náš návrh dokládá nebezpečný trend kriminalizace společenských problémů namísto jejich řešení. Domnívám se, že je naprosto nezbytností, aby řešení závažných společenských problémů nespočívalo v pouhých sankcích. Plně podporuji názor, že součástí řešení problémů přestupkové recidivy musí být i další nástroje především v oblasti prevence a osvěty. Přesto se ale nedomnívám, že by měla být z celé škály nástrojů vyjmuta zrovna možnost této sankce. Nejde o kriminalizaci přestupců ani jejich chování, ale opakuji, o ochranu slušných lidí před nebezpečnými osobami.

Dámy a pánové, dovoluji si tedy opětovně požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pozoruji, že se chce vyjádřit k návrhu také zpravodaj ústavněprávního výboru poslance Stanislav Křeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, pane místopředsedo.

(Důrazně:) Dámy a pánové, nechme toho! Nechme toho! Všichni jsme na takovém tenkém ledě. Víme, jak nás bere společnost, jak jsou naše rozhodnutí přijímána. Všichni máme na krku celou řadu – na krku, nebo na zádech, nebo v hlavě, nebo v ruce, já nevím co – spoustu velmi sporných rozhodnutí. Ústavní soud to řeší jedním hlasem. Správní soud rozhoduje rozdílem jednoho hlasu. Nerozšiřujeme, prosím vás, počet schválených zákonů, které jsou velmi a velmi sporné.

Není žádný významnější právník, který by řekl, že tento zákon, který je tady schvalován, je dobrý. Naopak. Naprostá většina právníků – včetně mého velkého příznivce, veřejného ochránce práv – vystupuje zásadně proti tomuto zákonu. Označuje jej za protiústavní. A ta protiústavnost samozřejmě není v tom, že by nebylo možné uložit zákaz pobytu. To samozřejmě je možné. Ale tento zákon říká, že to budou dělat správní orgány. A v tom je ta neústavnost a nezákonnost.

Navíc je ten zákon neúčinný. Budou to dělat nikoli zastupitelstva obcí, kterým by to pomohlo, ale budou to dělat orgány státní, které se samozřejmě k ničemu takovému neuchýlí. Jestliže se někdo dopouští takového jednání, jak vyřešíme ten problém, že ho přesuneme k sousedům na tři měsíce! Navíc je velmi sporná celá otázka trvalého pobytu. Celý ten-

to institut je černou dírou našeho práva, kterým se budeme muset dříve či později zabývat.

Můžeme mít různé názory, ale je to přece přinejmenším velmi sporné. Poukazují na to nejen právníci, poukazuje na to i prezident republiky. Podpořme veto prezidenta a neposunujme se ještě dále na tom tenkém ledě nezákonnosti a velmi sporných právních předpisů, které tady vytváříme! Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, ale ještě tady máme možnost pro zpravodaje výboru pro veřejnou správu, pan poslanec Jaroslav Vandas, eventuálně zpravodajka pro sociální politiku paní poslankyně Jitka Chalánková. I ti by se mohli vyjádřit, pokud by... Pan poslanec Vandas, ano, využije. Prosím pane poslanče, jako zpravodaj můžete vystoupit.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal tento zákon, nebo návrh zákona, na své, tuším, 18. schůzi a nepřijal žádné usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. A paní poslankyně Chalánková neusiluje vystoupit. Takže budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Do té se hlásí zřejmě paní poslankyně Klasnová. Prosím, můžete tedy vystoupit.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na začátku bych ráda řekla, že mluvím za sebe, nikoliv za klub Věcí veřejných, aby nedošlo k mýlce.

Předkladatelka tohoto zákona správně řekla, že se tento zákon pokouší řešit problematiku nepřizpůsobivých občanů. Pokouší. A já, i když chápu tuto snahu, tak připomínám, že tento zákon zpochybnil nejvyšší ústavní instituce, ať už to byl Senát, nyní budeme hlasovat o vetu prezidenta republiky, nebo ombudsman. Pokud tento zákon bude protlačen celou Poslaneckou sněmovnou, velmi pravděpodobně ho shodí Ústavní soud. Já jsem tento zákon nepodpořila v předchozím legislativním procesu, nepodpořím ho ani nyní a apeluji na všechny, kteří – byť říkám, chápu jejich snahu – se snaží řešit problémy, se kterými se potýkají na komunální úrovni, aby se zamysleli nad protiústavností této normy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jiří Paroubek je přihlášený do rozpravy k této normě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, myslím, že je to poněkoli káté, co v této záležitosti hovořím, protože samozřejmě chápu ty ušlechtilé pohnutky předkladatelů. Myslím si, že zejména v těch krajích, a já dobře vím, že paní předkladatelka vychází především ze své zkušenosti z Ústeckého kraje, za který jsem koneckonců poslancem, tam prostě takováto problematika existuje, té drobné, vlastně permanentní kriminality. Domnívám se ale, že sám sebe nepovažuji za pokrytce, pokud tento výraz paní předkladatelka použila v souvislosti s těmi, kteří jsou proti tomuto zákonu. Myslím, že tady se vytvořila určitá aritmetická většina v Poslanecké sněmovně, která protlačila tenhle návrh zákona, tenhle zákon proti vůli značné části Poslanecké sněmovny, proti veřejnému ochránci lidských práv, proti názoru většiny senátorů, a teď už i proti prezidentovi. A co považuji za nejhorší, velmi pravděpodobně také proti Ústavě této země. Když ne proti liteře, tak určitě proti duchu Ústavy této země. To, že je předkládaný návrh v rozporu s Ústavou, konkrétně s článkem 4 odst. 4 a článkem 14 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, určitě zde několikrát zaznělo, já to jenom připomínám. Nejen že tyto výtky byly obsahem vládního stanoviska, ale byly vysloveny i tady při jednání Poslanecké sněmovny.

Vyjádřím se k podstatě navrhované úpravy, tedy za jakých podmínek navrhovatelé chtějí pachateli přestupků uložit trest zákazu pobytu. Tento trest by mohl být uložen pouze za přestupky, kde je tento druh sankce výslovně uveden ve zvláštní části zákona o přestupcích nebo v jiném zákoně. Současně také musí být splněny následující předpoklady, z nichž některé považuji za poněkud kuriózní. Za prvé: Pachatel nemá mít trvalé bydliště v místě spáchání přestupku. Za druhé: Přestupek musí být spáchán úmyslně a významným způsobem narušit veřejný pořádek. Za třetí: Pachatel musí být v posledním roce uznán vinným ze spáchání obdobného přestupku. Za čtvrté: Uložení trestu zákazu pobytu je nezbytné k zajištění ochrany veřejného pořádku na území obce. Zákaz pobytu navrhovaná úprava umožňuje uložit na dobu do tří měsíců, pravděpodobně tedy i na kratší čas, třeba na víkend. Pachatel se v této době nesmí zdržovat na území obce nebo její části, v níž se opakovaně dopustil přestupku.

Každá z těchto podmínek sama o sobě přitom přináší mnohem více problémů, než řeší celá tato navržená novela. Například podmínka trvalého pobytu, která by měla chránit rodiny a zachovat i schopnost dále pracovat, zcela nereflextuje stav, který je běžný. Skutečným pobytem je často podnájem, ubytovna či přechodné bydliště, a to z mnoha závažných důvodů. Tedy podmínka trvalého bydliště je zcela nedostačující. To proto, že adresa, kde se pravidelně případný rušitel veřejného pořádku zdržuje, je rozdílná, ta faktická adresa, od trvalého bydliště. Právě trvalé bydliště o-

byvatel v tíživé sociální situaci je málokdy místem, kde se zdržují kvůli práci nebo kde mají rodinu, se kterou žijí. Novela měla být namířena proti takzvaným cizím. Avšak jak jsem popsal, nejběžnější skutečnost, tedy velké rozdíly mezi trvalým a skutečným bydlištěm, tak tato novela de facto způsobí ve svém důsledku omezení styku s rodinou i překážky v docházení do práce. O tom mají rozhodovat úředníci a ne soudy? Kam se to chceme, dámy a pánové, dostat?

Další podmínkou je prokázání úmyslu. U přestupků se otázka úmyslu ve správním řízení nezkoumá. Stačí totiž i to, že přestupek byl spáchán neúmyslně. Tedy odpovědnost mají i ti, co spáchali přestupek z nedbalosti. Ke zkoumání formy zavinění se doposud tedy vůbec nepřistupovalo a jedná se o další požadavky nad rámec běžných povinností správních orgánů. Přijetí tohoto zákona podstatným způsobem zatíží státní správu, a to vše ve stavu, kdy se pro ni omezují finance, a ve všech směrech působení, kdy se snižuje počet pracovníků a kdy je zabezpečení výkonu státní správy již na samé hranici únosnosti. A to nehovořím o potřebě kontroly, zda je zákaz pobytu dodržován. To jsou další pracovníci, kteří to musí dělat.

Zákon, který není dodržován, nejsou podmínky pro jeho prosazení, je zbytečný. Jako ekonomovi se zkušenostmi s obecními rozpočty se mi moc nelíbí, že by obec byla nucena posílit například stav svých pracovníků včetně třeba stavu městských strážníků v situaci, kdy prostě rozpočty obcí tady nemají žádný prostor v tomto směru. Prostě financí zejména v těch nejbližších letech v obecních rozpočtech nebude víc. Obec tedy vůbec nebude schopna vesměs zajistit vymahatelnost tohoto zákona. Jestli to má dělat Policie České republiky, které se snižují stavy? Velmi výrazně se jí snížily a bude se v tom zřejmě při dalších úsporách této vlády pokračovat. To jenom podtrhuje můj argument o nevymahatelnosti tohoto zákona. Připravujeme tedy zde obcím další výdaje bez toho, aby jejich rozpočet na zabezpečení nových povinností byl odpovídajícím způsobem posilován.

Ptám se, k čemu přijímat zákon, který je velmi pravděpodobně protiústavní a na jehož prosazení nejsou finanční prostředky.

Vláda a koaliční strany mají vůbec nejnižší důvěru, jakou kdy která koaliční vláda v naší zemi měla. Ani veřejný ochránce lidských práv ani Ústava ani celý Senát, ba ani prezident nejsou pro koalici dostatečným podnětem pro její sebereflexi. Já bych si přál, kdyby to dnes ale nastalo. A pro revizi rozhodnutí, které učinila. Proti rozhodnutí, které je kritizováno napříč politickým spektrem každým, kdo nesedí v koaličních lavicích této komory Parlamentu.

Vážené dámy a vážení pánové, máme poslední možnost zabránit přijetí nesmyslného protiústavního zákona, který nejen že není schopen řešit situaci, kdy jsou opakovaně páčány přestupky, ale který, bude-li přijat,

naprosto neúčelně zatíží tak podvázané rozpočty obcí. Proti prezidentovu vetu tentokrát hlasovat nebudu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je rozprava. Paní poslankyně Řápková chce v rámci rozpravy reagovat? Prosím, můžete samozřejmě.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážené dámy, vážení pánové, já bych si dovolila jen velice krátce reagovat. Poté, co jsem vyslechla svého předřečníka, tak opět musím opakovat, že jsou rozdílné názory lidí, kteří prošli praxí a jednotlivé problémy řešili prakticky, a lidí, kteří praktickou stránku života v této oblasti neřešili vůbec.

Když to vezmu odzadu, proč by se měly navyšovat náklady obcí. Už dnes jednotlivé obce řeší přestupky. Mají přestupkové komise. Samozřejmě tady bylo řečeno, že přestupková komise je státní orgán. Přestupkovou komisi samozřejmě jmenuje primátor nebo starosta, ale o přestupcích může rozhodovat i rada obce. To jen tak pro vaši informaci.

Když se vrátím k nákladům, samozřejmě obec má přestupkovou komisi. Přestupky řeší. Akorát bychom tímto návrhem zákona umožnili ukládat další sankci. Nebyla by to pouze pokuta, o které stejně ta přestupková komise rozhoduje, ale byl by to zákaz pobytu v určitých případech samozřejmě.

Co se týká policie, policie samozřejmě, ať už je to městská policie, nebo policie státní, je v ulicích. Řeší, resp. dohlíží na veřejný pořádek. A ka-ždý, kdo by měl zákaz pobytu, bude uveden v evidenci a tato evidence bude přístupná jak městské policii, tak policii státní.

Co si myslím, že je nejdůležitější. Zákaz pobytu. Tento instrument je již v našem právním řádu obsažen. Je obsažen v trestním zákoníku, ukládají ho samozřejmě soudy od jednoho roku do deseti let a všechny podmínky ukládání zákazu pobytu v trestním zákoníku byly převedeny i do přestupkového zákona. Takže napadat jednotlivá usnesení, že v přestupkovém zákoně jsou uvedeny nepřesně nebo špatně... Pokud ano, tak jsou špatně uvedeny i v trestním zákoníku. Ať už se to týká trvalého pobytu, či jiných záležitostí, které tady byly zmíněny.

Také tady bylo řečeno, že přestupkové komise, resp. správní orgány, by rozhodovaly nezákonně. Ano. Ony by rozhodovaly nezákonně v případech, že by neměly zákonný podklad. Pokud tedy tento návrh zákona bude schválen, tak samozřejmě budou rozhodovat zcela v souladu se zákonem. A opět si musíme uvědomit, že je to jeden z instrumentů, jak se bránit, resp. jak postupovat proti recidivním pachatelům přestupků. Tento návrh je ochranou pro všechny slušné občany. Dnes tyto slušné občany před recidivními přestupci nedokážeme ochránit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to je pravděpodobně již vyčerpaná rozprava k tomuto bodu a můžeme rozpravu ukončit. Myslím, že budeme moci hlasovat. Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, nebudeme moci ještě hlasovat. Poprosím o 15 minut na přestávku na poradu poslaneckého klubu. Je mi líto, kolegové.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já ji udělím, ale nevím, proč se hlásí ještě paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych chtěla moc poprosit všechny kolegyně a kolegy. Požádalo mě Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, kteří by vám chtěli, konkrétně paní tajemnice Mgr. Vitvarová, předat knihu 20 let Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón. Po dohodě s paní předsedkyní Poslanecké sněmovny jsou v místnosti, kde býval byl klavír, a tam tu knihu distribuují. Takže máte-li zájem, můžete si tam pro ni dojít a využít té přestávky.

Pane místopředsedo, proto jsem si nyní vzala slovo. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Rozumím. Dobře, děkuji. Prosím, vážení kolegové, vyhlášu pauzu do 10 hodin. Přesně v 10.00 bude jednání pokračovat.

(Jednání přerušeno v 9.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, desátá hodina odbila, takže vás žádám, abychom se znovu tady shromáždili, nebo spíš usadili ve sněmovně, protože rozprava skončila a budeme hlasovat. Opakuji, rozpravu k tomuto bodu jsme ukončili.

Paní poslankyně Bohdalová má náhradní kartu číslo 9.

Článek 50 odst. 2 Ústavy stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, tak se zákon vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Na tabuli potřebujeme nastavit potřebný počet hlasů 101. Je to tam.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení. (V sále je velký hluk.) Ještě odhlášení. Takže vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon číslo 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona číslo 306/2009 Sb., podle sněmovního tisku 431/8."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 279, přihlášeno 183, pro hlasovalo 101, proti 78. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Tím jsme ukončili projednávání tohoto bodu. (V sále je stále velký hluk.)

Dalším bodem našeho programu je bod číslo 4. Je jím

4.

Zákon, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 731/5/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta s odůvodněním jeho nesouhlasu vám bylo doručeno jako tisk 731/6. Já se nejdřív tážu navrhovatele, ministra průmyslu a obchodu, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta. Chcete. Takže prosím, můžete se ujmout slova. (V sále je stále velký hluk.) Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládám vám materiál, který byl vrácen prezidentem republiky. Je to tzv. malá novela horního zákona, kde bylo navrženo odstranění vyvlastňovacích paragrafů v tomto zákoně číslo 44 z roku 1988. Prezident ve svém stanovisku definuje, že zrušení institutu vyvlastnění představuje mimořádný zásah do samotné podstaty horního zákona, který jako jediný stanoví, že nerostné bohatství je vlastnictvím státu bez ohledu na to, kdo je vlastníkem pozemku nad dotčeným ložiskem.

Musím říci, že toto je stanovisko, kde s panem prezidentem souhlasím. Tato malá novela horního zákona odstraňuje paragrafy, které jsou z roku 1988... (Ministr se odmlčel pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal, vážení kolegové, je tady opravdu hodně bujaro.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Paragrafy, které jsou z roku 1988 a umožňují vyvlastňovat ve prospěch těžbařské společnosti. V roce 1988 asi velmi těžko zákonodárci předpokládali, že by se zájem těžební společnosti mohl lišit od zájmu státu. My jsme se v této situaci významně posunuli. Za posledních 23 let došlo k privatizaci těžebního průmyslu, to znamená, že dnes zájem v těžbařské společnosti ne vždy musí korelovat se zájmem státu. Navíc horní zákon obsahuje skutečně velké množství nerostů definovaných, kterých by se tyto paragrafy mohly týkat. Z tohoto pohledu je odstranění tohoto paragrafu logické.

My jsme slíbili, že než se bude hlasovat o tomto zákoně, představíme vám věcný návrh velké novely horního zákona. My jsme tak minulý týden učinili. Ten věcný záměr, který byl představen, je postaven na tom, že by v horním zákoně měly být definované tzv. strategické nerosty. Těch by mělo být někde do deseti. Jsou to skutečně ty, které rozhodují o energetické soběstačnosti, bezpečnosti a prosperitě státu. Mezi ně by patřilo černé a hnědé uhlí. Právě v takovýchto případech pouze takto vymezených nerostů by bylo možné využít institut vyvlastnění. Institut vyvlastnění by velká novela horního zákona samozřejmě zachovávala, protože já plně souhlasím s panem prezidentem, a myslím, že je to racionální názor většiny z nás, že stát musí prosadit svoje zájmy ve strategických investičních celcích, ve strategických přístupech k nerostným surovinám. Tady by to měl být také parametr vyvlastnění. Měl by probíhat podle standardního vyvlastňovacího zákona, který tato Poslanecká sněmovna již schválila podle návrhu Ministerstva pro místní rozvoj a podle návrhu vládního, ale vždycky by měl být realizován až po rozhodnutí vlády, že se jedná o strategickou těžbu. Vždycky by měl být ve prospěch státu a podle standardní a platné legislativy. To je samozřejmě věc, kdy vláda, pokud by se tak rozhodla, by definovala, že se jedná o strategický zájem. Muselo by se to týkat vysloveně těžby strategických nerostů a vyvlastnění bude probíhat ve prospěch státu, a ne ve prospěch těžební společnosti.

Toto jsou parametry, které navrhujeme ve velké novele horního zákona. Věcný záměr byl již poslán do meziresortního řízení. My jej budeme předkládat na vládu. Je pravdou, že tyto dva legislativní kroky, tedy malá novela a velká, spolu časově úplně neladí, ale ten pohled, který je představen ve velkém záměru novely horního zákona, je pohledem, který si myslíme, že odpovídá moderní legislativě v horním právu. Bude v sobě obsahovat i změny úhrady poplatků za vytěžený nerost a skutečně měl by po 23 letech být naprosto novým funkčním zákonem, který by měl respektovat všechny nové modality, které se v našem těžebním průmyslu v porevolučním období vyskytly.

Je prodiskutován na Radě vlády pro energetickou a surovinovou

bezpečnost, je prodiskutován s řadou odborníků a zainteresovaných subjektů a máme pocit, že velmi logicky odpovídá potřebám moderního státu prosazovat svoje pohledy v těžbě strategických nerostných surovin.

Pokud se shodneme na tom, že tato velká novela, tak jak ji budeme předkládat, je akceptovatelná, a myslím, jak jsem poslouchal řadu vašich názorů, že ano, pak je samozřejmě logické udělat krok první, a to dnes potvrdit směr malé novely. A vyvlastňovací paragrafy, tak jak byly definovány v roce 1988, a říkám, že byly definovány pro společnost, kdy se nedalo předpokládat, že by se její zájmy lišily od zájmu státu, tak dnes už v podstatě nejsou dobře uplatnitelné. Ale to, že musíme ve velké novele zachovat parametr toho, že stát je schopen a má nástroje na to, aby si ošetřil přístup ke svému strategickému bohatství, že nebude nikdy vystaven tomu, že není schopen zajistit energetiku pro deset milionů lidí a musí smlouvat s některými překupníky pozemků, tak to je parametr, který je v moderní legislativě standardní, a my ho do velké novely budeme bezesporu navrhovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se mohou vyjádřit ke stanovisku prezidenta zpravodajové výborů, to je výbor hospodářský, pan poslanec Čechlovský. Pan poslanec Urban za – prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já do jisté míry kvituji to, co tady řekl právě pan ministr průmyslu a obchodu, protože on více než o té malé novele mluvil o velké novele horního zákona. Myslím, že ty principy jsou svým způsobem přijatelné a zklidňují podle mého názoru zastánce či odpůrce napravo i nalevo v této Poslanecké sněmovně. Jediné, s čím bych nesouhlasil v projevu pana ministra, je, že musíme teď přijmout malou novelu, abychom mohli dělat tu velkou. Dovedl bych si představit, že to můžeme udělat v jednom gardu, nikoliv ve dvou. Ale věřím tomu, že když je na světě věčný záměr, tak že brzy bude také paragrafované znění tohoto moderního horního zákona včetně toho, že tam bude zapracován paragraf – možnost, aby stát mohl za podmínek 21. století řešit svoji surovinovou strategickou politiku.

Možná by uklidnilo kolegy a kolegyně napravo i nalevo, kdyby pan premiér řekl jednu krátkou větu, že tato velká novela horního zákona bude skutečně předložena a schválena do konce funkčního období této vlády. Myslím si, že kdyby tuto prioritu sdělil na mikrofony, dávalo by to určitý punc tomu, o čem se tady teď bavíme. Děkuju.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď ještě pan poslanec Bořivoj Šarapatka eventuálně může za výbor pro životní prostředí se vyslo-

vit. Nemusí ale a v tom případě otvírám rozpravu, do které máme přihlášky. Pan poslanec Jiří Paroubek je přihlášen jako první, takže se pustíme do rozpravy. Prosím, pane poslanče, můžete začít.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, prezident Václav Klaus nám vrátil zákon, který bez nějaké velké nadsázky bych nazval jako lex Štoviček. Určitě se k tomu pan poslanec přihlásí, že je takovým duchovním garantem tohoto zákona.

Já jsem poslouchal pana ministra průmyslu. Myslím, že to byla rozumná slova, to, co tady říkal. Já bych se pod ně dokonce i podepsal, kdybych nevěděl, jaká může být realita. V situaci, kdy vláda má 101 poslanců, klepe se, jestli je vlastně má a jestli je bude mít v průběhu tohoto dne a co bude za měsíc, za dva, v tuhle chvíli je to, co tady pan ministr říká – proběhne malá novela a pak přijde nový zákon nebo velká novela – hezký záměr, ale obávám se, že už nenaplnitelný v tomto volebním období.

Oč vůbec vlastně v souvislosti s tímhle tím zákonem jde? Má tím být preventivně zabráněno prolomení limitů těžby hnědého uhlí. Řekl bych, že kromě lidí, kterých se to týká v Ústeckém kraji, myslím hnědé uhlí, jsem nedostal žádnou jinou reakci. Možná že mě někdo doplní, že dostal od nějakých jiných občanů, kteří se bojí například toho, že se pod jejich příbytky nalézá nějaký jiný nerost, a že tedy tento zákon podporují. Takže v tuhle chvíli můžeme říci, že vlastně je to účelově se týkající právě těžby hnědého uhlí.

Já tedy nevím, kdo tady chce rozšířit povrchové doly. Já to určitě nejsem. Vždycky jsem prosazoval, aby o těchto záležitostech vždy rozhodovali přímo ti, kterých se to týká, tedy občané v krajském referendu nebo občané v místních referendech nebo v kombinaci obou těchto institucí. A pokud je mi známo z průzkumu veřejného mínění, tak občané v Ústeckém kraji tohle většinově v tuto chvíli nechtějí. Možná za pět sedm let, až dojdeme do situace, že zjistíme, že jsou problémy třeba s dovozem plynu a podobně a že je dobré mít vlastní nějaké suroviny, tak změní názor. Možná, ale možná také ne. Možná že to bude až záležitost příští politické generace a možná že vůbec ne. Ale mělo by to zůstat v rukou občanů. Ne aby se o tom rozhodovalo zde v Poslanecké sněmovně, ale jde o to, aby se o tom rozhodovalo přímo třeba v Ústeckém kraji nebo v Moravskoslezském kraji, kde, pokud vím, je to druhé místo, kterého se to týká, to znamená těžba černého uhlí.

My totiž ale touhle úpravou neřešíme pouze nerosty typu černého uhlí nebo hnědého uhlí. Ono se to celé dostalo do jiné úrovně. Do oblasti vysoké politiky. Opustili jsme věcnou oblast a řešíme velmi citlivou oblast, která přímo ovlivňuje pracovní trh v oblastech, kde se práce získává velice obtížně.

Na Mostecku, jak známo, je nezaměstnanost oficiálně někde kolem 16 %, můžete ještě k tomu přidat další 4 až 5 % lidí, kteří už jsou vyřazeni z evidence úřadů práce, takže každý pátý je tam nezaměstnaný. A pokud vím, tak Czech Coal chce začít v příštím roce s propouštěním řádově stovek lidí. Samozřejmě že nás to musí zajímat a samozřejmě že můžeme fantazírovat, že tenhle kraj se změní na kraj služeb a studií designu a podobně, jenom nevím, kdo jim bude dávat zakázky.

Vraťme se k podstatě. Návrh, o kterém máme hlasovat, naprosto zásadně oslabuje možnost naplňovat vlastní smysl horního zákona – ochranu a využití nerostného bohatství. V tomhle se naprosto shodují v pohledu s prezidentem republiky. Nerostné bohatství je majetkem nás všech občanů České republiky. Proto mu náleží také patřičná ochrana. Není pro mě představitelné, aby o něčem, z čeho máme mít užitek my všichni, rozhodovali prakticky výhradně majitelé pozemků, které se nad ložiskem nacházejí a které se v tuhle chvíli skupují často spekulativně. Těch spekulativních kupců je v obcích, o které se jedná v Ústeckém kraji, už celá řada.

Znovu uvedu příklad, který jsem zde již jednou prezentoval. Pokud jediný vlastník libovolně malého pozemku v dobývacím prostoru nebude ochoten za žádných okolností prodat, tak ani vláda ani těžební společnost nebudou mít žádný zákonný prostředek, jak se k ložisku dostat.

Může dojít ke stavu, že například zahraniční společnost, imaginární firma XY, koupí pár metrů čtverečních půdy nad nerostem, který má pro Českou republiku strategickou hodnotu, zdaleka to nemusí být jen uhlí, a Česká republika bude odkázána na nákup suroviny ze zahraničí. Absurdní, ale tenhle stav může podle tohoto zákona nastat. Fakticky to znamená, že přestože nerostné bohatství je ze zákona státu, to, zda bude mít stát možnost se k němu dostat, bude záviset zcela na vůli v tomto případě zahraničních vlastníků pozemků nad ložiskem, což nemá ani logiku ani srovnání v právním systému ve většině zemí světa. Takový hazard by nedopustil a nedopouští žádný z vyspělých států.

Vyvlastnění není žádným reliktem minulosti, není tedy reliktem komunistického režimu, jak často bývá propaganda proti němu stavěna, ale je standardním demokratickým postupem, kde občas musí jedinec ustoupit zájmu většiny. Možnost vyvlastnění pozemků s ložisky vyhrazených surovin je ze všech těchto důvodů v demokratických státech světa zcela standardní záležitost. Německo, Británie i Spojené státy mají možnost vyvlastnit pozemky v zájmu hornické činnosti a v případě potřeby tak skutečně činí.

To, o čem zde rozhodujeme, zdaleka přesahuje problematiku horního zákona. Je zde souvislost i s tvorbou energetické politiky, na jejíž vliv by tak vláda, jak správně poukazuje prezident republiky, zcela ztratila vliv. Dotýkáme se zde vlastně přímo suverenity naší země.

Dámy a pánové, zvažte všechna nebezpečí, která s přijetím tohoto zákona souvisejí. Proti prezidentovu vetu hlasovat nebudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď další přihlášený, pan poslanec Břetislav Petr. Pak vystoupí Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Břetislav Petr: Dámy a pánové, co říci k malé novele horního zákona? Že spěch, se kterým má být tato malá novela horního zákona schválena Sněmovnou jenom proto, abychom zrušili pouhý odstavec § 31 tohoto zákona, dokládá, že došlo naprosto k vytržení tohoto problému z kontextu dalších věcí, s kterými horní zákon souvisí.

Já bych souhlasil s panem ministrem, ale jenom potud, že schvalování velké malé novely surovinové politiky a energetické politiky by mělo mít opačné pořadí. Nejdříve by měla být schválena surovinová a energetická politika, posléze velká novela horního zákona a dospěli bychom k závěru, že malá novela je naprosto zbytečná. Pokud hovořil pan ministr o tom, že zrušení vyvlastnění se nebude týkat takzvaných strategických surovin, mezi které patří hnědé uhlí, tak proč vůbec schvalujeme malou novelu, která je postavena jistým poslancem na to, aby jistý vlastník pozemku nad hnědým uhlím řekl dost a tady se těžit nebude?

Takže chceme-li hovořit o malé novele, tak to dejme časově do soula-
du. Surovinová politika, energetická politika, velká novela horního zákona, nemusíme se vůbec bavit o malé novele.

Předkladatel tvrdí, že zrušení institutu vyvlastnění odstraní nerovnost v postavení mezi soukromými vlastníky pozemku a státem jako vlastníkem nerostného bohatství. V odůvodnění se nějak zamlčuje jedna významná souvislost, a to že vyvlastnění podle horního zákona nebo jiných zákonů není předmětem libovůle, ale jde o stav, ke kterému se přistupuje naprosto a zcela výjimečně. Byť horní zákon je z roku 1988, tak jsem si zjistil na Českém báňském úřadu, že od roku 1995 institut vyvlastnění nikdy nebyl použit. Právní řád České republiky má celou řadu pojistek, aby těžař nemohl zneužít svého postavení. Povolovací řízení jsou vedena podle správního řádu a existuje možnost soudního přezkumu tohoto správního rozhodnutí. Tak čeho se vlastně bojíme? Na rozdíl, a to jenom poznámku k panu ministru, od tohoto způsobu vyvlastnění připravuje vláda novelu zákona pro stavby strategické energetické infrastruktury ve veřejném zájmu. Strategické přenosové sítě už dnes převážně vlastní soukromé společnosti a vyvlastňovacím úřadem už nebude správní úřad, ale má to být Ministerstvo průmyslu. A já s tímto návrhem souhlasím. Protože nač nám budou výroby elektřiny, když nemáme možnost je nějakým způsobem rozvést?

Je třeba říci, že institut vyvlastnění není jenom v horním zákonu, ale je v celé řadě asi sedmi nebo osmi zákonů, pro ilustraci například i v zákonu lázeňském, energetickém, geologickém a v celé řadě dalších. Abychom si to nějak uvědomili v širších souvislostech, tak pokud vyjmenuji země, které souvisí s Českou republikou, ať je to Polsko, ať je to Slovensko, ať je to Německo a Rakousko, tak všechny tyto státy mají v rámci horního zákona institut vyvlastnění a mají možnost vyvlastnit pozemky, pokud by jejich vlastníci nedůvodně bránili využití nerostného bohatství významných nerostných a energetických surovin. Takže pokud malou novelu přijmeme, tak budeme ostrovem, který schválí něco, co je požadavkem jednoho nebo dvou poslanců.

A co navíc? Malá novela je vládním návrhem. A já si myslím, že u všech zákonů jako takových má být dodržen institut RIA, to je posuzování návrhu zákona. A ejhle RIA nebyla dodržena! K tomu se vyjádřil pouze pan poslanec Šťovíček a vyjádřila se k němu shovívavě pouze jedna společnost, a to je Rada hospodářské a sociální dohody. Ale tento zákon nebyl vůbec projednán s Hospodářskou komorou, Konfederací zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, se Svazem měst a obcí, Svazem průmyslu a celou řadou dalších institucí, které se k takovým a obdobným zákonům vždycky vyjadřují. A všechny tyto instituce zaslaly na vládu a taky nám nesouhlas s touto novelou.

Co říci dále? Do využití vlastnictví státu stále výrazněji zasahují veřejné a populistické iniciativy a vláda nedokáže efektivně zajistit jak ochranu těchto území, tak využívání nerostného bohatství. Tento zákon schválený vládou v červnu je toho naprosto učebnicovým příkladem. Zcela demonstrativně deklaruje a odhazuje vlastnictví státu a otevírá naprosto zřetelně prostor pro spekulaci a korupci, o kterých tady hovořil už pan kolega Paroubek.

Rozhlédneme-li se po světě, tak mnohé z válečných konfliktů jsou zejména proto, že státy bojují o nerostné bohatství, a pokud se trochu podíváme do Afriky a na Čínu, tak není ložiska v Africe, které by nekoupila Čína.

Čili my jsme vedeni naprosto opačnými důvody, takže je těžko pochopitelné, proč k tomu dochází. Asi máme za sebou řadu zákonů, kde vláda potřebuje 101 poslanců, a pokud bychom této novele řekli ne, tak možná by pro další zákony těch 101 hlasů nebylo.

V daném okamžiku můžeme s jistotou potvrdit pouze jedno – že jediným a konečným důsledkem této novely bude ztížení přístupu k hnědému uhlí a k následnému zdražení elektřiny, která už dneska dosáhla výše, která celé řadě výrazných exportních podniků brání v konkurenci. Není tomu tak dávno, kdy se tady 8. listopadu shromáždilo asi 60 významných představitelů těchto podniků, a výsledkem bylo, že vláda přidala 2 miliardy na obnovitelné zdroje, což pochopitelně nestačí.

Můj názor, a pohyboval jsem se v oblasti těžby nerostů a energetiky dost dlouho, je, abychom vyslovili souhlas s názorem, který vyslovil pan prezident, a tuto malou novelu neschválili. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený je pan poslanec Václav Klučka, připraví se Josef Tancoš. Teď požádám pana poslance Václava Klučku.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, zanedlouho, za krátkou dobu, zde budeme rozhodovat s konečnou platností o tzv. malé novele horního zákona. Principem této zdánlivě malé právní úpravy je vynětí tzv. vyvlastňovacího paragrafu ze zákona, a to bez náhrady. Jedná se prosím o návrh v této chvíli zcela nesystémový, jehož přijetí bez náhrady by zcela zásadním způsobem ovlivnilo možnosti státu dostat se ke svému majetku.

Víte, z tohoto pohledu já trochu nerozumím aktivitě vlády přijmout malou novelu a mít nachystanou velkou novelu. Nerozumím tomu času, ve kterém se tato strategie odehrává. A proto taky promiňte, že můžeme jenom dedukovat, co je příčinou toho celého problému a proč malá novela v současné chvíli je tak důležitá. Možnost vyvlastnění jakožto možnost krajní, tedy možnost poslední instance pro případ, že nedojde k dohodě s vlastníky pozemků či nemovitostí, je obsažena v horních zákonech všech zemí světa, a to dokonce jako jeden z hlavních principů. Tedy i v těch státech, kde není, jak pan ministr říkal, všechno toho státu. I v těch státech, kde jsou privatizované těžební společnosti. V České republice tento institut v posledních dvaceti letech využit nebyl, což tedy znamená, že právě díky tomu, že tato instituce vyvlastnění existovala, byla blokáce takovéhoho úsilí.

V zostřených globálních podmínkách soupeření a přístupu k surovinám dnes všechny země zpřísňují či zjednodušují způsob, jak se dostat k zásobám svých surovin. Příkladem toho je i velká novela horního zákona, která je připravována. Odsouhlasením navrhovaného řešení by se Česká republika – mám na mysli to řešení, co dnes bychom měli potvrdit – postavila zcela osamocena do opačné pozice, kdy by zásadním způsobem ovlivnila – oslabila – vliv státu na to, využívat vlastní nerostné bohatství nezbytně nejen pro výrobu elektřiny, ale pro celý průmysl.

Horní právo má na území České republiky mnohaletou tradici a nezaslouží si nesystémové, amatérské úpravy. Je jednou z nejstarších a nejkonzervativnějších právních úprav, jejíž změny je třeba dělat zcela uvážlivě po důkladné předchozí analýze. Nevhodnost navrhovaného vynětí pouze tzv. vyvlastňovacím paragrafem bez adekvátní náhrady je evidentní také proto, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, tak jak dnes pan

ministr představil, má připravenou velkou novelu horního zákona, jejíž příprava je v takové fázi, že může dokonce zaručovat schopnost tohoto řešení. Tato novela celou problematiku řeší komplexně, systémově a problematika případného vyvlastnění ve prospěch státu jakožto krajního řešení bude liberálnější a vyváženější. Proto je pro mě naprosto, naprosto nesrozumitelné, proč dnes máme přijímat malou novelu horního zákona.

Je mým nezvratným přesvědčením, že každé rozhodnutí se zásadním vlivem na ekonomiku by mělo vycházet z rámcových dlouhodobých strategií, zvláště je-li její dotčenou oblastí energetika, která v posledních letech na evropské i národní úrovni zažívá velké otřesy a nestabilitu mající krajně negativní dopady i na ostatní průmyslové sektory. Bohužel malá novela vychází z ryze politické dohody, neberoucí v potaz jakékoli rámce, ať už aktualizace surovinové politiky České republiky, státní energetickou koncepcí České republiky či žádoucí a připravenou komplexní novelizaci celého horního zákona. Dokladem této skutečnosti je fakt, že veškeré kritické připomínky profesních organizací i relevantně příslušných státních institucí k této novele byly v celém procesu legislativního schvalování setrvale odmítány.

Přesto, resp. právě proto, že se na vás opětovně obracím, tentokrát společně, abych vás vyzval k zamyšlení nad argumenty hovořícími v neprospěch znění vládní novely, tak to činím. Bytostně věřím, že zvláště v těžkých časech pro stát, ekonomiku, občany i firmy v důsledku eroze důvěry a společenského konsensu je nutné činit kroky promyšlené a dlouhodobě efektivní, nikoliv nahodilé, vyplývající z okamžitých potřeb. Doufám, že tento názor budete sdílet rovněž se mnou a budete jej mít na paměti i při hlasování o finálním schválení malé novely horního zákona.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk některých poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Josefa Tancoše o slovo, připraví se Jiří Šlégr.

Poslanec Josef Tancoš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, k malé novele horního zákona samozřejmě bylo řečeno už mnohé. Já jsem sám vystupoval při předkládání této novely v minulém období. Ale v tuto chvíli si myslím, že stát samozřejmě ztrácí věkou možnost nějakým způsobem ovlivňovat využití nerostných surovin. Samozřejmě má obrovský problém s bezpečností státu v oblasti energetiky. Samozřejmě zablokování surovin ekologickými teroristy nebo případně ekonomickými spekulanty bude obrovský problém. A jakým způsobem to potom bude stát řešit, to samozřejmě nás nějakým způsobem potom bude zajímat. Ale jestli bude velká novela a tato velká novela to napraví za rok, za půl roku, za dva roky,

za tři roky, to samozřejmě bych chtěl slyšet od pana ministra, který slíbil, že v nejbližší době ta novela vejde v platnost a napraví tyto kroky.

Já bych chtěl hlavně mluvit konkrétně o mosteckém problému. Jsem mostecký rodák, bydlím v Mostě, a tato novela, která ještě v tuto chvíli nebyla přijata, už způsobila obrovské problémy. Problém je v tom, že k 31. 12. už je propuštěných 200 zaměstnanců těžební společnosti, v roce 2013 bude dalších 500 zaměstnanců propuštěno a samozřejmě v návaznosti na propouštění těchto zaměstnanců to nebude mít dobrý vliv na ekonomickou situaci tohoto regionu, samozřejmě se to projeví i v dalším propouštění v jiných profesích, které jsou navázány na tuto těžební společnost, a zákonitě začnou obrovské problémy. Nejenom ekonomické problémy, ale samozřejmě i sociální problémy. A tento sociální problém může být tak veliký, že když jsme nedávno, resp. vláda řešila problém se Šluknovskem, kde se jednalo nějakých 500–600 lidí, kteří byli nějakým způsobem nepřizpůsobiví, tak my se dneska můžeme bavit o tom, že tato situace může vzniknout v Mostě tím, že na sídlištích, která mají přibližně 5–10 tisíc obyvatel, může vzniknout obrovský problém s tím, že situace, která byla na Šluknovsku, může být jenom takovou jako pohádkou. Problém, který bude na Mostecku, může být obrovský. Sociální nepokoje vzniknou během jednoho dvou let, někdo je vyprovokuje a samozřejmě bychom měli vědět, jakým způsobem je budeme řešit, resp. vláda je bude řešit, a myslím si, že s tím skutečně budeme mít veliké problémy. Neslyšel jsem, že by nějakým způsobem Ministerstvo práce a sociálních věcí na tento problém, kdy už jednoznačně musí vědět, že se bude propouštět na Mostecku, řešilo nějakým programem na rekvalifikaci těchto pozic, které opouštějí zaměstnanci těžební společnosti. Bohužel myslím si, že ani vláda na to nereaguje nějakým dialogem, resp. snahou o tento region, aby dokázala dneska říci, co budeme dělat. Víme moc dobře, že na Mostecko určitě nebudeme jezdit se opalovat a nebudeme tam nějakým způsobem jezdit na dovolenou. Víme moc dobře, že tam nebudeme pěstovat zeleninu. Tam bohužel vždycky byl těžký průmysl, resp. se tam těžilo uhlí, a myslím si, že by se mělo samozřejmě těžit dál a průmysl jako takový bude vždycky závislý na hnědém uhlí.

Proto jsem chtěl nějakým způsobem reagovat na pana premiéra, bohužel tady není, protože ho Zastupitelstvo města Mostu, kde jsem zastupitelem a radním, vyzývá dopisem k dialogu, resp. k návštěvě tohoto regionu, abychom nějakým způsobem řešili problémy, které samozřejmě nastanou propouštěním zaměstnanců, a myslím si, že i sociální situaci, která tam vznikne. Tato novela už bohužel, jak jsem říkal před chvílí, udělala obrovský problém, který dneska musíme řešit, a pokud ho nebudeme řešit dneska, tak za rok za dva roky možná bude pozdě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Foldyna chce reagovat na průběh rozpravy faktickou, tak mu dáme dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Páni ministři, kolegyně, kolegové, já bych chtěl podpořit to, co tady kolega Tancoš říkal. Jenom bych vás chtěl opravdu poprosit, ten zákon vedle věcných záležitostí, které se týkají energetiky a které jsou velmi opodstatněné, aby se změnil – já jsem rád, že pan prezident ho vrátil –, tak má ohromný sociální důsledek. Pánové a dámy, já jsem byl dvanáct let zastupitelem v Ústeckém kraji a já vám chci říci, že je tam 75 tisíc lidí bez práce. Já vám chci říct, že jestliže se přestane těžit v Ústeckém kraji, tak šest miliard korun ve mzdech, které byly vypláceny v Ústeckém kraji – to znamená, co to přinese? Dovedete si to představit? Díváte se na zprávy z TV Nova a z dalších televizí o bouřích, které tam proběhly teď. Dovedete si představit, když lidé ztrácejí naději, že my jim nevěnujeme tady pozornost, co se bude dít?

Dámy a pánové, ten region je region velice těžce zkoušený. Já si pamatuji jenom dvě věci pozitivní, a to bylo rozhodnutí vlády Miloše Zemana, kdy se investovalo do Ústeckého kraje 10 miliard na odstranění škod po těžbě hnědého uhlí, pak si pamatuji program Severozápad prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj a pak už jsou tady jenom televizní informace o tom, co se děje v Janově, co se děje ve Šluknovském výběžku. A já vás od tohoto místa znovu žádám jako člověk, který dvanáct let pracoval v zastupitelstvu a dobře zná ten kraj, abyste při svých rozhodnutích dbali i na to: Jsme Poslanecká sněmovna České republiky a měli bychom rozhodovat o tom, jak se žije lidem v České republice, a Ústecký kraj do ní patří. Nevyřazujte nás z ní! Děkuji. (Potlesk ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jiří Šlégr je další přihlášený. Připraví se Milan Šťovíček.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, nemám bohužel mnoho příležitostí souhlasit s prezidentem České republiky Václavem Klausem, nicméně tentokrát tak rád učiním. Prezident vetoval vládní novelu zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, tedy tzv. horní zákon, ve znění pozdějších předpisů, který Poslanecká sněmovna PČR přijala 25. října 2015. Tato novela se mj. snaží zrušit institut vyvlastnění.

Chtěl bych předkladatele této právní normy upozornit, že horní právo má na území našeho státu více než 700letou tradici a po celou dobu vždy podporovalo těžbu nerostných surovin. Zrušení institutu vyvlastnění by bylo mimořádně nešťastným zásahem do samotné podstaty horního zákona, který jako jediný stanoví, že tzv. vyhrazené nerostné bohatství je vlastnic-

tív státu bez ohledu na to, kdo je vlastníkem pozemku nad dotyčným ložiskem. Chci upozornit, že se to netýká pouze často skloňované těžby hnědého uhlí, ale rovněž dalších surovin, konkrétně zhruba 20 vyhrazených nerostů. Tedy v praxi nelze tuto problematiku zužovat pouze na Ústecký kraj.

Na druhé straně v ústeckém regionu dlouhodobě žijí, a tak mi nejsou lhostejné krajně negativní dopady, které v případě přijetí horního zákona v podobě předložené vládou náš kraj postihnou. Velmi nerad bych žil ve své domovině obklopen spekulanty. Je totiž velmi pravděpodobné, že by pozemky, pod nimiž se nacházejí ložiska nerostných surovin, které by v případě schválení novely nebylo možné vyvlastnit, byly vykupovány právě ze spekulativních důvodů s perspektivou vymáhání vysokých odškodnění ze strany České republiky. Stát by se však naopak měl snažit zamezit možností vydírání ze strany spekulantů. Přitom celá plejáda jiných norem v právním řádu České republiky vyvlastnění umožňuje. Jedná se například o zákony stavební, vodní či energetický.

Dosavadní horní zákon tedy využívá standardních nástrojů, které jsou běžné nejen v jiných oborech, ale jsou zcela bez problémů a ideologických předpokladů zakomponovány i do legislativy vyspělých zemí EU, mezi které lze rozhodně řadit Německo či Rakousko. Vyvlastnění je rovněž možné i v sousedním Slovensku a celé řadě dalších zemí. Vláda novelu horního zákona přesto umanutě prosazuje, a to navzdory významnému odporu organizací, jako jsou Svaz průmyslu a dopravy, Hospodářská komora, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, vedení Ústeckého kraje či celé řady odborových organizací. Ty zcela v souladu s našimi národními zájmy upozorňují na zajištění podmínek pro hospodářský rozvoj, zbavení se legálního nástroje státu pro přístup ke svému nerostnému bohatství. Vláda je navíc odpovědná za energetickou politiku státu. Touto změnou by nástroj uplatňování této energetické politiky jednoznačně ztratila. Koaliční vláda navíc ignoruje vzácnou chvíli, kdy se shodují zástupci nejsilnějších podnikatelských svazů se členy odborových organizací. Úplně neuvěřitelné je, že vláda Petra Nečase nebere ohled ani na doporučení odborných týmů, které sama utváří.

V neposlední řadě cítím potřebu upozornit, že v našem Ústeckém kraji je aktuálně 14procentní nezaměstnanost. V případě přijetí novely horního zákona se v této oblasti situace ještě zhorší, neboť o práci přijde nemálo horníků.

Ze všech těchto důvodů se ztotožňuji s vetem prezidenta Klause a věřím, že při jeho novém projednávání se současné, mezi občany již zcela zdiskreditované vládě nepodaří toto veto nějakou další vyhandlovanou většinou přehlasovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď požádám pana poslance Šťovíčka. Připraví se paní poslankyně Konečná.

Poslanec Milan Šťovíček: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, odstranění vyvlastňovacích paragrafů, které poskytne lidem v ohrožených obcích jistotu, že jejich budoucnost je skutečně v jejich rukou, projednala a schválila tato Sněmovna v prvním, druhém i ve třetím čtení. Senát ji po projednání nezasadil a vrací se k nám od prezidenta republiky.

Mohu vás ujistit, že lidé v Horním Jiřetíně, v Litvínově, kde jsem starostou, ale také v dalších nejméně třiceti městech a obcích v našem kraji, stejně jako na severní Moravě či kdekoliv jinde, nejsou žádní spekulanti. Jsou to normální občané, kteří brání své domovy a svůj majetek. Chtějí dál žít své životy tam, kde se narodili oni i jejich rodiče a kde vyrůstají jejich děti. Věřím, že tento parlament právě v době vrcholícího času adventu a nadcházejících svátků vánočních v sobě najde dostatek síly k tomu, aby vrátil lidem víru a naději v takový stát, který stojí za nimi, a ne proti nim.

Předem děkuji za podporu této novely. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Klučka chce ve dvou minutách reagovat. Prosím, fakticky. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, já bych chtěl jenom prostřednictvím pana předsedajícího panu Šťovíčkovi vzkázat: Tady nikdo na ty občany neútočí. To je přece hloupost! My mluvíme o tom, že velká novela horního zákona jasně bude garantovat těmto lidem rozumová a státnická uvažování. Garantovat, že pokud nebude zapotřebí to nerostné bohatství těžit, tak ho nikdo těžit nebude. Ale jestli je někdo v této Sněmovně, který už dneska ví, že to uhlí nebudeme potřebovat, prosím pěkně, ať to tady na mikrofon řekne. Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Konečná je další přihlášená do rozpravy.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegové a kolegové, pane ministře, budu se obracet i na vás, tak prosím o trochu pozornosti.

Já jsem po posledním projednávání tohoto zákona dostala velmi zajímavou esemesku. Začínala "propásla jste svou příležitost mlčet". Nyní jsem dostala další esemesku, která začíná slovy, co mám říci tady na mik-

rofon. To si nedělám srandu. To je faktem, a poslal mi ji pan Rovenský z Greenpeace.

Nevím, jestli je normální, že u takto důležité novely zákona tady chtějí poslance ovládat lobbistické organizace. Možná potom, co si prosadili tuto novelu skrz některé poslance, tak mají pocit, že mají větší a větší sílu a mohou si víc a víc dovolovat. Já tomu sice nerozumím, nicméně si troufnu konstatovat, že mi to připadá jako největší nehoráznost, kterou jsem za posledních deset let zažila. A ukazuje to také na to, co tato novela de facto znamená. Znamená pouze prosazení jednoho jediného lobbistického zájmu nad zájmy celé společnosti. A to si myslím, že je velmi vážné.

Nicméně já jsem tady už několikrát mluvila o tom, proč si myslím, že bychom tuto novelu neměli přijímat, ale dovoluji mi dnes se zeptat přímo pana ministra potom, co vystoupil, a chápu, že v této Sněmovně s námi není příliš dlouho, tudíž možná nezná tak úplně ty procesy, které tady jsou, ale když mluvil o přípravě velké novely, tak tato velká novela jde do věcného záměru nyní, je odeslána do meziposlaneckých komisí ve věcném záměru. Nicméně ta velká novela v paragrafovaném znění je podle legislativního plánu vlády naplánována na září 2013. Každý z nás, kdo tady zažil jedno období, kdy končila tato Sněmovna, ví, že co se sem dostane v září 2013 i v souvislosti s projednáváním rozpočtu a možná dalších daňových balíčků, bude ve třetím čtení někdy v únoru či březnu, a vzhledem k tomu, že je to velmi složitá novela, tak předpokládám, že i Senát se touto novelou bude chtít zabývat, a my de facto dosáhneme toho, že tuto novelu sice – a pan ministr správně bude říkat "já jsem se snažil ji připravit" – tato Sněmovna už nebude mít šanci ji prohlasovat. Myslím si, že to je poměrně nefér.

Proto bych možná chtěla poprosit pana ministra, zda by nebylo možné upravit legislativní plán vlády tak, aby velkou novelu, o které mluvil – a já s ním souhlasím, jak řekl, že bezpochyby se na základních parametrech této velké novely jako levice a pravice shodneme, alespoň podle toho, jak jsou napsány ve věcném záměru –, uspil, protože jedinou šancí vzhledem k tomu, že jste se s největší pravděpodobností rozhodli stojedničkou dnes prohlasovat veto prezidenta, protože to máte v koaličním či jiném usnesení, jedinou šancí, jak opět napravit tento zcela bezprecedentní stav, který nastane po přijetí této novely, bude přijmout další velkou novelu.

V závěru mi dovoluji říci vám, kolegové, kteří jste rozhodnutí pro to hlasovat: Přiděláváme si zbytečnou práci. Práci, kterou budeme dělat pod tlakem, protože si budeme všichni uvědomovat, že musíme přijmout velkou novelu, a práci, která myslím není hodna této Poslanecké sněmovny. Prosím vás všechny, kteří jste rozhodnutí ať už z důvodů odborných, politických či jiných hlasovat pro přijetí této novely, abyste se zamysleli. Nikdo z nás nechce, aby se vystěhovávali lidé z obcí, aby těmto lidem bylo bráněno jakýmkoliv způsobem žít na území, ale tato novela má

podstatně širší dopad. Kéž by se jednalo pouze o Horní Jiřetín. Pak by to bylo velmi jednoduché. Tato novela se týká 73 tisíc kilometrů čtverečních České republiky a to je ten zásadní problém. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krupka je další přihlášený do rozpravy a pak bych dal slovo panu poslanci Kubatovi.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vládo, kolegyně a kolegové, možná budu trochu vybočovat z řady předřečníků, ale možná je to dáno tím, že pohled na tuto problematiku může být trojí.

První pohled je pohled pana ministra. Já jsem velice rád za slova, která tady úvodem řekl, že jasně naznačil koncepci přípravy novely zákona, o které se tady zmiňoval už u prvního čtení, a koneckonců i předseda hospodářského výboru to bral jako jistý posun, že v těchto tezí, které tady byly řečeny, tato novela je připravována a je jasně naznačeno, že by měla být dána k dispozici v příštím roce.

Druhý pohled bude možná většiny společnosti, kterou bude zajímat pouze to, jestli bude těženo uhlí, nebo ne, aby měli čím topit, a případně další nerosty.

Pak tady je třetí skupina. Velice mi vadí, že mnohdy je to zaměřováno za lobbisty, protože ta třetí skupina jsou možná ti, kteří sedí na těch nerostech, které potenciálně se mají těžit, a mezi nejčastější slova patří uhlí a já bydlím na uhlí. Přiznám se, že i já bydlím na uhlí. Jsem z Karviné a myslím si, že proto i ten můj třetí pohled by tady také nemohl a neměl zapadnout.

Já bych si dovolil právě proto polemizovat v některých bodech se svými předřečníky v tom kontextu, jak tady přicházeli a mnohdy tato slova opakovali. Velice často je tady ochrana nerostného bohatství, které patří státu. Je třeba si uvědomit jednu zásadní věc. Myslím si, že i pan ministr to ve svém úvodním slově řekl. Bohatství patří státu, ale těžební organizace jsou dnes tady veskrze privátní firmy a tyto privátní firmy dnes rozhodují o tom, jakým směrem, za jaké ceny a kam budou dodávat vydobyté nerosty. Stát zpravidla nemá žádnou možnost tyto věci ovlivnit, když velice často diskutujeme o energetické soběstačnosti státu. Mimo jiné i silová energie v tomto roce myslím klesá a její cena je navýšena doplatkem za fotovoltaiku, čili není zdražena tím, že by bylo dražší uhlí.

Další věc, která s tím souvisí, je možná i způsob těžby, o kterém se nemluví. Jestliže dnes ve světě vládne snaha za maximalistický zisk, a já to plně chápu, přišel jsem také z podnikatelské sféry, tak si je třeba uvědomit, že i těžební organizace se k tomu takto budou stavět. A já, a teď mluvím třeba i za region Karvinska, si myslím, že je poměrně příznačné, že těžební organizace, která těží černé uhlí v náročných podmínkách, se snaží chovat

efektivně. Myslím si, že by měl být apel nejenom na Ministerstvo průmyslu a obchodu, ale i na Ministerstvo životního prostředí, aby v budoucnosti velice citlivě vnímala, když na jedné straně se má chránit nerostné bohatství, tak na druhé straně by měl být zájem státu, aby bylo těženo efektivně i pro stát. To znamená, aby se těžilo i tam, kde to možná pro tu firmu není tolik efektivní, za zvýšené náklady, a firmy netěžily pouze to, co pro ně je výrazně efektivní, a zbytek toho nerostu, který zůstane v zemi, už nikdo nevytěží.

Možná další pohled souvisí s tím, když se používá slovo vyvlastňování a velice často je tady zaměřováno za lidi, kteří bydlí na místech, kde se těží nerosty, nebo mohou těžit, že jsou to lobbisté. Já vám mohu říct, že konkrétně například v Karviné na základě toho, a musím bohužel říci směrem k levici a k sociální demokracii, že to byl jejich primátor, který od-souhlasil těžbu v určité části města, se zvedla vlna odporu a je tam dneska asi 4 500 petentů, kteří se podepisují proti této těžbě. A mimo jiné je tam podnikatelská zóna, na kterou stát prostřednictvím CzechInvestu přivedl zahraniční firmy, které podnikají, dávají práci zhruba 2 000 zaměstnancům, a pod touto zónou se má nově začít těžit uhlí. Samozřejmě tyto firmy jsou značně rozladěny – mluvil jsem i s ambasadory těchto firem – a může dojít k tomu, že se bude stát zodpovídat, v konečné fázi by bohužel ta situace mohla nastat, v mezinárodní arbitráži, že nebyl schopen ochránit zahraniční investice. I tak může vypadat snaha těžit uhlí.

Abych to uzavřel. Prosím, abyste nikdo z vás nevnímali, že tady jsou lobbisté, kteří bojují za to, aby se nemohlo těžit. Je to trochu rozdíl proti liniovým stavbám, u kterých byly nastaveny jednoznačné parametry, myslím si, že o této věci se tady zmiňoval pan ministr, kde ve veřejném zájmu se budují liniové stavby. A myslím si, že ta situace je poněkud jiná než pro případ, když někdo bude chtít lokálně těžit písek, protože i to je nerost, a bude ten písek nějakým způsobem používat a při té příležitosti by chtěl vyvlastnit třeba půlku vesnice, která s tím nebude souhlasit.

Proto bych byl velice rád, kdyby tato novela zákona v této podobě mohla projít a vytvořila prostor, aby naprosto demokraticky a koncepčně mohla být připravena novela velká, o které se tady zmínil pan ministr. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Je tady žádost o technickou poznámku – pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. O to právě jde. Co je to za prostor pro přípravu velké novely zákona. Pan kolega Krupka, prostřednictvím pana předsedajícího, tady hovořil o věcech, které jednoznačně budou muset být součástí velké novely horního zákona.

Kdyby už dneska v malé novele byly a kdyby se tyhle ty problémy, jako je rozhodování privátních firem při těžbě, jako je způsob těžby surovin, řešily, tak tady nevystupujeme. On je neřeší. Oni pouze a jenom říkají, že se nebude vyvlastňovat. Toto je ten problém, dámy a pánové. Prosím, a bychom ho stejně chápali. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To byla faktická poznámka. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jan Kubata. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Kubata: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jeden kolega zde u mikrofonu stále opakuje, že je ve Sněmovně krátce, že se stále učí. Já to využiji. Chtěl jsem se se svou přihláškou dostat rychle ke slovu a dostal jsem se jako poslední, protože jsem ji dal předsedajícímu. Příště se poučím a dám ji tam, kam ji dát mám.

Nicméně mi dovolu, abych využil toho, že jsem poslední, a zareagoval na pár vystoupení svých předřečníků, a to především poslanců z Ústeckého kraje z levé části spektra naší ctěné Sněmovny, protože i já jsem poslanec z Ústeckého kraje. A stejně jako mým kolegům mi leží na srdci zájem dlouhodobého udržitelného rozvoje našeho kraje, a to ve všech jeho segmentech v rámci kvality životního prostředí, kvality života, výše zaměstnanosti. Ta je neodmyslitelně spjatá s těžbou, s povrchovými doly, s neustálým bojem o zaměstnání, ale také s neustálým bojem o zdraví dětí žijících v daném prostoru, o přestěhování desítek tisíc lidí z Mostu někam, kam nikdy nechťeli. Tyto historické jizvy na našem kraji leží stále.

Musím říci, že nechci příliš komentovat tuto malou novelu horního zákona, ale chtěl bych požádat, abychom se tady nestrašili. Abychom se nestrašili tím, že ve chvíli, kdy tato novela malého zákona bude přijata, najednou se přestane těžit. Abychom se nestrašili tím, že přijdeme najednou o desítky tisíc pracovních míst. Pro mě je absolutní zárukou, když mi předseda vlády a ministr průmyslu a obchodu jasně deklarují a předloží věcný záměr velké novely horního zákona, ke kterému tato vláda, tato vládní koalice našla odvahu po 25 letech, kdy tento zákon, komunistický zákon, bezohledný zákon byl schválen, přijat. Jeho věcný záměr jasně ukazuje, že to je věc, na které se shodneme jak na levé, tak na pravé straně spektra. Já jsem byl přítomen tiskové konferenci ministra průmyslu a obchodu, já ty garance беру velmi vážně. Pro mě je důležité, aby velká novela horního zákona byla přijata do konce funkčního období této vlády. Pevně věřím a jsem přesvědčen, že podané ruče, které tady byly – pane předsedo hospodářského výboru Urbane – jsou platné. Já jsem o tom stoprocentně přesvědčen. Děkuji za ně, ale jsem připraven být kdykoli ministru průmyslu a obchodu nápomocen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným z místa do rozpravy je pan poslanec Krátký. Ale předtím pan poslanec Paroubek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl vaším prostřednictvím reagovat na svého předřečníka. Já jsem neslyšel ani v jednom z vystoupení, která tady byla řekně opačně názorově laděná, nežli bylo vystoupení pana poslance Kubaty, že by tady bylo nějaké strašení tím, že přestaneme těžit. To určitě ne. Ale to, že od Nového roku již těžbařské společnosti v Ústeckém kraji začnou propouštět, to je fakt. To je realita. A že tam vysoká nezaměstnanost už je teď, to je realita. A že v tom okrese, o kterém jsem hovořil, kterého se to perspektivně za pět sedm let bude týkat, je dnes fakticky nějakých 20 % nezaměstnaných, to je realita. A chtěl bych říci, že od věcného záměru přes paragrafované znění a ke schválení je dlouhá, dlouhá cesta, kterou už tato vláda není schopna ujit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy je pan kolega Krátký. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Krátký: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo. Já si dovolu citovat z Listiny základních práv a svobod článek 11:

Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje.

Za druhé. Zákon stanoví, který majetek nezbytný k zabezpečování potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného zájmu smí být jen ve vlastnictví státu, obce nebo určených právnických osob; zákon může také stanovit, že určité věci mohou být pouze ve vlastnictví občanů nebo právnických osob se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice.

Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.

Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Dovolu si přihlásit se dopředu k tomu, že podpořím původní znění zákona, jak byl navržen, z pohledu vlastníka pozemku, který na svých pozemcích má skoro všechna zařízení, která ze zákona získala právo omezit mé vlastnické právo. Zkušenosti s těmito firmami, které toto právo získaly, je tak strašná, že snad ani horší nemůže být! Až se tyto firmy, které ze

zákona si dovolí narušit toto základní právo vlastnit majetek, tak se budu bavit o tom, že je budu podporovat. Ale toto jejich chování se nedá srovnat vůbec s ničím. S nějakým důstojným chováním k vlastníkovu už vůbec ne!

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S přednostním právem se hlásí do rozpravy pan poslanec John. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek John: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, je zajímavé sledovat, jak je těžké ubránit proražení těžebních limitů. Když jsme my šli do voleb a jezdili jsme po severních Čechách a říkali jsme, že Věci veřejné udělají všechno pro to, aby nebyly proraženy těžební limity, tak nám lidé v severních Čechách říkali: Ale vy kecáte, to tady slibují všichni před volbami. Oni nás jenom tak hladí po hlavičce, a potom podlehnou nějakým lobbistům, a pak otočí ve Sněmovně. Vy nás opět zneužijete. Vy prostě jste obětovali – vy politici za ta léta obětovali severní Čechy. Vy z nich prostě chcete udělat rumišť. Vy prostě tam necháte ty vybagrované katastrofální krátery, vy tam necháte tu krajinu, ve které by američtí filmaři mohli skvěle točit filmy o tom, jak to bude vypadat po konci světa teď 21. prosince. A ti lidé jsou zvyklí na to, že se jim slibuje, že někdo za ně bude bojovat a že potom otočí. A že potom ve Sněmovně najednou mluví jinak a je pro proražení těžebních limitů. Jakýkoli náznak toho, že se prorazí těžební limity, v těch lidech v severních Čechách zasévá totální nejistotu, totální frustraci. Navíc jakýkoli náznak proražení těžebních limitů katastrofálně snižuje cenu jejich nemovitostí, totálně snižuje jakoukoli ochotu opravovat si ta místa k bydlení. A prostě ty lidi v severních Čechách ničí.

Teď tady slyším, že nejde přece jenom o Jiřetín. No samozřejmě nejde jenom o Jiřetín, ono jde o mnohem větší počet vesnic, ono jde také o nějaká města, a pak tady slyším – ono jde prostě nejenom o obydlí, tam je přece velký kus přírody. Ano, tam je velký kus přírody, kterou by proražení těžebních limitů totálně zničilo, totálně by zdevastovalo severní Čechy. To přece není možné podporovat.

Takže já bych chtěl ujistit tady a chtěl bych vlastně všechny poslance, kteří mají na mysli to, že lidé v severních Čechách jsou také lidé, mají také právo žít, mají také právo na ochranu svého majetku, mají také právo na perspektivu do budoucna. Mají právo žít s tím že kde si opravují domy, tam také jim nemůže vzít nějaká firma to, co si opravili. Tito lidé mají právo prostě vědět, že mají stejné možnosti jako lidé v jiných částech České republiky a že severní Čechy nebudou obětovány takzvanému zájmu celku. Navíc prostě ochrana soukromého vlastnictví a to, aby se k severním Čechám nechovala politická reprezentace tak, jak se chovali komunisté

v uplynulých letech, a známe zbourání Mostu a známe všechny ty věci – to je třeba zařídít, zaštitit a jasně deklarovat.

Takže já bych chtěl říci, že Věci veřejné jednotně podporují to, co slibovaly již před volbami obyvatelům severních Čech, že je nedáme, neobětujeme, budeme jednotně hlasovat pro tento zákon, který pro nás znamená i to symbolické, ale i faktické gesto. Nechceme prorazit těžební limity, jak se nám to povedlo vyjednat po volbách do koaliční smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak, teď registruji tři faktické poznámky. První se hlásil pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Pane předsedající, dámy a kolegové. Poprvé, co jsem tady za dva roky, mě Radek John málem rozbřečel. Rozbřečel mě, protože si myslím, že to, co tady říkal, a omlouvám se, použiji to, není pravda. Nemůže to být pravda. Já jsem prostě 12 let působil jako zastupitel, jezdil jsem na všechny besedy, byl jsem v Jiřetíně, bylo tam možná víc lidí z Greenpeace než místních obyvatel z Jiřetína. Bylo jich tam 20. Nikoho to nezajímalo. Všechny strany, které naznačovaly, že jsou ochotny za určitých podmínek prolomit těžební limity, to znamená, změnit tento zákon a tento stav, vyhrály volby. Vyhrály volby. To znamená, není to generální otázka.

Generální otázkou v severních Čechách je, z čeho a jak budou lidé žít, přátelé. Z čeho a jak budou lidé žít. (Potlesk poslanců KSČM.) To je otázka. A vy se tady zaklínáte a říkáte: nedáme severní Čechy. Vy dáte všechno, přátelé! Vy prostě dáte všechno, jenom abyste mohli sedět tady! (Potlesk zleva.)

(Velmi důrazně:) Nezlobte se, já jsem ze severních Čech a dávám svoji kůži na trh a říkám to zcela otevřeně. Byl jsem tam, říkal jsem: Za určitých podmínek jsme ochotni se dohodnout s těžebními společnostmi, abyste vy na tom nebyli bití. Ale budete na tom bití v případě, že sem přijdou zlatokopové a řeknou vám: My vám dáme papír, že tady žádné uhlí není. To je ta nejhorší varianta! Odepište zásoby uhlí. To je prostě z Jiříkova vidění. To je lež! A špatná a špinavá hra s těmi občany Ústeckého kraje! Protože vy jste schopni za tři roky přijít, že je energetická krize, a stanovíte výkupní ceny a vykoupíte i to. Jenom když vyhraje určitá lobbistická skupina. Tady se lobbisticky bojuje, o lidi v Ústeckém kraji tady vůbec nejde! Mně o ně jde! A proto vám říkám, za určitých podmínek jsme ochotni o tom jednat, a ten zákon by se měl změnit, aby tam ta možnost toho vyvlastnění ve veřejném zájmu. A veřejný zájem není váš tady v té Sněmovně, veřejný zájem je tady těch lidí, kteří tam žijí! Děkuju.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem tak trochu s překvapením zíral na vystoupení pana poslance Johna. Tak zas tolik mě nepřekvapilo. Chtěl se bych prostřednictvím předsedajícího na něj obrátit a zeptat se ho, jestli v poslední době někdy byl v tom Ústeckém kraji. Jestli ten Ústecký kraj viděl nějak jinak než ze zadního sedadla svého auta. Jestli mluvil třeba s lidmi a podobně. Protože tak jak to tady vykresloval na počátku toho svého vystoupení, jako kdyby to byla nějaká díra po granátu, ten Ústecký kraj, tak to zdaleka není pravda. Kdyby se přišel podívat na nějaké výsypky, a nemusí jít někam hodně daleko mezi lidi, ale třeba na závodiště, na koně se podívat v Mostu, aby viděl, co se dalo udělat s výsypkami. Ale samozřejmě, třeba i vláda pod mým vedením na to dala miliardy, aby takovéto rekultivace se mohly udělat.

Ale v tuhle chvíli přece nikdo z nás tady nemluvil, jestli mohu za své předřečníky tady hovořit, kteří mají jiný názor nežli vy, o nějakém prolamování limitů. Moje stanovisko je úplně stejné jako před volbami: zahájit o téhle věci diskusi, ale rozhodně nezabráňovat těm věcem administrativně, neodepisovat de facto všechny nerostné zásoby v této zemi. To je velký problém tohoto zákona a prezident republiky v tomhle naprosto trefil hřebíček na hlavičku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak, to byla faktická poznámka Jiřího Paroubka. Teď je přihlášen pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem přihlášen s faktickou poznámkou a ty dvě minuty opravdu stačí. Na poučení pana poslance Johna. Žádám ho, aby této sněmovně nelhal. Těžební limity zavedl v letech 1986 a 1988 bývalý ministr paliv a energetiky Vlastimil Ehrenberger, který byl poslancem za tehdejší Komunistickou stranu Československa.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane kolego. Pan poslanec John.

Poslanec Radek John: Prostřednictvím pana předsedajícího panu Paroubkovi: Já opravdu nemohu vidět severní Čechy ze zadního sedadla svého auta, protože auto řídím a ze zadního sedadla se to nedá opravdu jako zvládnout. Ale já do těch severních Čech jezdím a já tam vidím jiné věci. Samozřejmě že například vinař Váňa v Chrámcích udělal veliký kus

práce, nicméně já tady mluvím o tom, co nastane, pokud by se prorazily limity. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka, pan kolega Laudát. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já budu velice krátký. Já se domnívám, že tady je naprosto jasný ideový střet, co je a co není veřejný zájem. Je to nějaký segment energetiky. Těžařské firmy, možná přeneseně, ale ve struktuře, s kterou já nesouhlasím, i práce, pro druhé je ta hodnota česká krajina. Jistota lidí, že když mají pozemek, když mají na něm dům, když mají svoji rodnou obec, tak že jim zůstane zachována. Takže já si myslím, že bychom to měli rozhodnout hlasováním, bude to nejrychlejší.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Konečně se dostal – ještě jedna faktická poznámka, paní kolegyně Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Mě vyprovokoval pan kolega. Pane kolego, to není ideový střet. To je střet o to, komu jde o energetickou a hospodářskou soběstačnost České republiky a komu nikoli, protože tento zákon ji prostě odebírá České republice.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Konečně se dostala ke slovu řádná přihláška pana poslance Böhnische. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já vás nebudu zdržovat dlouhým projevem jako někteří mí předchůdci. Řeknu jen, proč budu hlasovat proti vetu prezidenta a proč zákon podpořím. Nemyslím si totiž, že zájmy uhlobaronů jsou vždy identické s národními zájmy. Stávající, dosud platná podoba zákona je pro mě opravdu těžko přijatelná a jistě pro řadu lidí, občanů v regionech dotčených těžbou. Jsem přesvědčen, že především je musíme chránit.

Když mluvíme o vyvlastňování, nemluvme o vyvlastňování státem ve prospěch státu. V tom se nemaťme. Jde o vyvlastňování organizací, tedy soukromoprávním subjektem, a předmětem vyvlastnění je jiný soukromoprávní subjekt, majetek jiného soukromého subjektu.

Uvítal jsem informaci pana ministra o připravované velké novele horního zákona. Alespoň tak, jak změny nastínil, nevidím v takovém modelu žádný problém a zásadní střet.

Stávající podoba některých ustanovení horního zákona je ovšem, jak už jsem řekl, nepřijatelná. Možnost vyvlastňovat i v zastavěných územích se

datuje od roku 1943, kdy tento paragraf zavedla do našeho horního práva okupační správa, aby se snáze a pod záminkou legality dostala k surovinám v českých zemích. Do té doby bylo možné vyvlastňovat v nezastavěných územích a s takovou variantou jsem připraven se smířit. S paragrafem ze 40. let je ale potřeba se konečně vypořádat, a to třeba hned dnes. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě faktická poznámka, pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, myslím, že stojí za to připomenout, proč je tady zrovna v tento čas tento zákon, resp. malá novela horního zákona. Kdyby to bylo podle logiky a podle rozumu, tak by sem přišla rovnou velká novela horního zákona, která by zcela jistě moderním způsobem řešila paragrafy, i ty, které se týkají veřejného zájmu, tak jak to nakonec navrhuje pan ministr ve věcném záměru. Ale tahle malá novela tady není proto, aby to věcně řešila. Ta je tady z důvodů nějaké politické matematiky a to přece všichni víme. Že je potřeba dopočítat se vždy a za každých okolností v různých partách 101 hlasů. A já tedy to jenom opakuji, a nijak mě to netrápí, je to prostě fakt, který tady existuje, ale trápí mě jedna věc, že připravovaný věcný záměr, který by se měl překlomit v nějakém čase v paragrafované znění, může být zase poměřován 101 politickým hlasem. Proto jsem tady jednou vyzval pana premiéra, respektuji to, že opozice a jejich názory považuje trochu za půvl, takže reagovat na to mu nedává smysl, nicméně v této chvíli je evidentní, že to téma, přestože se dopočítáváte 101 hlasů, tak to téma ale tak úplně nerezonuje v jednotlivých politických stranách.

Prosím, pane premiére, už nevyzývám, ale prosím, řekněte, je prioritou této vlády přijmout velkou modernizovanou novelu horního zákona ještě v tomto volebním období? Řekněte to tu nahlas. Pak budu věřit, že taková novela, takovýto věcný záměr, který považuji za správný, bude přijat a bude vyhovovat jak hospodářskému energetickému prostředí, tak samozřejmě těm, kteří tady zcela legitimně požadují, aby ochrana vlastnictví byla velkou prioritou. Řekněte, pane premiére, že o to stojíte a budete usilovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Váš čas skončil. Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se hlásí pan předseda vlády Petr Nečas. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci – ano.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě další přihláška do rozpravy? Protože tak nevidím, rozpravu končím. Mám avizován požadavek pana ministra o závěrečné slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já nechci zdržovat, přesto tu trochu rozjitřenou debatu chci zasadit do nějakých reálií a trochu ji zklidnit, protože si myslím, že energetika by neměla být ryze politikem, měla by respektovat fyzikální zákony, a my jsme tady všichni zodpovědní za to, abychom vytvářeli rozumnou, racionální energetickou koncepci tohoto státu.

V čem je dnes ten problém, bylo vidět z té debaty. Ta debata je přece rozjitřená na tom, že občané mají pocit, že přijde nějaká soukromá firma a ta jim něco sebere, ta jim něco odebere, nebude to stát, který s nimi bude dělat tu dohodu, nebude to stát, který bude dělat a garantovat podmínky. To je bohužel věc, kterou v sobě ten zákon dnes má. Dnes má také desítky nerostů, kterých se toto týká, nejsou to jenom strategické, jsou to různé píský a věci, které stát strategicky v podstatě nepotřebuje. Tohle s sebou všechno nese stávající horní zákon. A já jsem přesvědčen, že v tomto novela, kterou přijímáme, může odlehčit situaci a může otevřít racionální diskusi v tom, co tady deklaroval pan premiér a deklaruji já, že prioritou této vlády je přijmout moderní paragrafované znění velké novely horního zákona.

Já musím říct, že souhlasím s řadou argumentů, která zaznívá na levé straně této Poslanecké sněmovny. Plně souhlasím s řadou argumentů, které zaznívají od našich poslanců, a musím říct, že ne úplně souhlasím s panem kolegou Štovičkem v tom, že bychom měli tuto novelu posuzovat v adventním čase a v adventním čase ochránit majetky všech, kteří mají nějaký majetek nad nerostným bohatstvím.

Také nesouhlasím s tím, co říkal pan kolega John, že Věci veřejné hájí zájmy jednotlivců. Vždyť Věci veřejné a jejich poslanci a ministři přece předkládali vyvlastňovací zákon, který se týká výstavby dopravní infrastruktury. A já myslím, že ho předkládali velmi dobře. (Potlesk vlevo.)

Mně nemůžou tleskat nalevo, mně musí tleskat napravo. (Smích, potlesk vpravo.)

Myslím si, že ho předkládali velmi racionálně, protože stát přece nemůže stát před neschopností rozvíjet nějaké území tím, že není schopen se vypořádat s jedním spekulantem a nemůže někde postavit dálnici. To je velmi logické.

Co je problém toho horního zákona, že tam to dnes nestojí tak, že to řeší stát, ale že to řeší soukromé firmy. My chceme tuto situaci a tento model vyvlastnění dostat do standardního režimu, který funguje v demokratických společnostech, funguje v Německu, funguje ve společnostech, které ne-

byly zasaženy komunistickým režimem, a toto ta novela velká bude v sobě obsahovat.

My máme dnes problém v tom, že důlní prostory jsou spojeny s fungováním firmy. Když ta firma zanikne, zaniká rovnou i ten těžební prostor. Horní zákon má v sobě skutečně mnohem více bolestí, které nás mohou vystavovat nejistotě toho, že jsme schopni zajistit teplo a elektrickou energii pro Českou republiku.

Tato vláda dělá všechno pro to, aby splnila závazek, že nebude prolamovat limity. Přesto musím říct, jestli někdo je tu dnes schopen říct, jak bude vypadat energetika po roce 40, tak jsem přesvědčen, že věští z křišťálové koule. Jsme stejná Poslanecká sněmovna, která se tu rozčiluje nad tím, jak platíme poplatky za obnovitelné zdroje a dostáváme tím naše firmy do toho, že ztrácejí konkurenceschopnost. Prosím, zkusme v tomto racionálně hledat kompromis takový, který by zajistil energetickou soběstačnost a stabilitu české ekonomiky, protože výkon ekonomiky je pro český stát, pro jeho obyvatele a myslím i pro tuto Sněmovnu něčím, co by měla mít zásadně na paměti.

My chceme tu velkou novelu. Slibuji, že ji předložím co nejdříve, že všechny časy zkrátíme, jak jen to bude možné, tak abychom ji prosadili a abychom dokázali, že vláda to skutečně myslí vážně, a ještě v roce 2013 aby tato novela za těch parametrů, které předpokládáme, prošla touto Poslaneckou sněmovnou. V tom případě považuji za racionální dnes podpořit malou novelu, kterou vám předkládáme ke schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Bohužel, pane poslanče, rozprava už byla ukončena. (Reakce z pléna.) Tak se omlouvám.

Poslanec Radek John: Faktická. Děkuji, pane předsedající.

Nesčítejte tady jablka a hrušky. Samozřejmě že jsme podporovali, aby stát mohl vyvlastňovat pozemky, když stát jako rozumný hospodář chce někde postavit dálnici. A podporovali jsme to proto, že řada kmotrů, kteří stojí i za vašimi stranami a dobře vědí, kudy stát plánuje stavět dálnice, má nakoupené pozemky a jenom se těší a čeká, kolik miliard za to vyinkasuje, kdyby nebylo možné to vyvlastnit. Čili tam jsme samozřejmě proti kmotrům, kteří mají nakoupené pozemky na spekulaci pod budoucími silnicemi a dálnicemi. Samozřejmě pomáhali, aby stát mohl vyvlastňovat. Ale tady mluvíme o něčem úplně jiném. Tady je třeba zabránit, aby soukromé firmy začaly vyvlastňovat jiné soukromé osoby. Vůbec nemluvíme o tom, když stát někde uváží, že je to nutné ve prospěch celku, ale mluvíme o tom, že kdybychom dopustili, aby soukromé firmy zcela neřízeně začaly skupovat domy, kusy měst, tak nám likvidují prostě soukromníci, uhlobaroni, nebo jak chcete, soukromé firmy a tento stát, takže to je velký rozdíl. Jistě je třeba,

aby stát mohl vyvlastňovat, ale je třeba zabránit, aby soukromé firmy svévolně vyvlastňovaly. To jsem chtěl zdůraznit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Konečně můžeme přistoupit k hlasování. Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Prosím o nastavení kvora na 101 hlasů.

Budeme tedy hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon číslo 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 731/5."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 280, přihlášeno 193, pro 120, proti 31. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu s pořadovým číslem 7. Je jím

7.

Návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 691/5/ - vrácený Senátem

Než přistoupíme k projednávání návrhu zákona vráceného a zamítnutého Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorům panu Jiřímu Lajtochovi a Miroslavu Nenutilovi. Máme tady pány senátory? Než se páni senátoři dostaví, můžeme o tomto návrhu nechat hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, abychom umožnili vystoupení senátorům panu Jiřímu Lajtochovi a Miroslavu Nenutilovi?

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 281, přihlášeno 191, pro 155, proti 3. Tento návrh byl schválen.

Můžeme přistoupit k projednání bodu. Prosím, aby za navrhovatele se k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zemědělství pan Petr Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů schválila Poslanecká sněmovna na své 46. schůzi dne 26. září. Návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů byl zpracován k modernizaci a restrukturalizaci řízení institucí v rámci resortu Ministerstva zemědělství a předpokládá se ukončení činnosti Pozemkového fondu a převedení jeho majetku a zbytkových agend na nově vzniklý úřad Státní pozemkový úřad, který bude správním úřadem v celostátní působnosti ve věcech pozemkových úprav a restitucí. Při zřízení Státního pozemkového úřadu dojde ke spojení dosavadních působností Pozemkového fondu a pozemkových úřadů a Ústředního pozemkového úřadu, který je dosud součástí Ministerstva zemědělství.

Návrh zákona projednal na své 26. schůzi konané dne 26. října 2012 Senát a vrátil jej Poslanecké sněmovně Parlamentu ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které oproti návrhu schválenému Poslaneckou sněmovnou do návrhu zákona doplňují ustanovení, které upravuje použití výnosů z prodeje majetku a výnosů z pronájmu majetku státu Státním pozemkovým úřadem nad rámec výdajů stanovených Ministerstvu zemědělství příslušnou kapitolou zákona o státním rozpočtu na příslušný rok k pozemkovým úpravám na Program rozvoje venkova a na program Podpory aktivit financovaných výhradně z národních zdrojů. K tomu uvádím, že tyto finanční prostředky k uvedeným účelům již přislíbil poskytnout ministr financí, a to v souladu s usnesením vlády České republiky číslo 363 ze dne 23. května 2012, a přijetí tohoto návrhu lze proto považovat za nadbytečné.

Další pozměňovací návrh se týká §7 návrhu zákona. Jeho podstatou je zdůraznění hlediska veřejného zájmu ohledně využití bezúplatně nabývaných pozemků a současně s tím odstranění 12měsíční lhůty pro podání žádosti o bezúplatný převod zemědělských pozemků ve třetí zóně národních parků na obce. V této souvislosti je nutno uvést, že původní text návrhu zákona o podmínky pro převod v něm obsažené odpovídající stávající platné právní úpravě a jejich změnu tak v tomto kontextu nepovažuji za žádoucí.

Pozměňovacím návrhem se rovněž upravuje § 14 návrhu zákona a současně jej doplňuje § 15 o nové ustanovení, které se týká možnosti převodu pozemku na obchodní společnosti, družstvo, jehož je nabyvatel pozemku členem či společníkem a které na těchto pozemcích hospodaří. Úprava § 14 představuje zcela okrajovou záležitost, a nelze ji tedy považovat za nebytnou.

V souvislosti s doplněním § 15 nutno říci, že návrh zákona již obsahuje ustanovení s textem v totožném znění a není důvod k pochybnostem ohledně jeho aplikace.

Posledním pozměňovacím návrhem se odkládá nabytí účinnosti návrhu zákona ke dni 1. ledna 2014. V této souvislosti musím konstatovat, že transformace Pozemkového fondu České republiky a soustavy pozemků České republiky je připravena k 1. lednu 2013 a oddálení tohoto kroku se jeví jako neúčelné a nevhodné, neboť my jsme schopni sloučením těchto dvou institucí získat částku zhruba 100 milionů korun, kterou bychom rádi využili na podporu v živočišné výrobě v sektoru zemědělství.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Táhne se pana zpravodaje zemědělského výboru pana kolegy Šenfelda, jestli se chce k pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit. Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážená vlado, vážení kolegové, já bych se chtěl jenom stručně vyjádřit k tomu, co tady již zaznělo z úst pana ministra.

Chci říci, že v celém průběhu projednávání zákona nebylo sporu se splněním závazku vlády dokončit transformaci Pozemkového fondu České republiky a po skončení jeho činnosti převést na Pozemkový úřad České republiky.

Nejvíce z našeho pohledu bylo diskutováno zařazení výnosů ze Státního pozemkového úřadu do státního rozpočtu, což v případě Pozemkového fondu nebylo a o výnosech bylo rozhodováno jednotlivě.

Co se týká pozměňovacích návrhů Senátu, pan ministr tady o nich hovořil, ale já se o nich ještě zmíním. Aby výnosy Státního pozemkového úřadu mohly být právě použity k pozemkovým úpravám na Program rozvoje venkova České republiky a na programy k podpoře aktivit financovaných výhradně z národních zdrojů. To je jeden pozměňovací návrh Senátu.

Další, nově se navrhuje, jak tady pan ministr říkal, aby účinnost byla od 1. ledna roku 2014.

Je ustanoven nový úřad, Státní pozemkový úřad, který vydává rozhodnutí a schvaluje si sám rozhodnutí a sám řeší případné spory. Tady, upozorňuji, je prostor pro možnou případnou korupci. Proto oddálením účinnosti může být vytvořen prostor na dořešení této situace.

V § 7 návrhu zákona Senát vypouští u zemědělských pozemků nacházejících se na území národních parků možnost bezúplatného převodu na obce.

Dále je Senátem také upraveno, že poskytnutá výhoda splátke nezaniká, převede-li zemědělský podnikatel podnik včetně pozemků příbuznému v řadě přímé, sourozenci nebo manželovi nebo v případě, kdy nabyvatel převedl či převede pozemek na obchodní společnost nebo dru-

žstvo, jehož je společníkem anebo členem a které na příslušném pozemku hospodaří.

Dále je upraveno, že nabyvatel pozemku může pozemky převést na obchodní společnost či družstvo, jehož je členem či společníkem a které na těchto pozemcích hospodaří. Předkupní právo státu se na tyto převody neuplatňuje. Na rozdíl od pana ministra si myslím, že tato úprava není marginální, že je dost důležitá pro stávající zemědělské podniky.

Já si myslím, že tak, jak navrhl pozměňovací návrhy Senát, jsou k schválení, a prosím vás, abyste podpořili verzi Senátu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu můžeme otevřít rozpravu. Než dostane slovo pan senátor Nenutil, tak si ujasním faktické poznámky. Pan poslanec Florián – je to omyl. A pan poslanec Skokan teď odešel. Takže dobře.

Jako první do rozpravy je přihlášen pan senátor Nenutil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, pane ministře, Senát v žádném případě nepochybňuje transformaci Pozemkového fondu, Pozemkového úřadu. Proto také nezamítl ani návrh zákona o Státním pozemkovém úřadě, Ale doporučuje přijetí pozměňujících návrhů, o kterých tady podrobně mluvil pan zpravodaj.

O možnosti čerpání mimorozpočtových zdrojů z prostředků Pozemkového fondu pan ministr řekl, že je to vypořádáno příslibem pana ministra financí. Tady musím říct, že příslibení nemá váhu zákona a dosud se to řešilo každoročním usnesením vlády, což je vždycky záležitost rok od roku.

Mluvil se tu i o navržení odsunutí termínu účinnosti na 1. leden, nebo to navrhuje Senát, roku 2014. Pan ministr ve své úvodní řeči mluvil o připravenosti úředníků Pozemkového fondu na tuto transformaci. Nevím, jaké máte zkušenosti vy ze svých regionů, já z Tachovska a Chebska mohu potvrdit, že situace je tuze nápadná situaci zhruba před rokem, kdy v tomto období jste schvalovali také přes zamítnutí Senátu vznik Úřadu práce České republiky. Rok 2012 potvrdil tehdejší oprávněnost Senátu. Byl bych tuze nerad, kdyby se tato situace opakovala i v případě, že budete trvat na svém znění návrhu zákona.

Nemíním dál odůvodňovat usnesení, protože o tom se zmiňoval jak pan ministr, tak pan zpravodaj. Jen bych chtěl, byť jsem si asi vědom toho, jak mně bylo avizováno, že o osudu zákona je rozhodnuto, aby ti, co budou trvat na původním znění vládního návrhu zákona, věděli, že podporují ne-

obvyklý postup, kdy právnická osoba zřízená zákonem se zrušuje rovněž výslovným prohlášením zákona, čemuž tak v tomto případě není. Že zásadně souhlasí s pochybnostmi nad nepřehlednou a nesystematickou úpravou právního nástupnictví Pozemkového fondu. Stejně tak že tímto předloženým návrhem úprava působnosti Státního pozemkového úřadu je neobvyklá a hlavně nepřehledná.

Potom, že souhlasí i s tím, že vzbuzují pochybnosti o oprávnění Státního pozemkového úřadu měnit veřejnou nabídku. Jak to vypadá v praxi? Tím způsobem, že je vyhlášena veřejná soutěž. Po celou dobu průběhu té soutěže se podmínky nemění a potom, řečeno sportovní terminologií v průběhu zápasu, dojde ke změně pravidel. V praxi to vypadá tak, že konkrétně podepisovaná cena za určitou nemovitost je jiná, než byla vysoutěžena.

Chtěl bych, aby ti si, co chtějí podpořit vládní návrh zákona, byli také vědomi toho, že dochází ke splnutí pozic povinné osoby jako smluvní strany. Že připouštějí, aby stejný orgán, který dohodu s oprávněnou osobou jako smluvní stranou uzavře, taky schvaloval, resp. schválení podepřel, a to ve správním řízení, v němž bude zároveň i účastníkem. Je jasné, že tímto způsobem se neudělá radost panu ministru spravedlnosti, protože zatímco on bojuje o odlehčení agendy soudů, toto naopak naroste.

Paní poslankyně, páni poslanci, slyšeli jste doporučení svého zpravodaje a já nemohu říct nic jiného, než abyste podpořili pozměňovací návrh Senátu, který nemění zásadním způsobem vládní návrh, nicméně dává roční prostor pro to, aby všechny nejasnosti, jež tam jsou, měly možnost se vyřešit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Koníček. Prosím, pane kolego.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedajícím, chtěl bych navázat na pana senátora, protože možná jste to nepostřehli v jeho projevu, někteří, ale podle zákona o církevních restitucích opravdu Pozemkový fond, který je povinnou osobou, vy k 1. 1. 2013 nyní zrušíte a majetek, který v současné době spravuje, přejde na Pozemkový úřad, který je ale podle stejného zákona, tedy zákona o církevních restitucích, odvolacím orgánem.

Chtěl bych se zeptat pana ministra zemědělství, jak on bude tuto situaci řešit a jestli jsou na to tyto orgány připraveny.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to byla faktická poznámka. Dalším přihlášeným je pan poslanec Viktor Paggio. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já jako poslanec zvolený za jižní Čechy budu hlasovat pro senátní verzi a dovolím si zde vysvětlit proč.

Odklad účinnosti zákona, který navrhuje Senát, a vznik Státního pozemkového úřadu až 1. 1. 2014 pro mě není důležitý, jakkoliv chápu, že pro pana ministra je to stěžejní věc v tomto zákoně, jakkoliv chápu, že pro pana ministra je to záležitost velkého významu. Pro mě je důležitější nenápadný § 7 nadepsaný Bezúplatný převod pozemku. Já se dlouhodobě věnuji tématu Národního parku Šumava a kvituji, že celkově zákon obsahuje správný princip, to znamená, že bezúplatný převod státních zemědělských pozemků v zastavěných nebo zastavitelných územích obce, prostě v blízkosti obcí, je možný pouze pro veřejně prospěšné stavby. Myslím, že je to správný princip. Pokud obec chce od státu pozemek zadarmo, měla by tam provádět nějakou bohuľibou činnost. (V sále je hluk a neklid.)

Naše sněmovní verze však z tohoto principu vyjímá obce na území třetích zón národního parku. Systémově vzato tak zavádíme nerovnost mezi obcemi na celém území České republiky a obcemi ve třetích zónách národního parku, což považuji za systémově nesprávné. A také si těžko lze představit dopady, které to bude mít, například v šumavském národním parku, kde je veliký tlak na výstavbu.

Senátní novela tedy srovnává podmínky mezi obcemi na území celé České republiky a těmi ve třetích zónách plus z bezúplatných převodů vyjímá druhé zóny národního parku. Já oba dva principy považuji za správné. Nechci se tady utopit v paragrafech. Prostě selský rozum říká: Proč by měl stát rozdávat pozemky zadarmo pro hotýlky na Šumavě? Pokud chce obec pozemek zdarma, ať tam postaví školu, ať tam postaví hřiště. A je to také samozřejmě o rovnosti mezi obcemi a to je myslím poměrně významný princip.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Táži se pana ministra, eventuálně pana zpravodaje, jestli chtějí závěrečná slova. Prosím, pane ministře. (Stále velký hluk v sále.)

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Byl jsem i tázán, tak bych rád na některé otázky, které zde padly, odpověděl. Pokusím se být stručný.

Vždy když se má rušit nějaký úřad, je spousta důvodů, proč se to nedá udělat. Najdeme milion důvodů, proč ten který úřad má ještě přežít. Víte sami, že rozhodování o tom, že se má sloučit Pozemkový úřad a Pozemkový fond, rozhodovala vláda několikrát, už i minulá, nebo tuším předminulá, a

vždycky byl důvod pro to, proč má zůstat Pozemkový fond samostatně a proč má zůstat Pozemkový úřad samostatně a že přece tak, jak to funguje, je to úplně nejlepší. Já o tom nejsem přesvědčený. A myslím, že je řada i jiných důvodů, které zde nepadly, ale víme o nich všichni, proč by se měl Pozemkový fond dostat do režimu fungování blíže státu. Toto rozhodování je také o tom.

Senátní verze – a já jsem přemlouval pány senátory –, že prodloužíme život Pozemkového fondu ještě o rok, kdybychom se modlili, říkali: prosím vás, ještě rok, další dva nebo tři roky a podobně, a já říkám, že Pozemkovému fondu zbývají zhruba 4 % majetku, který má dorozdělit, a že vůbec není důvod, aby fungoval v téhle podobě, ve které má. Já vím, že je daleko jednodušší rozhodovat o tom, kdo bude novým ředitelem nového úřadu, a je těžší rozhodovat o tom, kdo zůstane na úřadu, který se zmenší, nebo jich bude méně. To jsou řekl bych hlavní motivační důvody, se kterými jsme se dlouhodobě prali.

Nepopírám, že práce tam bude hodně, a to je odpověď panu poslanci Koníčkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Samozřejmě že proces nebude jednoduchý, ale to je potom jedno, jestli je to od 1. 1. 2013, anebo od 1. 1. 2014. My jsme připraveni a je to normální věc, že se v Parlamentu České republiky novelizují některé zákony, a zjistí-li se v praxi, že některé věci potřebují doladit, tak se doladí. Není to nic, co by se v této Sněmovně někdy nestalo. Je to běžná záležitost. Já jsem přesvědčený o tom, že situaci zvládnout musíme a máme, že na to úřady jsou připraveny. Že si to spousta lidí nepřeje z důvodů, které jsem zde naznačoval, je jasné.

Panu poslanci Paggiovi bych chtěl říct, že jsme připraveni se o této věci bavit, pokud to považuje za důležité. Bohužel v debatě, která byla poměrně dlouhá, se nic takového neobjevilo, jinak už bychom na to zcela určitě reagovali dříve.

Zákon přináší mimo jiné kromě slučování a snahy ušetřit nějaké náklady na chod státu také zlepšené prostředí pro podnikání v oblasti zemědělství. Přináší zrušení předkupního práva pro ty, kteří už pět let hospodaří na pozemcích, které si vzali. Umožňuje jim nechodit s čepicí na Pozemkový fond, ale naopak jít rovnou do banky v případě, že chtějí nějakou podporu v podnikání. Myslím si, že tohle jsou věci, na které nevládní organizace všemi hlasy čekají, že něco takového uděláme. Je jenom na vás, jestli normu, kterou přijala Poslanecká sněmovna, podpoříte. Těm, kteří tak učiní, moc děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To bylo závěrečné slovo a můžeme přistoupit k hlasování. Podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 691/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 691/6."

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem tohoto usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 282 přihlášeno 194, pro 89, proti 89. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali.

Proto nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97. (Nesouhlasné hlasy v sále.) Omlouvám se, nezaregistroval jsem kontrolu hlasování. Je to v pořádku.

Takže budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Proto prosím kvorum na 101 hlasů. Už se stalo.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 691/5."

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 283 přihlášeno 194, pro 105, proti 68. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu.

8.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 733/3/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy a jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 733/4. Vítám mezi námi senátora Jiřího Lajtocha.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, Poslanecká sněmovna schválila předlohu vládního návrhu této novely zákona s tím, že se jedná jednak o transpozici směrnice Evropské komise a Rady a dále, a za to velmi děkuji, Poslanecká sněmovna schválila v této novele celou řadu opatření, která vedou k minimalizaci daňových úniků z oblasti DPH.

Senát projednal tuto novelu, neměl žádné výtky oproti opatřením, která směřují k minimalizaci vůči daňovým únikům, ale použil to, neboť je to samozřejmě otevřený zákon o DPH, logicky jako nosič k parametrickým změnám sazeb, což je obsahem pozměňujících návrhů Senátu.

Návrhy jsou v rozporu s fiskální strategií vlády, jsou koneckonců v rozporu s následujícím bodem, který budeme projednávat v rámci daňových zákonů. Proto vás jistě nepřekvapí, že ač děkuji Senátu za odpovědné projednání tohoto návrhu, prosím vás, abyste přijali tuto novelu ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou a pozměňující návrhy Senátu odmítli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Ptám se zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Suchánka, jestli se chce vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu. Ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych stejně jako pan ministr financí požádal Sněmovnu, aby setrvala na sněmovní verzi tohoto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. K tomuto bodu otevírám rozpravu. Jako první se hlásí do rozpravy pan senátor Jiří Lajtoch. Prosím, pane senátore. (Trvalý hluk v sále.)

Senátor Jiří Lajtoch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, cílem této novely zákona o dani z přidané hodnoty je transpozice směrnice Rady Evropské unie, kterou se mění směrnice z roku 2006. V důsledku jejího přijetí je nezbytné zásadně modifikovat pravidla fakturace, vystavování a uchovávání dokladů, zprovoznění elektronických dokladů s listinnými. Z nově schváleného prováděcího nařízení Rady Evropské unie pak vyplývá nezbytnost provést rozsáhlé legislativní změny pravidel pro určení místa plnění. Návrh zákona obsahuje přesnění dosavadní úpravy jak v souvislosti s novými požadavky evropských směrnic, tak i s požadavky správce daně.

Vláda deklarovala, že změny týkající se vystavování, zasílání a ukládání dokladů spočívají především ve zjednodušení pravidel, což by mělo přinést snížení administrativní zátěže pro podnikatelskou sféru, tak správce daně.

Vzhledem k nestabilní politické situaci shledal Senát Parlamentu České republiky, že není přípustné, aby od 1. ledna 2013 vzešel v platnost zákon č. 370, aby jednotná sazba DPH byla 17,5 %, což je pro nárůst cen, hlavně léků a potravin, nepřijatelné. Z důvodu výše uvedeného Senát Parlamentu České republiky schválil pozměňovací návrh. V bodu 5 se stanovují dvě sazby, a to ve výši 20 % a 14 %. V bodu 11 se do zákona vracejí přílohy, ve kterých se stanovují zboží a služby podléhající snížené sazbě daně.

Z výše uvedeného vyplývá, že daň z přidané hodnoty se od 1. ledna 2013 bude odvádět za stejných podmínek jako v roce 2012.

V ostatních bodech jde o promítnutí těchto daňových změn do stávajícího platného zákona, podle kterého by od 1. ledna 2013 jinak existovala jediná sazba ve výši 17,5 %. Dále jde o přizpůsobení ustanovení, která se de facto vracejí do zákona po jejich zrušení novelou zákona č. 370/2011 Sb. nově navrhovaného znění zákona.

Toť vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Votava. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, ze Senátu se nám vrací zákon o dani z přidané hodnoty s pozměňovacími návrhy Senátu, který reaguje na neustálé zvyšování daně z přidané hodnoty a i na hrozbu, že by po 1. 1. 2013 mohla být zavedena sazba jednotná, a to ve výši 17,5 %. Tento návrh, který nám předkládá Senát, je zachování současných sazeb daně z přidané hodnoty, tedy nezvyšování daně z přidané hodnoty. A je třeba říci, že sociální demokracie tento návrh Senátu také podporuje.

Je třeba se stále ptát – a myslím si, že by to měla i veřejnost neustále slyšet, že by to měli slyšet voliči, slyšet občané České republiky –, kde jsou vlastně předvolební sliby o nezvyšování daní. Kde jsou sliby, na které dnešní vládní strany lákaly své voliče, sliby o nezvyšování daní? Vládní strany – Občanská demokratická strana a TOP 09 – jako by zapomněly na vlastní sliby o nezvyšování daní. A co bylo před volbami? Teď máme většinu, tak to prohlašujeme, tak to postupuje. Co je nám do slibů, co je nám do veřejného mínění? Ignorace a pohrdání občany. A teď nemluví ani o té partičce LIDEM, která se chová jak korouhvička ve větru nebo kam vítr, tam pláští.

Vládní koalici jde zvyšováním DPH o jediné – zvýšit ceny základních životních potřeb našich občanů v první řadě zvyšováním cen potravin, léků, bydlení, tepla, sociálních služeb, dopravy, a tak bych mohl pokračovat dál,

a takto získanými penězi, vydřenými především ze sociálně nejslabších obyvatel, ale i ostatních obyvatel, chce zalepit rozpočtové díry, které si nadělala a které také nadělá i třeba vznikem opt-outu, vyvedením prostředků do soukromých penzijních fondů v rámci své velice pochybné důchodové reformy.

Samozřejmě největší dopad zvyšování daně z přidané hodnoty je na důchodce, nízkopříjmové domácnosti, mladé rodiny s dětmi, zdravotně postižené občany. Řadu z nich tak neustále zdražování základních životních potřeb vrhá do chudoby. To nejsou prázdna slova. To je skutečnost, o tom hovoří i statistiky.

Naše vláda také neváhá pošlapat své sliby o vzdělanostní společnosti, o podpoře dostupnosti vzdělání. Opravdu krásná ukázka podpory vzdělanosti národa! Já myslím, že by si toho veřejnost také měla všimnout. Pokračující zdražování knih, učebnic, skript, novin, časopisů, not – v civilizovaných zemích věc jistě nemožná. U studentů pak přibude možná i školné, které chce nyní vláda schovávat za tzv. zápisné – kamuflovat to tzv. zápisným, což je jedno a totéž, školné nebo zápisné. To vše zřejmě proto, aby vzdělání zase bylo jen výsadou pro ty, kteří na to mají. Pro ty, kteří na to nemají, holt vzdělání bude těžko dosažitelné. Opravdu krásná ukázka podpory vzdělání a rovného přístupu ke vzdělání, dámy a pánové!

Pokračuje také narušování soudržnosti společnosti, narušování solidarity vyšších příjmových skupin s nízkopříjmovými skupinami obyvatel. Dokonce se to obrací na jakousi solidaritu chudých s bohatými, na jakéhosi Jánošíka naruby. To vše prohlubuje sociální rozdíly ve společnosti a zakládá i problémy ve společnosti. Zásadně to narušuje sociální smír ve společnosti. A lidé nejsou hloupí, nejsou hlouší. Já myslím, že to lidé vidí a dávají to také jasně najevo. Najevo této asociální vládě.

Zcela samostatnou kapitolou je dopad zvyšování DPH na rozpočty krajů, měst a obcí. Je mezi vámi řada starostů obcí nebo členů rady nebo členů zastupitelstev. Já myslím, že si všichni uvědomujete, nakolik mají dnes obce prostředky na svůj rozvoj, nakolik mají kraje prostředky na opravu silnic, na opravu svého majetku. Ony dostávají daňové příjmy, příjmy, které vybere stát, a tyto příjmy jsou závislé hodně, nebo vysloveně na ekonomické politice tohoto státu, na politice, která je prachbídná!

Zvyšování DPH má negativní vliv i na podnikatelskou sféru. Neustálé změny v sazbách DPH samozřejmě vytvářejí chaos a vytvářejí nejistotu u podnikatelské sféry a přinášejí podnikatelské sféře i nemalé finanční náklady. Ona taková změna softwaru není, přátelé, levná záležitost! Je to poměrně nákladná věc, a jestliže dnes nevědí podnikatelé, jaké sazby DPH vůbec budou, tak to je prostě – nechci doříci to slovo.

Vlivem nárůstu cen pro konečného spotřebitele také samozřejmě dochází k omezení spotřeby. O tom už jsme tady mluvili několikrát, že neplatí čím vy-

šší DPH, tím vyšší výběr daně. To v žádném případě neplatí! Já myslím, že i ten, kdo nemá ekonomické vědomosti, si to už dostatečně uvědomuje. Samozřejmě dochází ke zpomalení růstu HDP, ne-li k propadu HDP. V současné době je HDP v propadu 1,5 %, jestli jsem dobře zaregistroval statistiky, a to samozřejmě má veškeré negativní důsledky na ekonomiku tohoto státu. A to je, přátelé, správná hospodářská politika? Já myslím, že určitě ne!

Dámy a pánové, mohl bych o tomto mluvit ještě, nechci zdržovat, ale sociální demokracie podporuje návrh Senátu, podporuje návrh, se kterým Senát přišel do Sněmovny, byť v rámci této technické novely, protože jeho hlavním smyslem, smyslem pozměňovacích návrhů, je zabránit zvyšování daně z přidané hodnoty a ve finále zabránit dalšímu zdražování. Proto také senátní verzi sociální demokracie podpoří. Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Babák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, krátce bych se vyjádřil též k vrácenému zákonu, k novele o dani z přidané hodnoty.

Věci veřejné dlouhodobě bojují za to, aby od Nového roku bylo DPH stejné jako v roce 2012, tedy 14, resp. 20 % v základní sazbě. Udělali jsme pro to i mnohá legislativní opatření, a to jak poslaneckou iniciativou, například novelou zákona o DPH, která teď leží před prvním čtením tady ve Sněmovně, anebo i spoustou pozměňovacích návrhů jak k daňovému balíčku, který byl v první fázi sněmovním tiskem jinačím, jak je teď v té druhé fázi, který je spojen s důvěrou vlády.

Já bych rád upozornil na to, že bohužel žádný z těchto pozměňovacích návrhů nám nebyl prohlasován, to znamená, že nám nezbyvá nic jiného, než samozřejmě souhlasit s pozměňovacím návrhem ze Senátu, kde je to v podstatě totožný pozměňovací návrh, který jsme podávali my i k této novele zákona o dani z přidané hodnoty, i přesně k tomuto sněmovnímu tisku 733, který byl ještě předtím, než odešel do Senátu, tady na poslanecké půdě, a bohužel nám nevyšlo jeho prohlasování.

Tedy Věci veřejné se zachovají konstantně, to znamená, budou podporovat senátní návrh 14, resp. 20 %, a samozřejmě i v té druhé fázi budou podporovat novelu zákona o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk 733, protože jak tady správně říkal pan ministr, řeší spoustu problémů v daňové problematice s daňovými delikty a dále řeší i spoustu věcí se zjednodušením například administrativy, ať už je to elektronizace faktur atd., což si myslím, že jde správným směrem.

Takže co se týče DPH a záležitosti, jestli má zůstat 14, resp. 20 %, resp. 15 a 21 %, nebo 17,5 %, tady už toho padlo velmi, velmi mnoho. Věci veřejné už toho tady řekly též hodně, co se týče zachování sazeb 14 a 20 %, a myslím si, že ještě bude prostor v následujícím bodě 156 u daňových zákonů, kde se bude řešit DPH taktéž, takže to si nechám ještě na později. Každopádně zopakuji názor klubu Věcí veřejných, které podporují senátní návrh na zachování sazeb 14 a 20 % a taktéž podporují celou novelu zákona o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk 733. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se pana ministra, event. pana zpravodaje, jestli si přeje závěrečná slova. Nepřeje. Je tady ještě návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 733/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 733/4."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 284, přihlášeno 189, pro 86, proti 101. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jedacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Kvorum máme nastaveno, takže mohu přednést návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 733/3."

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 285, přihlášeno 190, pro 111, proti 71. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali, a tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

**Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů
v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů
/sněmovní tisk 801/3/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh, jsme obdrželi jako sněmovní tisk 801/4. Pana senátora Jiřího Lajtocha již jsme přivítali.

Prosím, aby za navrhovatele se k usnesení Senátu o zamítnutí vyjádřil pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, se souborem těchto daňových změn, které jsou součástí fiskální strategie vlády a strategie snižování deficitu ve střednědobém výhledu, předstupuji před vás již poosmé. Dosavadní skóre je 6:1 ve prospěch tohoto návrhu, a já si vás dovoluji požádat, abyste skóre zvýšili na 7:1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ptám se pana zpravodaje Suchánka, jestli se chce vyjádřit. Nechce. Takže k tomuto bodu můžeme otevřít rozpravu. Jako první se hlásí s přednostním právem pan předseda Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říci, že mě zaskočil pan ministr financí Kalousek tím, že vůbec nic neřekl na úvod projednávání tohoto návrhu zákona. Já jsem měl pocit, že přece jen on sám je tady s touto šlamastykou, do které se dostal náš daňový systém, přece jenom poněkud více identifikován, než aby tady řekl jakési skóre hlasování a pak od toho pultu odešel.

Myslím si, že pan ministr financí pár věcí veřejnosti a Poslanecké sněmovně přece jenom dluží. Myslím si, že by měl vysvětlit, proč jsme se ocitli několik málo dnů před koncem roku v situaci, kdy není zřejmé, jaké v naší zemi budou platit sazby daní. A nejde jenom o daň z přidané hodnoty, ale jde o všechny daňové změny, které jsou předmětem daňového balíčku.

Já si myslím, že je chyba, že pan ministr financí tady v tuto chvíli není, protože on je autorem celé koncepce daňové politiky, která v naší zemi v posledních letech byla prosazována a která vedla k tomu, že se neustále jenom zdrazují životní potřeby většiny občanů naší země.

My jsme teď v situaci, kdy se bude zvyšovat znovu daň z přidané hodnoty. Někdo by možná řekl – není to žádné drama. Snížená sazba DPH se zvýší ze 14 na 15 % a základní sazba DPH se zvedne z 20 na 21 %. Takto to nevypadá jako velká dramatická změna. Ale v situaci, kdy se

začala zvyšovat daň z přidané hodnoty v naší zemi, tak přece sazby byly někde jinde. Ještě na konci roku 2006 v naší zemi platilo, že ty sociálně nejvíce citlivé položky jako jídlo, potraviny, léky, vodné a stočné, veřejná doprava nebo třeba dětské pleny, zdravotní pomůcky pro zdravotně postižené, bydlení, dodávky tepla pro účely bydlení, tohle všechno v naší zemi ještě na konci roku 2006 bylo daněno sníženou sazbou daně z přidané hodnoty, která byla 5 %. Ne stávajících 14 %, která se budou zvyšovat na 15 %, ale 5 %. A já myslím, že je potřeba se zeptat, jak je možné, že jsme se za šest let dostali do situace, kdy se za bydlení, potraviny, léky platí daň z přidané hodnoty ne 5 % při každém nákupu, ale 14 a v příštím roce už se bude platit 15 %. Kdo je za to odpovědný a kam tato politika vedla?

Kdo je za to odpovědný je jasné. Ten člověk se jmenuje Miroslav Kalousek a je to současný ministr financí. Byl to totiž on, kdo v naší zemi zahájil éru zvyšování daně z přidané hodnoty. Byl to on, kdo na konci roku 2006 přišel s návrhem, aby se potraviny a léky zdaňovaly nikoliv pěti, ale devíti procenty. A byl to Miroslav Kalousek, který v Topolánkové vládě, ve které tehdy seděli lidovci, ODS a zelení, tak tehdy v Topolánkové vládě prosadil zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty.

Ten první šok zdražení potravin a léků nastal od 1. ledna 2007, kdy se DPH zvedlo za Topolánkovy pravicové vlády na návrh Miroslava Kalouska z pěti na devět procent. Svůj díl k tomu zvýšení pak přidala Fischerova vláda, ve které byl ministrem financí Eduard Janota. Tato vláda zvýšila daň z přidané hodnoty o další jeden procentní bod, a to jak u snížené, tak u základní sazby. To znamená, že sazba se u potravin a léků zvedla na 10 %. Pak – to už byla Nečasova vláda, ale stejný ministr financí, Miroslav Kalousek prosadil zvýšení zdanění potravin a léků, bydlení a dalších sociálně citlivých položek z 10 % dokonce na 14 % sazby daně z přidané hodnoty. Tím jsme se dostali ke stávající sazbě, která činí 14 a 20 %.

Byl to tentýž ministr financí Miroslav Kalousek, který pak předložil do Poslanecké sněmovny za vládu, za vládní koalici ODS, TOP 09 a Věci veřejné, návrh na to, aby se DPH sjednotila, to znamená, aby nebyly dvě sazby jako ve většině evropských zemí, ale abychom měli jednu sazbu DPH 17,5 %. A Miroslav Kalousek a tato vláda navrhli, aby ta jedna sazba 17,5 % platila od příštího roku, od 1. ledna příštího roku.

Řada lidí se totiž ptá na to, a neví, jak se to mohlo stát, že pokud bychom neschválili takzvaný daňový balíček, který tady teď leží, tak že DPH příští rok nebude stávajících 14 % a 20 %, ale změní se na 17,5 %. A nikdo už se k tomu dnes nehlásí, a nikdo není schopen vysvětlit, proč k tomu došlo. Já myslím, že je důležité vyzvat ministra financí Miroslava Kalouska, vyzvat předsedu vlády Petra Nečase, aby se ke svému daňovému experimentu přihlásili, protože, dámy a pánové, byla to tato vláda, která prosadila jednu sazbu DPH v příštím roce ve výši 17,5 %. To, jaká metoda

je v naší zemi používána pro změny daňových sazeb, dokladuje i to, že to byla úplně stejná vláda, která nám teď navrhuje, aby DPH příští rok nebylo 17,5 %, ale aby sazby byly 15 % a 21 %.

To znamená, že to, co jsme zažívali v uplynulých letech, bylo za prvé plíživé salámové zvyšování zdanění sociálně citlivých položek. Ministr Miroslav Kalousek opakovaně v této Poslanecké sněmovně s podporou ODS, s podporou TOP 09 a v minulosti s podporou lidovců a zelených prosazoval vyšší a vyšší zdaňování léků, potravin a bydlení. Povedlo se mu to tak, že na rozdíl od doby, kdy tady vládla sociální demokracie a léky a potraviny se zdaňovaly pěti procenty, tak dnes zdaňujeme léky a potraviny, dodávky tepla nebo bydlení 14 % snížené sazby daně z přidané hodnoty. Plíživá salámová metoda postupného utahování šroubů a zvyšování životních nákladů většiny obyvatel naší země. To je výsledek daňové politiky, kterou tady už řadu let prosazuje napříč všemi politickými stranami, kterými prošel, současný ministr financí Miroslav Kalousek, a sekunduje mu u toho Občanská demokratická strana. Salámová metoda zdražování.

Druhá bohužel, to, co jsme tady viděli, je metoda pokus–omyl. Vlády, které tady vládly v minulých šesti letech, neměly ve skutečnosti žádnou dlouhodobější koncepci daňové politiky. Sazby daní se měnily podle toho, kdy a v jaké situaci se sešly koaliční vyjednávací týmy a kdo na ně přišel. Došlo k tomu, že stejná vláda má během dvanácti měsíců absolutně rozdílný pohled na to, jak by se měly vyvíjet sazby daně z přidané hodnoty. Stejný premiér Petr Nečas a stejný ministr financí Miroslav Kalousek, kteří v této Poslanecké sněmovně nás všechny přesvědčovali, válcovali opozici a prosazovali sjednocení DPH od 1. ledna příštího roku na 17,5 %, tak stejný premiér a stejný ministr financí teď přesvědčují Sněmovnu, prezidenta, Senát, že je potřeba, aby sazby byly dvě ve výši 15 a 21 %.

Já jsem tady nikdy, nikdy v Poslanecké sněmovně nedostal od premiéra nebo ministra financí odpověď na otázku, kterou jsem tady opakovaně pokládal. Ta otázka byla velmi jednoduchá: Pane ministře, pane premiére, jak jste došli k tomu číslu 17,5 procenta? Jaké analýzy k tomu vedly? Z čeho jste vycházeli při stanovení této částky? Já to tuším. Prostě bylo to řečeno od zeleného stolu. Bylo to řečeno v rámci jakési koaliční debaty, kde žádné propočty, žádné analýzy nebyly. Když jste řekli těch 17,5 %, tak jste vůbec neřešili takové věci, jako je dopad na životní úroveň důchodců nebo rodin s dětmi. Bylo vám úplně jedno, co to udělá se zdražováním zdravotnictví a s deficitem zdravotních pojišťoven, zejména Všeobecné zdravotní pojišťovny. Bylo vám jedno, co to udělá s náklady na bydlení, které se i díky zvyšování DPH šplhají do neudržitelné výše. Prostě bylo to jedno. Vy jste řekli od zeleného stolu 17,5 %, převálcovali jste opozici, převálcovali jste Senát a prosadili jste si tuto sazbu od 1. ledna příštího roku.

A teď přijde premiér Petr Nečas a začne obviňovat opozici, nebo dokonce Senát, že způsobil tento daňový zmatek, že se zdražuje, že vlastně ta největší komplikace je to, že opozice s tím nesouhlasí a že vláda všechno dělá v pořádku, že vláda chce, aby byla stabilita. Já si myslím, že to je neuvěřitelné pokrytectví ze strany premiéra a této vládní koalice. Kdyby vláda neměla zmatek ve svých hlavách, kdyby vláda věděla, že má nějakou koncepci daňové politiky, tak jsme se do této situace jako země nikdy nedostali. My jsme se totiž do ní historicky nikdy nedostali. Ať tady byla jakákoliv vláda, levicová, nebo pravicová, před rokem 2006, tak se chovala tak odpovědně, aby občany a podnikatele takovým způsobem netýrala a nestresovala.

První vláda, která experimentuje na lidech, na občanech, na podnikatelích doslova v přímém přenosu, je vláda Petra Nečase. Je to vláda Petra Nečase, která by se měla omluvit. A měla by se omlouvat každý den, který zbývá do konce letošního roku, všem, kterým těmito daňovými experimenty zkomplikovala život. Je to odpovědnost této koalice. Nemůže ji svalovat na nikoho jiného. (Potlesk v části ČSSD.)

Já vím, že pan premiér má oblíbenou metodu. Pokaždé, když se objeví nějaký problém, tak řekne "no, ale za to mohou sociální demokraté", a vrací se do minulosti. Deset let, patnáct let zpátky se pan premiér vrací a snaží se doložit, že za všechny potíže jeho vlády ve skutečnosti mohou nějaká rozhodnutí sociálně demokratických vlád, které už tady ale šest let nejsou. Šest let už se pan premiér, ať už jako ministr práce, nebo jako předseda vlády, vymlouvá na sociální demokracii.

V této věci, pane premiére a pane ministře financí, se můžete vymlouvat jenom sami na sebe. Je to vaše neodpovědnost, vaše lajdáctví, váš amatérismus, vaše špatné koaliční dohody, vaše neschopnost prosadit včas příslušné zákony, které znamenají, že teď, třináct dnů před koncem kalendářního roku, se teprve stanovují sazby DPH a dalších daní! Tato vláda vždycky tvrdila, že chce v naší zemi lepší podnikatelské prostředí. Že chce lepší konkurenceschopnost. Co horšího můžete pro podnikatelské prostředí udělat, než je tato nejistota a než je tahle blamáž se sazbami DPH?

Mnohem horší samozřejmě je to, na co se ty peníze použijí. To je snad ještě horší než chaos a zmatek, který tahle vláda svými daňovými návrhy permanentně vyvolává. Peníze, které se vytáhnou z kapes občanů, ty peníze, které lidé budou platit v dražších potravinách, v dražších lécích, v dražším vodném a stočném, v dražších poplatcích za dálkové vytápění, prostě v tom dražším bydlení, se použijí na to, aby se dotovaly důchodové fondy a spoření na důchod těch nejbohatších v takzvaném druhém pilíři.

Tohle je absurdní reforma, ke které se vláda uchýlila. Ona prostě vytáhne peníze důchodcům, rodinám s dětmi, nemocným. Sebere jim peníze

formou zvyšování DPH a ty prostředky poskytne na opt-out. To znamená, věnuje je na to, aby si ti nejbohatší mohli začít spořit ve druhém pilíři. To znamená těm lidem, kteří samozřejmě mají dostatek jiných investičních příležitostí, začne vláda od 1. ledna speciálně dotovat vyšším DPH jejich spoření na důchod. Prostě ti nejbohatší mají možnost omezit svoji solidariitu se zbytkem národa, mohou si vyvést svoje peníze z druhého pilíře a ty chybějící zdroje vláda zaplatí vyšší daní z přidané hodnoty. Já myslím, že tohle musí všichni občané vědět. Ty peníze nejdou na nějaké snižování schodku. Ty peníze nejdou na snižování zadlužování. Ty peníze jdou na experiment s druhým pilířem. A ty peníze samozřejmě také budou dotovat církevní restituce, protože ty budou stát víc peněz v příštím roce. Tohle je výsledek vládní rozpočtové politiky!

Když jsem tady mluvil o tom plíživém zvyšování DPH, o tom zdražování, které přinesla vládní daňová politika v minulých letech, tak je myslím také důležité připomenout, že vedle toho, jak se zvyšovala DPH, tak se zvyšoval i státní dluh. My dneska máme dvakrát větší veřejný dluh než byl v roce 2006. A to se od té doby ztrojnásobila DPH na potraviny a léky.

Já se ptám, kde jsou ty peníze. Kam jste, pravicové vlády, které jste tady vládly šest let, daly ty peníze, které jste vymačkaly z občanů zvyšováním DPH? (Potlesk z řad ČSSD.) Vy jste šest let odíraly lidi, zvyšovaly jste DPH salámovou metodou, utahovaly jste šrouby, a přesto tady máme po těch šesti letech dvakrát tak velký veřejný dluh než byl v roce 2006. To znamená, kde jsou ty peníze, které jste vytáhli! Jsou někde v nějakých rezervách? Jsou někde nějaké přebytky? Ne. Jenom dluhy a deficity! Důchodový účet je v deficitu, VZP bude v deficitu, státní rozpočet je v deficitu. To znamená, výsledkem toho zdražení je zdvojnásobený státní dluh, ale samozřejmě i umrtvená spotřeba domácností. Samozřejmě že lidé nemají peníze, zdražilo se, nenakupují. Naše ekonomika je v recesi. To je koneckonců nejlepší důkaz toho, že se tento experiment nepovedl. Tahle koncepce daňové politiky je chybná. Tohle je ve skutečnosti důležité.

Já vím, že se v médiích a v novinách nejvíc píše o tom, že nevíme, jaké budou daňové sazby – třináct dní před koncem roku. To je samozřejmě obrovský malér. Ale já za mnohem větší malér pokládám to, co se stalo se společnostmi a co se stalo s veřejnými rozpočty. Prostě ta politika přenášení zdanění na nepřímé daně se přehnala a nevedla ke snížení státního dluhu. To je bohužel realita.

Mě mrzí, že tady teď není ministr financí, protože bych se ho rád také zeptal na další věc. Tento balíček říká, že příští rok se sice zvedne DPH ve snížené a základní sazbě o jeden procentní bod, ale za dva roky po tom má být sjednocená sazba DPH 17,5 %. O tom se také nemluví a tady to nikdo neřekl. Já bych se rád zeptal vlády, co to má znamenat. Co to je zase za plánování, které vy tady zavádíte, že teď se DPH zvedne o jeden pro-

centní bod ve snížené základní sazbě, ale do zákona už zase dáte dopředu, že za dva roky se to sjednotí na 17,5 %? To znamená, vy chcete zase příští vládu dostat do podobného maléru, do jakého jste se dostali vy. Proč tam je ten dodatek o 17,5 % za dva roky, když se s důsledky tohoto chybného rozhodnutí tato vláda nebude muset vypořádávat! Co to znamená? Znamená to tedy, že skutečně vy chcete prosazovat sjednocení DPH na 17,5 procenta? Když jste to odmítli pro příští rok? Tak ale za dva roky to nastane? Se všemi dopady na veřejné rozpočty? Se všemi dopady na zdražení potravin a léků?

Já chci vyzvat a upozornit všechny poslance, kteří se tady chystají hlasovat pro vládní balíček: Dámy a pánové, to bude i vaše odpovědnost. Vy tady nehlasujete jenom pro zvýšení na 15 a 21 %. Vy hlasujete i pro to, že se DPH za dva roky sjednotí na 17,5 %. To znamená, současně jedním hlasováním schválíte další zdražování potravin a léků v příštích letech. Prostě to je zase tohle vaše rozhodnutí. Já bych pochopil, že premiér a ministr financí řeknou: Spletli jsme se, sjednocení DPH si nemůžeme dovolit, 17,5 % bylo chybně stanoveno, už z fiskálního hlediska to byl omyl, tak od té koncepce ustoupíme. Ale ta koncepce je stále obsažena v tomto návrhu, jenom se říká: Odsuneme ji o dva roky, už nás to nemusí zajímat. Možná už si ministr financí Kalousek říká: Z toho už mě hlava bolet nebude. Preference TOP 09 nic moc, v krajských volbách jsme dostali výprask, už nás to nemusí zajímat jako TOP 09, že za dva roky bude DPH 17,5 %. Ale mělo by to zajímat všechny, protože to bude odpovědnost každého poslance a poslankyně, který pro ten návrh se tady chystá hlasovat.

A aby tomu daňovému zmatku tady nebyl konec, chci upozornit a opět se zeptat nepřítomného ministra financí Miroslava Kalouska na to, co bude s vládní daňovou reformou, která má začít platit od roku 2015. Chci upozornit, že tady byla prosazena daňová reforma, která mění řadu daňových zákonů, mimo jiné také mění základ pro zdaňování, ruší zdaňování superhrubé mzdy a některé další změny, zavádí vlastně fakticky osvobození od daně z dividend. Ta reforma má začít platit od roku 2015 od 1. ledna. A já se ptám, jestli vláda chce naplnit veřejný příslib, který dal ministr financí, že ta reforma začne platit dříve. To znamená, jestli vláda ještě teď ten daňový zmatek dovrší tím, že někdy na jaře příštího roku navrhne představení té daňové reformy, a pokud to nenavrhne, tak jestli to znamená, že to byl další omyl. Že to byl další omyl ve vládní daňové politice a že to byl další experiment, který se ukáže jako nesmyslný. To znamená, abych to shrnul, není to vůbec jednoduché.

Ale dámy a pánové, to není vina opozice. Je to vina chaotické politiky současné vlády. Za prvé: Od 1. ledna příštího roku má začít platit sazba 17,5 %. Když tady dneska projde vládní balíček, tak se zvedne DPH na 15 a 21 %, ale za dva roky už se zase sjednotí na 17,5 % a od 1. ledna 2015

se úplně zase změni daňový systém, protože začne platit daňová reforma, kterou už předtím schválila Nečasova vláda. Tam se ale mění základ zdanění, to znamená, že úplně jinak bude fungovat například solidární přírážka, kterou zavádí tento daňový balíček. To znamená, daňová reforma v roce 2015 výrazným způsobem pozmění i rozpočtové dopady toho stávajícího daňového balíčku. To znamená, takto vypadá horizont dalších dvou tří let v podobě toho, co tady v minulých letech nasekal v oblasti daňové legislativy současný ministr financí Miroslav Kalousek.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, Poslanecká sněmovna by si zasloužila v situaci, kdy nás čeká takto závažné rozhodnutí, za prvé, aby tady ministr financí seděl, když se projednává jeho návrh. (Potlesk zleva.) Já myslím, že tím pan ministr prokazuje jedinou věc. Pohrdá touto Poslaneckou sněmovnou. On už ví, že ty hlasy má, že má hlasy ODS, TOP 09, má hlasy bývalých a současných věčkařů, tam se to různě mění, takže já to nebudu přesněji definovat, takže ví, že má těch 101 hlasů, a už je mu to takzvaně jedno. Už je mu to buřt, už tady sedět nemusí. Ať si opozice povídá co chce, pan Miroslav Kalousek sem přijde až na hlasování. Já si myslím, že takovýto přístup Poslanecká sněmovna musí jednoznačně odmítnout.

Za druhé. Zasloužili bychom si, aby se pan premiér a pan Miroslav Kalousek jako ministr financí omluvili české veřejnosti za krajně nešťastnou situaci, do které dostali daňové poplatníky 13 dnů před koncem kalendářního roku. Zasloužíme si, aby se premiér a ministr financí vyjádřili k plánu na sjednocení DPH na 17,5 % za dva roky. A také bychom si zasloužili, aby se ministr financí vyjádřil k tomu, co bude s daňovou reformou, která už byla schválena a která by měla začít platit od 1. ledna roku 2015. Tohle všechno jsou otázky, na které není možné neodpovědět před hlasováním, které Poslaneckou sněmovnu čeká.

Tady nejde jenom o přežití Nečasovy vlády na nějakých dalších –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane předsedo, je mi líto, musím vás přerušit ve vašem obsažném vystoupení, protože máme 12.45 a máme na tento čas pevně zařazený bod Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Takže tento bod přerušuji ve stadiu rozpravy a svoje vystoupení potom budete moci dokončit.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já si myslím, pane místopředsedo, že to je škoda. Právě se dostavil ministr financí Miroslav Kalousek a mohl být debata a možná jsme se mohli dočkat odpovědí na otázky, které jsem položil. Ale budu respektovat dohodu, která je v Poslanecké sněmovně, a myslím si, že jsem zmínil všechny podstatné aspekty, které se týkají tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ujišťuji vás, že jsem vás bedlivě poslouchal, to za prvé. Váš zvučný hlas je slyšet po celé budově. Za druhé, já jsem už tady konstatoval, že předstupuji poosmé, a já se odkazuji na svých sedm předcházejících veřejných vystoupení, která obsahovala všechny odpovědi na vaše otázky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane senátore, já se velice omlouvám, bohužel ten bod jsme byli nuceni přerušit, takže až se k němu vrátíme ve stadiu rozpravy, budete mít možnost promluvit.

Můžeme tedy přistoupit k pevně zařazenému bodu a to je

157.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Máme přítomného pověřeného člena volební komise?

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně. (Smích v sále.) Pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Zaspala jsem, jsem zmatená, doufám, že mi to odpustíte. Ale doufám, že teď už budeme vše projednávat tak, abychom řádně probrali dva body voleb.

První bod voleb je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Volební komise obdržela k tomuto bodu od poslaneckých klubů tyto návrhy: Rezignace členů za prvé hospodářského výboru – na člena hospodářského výboru rezignuje Pavol Lukša z TOP 09 a Starostové. Z kontrolního výboru Vlasta Bohdalová, ČSSD, Lenka Kohoutová, ODS. Z petičního výboru Roman Sklenák, ČSSD. Z volebního výboru Václav Kubata, TOP 09 a Starostové.

Na nové členy těchto orgánů byli kluby navrženi tyto lidé, tyto poslanci: hospodářský výbor – pan Václav Kubata z TOP 09 a Starostové za poslance Pavla Lukšu, kontrolní výbor – Pavel Bohatec, ODS, za poslankyni Lenku Kohoutovou, Petr Zgarba, Česká strana sociálně demokratická, za Vlastu Bohdalovou, petiční výbor – Jan Babor, ČSSD, za poslance Romana Sklenáka, volební výbor – Lenka Kohoutová, ODS, za bývalého poslance a nyní ministra Zbyňka Stanjuru. Za stávajícího poslance a ministra.

Zákon č. 90/1995, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stanoví, že

změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád Poslanecké sněmovny však nestanoví způsob hlasování. Protože volba výborů a komisí probíhala vždy veřejným hlasováním, navrhuji hlasování veřejné pomocí hlasovacího zařízení. Doporučuji tedy, aby po rozpravě k navrženým kandidátům Sněmovna jedním hlasováním vzala na vědomí předložené rezignace a poté jedním hlasováním provedla volbu nových členů orgánů, tak jak byli navrženi.

Nyní prosím, vážený pane předsedající, abyste k těmto záležitostem otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím a předávám slovo předsedovi volební komise.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Nyní bychom jedním hlasováním vzali na vědomí předložené rezignace. Nyní bychom měli hlasovat o předložených rezignacích.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je tady ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Můžeme přistoupit k hlasování.

Prosím ještě kolegu Bendu.

Poslanec Marek Benda: Omlouvám se, prosím o tři minuty přestávky, mám pocit, že tam došlo k nějakému nedoručení. Poprosím o tři minuty přestávky, musíme si vyjasnit, co se děje.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře. Naše jednání bude pokračovat ve 12.55.

(Jednání přerušeno od 12.52 do 12.55 hodin.)

Kolegyně a kolegové, je 12.55, budeme pokračovat po krátké přestávce. O slovo se přihlásil pan premiér vlády Petr Nečas, který tímto znovu otevírá rozpravu.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, přeji všem hezký den.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Prosím, pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, chci sdělit, že v rámci tohoto bodu rezignuji na své členství v rozpočtovém výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dámy a pánové, takže do již dříve jmenovaných rezignací bychom zahrnuli ještě rezignaci pana poslance Radima Fialy na rezignaci za člena rozpočtového výboru. O těchto rezignacích bychom nechali hlasovat jako první a druhé hlasování bude o nových členech parlamentních orgánů. A je tady návrh, že do rozpočtového výboru byl za klub ODS nominován Jiří Šulc.

Takže nejdříve bych prosila o hlasování...

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kdybyste dovolila, paní kolegyně, já bych ukončil rozpravu, což tímto dělám a prosím vás o předložení návrhu na první hlasování.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: První hlasování – následujícím hlasováním bychom vzali na vědomí předložené rezignace na členy orgánů Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 286, přihlášeno 178, pro 176, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Děkuji, pane předsedající. Další hlasování, které bude hlasování veřejné, bude hlasování o nových členech parlamentních orgánů. Znovu připomínám, že je tady ještě návrh za rezignujícího Radima Fialu do rozpočtového výboru Jiřího Šulce. Prosím, pane předsedající, nechte hlasovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, tak jak jej přednesla paní kolegyně Bohdalová? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 287, přihlášeno 179 a pro bylo 174.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Konstatuji, že Poslanecká sněmovna vzala na vědomí předložené rezignace, za prvé, a za druhé zvolila členy orgánů Poslanecké sněmovny tak, jak navrhovaly poslanecké kluby. Prosím, pane místopředsedo, abyste otevřel další volební bod.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tím končíme projednávání

tohoto bodu a budeme pokračovat bodem s číslem 159. Je to

159.

Návrh na volbu místopředsedů Poslanecké sněmovny

Prosím, paní kolegyně, abyste se ujala slova.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Děkuji. Vážení kolegové, 12. 12. svým usnesením číslo 1414 stanovila Poslanecká sněmovna čtyři místopředsedy. Máme tedy před sebou volbu dvou místopředsedů. Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise od poslaneckých klubů tyto návrhy: Jan Hamáček za Českou stranu sociálně demokratickou a Jiří Pospíšil za Občanskou demokratickou stranu.

Pokud jde o způsob volby, volební řád stanoví volbu tajnou. Poprosila bych vás, pane místopředsedo, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Protože se do rozpravy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Přejete si závěrečné slovo?

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ano. Jak jsem již uvedla, teď se budeme rozhodovat o místopředsedech Sněmovny v tajné volbě. Prosím tedy, pane místopředsedo, abyste přerušil jednání a vyhlásil konání tajných voleb. Hlasovací lístky budou vydávány od 13 do 13.15 hodin a na sečtení nám stačí zhruba deset minut.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přerušuji projednání tohoto bodu, aby se mohla uskutečnit volba. Poprosil bych kolegy, aby volbu přednostně umožnili členům organizačního výboru. Děkuji.

Ještě doplním informaci, že schůze bude pokračovat ve 14.30 hodin.

Ještě upozorňuji členy organizačního výboru, že organizační výbor se sejde ve 13.15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.33 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní kolegyně, váže-

ní kolegové, zahajuji naše dnešní odpolední jednání. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu.

Jako první dostane slovo místopředsedkyně volební komise paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím vás, paní kolegyně, abyste nás seznámila s výsledkem volby, která proběhla před polední přestávkou. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Před polední pauzou proběhlo první kolo voleb na funkci místopředsedů Poslanecké sněmovny. Počet vydaných hlasovacích lístků byl 172, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 171, neodevzdaný byl jeden hlasovací lístek.

Kandidát Jan Hamáček získal 137 hlasů (potlesk zleva) a kandidát Jiří Pospíšil získal 129 hlasů (potlesk). V prvním kole byli oba kandidáti, Jan Hamáček i Jiří Pospíšil, zvoleni místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Oběma gratuluji a tímto tuto část voleb končím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni volební komise, paní poslankyni Vlastě Bohdalové.

Chci za nás všechny pogratulovat zvoleným, panu poslanci, nyní už místopředsedovi Poslanecké sněmovny, Janu Hamáčkoví, též místopředsedovi Poslanecké sněmovny Jiřímu Pospíšilovi. Chci jim popřát, aby ta nová etapa pro ně byla životní úspěšnou etapou. Těším se na spolupráci.

Vidím, že o slovo se hlásí pan kolega Hamáček. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dámy a pánové, já bych chtěl této Sněmovně poděkovat za důvěru, kterou mi vyjádřila touto volbou, a vyjádřit přesvědčení, že tuto vaši důvěru nezklamou. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane místopředsedo, já vás zároveň požádám, abyste už zaujali místo zde v těchto lavicích určených pro vedení Poslanecké sněmovny.

Všechny dámy a pány prosím, aby se posadili do svých lavic, protože budeme pokračovat v projednávání bodu, který byl přerušen před polední přestávkou a před volbami, tedy pokračovat v projednávání bodu

156.

**Návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů
v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů
/sněmovní tisk 801/3/ - zamítnutý Senátem**

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Pokud mám zde na displeji dobré informace, tak k faktické poznámce dostane nyní slovo pan kolega Šincl. Není tomu tak, čili budeme pokračovat v rozpravě s řádnými přihláškami. Jako první je přihlášen pan kolega Adam Rykala a já předávám řízení schůze panu místopředsedovi Jiřímu Olivovi.

Poslanec Adam Rykala: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych se také vyjádřil k dnešnímu snažení vlády přehlasovat Senát Parlamentu České republiky a vyjádřil se k tomu, že se vláda snaží získat dnes 101 hlasů pro změnu daňových, pojistných a dalších zákonů. (V sále je velký hluk, mnozí poslanci se ještě neposadili do lavic.)

Já bych možná poprosil pana místopředsedu – já chápu, že jsme všichni po obědě – aby uklidnil Sněmovnu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano. Vážení kolegové, kolega Rykala má pravdu. Prosím vás, ztišme hluk v jednacím sále. Je to nepříjemné pro všechny. Děkuji.

Poslanec Adam Rykala: Ať dnes dopadne hlasování jakkoli, tak žádný výsledek nebude optimální. Vládní návrh balíčku, o kterém dnes hlasujeme a který potřebuje minimálně 101 hlasů poslanců, tak tento vládní návrh zákona je fackou pro celý národ. Facku dostanou úplně všichni, ti nejchudší, střední vrstva i ti nejbohatší. Způsob prosazení tohoto návrhu zákona tak dopadá nejenom na živnostníky a firmy, ale také na všechny občany České republiky. Bohužel, lidé a firmy díky tomuto návrhu zákona a díky způsobu, jakým je prosazován, ztrácejí důvěru v náš právní stát.

Dnes je, vážené dámy a pánové, 19. prosince. Za pár dní jsou zde vánoční svátky a konec roku. My se tady bavíme dvanáct dnů před koncem roku a dva dny před očekávaným koncem světa o zvyšování daní, o změnách v zákonech, které by měly v ideálním případě nabýt účinnosti 1. ledna 2013, tedy za třináct dní.

Ptám se tak všech poslanců vládní koalice a všech těch nezařazených, kteří kdoví za co hlasují s koalicí, zda umíte vyjít mezi lidi a vysvětlit jim, proč se hlasuje až dnes, proč uvádíte občany a firmy do nejistoty a proč se nemohou na změny lidé připravit.

Chci se zeptat také ministra financí pana Kalouska, zda si je vědom

svého nepatřičného jednání, když na těchto kontroverzních změnách, které ještě stále nejsou schváleny, postavil státní rozpočet na rok 2013.

Případám si jako ve zlém snu. Vždyť nejistotu ohledně výše daní, daně z přidané hodnoty, pocítuje jako problém 88 % firem. Dámy a pánové, to vyplývá z průzkumu Komory certifikovaných účetních, kterého se zúčastnilo 223 finančních manažerů a účetních českých firem.

Uvědomujete si, dámy a pánové, že na počátku ledna díky způsobu schválení tohoto zákona může začít platit již dříve schválená jednotná sazba DPH 17,5 %? A ta by se možná v průběhu ledna, během měsíce, změnila na plánovaných 15 a 21 %. Takový daňový guláš právě teď vaří vláda ČR.

Vláda se rozhodla zkomplikovat život nejenom lidem, ale i firmám. Podnikatelům komplikuje plánování cenové politiky, přípravu plánu finančních rozpočtů, přípravu ceníků výrobků a služeb, nastavení dodavatelsko-odběratelských vztahů a také nastavení účetních systémů v podnicích. Vláda a její kroky jsou neuvážené a nepředvídatelné. Firmy nemohou plánovat, protože vláda stále reformuje. A co už zreformovala, tak zjistila, že zreformovala špatně, a proto znovu reformuje.

Uvědomujete si vůbec, dámy a pánové z vládní koalice, že vaše hrátky mají obrovský negativní dopad na naši ekonomiku? Vy jste dokázali za pár let, že se vám nedá důvěřovat a že nejste schopni efektivně spravovat stát a zastupovat zájmy voličů. Dokonce ani těch voličů, kteří vás volili.

Už jsem ze strany koaličních poslanců zaslechl, proč se ještě dnes zabýváme tímto Kalouskovým škrticím balíčkem. A to proto, protože za to může Senát. Ten zlý, oranžový Senát. Já však říkám, že ten za to nemůže. S takovou neúctou jste snad, vážené kolegyně a kolegové, Senát před lety nezakládali. Proč má Senát zákonnou lhůtu 30 dní na projednání sněmovních návrhů? Nejspíš proto, aby pečlivě prozkoumal, které pasáže v zákoně jsou zcela špatně, případně které obsahují jenom titěrné chyby a které nám může Senát opravit a vrátit k projednání. Vy dnes tlačíte na to, aby Senát nezdržoval, aby nehledal chyby, aby nevracel zákony do Sněmovny, protože je konec roku. A ještě budete kolegy ze Senátu hanět za to, že vůbec si dovolují vyjadřovat se k zákonům a že zbrzdí legislativní proces.

Když jsme u té neúcty. Vy jste neuctívají i k prezidentu republiky. Jak mají vaše postupy vnímat naši občané, když dnes např. 101, 102 hlasy projde zákon o daňových, pojistných a dalších zákonech a pan prezident bude muset podepsat do konce roku tyto změny. Protože pokud je nepodepíše, tak od 1. ledna zde budeme mít daňový guláš.

Jak máme tedy vaše postupy vnímat, když vy z parlamentní republiky tvoříte republiku ve stylu – jedna a jediná pravda je ta, kterou si prohlašujeme, kterou si prohlašujeme podivnou většinou ve Sněmovně, tedy hlasy

ODS, TOP-09 a odpadlíků z Věcí veřejných? Jste si jisti, že je vaše vláda stále legitimní? A že stejně je legitimní tento zákonodárný sbor?

Volby by samozřejmě způsobily pravici velkou újmu, to je mi jasné. A proto se budete snažit udržet u moci tak dlouho, jak jen to půjde, a těm z vás, kteří se cuknou, tak těm třeba dohodíte trafiky v Českém aeroholdingu, v Českých dráhách nebo v ČEZu. A to už nemluvím o tom, kdo vám pomáhá zákony schvalovat a za jakou cenu.

Myslím si, že by se paní předsedkyně Sněmovny či premiér této země v době Vánoc měli omluvit za chování poslanců vládní koalice. Ač opozice není viníkem těchto komplikací vytvářejících z našeho státu Absurdistan, cítím odpovědnost jako poslanec a doufám, že jsou v tomto státě i rozumní, racionálně uvažující lidé, kteří si budou pamatovat při dalších volbách, co prováděla současná vláda. Doufám, že s koncem legitimacy této vlády nenastane konec světa, jak předpovídají Mayové, ale věřím, že s koncem legitimacy této vlády vzroste sebevědomí občanské společnosti.

Budu dnes s kolegy ze sociální demokracie hlasovat proti zvyšování DPH. A budu hlasovat proti změnám, které na nás pan Kalousek chystá od Nového roku. A opakuji, je velmi nestandardní debatovat o změnách, na kterých závisí rozpočet České republiky, 12 dnů před koncem roku a uvádět tak české občany a firmy do nejistoty. Jedině že by pan ministr Kalousek věřil, že v pátek přijde konec světa, a tedy je jedno, co bude platit po 1. lednu. Věřím, že konec světa nenastane a že lidé v této zemi i přes kroky vládní koalice prožijí spokojené Vánoce a přežijí celý příští rok, i když to bude velmi těžké.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dříve než dám slovo panu senátoru Jiřímu Lajtochovi, který se hlásil z místa, bohužel jsem jeho přihlášku přehlédl, požádal o vystoupení s přednostním právem pan místopředseda Pospíšil.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu velmi stručný. Můj vstup je mimo téma tohoto bodu. Chci vám poděkovat za podporu, kterou jsem od vás dostal při volbách do funkce místopředsedy Poslanecké sněmovny. Ještě jednou děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuje, pane místopředsedo. Poprosím pana senátora Jiřího Lajtocha. Prosím.

Senátor Jiří Lajtoch: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, navržený zákon obsahuje zejména změny

daňových zákonů. Kromě nich návrh obsahuje jen změnu zákona o pojistném na veřejné zdravotním pojištění. Vláda předložila tisk Poslanecké sněmovně č. 801 jako věcně totožný se senátním tiskem č. 396, což byl poslanecký tisk 695, návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů, který nebyl Parlamentem schválen. Návrh zákona byl tedy podán včetně změn zákonů v sociální oblasti, které ovšem Poslanecká sněmovna tentokrát nepřijala. V oblasti daní jde zejména o zvýšení DPH a zavedení tzv. solidární daně a v oblasti veřejného zdravotního pojištění o zrušení maximální hranice pojistného.

Návrh zákona je zpracován novou legislativní technikou, představující zásadní změnu v technice zpracování nového zákona, aniž je tato změna obsažena v legislativních pravidlech a aniž je používána i jinými navrhovateli než Ministerstvem financí. Jde o obdobnou legislativní techniku, jaká byla použita v senátním tisku 396, tedy zákon o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním veřejných schodků, a senátního tisku 402, zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření.

Návrh má několik částí obsahujících novely téhož zákona. Body novely příslušného zákona jsou rozděleny do částí podle dne nabytí jejich účinnosti a body novely zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí jsou takto rozděleny i podle znění, která novelizují.

Změny v příslušných částech návrhu zákona, ale i samotný návrh zákona se na základě takového postupu stávají nepřehlednými a je zřejmé, že obsah novel je téměř nepřezkoumatelný. Zvláště když několik novel téhož zákona je obsaženo zároveň v několika tiscích, jejichž legislativní proces není ukončen.

Je nepochybné, že výše uvedené postupy přinejmenším povedou k oslabení právní jistoty uživatelů zákona. Tím, že se zvedá opět sazba daně z přidané hodnoty jak ve snížené základní sazbě, znamená to, že pokud bude tento zákon přijat, zdraží se veškeré zboží, služby, a jsme v situaci, kdy se zhoršuje zároveň taktéž velké části obyvatel životní úroveň.

Na základě těchto skutečností Senát Parlamentu ČR návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů zamítnout.

Vážené poslankyně, vážení pánové poslanci, já věřím, že podpoříte návrh senátní, tedy zamítnout.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane senátore, za vaše vystoupení. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ladislav Šincl a připraví se pan poslanec Doktor. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně,

vážení poslanci, vážení členové vlády, opět je tu balíček rozpočtových opatření, kterými chce vláda dosáhnout v následujících letech údajné konsolidace veřejných rozpočtů. Toto opatření se má tvářit, jako že rovnoměrně postihuje celou společnost. Ovšem pravda je někde jinde, jak už jsme si bohužel u této vlády zvykli. Z předloženého návrhu např. v části DPH je jasné vidět, že na Ministerstvu financí usoudili, že nejlepší bude zvýšit daně těm a tam, kde člověk nemůže jen tak lehce uniknout jako třeba pro pohonné hmoty do ciziny.

Vláda se tímto tzv. Kalouskovým zdražovacím balíčkem snaží zdražit zboží denní potřeby a nezbytné služby. Jde především o potraviny, léky, teplo, energie, vodné, stočné a vlastně všechno, co všechno znáte. Toto se jim jevílo být jako nejjednodušší. Bohužel na sociální dopady těchto předložených opatření na společnost zcela zapomněli. A vůbec si vláda neuvědomuje, jak velký dopad tento návrh bude mít především na nízkopříjmové skupiny obyvatel.

Touto skupinou nejsou jen lidé, které ještě nedávno pan exministr Drábek označoval jako tzv. flákače a nemakačenky, ty, co nepracují a pracovat nechťejí, ale jsou to především lidé, a to zdůrazňuji, kteří celý život pracovali. Lidé, kteří díky špatnému zdravotnímu stavu pracovat v plné míře nemohou, apod. Aspoň my, kteří o tom rozhodujeme, zdali to podpoříme, nebo ne, měli bychom si uvědomit, že se to dotkne především seniorů, osob se zdravotním postižením apod.

Já vím, že to v žádné učebnici chemie nikde nepsali, ale pan ministr financí by si měl uvědomit, že postupné zdražování základních potřeb pro nejhudší opravdu není cesta z krize. Tyto kroky povedou ještě k vyšší politické nestabilitě a k sociálním nepokojům. A když si to neuvědomí pan ministr, prosím, někdo, kdo má k němu blízko, vysvětlíte mu to.

Vláda předložením tohoto návrhu, který máme na stole, ukazuje, že se zkrátka rozhodla jít nadále cestou snižování životní úrovně občanů naší země, za pomoci nejjednoduššího řešení rychle naplnit poloprázdnou kasu, a to bez jasné koncepce, bez ohledu na současný hospodářský stav země a i bez analýzy reálného dopadu na společnost. Tuto vládu vůbec, ale vůbec nezajímá, že většina odborné veřejnosti upozorňuje, že tento návrh víc či méně poškodí českou ekonomiku. Podrazí hospodářský růst. Sníží spotřebu domácností a negativně ovlivní zaměstnanost.

Podle důvodové zpráv chce ministr financí tímto návrhem zbrzdit zadlužování státu. Upřímně, po přečtení důvodové zprávy si myslím, že by to mohlo kandidovat na vtip roku. Důvodem je to, že toto z velké části za minimálně posledních šest let sám pomáhal pan ministr způsobit. Fakta jsou totiž taková, že díky vládám ODS a TOP 09 veřejný dluh České republiky nastoupal až na neuvěřitelných 1,7 bilionu korun. Opakuji – 1,7 bilionu korun, což je v současné chvíli 44,2 % namísto 28 % hrubého do-

mácího produktu v roce 2006, kdy vládla sociální demokracie. Výsledky vlády rozpočtové odpovědnosti, jak si rád říká kabinet Petra Nečase, jsou takové, že navzdory proklamacím růst státního dluhu v polovině funkčního období nebo po polovině funkčního období zatím rekordně zrychluje.

Já vím, že vládní představitelé trpí rozsáhlou ztrátou paměti, zejména v oblasti týkající se volebních slibů. Ale možná vy ostatní si někteří vzpomínáte, jak ministr financí Miroslav Kalousek před volbami 2010 vyděsil tisíce, možná statisíce spoluobčanů tím, když do každé domácnosti poslal složenku na 120 tisíc korun, která přivedla řadu lidí do péče lékařů. Mimochodem, mám ji tady, ukážu vám ji. Byla to připomínka státního dluhu rozpočteného na každého občana a místopředseda TOP 09 k ní doplnil, že stejně vysokou částku bude podle něho nutné ušetřit a každý to logicky pozná i na svých příjmech. Tehdy řekl – cituji: Ty škrtý prostě budou. Buď teď a méně bolestně, nebo později, až nás přinutí realita. Cudně už ovšem pomlčel, že 42 tisíc korun ze zmíněné částky si na každého občana půjčily vlády po roce 2007, kdy byl ministrem financí on sám či jeho nástupce v roční úřednické vládě Eduard Janota. A více než po dvou letech druhého Kalouskova období v ministerské roli se dluh zvýšil o dalších 45 tisíc 36 korun na každého občana České republiky, včetně batolat.

Na této tzv. aktualizované Kalouskově složenke je uvedeno číslo 150 338 korun. (Ukazuje.) Je to tím, že byla připravena pro vás už asi před půl rokem. Dnes je tento dluh už zase vyšší. Na jednoho obyvatele je to číslo jiné, vyšší, 163 036 korun. Pokud by zadlužování pokračovalo stejným tempem i v příštích letech, posílal by ministr financí před volbami 2004 složenku na 190 až 220 tisíc korun.

Pro vaši představu jen upozorním, že za tu dobu zhruba pěti minut, co zde hovořím, stoupl veřejný dluh, pro zajímavost, zhruba o 1,5 milionu korun, a to díky této vládě, složené ze stran, které, pokud v té době vůbec existovaly, ve svých předvolebních programech slibovaly úplně, ale úplně něco jiného, než ve skutečnosti.

Přiznám se, že jsem si myslel, že největší smysl pro humor mají Češi. Ovšem potom co pan ministr financí za toto své finanční umění, které zadlužuje Českou republiku do nových a nových rekordních úrovní, dostal od mezinárodního časopisu Emerging Markets cenu pro nejlepšího ministra financí roku z oblasti rozvíjejících se ekonomik, evropských ekonomik, jsem přesvědčen, že největší smysl pro humor mají ve Spojených státech. Asi se rozhodly překonat i Jára Cimrmana, a tak mu tento titul byl udělen i napodruhé. Nejlepší ministr financí cenu převzal při příležitosti zasedání ministrů financí a guvernérů centrálních bank členských států, Světové banky a Mezinárodního měnového fondu ve Washingtonu.

Vláda by si měla podle mne uvědomit, že její experimenty s rozpočtovými opatřeními mohou mít nedozírné důsledky na společnost a

zvýšit již tak napjaté sociální klima ve společnosti. Místo předkládání různých balíčků, nesmyslných balíčků, doporučuji, aby pozornost této vlády byla směřována ke skutečnému zefektivňování veřejných zakázek a boji s finanční kriminalitou. S korupcí, a nejen takzvaně na kameru. Toto jsou všechno černé díry, kterými v uplynulých letech unikla a stále uniká spousta dnes tolik potřebných miliard.

Pro ilustraci. Dle aktuálních údajů společnosti Transparency International, která zveřejnila žebříček zemí dle indexu vnímané korupce, zaujímá Česká republika až 54. místo ve světě ze 174 hodnocených zemí světa. Lepší hodnocení má například Barbados – 15. místo, Chile – 20. místo, Uruguay – 20. místo, a dokonce i Bahamy, kde se skrývá náš slavný český privatizátor Viktor Kožený. A to se podržte, dokonce i Botswana, Portoriko, Kostarika a Rwanda.

Kdyby to nebylo tak vážné téma, které tak drasticky postihne většinu obyvatel České republiky, bylo by docela úsměvné si vzpomenout, že této vládě boje proti korupci nevadilo při posledním schvalování, že tento asociální Kalouskův zdražovací balíček zde protlačila většinou 101 hlasu. Bylo by úsměvné si vzpomenout, že i protlačení pomohl poslanec, který byl odsouzen za korupci, a včera ho odvolací soud opět poslal do vězení na pět let zase. Je jasně vidět, že účel světlí prostředky. Není divné se, ten kouzelný den 7. 1., kdy se tu v Poslanecké sněmovně naposledy schvaloval balíček, této vládě nevadilo, že jim pomáhá tento člověk, protože bylo ve hře opravdu hodně a hodně miliard a podle mého názoru i hodně tzv. fíčka.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, každý soudný člověk ví, že současná vláda má velmi nízkou důvěru veřejnosti, protože svou politikou neustále snižuje životní úroveň občanů naší země. Kalouskovy balíčky nepřinesly lidem, a dokonce ani poslancům nikdy nic dobrého. Vždy přinášejí jen neustále restriktce, škrtání či zdražování, nic jiného neumí. Dnes jde o téměř všechny nejběžnější každodenní potřeby. Potraviny, léky, nájmy, teplo, energie atd. atd. To vše zákonitě povede k ještě větší chudobě ve společnosti. Proto všechno nemohu a nepodpořím tento další Kalouskův zdražovací balíček.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Michal Doktor. Než se ujme slova, přečtu vám ještě omluvu, kterou se omlouvá paní místopředsedkyně Karolína Peake z důvodu pracovního setkání na odpolední jednání. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Dámy a pánové, hezké odpoledne. Míra účasti v Poslanecké sněmovně odpovídá vážnosti věci. Tak už to tady bývá, když se dohadujeme o desetitisících, bývá nabi-

to, debatujeme-li o miliardách a o zásahu, který má tento tzv. daňový balíček představovat pro kapsy daňových poplatníků, je nás tady poskrovnu.

V životě totiž bývá ledacos relativního. Pan předseda České strany sociálně demokratické Bohuslav Sobotka vyjádřil své pohoršení nad tím, že nám v úvodním slově pan ministr financí téměř nic neřekl, naopak já jsem byl například mile překvapen z toho, že nám řekl vůbec něco. Pan ministr financí taje nad skóre projednávání a průběžný výsledek 6:1 touží zvýraznit dalším úspěšným hlasováním a já jeho osobní vítězství vnímám skrze porážku naší ekonomiky a soustavy veřejných rozpočtů v dalším roce, a tak se oslav zdráhám.

Pan poslanec Sobotka, a to bude ten průměr další relativní, použil ve svém projevu, a to opakovaně, sousloví, podle kterého je zřejmé, že vidí ruku ministra Kalouska hlouběji zasunutou do peněženek daňových poplatníků. I zde se kolegové, tady ve shodě pan ministr financí i pan poslanec Sobotka, mýlí. Je totiž jisté, že zvýšení daňového břemene se odrazí v celkové inflaci a vyvolá cenový tlak, ale ekonomika žádné další daně nevydává, tím jsem si jist a dokážu vám to na srovnání několika čísel.

Lidé, mohu-li použít ten průměr, plácnou pana ministra financí přes ruku a udělali to již jednou v roce letošním. Proto bude důležité ono srovnání, které vám posléze předložím. Jakkoliv je toto míněno obrazně, ve výsledku nastane stejný jev jako v roce letošním – lidé státu daně nedají a nezaplátí.

Přemýšlel jsem o tom, zda vůbec mohu vystupovat k tzv. daňovému balíčku. Zdá se totiž, že žiji v úplně jiné zemi než pan ministr financí Kalousek a vláda. Já žiji v zemi, kde období několika měsíců stagnace vystřídal první měsíce propadu reálné ekonomiky. Hospodářství chřadne, chřadne zatěžováno nestabilitou okolí, okolí, na kterém jsme hospodářsky závislí, ale chřadne i slovy politiků, kteří krizi zalévali i z tohoto místa tak dlouho a tak snaživě, až ji opravdu přivolali. Veřejnost, spotřebitelé, jejich domácnosti jako celek, co hůře, i podniková a podnikatelská sféra se do budoucnosti nedívají s nadějí a nevěří jí. Stagnuje spotřeba domácností, radikálně se omezuje nákladovost firem a snižují se investice. Nikdy nebyla v mém regionu tolik skloňována slova o propouštění, rušení pracovních míst a likvidaci firem.

Struktura, podstata tohoto jevu, je naprosto alarmující. Zanikají místa ve spíše malých, spíše rodinných firmách, zanikají firmy takové jako celek. Nebude po nich nic. Jejich náhradou nebudou osoby samostatně výdělečně činné, tesařů, truhlářů, pokrývačů, zedníků či jiných profesí, tak jako tomu bylo kdykoliv v minulosti. Nová místa prostě nevzniknou. Firmy, lidé se připravují na těžkou srážku s realitou a já myslím, že nos, který je v minulosti tolikrát vedl správně, je ani tentokrát nemýlí.

Musím říci, že já osobně doslovně a do písmene nesnáším řeči o poslancích odtržených od reality, žijící ve svém uzavřeném ghettu s polévkami za 20 korun českých. Ale příběh země, kde já žiji, zní i takto: Kontrola stíhá kontrolu, sotva se dveře zavřou za hygienou, aby v nich visela průkazka živnostenského úřadu. A ještě nevystydou klikou si dveře otvírá finanční úřad. Sotva přežijete debatu o oprávněnosti nadměrného odpočtu a podepíšete výsledek kontroly, máte na krku inspektorát bezpečnosti práce.

Svět vícenákladů spojených s předmětem činnosti a proti tomu akce vlády, tlak opakovaně zvýšených daní, navíc na poslední chvíli, a jasného dopočitatelného poklesu poptávky jako celku. To je autentický příběh ze světa vesnice Jihočeského kraje, kde tedy žiji já. Nežiji v žádném poslanceckém ghettu. Takový je svět reálií, takový je svět, na který se lidé, mí kolegové, velmi často spoluzáci, připravují a jehož důsledky sklídíme ve fiskálním období roku 2013.

A lidé si čtou nadpisy novin: 21 milionů lahví zabaveného alkoholu, tisíce nelegálních kolků vedle legálních kolků. Použiji sdělení ze včerejška: Celníci zadrželi 1,2 – zdůrazňuji 1,2 – milionu litrů nezdaněného alkoholu na Pelhřimovsku. Odhadovaný únik daně: 333 milionů korun. Na hrubý palec v kauze, která běží od září letošního roku, lze dopočísti daňové úniky již v řádu miliard. A já nechápu, jak pan generální ředitel cel může mít hlavu ještě mezi rameny a býti na svém místě. Tady se prostě nic neděje. Parlament České republiky, jako kontrolní orgán vlády, jako místo, kterému by měl pan ministr financí předkládat své účty a účty ze skutků svých podřízených, je chráněn většinou, již já nedokážu dohlédnout, ale jejíž naladění nedokážu ani přijmout. Ke cti některých z nás tedy je třeba říci, že přes marné pokusy poslanců a poslankyň, kteří se o něco podobného již v minulosti nebo v minulých dnech snažili.

Mé názory a vnímání věci se mohou zdát subjektivní. To jistě, a tak si беру na pomoc čísla oficiální. A protože mnoho čísel zavádí chaos, dal jsem si tu práci a postavil vám ta čísla tak, aby vám navozovala obraz reality. Reality, kterou podle mne není možné přehlížet, reality, která ovšem potvrzuje trend a naznačuje jisté limity ekonomiky, které jsou nepřekonatelné. Je možné se přenést pouze dalšími vyššími výkony ekonomiky, které ovšem nikdo v příštím roce v našem prostoru neočekává. Již několikrát jsem vás odkazoval a varoval zároveň před důsledky stagnujícího výběru daní. Vykonám tedy pro vás tu službu opakovaně, že vám odprezentuji srovnání skutečností – zdůrazňuji slovo skutečností – výběru daní roku 2011 a roku 2012 k měsíci listopadu. Prezentován bude vždy rozdíl, rok 2012 a rok 2011.

Daň z přidané hodnoty: plus 0,9 %. Abyste věděli, co plus 0,9 % znamená, je to plus 2,2 miliardy korun vybrané navíc oproti lednu až listopadu

roku 2011, a pro vyšší orientaci vám řeknu, že ty 2,2 miliardy korun byly vybrány právě a jen v listopadu. Až do října byl výkon výběru daně z přidané hodnoty na nule ve srovnání s inkasem roku 2011. Zbývá doříci, že z těchto 2,2 miliard navíc se těší pouze státní pokladna. Obce jsou na tom zhruba o 3,3 miliardy hůře a kraje o 0,6 miliardy korun. Výkon druhé nejdůležitější daně, daně navíc vázané na spotřebu: minus 0,6 %.

Teď přijdou relativní zprávy lepší. Daň z příjmu právnických osob plus 9,3 %, výkon tedy v nominální hodnotě plus 8,8 miliardy korun. Zdůrazňuji zejména kolegům nalevo, to mě potěší osobně, že daň, respektive sazba této daně, je pár šťastných let zafixována na 19 %, a doufám, že se jí dlouho nikdo nedotkne.

Daň z příjmu fyzických osob, zvláštní sazba, plus 2,4 miliardy.

Daň z příjmů fyzických osob, osoby samostatně výdělečně činné plus 48,9 %. Jen abyste věděli, co takové alarmující číslo, šťastné číslo, znamená – je to 0,3 miliardy korun, takže 300 milionů korun ve státní pokladně navíc.

Budu-li pokračovat ve zkratce dále, majetkové daně minus, silniční daň nula, šťastný dálniční poplatek 23 % navíc, ale to je pouze 700 milionů korun v nominální hodnotě. Všechny ostatní daně jsou na tom poměrně stejně nešťastně.

Suma sumárum, vezmu-li v úvahu nominální korunové vyjádření, pak nebýt mimořádné kondice daně z příjmu fyzických osob, zafixované na oněch zmiňovaných 19 % po pár šťastných let, a výnosu nové loterijní daně, která nebyla v roce 2011 započítána, to je vám jasné, byl by výkon výběru daní v roce 2012 nejen nulový, ale dokonce slabší nežli výběr daní v roce 2011. A nevýslovně menší než plán příjmu rozpočtu daňových výnosů roku 2012, s kterými počítal schválený rozpočet. Pohledem na výkon měsíců prosinců po dva roky zpět pak dovedím inkaso letošního roku za měsíc prosinec zhruba ve výši 77 až 78 miliard korun. Nebude rozhodně silnější než léta předešlá a troufám si odhadnout, že celkový výběr daní v roce 2012 bude činit 728 až 730 miliard korun. Schválené číslo státního rozpočtu bylo 773 miliard korun. Rozdíl 43 miliard korun českých.

Zvyšovat daně klopýtající ekonomice, tím spíše, máte-li, vážené kolegyně a kolegové, k dispozici údaje, které jsem vám předdeslal – zdůrazňuji, že jsou to údaje Ministerstva financí České republiky, nikoliv mé kalkulačky Michala Doktora, zejména údaje potvrzující trend a alarmující limity ekonomiky v oblasti zdanění spotřeby –, je zhruba stejně moudré jako léčit onkologického pacienta pobytem v táboře nucených prací. Zvýšením břemene, včetně břemene daňového, se nikomu neodlehčí. Naopak, poklesne hlouběji v kolenou. Lidé a firmy na daních více nezaplatí. Odhodlají se k daňové optimalizaci a k daňovým únikům. Někteří proto, že již nemohou platit více, jiní proto, že dávno nechtějí. A zdůrazňuji, teď a v

tuto chvíli nemluví o daňových únicích. Já mluvím o spotřebě realizované v jiné zemi, o výnosech daní do pokladny úplně jiného státu, než kterým je Česká republika. Pan ministr financí ve svých veřejných vystoupeních sice tvrdí, že tento jev neexistuje, ale já tedy odpovím, že i kdyby se na hlavu postavil, toto jsou realie České republiky. Každý občan, který si spočítá, že mu cesta za hranice z prostoru, kde on nese nějaké kvalifikované daňové břemeno, pakliže ušetří, prostě z tohoto prostoru odjede a svou potřebu, které se nemůže vyhnout a kterou potřebuje pro svůj život, realizuje jinde.

Blížím se k závěru. Z výše uvedeného dovozují: Plánované příjmy roku 2013 jsou nadsazené a naprosto nereálné. Již v dubnu roku 2013 nám Ministerstvo financí České republiky oznámí první rozpočtové korekce a v druhé polovině léta jako další. Vláda bude muset oželeť tou či onou metodou minimálně 25, spíše 30 miliard korun. Uvedený výsledek je v příkrém kontrastu s ambicí vlády učinit prorůstová opatření, neb skutečné zdroje na tento manévr prostě v rozpočtu vůbec nebudou.

Víte o mně, že já jsem tento dokument vládního rozpočtového nebo daňového balíčku nepodporoval nikdy v minulosti. Na svém hlasování nemám co měnit, neb jevy, před kterými jsem vás varoval na jaře letošního roku, nejenže setrvávají, ale ještě zesilují.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším, přihlášeným je pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Dolejš: Milé kolegyně a vážení kolegové, přeji vám příjemné adventní odpoledne. A předem se omlouvám, že příjemnost tohoto adventního odpoledne možná trošku naruším, protože jestli vy už jste v zaujetí představy, že ona kýžená stojednička, která je nutná pro přehlasování senátního veta, je na skladě, že se senátní veto opět přerazí, opět přehlasuje a pan ministr Kalousek odejde s úsměvem na rtech, že jeho skóre momentálně je 7:1, takže vlastně je borec, a že ten americký časopis, který si ho vybral za dobrého, ba co dím, odpovědného ministra financí, měl vlastně pravdu, takže se vlastně naplní tato slova. Já se obávám, že tento pocit, pokud by se nás v této adventní náladě zhostil, nebude odpovídat náladám nejenom občanů, kteří to možná sledují, i když doufám, že si alespoň v mezích svých možností zpěstří vánoční náladu něčím lepším, ale že i lidé, kteří přemýšlejí daleko hlouběji o perspektivě českých financí a možnosti rozvoje české ekonomiky, jsou zklamáni, a že tudíž na ně tato nálada vlády a možná stojedničkové koalice neplatí.

Já se domnívám, že nás čeká nepožehnané hlasování. K tomu slovu nepožehnané mě trošičku inspirovali konzervativní kolegové, kteří nazývají blížící se vánoční svátky slovem požehnaný, protože já se obávám, že to

hlasování požehnané příliš nebude. On je to vlastně konec dlouhé kalvárie, kdy Senát podvkrát vrátil daňový balíček, který měl stabilizovat veřejné finance a dokázat, že tato vláda je schopna udržitelným způsobem zpravit státní budget a k tomu připojené státní fondy a další věci, takže tato kalvárie dochází svého bohužel nešťastného vyvrcholení.

Některé z vás si možná budou u stromečku zpívat onu známou vánoční koledu Venite Adoremus, Přijďte a klaňte se. Vám, milá vládo, se těžko někdo bude klanět. Já se omlouvám, prostřednictvím pana předsedajícího, že jsem některé spící poslance, možná poslankyně, budil, ale toto je vážné téma a neměli bychom u něj spát, protože opravdu se vám nikdo klanět za hlasování pro tento návrh nebude. Nebude! Nebude proto, že tento návrh je efemérní iluzí o schopnosti vlády dostát povinnosti zajistit udržitelné financování. To není žádná fiskální strategie. Dokonce i pravicoví kolegové – konkrétně předřečník hovořil o tom z pohledu pravice, že tento krok nemá žádné racionální jádro. Je to balíček, který byl prosazovaný, řekl bych, až skoro vyděračským způsobem, prostě strach o existenci, o to teplé místo ve vládě, o ten spokojený pocit koaličního poslance, a byl vyměněn za to, že náš bývalý kolega, vzpomínáte si asi na něj, není to tak dlouho, co seděl mezi námi, pan kolega Tluchoř, odešel, aby své hypotéky platil jiným způsobem, méně pozorovatelným než tady z parlamentu, a na jeho místo usedl arestant, arestant Pekárek, který nějak ne a ne odejít, i když už je odsouzený, bych řekl, skoro natvrdo. Tímto vyděračským způsobem bylo tedy ve Sněmovně zajištěno, že Sněmovna balíček prohlašovala, včetně důvěry. No a zdá se, že se k tomu chystá znovu.

Ale přitom ten balíček nabízí kroky, které jsou vpravdě zbytečné, nejenom, že jsou třeba z pohledu levice. Přiznávám, že pohled levice nemusí být jediný. Ale z pohledu obvyklé logiky ten krok je zbytečný. Zbytečný proto, že slibuje zvýšení daňového výnosu. To, jak pravicový kolega přede mnou vysvětloval, tak ke zvýšenému daňovému výnosu nemusí dojít a nejspíš ani nedorazí. Výsledkem tedy je, zdražíme lidem budget, tedy rozpočet nenaplníme, tak proč to v podstatě děláme? Chceme ještě víc naštvat lidi? Přitom byla možnost, jak se vyvarovat těch nechtěných důsledků neschválení tohoto balíčku. Těsně před obědem tady byla tzv. technická novela, kdy Senát vrátil dopracovaný návrh o korekci onoho nebezpečí, že když zabijeme tento balíček, že budeme mít od 1. ledna to nejhorší z možných řešení, tedy sazbu 17,5 %. Ano, bylo by to nejhorší z možných řešení, protože opět by se nic nevybralo navíc, ale ještě bychom zvedli sazbu u zboží tzv. nejvíce nezbytného. Mohli jsme tak udělat, mohli jsme hlasovat senátní variantu. Byly tady i varianty opoziční. A sama vláda svou zabejčilostí se dostala do slepé uličky a teď nás bude jaksi zkoušet z toho, že když nebudeme pro tu jedinou správnou cestu – kdopak to kdysi v dějinách mluvil

o jediné možné cestě? –, tu jedinou správnou cestu podporovat, takže se dostaneme do problému se 17,5procentní sazbou?

Problémů v balíčku je tedy hodně. Není pravda, že to je jediné možné správné řešení, které naplňuje uvážlivost a rozpočtovou odpovědnost vlády. A tento balíček je víc škodlivý než úsporný.

Mimochodem, signály o tom, že samotná ekonomická sféra je plná obav, že je v podstatě otrávená, že pár dní před Vánocemi ještě ani nevědí, jak mají kalkulovat svůj byznys v příštím roce, a vlastně znejišťuje celou podnikatelskou sféru, dokládá, že tato politika vlády není koncepční, ale permanentní improvizací, že je vlastně vláda nepředvídatelná a podnikatelské prostředí, které díky vládě je nepředvídatelné, je špatné, to zhoršuje naši konkurenceschopnost a vystavuje to vládě velmi negativní výsledek.

Já to nechci rozvádět. Určitě se všichni těšíme na to, jak to v hlasování dopadne, jestli budete, nebo nebudete mít stojedničku, a zejména abychom začali projednávat návrh státního rozpočtu. Je pět minut po dvanácté, už to dávno mělo být vyřešeno.

Ale musím se zeptat, protože jako člověk odpovědný mám určité otázky. Zajímalo by mě – možná že za mými zády akorát je ministr zdravotnictví, ale možná že i k ministru financí to rovněž dorazí nějakou cestou, že mi bude umět odpovědět na mé obavy. Na mé obavy, jestli tu nesedíme zbytečně, jestli budeme schopni po absolvování toho menu ještě diskutujících hlasovat o dalším bodu. Já totiž tu obavu mám. Já tu obavu mám proto, že hlasování o státním rozpočtu je podmíněno nejenom rozhodnutím Sněmovny o balíčku, ale je podmíněno platností zákona, kterému ve zkratce říkáme Kalouskův rádobý úsporný balíček. A platnost zákona, jak moje zkušenost, ale ověřoval jsem si to i v příslušných odkazech, říká, že nestačí schválení Sněmovny, dokonce nestačí ani podpis prezidenta, nebo řekněme průchod oním prezidentským rozhodováním, které nemusí mít charakter podpisu – to jsme zažili u církevních restitucí –, ale že musí být dokonce vyhlášeno ve Sbírce zákonů. A toto vyhlášení, okamžik vyhlášení, se datuje de iure, administrativně řečeno, omlouvám se těm, kterým to připadá jako příliš byrokratické, ale on pořádek dělá přátele, že to znamená rozeslání příslušné částky Sbírky Ministerstvem vnitra. Dokonce by ani nestačilo, a to žijeme v elektronické době, tam to jde velice snadno, zavěsit stejnopis této částky Sbírky na internetové adrese www.ministerstvomvni.cz.

Ať už tedy předjímáme kladný, či jakýkoliv jiný výsledek, mě by velice zajímalo, až budeme projednávat státní rozpočet, jestli když vyrazí v okamžiku našeho rozhodnutí pohyblivé pojítko, tedy příslušný posel špatných zpráv na Hrad, ať už si pan prezident bude pohrávat s myšlenkou souhlasu, či nesouhlasu jakkoliv dlouhou dobu, tak jestli je zajištěna ta kon-

covka, aby byla naplněna litera zákona, to znamená, aby se návrh státního rozpočtu opíral o platné zákony. A tím platným zákonem je i platný balíček, rádobý úsporný.

Tuhle poslední otázku jsem si nemohl odpustit, protože tápu v tomto. Rád bych to svým kolegům v poslanecké frakci, ale i jiným kolegům rád vysvětlil, ale vyčerpávající odpověď nemám, takže doufám, že se jí dočkám v rámci aspoň tohoto bodu a dnešního odpoledne.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Paroubek a připraví se pan poslanec Babák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi několik poznámek v úvodu nad rámec mého připraveného vystoupení.

Především bych se chtěl pozastavit nad tím, jaký je zájem členů vlády o projednávání tohoto tak důležitého materiálu. Chtěl bych jenom připomenout, já už jsem to tady říkal několikrát, ale zopakuju to, že tenhle ten drahotní balíček je vlastně prvním balíčkem, je jakýmsi písmenem A. A zanedlouho, za pár měsíců, bude následovat písmeno B, to je další drahotní balíček, který se bude týkat roku 2014. V souhrnu tyto dva balíčky budou znamenat největší zásah do daňových zákonů, do daňových zákonů od vzniku samostatné České republiky. Čili očekával bych, že zájem členů vlády bude výrazně vyšší aspoň se tady zúčastnit. Já nepochybuji o tom, že ve veselejším prostředí a společnosti sleduje toto jednání ministr financí, zcela nepochybně, natolik ho znám. Ale u dalších členů vlády si nejsem tolik jist.

Chtěl bych se dotknout toho mimořádně krátkého úvodního slova ministra financí. Pan ministr ozřejmil, že už to tady říkal sedmkrát. Myslím ale, že k parlamentní činnosti patří také debata, diskuse, že bez toho to jaksi, ten parlamentarismus, nejde. Pan ministr a páni poslanci vládních stran, nevím, jestli pan poslanec Doktor, který se vyjádřil jasně v tisku i dnes, že nepodpoří tento balíček, patří k tomu vládnímu táboru – pokud se sám pokládá za vládního poslance, tak se mu omlouvám –, ale prakticky žádní vládní poslanci k tomu nehovoří. Ministři nehovoří. Jako kdyby celá věc byla jasná. Možná že jim je. No nechtěl bych znát jejich znalosti v daňové problematice, nechtěl bych je příliš zkoumat, ale nejsme tady u nějaké zkoušky na vysoké škole ani u maturity, proto to ponechávám stranou. Vypadá to, jako kdyby pánové neměli ani argumenty, anebo jsou tak arogantní. Musím si klást otázku, v čem to tedy je. Jestli v těch argumentech, v aroganci? Obávám se, že od každého trochu.

Myslím, že by občané, kteří sledují jednání této Sněmovny, a předpokládám, že tak učiní více občanů než k obvyklým bodům, uvítali, pokud by se vláda a opozice chovaly jako součást vyspělého západoevropského parlamentarismu. Zatím opozice vede dialog hluchých, vláda prakticky vůbec nereaguje. Zdá se, že ideálem vlády či pana ministra financí – ale myslím, že tím, že tady nejsou členové vlády další, až na jednu výjimku, což chci ocenit, pane ministře (Hegere) – ideálem vlády je, abychom nediskutovali vůbec. Možná že si to přejí, pak by to šlo rychle. Pak bychom jenom tady mačkali tlačítka a bylo by to velmi rychlé. Ale myslím, že bychom měli spíš spět k tomu, co je obvyklé v Německém spolkovém sněmu, britské Dolní sněmovně, abychom diskutovali o problémech, abychom diskutovali o věcech, které mohou zajímat veřejnost, protože znechucení veřejnosti, které je mimořádné v této době, z české politiky, je mimo jiné také proto, že lidé mají pocit, že politici jim ty věci nevysvětlují, nedokážou vysvětlit, nejsou kvalifikovaní, jsou líní, uzavření do sebe. Mohl bych pokračovat, to všichni jistě dobře znáte.

Jsou to tedy závažné změny, které tady dnes možná vládní koalice prosadí, nebo také neprosadí. Vláda tedy zaloví pořádně v kapsách lidí a pěkně vyšacuje jejich peněženky.

Smyslem existence této vlády měla být rozpočtová odpovědnost. A také se vyjadřovali, že jsou vládou práva a boje proti korupci. To ovšem dnes je v souvislosti s Nečasovou vládou vnímáno všechno jako protimluv, máme pro to krásné cizí slovo oxymoron. Hlavní protagonisté této vlády, pánové Nečas s Kalouskem, seděli již v Topolánkové vládě, které se přesně před pěti lety podařilo s účinností od 1. ledna 2008 prosadit tzv. reformní balík založený na snižování daní z příjmů a pojistného, který připravil veřejné rozpočty každoročně zhruba o 80 až 90 mld. korun. O tom jsem zde už mluvil mnohokrát, a nejen já. Myslím, že je to notoricky známo. Kdyby tuto částku měl dnes stát k dispozici, tak bychom žádné takovéto problémy, které tady teď musíme řešit, neměli.

V této souvislosti chci připomenout panu ministru financí, který často hovoří o nutnosti snižovat strukturální deficit, že v tom roce 2007, na který připravovala rozpočet ještě levostředová vláda pod mým vedením, skončilo hospodařením veřejných rozpočtů strukturálním schodkem – poslouchejte to číslo – 1,3 % hrubého domácího produktu. Byla stará daňová soustava, která pak 1. 1. 2008 padla, a stará legislativa, to je pravda. Čili 1,3 %. Nešlo jen o dobře zpracovaný reálný a přitom mobilizační státní rozpočet roku 2007, ale také o to, že v té době byl dobře nastavený daňový systém. Daňová reforma Topolánkovy vlády uplatněná od roku 2008, jejímž proklamativním cílem měla být stabilizace veřejných rozpočtů, prohloubila v roce 2008 strukturální deficit na 3,3 %. Jedna celá tři, tři celé tři o rok později, po tzv. reformě. Srovnejme si ta dvě čísla. V roce 2009, to už byl

rok recese, to je jistá polehčující okolnost, pak skončilo hospodaření vlády dokonce rekordním strukturálním deficitem 5,1 % hrubého domácího produktu. V tomhle roce se očekává něco přes 2 %. Takže jsme se ještě pořád po těch všech reformách daňových a škrtech nedostali ani na čísla z roku 2007.

Jestliže tedy dnes ministr financí mluví o potřebě snižovat strukturální schodek, napravuje pouze to, co Topolánková vláda svou dobrodružnou rozpočtovou politikou a svými experimenty způsobila.

Vím, že jsou to čísla, kterým laická veřejnost nevěnuje příliš pozornost, když to řeknu velmi šetrně. Ale je potřeba to tady pro úplnost říci, možná i pro úplnou informovanost vládních poslanců, a připomenout je také ekonomickým analytikům, kteří by s nimi měli často pracovat. Určitě je znají, jen o nich nemluví. Proč asi o nich nemluví? Protože by museli říci, že reformy vedly k hospodářskému debaklu této vlády a její předchůdkyně. Bohužel Nečasova vláda v chybné rozpočtové politice pokračuje dál. A můžeme jen spekulovat, zda je to dáno ideologickou předpojatostí této vlády, či její naprostou bezradností, nebo kolosální neschopností. Nevěřím totiž, že by to byl záměr.

Vláda snižuje strukturální deficit uskutečňováním opatření, v jejichž důsledku dochází k bezprecedentnímu přesunu těžiště daňového inkasa od zdanění příjmů a majetku k daním ze spotřeby nekončícím zvyšováním DPH. Když jsem odešel v září 2006 z vlády, byla nižší hranice DPH 5 %. Teď podle toho, jak to dneska dopadne, bude buďto 15, anebo 17,5 %. To je obrovský nárůst. A je zřejmé, že v tomto a příštím roce tento nárůst DPH znamená inflaci. A samozřejmě znamená také to, že se zvyšuje relativní daňová zátěž u středně- a nízkopříjmových skupin obyvatelstva, tedy u rodin s dětmi, zaměstnanců veřejného i státního sektoru, důchodců, nezaměstnaných, lidí se zdravotním postižením a sociálně potřebných, z nichž desetitisíce každý rok rozšiřují počty lidí pod hranici chudoby. Přesto je strukturální deficit nadále výrazně vyšší než v již zmiňovaném roce 2007. Zdražování a pokles reálných příjmů širokých vrstev, jehož jsme velmi intenzivně svědky v tomto roce, a příští rok nebude jiný, se logicky projevuje v klesající spotřebě domácností, které svou napjatou rozpočtovou situaci a obavy z budoucnosti řeší odkládáním zbytných výdajů, nákupů předmětů dlouhodobé spotřeby nebo jezdí za levnějšími nákupy běžného zboží do zahraničí.

Uvedl jsem zde v poslední době již několikrát příklad nákupů potravin, vlastně obdobného zboží v Německu a u nás. V základním spotřebním koši, který nakoupili moji spolupracovníci v německém supermarketu, vyšel nákup zhruba o třetinu levněji nežli v českém supermarketu, byť důchody v Německu jsou dvaapůlnásobně vyšší a platy dokonce třiapůlnásobně vyšší nežli u nás. Musím říci, že mě nepřekvapilo, že zvýšení DPH o 4 pro-

centní body nepřineslo v tomto roce žádné významné dodatečné příjmy, přestože vláda očekávala, že tak získá za celý rok navíc 23 mld. korun. Byla to fantaskní představa. Platí totiž obecně jev, kterému se říká cenová pružnost, a obvykle se s ním seznamují studenti již ve druhém ročníku vysokých ekonomických škol. Bohužel experti na Ministerstvu financí pracovali s chimérou.

Chci říci, že Národní socialisté ve svém programu u zboží a potřeb pro děti, to znamená oblečení, boty, pleny a učebnice, mají návrh uplatnění nulové DPH, podobně jako je to ve Velké Británii. To není žádný komunistický vynález, ale je to uplatňováno konzervativními a labouristickými vládami ve Velké Británii a nikdo do toho nechce příliš zasahovat, že by to změnil. Předpokládám, že takovým typem propopulačního opatření se vláda nehodlá inspirovat. Je to škoda. Je pro mě už ale naprosto nepochopitelné, že vláda při dosavadní zkušenosti o nevýběru DPH hodlá ve svých experimentech s touto daní pokračovat dál.

Zmínil jsem zde v Poslanecké sněmovně již několikrát kartelové dohody a monopolně vysoké ceny. Vláda k tomu přispěla svou naprostou lhostejností k deformovanému tržnímu prostředí. Připomenu, že se nejedná jen o potraviny – tam jsem zatím u nás uvedl v nižší sazbě DPH na potraviny 14 % , v Německu je to 7 %. Ale to přece nevysvětluje ten rozdíl, tu třetinu v té ceně v potravinách v německém a českém supermarketu. My ale máme v relaci českých platů a důchodů k německým vyšší také bankovní poplatky, ceny energií, ceny poplatků za mobilní telefony, za internet, za vodné a stočné, tedy můžeme v našich podmínkách hovořit o drahotě.

Ačkoliv se nám někteří členové vlády snaží dlouhodobě namluvit, i když v poslední době to ubylo, že původ hospodářského poklesu české ekonomiky je v krizi eurozóny, musím říci, že ani situace v eurozóně nám od příštího roku příliš nahrávat nebude, nebo v Evropské unii jako celku, nejen v eurozóně. Velmi pravděpodobně dojde ke stagnaci, či dokonce recesi.

Hlavní příčinou, proč česká ekonomika nastoupila na sestupnou dráhu ekonomického poklesu, je vládou ordinovaná fiskální restrikce v podobě navyšování nepřímých daní a nekonceptních škrtů ve státním rozpočtu. Ve druhém čtvrtletí tohoto roku podle předběžných údajů klesl hrubý domácí produkt v meziročním srovnání o 1,2 %, ve třetím dokonce o 1,3 %. Zdá se tedy, že nepříznivá čísla recese se spíše zrychlují, zatímco pro Českou republiku klíčová německá ekonomika zvýšila svou výkonnost meziročně téměř o 1 %.

Tady bych se rád zastavil. Pamatuji si na doby v roce 2005 a 2006, kdy německá ekonomika tak tak rostla, také někde do 1 %, a my jsme měli růst 7 a 6 %. V minulém roce německá ekonomika rostla, tahle obří ekonomika rostla o 3 %, v předchozím roce o 3,7 %, letos roste někde přes 2,5 % pol-

ská ekonomika, slovenská ekonomika mírně, i když ne nějak zázračně, roste také ekonomika rakouská. Česká republika je tak jedinou ze zemí centrální Evropy, která dosud nepřekonala předkrizovou úroveň hrubého domácího produktu z roku 2008.

Dámy a pánové, myslím, že ve světle těchto faktů nemůže nikdo zpochybnit tezi, že recese české ekonomiky má jedinou příčinu a tou je chybná hospodářská politika vlády, její snahy o snižování deficitu za každou cenu nepromyšlenými rozpočtovými škrti, které omezují hospodářský růst, a tím i příjmy veřejných rozpočtů, které se zpětně stávají příčinou deficitu. Je to, jak říkali staří latiníci, *circulus vitiosus*, začarovaný kruh. Vláda tak přichází znovu a znovu s dalšími rozpočtovými škrti a zvyšováním daní těm, kteří už nemají kde brát. Měla by si už konečně otevřeně přiznat, že její rozpočtová politika a její recepty na ozdravení veřejných financí skončily debaklem. Vláda prostě musí od základu změnit svou hospodářskou strategii a politiku. Měla by urychleně zpracovat svůj akční protikrizový plán a předložit materiál obsahující opatření na podporu hospodářského růstu, který zajistí rozpočtu potřebné příjmy.

Dovolte mi, abych na tomto místě znovu krátce opakoval aspoň hlavní oblasti, na které by se vláda měla zaměřit.

Vzhledem k ne úplně předvídatelné situaci v Evropské unii a eurozóně a ke zpomalování tempa růstu německé ekonomiky v příštím roce bychom se neměli spoléhat na to, že nám z problémů bude i nadále pomáhat export do Evropské unie, který se podílí na našem, řekněme, exportu někde mezi 80 a 90 %. Diverzifikace by se měla zvýšit. Čísla o vývoji průmyslu na třetí čtvrtletí hovoří v tomto směru jasně.

Je proto potřeba zastavit pokles reálných příjmů obyvatelstva a podpořit spotřebitelskou poptávku, tzn. skončit se zvyšováním DPH. Tady jsme ovšem rozhodli, nebo vy jste rozhodli, vládní většina, o něčem jiném dneska. Zastavit zvyšování spotřebních daní, zastavit ožebračování seniorů, omezení valorizace penzí a zajistit alespoň mírný reálný růst platů zaměstnanců veřejného sektoru. Tedy dělat opak toho, co vláda dělá. To ovšem tato vláda není schopna.

České vývozce je pak třeba podpořit posílením kapitálu EGAP, České exportní banky, Českomoravské záruční a rozvojové banky, a jak jsem naznačil, diverzifikovat zahraniční obchod směrem k dynamicky se rozvíjejícím trhům, jako jsou země BRICS. Víím, že pan ministr průmyslu už o tom hovoří. To je první dobrá známka toho, že se to někdy v budoucnu může podařit. Ale obávám se, že ne této vládě.

Vláda by měla upravit systém investičních pobídek s cílem přilákat investory, především do hospodářsky zaostávajících regionů a mikroregionů, tedy okresů se strukturálními problémy a s dlouhodobě vysokou nezaměstnaností, jako je Ústecký kraj, Moravskoslezský kraj a

nejméně dvacet okresů prakticky po celém území státu. Obnovit dynamiku soukromých investic. Víte, v těch letech 2005 až 2007, ve třech letech, činily zahraniční investice 21 mld. eur, tedy v průměru 7 mld. eur. Možná že by bylo dobré, kdyby pan premiér řekl predikci, odhad tohoto roku a predikci na příští rok, kolik to bude. Budou to v příštím roce 3 mld.? No, budeme vyvěšovat prapory. Ale samozřejmě ty investice, to jsou nová pracovní místa. Tisíce, desettisíce nových pracovních míst.

Dále je nezbytné s využitím zdrojů evropských fondů, Evropské investiční banky a PPP projektů zvýšit veřejné investice do oblastí s vysokým multiplikačním efektem, tedy do výstavby a modernizace dopravní infrastruktury, bytové výstavby, životního prostředí a dalších veřejných staveb, např. nemocnic či domovů pro seniory. Vláda jako by vůbec neměla ambici něco udělat s bytovou výstavbou. Výstavbu podnítit. Podpořit výstavbu sociálních bytů, komunálních nájemních bytů. Viděl jsem třeba v Anglii – nemluví o Velké Británii, protože ve Skotsku je to zase trochu jinak – takové projekty, které se prakticky obešly bez veřejných dotací, bez dotací z veřejných rozpočtů. Projekty výstavby komunálních nájemních bytů, startovacích bytů i bytů sociálního charakteru.

Stavební produkce zaznamenala ve druhém čtvrtletí meziroční pokles 5 %, ve třetím už to bylo 10 % a stále ještě nejsme na dně. Je tedy otázka, jak hluboko ještě stavebnictví klesne. Obávám se, že to budou až překvapivá čísla a že ten vrchol krize ve stavebnictví může nastat až někdy v roce 2014 i 2015. Vláda má určité nástroje, kterými může propad stavebnictví významně zmírnit. (Nesrozumitelné) zkrátka ve vládním programu na podporu třeba bytové výstavby, tak jak jsem to naznačil.

Současně je možné učinit opatření na posílení příjmů státního rozpočtu. Vláda ale musí hledat prostředky tam, kde opravdu jsou, tzn. obnovit standardní systém progresivního zdanění několika daňovými pásmy. Ochránit přitom malé a střední české firmy. Zavést více sazeb daně z příjmů právnických osob pro podnikatelské subjekty s různou tržní silou. To je ta ochrana malých a středních podniků, protože ty by mohly zůstat se sazbou, která je nyní, ale podniky oligopolního charakteru, ty by mohly a měly mít vyšší daňovou zátěž.

Dámy a pánové, proč nehovořit o obnovení daně z dividend? Jen tak mimochodem, v posledních pěti letech v průměru ze země odchází 270 mld. korun dividend každým rokem. A také zavést daň z finančních transakcí. Tohle samozřejmě by přineslo do státního rozpočtu velké částky. V této souvislosti musím říci, že nerozumím ministru financí, který zavedení daně z finančních transakcí odmítá s argumentem, že by se taková daň promítla v cenách bankovních produktů a v konečném důsledku dopadla na klienty.

Pane ministře, myslím, že zvýšená sazba DPH na potraviny a léky také

významně dopadá na spotřebitele, a zvýšili jste ji. Ten skutečně zásadní rozdíl mezi potravinami a léky a bankovními produkty snad všichni cítíme. Zatím českým bankám, snad až na jednu výjimku, zisky v tomto roce často velmi výrazně rostou. Za tři čtvrtletí v souhrnu vydělaly velké české banky tolik, co tyto banky vydělaly v souhrnu za celý minulý rok. Já jim to přeju. Dámy a pánové, ale jde také o to, aby alespoň část zisku, dividend, zůstala doma, aby ty banky neřešily vysokými dividendami všelijakou finanční situaci mateřských bank.

Dámy a pánové, myslím si, že je dobré, že tento materiál, alespoň někteří z nás, zevrubně znají a že se s ním seznámili. A já chci v závěru říct, že samozřejmě nebudu pro tento materiál hlasovat, a doufám, že ten 101. hlas tahle koalice nenajde. Děkuji. (Potlesk dvou poslanců v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další přihlášku do rozpravy evidují ze strana pana poslance Babáka. Připraví se pan poslanec Bárta.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych taktéž reagoval na vládní novelu zákona o daňovém balíčku, který se tady ocitl ze Senátu vetem. Rád bych připomněl, že Věci veřejné k tomuto vládnímu návrhu podávaly několikrát několik pozměňovacích návrhů a Věci veřejné nesouhlasí zásadně se zvýšením DPH o 1 % na 15, resp. 21 %, a proto jsme chtěli zachování daně z přidané hodnoty na 14, resp. 20 %. Rád bych připomněl, že už několikrát jsme tady na půdě Poslanecké sněmovny vysvětlovali a dávali i spoustu argumentů pro to, jaký je nesmysl, jaká je finanční hloupost zvedat v tuto chvíli, v tuto dobu, DPH. Rád bych se též opřel o konkrétní čísla z krátké historie, která tomu napovídají.

Především jde výběr daní, o celkový výběr daní, který byl v roce 2009, 2010, resp. v roce 2011. Ten nám samozřejmě napoví to, že i prognóza roku 2013, na které je postaven státní rozpočet a kterou řeší tato vládní novela, tzn. příjem do rozpočtu zhruba o 18 mld. větší než v roce 2012, a to z důvodu právě zvýšení sazeb DPH o 1 %, je nesmysl. Je to samozřejmě logické, protože jsme se dostali již za hranu toho, kdy se, jak funguje Lafferova křivka, daně vybírají, když se daně přidávají. V tuto chvíli se opravdu, a hovořili o tom i mí předřečníci, dostáváme za pomyslný bod – když zvýšíme daně, tak naopak vybereme méně, protože poplatníci budou více přemýšlet nad optimalizací daní a též nad daňovými delikty.

Rád bych připomněl, že v roce 2009 byl schválený rozpočet 1,114 bilionu na straně příjmů – a ve skutečnosti se vybralo 974 miliard. Je to rozdíl 140 miliard. Možná někdo by mě mohl opravit, že v tu dobu byla právě recese, nicméně když se podíváme na rok 2010, resp. na rok 2011, tak rozdíly jsou tam též patrné, a v roce 2010 bylo 22 miliard, které se nepodařilo

Ministerstvu financí vybrat, a v roce 2011 jsme na 43 miliardách korun.

Již pan kolega Doktor tady velmi sofistikovaně popsal situaci roku 2012, kdy opravdu počítáme, že nevýběr daní bude zhruba kolem 50 miliard korun. To znamená, že veškerá predikce roku 2013 a postavený státní rozpočet jak na příjmové, tak na výdajové stránce, o které se ještě zmíním dál v dalším bodu k rozpočtu roku 2013, tak teď zejména příjmové stránce jsou opravdu chybné.

Rád bych tedy tady avizoval stanovisko klubu Věcí veřejných, že Věci veřejné nemohou podpořit daňový balíček právě z těchto důvodů, právě z důvodu zvýšení sazeb DPH o 1 %, nesmyslné zvýšení sazeb DPH o 1 %, kdy očekáváme naopak v roce 2013 pokles výběru daní, pokles výběru jak daně z přidané hodnoty, tak samozřejmě i dalších daní, ale právě z těchto důvodů, kdy si Ministerstvo financí myslí, že pomyslným zvednutím daně vybere o zhruba 18 miliard méně. Je to čirý nesmysl, a proto v tuto chvíli nemůžeme zvednout ruku pro tento daňový balíček.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do diskuse je pan poslanec Bárta, připraví se pan poslanec Zgarba.

Poslanec Vít Bárta: (Přichází s basou plzeňských piv, ovázanou vánoční mašlí, a pokládá ji na řečnický pult.) Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, promiňte mi to, že jsem basu piv přinesl na plénum Poslanecké sněmovny. Plním slib, který jsem řekl o víkendu, a to je to, že panu ministru financí a panu premiérovi bych rád věnoval vánoční dárek, který velmi úzce souvisí s tématem, které nyní projednáváme.

Pan předseda sociální demokracie, pan Sobotka, tady říkal, že ono zvedající se DPH jest příčinou drahých potravin. Já musím rovnou nicméně říci to, že drahé potraviny v Čechách nejsou jen výsledkem dražšího DPH, ale jsou kumulací několika politických rozhodnutí, která se dotýkají nejenom pravé, ale i levé části této Sněmovny.

Basa piv je v tomto směru symbolem, který lze čistě ekonomicky vyjádřit srovnáním účtenky toho, kolik basa piv české Plzně stojí v německém Weidenu a kolik stojí zde v Praze. Když se podíváte na ty dvě účtenky (ukazuje list s nalepenými účtenkami), když se podíváte na to cenové srovnání, basu české plzně koupíte v Německu o 167 korun levněji než v Praze. A jestliže vezmeme náklady na dopravu v osobním automobilu čtyř osob, jestliže vezmeme to, co se do toho auta vejde, kolik stojí náklady na benzin, můžeme říci, že jenom kvůli tomu pivu se z Plzně, ale bohužel i Prahy vyplatí do Weidenu na vánoční nákup dojet.

Jak jsem říkal, nejde jen o vyšší DPH, ale na začátku toho procesu stojí DPH, resp. jakékoliv zvyšování DPH. A já si vám zde dovoluji nyní odpre-

zentovat podstatu toho, proč v Německu jsou potraviny mnohem levnější než v Čechách. Začnu u toho, že v Čechách oproti Německu máme podle analýz nezávislé analytické skupiny GfK společnosti Incoma zcela jednoznačně mnohem koncentrovanější trh než v Německu. V Německu není žádný pivovar, který by měl více než 10 % trhu. V Čechách Plzeňský prazdroj drží více než 40 % trhu s tím, že pokud bychom k tomu připočítali ještě Staropramen jako druhého nejsilnějšího výrobce, jsme přes 50 % trhu. Podobnou situaci můžeme, tak jako u piva, nalézt kupříkladu i u pekáren, mlýnů a vůbec českého pečiva. České pečivo za poslední dva roky kupříkladu na ceně rohlíku vzrostlo o 60 %. Cena pšenice za poslední dva roky vzrostla o necelých 20 %. Nicméně ten rozdíl lze vyjádřit opět v otázce koncentrace trhu. Pan Babiš a jeho pekárenská lobby drží 35, v případě mlýnů dokonce 40 % trhu. Opět příklad koncentrovaného trhu.

To, že zde máme tak silný diktát výrobců potravin, nicméně není chybou pana ministra Kalouska, ale na svých webových stránkách sociální demokracie se chlubí, že ona prosadila s platností od února 2010 zákon o významné tržní síle, který zcela jednoznačně podporuje cenový diktát potravinářské lobby. B je, že potravinářské lobby zvyšují své ceny s argumentací, že se zvedá cena elektřiny, že se zvedá cena ostatních vstupů, a samozřejmě zneužívají zvyšování DPH. Pravicoví členové NERVu velmi často opakují, že jakékoliv změny v daňové politice jsou pro stát špatné, že nejlepší daňová reforma je taková reforma, kdy by se s daněmi aspoň deset let nehýbalo. Tady v tomto konkrétním příkladu můžete vidět, co znamená jednocentní zvýšení DPH. Samo o sobě to je jedno procento, s chováním potravinářské lobby to bude mnohem víc než ono jedno procento. Jinými slovy řečeno, kumulativní efekt hloupých rozhodnutí zdražuje české potraviny tak, že v Čechách bez ohledu na výrazně menší platy než v Německu máme mnohem dražší potraviny než u našich sousedů. Není to problém jenom Německa, je to kupříkladu i problém Polska.

Když k tomu připočítáme to, že onen podfuk se zvyšováním DPH je mimo jiné, tak jak už tady zaznělo, v tom, že se reálně oněch 16,5 miliardy nevybere, když k tomuto podfuku ještě přidáme to, že pan ministr Kalousek má na ceně státního dluhu, resp. v kapitole státního dluhu a ve všeobecné pokladní správě, dostatečnou vatu, která je dokonce větší než oněch 16,5 miliardy korun, které by se na DPH měly vybrat, můžeme říci, že mimo hmatatelného zvýšení ceny potravin, mimo hmatatelného snížení životní úrovně a možností toho, co si Čech v Čechách koupí, jinak nemá toto rozhodnutí žádný pozitivní efekt.

Přidám ještě jeden, o kterém si nejsem jist, že tady zazněl. Na začátku roku 2011 jsem podporoval zvýšení DPH s nadějí, že peníze utržené ze zvýšení DPH půjdou na důchodovou reformu. A já si myslím, že z tohoto hlediska opět je zapotřebí si připomenout nejenom hříchy pravé, ale i levé

strany toho hřiště, a je zapotřebí připomenout sliby třináctých důchodů, které tady v roce 2010 jednoznačně zaznívaly. Problém nicméně je ten, že ta pravá strana zapomněla na to, že výběr z daní měl jít čistě na důchodovou reformu, a dokonce zapomněly TOP 09 a ODS na vlastní volební program s tím, že žádná mezigenerační solidarita, která mimochodem byla součástí dohodnuté důchodové reformy, se do dnešních dnů neuskutečnila. Naopak. Opakovaná snaha pozměňovacích návrhů Věcí veřejných na zavedení mezigenerační solidarity, která by mimochodem zmenšila počet lidí, důchodců, kteří se ocitnou v zásadní ekonomické, velmi obtížně řešitelné situaci díky snížené valorizaci důchodů, která mimochodem, když k tomu připočteme to, že právě ono zvýšení DPH přineslo 3,5procentní inflaci, po očištění dejme tomu, i kdyby to bylo 1,6 % nebo 2 %, to je celkem jedno, přesto ten kumulativní negativní efekt se nám vrací jako bumerang i z této nikoliv druhé, ale spíše třetí, či dokonce čtvrté strany.

Dámy a pánové, dovoluji si nyní v rámci této debaty apelovat na to, abyste nepodporovali zvýšení DPH, a pana premiéra a pana ministra financí se vši pokorou prosím o to, aby přijali můj symbolický dárek oné basy plzeňského piva, které vyjadřuje, jak české Vánoce za německé ceny se mohou díky všem reformám a pseudoreformám naplnit. (Pokládá basu piv do vládní lavice.)

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic VV.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Zgarba. (O slovo se hlásí ministr Kalousek.) Velmi se omlouvám, pan ministr Kalousek s přednostním právem.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane poslanče, já bych si to klidně vzal. Zvlášť v předvánočním čase je běžné, že si kolegové dávají dárky, ale já vážně nevím, jak by to v tomto justičním čase posoudil soudce Šott, tak já si to prostě netroufnu.

(Ozývají se hlasy ze sálu: Tak to rozdejte!)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan kolega Zgarba jako další přihlášený, připraví se pan poslanec Krátký.

Poslanec Petr Zgarba: Dobrý podvečer, kolegyně a kolegové. Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vládo, nebo pane ministře, také přeji příjemný večer.

Já vás chci ubezpečit, že nehodlám v tuto podvečerní hodinu a v adventní čas vás dlouho zdržovat a unavovat proslovy. Chci hovořit ke kapitole ministra zemědělství a tady k panu ministrovi financí na

téma zhoršování postavení českých zemědělců v evropské konkurenci.

V balíčku, který budeme za chvíli schvalovat, je jedním z nástrojů na úspory v rámci vládních výdajů postupné rušení zelené nafty. Vláda si tímto opatřením slibuje, že ušetří 1,7 mld. Kč, ale pravděpodobně si neuvědomuje, že přisypává do částečně poškozeného soukolí v rámci evropského potravinářského komplexu písek. Fakt je, že čeští zemědělci čím dál méně vyrábějí vepřového masa, mléka, hovězího, pěstuje se méně brambor na polích v České republice. Abych tu úvahu zkrátil, tak veškeré prvovýrobní procesy, které jsou náročné na naftu a vyžadují vysokou kvalifikaci, intenzitu a velkou snahu od prvovýrobců v zemědělství, budou tímto opatřením výrazně poškozovány. Alternativa, kterou zrušením zelené nafty nabídneme českým zemědělcům, je přímé přesměrovávání ať už na národní, či evropské dotace, to je úplně jedno, a cesta do extenzity. To zcela jistě pro české potravinářství a zemědělství a posléze pro českého občana není žádoucí. Domnívám se, že v koutku duše si to nepřeje ani vláda.

Pokud máme někde ušetřit 1,7 mld. Kč, tak si myslím, že je v silách ministra zemědělství, aby se podíval do organizačních složek státu, probral jejich výdaje a ušetřil řekněme jednu miliardu. Dalších 0,7 mld. je možné po dohodě ministra financí a ministra zemědělství ušetřit a je jedno, jestli je to kofinancování evropských podpor, či na národních dotacích, takzvaných bio-eko dotacích, na mulčovacích dotacích, zkrátka na pracích a podporách v zemědělství, kde se poskytují peníze za žádnou tržní produkci.

Pokud to myslí vážně současná vláda s agropotravinářským komplexem, tak zcela jistě když ne při dnešním hlasování, tak věřím tomu, že se k tomu v budoucnu, a to v průběhu příštího roku, protože ještě v příštím roce bude platit částečná vratka spotřební daně, vrátíme a změníme to, protože zcela vážně přesměrováváme podnikatele, kteří chtějí být samostatní, kteří si na své živobytí chtějí vydělat, směřujeme je do extenzity a do závislosti na dotacích. To nemůže být přání ani občana a zcela jistě nikoho z nás.

Děkuji za slovo, toť vše.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zatím posledním přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Krátký. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji. Příjemné odpoledne nám všem, co jsme tady vydrželi. Dovoluji si k tomuto materiálu, který tady byl předložen, říci něco ze své osobní zkušenosti a něco citovat.

Můj osobní názor na daňové zákony předkládané pár dní před koncem roku v tempech, jak byly poslední změny předkládány, nepovažuji za di-

letantství, ale za sabotáž. A pokud je člověk v tak strašné depresi jako podnikatel, který by se měl rozhodovat, co vlastně bude dělat, s kým to bude dělat, za kolik to bude dělat, tak jsem se obrátil k takovým nezpochybnitelným autoritám, jako je určitě pro většinu z nás Jan Antonín Baťa.

Já bych vás, dámy a pánové, poprosil sám, abyste se zklidnili, protože budu citovat z jeho knihy Budeme stát pro 40 milionů lidí. Je to v roce 1936 a jedna z posledních kapitol se jmenuje Právní jistota. Já si dovolím přečíst pár odstavců z této části:

Každé budování, zejména však budování státu, vyžaduje dlouhodobých cílů a stoprocentního úsilí v přítomnosti... (V sále je velký hluk, zdá se, že nikdo neposlouchá. Řečník se obrací na předsedajícího.)

Pane kolego, že si nevážíme navzájem sami sebe, tomu se nedivím. Diletantů je tady hromada. Ale neumět si poslechnout moudra Bati, považuji za vrchol drzosti!

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, já se omlouvám. Pokusím se zjednat větší klid v jednacím sále. Ten ruch je způsoben vracejícími se poslanci.

Kolegové, budme tak ohleduplní a ztišme se na poslední příspěvek v rozpravě... (Bez odezvy.)

Opravdu vás naléhavě žádám, zaujměte svá místa a vyslechněme poslední příspěvek do rozpravy. (Intenzita hluku se snížila jen nepatrně.)

Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Krátký: Každé budování, zejména však budování státu, vyžaduje dlouhodobých cílů a stoprocentního úsilí v přítomnosti. Jediná půda, z níž mohou vyrůst dlouhodobé cíle i stoprocentní příčinnost občanů, je právní jistota. (Hluk v sále – řečník vyčkává.) Je to také půda, z níž se rodí občanský cit a obětavá vůle pracovat pro stát.

Kdo má dřavou střechu, postaví si novou jediné tehdy, když má jistotu, že mu zůstane jeho střecha za rok, za dvacet let, stále. Kdyby v našem zemědělství byla taková chaotická nejistota, jaká byla vnesena po válce do průmyslu, rovnal by se hektarový výnos v Československu ruskému a místo nadbytku obilí bychom hladověli a měli ho nedostatek. (Hluk v sále trvá.)

Pane předsedající... Já přece jenom požádám i pana premiéra, jsem rád, že sem přišel, ale pokud to nebude poslouchat on, tak to mezi námi asi ztrácí smysl, abych to četl. (Ohlas v sále.) Já mu to předám potom.

V průmyslu, v živnostech bude u nás tak dlouho nezaměstnanost, pokud se podnikatelé nebudou cítit při své práci tak bezpečni jako sedlák na své půdě. Jediné, co může vytvořit tento stav, je právní jistota, která je vyšším produktem jistoty politické. Právní jistota znamená více než dobře fungující soudnictví – znamená trvalost právního stavu. Tato jistota začíná u

tvorby zákonů, je v jejich zpracování, v jejich počtu a jejich trvalosti a obecnosti.

Jsou určitá přirozená pravidla, jež platí nad zákony, protože jsou založena na lidové povaze. Jedním z nich je zkušenost, že čím více zákonů, tím méně právního řádu a jistoty. Čím větší rychlost ve výrobě zákonů, tím kratší jejich trvání a tím větší chaos. Nejosudnější mezi nimi jsou nouzové zákony a nařízení výjimečná. (Řečník opět vyčkává pro hluk v sále.)

Ačkoli kapitolu o právní jistotě uvádím na místě posledním, protože v rámci soukromých možností mám poslední vliv na dosažení tohoto stavu, je to přece jen základní složka v budování státu. Míra nezaměstnanosti ve státě je přímo úměrná míře právní jistoty nebo nejistoty. Nezaměstnanost, bída, bankroty jsou pokuty, jež moderní lidstvo platí za porušení této hlubší právní jistoty, jež znamená nejen řádné soudnictví, ale hlavně bezpečnost před politickou demagogií, konfiskacemi, sabotážemi apod.

Právní nejistota vytváří ovzduší, v němž i nejpilnějšímu a nejvynalézavějšímu pracovníku klesnou ruce a řekne si: "Nač? Proč? Marnost nad marností!"

Absolutní právní jistotu potřebuje zejména každá činnost investiční, protože tato činnost znamená oběti v přítomnosti přinášené v důvěře v budoucnost.

Nedomnívejme se, že právní jistota slouží pouze jedné vrstvě obyvatelstva a že na ni mají zájem jediné podnikatelé. Právní jistota a trvalost právního státu (dle písemného podkladu: stavu) jest jedinou cestou, jak spolehlivě a trvale zvýšit příjmy milionů lidí pracujících za mzdu.

Podle statistik státního (dle písemného podkladu: sociálního) pojištění je roční průměr příjmů lidí pracujících u nás za mzdu asi – a jsme v roce 1936 – 5 tisíc korun, čili deset stokorun týdně (dle písemného podkladu: 100 Kč týdně). Naším cílem by mělo být do čtyř let zvýšit tento roční průměr na 10 tisíc Kč ročně. Mám tím na mysli skutečné zvýšení životní úrovně, tedy zvýšení spotřeby, a ne pouhé nominální zvýšení mezd, když finanční, celní a obchodní politikou byly ceny zboží napřed vyhnány do výše. Takové zvýšení mezd nezáleží ani na dobrém srdci podnikatelů ani na síle tlaku, jaký se na ně vykonává. Aby takové zvýšení mezd mohlo nastat, musí se vyrábět a vydělávat ustavičně. Rozhoduje o něm výkonnost dílen, obchodu a dopravy. A o těchto rozhoduje výše investic.

Já si myslím, že tato část by mohla stačit. Pro ty, kteří jste přišli pozdě, citoval jsem z Jana Antonína Bati, rok 1936 – Budeme stát pro 40 milionů lidí. Tuto publikaci je možno stáhnout na internetu. Ti, kteří jste ze Zlínska, ji možná znáte. Možná že si ji nechcete pamatovat. Já bych si dovolil vás požádat, abychom se opravdu po těch dvaceti letech chaosu, zmatku, bince a já nevím čeho všeho už vrátili konečně k tomu, po čem volali naši

moudří předkové, kteří byli autoritami, a ne nějací – nebudu to radši komentovat.

Pane premiére. (Obrací se směrem k místu určenému premiérovi, ten momentálně hovoří s poslanci na jiném místě v sále.)

Pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, já vím, že váš zájem o takové materiály asi není velký, ale přesto si vám ho dovolím předat na váš stůl. Přeji vám úspěšné jednání. (Řečník předává dokument na místo určené premiérovi. Potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Z místa se ještě hlásí do rozpravy pan poslanec Zemek.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji pěkný podvečer. Zazněla tady spousta příspěvků, spousta názorů. Já si nemohu v tuto chvíli odpustit drobnou reminiscenci. Mně to trochu připomíná situaci z druhé poloviny devadesátých let. Je tady určitá podobnost. Tehdy zde také byla pravicová koalice, která vládla–nevládla. Také zde byla ekonomická situace velmi špatná. Tehdejší vládní koalice předložila také soubor opatření. Shodou okolností tomu také říkali balíček. Jak to dopadlo, víme všichni. Já to tady nebudu rozebírat. Ale dovolil bych si tady použít komentář tehdejšího vůdce opozice, který právě ten soubor opatření okomentoval – a ono se to dobře hodí i na dnešní situaci. Takže, dámy a pánové z vládní koalice, ty vaše balíčky připomínají situaci, kdy rolník má kozu, hodlá ji krmit jako králíka a čeká, že bude dojít jako kráva. A ono to tak nefunguje.

Nemusím podotýkat, že nebudu hlasovat pro tento balíček.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Protože žádnou další přihlášku do rozpravy nevidím, rozpravu končím. Táži se pana ministra, eventuálně pana zpravodaje, jestli si přeje závěrečná slova. Ne.

Protože zákon byl Senátem zamítnut, přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Takže prosím o nastavení kvóra.

Děkuji.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodku veřejných rozpočtů podle sněmovního tisku 801/3."

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 288, přihlášeno 193, pro 102, proti 88.

Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. Tímto končím projednávání tohoto bodu. (Potlesk v řadách koalice.)

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

103.

Vládní návrh nového zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 857/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo zpravodajů ministr financí pan Miroslav Kalousek a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Suchánek. Pozměňovací návrhy k předloženému návrhu zákona jsou uvedeny ve sněmovním tisku 857/3.

Před otevřením rozpravy poprosím pana zpravodaje rozpočtového výboru, pana poslance Suchánka, aby přednesl návrh postupu při hlasování. Ještě před tím se hlásí s přednostním právem pan ministr Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi několik slov před závěrečným hlasováním, před jistě zásadní, de facto exekutivní, de iure legislativní normou, kterou je návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2013.

Především dovoluji, abych poděkoval všem gesčním výborům za podrobné projednání jednotlivých kapitálních sešitů, abych poděkoval rozpočtovému výboru za syntézu těchto jednání a za závěrečné doporučení, se kterým souhlasím – k tomu se dostanu. Abych ze slušnosti poděkoval i volebnímu výboru, nicméně bych konstatoval, že je to poprvé za 22 let, co si pamatuji, že volební výbor nerespektoval proces a jistou zastřešovací hegemonii rozpočtového výboru, a já být předsedou rozpočtového výboru Suchánkem, tak bych si to od předsedy Mencla líbit nedal. Ale to je samozřejmě otázkou vnitřních mechanismů Poslanecké sněmovny, já vám do toho nesmím mluvit.

Dovolte mi, abych vedle toho, že vás samozřejmě požádám, abychom schválili tento návrh rozpočtu, tak upozorňuji na to, že je opřen v příjmové části o balíček daňových změn, který byl před několika minutami schválen, a že poté, co Sněmovna bezpečnými 102 hlasy – jak jsem si všiml, při neúčasti nezařazeného pana poslance Pekárka stále 102 hlasy – podpořila tyto daňové změny, jsem přesvědčen, že nás to opravňuje a že to není v rozporu s rozpočtovými pravidly, aby bylo hlasováno o návrhu o státním rozpočtu.

Dovolte mi, abych řekl, že jako ministr financí i jako člen vlády, která předložila podle svého nejlepšího vědomí a svědomí strukturu jak mandatorních výdajů, tak politických priorit, které obsahují objemy fakultativních výdajů v rámci poměrně úzkého prostoru, který fakultativní výdaje vládě dávají, nejsem nakloněn žádným změnám a v podstatě nemohu podporovat žádné pozměňující návrhy, protože bych měl hájit vládní návrh tak, jak je předložen. To chci představit.

Druhá věc je samozřejmě potom reálná politika, neboť vláda nemá v Poslanecké sněmovně stoprocentní většinu poslanců všech tří vládních stran a vláda samozřejmě musí usilovat o to, aby hlasování o pozměňujících návrzích kromě jiného zajistilo při závěrečném hlasování bezpečnou většinu. Z tohoto hlediska a na základě tohoto přístupu souhlasím s návrhem rozpočtového výboru a při hlasování ho doporučím, neboť je to politická dohoda v rámci slušných politických dohod.

Všechny ostatní pozměňující návrhy, které zazněly ve druhém čtení na plénu, nepodporuji, podporovat nemohu. Opět nemohu ignorovat reálnou politiku a reálnou diskusi napříč politickým spektrem při vědomí, že vláda nemá bezpečnou většinu, a tuším, ba vím, obávám se, že dokonce vím, že bude přijat pozměňující návrh, který v určité části zajistí na výdajové straně podporu nikoli české kinematografii, jak se někdo domnívá, ale investiční pobídky zahraničním filmovým producentům, kteří pak zprostředkovaně nabídnou práci kaskadérům a obslužnému personálu českého filmového průmyslu. Spíše si myslím, že to patří do kategorie průmyslových investičních pobídek, nikoli do kategorie podpory české kultury. A to je jenom můj osobní názor, já jsem jen relativně omezený ministr financí a musím respektovat, že pro tento pozměňující návrh je tady výrazná většina. Zazněl dokonce ve dvou variantách. Já nemohu, jakkoli oba dva ty návrhy sledují stejný cíl, tzn. zajistit investiční pobídky pro zahraniční producenty v objemu 500 milionů korun, nemohu podpořit, musím zásadně odmítnout návrh obsažený pod čísly, tuším, B4, B5 vzhledem k tomu, že bude-li přijat návrh rozpočtového výboru, pak nemohu souhlasit s tím, že budeme bilancovat vůči stavebnímu spoření a penzijnímu připojištění. Naopak. Onen boom na konci roku nás možná vystaví do situace, že těch prostředků tam bude spíše méně než více. Rozhodně tam není prostor k jejich krácení.

Budu samozřejmě i proti tomu druhému návrhu, neboť si o tom myslím své a prostě ten návrh nemohu podporovat, ale smírím se s tím, že Sněmovna, která je suverén – a kdo je nějaký ministr financí? –, smírím se s tím, že Sněmovna tento návrh prohlašuje a schválí za předpokladu, a to tady říkám zcela jednoznačně a otevřeně a říkám to i na základě rozhovorů, které jsem vedl ve vládní koalici, že bude-li tento pozměňující návrh přijat – znamená, že já pro něj hlasovat nebudu –, ale bude-li přijat, tak to v

žádném případě nesmí znamenat, že bude-li ležet na stole návrh na efektivní pořízení budovy Nejvyššího kontrolního úřadu, aby měl sám svůj vlastní objekt a nemusel poměrně nákladně být v nájmu, že vláda v takovém případě, bude-li ten návrh prokazatelně efektivní, nalezne během roku řešení sama v rámci schváleného státního rozpočtu příslušnými rozpočtovými opatřeními. Za této podmínky a za této deklarace se s tím pozměňujícím návrhem, jakkoli s ním nesouhlasím, smírím. Se všemi ostatními pozměňujícími návrhy zdvořile nesouhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pozměňovací návrhy jsou tedy ve sněmovním tisku 857/3. Tady je trochu jiná procedura než u normálního projednávání zákonů, a proto teď požádám zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Suchánka, aby nám přednesl návrh postupu při hlasování. Prosím, pane poslanče, ten návrh postupu.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. I když se jedná o velmi důležitý zákon, procedura bude relativně jednoduchá.

Budeme hlasovat v prvním o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru jako o celku, včetně textových pozměňujících návrhů. Potom bychom hlasovali o tabulce B2, o jednotlivých pozměňujících návrzích postupně, tak jak byly podávány. Pak bychom hlasovali o celku, tj. o usnesení rozpočtového výboru, který schvaluje zákon o rozpočtu, tak jak bylo navrženo rozpočtovým výborem, včetně eventuálně přijatých pozměňujících návrhů, a jako poslední by bylo hlasování o návrhu poslance Urbana na doprovodné usnesení. To je celá procedura.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to byl návrh procedury. Ptám se, jestli ho někdo zpochybňuje. Pokud nikdo nic proti tomu nemá, tak musíme o této proceduře hlasovat. (Pokřik ze sálu: Bude rozprava?)

Bude. Tady je, pane kolego, jiný typ postupu ve třetím čtení, nejdříve jsme dělali proceduru, a pak bude rozprava. Takhle to je.

Zazvoním, i kvůli tomu hlasování. V této chvíli pouze o proceduře, kterou navrhl pan poslanec Suchánek. V této chvíli pouze hlasování o postupu, který navrhl pan zpravodaj. Rozprava bude až pak. Můžeme tedy odhlasovat návrh procedury, který tady zazněl. Ještě je tady návrh vás odhlásit. Tak vás všechny odhlašuji. Znovu prosím, abyste se přihlásili.

Ještě jednou zopakují: Hlasujeme pouze o proceduře navržené zpravodajem poslancem Suchánkem, tak jak nás s ní seznámil.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout proceduru, tak jak byla řečena, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 289, přihlášeno je 158 poslanců, pro hlasovalo 138, proti 6. Procedura byla přijata.

V této chvíli otevírám rozpravu ve třetím čtení a do ní mám tady přihlášky. První přihlášený do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, v souvislosti se státním rozpočtem pravidelně slýchám od vládních činitelů úvahy o fiskální stabilizaci, ale musíme vždy pečlivě rozšiřovat barvitě květy básnictví a suchou haluz skutečnosti, tedy Dichtung und Wahrheit, jak by řekl Johann Wolfgang Goethe. Stačí, když se vrátíme k minulým rozpočtům ministra financí Miroslava Kalouska a sledujeme, jak Wahrheit, šedá realita fiskální situace, na konci rozpočtového období ulétla od toho Dichtung, optimistického ministrova básnictví, které tomuto smutnému výsledky předcházelo.

Při pohledu na takto rozpotácená čísla je stabilizace to poslední, co člověka napadne. České státní rozpočty v posledních letech vrávorají, jako kdyby byly pod vlivem alkoholu. A něco podobného lze očekávat i nyní. Státní rozpočet na rok 2013 počítá s růstem hrubého domácího produktu, přestože ekonomika míří stále rychleji dolů. Před pár desítkami minut jsem o tom tady hovořil, nebudu ta čísla opakovat. Ať už to bylo myšleno jakkoliv, dopadne to jako vždycky. V průměru jednou za půl roku tady opakuji v nejrůznějších souvislostech, pokud jde o záměry vládní politiky návrhy zákonů, slova někdejšího ruského premiéra Černomyrdina: Chtěli jsme to nejlepší, dopadlo to jako vždycky.

Rozhodně stojí za pozornost, jak je letošní situace v české ekonomice dramatická. Představa, ze které se státní rozpočet na rok 2012 odvíjel, je úplně mimo. Státní rozpočet na rok 2012 počítal s růstem nominálního hrubého domácího produktu o zhruba 200 miliard korun, ale hrubý domácí produkt nejenže nevyroste vůbec, ale bude ve skutečnosti nižší, než byl v roce 2011. Bude dokonce nižší než v roce 2008. Už ve třetím čtvrtletí letošního roku byl český hrubý domácí produkt o 9 miliard korun nižší než ve stejném období roku 2011 a na konci roku 2012 bude nižší než na konci roku 2011, to znamená, že bude znovu nižší než v roce 2008. Jakkoliv je to smutné, nebude to pro realistického pozorovatele překvapení, protože jde o situaci, která se opakuje v té či oné podobě už pátý rok po sobě. Pokud hledáme v Evropě nějaké srovnání, zjišťujeme, že v našich zeměpisných šířkách jde o naprosto unikátní propadák, který je srovnatelný pouze s Řeckem a dalšími nebožáky z evropského jihu.

Snaha odvést nás z cesty do Řecka, se kterým šla v trochu jiné podobě ODS do voleb už v roce 2006 a zejména spolu s TOP 09 a Věci veřejnými v roce 2010, je zjevně vedena podle špatného kompasu. Plošné škrtý

zahnalý českou ekonomiku do nejdelší recese v historii samostatné České republiky. Soustředění celé hospodářské politiky na jediný ukazatel, na snižování rozpočtových schodků za každou cenu, a to cestou výdajových škrtů, aniž by se vláda zabývala obnovením hospodářského růstu, se neosvědčilo.

Vláda odmítá vidět další souvislosti, jako když si na hraně propasti zavážeme oči, aby nebezpečí pominulo. Vesla vlády obracejí loď českého státu směrem od Řecka, ale loď jaksí zařadila zpětný chod. Když to porovnáme s vynikající kondicí, kterou měla česká ekonomika před nástupem pravice v září 2006, kdy se Česká republika mohla chlubit jedním z nejrychlejšího hospodářského růstu v Evropě, směřovala k vyrovnaným rozpočtům a vykazovala jedno z nejnižších státních zadlužení v Evropské unii, je mně z toho hodně smutno.

Pozoruhodné je i porovnání složené daňové kvóty, která byla v roce 2006 o 0,7 % nižší, než má být daňová kvóta v roce 2013. A přitom tenkrát zadluženost v poměru k hrubému domácímu produktu klesala, zatímco nyní dosti dramaticky roste. Roku 2006 byla daňová kvóta 34,9 % z HDP, zatímco poměr zadlužení veřejného sektoru klesl oproti roku 2005 o jednu desetinu procentního bodu na 28,3 %. V těch letech 2004 až 2007 se udržovalo to číslo zadlužení v této relaci kolem 28 %. Příští rok má být souhrnná daňová kvóta 35,6 % z HDP, ale zadlužení míří ke 45 % hrubého domácího produktu. Nezadržitelně.

Smyslem Topolánkovy daňové reformy, na kterou Nečasova vláda navazuje, mělo být snížení daňové kvóty a snížení celkového zadlužení. Výsledek je do očí bijící. Ani jedno se nepovedlo. Nechci tím vůbec říci, že jsem pro další snižování daňové kvóty, určitě ne v současné struktuře, kdy je hlavním zdrojem rozpočtových schodků. Přitom ta neproduktivní část daňové struktury se zvyšuje. Stačí se podívat na vývoj daně z přidané hodnoty, kde zvýšení základní sazby o 4 procentní body v roce 2012 nepřináší prakticky žádný daňový výnos.

Nechci ta čísla kolem DPH opakovat, ale pokud jde o vliv DPH, tak najdeme v suchém konstatování zprávy, která doprovází projednávaný vládní návrh státního rozpočtu, tato slova – cituji: "V roce 2013 se odhaduje autonomní zvýšení inkasa daně z přidané hodnoty o cca 0,3 % ve srovnání s očekávanou skutečností roku 2012." Jinak řečeno, zvýšení dolní sazby o polovinu a také zvýšení horní sazby znamená jenom příslušné zvýšení cen, které má dále odčerpat finanční prostředky od středních a nízkopříjmových vrstev občanů.

Obvykle se ve Sněmovně handrkujeme, zda máme od daňových změn očekávat fiskální efekt nebo prorůstový efekt. To je ale trochu záludná i zavádějící otázka zároveň. Jedná se totiž v současnosti o téměř dokonalou kombinaci obojího. Jen bohužel s opačným znaménkem. Fiskální efekt

prakticky žádný, ale zato brzda růstu jako vymalovaná. Velmi přátelská kritika takové vládní politiky by zněla, že je poněkud zmatená a chaotická. Nepřátelská kritika, která by měla úmysl škodit, by se tu opravdu měla čeho chytit. Vláda se může bránit jen tím, co ministr Kalousek obvykle nabízí, když je v úzkých a nemluví zrovna o výhodnosti 30letého spoření do druhého důchodového pilíře, a sice když říká, že nikdo neví, co bude. Slovo nikdo asi jen odhaduje, ale za tím, že neví, za tím si jistě stojí.

Rozpor mezi zmíněným Dichtung und Wahrheit tedy trvá, navrhovaným čísly se nedá věřit. Letos nás představa o hospodářském růstu 2012 hodila o 200 miliard korun hrubého domácího produktu jinam. Na konci roku 2009 to bylo dokonce 400 miliard vedle. Byl to rok recese, leccos se dá pochopit. Nyní nám pan ministr předkládá predikci meziročního růstu hrubého domácího produktu o 62 miliard korun, zatímco ekonomika podle všeho zrychluje pokles, před pár desítkami minut jsem o tom hovořil, o 1,2 %, 1,3 % v druhém, třetím čtvrtletí. Ne dramaticky, ale přece. Z toho je zřejmé, že to ani v roce 2013 tahle čísla prostě neustojí.

Také o žádnou fiskální stabilitu tu nejde. Letošní rozdíl mezi básnictvím pana ministra financí a šedivou realitou života činí v přepočtu na rozpočtové příjmy zhruba stovku miliard korun. Tedy stovku miliard korun nad rámec plánovaného rozpočtového schodku. To se muselo znovu někde naškrtnout. Tak k tomu vláda přidala další porci dluhu, se kterou zákon o státním rozpočtu na rok 2012 původně nepočítal. Je jím finanční vyrovnaní s církvemi ve výši 59 miliard korun. Nebudu hovořit o započtení inflace, tam to může být až 96 miliard, ale nominálně to bude ta částka 59 miliard korun, která znamená nejen formální, ale skutečné zvýšení státního dluhu o tuto částku. Jedná se přece o slib státu, že splatí zmíněnou částku i s úroky během 30 let. To nelze realizovat jinak nežli zvýšením zadlužení. Žádnou rezervu na to nemáme. A hospodářský růst a z toho plynoucí růst daňových příjmů se nedostavily. Ostatně státní dluhopisy v tomto objemu už byly v minulých dnech prodány.

Ale co když to není chyba? Pan ministr financí a premiér Petr Nečas nás rádi proškolují o fiskální konsolidaci a přitom se překvapivě nezajímají o výběr daní. Státní rozpočet se konsolidovat musí, ale placení daní je v pojetí této vlády jaksi dobrovolné. Vlastně by byl hlupák každý, kdo by naznačil ochotu přispět svým dílem, když vláda věnuje největší energii tomu, aby se daňová povinnost nedala kontrolovat. Dělá to dokonce i v situaci, kdy nejde jen o peníze, ale doslova o život. Myslím, že tady o tom hovořil pan poslanec Doktor. Ani čtyřicítka mrtvých v metanolové aféře nepřiměla vládu k tomu, aby vyšla vstříc podnikatelským asociacím a všem těm, kdo by si přáli férovější tržní soutěž, a nadále tvrdošíjně odmítá registrační pokladny. Z nějakého důvodu ji vůbec nezajímá zkušenost ze zemí, kde jsou takové pokladny běžné a užitečné. Nejlépe to dělají

například na Tchajwanu. Přitom povinnost, aby každý uzavřený obchod zanechal kontrolovatelnou trvalou stopu, může být účinnou zbraní proti české nemoci – masovému pašování a podvodům. Tvrzení, že by registrační pokladna stála několik desítek tisíc korun, bylo možná pravdivé před šesti lety, dnes je mimo realitu. Pokud do reality ovšem nepočítáme projekty například bývalého ministra práce Jaromíra Drábka, pro kterého nebyl problém rozpracovat náklady na cokoliv na stamiliony, či dokonce na miliardy. Ale stačí zvážit fakt, že jednoduchý výpočetní výkon, jaký taková registrační kasa může potřebovat, nabízí už prakticky každý mobilní telefon. Kalkulačka, kterou tam máme, je zdarma, bez ní je dnes telefon už neprodejný. Nejjednodušší funkční počítač se cenově blíží stokorunám. Lepší paměť, zálohování, zakódování, moc toho navíc nepotřebujeme. Snad jenom dobrou vůli, která se penězi zaplatit nedá. A dobrá vůle tady bohužel chybí.

Stačí porovnat, dámy a pánové, výnos daní z příjmů fyzických osob. Ještě to číslo tady dneska nepadlo. V letech 2006 až 2008 platily osoby samostatně výdělečně činné ročně až kolem 18 miliard korun celostátního výběru. Letos, jak jsem se díval na výběr za 11 měsíců tohoto roku, zatím zaplatily půl miliardy korun. Dobře, tak možná, že ta miliarda nebo dvě se vyberou. Ale vlastně je to jedno, co se naplánuje na příští rok. Je to typická daň pro legraci. Zdá se, že neplatící osoby samostatně výdělečně činné a bohatě dotovaná a majetkem vyfutrovaná katolická církev byly vytipovány jako poslední ostrůvky vládního elektorátu. A tak už se všechno hrne jenom tam, ostatní budou stejně ve volbách hlasovat pro někoho jiného.

Mimochodem, daňové nedoplatky, to číslo tady také nepadlo, my víme, jaké jsou daňové nedoplatky v Řecku, ale moc nehovoříme o těch vlastních. U finančních úřadů ve všech typech daní činí k 31. listopadu tohoto roku ohromných 118 miliard korun. Co všechno by se za ty peníze dalo pořídit! Nechci ani příliš o tom fantazírovat.

Daně z příjmu právnických osob se vybralo v loňském roce o 15 % méně než roku 2005. Letos to nebude lepší a ani výhled nepředpokládá zásadnější změnu. Pokud se však podíváme do výročních zpráv největších společností a bank, prožívaly v minulých dvou letech, kdy vláda mluví o recesi, rekordní roky. Byly jako v ráji. To je situace, která přímo volá po férovém řešení, progresivní sazbě u společností s velkou tržní silou. Ne u těch malých, menších a středních firem.

Hlavním daňovým soumarem, dalo by se říci užitečným troubou vlády, jsou zaměstnanci. Přestože reálné příjmy letos poklesly, hospodářské vyhlídky jsou neradostné, státní rozpočet počítá s tím, že zase něco přidají. To je úvaha, která je poněkud obtížně srozumitelná. Mnohem lépe se chápe fakt, že když se snižují platy ve veřejné sféře, nastavuje se latka, která postihne i ty ostatní zaměstnance. Takže stojíme před nelehkým úkolem

vybrat více daní z mezd, jejichž reálná hodnota klesá, a v době rostoucí faktické nezaměstnanosti bez ohledu na oficiální čísla, která se nezaměstnaného nejsnáze zbaví tím, že jej vyšoupnou z evidence úřadu práce. Takhle se odhaduje, že může být mimo evidenci tři až čtyři procenta dlouhodoběji nezaměstnaných.

Je tu jediná síla, která by mohla všechny tyto nevýhody přemoci, a tou je inflace. Jestliže se do mezd prolne i inflace, snad se vybere o něco víc. A inflace je asi to jediné, co si lze slibovat od zvyšování DPH. Inflace ale znamená také například znehodnocování vkladů občanů. To ovšem zrovna pozitivní pro lidi není. Vyšší DPH zvýší inflaci a oligopoly a kartely různých služeb pak řadí jako utržené ze řetězu. Jak pak může hrubý domácí produkt růst? Komické je vydávat pomalejší snižování rozpočtových schodků za prorůstová opatření.

Snižování schodku vážne hlavně na tom, že vedle hospodářského poklesu dolehnou na rozpočet také platby za penzijní reformu a finanční náhrady církvím. Při milionu zúčastněných, pokud jde o penzijní reformu, v tom druhém pilíři to bude znamenat sedm až osm miliard v roce 2013 a to též v následujícím roce, pokud tady bude milion pojištěnců. A celkem mandatorní výdaje v roce 2014 ve výši zhruba 15 miliard korun.

Největší ránu rozpočtům pak dá výpadek evropských fondů.

Vláda se konečně rozhodla k přijetí opatření, alespoň podle některých médií, k oživení hospodářského růstu. Zatím se můžeme jenom dohadovat, co to bude. Nechci zpochybňovat, co je zatím ve zcela virtuální poloze. Možná že členové vlády to znají, já znění těchto opatření neznám. Zbývá si jen přát, aby to byla opatření účinná, a to nejen k urychlení růstu a snižování nezaměstnanosti, což jsou do značné míry spojené nádoby, ale také ke snižování deficitu státu.

Před rokem jsem upozorňoval, že dojde k hospodářskému poklesu. Vláda spolu se svými pomocníky médií věci bagatelizovala. Ještě za první čtvrtletí některá média, ti analytici a ekonomičtí beletristé, fantazirovali o tom, že Český statistický úřad ten pokles špatně spočítal. Pak už o tomto poklesu přestali psát vůbec.

Vláda ztratila ve vnitřních šarvátkách a permanentních vládních krizích a samozřejmě v důsledku uplatňovaných neoliberálních dogmat, která jaksi nefungují, jakoukoliv schopnost pozitivně ovlivňovat vývoj ekonomiky. Upřímně, i když vláda zformuluje dobře několik desítek prorůstových opatření, někde jsem se dočetl, že jich je 71, výsledky to začne přinášet nejdříve za rok a půl až za dva roky. Jinak řečeno, této vládě už to velké politické body nepřinese. Necháme se tedy překvapit, s čím vláda přijde. Bez rozumné vize, co chce vláda dělat v oblasti hospodářské politiky, nemá smysl pro takto nebezpečně pojatý rozpočet hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Drastichová a připraví se paní poslankyně Váhalová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Drastichová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ve druhém čtení tohoto zákona jsem načetla svůj pozměňovací návrh k projednávanému státnímu rozpočtu na rok 2013, jehož cílem je pomoci destabilizovanému pedagogickému sboru, který se stal terčem březnového škrtu z pera Miroslava Kalouska a Petra Nečase, šlo o škrt v celkové výši 2,5 mld. korun, což v praxi pro mnohé učitele znamenalo platový pokles v některých případech i několik set korun a ve výsledku naprosto podlomilo školský systém osobního ohodnocení. To proto, že řada ředitelů řešila razantní škrt uprostřed roku přesunutím osobních odměn a dalších příplatků za nadstandardní činnost, aby zabránila naprostému platovému rozvratu. Tuto informaci mám potvrzenou desítkami konkrétních případů z mnohých českých a moravských škol.

Proto jsem předložila návrhem v podobě změny státního rozpočtu, která má jediný cíl, a to v průměru zvednout ohodnocení pedagoga o tisíc korun na plný úvazek hned od 1. 1. 2013. Podle propočtu ekonomických expertů to obnáší v součtu investici 2,6 mld. korun. Tyto potřebné finance navrhuji získat ze státního dluhu spravovaného Ministerstvem financí. Nechci rozhodně zvyšovat plat učitelům prostřednictvím navýšení zadlužení státu. Můj návrh nepovede k zadlužení země, naopak bude mít významný synergický efekt v motivování schopných pedagogů, stabilizaci pedagogického sboru a obecně nejisté situace v regionálním školství.

Chci všechny přítomné ujistit, že moc dobře vím, v jakých rozpočtových kapitolách si pan ministr Kalousek každoročně schovává zbytnou ekonomickou vatu. Pojďme využít jeho ekonomickou spíž zcela účelově a zejména systémově ve prospěch našeho vzdělávání už proto, že tato investice je naprosto nezbytná a nezpochybnitelná.

Jen pro dokreslení pro ty, kteří by měli tendenci vnímat hlasy učitelů a ředitelů z desítek českých škol jako subjektivní a podjaté, že i podle objektivních ukazatelů, např. jmenovitě podle statistik švýcarského institutu IND, jsou v České republice platy učitelů regionálního školství hluboko pod průměrem vyspělých zemí. Před námi jsou dokonce takové země, jako rozvíjející se Jižní Afrika či Chorvatsko.

Mé rozhodnutí podat pozměňovací návrh ke státnímu rozpočtu v podobě průměrného zvednutí ohodnocení pedagoga o tisíc korun na plný úvazek od 1. 1. 2013 utvrzují i předchozí zásady, které Věci veřejné zaváděly do tuzemského školského systému, ať v podobě stanovení nástupního učitelského minima na 20 tisíc korun, kdy každý učitel dostal přidáno v průměru 500 až 1 500 korun. Potom co jsme přidali nastupujícím

učitelům, přišel čas přidat i všem ostatním pracovníkům ve vzdělávání. V rámci tvrdých koaličních jednání jsme za tímto účelem vybojovali 4 mld. Korun a tuto dohodu jsme vložili i do programových dokumentů vlády. Cílem bylo, aby si učitelé měsíčně polepšili o 100 až 1 500 korun s tím, že tuto vyšší částku by dostali délesloužící pedagogové. Tato Nečasovou vládou posvěcená strategie však byla zničena v letošním březnu, kdy rozhodnutím panů Kalouska a Nečase došlo k již zmíněným škrtům v celkové výši 2,5 mld. korun, které těžce dolehly na celé české školství a zejména na platy učitelů. Nebudeme si zastírat, že tím i na jejich motivaci.

Dámy a pánové, pokud vám není lhostejný současný neradostný stav v tuzemském vzdělávání a tím v reálu i další perspektiva země, podpořte prosím pozměňovací návrh, který v průměru povede ke zvednutí ohodnocení pedagoga o tisíc korun na plný úvazek od 1. ledna 2013.

Děkuji za vaši podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Dana Váhalová je další, připraví se Antonín Sedla.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážený pane premiére, pane předsedajícím, vládo.

Státní rozpočet na rok 2013 je předkládán jako schodkový. Pro rok 2013 se očekává schodek veřejných rozpočtů ve výši 100 miliard korun, což představuje 2,9 % HDP. Deficit českého státního rozpočtu by se měl dostat pod 3 % maastrichtského kritéria. Nakolik se to podaří, bude záležet i na tom, jak se České republice podaří zajistit si tok navržených příjmů z Evropské unie ve výši 99,1 mld. korun v roce 2013. Tyto příjmy nejsou zanedbatelné a představují asi 9 % příjmů státního rozpočtu.

Pro připomenutí. Letošní rozpočet počítá s příjmy ve výši 101 miliardy korun. Stále častěji však zaznívá, že dosažení této výše je krajně nepravděpodobné. Celkové příjmy z rozpočtu Evropské unie činily v prvním pololetí roku 2012 zhruba 31 mld. korun. Příčina tohoto negativního vývoje je vlivem domácí situace, ale také stavem financí Evropské unie. Koncem roku 2012 se v Evropské unii na proplacení svých závazků nedostávalo zhruba 9 mld. eur na platbách. Jedná se především o úhradu závazků zajišťujících nepřetržitě financování pro studenty v rámci programu ERASMUS nebo pro chudší regiony prostřednictvím Fondu soudržnosti. Pro evropské regiony včetně České republiky tato částka činila přes 8 mld. eur. V této souvislosti Evropská komise předložila i odpovídající pozměňovací návrh. Po velmi náročných jednáních mezi Evropským parlamentem a Radou bylo dosaženo kompromisu a výsledné navýšení rozpočtu na rok 2012 bude asi 6 mld. eur. Tato částka má být použita i na úhradu závazků Evropské unie vůči České republice.

V této souvislosti jsem byla velmi překvapena, že většina přítomných europoslanců zvolených za ODS hlasovala v Evropském parlamentu proti navýšení rozpočtu Evropské unie na rok 2012. Pouze jediný jeden europoslanec za ODS byl pro a sedm jeho kolegů bylo proti navýšení rozpočtu. Jinými slovy, sedm europoslanců za ODS hlasovalo pro to, aby Česká republika nemohla získat neuhrazené závazky z Evropské unie. Uvědomili si, že ohrožují i finanční stabilitu státního rozpočtu, který navrhla vláda, kde ODS má dominantní postavení? Mám zde pro pana premiéra výsledek hlasování. Dovolím si mu ho předat a také se ptám prostřednictvím předsedajícího, zda v tomto hlasování europoslanci za ODS hlasovali po konzultaci s vedením ODS nebo vládou České republiky. Pokud ano, je potřeba připomenout, že jejich hlasování bylo v rozporu se zájmy České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, paní poslankyně Váhalová skončila své vystoupení. Další přihlášený je pan poslanec Antonín Sedla, pak je tu přihlášený do rozpravy ve třetím čtení Jiří Dolejš. Takže teď požádám pana poslance Sedlu.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážené kolegyně a kolegové, musím se přiznat, že fandím panu premiérovi ve snaze navýšit finanční prostředky na politiku soudržnosti v rámci návrhu unijního rozpočtu na roky 2014 až 2020, protože také mně osobně vadí, aby Evropská unie snížila finanční prostředky pro chudší země a chudší regiony. Nicméně z pohledu českého rozpočtu i rozpočtového výhledu musím konstatovat, že kritika předsedy vlády by měla také směřovat do vlastních řad. Konkrétně mám na mysli stále se zvyšující rozdíly v kvalitě života v jednotlivých krajích České republiky.

Nově přijaté rozpočtové určení daní sice na jednu stranu zvýšilo příjmy obcím na úkor velkých měst, ovšem na druhou stranu zároveň snížilo podíl těchto obcí, ale i krajů na dani z přidané hodnoty. Pokud přičteme další povinnosti, které se na bedra obcí a krajů snaží naložit současná vláda, pak lze konstatovat, že na tom regionální a místní samosprávy budou hůře než doposud. A to ve prospěch státního rozpočtu.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, uvedu pár čísel za rok 2011. Pokud průměrná mzda v naší zemi činila v minulém roce 24 626 korun a míra nezaměstnanosti 8,5 %, pak například ve Zlínském kraji činila průměrná mzda 21 467 korun a míra nezaměstnanosti 9,23 %. Naproti tomu naše hlavní město mělo průměrnou mzdu 31 716 korun s mírou nezaměstnanosti 4,43 %. A tyto rozdíly se v tomto roce ještě prohloubily.

Proč tohle vlastně připomínám? Vládní škrty reformy a celá vládní politika

neberou v úvahu obrovské ekonomické a sociální rozdíly v našich krajích. Centralizace státní a veřejné správy, daňová a sociální politika, zastavení výstavby infrastruktury pouze prohlubují tyto rozdíly. Prostě v návrhu státního rozpočtu postrádám prvky soudržnosti, aktivní politiky zaměstnanosti a ekonomické stimuly pro posílení dnes již velmi chudých regionů. Příkladem je snížení rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí o 1,9 mld. korun oproti první verzi návrhu rozpočtu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda bude připravovat nové rozpočtové období pro čerpání peněz z evropských fondů. Z tohoto pohledu žádám vládu, aby při návrhu operačních programů na roky 2014 až 2020 výrazným způsobem posílila ty programy, které budou zaměřeny na zvýšení kvality života a konkurenceschopnosti krajů, jejichž obyvatelé to potřebují. Nelze stále zavírat oči před snižováním dostupnosti a kvality veřejných služeb a před stále se rozvírajícími nůžkami v kvalitě životní úrovně našich občanů.

Pane premiére, přestaňte prosím dělit naši společnost na občany první a druhé kategorie. A to nejen vámi prosazovanou asociální a škrtpolitikou, ale také z důvodu nepřijímání vládních opatření, která by vedla ke snížení rozdílů mezi jednotlivými kraji a hlavním městem Prahou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Jiřího Dolejše, aby se ujal slova, a připraví se Ivan Ohlidal. Poslanec Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Do svižného tempa odpolední diskuse, kdy nám debata nad návrhem státního rozpočtu na rok 2013, aspoň z uměleckého dojmu nazíráno, docela odsýpá, musím kápnout trochu dehtu. Ale nebude to dlouhé, nebojte se, jsou to jenom tři poznámky, protože cítím, jak se všichni těšíte ke stromečku. Ale prostě problém, o kterém za chvíli budeme možná hlasovat, je dostatečně závažný na to, aby si tři klíčové poznámky zasloužil. A berte to tak, že to není jenom moje výhrada, moje starost, ale že obdobným způsobem to cítí i celá politická frakce, kterou si dovoluji v tuto chvíli zastupovat.

První komentář je k charakteru rozpočtu, byť jsme na toto téma tady hovořili již několikrát, protože máme na stole rozpočtové repete. První návrh v září letošního roku, následovala bububu verze, to znamená, když nebudete poslouchat, tak vám všechno seškrťám. Ta našťestí nedorazila až sem do lavic, ta sloužila jenom ke stmelení vládních řad. No a třetí verze, tu máme teď na stole, a obávám se, že jedna, druhá i třetí verze jsou všechny stejně koncepčně vadné.

V podstatě se jedná o návrh, který vybočuje z ekonomické logiky a ve

svých důsledcích je to návrh retardační. A my se samozřejmě podobným návrhům bráníme, protože si myslíme, že zákon o státním rozpočtu je klíčový zákon, který parlament schvaluje, a že bychom tady měli zmobilizovat vše dobré, co v nás je, dokonce nejenom v koaličních řadách, ale napříč celou Sněmovnou, a že se nám to tady opravdu, ale opravdu nepodařilo. Proč? No proto, že tento návrh je především viditelně protirůstový, což dokládá i propočít české národní banky, která hodnotí balíček škrťů a nepovedených daňových experimentů negativně, tedy že vyčísluje tzv. fiskální negativní multiplikátor hodnotou 0,8 procentního bodu. Tedy to, co k našemu hospodářskému nerůstu, který je vyvolán samozřejmě i zahraničními vlivy, přidává naše české domácí vládnutí, kvantifikovala opatrná neutrální konzervativní instituce, jako je ČNB, hodnotou 0,8 procentního bodu. Jasný argument, jasné faktum.

Z tohoto faktu vyplývá, že ekonomický vývoj v Čechách, na Moravě a ve Slezsku též, bohužel, není úniku z České republiky, tak z toho vyplývá, že již další rok bude pokračovat zablokovaná konvergence našeho ekonomického vývoje. My jsme kdysi vyrazili do Evropy s tím, že doženeme a možná i předeženeme nejvyspělejší země. Výsledek – že konvergence, tedy sblížování, tady žádné není, ale začínají se nám koncová světla vagonu vyspělého vláčku evropských zemí vzdalovat. A kdo ví, jestli si nebudeme za chvíli klást otázku, jestli neztratíme dokonce i tu stopu.

Samozřejmě v komplexu myšlenek, které stojí u tohoto rozpočtu, je několik významných rizik, která vláda ani nekvantifikuje ani se jimi nezaobývá. Významným rizikem je nečerpání evropských peněz. Jsme v tak velkém skluzu, že více než polovina evropských peněz, které jsme za sedmileté období měli do České republiky dostat, byla sice alokována, ale nikoliv použita, dokonce byla zablokována. Takže z toho vyplývá, že výpadek těchto peněz, které měly sloužit ekonomice, rozvoji a modernizaci struktury, oné konvergence, tady není, a tedy musí mít další negativní vliv na rozvoj ekonomiky, který se k tomu, co jsem dosud říkal, přičítá.

No a pak jsou tady takové drobnosti, jako že měly proběhnout kvalitativní strukturální změny. Neproběhly, protože nad druhým pilířem penzijní reformy jsou tak velké otazníky, že to za prvé nebude fungovat a za druhé to udělá průvan na důchodovém účtu státních penzí.

Vládu to netrápí? Zdá se, že nikoliv, protože tyto úvahy se v návrhu státního rozpočtu neobjevují. Vláda se zaklíná určitým byrokratickým pohledem na svůj původní konsolidační plán. Těší se, jak splní a přeplní ukazatele typu podíl deficitu na HDP. Že je to jenom odložení lidové řečeno průseru, to ji netrápí. A především ji netrápí to, že tyto škrty jsou nemoudré, neboli jak některý říká, necitují teď sám sebe, tupé škrty, takže v podstatě nevedou k hospodárnosti, naopak spíše paralyzují chod veřejné správy a státu.

Takže to jsou ty obecné koncepční výhrady. Musel jsem je zopakovat, to se omlouvám posluchačům, ale je třeba před hlasováním toto v koncentrované podobě vyjádřit.

Druhá moje poznámka je, že kolegové zejména z opozičních lavic usilovali toto zoufalé katastrofické řešení aspoň trochu vylepšit některými pozměňovacími návrhy, ale samozřejmě ty pokusy byly už od začátku, pokud bychom sledovali zastavit zoufalý vývoj, marné.

Máme pochopení pro drobná možná řešení, která se tady nabízejí, ale hasit požár, který se rozhořel, nějakým pouťovým mávátkem, to asi nepomůže. Požár se rozhořel už do té míry, že drobné pozměňovací návrhy to rozhodně nespraví.

Avizuji pro uvažujícího člověka koncepční dilema, které zažíváme při hlasování nad oněmi pozměňovacími návrhy, konkrétně se teď dívám do řad kolegů z Věcí veřejných, kteří jsou aktuálně momentálně v opozici, jejichž návrhy samozřejmě z hlediska dobrých úmyslů podporujeme, ale jestliže někdo navrhuje, abychom na sociální služby, které jsou podfinancované, na které chybějí peníze, brali peníze z položek, jako je důchodový účet nebo nemocenská, tak to je problém. A jediné, co nás v tuto chvíli s tímto návrhem, který nepochybně není koncepční – ale kdo má bdít nad koncepčností státní rozpočtové politiky než vláda, a ta na to kašle –, smiřuje, je to, že když přidáme na sociální služby, tak tam prostě peníze budou, a když budete tak benevolentní a budete pro to hlasovat, tak tam dorazí. Výplata důchodů a výplata nemocenské jsou mandatorní výdaje, to znamená zaplatit se musí, a správce eráru, pan ministr Kalousek, ať bude chtít, nebo nechtít, peníze nějak najde. Mám takové velké svrbění, že je bude hledat někde úplně jinde, než by se mi líbilo, a že to bude jenom prohloubení špatné struktury tohoto rozpočtu, prohlubování permanentní improvizace, která dneska v oblasti rozpočtové politiky je. To je výhrada ke druhému čtení, i když avizuji, že pro všechny rozumné návrhy hlasovat budeme.

A poslední, abych nezdržoval, avizoval jsem tři poznámky, tak poslední poznámka se vrací k tomu, co jsem říkal v předchozím bodě. My jsme se tady stresovali nad tím, kdy předložíme návrh státního rozpočtu, když si vláda není jista nejen sama sebou, ale není si především jista, jestli projde klíčový zákon, tedy takzvaný Kalouskův úsporný balíček, a opakovala tezi, která je nepochybně správná a platná. Vychází koneckonců z dikce zákona, že schvalování rozpočtu se opírá o platné zákony a že rozpočet, který není postaven na platných zákonech, se nedá prohlasovat. Já jsem se tu ptal v minulém bodě, asi jsem se ptal do prázdna, protože jsem se odpovědi zatím nedočkál, a nedivte se, že se ptám znovu, protože chci vědět, ať už výsledek bude kladný, nebo záporný, mně by se líbil záporný výsledek, ale nějaký výsledek prostě v souladu se zákonem. Protože vy

mlčíte, možná se držíte zásady, staré dobré zásady qui tacet, consentire videtur, tedy kdo mlčí, ten souhlasí s věděným – ale mlčíte a souhlasíte tedy s čím? S mým názorem, že návrh zákona o státním rozpočtu má být opřený o platnost legislativy? Anebo s nevyřešeným názorem exekutivy, to znamená trhněte si nohou, ono se to nějak proválcuje? Já fakt nevím.

Já jsem se tu ptal na to, že podle mých nejlepších informací platný zákon není ten, který se prohlašuje v této Sněmovně, ale který je podepsán prezidentem. Zatím jsem neslyšel rychlé posly, že by už signalizovali, že z komína na Hradčanech vyrazil bílý kouř a je vše podepsáno. A navíc, ani to by nestačilo, protože podle mých informací platnost zákona znamená, že byla příslušná částka Sbírky zákonů rozeslána. Já to nevím. Takže abychom se neblamovali, abychom nehlasovali o něčem, co je v rozporu s příslušnými pravidly. Na to jsem se chtěl zeptat. Nezlobte se, budu rád, když mi odpovíte.

Hlasovat budu podle názoru našeho klubu, tedy negativně o tomto návrhu rozpočtu. Myslím si, že když neprojde, že se nestane žádná katastrofa, protože tento rozpočet znamená prohlubování rozvratu státu, je produktem nepřetržitě, nedůvěryhodné improvizace, a pokud by vedl k neschválení zákona, k pádu vlády, a tedy ke změně hospodářské politiky, tak si myslím, že to napáchá méně škod než případné rozpočtové provizorium, které si samozřejmě jinak nikdo nepřejeme, protože samozřejmě rozpočtové provizorium by komplikovalo hospodaření nejenom státu a organizací zřizovaných státem, ale samozřejmě návazně i rozpočtů územně správních celků. Bohužel ale tak tomu je.

Doufám, že aspoň na tu poslední otázku se dočkám v závěru před hlasováním odpovědi. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Ivana Ohlídala. Připraví se Michal Babák. Prosim, poslanec Ohlídál je další přihlášený do rozpravy ve třetím čtení.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych svůj proslov uvedl jistým postesknutím. Projednáváme nejdůležitější zákon tohoto roku, roku 2012, to je zákon o státním rozpočtu, a vládní lavice kromě pana premiéra jsou prázdné. I pan premiér byl na odchodu, ale někdo ho při jeho odchodu upozornil, že by prázdné lavice přerušit jednání Sněmovny, takže se proto zřejmě vrátil. To něco svědčí o této vládě a o jejím vztahu k této Sněmovně.

Chtěl bych nyní přistoupit k vlastnímu vyjádření. Nečasova vláda vždy tvrdí, že její prioritou je školství a výzkum a věda. Dále v obnoveném koaličním prohlášení, přesně řečeno koaliční smlouvě, bylo řečeno, že

vláda v příštím svém zbývajícím období bude podporovat prorůstové stimuly pro naši ekonomiku, pro naše hospodářství. Když se však podívám na návrh státního rozpočtu pro rok 2013, zvláště na kapitoly školství a kapitoly výzkumu a vývoj, tak s tímto tvrzením nemohu souhlasit.

Nejprve si všimněme podkapitoly vysoké školy. Když se odstraní vliv spoluúčasti vysokých škol na akcích čtvrté prioritní osy VaVpl, tak zjistíme, že v rámci této kapitoly dochází oproti roku 2012 k nárůstu o 3,3 %, čili zhruba o 700 mil. korun. Je to navýšení, které srovnáváme s minulým rokem, s rokem 2012. Když si ale vezmeme v úvahu procenta, která přísluší v rámci HDP právě rozpočtu v rámci vysokých škol, tak zjistíme, že i po tom mírném navýšení v roce 2013 bude procento z HDP spadající v rozpočtu vysokým školám rovno 0,56 %. Když to srovnáme s minulým rokem, to znamená se současným rokem 2012, tak potom je tu jistý nárůst. Ale nemusíme být příliš spokojeni, protože například v roce 2009, kdy bylo dosaženo procentního maxima, co se týče podílu na HDP, to bylo 0,66 %. Čili vidíme, že vlastně pořád ještě je tady procento z HDP pro rok 2013 relativně dosti hluboko pod maximálním procentem dosaženým v roce 2009.

Nejvíce bude z hlediska provozu postižena vzdělávací činnost v roce 2013. Velmi přesvědčivým ukazatelem pro tuto skutečnost je takzvaný průměrný výdaj na jednoho studenta. V roce 2013 má být 65 268 korun. Je to sice o necelých 5 tisíc navýšení ve srovnání s rokem 2012, ale nejvyšší byl tento ukazatel v roce 2007, kdy na jednoho studenta připadalo více než 72 tis. korun. Čili ve srovnání s tímto nejvyšším údajem bude pořád v roce 2013 tento významný ukazatel podstatně nižší. To samozřejmě musí mít za následek, a říkám to pokaždé, když hovořím k rozpočtu, pokles úrovně vzdělávací činnosti i rozsahu úrovně vzdělávací činnosti na veřejných vysokých školách. Projeví se to především v oblasti experimentální výuky, v oblasti, která je přímo spojena s moderními technologiemi. A co jiného než rozvoj moderních technologií může sloužit jako prorůstový stimul pro naše hospodářství?

Když si všimnu jiné části rozpočtu, té části, která se týká výzkumu a vývoje pro rok 2013, tak také nemohu být příliš spokojen. Sice vzhledem k roku 2012 dojde v této oblasti k nárůstu zhruba o 3,13 %, což je zhruba 261 500 tis. korun, zvýší se účelová podpora zhruba o 9 %, institucionální podpora o 0,4 %. Bohužel, proč nemohu být spokojen? Protože ten nárůst v oblasti účelové podpory souvisí zejména s nově vznikajícími projekty, nebo programy, přesněji řečeno, které budou v působnosti Ministerstva školství. Jedná se o programy – za prvé – Informace jako základ výzkumu, za druhé – Národní program udržitelnosti. Tyto programy přímo nesouvisí s vědeckou a výzkumnou prací, to jsou spíše programy administrativního charakteru. Proto je ta určitá nespokojenost s tím nárůstem a především s jeho využitím.

Důležité je si uvědomit, že věda a výzkum jsou z hlediska HDP u nás financovány pod 2 %. Necelá 2 % patří z HDP právě financování vědy a výzkumu, a to i v příštím roce 2013. Mimochodem, průměr v Evropě je 3 % z HDP, co se týče podpory vědy a výzkumu z veřejných rozpočtů. Ve vyspělých státech světa je to ještě podstatně více.

Z toho, co jsem říkal jenom z hlediska podkapitoly rozpočtové vysokého školství a vědy a výzkumu, je zřejmé, že svá tvrzení o tom, že vláda bude zvyšovat podporu školství, vědy a výzkumu a že bude hledat stimuly pro rozvoj hospodářství, jenom z pohledu a stručného rozboru právě této části rozpočtu je zřejmé, že tato prohlášení jsou spíše jenom prázdná proklamativní prohlášení vlády a že v praxi vůbec platit nebudou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Babáka. Připraví se poslední, koho mám teď tady písemně přihlášeného, Jiří Šlégr. Takže předposlední Michal Babák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, rád bych se též vyjádřil především za klub Věci veřejné k vládní novele zákona o státním rozpočtu pro rok 2013.

Jak již jsme předeslali v prvním čtení, kdy jsme chtěli poslat tuto vládní novelu zákona o státním rozpočtu k přepracování, s touto novelou nesouhlasíme. Zásadně s ní nesouhlasíme, protože tato novela státního rozpočtu jde proti zákonu o rozpočtových pravidlech, a to na příjmové i výdajové stránce.

Na příjmové stránce jsem se již tady zmiňoval v souvislosti s dnešním schváleným daňovým balíčkem. Absolutně nesouhlasíme s predikcí příjmů pro rok 2013, která je opravdu postavena na imaginárních číslech, a to zejména z toho důvodu, že když se podíváme krátce do historie, a to na roky např. 2009, 2010 i 2011, zjistíme, že veškeré tyto příjmy, resp. výběr daní, byly velmi nadhodnoceny od toho prvního rozpočtování až k tomu poslednímu závěrečnému účtu. Je to dáno tím, že Ministerstvo financí dlouhodobě nekonceptně a špatně rozpočtuje příjmy, tzn. výběry daní. Pro roky 2009, 2010 i 2011 jsou to desetimiliardy. Například rok 2010 to bylo 22 miliard, kde byl schodek, rok 2011 to bylo 44 miliard a rok 2012 počítá s 50 miliardami též schodku. A opravdu dnes už je jasné, že zvýšení sazeb o jedno procento DPH nevyřeší tento problém a nepřinese do státní kasy kýžených 16 až 18 miliard korun.

Na druhé straně, když se podíváme na výdajovou stránku a především na kapitoly všeobecné pokladní správy a na kapitoly státního dluhu, tak ty jsou dle mého názoru nafouknuty k prasknutí. A opět když se podíváme na

rok 2009, 2010 a 2011, kdy Ministerstvo financí rozpočtovalo tyto kapitoly s rozdíly 2010 např. 25,1 miliardy, rok 2011 24,2 miliardy a rok 2013 minimálně 25 miliard, bude mít Ministerstvo financí a ministr Kalousek v těchto kapitolách tzv. vatu. Je to dáno tím, že přerozpočtování těchto kapitol je jednoznačně důsledkem toho, že Ministerstvo financí tím chce zakrýt neschopnost vybírat tyto daně, a proto v podstatě již dlouhou dobu tento problém řeší tímto způsobem, že přerozpočtuje tyto kapitoly.

Další věc, na kterou jsme upozorňovali, je, že na účtech státního podniku českých lesů je v tuto chvíli např. 15 miliard korun. Samozřejmě Ministerstvo financí a vláda tuto věc vědí a řeší, nicméně absolutně nepochopitelně alokují do státního rozpočtu pouze 6 miliard namísto těchto 16 miliard a v podstatě tím např. musí zavést o 1 % vyšší daň z přidané hodnoty jak na té snížené, tak na té zvýšené sazbě.

Vzhledem k tomu, že se nám při prvním čtení nepodařilo prosadit návrh k přepracování, alespoň jsme vypracovali řadu pozměňovacích návrhů, které upravují a napravují dle našeho názoru tyto chyby. V podstatě převádějí a alokují peníze a částky z kapitol především státního dluhu a všeobecné pokladní správy do kapitol, které tyto sumy potřebují. Jeden z našich pozměňovacích návrhů je, že bychom rádi převedli necelou 1 miliardu korun do sociálních služeb. Dalším pozměňovacím návrhem, o kterém tady již mluvila moje kolegyně paní Drastichová, je dorovnání platu učitelů a převod 2,6 miliard korun platů na platy učitelů právě z kapitoly státního dluhu. Další zhruba 2 miliardy bychom rádi převedli z kapitoly státního dluhu do dopravní infrastruktury, 100 mil. na podporu české kinematografie, kde, jak jsme si všimli, jsou i další pozměňovací návrhy našich jak koalčních, tak opozičních partnerů, takže ty hodláme samozřejmě velmi rádi podpořit. Dále bychom chtěli alokovat zhruba 60 milionů korun do divadel, a to jak malých, tak státních. A např. bychom chtěli 10 milionů převést na podporu prevence proti HIV, který dnes v tuto chvíli se vidí jako poměrně dost velký problém za posledních dvacet let.

Co se týče posledního pozměňovacího návrhu, tam bych se rád na chvíli zastavil, kdy bychom rádi převedli stejně a podobně jako pan poslanec Dobeš 800 milionů korun do sportu, a to ze stejných kapitol, jak pravděpodobně je domluveno s koalicí, to znamená z kapitoly státního dluhu a z kapitoly všeobecné pokladní správy, nicméně rád bych se u toho zastavil z toho důvodu, že počítáme s tím, že těch 800 milionů korun, a je to i v návrhu hlasovací procedury, že je identický návrh právě s pozměňovacím návrhem A1 pana Dobeše, který vlastně vzešel v tuto chvíli z rozpočtového výboru, nicméně já s tím nesouhlasím, že je identický. Já si myslím, že náš pozměňovací návrh je transparentnější, protože návrh z rozpočtového výboru, který byl řekněme vypracován jako jakýsi obchod za vládního poslance, tak tento návrh jde – v podstatě celých 800 milionů – do

sportu, kdežto my chceme polovinu, to znamená 400 milionů korun, alokovat přímo na náklady spojené například s výstavbou sportu, což si myslíme, že je daleko transparentnější než to dávat pouze bohapustě na sport. Proto bych poprosil, pokud je to samozřejmě už koalčně vyjednáno, aby i koalční poslanci zapřemýšleli nad tímto návrhem pozměňovacího návrhu našeho a popř. podpořili náš transparentnější návrh.

A na závěr bych už jen z technických důvodů se vyjádřil vzhledem k tomu, že mám slovo, že bych rád opravil svoje hlasování při hlasování číslo 279, což byl zákon o přestupcích, že jsem bohužel nebyl přihlášen, ale chtěl jsem hlasovat pro. Nezpochybňuji samozřejmě po této době hlasování, nicméně jen pro stenozáznam.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď bych měl posledního přihlášeného do rozpravy a to je pan poslanec Jiří Šlégr. A ještě se tady hlásí Vojtěch Filip a pak Milan Urban z místa. Takže prosím, nebude poslední Jiří Šlégr. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, blíží se Vánoce, a tak tu máme opět Ježíška, který na sebe v této zemi bere v poslední době podobu ministra financí. Aby snad nedošlo k nějakému omylu, že by poslední svátky v roce mohly mít pohanský charakter, ministr financí Kalousek rozdal některé dárky s jistým časovým předstihem, tedy už na podzim, zato na dlouhá léta dopředu.

Církevní restituce jsou ve schválené podobě naprosto přesnou ukázkou, jak jsou si někteří občané, chcete-li restituenti, rovní a jiní rovnější. A jelikož náš nejlepší ministr financí zatím stále nevymyslel ekonomické perpetuum mobile, tak je třeba hledat ty, kteří jeho skvostné, luxusní a zajisté zcela spravedlivé dárky zaplatí. Nebojte, kolegové poslanci, vy to nebudete. Nebojte, kamarádi a sponzoři knížecí strany ani jejích koalčních partnerů, vy také ne. Nebojte, velké nadnárodní korporace, ani vás se to netýká, a představitelé římskokatolické církve, vás už vůbec ne!

Mezi zaměstnanci je stále dostatek plátců, jejichž kůže je již pořádně sedřená, ale některé zbytky na odírání se jistě najdou. Nečasova vláda, a to je mi nesmírně líto, navazuje z pohledu své asociální (politiky) na vládu Topolánkovu a ostatně i Fischerovu. Vláda předstírá péči o veřejné finance, ve skutečnosti však zbaběle zvyšuje dluhy na takovou úroveň, aby příští vládě znemožnila hospodářskou obnovu země. V posledních měsících jsme byli svědky dalšího vládního panoptika, kdy kvůli navýšení DPH museli být dokonce vyměněni někteří poslanci nejsilnější vládnoucí strany.

A jak v současnosti výběr jedné z klíčových daní vypadá? Přes neustálé zvyšování sazby DPH ve výsledné realitě nula od nuly pojde. Je to jako podle kopíráku. V letošním roce se za prvních deset měsíců celostátně vybralo na DPH 243 miliard korun, avšak stejná částka byla vybrána i za stejné období loňského roku, přestože tehdy byla dolní sazba o čtyři procentní body nižší. Zvýšení DPH tedy nefunguje, přírůstek je nula. Výkazy měsíčního plnění státního rozpočtu Ministerstva financí ČR nabízejí stále stejné cifry. Celé to divadlo s DPH mělo odvést pozornost od církevních restitucí a penzijní reformy. Penzijní reforma má především zajistit hezké stáří správcům fondů. Schodek státního rozpočtu přes všechny mantry a ujištění tzv. vlády rozpočtové odpovědnosti nijak podstatně neklesá. Navíc brzy naskočí miliardy, které budeme muset Evropské unii kvůli neschopnosti Ministerstva financí vracet. A zapomenout nesmíme ani na finanční náhrady, které byly slíbeny církvím. Ve schodku státního rozpočtu tak přibude dalších 59 miliard korun. Za nehorázné je třeba označit tvrzení ministra Kalouska, že započtení těchto 59 miliard do schodku státního rozpočtu je nepodstatná účetní operace, přestože letos se ještě nic neplatí. Oficiální zpráva Ministerstva financí tvrdí, že – cituji: "daná skutečnost má v roce 2012 nulový dopad do veřejného dluhu, protože fakticky se kompenzace bude splácet po dobu 30 let". Že to není dluh? To je prostě lež! To je zvýšení státního dluhu jako vyšití! Slib plnění znamená přijetí závazků, které se neliší od dluhu, budeme platit i s úroky, jako bychom si ty peníze vypůjčili. Je jedno, že jsme si vypůjčili na dar, nikoliv na něco, co bychom mohli sami užívat formou státních služeb. Ministerské sdělení o fiskálním pohledu je proto stejně seriózní jako kousek podvodníka, který vám za zády zadluží dům. Za rohem už se rozcvičuje exekutor, ale vy máte být uklidnění tvrzením, že se nic neděje, protože do konce roku nemusíte nic platit.

Za této krizové ekonomické situace navíc česká vláda škrtí investice. Investuje čím dál méně. V tak zoufalé situaci jsme snad ještě nebyli. Nečasova koalice nejenže neinvestuje do výstavby a údržby infrastruktury, ale ona hubí celý sektor stavebnictví. To samé se děje u nemocnic, škol, kultury a bohužel také sportu, o kterém budu hovořit podrobněji. Když podříznete investice, okamžitě se vám to negativně projeví na nezaměstnanosti. Jestliže rušíte například nemocnice, tak o práci přijdou nejenom doktoři a zdravotní sestry, na nemocnici je navázána spousta dalších dodavatelů, kteří rovněž mohou zavřít krám, a další lidé jsou rázem bez práce. Nechápu, proč česká vláda nepoužije osvědčené zahraniční modely, jako jsou například korporátní daně pro velké nadnárodní firmy. Tito giganti do žádných daňových rájů neutečou, v mnoha případech ani utéci nemohou, ale vůči nim se vládní koalice opět projevuje jako pověstný Ježíšek rozdávající dárky v řádu desítek miliard korun. Já to vlastně chápu

– při pohledu na předvolební kampaně některých stran až moc dobře a jako člověku, který nosí v srdci tuto zem, je mi z toho smutno.

Co by dle mého také nemělo zapadnout, je, že ministr financí Kalousek již tradičně sestavil státní rozpočet na krajně optimistických virtuálních číslech. Upravená prognóza jeho úřadu počítá s mírně rostoucí ekonomikou, ale tomu zatím nic nenásvědčuje. Nejlepší ministr financí starého kontinentu zatvrzele u znává mantru, že příště bude líp. Když se ministr Kalousek v roce 2009 ve své předpovědi sekl o neuvěřitelných 10 % HDP, byla to bomba. Jakmile rozdíl mezi sny a skutečností dosáhne desetiný celoroční produkce zboží a služeb ČR, tedy bezmála 400 miliard korun, jsme na světové špici a těžko hledáme soupeře. Letošní výpadek také není špatný, byť je pouhou polovinou slavného roku 2009. I tak představuje slušný profesionální výkon. Státní rozpočet čekal nominální růst HDP o 2,5 %, tedy o 200 mld. korun, ale místo toho je tu minus 1 % nejméně. A co bude příště? Správně. Příště bude líp.

V závěru svého vystoupení bych se rád věnoval tématu, které mě vlastně přivedlo do politiky, a to sportu. Z tohoto hlediska je návrh státního rozpočtu jedním slovem skandální. Proti letošnímu roku je totiž v této oblasti rozpočet o neuvěřitelných 25,6 % nižší, v absolutní částce to činí 777 mil. korun. Znamená to, že celkový rozpočet na sport činí pouhé necelé 2,3 mld. korun. Dochází tedy k tomu, na co jsem vloni upozorňoval, a sice že 800 mil. navíc do sportu, které nesystémově načetl ministr Kalousek, není ničím garantováno, a tudíž o ně mohou sportovci přijít.

Zde však vůbec nejde o šetření na pravém místě. Naopak, jde o naprosto stupidní mechanické škrtání, které nemá absolutně žádnou logiku. Současný objem sportovního trhu České republiky je více než 70 mld. korun. Pouze daň z přidané hodnoty tak ze sportu dosahuje 15 mld. Připočítejme k tomu, že zhruba 1 % všech zaměstnanců pracuje v sektoru sportu a logicky také tito zaměstnanci přispívají nemalým dílem do příjmů státního rozpočtu. Z toho jednoznačně vyplývá, že sportovní prostředí je čistým plátcem a že má navíc i značný potenciál růstu, tedy že je možné díky sportu zvýšit rozpočtové příjmy.

Premiér Nečas sice hovoří o prorůstových opatřeních, ovšem rozpočet jeho vládního kolegy Kalouska je v praxi neobsahuje, naopak škrtí i ty oblasti, ze kterých lze poměrně snadno získat velké částky. Sport je toho typickým příkladem. V porovnání s Evropskou unií je ve sportu u nás zaměstnána zhruba pětina zaměstnanců a také obrát je podstatně nižší, to znamená, že zde máme velký potenciál. Každé zvýšení podpory sportu spustí lavinu příjmů do státního rozpočtu. Porostou nákupy sportovního vybavení, bude vyšší zájem o trenéry a s tím související další obslužný personál, vzroste počet sportovišť, výroba nebo alespoň dovoz sportovního oblečení a doplňků nabere na obrátkách.

Ano, vím, že je zde načten pozměňovací návrh, který 800 mil. korun sportu vrátí, a já ho samozřejmě podpořím. Nicméně opakuji, že tento postup je nesystémový a neřeší lepší budoucnost českého sportu.

Bohužel, struktura státního rozpočtu ukazuje, že ministr Kalousek a s ním vlastně celá Nečasova vláda o prorůstových opatřeních pouze mluví, ale ve skutečnosti nic nedělají, nebo v horším případě ekonomický rozvoj země brzdí. Je zcela mimo jakoukoliv pochybnost, že by si občané naší země zasloužili lepší vládu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych dal slovo nejdřív – pan poslanec Dobeš chce reagovat fakticky na průběh rozpravy. Tak dvě minuty.

Poslanec Josef Dobeš: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem čekal, až se sem dostaví pan Michal Babák, abych rychle reagoval na jeho vystoupení.

Ten jeho návrh nejenže je identický, ale on je falzifikát, protože já v rámci diskuse se sportovním prostředím jsem do všech jednot a klubů posílal tento pozměňovací návrh, abych diskutoval se sportovním prostředím, jestli takto je to správně a je to potřebné. Michal Babák je předsedou jednoty v Blansku, a proto i on ten pozměňovací návrh dostal, takže vyměnil košili a lehce ho upravil. To jsem chtěl jenom k tomu dodat.

A co z toho už nebylo možné vyčíst a co je netransparentní, je to, jak poslat 300 mil. jednotám. Je to jednoduché. Je potřeba to rozdělit na činnost, aby děti mohly chodit do hal, do tělocvičen a mohla je jednota pronajmout a mohla zaplatit trenéry, kteří tam budou, část peněz dát do údržby majetku, který jednoty vlastní, a nejmenší část dát na investice. Tolik netransparentnost části návrhu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Babák chce nyní reagovat na toto vystoupení, také fakticky. Takže opět dvě minuty.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Také krátce zareaguji na mého předřečníka. Já sice jsem předsedou klubu, ne jednoty, ale klubu, a bohužel jsem nedostal tento návrh na stůl. Je samozřejmě, že jsem řešil tento náš pozměňovací návrh, který byl vykomunikován, předpokládám, s Ministerstvem financí, přes váš pozměňovací návrh tak, aby byl v souladu s koaliční dohodou. Já se za to nestydím.

Ale na rozdíl od pozměňovacího návrhu pana Dobeše já jsem nevyhandloval tento pozměňovací návrh za hlas vládě, za hlas pro církevní res-

tituce a za hlas pro daňový balíček. Já jsem pouze chtěl sportovcům poslat peníze. Já jsem neudělal žádný obchod, žádný handl za to, že jsem se prodal vládě a poskytl svůj hlas na to, aby byly schváleny církevní restituce.

Děkuji. (Potlesk z levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Vojtěcha Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Členové vlády, paní a pánové, já nechci opakovat své vystoupení z prvního ani z druhého čtení, ale jediné, co je a co z těch jednotlivých vystoupení tady je zřejmé, je to, že jsme opět svědky toho, že vláda požádala Poslaneckou sněmovnu jako rozpočtového suveréna o to, aby jí schválila návrh zákona o státním rozpočtu, který nestojí na reálných číslech vývoje ekonomiky, a to je evidentní. Rozpor mezi tvrzením České národní banky a Ministerstva financí je jasný. To je jeden moment.

Druhý moment je ten, že státní rozpočet – říkáte nejdůležitější zákon státu na ten rok – by měl vyjadřovat jakési programové prohlášení. No, to už vůbec není pravda, protože jedna věc jsou hezké sliby, podpora školství, podpora zdravotnictví, podpora vědy a výzkumu, a když se podíváme na jednotlivé kapitoly, tak se tady hádáme, promiňte mi, o drobných. To je druhá záležitost.

Čili rozpor mezi slovy a činy, to znamená mezi vyhlášením vládní koalice, jak to budou prostě skvěle dělat, a realitou, která tvrdě dopadne v rozpočtových záležitostech na jednotlivé segmenty života české společnosti, je jasný. Ten, kdo umí číst čísla, si v tom jasně přečte, že něco jiného jsou slova a něco jiného budou reálné procesy, které budou ve společnosti probíhat.

Třetí věc je, že samozřejmě si tady účetní operací upravíme, nakolik bude dluh za schválený zákon o církevních restitucích zaúčtován tam, aby nebyl zaúčtován jinde. To znamená, že dnes si účetně jakoby uděláme dluh a řekneme "ale to schválil ten Parlament", a ve státním závěrečném účtu se nám něco objeví, kde se bude říkat "ale neprojevovalo se to v cash flow".

Takže si lžeme do vlastní kapsy. A jestli si, vážené paní kolegyně, páni kolegové, chcete lhát sami sobě, tak to učiňte. Já si lhát nechci a zákon o státním rozpočtu jako mnoho dalších v této Sněmovně, kteří reálně uvažují, nepodpořím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď požádám pana poslance Milana Urbana, který se přihlásil o slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já vás určitě dlouho nezdržím. Chtěl bych se vyjádřit k doprovodnému usnesení, které jsem předložil k hlasování v souvislosti se státním rozpočtem.

Doprovodné usnesení se týká toho, že v příštím roce, pokud bude úspěšná aukce na dalšího operátora v uvozovkách, tak stát obdrží sedm, osm, devět, deset a možná více miliard korun, a já navrhuji v doprovodném usnesení, aby tyto prostředky byly vázány, neboli měly jakousi mašličku a mohly být tyto prostředky do budoucna využity pouze na rozvoj informačních technologií v České republice.

Protože cítím nevělu zvláště rozpočtového výboru a možná ministra financí, která se projevuje v různých výtkách k detailu tohoto usnesení, dovoluji mi, abych to napravil a abych uvedl ten návrh do podoby, aby byl skutečně přesvědčivě hlasovatelný. To znamená, že začnu tím, že v prvním slově, kdy Sněmovna ukládá, tak Sněmovna ukládat samozřejmě nemůže, tak bude slovo "doporučuje". Pak tam budou ještě drobné úpravy.

Dovolte mi, abych přečetl celý upravený návrh doprovodného usnesení. Samozřejmě věcně zůstává úplně stejný a já to předám jak legislativě, tak panu zpravodaji: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě České republiky, aby vytvořila zvláštní položku v kapitolách Ministerstva financí České republiky. Do této položky označené jako digifond uložit finanční prostředky z výnosů výběrového řízení na využívání rádiových kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě. Čerpání těchto prostředků účelově vázat na oblast elektronických komunikací a informačních technologií.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, jasné. Děkuji za upřesnění, nebo úpravu usnesení.

Protože nemám žádnou další přihlášku, tak bych rozpravu v této chvíli ukončil a požádal bych ministra financí Miroslava Kalouska, aby se, pokud to má v úmyslu, v závěrečném slově vyjádřil k rozpravě.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já chci poděkovat za projednání. Chci poděkovat za široká vystoupení. Chci poděkovat za basu piva, kterou jsem nemohl přijmout, a zdůvodnil jsem proč.

Dovolte jenom krátký komentář, protože si myslím, že o fiskální strategii vlády jsme v souvislosti s jinými zákony mluvili mnohokrát, dovolte jenom krátký komentář k některým politickým názorům, které tu zazněly a které mě, přiznám se, zarazily a docela rád bych na ně reagoval.

Byl to názor pana poslance Babáka, který řekl: Když Dobeš usiluje o to, aby měli víc sportovci, tak se zaprodal vládě, prodal se vládě, špinavě to

vyhandloval s vládou, zatímco já, zcela čistě, jsem nic nehandloval, chtěl jsem těm sportovcům pouze přidat.

Dámy a pánové, my jsme tady všichni členové Parlamentu. To je od slova parlamentar, že tady zastupujeme nějaké zájmy od levé do pravé části politického spektra plus zájmy celé řady profesních organizací a občanské společnosti. A pokud ty zájmy chceme opravdu prosadit, abychom pro ně něco udělali, místo abychom pouze pindali, tak musíme být schopni dosáhnout dohody. Ta dohoda v tomto případě – já se přiznám, že mě nijak zvlášť netěší. Já jsem tady předesílal, když jsem předkládal návrh zákona o státním rozpočtu, že nefandím žádné změně, neboť hájím návrh zákona jako celek. Ale ta dohoda spočívá v tom, ano, pojďme se dohodnout, a já jsem připraven hlasovat pro ten celek za to, když tato profesní skupina, tato sociální skupina, tento člověk bude zvýhodněn, nebo zvýhodněn nebude, to už je jedno, podle toho, koho zastupuji. Ale pak musím zvednout ruku i pro ten závěr. Protože jinak to neprosadím. Představa, že tady bude někdo cedit přes zuby jakéhokoli původu věty "já jsem to chtěl prosadit, ale na závěr budu hlasovat proti" – tak nechtěl prosadit nic. To tady hrál jenom divadlo. Protože když nebude schválen konec, když nebude schválen ten zákon, nebude schváleno nic. Ani to, za co tady horoval.

Já jsem chtěl jenom upozornit, omlouvám se panu poslanci Babákovi, prosím, aby si to nebral osobně, ale stejně absurdně argumentuje velká řada kolegů. A já bych rád chtěl při této příležitosti upozornit veřejnost, že ten, kdo tady prosazuje s vykulenýma očima a ze všech sil nějaký pozměňující návrh s vědomím, že pro ten závěr, pro ten návrh zákona o státním rozpočtu nebude hlasovat, i kdyby tisíckrát jeho pozměňující návrh byl přijat, tak jenom kecá. Jenom vymývá oči té veřejnosti, neříká prostě pravdu. To si myslím, že by veřejnost měla slyšet. A jestliže vláda se s panem poslancem Dobešem dohodla a pan poslanec Dobeš podpoří vládní návrh zákona o státním rozpočtu, tak pan poslanec Dobeš opravdu může říct: "Ano, já jsem pro své voliče, pro někoho, koho jsem v tuto chvíli zastupoval, něčeho dosáhl. Spousty věcí jsem asi nedosáhl, ale tohoto jsem dosáhl, protože jsem uzavřel dohodu a ta dohoda se stala společenskou realitou." Promiňte, ale tohle je reálná politika. A vy to všichni dobře víte. Je jenom potřeba, aby to zaznělo.

To je první část toho, co jsem chtěl říci.

Potom reakce na ta nereálná čísla pana poslance Filipa. Já mu rozumím. Já dokonce při jisté míře pokory samozřejmě musím přiznat, že nikdo z nás a nikdo na světě neví, jestli to bude příští rok při té míře turbulencí na kapitálových trzích 07 – 05 – 03. Ale že mohu garantovat dostatečnou odpovědnost a akceschopnost vlády, tím nechci mluvit za vládu, ale jsem předkladatelem státního rozpočtu, tak to teď řeknu, tak jako v tomto roce. My jsme vám v roce 2011 netajili, že predikce, na které je postaven

rozpočet na rok 2012, už není reálná, protože se v závěru roku prudce zhoršuje. My jsme vám netajili, že budeme muset dělat velmi účinná a razantní opatření hned na začátku roku 2012. Také jsme je udělali. Poslouchal jsem od vás celý ten rok z vašich lavic, že kdybych se rozkrájel, tak ten deficit stejně nedodržím, toho roku 2012. Já bych vám rád, pane poslanče Filipe, řekl, že ho dodržím. A úplně stejně takhle vláda dodrží ten deficit pro rok 2013, který teď předkládá Poslanecké sněmovně v rámci odpovědné finanční strategie vlády. A já prosím o váš souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bychom měli hlasovat, ale jsem obdržel žádost od klubu sociální demokracie o 15 minut na poradě před závěrečným hlasováním.

Prosím, pan poslanec Filip ještě se hlásí o slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Myslím si, že nejen já si budu pamatovat slova pana ministra Kalouska, vážené paní kolegyně a vážení páni kolegové, o tom, že ten deficit dodrží. O tom, jestli tak bude, si budeme povídat ve státním závěrečném účtu. Věřte nebo nevěřte, pane ministře, že jsem opravdu zvědav, jak ta svoje slova budete obhajovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já teď přeruším jednání do 18.25 hodin. Takže v 18.25 hodin budeme pokračovat. Poslancům sociální demokracie sděluji, že schůzka se bude konat tady ve Státních aktech ihned.

(Jednání přerušeno v 18.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.35 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, myslím, že můžeme pokračovat. Jen bych chtěl vyjádřit protest proti rozšiřování těch těžkých parfémových vůní tady ve sněmovně, protože my, co jsme zvyklí na přirozené vůně, my se potom těžce soustředíme na to, co tady máme dělat. Nevím, kdo to způsobil, ale dovolte, abych tedy vyjádřil svůj nesouhlas s podobným rozstříkováním. To je ten viník? Dobře.

Prosím, vážení kolegové, abyste se posadili. Já ještě jednou děkuji za pochopení. Budeme teď už opravdu hlasovat. My jsme si vlastně schválili proceduru, takže máme vše připraveno. Poprosím zpravodaje pana poslance Suchánka, aby se dostavil. Nemohu nikde najít ministra financí, kterého bychom potřebovali také. Ano.

Můžeme tím pádem začít. Prosím, aby se všichni posadili. Není toho zas tolik k hlasování. Požádám rovnou zpravodaje, protože připomínám, procedura je schválená... Tak já ještě zagonguji mocně. Proceduru máme schválenou, víme přesně, jak postupovat, a já budu žádat zpravodaje, aby sdělil vždy, co hlasujeme, a budu se ptát na názor jeho a ministra.

A prosím, ještě pan poslanec Kováčík se hlásí o slovo, tak ještě prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, ještě než začneme hlasovat, rád bych měl jasno v jedné záležitosti, a to že státní rozpočet lze stavět pouze na platných zákonech. A tak bych se rád zeptal pana ministra vnitra, protože ho tady nevidím, tak pana premiéra, a kdyby pan premiér nevěděl, tak alespoň někoho z legislativy.

Tady čtu ve vysvětlení platnosti a účinnosti právních předpisů, že právní předpisy nabývají platnosti dnem jejich vyhlášení ve Sbírce zákonů. Dnem vyhlášení právního předpisu je den rozeslání příslušné částky Sbírky zákonů uvedený v jejím záhlaví. Platný předpis je již součástí právního řádu atd. Moje otázka zní, jestli už onen předpis, který jsme odhlasovali dnes, je součástí Sbírky zákonů, jestli už splnil tyto náležitosti, protože jinak, promiňte mi, pokud tomu tak není, tak hlasování, které nás právě čeká, není úplně v souladu se zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já rád odpovím. Každý zákon samozřejmě vyžaduje své výkladové stanovisko, jak nás o tom koneckonců dnes a denně přesvědčuje státní zastupitelství, často velmi překvapivě. Forma není tak stoprocentně důležitá, rozhoduje duch. My jsme hlasovali o zákonech, které samozřejmě předurčují příjmovou část bilance státního rozpočtu, a tato Sněmovna se pro něj vyslovila 102 hlasy. A tedy každý může předpokládat, že tento zákon platný bude o minutu dříve nebo ve stejnou dobu, kdy bude platný zákon o státním rozpočtu, neboť i zákon o státním rozpočtu poté, co ho odhlasujeme, stane se platným teprve tehdy, až vyjde ve Sbírce zákonů. Vyjdou současně, pane poslanče Kováčíku, a ujišťuji vás, že to bude v souladu s nejlepšími právními tradicemi České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Kováčík jednou.

Poslanec Pavel Kováčík: Já tomu výkladu pana ministra rozumím. Nicméně nevím, jestli vůbec došlo třeba k tomu, jestli se ten duch náhodou nezasekl někde tamhle nahoře na kopci na Hradě. Ta formulace je

poměrně jasná. Ty zákony lze přijímat na základě platných zákonů, a my tady ten zákon, s odpuštěním, mám dojem, že přijímáme. Poslanecká sněmovna přijímá návrh zákona o státním rozpočtu svým hlasováním. Jde o duch a ten duch se projevuje tím, že podle mého soudu zatím ještě nedošlo ani k podpisu pana prezidenta. Zatím ještě ten zákon není platný nejen tím, že ho pan prezident posvětil svým podpisem, ale že nevyšel ve Sbírce zákonů, a tudíž my tady přijímáme návrh zákona na základě něčeho, co ještě není platné. Vyjadřuji skutečně obavy o to, jestli tady nekonáme v jemném rozporu s Ústavou, ať si tady duchem házíme, jak chceme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana ministra, aby reagoval.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ve vši účtě, na té příjmové straně dokumentace, o které teď budete hlasovat, nejsou nikde popsány parametry těch či oněch daňových zákonů. Je tam pouze absolutní inkaso. Pokud, a já to vůbec nepředpokládám, ale hypoteticky v účtě k vám, kdyby duch selhal, je věcí vlády, jak příjmy, ke kterým se zavázala, naplní. A vláda je naplní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal zpravodaje znovu, aby se vrátil na své místo, a požádám ho, protože opakuji, máme proceduru schválenou, i postup, takže ho požádám, aby sdělil vždy, co hlasujeme, řekl stanovisko a pak o to požádám i ministra. Můžeme se do toho pustit. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Podle schválené procedury budeme jako první hlasovat komplexní pozměňovací návrh rozpočtového výboru jak v tabulkové tak v textové části. Zpravodaj souhlasí. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 290, přihlášeno je 188, pro hlasovalo 164, proti 9. Takže to bylo přijato. Prosím dál.

Poslanec Pavel Suchánek: Nyní budeme hlasovat v souladu s procedurou o tabulkových návrzích pod písm. B. První je písm. B1 pana poslance Hulinského. Bohužel snižuje vládní rozpočtovou rezervu pod zákonem stanovený limit 0,3 % státního rozpočtu, takže je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže je to nehlasovatelné.

Poslanec Pavel Suchánek: Protože snižuje vládní rozpočtovou rezervu pod zákonnou normu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Hulinský může vznést námitku. Pan poslanec Hulinský se může vyjádřit k tomuto postoji zpravodaje.

Poslanec Petr Hulinský: Já vznáším námitku a budeme o tom hlasovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Pan poslanec Hulinský vznáší námitku proti postupu zpravodaje. Já to nechám hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Hulinského, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 291, přihlášeno je 188, pro hlasovalo 91, proti 83. Námitka nebyla přijata. Pokračujte, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: B1 je tím pádem nehlasovatelné. B2 paní poslankyně Drastichové. Zpravodaj nesouhlasí. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 292, přihlášeno je 188, pro hlasovalo 87, proti 97. Bylo to zamítnuto.

Poslanec Pavel Suchánek: Další hlasování je o bodu B3 pana poslance Josefa Novotného mladšího. Zpravodaj nesouhlasí. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 293, přihlášeno je zde 187 poslanců, pro hlasovalo 88, proti 98. Takže to bylo zamítnuto. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem je bod B4 poslanců Šincla, Bohdalové, Gazdika a Levé. Zpravodaj nesouhlasí. (Ministr má zásadní nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 294, přihlášeno 188, pro hlasovalo 82, proti 98. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh je pod písm. B5 stejných poslanců. Kolegů Šincla, Bohdalové, Gazdík a Levé. Zpravodaj nesouhlasí. (Ministr má rovněž zásadní nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 295, přihlášeno 188, pro hlasovalo 87, proti 95. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Pavel Suchánek: Bod B6 poslanců Tancoše a Foldyny. Zpravodaj nesouhlasí. (Ministr rovněž nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové 296, přihlášeno 188, pro hlasovalo 87, proti 99. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Pavel Suchánek: Písmeno B7 poslankyně Klasnové a poslance Bárty. Zpravodaj nesouhlasí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ministr?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nesouhlas a plzeň jsem si nevzal.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 297, přihlášeno je 188, pro hlasovalo 36, proti 113. Bylo zamítnuto. Můžeme dál.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem je B8 poslanců Gazdík, Stanjura a Mencla. Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ministr?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Neutrální se silným pocitem nechutenství.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 298, přihlášeno 187, pro hlasovalo 118, proti 30. Takže to bylo přijato.

Poslanec Pavel Suchánek: Písmeno B9 stejných poslanců, poslanců Gazdík, Stanjura a Mencla. Zpravodaj souhlasí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ministr?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Stejně stanovisko jako předtím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 299, přihlášeno 188, pro hlasovalo 140, proti 8. Takže to bylo přijato.

Poslanec Pavel Suchánek: Písmeno B10 poslance Michala Babáka. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 300. Přihlášeno je 188, pro hlasovalo 81, proti 102. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Pavel Suchánek: Písmeno B11, rovněž poslance Michala Babáka. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 301. Přihlášeno 188, pro hlasovalo 82, proti 102. Takže to bylo zamítnuto.

Poslanec Pavel Suchánek: Písmeno B12 poslance Babáka. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 302. Přihlášeno 188, pro hlasovalo 84, proti 98. Takže to bylo zamítnuto. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Písmeno B13 opět poslance Babáka. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 303. Přihlášeno je 188 poslanců, pro hlasovalo 83, proti 101, takže to bylo zamítnuto. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Poslední bod této tabulky – B14 poslance Babáka. Zpravodaj: Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 304. Přihlášeno 188, pro hlasovalo 85, proti 99, takže to bylo zamítnuto. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Mám pocit, pane předsedající, že bylo hlasováno o všech pozměňujících návrzích a teď bychom měli hlasovat o usnesení jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak se jenom zeptám, jestli někdo je jiného názoru a myslí si, že jsme na něco zapomněli. To až potom, to usnesení. Takže jestliže je to tak, že opravdu o všech návrzích bylo hlasováno, tak přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. A to usnesení Milana Urbana bude až pak.

Takže nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 a s vládním návrhem státního rozpočtu České republiky na rok 2013 podle sněmovního tisku 857, ve znění schválených pozměňovacích návrhů, podle příloh tohoto usnesení."

Zahajují hlasování. Kdo je pro přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 305. Přihlášeno 188 poslanců, pro hlasovalo 100, proti 86. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Žádám zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Pavel Suchánek: Doprovodné usnesení pana poslance Urbana vám zde již přečetl. Jestli se mám pokusit ho přečíst ještě jednou? Je to psané rukou. Ano? (Předsedající: Ano.)

Poslanecká sněmovna doporučuje vládě České republiky, aby vytvořila zvláštní položku v kapitolách Ministerstva financí České republiky. Do této položky označené jako digifond uložit finanční prostředky z výnosů

výběrového řízení na využívání kmitočtů k zajištění veřejné komunikační sítě. Čerpání těchto prostředků účelově vázat na oblast elektronických komunikací a informačních technologií. Tak zní návrh doprovodného usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O tom nyní hlasujeme. Zahajují hlasování. Kdo je pro přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování je pořadové číslo 306. Přihlášeno 186 poslanců, pro hlasovalo 80, proti 97, takže to bylo zamítnuto. S textem usnesení jsme souhlas nevyslovili.

Nicméně platí, co jsem řekl předtím, že s návrhem zákona o státním rozpočtu byl vysloven souhlas. Končím projednávání tohoto bodu. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych v této chvíli konstatoval, že právě teď bylo potleskem části Sněmovny jenom stvrzeno porušení všech možných duchů, kteří se tady dnes vyvolávali. Myslím si, že je ne úplně dobře, že tak zásadní zákon se může přijímat v pochybnostech o tom, jestli je vlastně přijímán správně. Podle soudu KSČM je ta pochybnost velice silná a nerad bych, abych měl skutečně taky pravdu v tomto. Myslím si, že každý, kdo učiní podání někomu k soudu, který bude schopen rozlišit, jestli ta pochybnost byla, nebo nebyla správná, tak potom třeba i spláče nad výdělkem, protože prostě a jednoduše státní rozpočet je postavený nejen na vodě, ale i na špatné proceduře. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Máme před sebou bod číslo 104, to je

104.

Nový návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2014 a 2015 /sněmovní tisk 858/

Žádám ministra financí Miroslava Kalouska, aby návrh odůvodnil. Prosím, máte slovo. (V sále panuje trvale silný hluk.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dříve než odůvodním ten návrh, já už jsem se nechtěl hlásit, tak jenom velmi stručně na pana poslance Kováčíka.

Myslím, že každý z nás, alespoň já mnohokrát, jsem se musel sklonit před vůlí Sněmovny, protože ta demokracie spočívá v tom, že tady demokraticky hlasujeme a o něčem rozhodneme. Zlehčovat tento akt je věcí vašeho vkusu, pane poslanče. Já chápu váš protest. Můžete samozřejmě podat i ústavní stížnost, můžete cokoliv, co vám umožňuje demokratický proces. Je otázka, zda si přejete, nebo nepřejete pro Českou republiku její rozpočet a její stabilitu, nebo zda chcete zarputile trvat na jednom z možných formálních výkladů. To už ponechám prostě na vás a na vašem svědomí a nijak vás nebudu omezovat.

Dámy a pánové, v roce 2001 tehdejší vláda opoziční smlouvy, neboť i vláda opoziční smlouvy měla některé osvícené návrhy, v roce 2001 vláda opoziční smlouvy předložila a prosadila v Poslanecké sněmovně do rozpočtových pravidel 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, princip výdajových limitů. Princip, který sám o sobě je z hlediska fiskální disciplíny možná daleko účinnější než všechny ostatní sofistikovanější nástroje, za předpokladu ovšem, že by byly dodržovány. Kdyby totiž toto ustanovení rozpočtových pravidel bylo dodržováno, dnes nemáme strukturální deficit.

Já jsem poslouchal pana poslance expremiéra Paroubka, který říkal jak jeho vláda v roce 2006 na rok 2007 odpovědně a promyšleně... No, ona odpovědně a promyšleně tenkrát porušila zákon o 56 mld. Protože ty výdajové limity, ke kterým se zavázala, vědomě porušila a překročila o 56 miliard.

To znamená, v roce 2001 toto ustanovení se stalo součástí právního řádu, bohužel bez sankcí. Doufám, že se k tomu vrátíme u ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, protože tam na základě zkušeností, které máme, např. s Paroubkovou vládou, už musíme zavádět i sankce. Jedna věc je, že vás zákon k něčemu zavazuje, druhá věc je, když to porušíte, jestli vám také hrozí nějaká sankce. (Trvalý hluk v sále.)

Takže bohužel bez sankcí zavedla vláda toto kritérium. První vláda, která byla ochotna to dodržet, byla Topolánková vláda v roce 2007 na rok 2008. Lze to dohledat v otevřených zdrojích. Všechny vlády od okamžiku, kdy se to stalo součástí právního řádu, na tento právní řád kašlaly z vysoka, za podpory klubu KSČM. To já jenom k těm duchům zákona, abychom věděli, jestli vždy hlasujeme v souladu či v nesouladu.

My jsme s plnou odpovědností aktualizovali fiskální strategii vlády, kterou jsme nastavili v roce 2010 za předpokladu určité predikce budoucího ekonomického vývoje. Ten je bohužel o něco trudnější, než jsme předpokládali my i renomované evropské i světové agentury. Nepokládáme tedy za vhodné držet to v oné původní ambiciózní pozici. Aktualizovali jsme ony střednědobé výhledy tak, aby pro příští roky veřejné rozpočty v České republice zcela bezpečně dosahovaly deficitů pod 3 %.

Domníváme se, že to je to minimum v rozpočtové odpovědnosti, maximum toho, co si můžeme dovolit, a o schválení těchto výdajových limitů si vás dovoluji požádat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, a ještě než dám slovo zpravodaji, tak se o slovo hlásí pan poslanec Pavel Kováčik, takže prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Nebojte se, je to naposledy, co v této přestřelce vystupuji, ale musím se ohradit proti tomu, že jsem snad chtěl něco zlehčovat. V žádném případě. Považoval jsem za svoji povinnost varovat před možným postupem, který nebude lege artis, čili v souladu se zákonem. A toto varování zde myslím tady zaznělo dostatečně hlasitě.

Co se týká oné ústavní stížnosti. Víte, my si musíme prvně probrat, možná všichni, jestli tím, když někdo podá ústavní stížnost a Ústavní soud se rozhodne této ústavní stížnosti vyhovět, vznikne větší škoda tímto rozhodnutím Ústavního soudu, že zruší v podstatě dnes přijatý zákon, anebo jestli bude větší škoda pro občany tím, že tento zákon bude v platnosti. To si musíme dříve, než podáme jakoukoli stížnost, v podstatě rozmyslet.

Hlasování klubu KSČM, ať už v tomto, či v předchozích volebních obdobích, které pan ministr Kalousek zmínil, a mnohokrát jsme vzhledem k tomu, že hlasujeme o věci, nikoliv o tom, kdo tu věc předkládá, hlasovali i s tehdejší KDU-ČSL, tedy i s panem Kalouskem. Vždycky jsme hlasovali v souladu se zákonem, nikdy jsme vědomě neporušili jakýkoli zákon, dokonce ani duch jakéhokoli zákona, dokonce ani, a toho jsme se vystříhali, abychom porušili nějaký úmysl zákonodárce. Naopak, myslím si, že inventura v tomto směru by vyšla jednoznačně pozitivně pro klub KSČM.

Kolegyně a kolegové, je to za námi. My víme, jaká je zodpovědnost poslanců a poslankyň i Komunistické strany Čech a Moravy. V této souvislosti musím říci, že ono podání ústavní stížnosti právě na základě těch skutečností, které jsem uvedl, zvážíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A nyní bych požádal o slovo pana poslance Pavla Suchánka, který je zpravodajem výboru, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo pane místopředsedo. Rozpočtový výbor projednal tento tisk na své schůzi dne 5. prosince 2012 a přijal usnesení, kde bere na vědomí střednědobé výdajové rámce na rok

2014 a na rok 2015 a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna stanoví střednědobý výdajový rámec na rok 2014 ve výši 1 122,0 mld. Kč a na rok 2015 ve výši 1 145,8 mld. Kč."

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji a zahajuji nyní všeobecnou rozpravu k návrhu střednědobých výdajových rámců na léta 2014 až 2015. A vidím hlásit se pana poslance Jiřího Paroubka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pan ministr financí mě galvanizoval k dalšímu vystoupení. Budu stručný.

Myslím, že nemá smysl, pane ministře, vést minulé bitvy. Vy jste se vrátil do dávné minulosti a vyjádřil jste se poněkud expresivně, že na cosi kašlala vláda pod mým vedením. No, já bych to takhle nevyjádřil. Já si docela dobře pamatuji na diskusi, kterou jsme vedli spolu – tehdy jste byl, tuším, předsedou rozpočtového výboru a součástí vládní koalice, která podpořila návrh rozpočtu –, když jsme si říkali, pokud jde o rozpočtový rámec, že jestliže porostou příjmy, a ony naštěstí hodně rostly, při sedmiprocentním růstu, který tehdy ještě nikdo neočekával, zejména ne Ministerstvo financí, které v minulosti vždycky podceňovalo růsty hrubého domácího produktu a také růsty rozpočtových příjmů, tak že pokud porostou tyto příjmy, tak je možné, aby nižším tempem rostly také výdaje. To byla debata, kterou jsme vedli a jejíž podstatu teď po šesti letech tady mohu sdělit, aniž bych byl indiskrétní.

Ale důležitý je výsledek. A tento výsledek naší společné práce myslím špatný nebyl. Pokud jste říkal rok 2007, no tak ten byl dobrý. Nedokážu to tady samozřejmě spočítat tak rychle na kalkulačce, ale vykázaný účetní schodek byl tak vynikající díky tomu, že jste mohl použít také 50 miliard korun a nějaké drobné, plus minus, rozpočtových rezerv, které byly vytvořeny ještě předchozí vládou. A také bych chtěl říci, že rozpočet na rok 2007 sestavovala jiná nežli pravicová koalice.

Bohužel výsledky v následujících letech už tak skvělé nebyly. I při dodržování rozpočtových rámců Topolánkovou vládou na začátku, tzn. k 1.1. 2007 byl deficit státního rozpočtu někde kolem 950 mld. korun, na konci tohoto roku bude bilion 700 mld., a ještě k tomu můžeme připočíst 156 miliard spálených rozpočtových rezerv.

Tak to jenom tak když jste tady mluvil o tom, na co kašlala vláda, tak jenom některé věci chci lehce připomenout. Také si to pamatuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr bude v rozpravě reagovat? Ano.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se omlouvám, zareaguji jenom proto, abych opravdu vysvětlil, k čemu je dobrý instrument výdajových rámců, protože pan poslanec Paroubek, ve vší účtě k němu, vlastně tento význam nyní popřel. On řekl, že když mohou růst příjmy, tak mohou ekvivalentně tomu rozumně růst výdaje. Ale právě proti této filozofii se staví filozofie výdajových rámců, která chtěla bránit tomu, že i v době růstu se dělají deficity, a nabádá země k rozpočtové odpovědnosti s tím, že nemáme jenom jedno kritérium, deficit, ale máme vedle toho ještě i výdajový rámec. A pokud příjmy rostou víc, než předpokládáme, tak je nemůžeme tak, jak bylo a je a asi vždycky bude přáním pana poslance Paroubka, promítat do výdajů, ale musíme je používat k likvidaci deficitu. Proto je tak strašně důležitý stacionární pojem výdajových rámců. Jinak nemá smysl, jinak ho tam nemůžeme dávat.

Nechci ohřívát staré vzpomínky, jenom bych rád připomněl, že v té době, kdy jste mě úspěšně válcoval, a blahopřeji vám k tomu, podporován maršanskými voji, tak tohle byl jeden z důvodů, proč už jsem nebyl předsedou rozpočtového výboru.

Ale to nic nemění na faktu, že z roku 2006 na rok 2007 jakákoliv vláda, teď neříkejme Paroubkova, vláda České republiky, navrhla Poslanecké sněmovně rozpočet na rok 2007 o 56 mld. vyšší, než ji k tomu opravňoval zákon a tento instrument výdajových limitů. Proto tady o tom mluvím, aby bylo zřejmé, proč je to tak důležité.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek chce tady také reagovat. Jsme v rozpravě, tak je to samozřejmě možné. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Já se už nechci věnovat této problematice. Spíš se vás zeptám, k čemu vlastně vedlo dodržování rozpočtových rámců za posledních šest let. Jaký byl hmatatelný výsledek? O kolik jste snížili státní dluh? Řekněte mi to.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Probíhá rozprava a pan ministr Kalousek se do ní hlásí. Takže prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jako člověk pravidelně verbálně lynčovaný za tzv. zvyšování daní... Tak dodržování výdajových limitů umožnilo vládě Mirka Topolánka i vládě Petra Nečase tahat lidem z kapes zhruba o 80 mld. ročně méně a zhruba o 160 mld. ročně méně, než si přeje budoucí opozice, a o 80 mld. méně, než to dělaly vlády předcházející. To je ta druhá strana vaší kritiky, když nás kritizujete za zvyšování daní! Tak když nás chvíli nekritizujete za zvyšování daní, tak nás kritizujete za to, že jsme podsekli příjmy státního rozpočtu. Ano, dodržování výdajových limitů

a úsporná politika státu nám umožnila tahat pracovitým lidem z kapes o 80 mld. ročně méně než to dělaly vlády před námi! A to jsem přesvědčen, že významným způsobem přispělo i k tomu, že následky ekonomické krize nebyly zdaleka tak dramatické pro Českou republiku, jak by bylo, kdyby byly dušené vysokými přímými odvody. A to už se dostáváme do úplně jiné diskuse.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě jednou pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Výsledkem téhle té fiskální a hospodářské politiky je to, že složená daňová kvóta v příštím roce proti roku 2006 vzroste o 0,7 %, a současně, pokud jde o ukazatel zadlužení k hrubému domácímu produktu, tak ten se zvýší z 28 % a něco k 45 % na konci tohoto roku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a na to musí ministr financí také reagovat. Prosím tedy, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Můžu být trochu osobní, pane poslance? Já vám řeknu ještě –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: No, to úplně nejde jako, a-byste takhle přímo osobně, že jo?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Můžu, pane místopředsedo, ministr může. I kdybych nemohl, tak pan poslanec Paroubek mi to teď odpustí. Já teď budu trochu osobní a řeknu důsledky toho pro nás dva. Ty důsledky jsou takové, že vy už vlastně dneska nikoho nezajímáte, mě chtějí všichni zabít a asi se jim to povede. A všechno to rozštípně Bohouš Sobotka, který nikdy o ničem nerozhodoval, jenom vás poslouchal.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Paroubek bude také reagovat.

Poslanec Jiří Paroubek: Myslím, že je to hezký bonmot, a myslím, že jsme to mohli takhle uzavřít. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže jak vidíte, je to závěr a myslím, že můžeme ukončit i rozpravu.

Pokud by náhodou nechtěl ministr Kalousek přednést závěrečné slovo, nebo zpravodaj něco, tak bych v tom případě otevřel podrobnou rozpravu

a požádal bych zpravodaje, aby v ní aspoň odkázal na ten tisk s usnesením. Nemusí ho podle mě číst znovu, stačí ten odkaz.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Usnesení mají všichni poslanci v tisku 858/1.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže teď pokud se nikdo další nehlásí, tak bych podrobnou rozpravu ukončil, a protože závěrečné slovo už určitě žádné nebude, tak budeme hlasovat o návrhu usnesení. Rychle zagonguji, odhlásím vás. Odhlašuji vás. Prosím, abyste se, kdo chce hlasovat, do sněmovny rychle dostavil, přihlásil se kartou.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení k návrhu střednědobých výdajových rámců na léta 2014 a 2015. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které nám přednesl za rozpočtový výbor zpravodaj výboru poslanec Pavel Suchánek. Takže toto usnesení, které tady bylo předneseno, o tom nyní hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 307. Přihlášeno je 160, pro hlasovalo 86, proti 73. Střednědobé výdajové rámce byly přijaty. Tedy návrh usnesení byl schválen a tím i návrh výdajových rámců. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je bod číslo

105.

Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2013 a střednědobý výhled na roky 2014 a 2015 /sněmovní tisk 818/

Tento materiál by měl uvést ministr dopravy Zbyněk Stanjura (poslanci ODS tleskají), který se za ohlušujícího potlesku ujímá slova.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Děkuju pěkně. Teď nevím, jestli tím vystoupením si to nepokazím. Ale pokusím se být stručný.

Předkládám materiál rozpočtu SFDI na příští rok. Podotýkám, že budu podporovat verzi, kterou přijal, podle mých informací naprosto jednomyslně, nebo takřka jednomyslně, hospodářský výbor, který mění původní návrh, který přišel v září do Sněmovny.

Řekl bych asi jenom tři nebo čtyři čísla. Celkový objem prostředků, kte-

ry bude mít státní fond k dispozici, je 64,5 mld. Z toho je přibližně 43,5 mld. národních zdrojů, 19,2 mld. zdrojů z operačního programu Doprava, 1,2 mld. z Evropské investiční banky a pak ještě pár tisíc jsou ostatní fondy Evropské unie. Těchto 64,5 mld. bude z 57 % alokováno do silniční dopravy přes Ředitelství silnic a dálnic, z 41 % do železniční dopravy přes Správu železniční dopravy cesty. Pak už zbývají poslední tři výdaje, které tvoří celkem 3 %.

Chci poděkovat všem členům hospodářského výboru, kteří se podíleli na novém návrhu rozpočtu, a žádám vás všechny, abyste tento rozpočet podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo a teď bych požádal pana poslance Františka Siveru, protože tisk projednal hospodářský výbor. Usnesení máme jako tisk 818/1 a já bych byl rád, kdyby nás poslanec Sivera informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, projednáváme sněmovní tisk 818, rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury a střednědobý výhled na roky 2014 a 2015. Hospodářský výbor se tiskem 818 a jeho aktualizovaným zněním, které přišlo do Sněmovny na začátku prosince letošního roku, podrobně zabýval, a to v několika zasedáních během podzimu. Musím říci, že vlivem velmi úsporných opatření, která se projevila v rozpočtech fondu v roce 2011 a 2012, jsme sledovali a diskutovali hlavně představy a návrhy Ministerstva dopravy a fondu, jak tyto hromadící se problémy řešit.

Je nutné konstatovat, že pokud porovnáme rozpočty roku 2012 a navrhovaný 2013, tak jsme se nikam výrazně neposunuli. V této chvíli neplníme dopravní politiku České republiky ani harmonogram výstavby dopravní infrastruktury, přestože v minulosti tyto programy byly závazně schváleny, ale bohužel finanční prostředky nám v této chvíli neumožňují, abychom tyto naše cíle naplnili.

Problémy, které se diskutovaly na hospodářském výboru, je jich asi pět, řeknu je celkem ve stručnosti.

Nejzávažnější problém je to, že nejsme schopni dlouhodobě plánovat a stabilizovat dostatečné zdroje na přípravu a realizaci dopravní infrastruktury. Dopravní infrastruktura v České republice je ve srovnání s okolními evropskými státy nedostatečná a zanedbaná. Všichni víme, že do základní naplánované infrastruktury nám chybí asi 800 km, a to hlavně silnice, které nás propojují s okolními státy, pražský okruh, ale i paralelní silnice k D1, to znamená rychlostní komunikace 35. K určitému zlepšení došlo u vlastních

zdrojů. Ty jsou dneska schopny pokrývat běžný provoz a alespoň minimální údržbu a opravy. Výrazným problémem se jeví ale nestabilní zdroje na financování investic. Zde vycházíme čistě jenom z mimořádných příspěvků ze státního rozpočtu a dále potom z prostředků z operačního programu Doprava.

Další problém, který jsme diskutovali v podstatě na hospodářském výboru celý rok, je potřeba a schopnost čerpání finančních prostředků na opravy a údržbu komunikací. Všichni jezdíme po silnicích v České republice a víme, jak ve srovnání s okolními zeměmi tento stav vypadá. Sledovali jsme hlavně rovnoměrnost čerpání. A myslím si, že to stojí za další bádání, protože v tomto je celkem velký problém. Problém spočívá i v tom, že jsou zde historicky nasmulované společnosti, které údržbu dělají, a nedá se zde mluvit o tržních cenách, za které údržba probíhá.

Jako třetí problém, a ten se tady diskutuje v poslední době ve Sněmovně velice často, je problém s čerpáním evropských zdrojů. Samozřejmě operační program Doprava prodělal také řešení a musím říci, že největší problémy jsou s projekty, které byly do programu zařazeny, ale i když byly předfinancovány národními zdroji, tak došlo k tomu, že následně nebyly tyto finanční prostředky a projekty proplaceny. Další projekty, které se dostaly do problému, se dostaly do problému z důvodu toho, že se v průběhu následných kontrol zjistilo, že jsou tam určité chyby ať už při procesu přípravy, nebo i v průběhu realizace, hlavně v důsledku víceprací, a tyto projekty je nutné nahrazovat.

Jako velký problém se jeví nedostatečné změny v legislativě. Přestože jsme zde změnili zákon o vyvlastňování a stavební zákon, tak se zatím jejich vliv na zrychlení přípravy staveb neprojevil. Nepodařilo se posunout hlavně legislativu v oblasti životního prostředí. Zákon o vynětí ze zemědělského půdního fondu, ale i zákon o EIA, zákon o ochraně životního prostředí.

Já to zkrátím, protože vidím, že zájem o tento materiál není zas tak velký. Přesto bych chtěl říci, že rozpočet na rok 2013 je připraven jako vyrovnaný se zapojením prostředků, které se nevyčerpaly v roce 2012. Celý rozpočet je směřován k tomu, abychom hlavně vyčerpali evropské peníze. Došlo k tomu, že Státní fond dopravní infrastruktury zpracoval korekce jednotlivých programů z důvodu neprofinancování z Evropské unie, ale i z chybivosti, a na základě toho do rozpočtu navrhl nové projekty tak, abychom byli schopni co nejvíce finančních prostředků vyčerpat. Musím říci, že největší problém a spíš rizika dnes spočívají v tom, jestli se nám podaří projekty rozjet. Mám na mysli například D1, jejíž rekonstrukce už měla být rozjeta od poloviny letošního roku, ale bohužel dodnes ještě neproběhl výběr zhotovitele.

Rovněž musím upozornit na to, že současný stav finančních prostředků

neumožňuje zahájit v roce 2014 čerpání operačního programu Doprava 2. Finanční prostředky na to nejsou, a pokud nedojde k nějaké změně, tak v roce 2014 ani 2015 nebude možné rozjet operační program Doprava.

Je také třeba říci, že v tomto rozpočtu došlo ke změně, a to v tom, že na kofinancování evropských peněz nepoužíváme úvěr Evropské investiční banky, ale národní zdroje, a vzhledem k tomu, že objem národních zdrojů není nijak výrazný a do budoucna budou veškeré národní zdroje vázány na kofinancování, tak při tomto rozpočtu nebude možné zahajovat nové národní akce, to znamená ty, které nejsou financovány z operačního programu Doprava. Jedná se o obchvaty obcí a měst, silnice první třídy.

Já už nebudu dále zdržovat, jenom bych upozornil a odkázal, že hospodářský výbor přijal usnesení pod č. 221, je to sněmovní tisk 818/1, který jste všichni obdrželi, a já na něj ještě upozorním v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď zahájím všeobecnou rozpravu, do které vidím, že se hlásí pan poslanec Milan Urban, takže ho požádám, aby svůj příspěvek přednesl.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych velmi krátce zkonstatovat jednu důležitou věc. Vláda Petra Nečase je koaliční a sestavila vládní prohlášení. Myslím, že vládní prohlášení by měl být dokument, je to veřejný dokument, a měl by to být dokument, který vláda ctí, protože to je závazek a koaliční slib voličům, občanům České republiky. Ve vládním prohlášení této vlády je napsáno kromě jiného, že nebude snižovat finanční prostředky do dopravní infrastruktury. Už druhý rok této vlády je tento bod vládního koaličního prohlášení porušen. A já si tedy myslím, že jsou dvě možnosti, jak tuto situaci řešit. Pro tento rozpočet se to zřejmě nepovede, ale buď až budete psát nové vládní prohlášení a schvalovat, tak tam tento závazek nepište, protože ho nenaplňujete, anebo pro další rozpočet, což bych považoval za pozitivnější řešení pro rok 2014, tento závazek vlády Petry Nečase naplňte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další přihlášku do rozpravy nemám. Všeobecnou rozpravu bychom zřejmě mohli ukončit. Nevím, jestli ministr ještě nechce něco říci? Nechce, takže přistoupíme k rozpravě podrobné, a tady tedy prosím zpravodaje.

Poslanec František Sivera: Já bych jenom odkázal na sněmovní tisk 818/1, který přijal hospodářský výbor 5. prosince.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, stačí. Děkuji. Další příspěvek do podrobné rozpravy není, v tom případě budeme hlasovat. Je tady žádost vás odhlásit, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, aby ti, co mají zájem, se do sněmovny dostali, pokud náhodou jsou ve foyer a chtějí hlasovat, protože opět budeme hlasovat.

Jedná se tedy o rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2013 a střednědobý výhled na roky 2014 a 2015, tisk 818. Nyní budeme hlasovat o usnesení, které tady přednesl zpravodaj v podrobné rozpravě.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout text usnesení navržený výborem hospodářským, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 308 přihlášeno 143, pro hlasovalo 86, proti 22. Takže výsledek je, že usnesení hospodářského výboru bylo přijato. Návrh usnesení byl tedy schválen. Můžeme ukončit projednávání bodu 105.

A máme tady bod

106.

Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2013 /sněmovní tisk 830/

Tady bych požádal pana ministra Kamila Jankovského. Už je tady, ano. (Ve sále je hluk a nepřehledno. Někteří poslanci stojí, hovoří mezi sebou.) Prosím, pane ministře, kdybyste uvedl tento text.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, máte před sebou návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení.

Státní fond rozvoje bydlení sestavil tento návrh rozpočtu pro rok 2013 v souladu s příjmovými a výdajovými limity, které vydalo Ministerstvo financí a které schválila vláda České republiky. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení již nadále nepočítá s poskytováním přímých dotací na podporu bydlení a fond nadále už bude podporovat nové projekty, nové podpory, pouze formou návratných dlouhodobých zvýhodněných úvěrů a ve formě ručení za splácení komerčních úvěrů.

Aktiva fondu sestávají z pohledávek z poskytnutých úvěrů a z finančních prostředků rezervovaných na vyplácení závazků ze smluv o poskytnutí podpory na rekonstrukce a modernizace bytových domů – Panel a Nový panel.

V příjmové oblasti je samozřejmě Státní fond rozvoje bydlení v ne úplně lehké situaci. Ze státního rozpočtu nebyla poskytnuta dotace ve výši zhruba 170 milionů na pokrytí výdajů, které Státní fond rozvoje bydlení měl na skutečné výdaje na poskytování nenávratných dotací pro rok 2013, nicméně tento požadavek nebyl Ministerstvem financí akceptován. Přesto fond je schopen výše uvedené závazky uhradit ze svých aktiv. Problémem ještě zůstává, že výdajovými limity ve výši 500 milionů pravděpodobně nebude možné pokrýt veškeré závazky, a proto v průběhu roku se pravděpodobně ještě jednou obrátíme na Sněmovnu se žádostí o zvýšení výdajových limitů řádově o dalších 200 milionů.

Rozpočet byl projednán ve výboru pro veřejnou správu a já se domnívám, že to je z hlediska úvodu všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Sněmovní tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 830/1. Prosím zpravodajku výboru paní poslankyni Horníkovou, aby informovala o jednání a přednesla návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Děkuji panu ministrovi, který naprosto výstižně přednesl danou problematiku. A dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který doporučuje ctěné Sněmovně, aby tisk 830 projednala a schválila v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Zahajuji k tomuto bodu všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo do všeobecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, všeobecnou rozpravu končím. Pane ministře, paní zpravodajko, přejete si závěrečné slovo? Ne.

Takže můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Protože nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Předpokládám, že ani po podrobné rozpravě závěrečná slova pan ministr a paní zpravodajka nepřednesou.

Můžeme tedy přikročit k hlasování o návrhu usnesení, tak jak jej přečetla zpravodajka výboru paní poslankyně Horníková.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 309, přihlášeno 151, pro 109, proti 20. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Faktická poznámka pana poslance Hulinského... je omyl. (Velký hluk a nepřehledno v sále.)

Můžeme přistoupit k projednání dalšího bodu

107.

**Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2013
/sněmovní tisk 855/**

Prosím pana ministra zemědělství Petra Bendla, aby uvedl tento materiál. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu stručný, neboť materiál máte všichni před sebou.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2013 respektuje v souladu s ustanovením § 6c zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, v platném znění, celkové dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství přidělené ZIF na rok 2013 ve výši 33 086 532 tis. korun. Z toho na společnou zemědělskou politiku byly vyčleněny finanční prostředky ve výši 31 486 532 tis. korun. Základní příjmy představují dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství ve výši 33 086 532 tis., z dotace ze státního rozpočtu ve výši 3 874 541 tis. a dotace z rozpočtu Evropské unie ve výši 29 211 991 tis. korun.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2013 byl dne 30. listopadu 2012 schválen na schůzi zemědělského výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Zároveň mohu konstatovat, že předkládaný návrh rozpočtu ZIF na rok 2013 je sestaven v souladu s příslušnými nařízeními Evropské unie vydanými pro společnou zemědělskou politiku a současně respektuje podmínky stanovené pro její realizaci v České republice vydané příslušnými nařízeními vlády České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím zpravodaje zemědělského výboru pana Ladislava Skopala, aby nás informoval o jednání výboru, který projednal tento tisk, a usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 855/1. A současně, pane poslanče, přednese návrh usnesení.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, pane předsedající. Zemědělský

výbor se zabýval tímto tiskem 30. listopadu 2012. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2013. Zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2013 schválit bez připomínek.

Dále bych chtěl říct, že zemědělský výbor přijal doprovodné usnesení, v němž žádá ministra zemědělství o jednání s ministrem financí a premiérem týkající se navýšení částky na Program rozvoje venkova o 1,3 miliardy. Jedná se vlastně o spolufinancování finančních zdrojů z Evropské unie, kdy je potřeba – a my bychom rádi, pokud by bylo možno, aby nám pan ministr financí sdělil, protože půjdou peníze z Pozemkového fondu do rozpočtu Ministerstva financí, aby tyto peníze přednostně šly do této kapitoly. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. Otevírám k tomuto bodu a k tomuto návrhu všeobecnou rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Protože nikoho nevidím, všeobecnou rozpravu končím. (Hlásí se ministr financí.) Omlouvám se.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jsem chtěl odpovědět zpravodaji a slíbit mu – půjdu ještě dál – přednostně na tento účel. Ta kapitola není tak důležitá. Přednostně na tento účel.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže mohu ukončit všeobecnou rozpravu – kterou nám pan ministr otevřel. Přejete si, pane ministře a pane zpravodaji, závěrečná slova? Ne. Proto můžeme přistoupit k podrobné rozpravě. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu. Předpokládám, že ani teď nechtějí pan ministr a zpravodaj závěrečná slova, proto můžeme přikročit k návrhu usnesení.

Kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Skopal? Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 310, přihlášeno 152, pro 134, proti 5. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání dalšího bodu a to je bod s pořadovým číslem 166... Pan kolega Šincl žádá o vystoupení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Já jenom tady vklouznu na chvíličku. Já jenom pro stenozáznam – u hlasování 298 jsem se zdržel, na hlasovací

sjetině mám ano. Nezpochybňuji hlasování, je to pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano, takže to je informace pro stenozáznam. A přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem

166.

Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Podle § 50 odst. 1 písm. t) našeho jednacího řádu potvrzuje předsedy výboru v jejich funkci Poslanecká sněmovna. Chci vás informovat, že na schůzích tří výborů byli nově zvoleni předsedové, a to následovně: předsedou výboru pro bezpečnost byl zvolen poslanec Zdeněk Bezečný, předsedou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj byl zvolen poslanec Václav Horáček a předsedou ústavněprávního výboru byl zvolen poslanec Stanislav Polčák.

Zahajují k tomuto bodu rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování. Doporučuji hlasovat o potvrzení každého předsedy zvlášť. Není k tomuto způsobu námitek? Žádnou námítku nevidím.

Takže první hlasování bude o potvrzení předsedy výboru pro bezpečnost, kterým je nově zvolený pan poslanec Zdeněk Bezečný.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 311, přihlášeno 153, pro 144, proti nikdo. Potvrdili jsme pana poslance Bezečného jako předsedu výboru pro bezpečnost. (Potlesk.)

Další hlasování bude potvrzení pana poslance Horáčka jako předsedy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Kdo souhlasí s tímto návrhem? Zahajují hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 312, přihlášeno 151, pro 140, proti nikdo. Pana Václava Horáčka jsme potvrdili jako předsedu výboru. (Potlesk.)

Poslední hlasování je o potvrzení pana poslance Polčáka jako předsedy ústavněprávního výboru.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 313, přihlášeno 151, pro 128, proti 1. Konstatuji, že jsme pana Stanislava Polčáka potvrdili ve funkci předsedy ústavněprávního výboru. (Potlesk.)

Mohu konstatovat, že jsme všechny předsedy tří výborů potvrdili a byli nově zvoleni. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Vážení kolegové, na základě dohody poslaneckých klubů byl toto poslední bod dnešní schůze. Abychom mohli schůzi ukončit, musíme hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů.

Dávám hlasovat o návrhu. Kdo souhlasí s vyřazením dalších neprojednaných bodů této schůze? Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 314, přihlášeno 149, pro 120, proti 9. Konstatuji, že jsme tento návrh schválili.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych ukončil jednání 49. schůze a popřál vám s poděkováním za spolupráci v celém končícím roce, abych vám za ni poděkoval a popřál vám pěkné svátky a mnoho zdraví celý příští rok.

(Schůze skončila v 19.46 hodin.)